

پوختەدی

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

بە کوردی

نووسینی :

إبن قسیم الجوزیة

وه رگیڕانی :

عبدالكريم فتاح



www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كتایهائی مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com



www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

پوختہ
(مدارج السالکین)
بہ کوردی

نووسینی: ابن قیم الجوزیة

ومرگیرانی: عبدالکریم فتاح

۱۴۳۶ ک - ۲۰۱۵ ز

چاپی یہ کہم



نووری حہ قیقت

ناوی کتیب: پوختہی (مدارج السالکین) بہ کوردی.

نووسینی: ابن قیم الجوزیة.

پوختہ کردنی: عبدالمنعم صالح العیلى العزى.

وہرگیرانی: عبدالکریم فتاح.

نہ خشہ سازی ناوودہ: ہرردی زیاد صالح.

تایپ: نووسہر.

نورہ سائی چاپ: یہ کہ م ۲۰۱۵ زایینی.

تیراژ: (۲۰۰۰) دانہ.

بہ سہر پھرشتی: نہرو محمود عبد اللہ

چاپخانہ: کرین کلوری - لبنان

ژمارہی سپاردن: (۱۲۸) ی سائی ۲۰۱۵ لہ بہرئوہ بہ رایہ تی

گشتی کتیبخانہ گشتیہ کانی دراوہ تی.

ماہی لہ چاپدانہ وہی پاریزراوہ بو وہرگیر

Nuri.haqeeqat@gmail.com



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

الفاتحة: ١ - ٧



ناومرۆك

- پیشگی و مرگی ۲۱
- نهم پوختهیه ۲۶
- پیشگی؛ ۲۷
- ☞ مهنزگای بهره و خوداچوون... و ترازوی میانگیری ۲۹
- په پیرموی نهم پوخته کردنه ۳۲
- ☞ چیژی ره وانیهژی زمانی عه ره بی ۳۵
- ☞ به ره لهستکارییه ک... به لام ۳۵
- ☞ سه له فی... و سۆفی... بیکه وه ۳۷
- و مرگی او له پیشگییه کهی (شیخ محمد حامد فهقی) ۳۹
- نیین فهیمی جهوزی ۴۰
- پیشگی نیین فهیم ۴۵
- سورمتی "الفاتحة" والا کهری داوا بهرز و بلندمهکان ۴۷
- هیدایهت سه ره برزی به دواى خۆیدا دهینیت ۵۵
- ☞ په ره ردگارم له سه رشاریگی راست و دروسته ۵۷
- ☞ نامزبوونی ته نهاکه وتنه وه چاره سه ره کهی ئاورپه دانه وهیه ۶۰
- ☞ به ناوه جوانهکانی خودا و به ندایهتی کردنی ته وه سول ده کهین ۶۲
- سورمتی "الفاتحة" والا کهری دهرگای یه کتا په رستی ۶۴
- ☞ مانای ناوه جوانهکان نه ری ناکهین ۶۸
- ☞ پیوستی تیگه یشتن له پیوستیهکانی سیفاته ۷۰
- ☞ نامازهی ناوی (الله) به سه ر ته واوی ناوه جوانهکانی خودا وه ۷۱
- ☞ مانای په ره ردگار (الرب) و ره حمان (الرحمن) ۷۴
- ☞ ستایشکراو (المحمود) ۷۵
- ناستهکانی هیدایهت ۷۸
- سورمتی "الفاتحة" والا کهری دهرگای شفا ۸۹
- سورمتی "الفاتحة" والا کهری به لگی دمه کوته کهر ۹۲

- ۲۴۸ خراپە لە بازەنى وىستى خودادايە، بەلام پىتى رازى نىيە
- ۲۵۳ چاۋدىرى كردارەكانت بگە و تاوتۇنى دەروونى خۆت بگە
- ۲۵۶ گوناھى بچووكى باۋەردار گەرەپە
- ۲۵۶ ۋەستان گەرەپە
- ۲۵۹ ياسا و رىساكانى تەۋبە
- ۲۶۰ تەۋبە بە ھەمىشەى نوى دەبىتەۋە
- ۲۶۶ باشى سەرئەنجام زەخىرەى تەمەن پارىزگارى لى دەكات
- ۲۶۶ تەۋبەى دل تەۋاۋە
- ۲۶۷ گەردنى خۇمان بەۋانە ئازاد دەكەين ستمەمان لى كردوون
- ۲۷۰ گەر بە گوناھ دابەزىت بە تەۋبە بەرز دەبىتەۋە
- ۲۷۲ بەراۋردگارى
- ۲۷۲ جوانى بەرائەت
- ۲۷۶ كەسى پىگە بىشتوۋ جوانى خۆى ھەپە ھەرەھا
- ۲۸۵ پايەى كۆكەرەۋە
- ۲۸۷ لە باتل جىادەبىنەۋە و پاشان دەگەرىنەۋە بۆ حق
- ۲۹۰ تەۋبەى يەكجارى
- ۲۹۲ خەلاتكرىنىك سەرەتاكەى برىتىيە لە ئىلھام
- ۲۹۵ گوناھى بچووك لە خوار گوناھى گەرەۋە
- ۲۹۶ رافى "اللهم"
- ۲۹۹ ھەژماركردنى گوناھە گەرەكان
- ۳۰۱ چاكەى گوناھكار شفاعەتى بۆ دەكات
- ۳۰۶ بەرزى مەنزىلە و رىاي زۆرترى دەۋىت
- ۳۰۸ جۆرەكانى ھەرام
- ۳۰۸ بىناۋەپىيەك كە نزمترە لە بىناۋەپىيەكى تر
- ۳۱۲ ھاۋەلدانانىش دوو ھاۋەلدانانە
- ۳۱۸ ھەژماركردنى دووۋوۋى بچووك
- ۳۲۰ نەخۇشى دووۋوۋى
- ۳۲۲ ناشىرىنىيەكانى كەسايەتى دووۋوۋ
- ۳۳۰ جۆرەكانى لادان (فسوق)
- ۳۳۴ چەندىن رەنگ لە خراپە، نەۋانىتر

- ٣٣٧ قسه كردن له سه‌ر خودا به‌بى زانست سه‌ر چاره‌ى تىكدان و تىكچوونه ❁
- ٣٤٠ ديمه‌نه‌كانى ياخييوون ❁
- ٣٤٠ سروشتى نازهلئى له هه‌ندى مرؤفا ❁
- ٣٤٢ ديمه‌نى هاوه‌لانى جه‌بر ❁
- ٣٤٣ ديمه‌نى قه‌ده‌رى نه‌رىكه‌ر ❁
- ٣٤٤ يه‌كه‌مىن راوه‌ستان له سه‌ر شارىنگه برىتبييه له زانىنى حىكمه‌تى سروسىكلو ❁
- ٣٤٨ ديمه‌نى يه‌كتا په‌رستى ❁
- ٣٥٢ ديمه‌نى كۆمه‌كى و شه‌رمه‌زاربوون ❁
- ٣٥٦ ديمه‌نى ناو و سيفه‌ته‌كان ❁
- ٣٦٠ ديمه‌نى زياده‌ى باوه‌ر و فره‌بى ديمه‌نه‌كانى ❁
- ٣٦٥ ديمه‌نى به‌زه‌بى ❁
- ٣٦٦ داماو نه‌و كه‌سه ده‌سته‌وسانه ❁
- ٣٦٨ هه‌ستى هه‌ژارى بۆ خودا ❁
- ٣٧٢ ٧- مه‌نزىله‌ى گه‌رانه‌وه‌ى به‌رده‌وام بۆ لاى خودا ❁
- ٣٧٦ كه‌رانه‌وه‌ى چاكسازى ❁
- ٣٧٧ كه‌رانه‌وه‌ وه‌فادارىيه به‌ په‌يمان ❁
- ٣٧٩ ترس به‌بى ره‌شيبىنى ❁
- ٣٨٠ ده‌بىت حالىك بوونى هه‌بىت گرفتار به‌راست ده‌رىكات ❁
- ٣٨٢ ٨- مه‌نزىله‌ى به‌يادها‌ته‌وه ❁
- ٣٨٦ بىر كرده‌وه سه‌رده‌كىشىت بۆ كردارى چاكه ❁
- ٣٨٧ مه‌رجى سوودبىنىن له په‌ند و نامۆزگارى ❁
- ٣٨٩ مه‌رجه‌كانى په‌ندوه‌رگرتن ❁
- ٣٩١ به‌رى بىر كرده‌وه به‌ كه‌مى و كورتى ناوا‌ته‌كان ده‌چنرىته‌وه ❁
- ٣٩٣ تىرامان له قورئان و تىگه‌يشتن لى بىر به‌ره‌م ده‌هينىت ❁
- ٣٩٥ لىلكه‌رانى دل ❁
- ٣٩٧ ته‌نها له خىردا تىكه‌ل به‌ خه‌لك ده‌بين ❁
- ٣٩٩ له ناوا‌تخواستندا فه‌سادى زۆرتره‌يه ❁
- ٤٠٠ شه‌رمه‌زارى ته‌ولو له وابه‌سته‌بووندا به‌ كه‌سان و شتانىكه‌وه جگه له خودا ❁
- ٤٠١ هه‌لوشىنىكى تىابه‌ر ❁
- ٤٠٢ خه‌وى بىئاگايان ❁

- ۹- مەنزىلەى دەستگرتن بە خودا و جەبلى خوداوه ۴۰۲
- ۴۰۵ * بەكانى دەستگرتن
- ۴۰۶ * ناپەيوەستبون (لا علائق)
- ۱۰- مەنزىلەى ھەلھاتن ۴۰۹
- ۴۱۱ * روتبونەوہ
- ۱۱- مەنزىلەى بېستن ۴۱۵
- ۴۱۷ * بېستنى نېمانېانە
- ۴۱۹ * بېستنى زەمكرار و ناپەسەند
- ۱۲- مەنزىلەى ترس ۴۲۹
- ۴۳۳ * تەواوكارى ترس و رجا
- ۱۳- مەنزىلەى خە مغۆرى و بەزەبى ۴۳۵
- ۱۴- مەنزىلەى گەردنكە چى و زەلبىبە لە بەردەم خودادا ۴۳۷
- ۴۳۹ * گەردنكە چى زەلبىلى و خۆرپادەستكردنە
- ۴۴۰ * نېشاندانى ھەژارى و داواى داپۆشېن
- ۱۵- مەنزىلەى تە ختېبون ۴۴۲
- ۱۶- مەنزىلەى زوھد ۴۴۹
- ۴۵۳ * سونھەتى دونېانە وېستى بەردەوامە
- ۴۵۴ * خۆپاك راگرتن و گىيانى بالابون
- ۴۵۵ * تە لارىك لە سوكنابى
- ۴۵۶ * زوھد بە چى شتېك لە وى بوونى نېبە
- ۱۷- مەنزىلەى وەرە ۴۵۹
- ۴۶۱ * بېداربوونەوہى دل، ئەندامەكان دە پارىزىت
- ۴۶۴ * بېاوانى پلەى بالا
- ۴۶۵ * بەرى پاك
- ۱۸- مەنزىلەى داېران ۴۶۷
- ۴۶۸ * پەيوەستبون و لە يەكتر داېران
- ۱۹- مەنزىلەى رجا ۴۷۱
- ۴۷۲ * بېناى خۆشە وېستى لە سەر رجاپە

- ۴۷۶ پهروه ردگارنکی لیخۆشبوو پیخۆشه بهنده کانی رجا یان پتی هه بیت
 ۴۷۷ شك و گومانی ره شبینان
 ۴۷۹ رجا به کی ژیا نه خش
 ۴۸۲ بهر له هیرش بردن شه وقتیک
 ۴۸۵ ۲۰- مه نزلهی ره غبه ت
 ۴۸۹ ۲۱- مه نزلهی چاودیزی
 ۴۹۷ ۲۲- مه نزلهی به مه نرا گرتنی سنوور و دروشه کانی خودا
 ۵۰۴ له سه ره شه خلی سوننه به بی ته ئویل
 ۵۰۷ ۲۳- مه نزلهی ئیخلاص
 ۵۱۰ کرۆکی ئیخلاص بریتیه له پالفته کردنی کارو کرده وه کان له خه وشوخال
 ۵۱۲ کاریک که نه رتی شهرمه زاری ناکات
 ۵۱۷ ۲۴- مه نزلهی پالفته کردن و پاک کردنه وه
 ۵۱۹ پالفته کردنی مه به ست و مه رام
 ۵۲۱ ۲۵- مه نزلهی ئیستقامه
 ۵۲۳ کرکش له سه ره وه گی سوننه ت له ناو میانه گیریدا
 ۵۲۷ ۲۶- مه نزلهی پشتبه ستن به خودا
 ۵۳۰ مانای پشتبه ستن به خودا و پله کانی
 ۵۳۱ نه رتی هۆکاره کان ناکهین
 ۵۳۳ خودارپن بنچینه ی پشتبه ستن به خودایه
 ۵۳۳ په نابردن بۆ خودا نارامی و سوکنا بیمان پی ده به خشیت
 ۵۳۴ پاکیتی بۆ خودایه که خاوهن فه زل و منه ته
 ۵۳۴ خۆ راده ستکردن
 ۵۳۶ کاره کانمان راده ستی خودا ده کهین
 ۵۳۷ رازیبون به ری ته وه کوله
 ۵۳۸ وه همی هه ندیک له پشتبه ستوان به خودا
 ۵۴۰ که سی پشتبه ستوو به خودا به ناوه جوانه کان به ندایه تی ده کات
 ۵۴۰ هیممه تی نزم که سی پشتبه ستوو به خودا ده خاته ناو فریو خواردنه وه
 ۵۴۱ که سیک ته وه کولی نه بیت باوه پی نییه
 ۵۴۲ ۲۷- مه نزلهی متمانه

- ۵۴۵ فیتره تیک شیلها ممان بکات له داوای به لگه بیتنیا زمان بکات
- ۵۴۷ شو بوهاوات (گومان و ته مومن) و شه هه وات (حز و هه وهس) هوی دابرا نن
- ۲۸- مه نزله ی نارامگرتن ۵۴۹
- ۵۵۲ بالاترین نارامگرتن نهو نارامگرتنه به ویست و هه لبراردنی تیدابیت
- ۵۵۳ ناسته کانی نارامگرتن
- ۵۵۷ گران به تام
- ۵۶۰ وه رعکردن به هوی حه یاهه جوامیرانه تره له وه رعکردن به هوی ترسه وه
- ۵۶۱ شیرینی پاداشتی میحنه ناخوشییه کانمان له بیر ده باته وه
- ۵۶۲ نارامگرتن بق خودا و به خودا وه
- ۲۹- مه نزله ی رازیوون ۵۶۵
- ۵۶۹ هیممهت و لیبرانی به رز و بالا نیشانه که ی رازیوونه
- ۵۷۱ رازیوون رۆله (به ی دلتیاییه
- ۵۷۲ رازیوون به "الله" وه که په روه رنگار بنچینه ی باوه ره
- ۵۷۴ رازیوون به بریاری خودا له ته او کاریه کانی باوه ره
- ۵۷۹ پیوستنی جیا کردنه وه ی ویست و بریار (مشینه) ی خودا له خوشویستنی (محیته)
- ۵۸۸ به ری پتگه یشتوی رازیوون
- ۵۹۲ کورپکی نایاب له سه ر بابه تی رازیوون
- ۵۹۳ رازیوونی خودا له به نده که ی مه زنترین پاداشته
- ۵۹۴ دلی رازی فیتکه
- ۵۹۵ کاری دل کوتایی بق نییه
- ۵۹۶ پتداگری له دوعادا چاوگی به ندایه تییه
- ۲۰- مه نزله ی شوکر ۵۹۹
- ۶۰۰ رتسا کانی شوکر
- ۶۰۳ نیعمه تی په روه رنگار ده ناسین و قبوولی ده که ین و باسی له باره وه ده که ین
- ۶۰۶ هه ندی شوکر بالاتره له هه ندیکی تری
- ۲۱- مه نزله ی حه یا ۶۰۷
- ۶۰۸ زنده گی دل له حه یادایه
- ۶۰۹ جزره کانی حه یا
- ۶۱۱ حه یای چاودیری
- ۶۱۱ حه یا له خاویوونه وه (ساردبوونه وه) له کاتی په کلابوونه وه دا بق خودا

- ۶۱۵ ۲۲- مه‌نزله‌ی صدق
- ۶۲۱ * کومه‌ئیک وته له‌سه‌ر صدق
- ۶۲۴ * صدقی په‌پییبردن
- ۶۲۶ * زوری تو که مه
- ۶۲۹ ۲۳- مه‌نزله‌ی نیصار
- ۶۳۱ * به‌ریبونه‌وه‌کانی به‌خشنده‌یی(الجود)
- ۶۳۵ * به‌رینی تنگه‌لانی
- ۶۳۶ * له‌به‌ر خودا له‌لۆمه‌ی لۆمه‌کران مه‌ترسه
- ۶۴۱ ۲۴- مه‌نزله‌ی ره‌وشت
- ۶۴۵ * نه‌خلاقه‌ بنچینه‌ییه‌کان
- ۶۴۹ * پایه‌به‌رزی زالبون به‌سه‌ر خودا
- ۶۵۳ * هه‌ر که‌س به‌پیتی توانای خۆی
- ۶۵۵ * میحنتی بانگه‌کران سوتنه‌تیک‌ی گه‌ردوونییه و خودا بپیری له‌سه‌ر داوه
- ۶۵۵ * له‌میحنه‌ندا نارامگرتن چپژی تئیدایه
- ۶۵۵ * عیزه‌تی لئیبوردن
- ۶۵۶ * رازی ده‌بین یۆئه‌وه‌ی رازی بییت
- ۶۵۶ * چاکه‌ ده‌که‌ین له‌گه‌ل که‌سئیک که‌ خراپه‌ ده‌کات
- ۶۵۷ * نیازی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ دل و یران ده‌کات
- ۶۵۷ * لئیبوردن نه‌قام له‌پیداگری له‌سه‌ر سته‌م راده‌گریت
- ۶۵۸ * مامه‌له‌یه‌کی پر له‌قازانج..... نرخه‌که‌ی: خوین و شه‌ره‌فه
- ۶۵۹ * هه‌لوه‌رینی گونا‌ه به‌ه‌لا و میحنت نیعه‌ته
- ۶۶۰ * له‌سه‌ر هه‌مان ره‌وگه‌... نمونه‌ نوئیده‌که‌ینه‌وه
- ۶۶۰ * رییواری ریگه‌ی خودا درکودال رابناگریت
- ۶۶۱ * به‌دوای داوای لئیبوردندا بگه‌رئ... وشوکر بکه
- ۶۶۲ * دوو خۆدارینی یه‌کتر ته‌واوکار
- ۶۶۲ ۲۵- مه‌نزله‌ی ته‌وازوع
- ۶۶۵ * بازنه‌کانی ته‌وازوع
- ۶۶۷ * ملدان به‌حق گیانی ته‌وازوعه
- ۶۶۷ * به‌را و بزچوون و کیشانه و پتیوانه به‌ره‌ه‌لستکاری به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رموده‌ناکه‌ین
- ۶۷۰ * متمانه..... له‌سه‌ر رۆشنبینی(به‌صیره‌ت)

- ۶۷۱ برایہی ہموو موسلمانیک دہکین و عوزری قبول دہکین
- ۶۷۲ بہ زہمی رزگارمان دہکات
- ۶۷۵ ۳۶- مہنزیلہی جوامیری
- ۶۷۶ لاو..... زہوی خیر
- ۶۷۷ ناتہ واوی..... و بہ خشندهمی
- ۶۷۸ پیچہ وانہ بوونیککی بیناکار
- ۶۸۰ بالابوونی پیاوہتی
- ۶۸۵ ۳۷- مہنزیلہی نیرادہ
- ۶۸۹ ۳۸- مہنزیلہی نهدہب
- ۶۸۹ ریگہ کانی نهدہب
- ۶۹۵ رہوشتی بہ رزی پیغہ مہرایہتی
- ۶۹۸ نهدہب بہ ندایہتی جوان دہکات
- ۶۹۹ نیوہی یہ کتابہ رستی و نهدہب بریتیبہ لہ شوینکہ وتنی پیغہ مہر (ﷺ)
- ۷۰۳ ہموو زیان نهدہب ریگی دہخات
- ۷۰۴ نادابی شیوازی میانہ پوہی
- ۷۰۶ کیشانہی حال و مہ قامہ کان بہ نهدہب
- ۷۰۹ ۳۹- مہنزیلہی یہ قہن
- ۷۱۲ مہ قامی مؤگرہیون بہ قورٹان
- ۷۱۳ دلی زیندوو نامیری گوئگرتنہ
- ۷۱۷ ۴۰- مہنزیلہی یاد
- ۷۲۱ یادکہ رانی پیشرشہ وان
- ۷۲۴ جؤرہ کانی زیکر
- ۷۲۷ ۴۱- مہنزیلہی ہہ ژاری
- ۷۳۱ بنہ مای ہہ ژاری: دانہ دہستہ
- ۷۳۲ شکاندنی بتہ کان
- ۷۳۴ جگہ لہ فہزل چیرہ ہہی؟
- ۷۳۵ ہہ ژاری دہولہ مہ ندرتین دہولہ مہ ندیبہ
- ۷۳۹ ۴۲- مہنزیلہی ہہ نبراردن و پالفتہ کردن
- ۷۴۱ محمد مروفہ کاملہ کہ (ﷺ)

- ۷۴۲ ئوممەتى كاملى محمد..... خيترين ئوممەتە
- ۷۴۳ ۴۲- مەنزىلەي ئىحسان
- ۷۴۴ فيقەي كارى نەينى
- ۷۴۴ كۆچكەران به مەمىشەيى
- ۷۴۷ ۴۴- مەنزىلەي زانست
- ۷۴۸ "اخبرنا"- مەواليان پيدايىن سەرەتاي زانستمانە
- ۷۵۱ جۆرەكانى زانست
- ۷۵۹ ۴۵- مەنزىلەي فىراسەت
- ۷۶۵ ۴۶- مەنزىلەي مەزئراگرتن
- ۷۶۹ ۴۷- مەنزىلەي سەكىنە
- ۷۷۱ زمانى حىكمەت سەكىنەت دەبەينىتە گۆ
- ۷۷۱ سەكىنەت نوور و هيز و رۆحە
- ۷۷۷ ۴۸- مەنزىلەي دۇنيايى
- ۷۷۸ كۆتايەكەي ئاسايش
- ۷۸۳ ۴۹- مەنزىلەي هيممەت
- ۷۸۳ نەم دونيايە پەرە لە نامۆيى
- ۷۸۷ ۵۰- مەنزىلەي خۆشەويستى
- ۷۹۱ ھەركەس تامى خۆشەويستى كرد دەيناسيەت
- ۷۹۲ ئاسەوارەكانى خۆشەويستى و نيشانەكانى
- ۷۹۳ خۆشەويستى عيراقى
- ۷۹۳ چۆن خۆشەويستى فيربىين؟
- ۸۰۴ ئاستەكانى خۆشەويستى
- ۸۰۸ خۆشەويستىيەكى ھورەويانە
- ۸۰۹ بيبەستەرەوہ دەست به خۆشەويستى بگە
- ۸۱۳ شەوق و تامەرزۆبوون بەرى خۆشەويستىيە
- ۸۱۳ شەوق بۆ بەهەشت راستىيە
- ۸۱۴ ھەلھاتن بۆ لاي خودا
- ۸۱۵ ۵۱- مەنزىلەي غېرەت
- ۸۱۷ غېرەتى بياگەيشتن

- ۸۱۸ خالیبونی دل به تالیی ده کوژیت ❁
- ۵۲- مه نزیله ی وه جد ۸۲۱.....
- ۸۲۲ ناسته کانی وه جد ❁
- ۸۲۳ تیرامان سه رده کیشیت بۆ وه جد ❁
- ۸۲۴ ناسۆکانی رۆح به رزتره له ناسۆی بیر ❁
- ۸۲۵ که مالی نازادی له وه جدی پاکدایه ❁
- ۵۳- مه نزیله ی بروسکه ۸۲۹.....
- ۸۳۰ که می نه و زۆره، زۆری ئیمه که مه ❁
- ۸۳۱ نامازه ی ناماده باشی ❁
- ۸۳۲ رهنگه کانی وینای لوتفی خودا ❁
- ۵۴- مه نزیله ی چیز ۸۳۵.....
- ۸۳۷ نه وانه کاروکرده وهن نه ک خۆزگه و ناوات ❁
- ۸۴۱ دلی دابه شیبو: ده له رزی و ده ترسیت ❁
- ۸۵۰ به خودا دلخۆشین، و داوای جیکیری بوون و راهه ستاویی لی ده که بین ❁
- ۸۵۴ یاوه رییه کانی سه ره تا ده تگزیته وه بۆ شکور نوای خاویبونه وه و ساریبونه وه ❁
- ۸۵۷ رجای پاک و بیگه رد نه وه ی پییه وه هۆگر ده بیت نیشانت ده دات ❁
- ۵۵- مه نزیله ی سه فا (پالفته بوون و پاک و بیگه ردی) ۸۵۹.....
- ۸۵۹ مۆله تی گوزه رکردن مه رجه که ی خۆدارپینه ❁
- ۸۶۳ هیممه تی فه له کی بالا ❁
- ۸۶۵ مۆله تی مانه وه مه رجه که ی خاوتینییه ❁
- ۵۶- مه نزیله ی فه روح ۸۶۷.....
- ۸۷۲ په یوه ستیوونیتی ناوازار ❁
- ۸۷۳ رووخۆشی زانست ❁
- ۸۷۴ سه کینه ی کۆبوونه وه ❁
- ۸۷۶ که لی برا: وه لایمی بانگخواز بۆ لای خودا بده نه وه ❁
- ۵۷- مه نزیله ی نهینی ۸۷۹.....
- ۸۸۸ خاوه نی نهینی قوول ❁
- ۵۸- مه نزیله ی غوربه ت ۸۹۳.....
- ۵۹- مه نزیله ی دامه زراوی ۹۰۱.....

- ۹۰۲..... ❁ ئىخلاص.... لە رىنگە يەكى بەرىنەوہ.....
 ۹۰۴..... ❁ بە لابرندى حىجابى وابەستەكان (حجاب العلق) نورد دەچىتە ژوردەوہ.....
 ۹۰۹..... ۶۰- مەنزىلەى بىنەن.....
 ۹۱۷..... ۶۱- مەنزىلەى زىندەنگى.....
 ۹۱۹..... ❁ پاراويونى زانايان.....
 ۹۲۰..... ❁ مەيمەتەكان وەك تىرەن.....
 ۹۲۳..... ❁ حەيا جوولەى.....
 ۹۲۵..... ❁ چىزى گە يىشتەن بانگ دەكات بۇ تىنە لچوونەوہى رۆيشتەن بەرە و لای خودا.....
 ۹۳۶..... ❁ مردن قۇناغە نەك كۆتايى.....
 ۹۴۶..... ❁ تىر و تەواوى و پاداشتى كامىل لە وىيە.....
 ۹۵۲..... ۶۲- مەنزىلەى مەعريفە.....
 ۹۵۷..... ❁ سىفەتەكانى خوداى مۆتەعال جىگىر دەكەين بەبى تەئويل و شوبھاندن.....
 ۹۵۹..... ❁ ناسىنى سىفات: رۆحى سلوكە.....
 ۹۷۷..... ❁ بە يەكتايى وەك بەرەردگار و خودا دەپپەرستىن.....
 ۹۷۸..... ❁ بەر زىبونەوہ بۇ لوتكە.....
 ۹۸۳..... ❁ تەحقيق ترازووى كەسى يەكتاپەرستە.....
 ۹۸۷..... ۶۳- مەنزىلەى رەچاوكردنى ھۆكارىكان.....
 ۹۹۰..... ❁ لا بەلای ھۆكارەكاندا دەكەينەوہ بەبى ئەوہى مەيليان پى بدەين.....
 ۹۹۵..... ۶۴- مەنزىلەى تىنە لچوونەوہى تەوہە.....
 ۱۰۰۱..... ۶۵- مەنزىلەى تىنە لچوونەوہى يەكتاپەرستى.....
 ۱۰۰۳..... ❁ ئە و خوداى دروستكەرە و خاوەنى ناوہ جوانەكانە.....
 ۱۰۰۴..... ❁ ئە و خوداىەكى مەعبودە... سىبجانە.....
 ۱۰۰۵..... ❁ ھەر كەس خۆى بە كەسىكى خاوەن تەوہكول بزانتىت تووشى وەھم بووہ.....
 ۱۰۰۶..... ❁ كەمالى يەكتاپەرستى مەرجى ئىمامەتە.....
 ۱۰۱۱..... ❁ يەكتاپەرستى تىگە يىشتىنى دلە نەك رەوانىيىزى زمان.....
 ۱۰۱۳..... ❁ تقوى يەكتاپەرستى دەپوئىت و گەشە دەكات.....
 ۱۰۱۹..... ❁ وابەستەبوونى ھىدايەت بە تەوقىقى خوداىيەوہ نەرتى پىويستىبوونى بانگەواز ناكات.....
 ۱۰۲۲..... ❁ ئىسلام جىابوونەوہى.....
 ۱۰۲۲..... ❁ بەندايەتتەبەكەمان بۇ خودا كۆربونەوہى.....
 ۱۰۲۵..... ۶۶- مەنزىلەى شەھادە.....

- ❁ ۱۰۲۹..... ئایه‌ته‌کانی خودای موته‌عال له ئاسۆدا شایه‌تی ده‌دهن
- ❁ ۱۰۳۰..... هه‌ر شتێک خودای له‌گه‌ڵ نه‌بیته‌ پووچ و بیینه‌مایه
- ❁ ۱۰۳۲..... هه‌ستانی خودا به دادپه‌روه‌ری داوای پاداشت و سزا ده‌کات
- ❁ ۱۰۳۵..... یه‌که و ته‌نهایه..... و خاره‌نی عه‌دله..... سبحانه
- ❁ ۱۰۳۷..... شایه‌تیدانی خودا بۆ خۆی-سبحانه- ته‌واوتره له شایه‌تیدانی بیدعه‌چییه‌کان
- ❁ ۱۰۴۶..... خودا به شایه‌تیدانی له‌سه‌ر خۆی پشتیوانی پیغه‌مبه‌رانی ده‌کات
- ❁ ۱۰۴۸..... فیره‌تی سه‌لیم شایه‌تیدانیکی ره‌بانییه
- ❁ ۱۰۵۰..... باسی شایه‌تی زانایان له باسی شایه‌تی پیغه‌مبه‌ران بێنیا‌زمان ده‌کات
- ❁ ۱۰۵۲..... هیچ نایینێک نییه جگه له ئیسلام.....
- ❁ ۱۰۵۵..... کۆتایی



پیشه کی وهرگیر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به ناوی خودای خاوهن میهر و به زهیی و دلوفان

قَالَ تَسَالَى: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُونُوا إِلَّا وَءَانْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا ءَللّٰهُ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً ءَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ ءَللّٰهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَتَكُنْ مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُوٰلَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَلَا تَكُونُوا كَآلَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُوٰلَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۵﴾﴾ آل عمران: ۱۰۲ - ۱۰۵

حمد و سه نا بۆ خودای موته عال، نه و په روهردگاره ی نيمه ی به مروژد دروست کرد، له روحي خوی کردین به به ردا و ریزی لیتانین و داوای له فریشته کان کرد سوژده بۆ باوکه گه وره مان ناده م بیهن، شوکری په روهردگار ده که بین پیغه مبه رانی بۆ ره وانه کردین و نيمه ی گنیرا له شوینکه وته ی دواين پیغه مبه ر محمد دروود و سه لامی خودای له سه ر بیت، سوپاسگوزاری نيعمه ته کانی خودامان پی ته وواو نابیت (یا رب لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك وعظيم سلطانك)، سه لات و سه لام بۆ سه ر گیانی پاکی پیغه مبه ری نازیزمان محمد، نه و پیغه مبه ره ی له پیناوی گه یاندنی په یامی خودادا شانی دایه ژر هه موو جوړه نازاریک و له ماوه ی بیست و سی سالدان په پر به سکی خوی نانی خوارد و نه پر به چاوه کانی خه وی کرد و نه تاویک خه مساردی له گه یاندنی په یام روی تی کرد (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد)، دروود و سه لام بۆ سه ر گیانی پاکی نه هل و به بیته پیغه مبه ر و بۆ سه ر گیانی یار و یاوه رانی و نه وانه ی شوینی که وتن و شوینی ده که ون تا روژی دواپی.

کتیپی (مدارج السالکین) په کیکه له و کتیبانه ی که زانایانی کون و نوئی نوممه تی نیسلام شایه تی گرنگی و به پیزی بۆ ده دن، نه م کتیبه مه زنه که سه رچاوه یه که بۆ

باوەر و ئەخلاق زۆرىنەى مەدارىسە ئىسلامىيەكان سووديان لىبىنىو، دەتوانم بلىم كىتىبى (مدارج) ئەو ئەلقە گەيەنەرەيە قوتابخانە ناكۆك بە يەك و تاكولۆكان لە يەكتر نىزىك دەكاتەو، وەك چۆن لای مەدرەسەى فەرموودە و پىاوانى فەرموودە گرنكى خۆى هەيە بە هەمان شىو، لە لای مەدرەسەى ئەهلى تەصوف و ئەهلى فىقە بە رىزەو، هەلسەنگاندنى بۆ دەكرىت، ئەمەش بۆ دوو هۆ دەگەرپتەو:

يەكەم: سەرچاوەى باس و لىكۆلىنەو، كىتىبەكەيە كە بە قورئان و فەرموودەى شىرىن رىشەدار كراو، لە گەل هينانى قسە و وتەى بە پىزى كۆمەلىك لە زانايان و عارىفان كە لە زانستى قورئان و فەرموودەدا قوول بوونەتەو.

دووم: گرنكى كەسايەتى شىخى هورى و شىخى ئىبن قەيىم كە دوو كەسايەتىن لە پال زانستى قورئان و فەرموودەدا وردەكارىيەكانى رۆح و نەفس و دل و بىريان لە قوتابخانەى تەصوف و هەرگرتوو و خۆيان بە دوورگرتوو لە هەر و پىنە و زىادەپەوى و بىدعە و نەزانىيەك كە هەندىك لە شوپىنكە و توانى تەصوف رووبەپوى بوونەتەو، بەلكو ئەو دوانە قورئان و فەرموودەيان كەردوو بە حەكەم بەسەر تەصوف و بىروبوچوونى مەدرەسەكانى تردا نەك بە پىچەوانەو، مەزەب و بىروبوچوونى پىاوان و و پىنە و بىدعە لە جىگەى شەرع و دىن دابنرىن.

ئەم كىتىبەى ئىبن قەيىم كە ناوى (مدارج السالكين)ە لە كىتىبى (منازل السائرين)ى شىخى هورى و هەرگىراو، و دواتر بانگخاوى دۇنيای ئىسلام "عبدالمنعم صالح العلى" پوختەى كەردوو و ناوى ناو (تهذيب مدارج السالكين)، ئىمە بە وەرگىرانی ئەو پوختەيە هەستاوين.

ئەو، پالنهى هەلبژاردنى ئەم كىتىبە بوو بۆ وەرگىرآن: جگە لە گرنكى و بە پىزى كىتىبەكە و دانەرەكەى پىوىستى زۆرى مۇسلمانانە بە گشتى و گەنج و لاوى ئەم و لاتە بە تايبەتى بە مەسەلەكانى ئىمان و ئەخلاق و ژيانەو، رۆح و نەيىبەكانى بەرە و خوداچوون و مەرىفەى سەير و سلوك.

وەرگىرانی كىتىبەكە بۆ زمانى كوردى كارىكى ئاسان نەبوو، چونكە تەعبىردان لە و وشە و زاراو، قوول و پىرمانانە بە زمانىكى تر جگە لە زمانى عەرەبى كارىكى ئەستەم و گرانه، زمانى عەرەبى لە بەر ئەو، زمانى قورئان و فەرموودەيە دەتوانىت زۆرىك لە

مانا ورد و بەرز و بلندەکان تەعبیر لێبەدات، بەلام کە دەتەوێت ئەو مانانە بۆ زمانیکی تر وەرگێڕیت ئەوا بووبەپووی نۆرێک لە ئاستەنگی زمانەوانی دەبیبەو، بۆیە هەندێ جار ناچاربووم چەند وشەیهکی زمانی کوردی بخەمە پال بەکتر تاکو تەعبیر لە مانای وشە عەرەبیبە کە بکات، یاخود وشەیهکی ترم لەنێوان دوو کەواندا بەکارهێناوه تاکو خۆینەر بتوانێت لە رێگەی ئەو دوو سۆ وشەو وێنای راستەقینەی ماناکە ی لا دروست ببێت، هەندێ جار ناچاربووم لە پال وەرگێڕانە کوردیبە کەدا وشە عەرەبیبە کە بە وشەیهک یان بە چەند وشەیهک لەنێوان دوو کەواندا بنوسم، ئەمە جگە لەوێ جاری وابوو وشە عەرەبیبە کەم بۆ ماوێ چەند هەفتەیهک بە رەنگیکی تر لە وەرگێڕانە کەدا وەک خۆی دەنووسیبەو تاکو وشەیهکی گونجاوم دەبیبیبەو و لە جینگە دامدەنا.

لەم وەرگێڕانەدا هەولمداوه ئەو دوو رێچکەیهی وەرگێڕان لە خۆمدا کۆبکەمەو و بیکەم بە رێچکە سێبەم، رێچکە یە کەم ئەو جۆرە وەرگێڕانە یە کە دەست بە وشە بە وشە دەقەکەو دەگریت و وەریدەگێڕیت سەر زمانە کە ی تر، هەلبەت لەگەڵ دروستیی تەعبیر لە دەبیرینی رستەکاندا، ئەم جۆرە وەرگێڕانە بە وەرگێڕانی حەرفی ناوژەد کراوه، جۆری دووهم لە وەرگێڕان وەرگێڕانە بە وەرگرتنی مانا و کرۆکی رستە و پەرەگرافەکان، لەم جۆری دووهمدا دانە دانە ی وشەکان مەبەست نین، بەلکو ئەو مانا و مەرامی کۆی وشەکان لە رستەیه کەدا یان لە پەرەگرافیکدا لە نامیزی دەگرن، من هەولمداوه هەردوو رێچکە کە لە یەک رێچکەدا کۆبکەمەو، ئەویش خۆیندەو و تێڕامان لە دانە بە دانە ی وشەکان و دواتر تێڕامان لەو مانا گشتیبە ی لە کۆی وشەکانەو سەرھەلەدات پاشان وەرگێڕانی ئەو رستە یە بە سەرئەندانی وشەکان و مانا گشتیبە کە ی، واتە لە یە کاتدا یە ک بە یەکی وشە عەرەبیبەکان وشەیهکی کوردی بۆ دانراوه و لە هەمان کاتدا ئەو وشە کوردیبیانە تەعبیر لە مانا گشتیبە کە ی رستە کە یان پەرەگرافە کە دەکەن، ئەمەش تەنھا وەک تەوفیقیکی خودایی تەماشای دەکەم و نایدەمە پال نەفسیکی تەمبەل و نەزان.

لە وەرگێڕانی ئەم کتیبەدا نۆرێک لە کۆمەکی خوداییم بۆ خۆم هەست پێکرد، جاری وا هەبوو رستەیهک چەندین جار دەمخۆیندەو و وشە وشە ی رستە کەم لە فەرھەنگی

زمانى عەرەبىدا تەماشادا دەكرد، بەلام لە ماناى رستەكە تىنە دەگەشتەم، پاش كەمىك دوعا و پارانەو لە خزمەتى خودادا ماناى رستەكەم بۆ دەكرایەو و بە بالاترین مانا و جوانترین دەربىرین وەرگىرانى بۆ نامادە دەبوو، ئەمەش دواى بەزەبى خودا بۆ بەرەكەتى كۆتەبەكە و ئىخلاصى دانەرەكەى (ئىبن قەيم) دەگەریتەو.

دانیام ئەم كۆتەبەكە دواى چەند چاپىك هەلە و كەموكورتىبەكانى بنىر دەكریت و دەتوانریت هەندى پەراوێزى بۆ دروست بكریت خزمەت بە خوینەر بگات، تا ئەو كاتە پىوێستە بۆ هەلە و ناتەواویبەكان داواى لىخۆشبوونم لە خودا بۆ بگەن.

داوا لە خوینەر دەكەم بە خویندەنەو بەكەى خىرا و سەرپىتى بەسەر دىپەرەكاندا گوزەر نەكات، چونكە بەكە بەكەى وشەكان پىوێستى بە تىرامان و بىركردنەو هەبە، ئەم كۆتەبەكە كۆتەبەكە نىبە لە سەرەتاو بەرى پىدا بگىریت و بخوینریتەو، بەلكو كۆتەبەكە پىوێستە بكریتە مەنەجى كار كردن بۆ پالفتە كردنى دل و رۆح و سەیر و سلوكىكى دروست بەرەو خوداى مۆتەعال، بۆبە گەر لە رۆژىكدا تەنەا بەكە لاپەرە بخوینریتەو و بىرى لىبگاتەو و كارى پى بگات لە خویندەنەو سەد لاپەرە باشترە كە تەنەا وەك زانىارىبەكە زەبىنى وەر بىگىریت، بەندە بۆخۆم لە سەرەتاى نەو دەكانەو ناسنايم لەگەل كۆتەبەكە (مدارج) دا پەيدا كەردووە، لەگەلى ژباوم و سوودىكى نۆرم لىبىنىو، بەلام هەولم نەداو، خویندەنەو بۆ ئەم كۆتەبەكە تەنەا وەرگرتنى زانىارى بىت، بەلكو چەندەم توانىبىت كارم بە ناوەرۆكەكەى كەردووە و هەولمداو لە ماناكانى بەهرەمەند بىم.

لە دواى كۆتەبەكە (مدارج) تەنەا چەند سەرچاوەبەكەى تر بوونىان هەبە كە خزمەت بەم لایەنە گەنگەى مۆسلمان بگات، بۆبە بە تامە زۆبى و لىبىرانەو روى لى بگە و هەول بە بىكەى بە وەسەیلە بەكە - لە دواى قورئان و فەرموودە - بۆ گەشتى بەرەو خودا چوون و بە دەستەبەتەنەى رەزەمەندى خودا.

ئەم كۆتەبەكە تەنەا خۆى بۆ ئەوانە دەكاتەو كە بە باوەرپىكى راستە قىنەو شوپىنپى پىغەمبەرى خودا بىان هەلگرتووە و بىرارىيان داو، سەفەرىك بۆ لای خودا دەست پىبەكەن، بەلام ئەوانەى خۆيان بۆ خودا ساغ نەكەردۆتەو و پىغەمبەر ناكەن بە ئىمام و پىشەواى خۆيان و بىرارى تەوبە و گەرانەو بۆ لای خودا نادەن ئەو لەم كۆتەبەكە بەهرەمەند نابن و كۆتەبەكەش خۆى بۆ ئەوان ناكاتەو.

له کۆتاييدا داوا دهکەم له پهروهردگار ئەم وهرگێرانه م لى قبوول بفرموى و بيکات به نوود و روشنايى بو خوشک و برا موسلمانەکانم، دووباره داوامه له قاپى بهزهى پهروهردگار له ههله و ناتهواوييهکانم ببوریت و لهسهرم نهنووسیت. ماوه بلیم دهستخۆشى لهو کۆمهله برا دهکەم که به چاپکردنى ئەم کتیبه ههستان و کۆمهكى منيان کرد له بهچاپ گه ياندنى، خودا دلایان روشن و ژيانى دونيا و دواپۆژيان پر له ئارامى و سوکنایى و بهختهوهرى بکات و لیيان رازى بییت و هیمهت و لیبرانیان بو خزمهت به ئیسلام و موسلمانان زیاد بکات.



عبدالکریم فتحاح

کوردستان - سلیمانی

٢٠١٥ / ٢ / ١٢



نەم پوختەى

پېشەكى:

سوپاس و ستايش بۆ خوداي مۇتەئەل، ئەو خودايەى رېگەى ھىدايەتى لە توولەپتەى وىلى و گومپاى جياكردۆتەو، جوانىيەكانى ئەخلاقى ئىمانىي خىستۆتە روو، كوردوونى بە پېپلەى بەرزەوہ بوو بۆ بەھەشت، ئەو پېپلانەى كە كراوہن لە بەردەم لىپراوان لە بەندەكانى خودادا.

دېسان شوكر و ستايشى خودا دەكەين، سەلات و سەلامىش لە سەر پېغەمبەرمان محمد باشتەين و پاكترين كە سىك كە لە سەر ئەو ئەخلاقانە پىداگرى دەكرد، بۆيە خىراترەين رېبارى رېگە و يەكەمىن كە سىك بوو كە بە مەنزل گە يىشت.

خودا لە سەر جەم ھاوہ لانى پاك و بېگەردى پېغەمبەرى خودا رازىبىت، ئەوانەى بە باشى شوپىنى پېغەمبەر كە وتەن و فەرمانەكانىان جىبەجى كەرد و خۆيان لە زرقوبرقى دونيا بە دوور گرت و بۆ بەندايەتى و جىھاد يەكلا بوونەو، تا بوون بە باشتەين نمونەى پەرورەدى پر لە بەخىشندەى پېغەمبەر (ﷺ)، رەزامەندى خودا لە سەر شوپىنكە وتووان و ئەوانەى شوپىنى ئەوان كە وتەن لە سەدەكانى سەرەتاي ئىسلامەو، ھەر ھەوہا لە سەر ئەوانەى رېگەى ئەوانىان گرتە بەر و دەستيان بە ھىدايەتى ئەوانەوہ گرت لە پېشيانانى چاك و پاك، ھەر ھەوہا لە سەر ھەموو ئەوانەى بە درىژايى سەدەكان بەوان گە يىشتوون، لە فەقىھان و زاھىدان و بانگكەرانى خاوەن كار و پېشەوا لىپراوہكان.

لە ئەمپۇدا لە ناو پىاوانى ئىسلامدا خىر و فەرماوہ و لە ئىمەوہ سەلام و نزاىان بۆ دەكرىت.

پاشان:

بىدارى ئىسلامىي سەردەم كە لەگەل سەرەتاي سەدەي كۆچى نوئى پرفەپدا دەستى بە بلاوېونەوہ كەرد (سەدەي پازدەي كۆچى) بە يەككە لە ھەرە گىرنگىزىن رووداۋەكانى ئەم سەردەمە دادەنرەت، لە بەرىنى و جۆشوخوڭشيدا رىگە خوڭش دەكات بۆ دىلسۆزانى دەرخەرى مەشخەلى رابردوۋى ئىسلام تاكو بىكەن بە تاجەگولئىنەي ئەو كارە مەزنانەي لە سەدەي چواردەھەمدا بانگەوازي ئىسلامى پىشكەشى كەرد، ھەر بەو جۆرە ويست و لىپران و ھۆشيارى پياۋانى بانگەوازي ئىسلام بە پىئوستىي كارى سەرومپ بۆ چارەسەرى ئەو ناتەواويانە بە شىۋەيەكى تر رىگە بۆ كەسى گەشپىن خوڭش دەكات بە مژدەي حەقىقەتئىكى دابنەت، ئەوہش بوۋى داھاتوۋە بۆ ئەم ئايىنە بىگەردە لە سەدەي پازدەي كۆچىدا بە پىشتىۋانى خودا.

رابوونىك ئەمە شان و شكۆي بىت لە جوانكردنى مىراتى پىشپىن و نىزىكردنەوہي داھاتوۋى لىتو بە خەندە مافى ئەو رابوونە لەسەر ئىمە ئەوہيە دەستبەدەينە چاۋدىرىكردن و گەشەپىدان و دامەزاندن و توندوتۆلگەردنى پىرۆسە پەروەردەبىيەكەي كە ھىۋاي ئەوہي لى دەكرەت ئاستى شوئىنكەتوۋانى بەرز بىكاتەوہ و پىدان و بەخشىنى زۆرتريان لى ۋەرىگىرەت، كەلپەيەك لە جۆشوخوڭش و ئازايەتى لە دل و بىريان بەرىدات، ھەرەك چۆن بىروباۋەرى بىگەردىان ھەمان جۆش و خوڭشيان پىئ دەبەخشىت، ئەمەش بە گىپرانەوہيان بۆ سنوۋرى پىشپىنانئىكى رەسەن بەبى بىدەي بىبىنەما، ھەرەھا گىپرانەوہيان بۆ جوانى رەوشت بە: زىندوۋوكردەوہي جوامىرى و پىاۋەتى و كەردارى باشى دل بەبى زۆر لەخۆكردن، ھەرەھا رۆشنى فىقە بە گىپرانەوہيان بۆ سەردەقەكان و فتۋاي جەمھورى زانايان بەبى لادان و تاكبوونەوہ، ھەر بەو جۆرە ھوشيارىيەكى ھەمەلايەن بە دروستكردنى تەبايى لەنىۋان ھونەرى كەردارى و عورفى كۆمەلگەكانى سەردەم و رەھەندە شارستانىيەكەيان.

كۆششى ئىمە لەم پىناۋەدا ھەلبۇاردنى كىتئىي ((پوختەي مەدارىجى سالكىن لە نىۋان مەنزىلگاي "اياك نەبەد و اياك نەستەين")) و ھەستان بە پوختەكردنى و پىشكەش كەردنى بە لاۋانى ئىسلام، ۋەك ناۋنىشانئىك بۆ بەشداربوۋن لە پەرەپىدانى پىرۆسەي پەروەردە و پاشكۆرى كىتئىي ((پوختەي "شرح العقيدة الطحاوية")).

ته‌ن‌ها نه‌وانه نرخ و به‌های کتیبی "پوختهی مه‌دارجی سالکین" ده‌زانن که به‌رزبوونه‌وه به‌پله‌کانی باوه‌پدا، ئه‌م کتیبی "ابن القیم" کارکردنه بۆ ئه‌و به‌رزبوونه‌وه‌یه، لیوانلیوه به‌سوود، ده‌ره‌ئینانی مانای وردی ئیمانی و ناماژه‌ی ناسکی دلّی تیدایه که له کتیبه‌کانی تریدا نابینرین، ته‌نانه‌ت نووسینه‌کانی تری "ابن القیم" ناتوانن پیشبرکچی ئه‌م کتیبی بکن، وه‌ک ئه‌وه‌ی ببینم "ابن القیم" ئه‌م کتیبی له گه‌شترین رۆژه‌کانی ته‌م‌نی و له‌کاتی گه‌یشتن به‌لوتکه‌ی پاکی و پالفته‌بوونی ژبان نووسیبت، هه‌ر چاکساز و دانهر و شاعیریک یه‌ک جار له ته‌م‌نی ده‌گاته لوتکه‌یه‌ک که له‌وانه‌یه جاریکی تر دووباره نه‌بیته‌وه، کتیبی "مه‌دارجی سالکین" به‌ره‌می تیرامانی ئه‌و رۆژه به‌رز و بلندانه‌ن له ژبانی "ابن القیم" دا، ته‌نانه‌ت خۆی نه‌یتوانیوه پارێزگاری له‌و ناسته‌بالا بکات کاتیک پوخته‌ی "مدارج" ی کردووه و ناوی ناوه "طریق الهجرتین"، جیاوازییه‌کی فره‌ه‌یه له‌نیوان ئه‌و دوو شیوازه و ئه‌و دوو رۆحه‌دا.

🕌 مه‌نزلگای به‌ره و خوداچوون... و ترازووی میانگیری

ئه‌وه‌ی بنجینه‌ی قسه‌کانی "ابن القیم" ی ریکخستوه بریتیه له ((منزل السائرین)) ی "شیخ الإسلام أبي إسماعيل عبدالله بن محمد بن علي الأنصاري الهروي الحنبلي الصوفي" که سالی ٤٨١هـ کۆچی دوا‌ی کردووه، رێگه‌ی به‌ره‌و خوداچوونی باوه‌پداری کردووه به "سه‌د" به‌شه‌وه، هه‌ر به‌شیک ویتستگه‌یه‌کی وه‌رگرتنی تویشووی رێگه‌ی دووردریژه، یاخود مه‌نزلگای چین له‌سه‌ر چین و پله‌ی به‌رزبوونه‌وه و پێپله‌ی گوزه‌رکردن، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک به‌دوا‌ی یه‌کتردا دین، بۆ هه‌ر مه‌نزلگایه‌ک تیگه‌یشتن و سنووریکی داناوه که شایسته‌ی موسلمانان بیت به‌گشتی و تیگه‌یشتنیکیش بۆ باوه‌پداری تابه‌ت، پاشان بۆ تابه‌تانی ناو تابه‌ته‌کان که ناچاری کردووه زۆرله‌خۆکردنی مه‌عنه‌وی و گوزاره‌یی ئه‌نجام بدات که له‌گه‌ل سروشتی نارامیی باوه‌پدا به‌باش نابینریت.

لای "ابن القیم" شوینکه‌وتنی شیخی "الهروي" نامانج نه‌بووه و نامانجی ئیمه‌ش نییه، به‌لام هه‌ندێ له‌بیده‌چیه‌کانی بینیه‌ بانگه‌ش‌یان بۆ هه‌له‌گه‌لێک کردووه که شیخی "ه‌روی" تیکه‌وتووه، هه‌روه‌ها وپینه و نه‌ندیشه‌گه‌لێک که به‌هۆی مه‌شره‌به سۆفیه‌که‌یه‌وه رووی تیکردوون، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی شیخی ه‌روی له شوینکه‌وتوونی

باوہر و فیقہ و ریگہی سلوکی نیمام نہ حمہدی کورپی حہنبل بووہ بہ شیوہیہکی گشتی، ثبیب قہیم نہو ھہلانہی و ھہلاناوہ و نہندیشہکانی روشن کردتوہوہ، بہرہرچدانہوہکان و روشنکردنہوہکانی ثبیب قہیم لہ دووتوی قسہ و باسہکانی خویدا پرن لہ قسہ و گفتوگوی دلنامیز کہ بہسووتر و گرنگرن لہ بہرہرچدانہوہکانی، نہو خستہرووانہی ثبیب قہیم مہبہستی نیممن، نہمش بہھوی بہپیزیانہوہ لہرووی پورہردہوہ، ھہر نہوہشہ نہم پوختہکردنہ لہسہری دہوستیت.

شیخی ھروی لہ مہزنتین نیمامانی پیشینہ، بہلام خودا نایہویک ھچ کہس لہ ھہلہ بیگہرد بیت.

ثبیب قہیم دلایت:

(خاوہنی "منازل السائرین" لہو کہسانہ بوو زؤد بہ توندی پیداکری دہکرد لہسہر جیگیرکردنی نہسمانو صیقاتی خودای موتہعال، لہ ھہموو روویہکہوہ دڑی جہہمیہکان بوو، کتیبیکی ھہیہ بہناوی ((الفاروق)) کہ فہرموودہکانی صفات و شوینہواری صفات بہتیروتہواوی لہنامیز دہگرت و نمونہی کہمہ، ھہروہا کتیبی ((ذم الکلام و اھلہ)) ریگہ و شیوازی شیخ لہم کتیبہدا باشترین ریگہیہ، ھہروہا کتیبیکی تری لہسہر "أصول الدین" کہ ریگہی نہہلی جیگیرکردن و دانپیانانی نہسمانو صیقاتی تیادا گرتوتہبہر، لہ روویہپوویوونہوہی جہہمیہکاندا ھہلویتستی مہزن و نامازہبوؤکراوی ھہیہ، چہندین ھہولیاندا تاکو بتوانن بہ دہسہلاتداران بہکوشتی بدہن، خودا ھہموو جاریک نہوی دہپاراست، تۆمہتباریان کردوہ بہ چوواندن و بہرجہستہکردن (التشبیہ و التجسیم)، و ھک عادہتی جہہمی و موعتہزیلہ لہ دروستکردنی بوختان بوؤ نہہلی سوننہت و فہرموودہ، نہوانہی لایہنگیری ھچ بیروبوؤچوونیک ناکہن جگہ لہوہی قورٹان و فہرموودہ نامازہی پیکردوہ)

ثبیب قہیم پیداکری لہوہ دہکات کہ شیخی ھروی (بہریی بووہ لہو تۆمہتی "چوواندن و بہرجہستہکردن" ھ کہ ناحہزانی لہ جہہمیہکان دہیانداپہ پالی، ھہروہک عادہتیان لہ تۆمہتبارکردنی نہہلی فہرموودہ)، (نہویش "واتہ شیخی ھروی" لہرووی ژیری و نایین و حال و مہعرفہوہ لہوان بہریی بوو)، لہ ھہندیک لہ

قسه کانی شیخی ہر پیدا ہاتوہ کہ (بہ لگہ یہ لہ سہر قولی زانستی ٹہو و وہستانی لہ بہرہی ٹہلی سوننہ تدا، ہر وہا قولی فیکہ و تیگہ یشتنی لہ م مہیدانہ دا) ویزدانی ٹین قہیم جینگہی ریز و سہرسامی ٹیمہ یہ کہ خاوهنی ترازوی میانہ گیری بوہ و وای لیکردوہ پیداکریت لہ سوودگہ یاندن بہ موسلمانان لہ چاکہی چاکہ کاریکوہ کہ راستہ کانی بہ ہلہ تیکہ لہ دہ بن، ٹین قہیم وادہ بینیت ٹہوی شیخی ہروی تییکہ وتوہ لہ نہ پیکانی راستی بریتیہ لہ (ورپنہ گہ لیک کہ بہ چاکہی زوری ٹہو جینگہی لیبورڈنی خودایہ و ہلہ کان لہ کہ مالی راستگوییڈا نغرو دہ بن، ہر وہا دروستی ماملہ ٹہو و ہیزی دلسوزی و نیتپاکی و رووتیوونہ وہ لہ یہ کتابہ رستیدا نیشان دہ دات، بیگہ ردی و ہلہ نہ کردن لہ دوا ی پیغہ مبر بؤ ہیچ کہ سیک دہ سٹہ بہر نہ بوہ)

ژیاننامہ ی شیخی ہروی بہ توندی شفاعتی بؤ دہ کات، ہلہ لویستہ کانی بہ گومانی باش راست دہ کہ نہ وہ و ٹہو باوہرہ دروست دہ بیت کہ شیخی ہروی قوریانی دہ سستی ٹہو تہ نویلانہ یہ ہلہ ی کردوہ تیایاندا (شیخ الإسلام "ابن تیمیہ" رحمتی خودای لیبیت دہ یغہ رموو: کردارہ کانی شیخی ہروی لہ زانستہ کہ ی باشر بوون)

ٹین قہیم دہ فرموی "شیخ الإسلام ابن تیمیہ" - رحمتی خوی لیبیت - راستی فرموہ، ژیاننامہ کہ ی لہ فرمان بہ چاکہ و ریگری لہ خراپہ و جیہادی ٹہلی بیدعت ہیچ تہ مومڑیکی تیدا نیہ، بؤ سہر خستنی خودا و پیغہ مبر چہ ندین ہلہ لویستی بہ ناوبانگی ہہ یہ، خودا نہ یویستوہ پوشاکی بیگہ ردی و بیگونہا ی بہ بہر ہیچ کہ سیکدا بکات جگہ لہ راستگزی بہ راستزانراو (پیغہ مبر) کہ لہ ٹارہ زوہ وہ ہیچ شتیک بہ سہر زمانیدا تینہ بہ پیوہ (ﷺ))

باشترہ بؤ خوینہر بہ سینہ سافی بمینتینہ تہ وہ و خوی بہ دوریگریٹ لہو لیلبوونہ ی کہ بہ ہوی باسکردنی ہلہ کانی "شیخی ہروی" یہ وہ سہر ہلہ دہ دات، بہ سہ بؤ ٹہو شوینی ٹین قہیم بکہ ویت لہ ویزدانیدا و کارکردن بہ ریسای "ہلہ سہ نگاندن و بہ راورد پیکردنی راست و ہلہ ی پیاوانی ٹیسلام، زانستہ کہ یان و کردارہ کانیان"، باشترہ بؤی نزای خیر بؤ شیخی ہروی و ٹین قہیم بکات و بلتیت (خودا پاداشتی ہلہ و کوششی شیخ الإسلام (شیخی ہروی) بداتہ وہ، پلہ و پایہ ی بہ ریزا بگریٹ، باشترین پاداشتی بؤ بنووسیت، ٹیمہ و ٹہو لہ بہ ہشتی بہریندا کوبکاتہ وہ)

بەپرەوى ئەم پوختەگەردنە

ئەوپەرى ھەولمانداوھ لەم پوختەگەردنەدا كەتیبى "مدارج" لە ھەرچى ناباشە پالفتە بەكەين كە خوینەر دادەبەرتت لە بەردەوامى و تىكەلبوون بەدل لەگەل مانای وشەكانى نامۆزگارىكەردا، ھەلەكانى شىخى ھەروى و ھەولنى بىدعەچىبەكان بۆ برەودان بە ھەلانە "ئىبن قەيم"ى ناچار كەردووە كە لە زۆر بابەتدا بۆ ھەلۆھەشاندنەوھى باوھەرى "يەكەنتى بوون (وحدة الوجود)" نەفەسى درىژىتت، ھەروھەا بىماناى بۆچوونى ئەوانەى "ھۆ و ھۆكار" نەرى دەكەن بخاتە روو، ئىمەش ھەولمانداوھ ھەموو ئەوانە لابدەين تەنھا كەمىكى زۆر كەمى نەبىت، ئەمەش بەھۆى كەمى پىوېستى موسلمانان بۆ قولبۆونەوھ لە بەرپەرجدانەوھىيان لەم سەردەمەدا، ديسان بەھۆى بەرتەسكى بازنەى ناوھىتانى ئەوانە و قەركردنى ئەو جۆرە لە بىدعەچى لە زۆرەى ولاتانى دونىاي نىسلام و دەركەوتنى جۆزىكى تر لە بىدعە، كەتیبى "مەدارىجى سالكىن" بەردەوام ئەو نوورە ھەلگراوھ دەبىت كە يارمەتى ھەموو ئەوانە دەدات بىانەوېت بەرپەرجى "يەكەنتى بوون و نەرىكەرانى ھۆ و ھۆكار" بدەنەوھ گەر لىرە و لەوئى يەكەكەيان سەرى دەرهىنا.

ھەروھەا لە و شتانەى لامداوھ و سەرىمەتەوھ: زۆرىك لە قەسەكانى "شىخى ھەروى" يە كە زۆرلەخۆ كەردنىان پىئوھ ديارە، نەك تەنھا دەرپىنە ھەلەكانى، وام بەباشزانى قەسە كەمەكانى شىخى ھەروى لەگەل قەسەكانى ئىبن قەيم تىكەل بەكەم بەبى ئەوھى بە كەوانە جىبايان بەكەمەوھ، تا واى لىھاتووھ خوینەر جىبايان ناكاتەوھ جگە لە چەند شوپىنىكى زۆر كەمدا نەبىت، لەوانەى ھەندى لە وشەكانىم بە وشەى رۆشنتر گۆرپىبىت، ئەمەم وھك ئىجتىھادىك كەردووە بە مەبەستى تەواوكەردن و بەردەوامى و رىگەبىرپىنەوھ لە دابپان و تىھەلچوونەوھ، لەو كارەدا خراپەىكە گەورەم نەبىنى، لە كاتىكدا ئەو كەسەى دەبەوېت وشەكانى شىخى ھەروى بناسىتەوھ دەتوانىت گەرانەوھ بەكات بۆ دەقە بنچىنەىبە پوختەنەكراوھ كە تاكو بەتەواوى و بەدرىژى بەرچاوى بەكەوېت.

بە ھەمان پىئوھ مامەلەم لەگەل پەراوېزەكاندا كەردووە كە شىخ محمد حامد فەقى - رەحمەتى خوداى لى بىت - لە تەحقىقى كەتیبەكەدا خستووېتە سەرى، ئەمەشم بەزۆرى لاداوھ، يان بەھۆى دووبارەبوونەوھى مانا يان رەقى و وشكى وشەكان و توندى

ره خنه کهی، به شیکی به سوود و پیوستم هیلاوه ته وه، به لام له په راویژدا نه مهیلان و به رزم کردونه ته وه بۆ شوینی شایستهی خوین له نیوان قسه کانی "ئیبن قهیم" دا به بی دایران، بۆ جیا کردنه وه یان به پیتی بچووکتر جیا له پیتی کتیبه که چاپمان کردوه.

هر به و جۆره لادانی والا کردنه زمانه وانیه کان و به لگه شیعییه کان و وشه نامۆکان که له نه مپۆدا به کارناهیترین، ههروهها زارواه ته مومژداره کانی نه هلی ته سه وف و فهرمووده ی لاواز و شوینه واری ئیسرائیلیات و قسه ی زاهدانی ره خنه لیگیراو و مانای دووباره وه بوو و نه و مه نزلگانه ی شیخی هه روی گومانی بردووه مه نزلگه ی باوه رپن، به لام وه رنه گیراون و ده قی قورئان و فهرمووده و ئادابی پیشینانیاں له سه ر نیبه .

هه ندی جار چه ندین دپرم لاداو ه بۆ کورتر کردنه وه له و شوینانه ی درپژه ی پیدراوه، ههروهها هه ندی رسته که به چیژ و نه زمونی خۆم هه ستم ده کرد لادان و بینیا زبوون لییان دروسته، ههروهها چه ندین دپره هۆنراوه که ئیبن قهیم خۆی دایرشتووه به هۆی لاوازی مه له که ی شیعی تیا یاندا و ساردی له زۆریه یاندا.

تا که کاریکی ناباش نه متوانی خۆمی لی رزگار بکه م نه وه یه له راهه کردنه که ی "ئیبن قهیم" دا هاتووه و ناچاری کردوه خۆی بگونجینیت له گه ل "شیخی هه روی" دا له به کارهینانی زارواه گه لی گزنگی نه هلی ته سه وف، وه ک "السالك و المرید و الحال و المقام، هی تریش"، هیلا نه وه یانم به خراپ نه بینی، له کاتیکدا مانای هه له هاوملی نه م زاراوانه ناکریت، نه م کتیبه کتیبیکی پیشینه له سه ر په یه وه ی نه هلی فهرمووده، مانا کانیم به زارواه گه لیکه وه گریداوه که ده توانین له دیدگای نه و مانانه وه مانای دروست - که ده ق ره دی ناکاته وه - تیبگه ی، هه رچه ند هه ندی که س مه به ستیان پی مانای تاییه ت بووه .

شتیکی تر هاوشانی نه م کاره ناباشه ده بیت: نه ویش ته حقیق نه کردنی نه و بره له فهرمووده یان دانه پالیان بۆ لای راویه کانیاں، هۆی په له کردن له ده رهینانی کتیبه که ریگه ی نه دا نه و کاره بکه ی، ره چاو کردنی سووده کانی کتیبه که بۆ چاو به دنیا هه له پینان وایکرد په له ی تیدا بکه ی، هه رچه ند له مه دا شتیک شفاعه تمان بۆ ده کات، نه ویش نه وه یه که زۆریه ی فهرمووده کان فهرمووده ی دروست و به ناوبانگن (صحیح و مشهور) و که سی به دوادا چوو ده توانیت به ئاسانی له "سه حیجی ئیمامی بوخاری و

مسلم و چوار سوننه که و مهسنه دی ئیمام نه حمه د" دا بیانینیته وه، ئین قهیم بۆ خزی له زۆر شوین و بابه تدا ئاماژه ی به دروستی و باشی نه و فهرموودانه کردوه. به رانبه ر نه م سرینه وانه: هرچی ناو نیشانی ناوهندی و به شهکی دیاره به بازنه ی بچوک و رهش له نیوان ناوهنده سهردیپه کاندانا ئاماده م کردوه و خستوومه ته سهری، جوانترین دهسته وازه م بۆ داناون که گونجاویت له گه ل دووتوی بابه ته که، نه مه ش واده بینم خستنه سهریکی گرنگ بیت، روونی و روشنی زیاتر دهکات، و ماناکان دهرده خات، سهرنجیکی به رده وام و دانه پراو بۆ خوینهر دروست دهکات، په نابردن بۆ هندی پیشخستن و دواخستن یارمه تی گه یشتن به روونی و روشنی بابه ته کان داوه، گواستنه وه له بابه تیکه وه بۆ بابه تیکی تر و له به شیکه وه بۆ به شیکی تر مانا هاوشیوه کانی له یه ک شویندا کۆکردۆته وه، پاشان دهرخستنی ریکخه ری سه ره تای به شه کان و مه نزلگاگان و ژماره بۆ دانان و ریکخستنی بالایان زیاتر روشنی داوه به کتیبه که.

به م جوړه کتیبی "مه داریجی سالکین" که کتیبیکی گرانی له یه کتر داپراو بوو به م پوخته کردن و به ش به شکرده بوو به کتیبیکی ساده ی رهوانی نزیک له هه مووان، شایسته بوو به وهی وه که په پیره ویکی تیروته واو هه لیبژیرم بۆ وانه ی نه خلاقی ئیسلامی له پال وانه ی باوه پدا له کۆلیژه کانی شه ریهت و په یمانگا ئاینیه کان و سه رجه م قوتابخانه کانی وه زاره تی په روه رده بۆ وانه وتنه وه تاکو شانی له سه ر دابده ن، هر به و جوړه نه م کتیبه ده بیته سه رچاوه یه کی سه ره کی بۆ کۆمه ک کردنی واعیزان و وتارخوینی هه ینی و ئیمامانی مزگه وت، گونجاوه بکرتیه په پیره ویکی نه ده بدادان بۆ گه نجانی بانگه وازی ئیسلامی به گشتی، له ئیستایدا به م شیوه پوخته کراوه یه وه باشترین شتیکه بخوینریته وه به سه ر نه هلی مه جلیسی پیاوه گه وره کانی شار و میوانانی دیوه خانی سه رۆک هۆزی لادیکان، وه سیتم بۆ بانگه رانی ئیسلام به تاییه تی جار له دوا ی جار بیخویننه وه و بیخویننه وه و بیخویننه وه، دیپه گرنگه کانی و به لگه هیتراوه کان له قورئان و فهرمووده له به ریکه ن، گه ر نه و کاره بکه ن به رزده بنه وه بۆ به رزترین توانای ئامۆژگاری و وتارخوینی و گه یاندن و کارتیکردن و قه ناعهت پیکردنی که سی به رانبه ر.

❦ چىژى رەوانبىژى زامانى عەرەبى

لەوانەيە ۋەرگىزپانى ئەم كىتئە بۇ زامانەكانى تر زۆر بەسۈدبىت، بۇ ئەۋەى ئەۋانەى عەرەبى نازانن ئەم مانا بنچىنەى ۋ گرنگانەيان پى بگات، بەلام چىژۋەرگرتىيان لىى ۋەك چىژۋەرگرتى خويئەرى زامانى عەرەبى نابىت، زۆر دوورە ئەم رەۋانبىژىيە بالآ ۋەرگىراۋە لە چراى بەيانى عەرەبى قورئانى بگويزىتتەۋە بۇ زامانىكى تر بەبى ۋ نكردىنى بەشىك لە گەشى ۋ جوانبىيەكەى، شىخى ھەروى لە ۋشەكانىدا زۆر ھونرەندە، ھەر بەۋجۆرە ئىبن قەيم لە ئەۋپەرى نوقمبۈونى باۋەپدا بوۋە كاتىك راشى كىتئەكەى كردوۋە، بۇيە دەرپىنەكانى ئاسان ۋ جوان ۋ خاۋەن روۋپۇشىكە ئەستەمە بۇ ۋەرگىزپان بەبى كەمبۈونەۋەى بەھاكەى، ئەم دياردەيە لە زۆر كىتئىدا سوپارە دەبىتتەۋە، بۇيە باشە موسلمانانى گەلانى ناعەرەب بە وردى زامانى عەرەبى فىرىبن تاكو بتوانن لە مانا وردەكان تىبگەن ۋ چىژى لى بىبنن كە لە رىگەى ۋەرگىزپانەۋە كەمتر بەرچنگيان دەكەۋىت.

❦ بەرھەلىستكارىيەك... بەلام

ھەندىك كەس بەرھەلىستكارى دەكەن ۋ رەخنە لەۋ پلانە دەگن كە لە پوختەكردنى ئەم كىتئە بەپىژەدا گرتوۋمەتەبەر، كەسى بەرھەلىستكار بەلگە دەھىنئىتتەۋە لەسەر عورق خەلكى لە پوختەكردن ۋ كورتكردنەۋەدا، ياخود لە لۆژىكى جۆشۈخورۇشەۋە بۇ روۋبەروۋبۈونەۋەى بىدعەچى دەست پىدەكات، بەلام ئەزمۈونم لە مەيدانى پەرۋەردەدا رىگەيەكەم بۇ ناھىلئىتتەۋە لەۋ باۋەرەم دابەزم كە ئەم بىرەى ھەلمبىژاردوۋە لە كىتئەكە بەم رىكخستن ۋ دەرھىنانەۋە، چەندەھا جار باشتەر ۋ بەسۈدترە بۇ گەنجانى ئىسلام لە مەتنى تەۋاى كىتئەكە، ژمارەى ئەۋانەى لەم پوختەكردنە تىدەگەن چەند بەرانبەرى ژمارەى ئەۋانەيە لە مەتنە بنچىنەىيەكە تىدەگەن لەگەل چىژى زىاتر ۋ تىكەلبۈونى زۆرتەر لەگەل ئەم دىپرانەى كە ماۋنەتەۋە، لە بەردەۋامبۈونىكى ئارامدا دلان نەرم دەكاتەۋە كە مەتنە بنچىنەىيەكە ئەۋەى تىدا نەدەبوۋ بەھۆى تىكەلبۈونى گەتوگۇكان بە باسوخواس لەگەل فەيلەسوفان ۋ بىدعەچىيەكان، يان بەھۆى داپرانى باسەكە لە

یہ کتر بہ لق لیکردنہ وہی زور و بابہ تی لاوہ کی و پراویز و جیاکردنہ وہی قسہ کانی
"شیخی ہروی" و رافہ کردنہ کہی ئین قہیم.

بہ راستم نہ زانی عورق "دانہر" ان بیٹہ پەردہ یەك و نہ ہیلت کتیبی "پوختہ ی
مہ داریجی سالکین" بیٹہ جارنامہ یەکی پەروہ ردہ یی دروست لہ دەستی لاوانی
موسلماندا، ئەوانہ ی کتیب پوختہ دە کەن پیداکری دە کەن لە سەر ہەموو ماناکان لہ
دە قہ بنچینہ ییہ کە یەوہ، بە لام بە دەربریئکی کەم و کورت، ئیمہ ئەوہ مان ناویت،
بە لکو ئامانجان یارمە تیدانی گەنجی موسلمان لہ پاکزکردنہ وہی دل و دەروونیان و
ئاوادانکردنہ وہیان بە ئەخلاقی باوہ پنامیز، بە بی دروستکردنی نیگہ رانی بۆی لہ
باسکردنی بیدعہ و بەرپەرچدانہ وہی، زۆرہی ئەو بیدعانہ لہ ئەمژدا خەریکە
شوینکە و تەیان بۆ نامینیت، جگہ لہ کە مینہ یەك کہ لہ بازنہ ی زور تە سکدا خۆیان
سنووردار کردوہ، ئەوہش لہ ہندی و لاتدا بوونیان ہە یە و ہندیکی تر نہ، ہەموو
ئەمانہ وای لیکردین بە باشی بزانی بیستنی گەنجی موسلمان بە دوور بگرین لہ و
تیکہ لکردنہ ی کہ ئین قہیم رسوای کردوہ، ہەروہا لیکہ ریئین دل و بیری لاوان تەبا
بن لہ گەل شیرینی یادخستنہ وہدا، بە بی کیشمہ کیشیک کہ لیلی و تەمومژ بە دوای
خۆیدا دەہینیت، ہەرکەس لە سەر ئەم شیوازی پوختہ کردنہ لہ گەلماندایہ ئەوہ
رازیبوونہ کہی بە لگہ یە لە سەر نزیکی ئەزموونی پەروہ ردہ یی ئەو لہ گەل ئەزموونی
ئیمہ، ہەرکەس پشت ہەلکردن و وہ لانان و گۆرینہ کہی ئیمہ ی بە خراپ زانی بانگی
دە کەین و پتی دەلین وا دابنی "پوختہ ی مہ داریجی سالکین" کتیبکی نوئیہ و
کتیبی "مدارج السالکین" تەنہا سەرچاوہ یەکی بوہ، پیمان خۆش نییہ رووالہ تگہ رای
نہ ہیلت سووہ کەن گشتگیر بکرین، گرنگ ئەوہ نییہ شکومہندی ئین قہیم
پاریزگاری لی بکەین بە جیاکردنہ وہی دەربریئہ کانی یان پیشرہوی بدہینہ پال
"شیخی ہروی" و سەر بہ خۆبوونی وشہ کانی بپاریزین، ئەو دووانہ (شکومہندی ئین
قہیم و پیشرہوی شیخی ہروی) لہ چاپی "المدارج" دا بە تەواوی پاریزگاریان لیکراوہ،
بە لکو گرنگ ئەوہ یە پوختہ یەکی پەروہ ردہ ییانہ بخەینہ بەردہم کہسی پەروہ ردہ کار
و شاگردان، تاکو یارمە تیان بدات لہ نہرمکردنی دلیان و پاکزکردنہ وہی دەروونیان،

گەر ئەم کارە ی من لە گەڵ کتیبێکی مەختوتە (مخطوطة) دا که پێشتر بلاونە کراوە تەو هە نەجام بدرابایە ئەو بەرەهە ئاستکارییە رەوا بوو، بەلام هێچم نە کردوو ه جگە لە هە لگۆزینی پە پڕە وێک لە ئەسلیکی چاپکراوی بەر دەستی خە لکی که رێگە خۆش دە کات بۆ قوتابی تاکو لە دە قە تە و او هە که تێ بگات.

﴿ سە لە فی... و سو فی... پێکه وه ﴾

و هک ئەو ه ی ئەم کتیبە گەر خودا بیه ویت کۆکەر و ه بیت، دلی که سانی مە شرە ب جیا لە موسلمانان لە سەری کۆبێنە و ه، ئەم کتیبە کۆمە لێک مانا و راگە یە نراوی سە لە فییە و راشە کراوە و بە زمانیکی سو فیانە پێشکە ش کراوە.

پە لە مە که و بە ناپاراستمان مە زانە گەر کتیبە که مان لە زمان و زاراوی سو فیگەری پالفتە نە کرد بیت، خوینەری لە سەرخۆ و وردی ئەم کتیبە بە نرخە پە ی بە و ه دە بات- و هک پە یمان پێ برد- لە بالاترین کتیبی دانراوی قوتابخانە ی سە لە فییە و ناتوانریت هە مان ئە و شتە ی ئێ بێن قە ییم بخریتە روو ئە گەر شیوا زە که ی لە زاراوە کانی ئە هلی تە سە و ف رووتبکە ی نە و ه، بۆ یە لە هاوتە ریب بوونی لە گە ل " شیخی هە روی" دا لە هیلانە و ه ی زاراوە کانی تە سە و ف ه یچ ناباشییه کمان تیدا نە ببینی، چونکە ئێ بێن قە ییم لە م کتیبە و سەر جە م کتیبە کانی تر دا سە ر که و توو بوو ه لە خستنه پووی گە مژە یی بیدعە و چواندن و تە ئویل و لە کار خستن.

لە کۆتاییدا هە ست دە که م فە زلی خودا زۆرە لە سە رم بە و ه ی ئیلهامی کردم بۆ برا کانم (بانگخوازانی ئیسلام و تە وای عابیدان) هە ستم بە پوختە کردنی "مدارج السالکین" و سە ر پە رشتی چاپە که ی بکه م، چە ندین سالا و بە ر لە چاپ کردنی کتیبە که هە و لمداره رە و اج بە م کتیبە بدە م و هانی خە لکی بدە م بۆ خویندە و ه ی، کاتە کانیانم بە سوود و بێر و ئە ندیشە ی قازانیه خش پڕ کردە و ه، زمانیانم را هینا لە سە ر و تە ی جوان و نامۆزگاری ناسک، هە ستم بە بە رتە سک کردنە و ه ی که لە بەری وە سوه سە ی خراب که مرفۆ لئیە و ه دە چیتە ژوو رە و ه، ئە و ه ش نیعمە تیکە دە بیت شوکری بکه م، چاکە یە که خودا تیا دا کۆمە کم بوو و مافی خۆمە بە هۆ یە و ه دلّم پڕ بیت لە خو ش ی، هیوام وایە

ھەر كەس سوود لەم كەتتە دەبىنەت نزاى خىرى زۆرم بۆ بكات، بەوھى لەلای مەنەوھ رىگەى بۆ خۆشكرا لىيەوھ ھەلبەت بۆ لای خودا، ھەرۈھە سوپاسى "وھزارەتى داد و كاروبارى ئىسلامى و ئەوقاف لە دەولەتى ئىماراتى ەرەبى يەكگرتوو" بكات بۆ ئەو ئاھەنگە مەزەنى بە بۆنەى ھاتنى سەدەى پازدەى كۆچى پىرۆزەوھ ئەنجاميان دا و پىداگرييان لەسەر رىخۆشكردن بۆ سالىكان كرد لەرىگەى ھەستان بە چاپى بەكەمى ئەم پىشەكەىيە بۆ پلەكانى باوھر كە بالاترىن رىگەى ە دەمانگە يەنئەتە خۆبەكەمزانين و سوژدە و راخستنى بالى بەزەمى و دلنەرمى.

لە ھەر كۆتايىيەكدا پەرۈردگارى خاوەن مېھر و بەزەمى شايستەى ستايشكردنە.



عبدالمنعم صالح العلي العزي

شارەزای باس و لىكۆلىنەوھى ئىسلامى

لە وھزارەتى داد و كاروبارى ئىسلامى و ئەوقاف

لە دەولەتى ئىماراتى ەرەبى يەكگرتوو

محرم الحرام ۱۴۰۲ ھجری



وهرگړاو له پيشه کييه کهى (شيخ محمد حامد فهقى)

الحمد لله رب العالمين، الرحمن الرحيم، مالك يوم الدين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، و صلى الله و سلم على خاتم المرسلين و إمام المهتدين، من اصطفاه الله ربنا فأرسله رحمة للعالمين، و أحسن قلوباً للمتقين، عبدالله و رسوله محمد، و على آله أجمعين و جعلنا من آله و حزبه المفلحين في الدنيا و يوم الدين.

پاشان:

نمه کتیبی "مدارج السالکین" ه له دانراوی شیخ الإسلام و المسلمین هستاو به به یانی حق و سرخه ری ثابین، پاریزه ر-به و هیزه ی پییدرابوو- له سوننه تی پیغه مبه ر، وه شینه ری نوکی قه له می تیژ له سنگی بیده کاران، سه ریپی که ردنی خه ره فاوان، وهرگی پی قورثان، خاوه ن هونه ری داهینانی جوان، نیلهامکراو له لایه ن خوداوه به ههستان له که یانندنی هیدایه ت و به یان، پشتیوانکراو له لایه ن خوداوه به رو شنی به لکه و دره و شانده ی بورهان، "أبي عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد بن الزرععي لعشقي" ناسراو به هه لوئیسته نهمره کانی:

ئیبین قهیمی جهوزی

خودا له ئیمه و ئه‌و و هه‌موو باوه‌پداران ببووریت، له به‌هه‌شتی به‌ریندا نیشته‌جئی بکات، ئیمه‌ش له‌سه‌ر صدقی باوه‌پ به‌و بگه‌یه‌نیت، ئیبین قهیم ره‌حمه‌تی خودای لبیبت هه‌ولیداره له‌م کتیبه‌دا کتیبی "منازل السائرین" ی‌ی ابي إسماعیل، عبدالله بن محمد بن علي الهروي الخليلي کۆچکردوو له‌ سالی ۴۸۱ی کۆچی، بکات به‌ ئاسۆیه‌کی نوورین تا‌کو هیدایه‌ت بیټ بۆ ریگی گه‌یشتنه‌ که‌مال و ریتوماکاریک بیټ بۆ سه‌ر ریگی راست و دروست.

ئه‌م ئیسلامه‌ بۆ هه‌مووان به‌ هه‌موو تاییه‌تمه‌ندییه‌کانییه‌وه له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی ته‌واو بۆ خودا وه‌ستاوه، که‌سی باوه‌پدار ده‌بیټ له‌ هه‌لوێسته‌کانیدا راستگۆ بیټ به‌ هه‌موو ملکه‌چی و خۆشه‌ویستی و خۆپاده‌ست کردن و ملدان و شوینکه‌وتن و گوێزپایه‌لییه‌که‌وه بۆ خودای موه‌ت‌عال، په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانان، ئه‌و که‌سه‌ی که‌سی لی نایبت و له‌ که‌س نه‌بووه و هاوشانی بۆ نییه‌ ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری: ۱۱، نه‌زان مه‌به، بیئاگا مه‌به و له‌بیرت نه‌چیت، شتی‌ک له‌سه‌ر خودا و بۆ خودا مه‌لی که‌ خودا و پیغه‌مبه‌ر نه‌یانفه‌رموو بیټ، شوکری خودا بکه‌ بۆ ئه‌و نیعه‌ته‌ی به‌سه‌ر مرۆفایه‌تی بیسه‌ر و بینه‌ر و خاوه‌ن ژیری جیاکه‌روه‌ه و به‌خشنده‌وه هه‌یه‌تی، شوکری خودا بکه‌ له‌سه‌ر هیدایه‌تی فیه‌رت و هیدایه‌تی په‌یامی خودا، تا ئه‌وه‌په‌ری هه‌ول هه‌ولبده‌ ماف به‌ هه‌موو خاوه‌ن مافه‌کان بده‌ی، باوه‌پرت به‌وه هه‌بیټ که‌ خودا ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ نێوانیاندا به‌ هه‌وانته‌ دروستی نه‌کردوه، به‌لکو هه‌رچی شته‌ به‌ حه‌قیکی جیگیر و نه‌گۆپ دروستی کردوون که‌ به‌ ئاره‌زوو و نه‌زانی مرۆف و خۆزگی پووچی ئه‌و گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت. په‌روه‌ردگارمان حه‌قه و به‌لینه‌کانی راسته و قسه‌کانی دروست و کتیبه‌کانی حه‌ق و بپیاره‌کانی دادپه‌روه‌رانه‌یه‌.

ئایینی نه‌فامی، ئایینی شه‌یتانی ئینس و جین، ئایینی دوژمنانی خودا و دوژمنانی پیغه‌مبه‌ری خودایه، ئه‌وانه‌ دوژمنی خودی خۆیان، شه‌یتان ده‌یه‌ویټ ئایینه‌که‌ی زال بیټ و ده‌سه‌لات په‌یدا بکات ﴿لَا تَعْدَنْ لَهُمْ حِرْطَكَ الْمَسْتَقِيمِ﴾ (۱۲) ثُمَّ لَا تَنْهَهُنَّ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿۱۷﴾ الأعراف: ۱۶ - ۱۷، شه‌یتان ره‌واج به‌و ئایینه‌ ده‌دات و ته‌شه‌نه‌ی پیده‌کات، هه‌رکات تاریکی نه‌فامی باو چرپه‌بیته‌وه ئه‌م ئایینه‌ش تونده‌بیته‌وه، هه‌رکات بۆگه‌نی پشت هه‌لکردن له‌ خودا و کوێری له‌ بینینی

شوینه‌واری ناو و سیفه‌ته‌کانی خودای موته‌عال له ناسۆی ده‌روون و گه‌ردووندا بلاوده‌بیته‌وه و سونته‌ت و به‌لگه و نیشانه‌کانی خودا له‌و ناسۆیه‌دا نابینرین و پشته‌لده‌کریت له کتیبه‌کانی خودا و تیگه‌یشتن و قوولبوونه‌وه تیاپاندا و هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌ران به‌که‌م ته‌ماشا ده‌کریت له هه‌موو ئه‌م بارانه‌دا مرؤف ریگه‌ی خیر و چاکه‌ی لی بزرده‌بیت، کویرده‌بن له ناستی راستیه‌ نه‌گه‌ره‌کان له ناسمان و زهوی و ناخی خۆیاندا، به‌هۆی به‌ش به‌ش بوونیانه‌وه له شوینکه‌وتنی شه‌یتان له هه‌ر دۆلێک له دۆله‌کانی تیاچووندا روویه‌پرووی به‌دبه‌ختی ده‌بنه‌وه، پشته‌لده‌که‌ن و بیتاگاده‌بن و نیشانه و به‌لگه‌کانی خودا له ناسۆی ده‌روون و گه‌ردووندا - که ناو و سیفاتی خودای موته‌عالیان وه‌بیردینیه‌وه - له‌بیری خۆیان ده‌بنه‌وه ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَمَخْشَرُهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ أَعْمَى ﴾ (۱۱۳) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿۱۱۴﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمُ تُنْسَى ﴿۱۱۵﴾ وَكَذَلِكَ نُجَزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿۱۱۶﴾ طه: ۱۲۴ - ۱۲۷.



هه‌رکه‌س سه‌رنجی وردی به‌لگه و نیشانه‌ گه‌ردوونیه‌کان و نایه‌ته‌ قورئانییه‌کان بدات، راستگۆیانه و دلسۆزانه‌ تیرابمینی و به‌قوولی - به‌وه‌ی خودا پئی به‌خشیوه له هۆکاری زانست و هیدایه‌ت له بیستن و بینین و ژیری - له نایه‌ت و چه‌رۆکه‌کانی قورئان سه‌رنج بدات، و بیرخستنه‌وه‌کانی قورئان له به‌لێن و هه‌ره‌شه و ناگادارکردنه‌وه و په‌نده‌رگرتن بخوینیه‌وه، و گوئی هه‌لبدات و به‌دل ناماده‌بیت ئه‌وا زۆر به‌ روونی بۆی ده‌رده‌که‌ویت: هه‌موو ئه‌وه‌ی مرؤفایه‌تی پییه‌وه‌ گرفتاره - له ئه‌مپۆ و هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا - له بیتاوه‌ری و لادان و یاخیبوون هه‌موو ئه‌مانه‌ به‌ ته‌واوی هۆیه‌کانیان له ریگه‌ی چاولیگه‌ری کویرانه‌وه له‌دایک ده‌بن، که دوزمنانی پیغه‌مبه‌ران له شه‌یتانی ئینس و جین جوانیان کردوه و به‌ له‌خۆده‌رچوون و شه‌ی زرقوبرقیان بۆ داتاشیوه: ﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴾ (۱۱۳) وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَنْبَغِيَ عَلَيْكَ أَنْ تُسَلِّطَهُمْ عَلَيْهَا فَلْيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴾ (۱۱۴) الأنعام: ۱۱۲ - ۱۱۳، له‌و بیدعانه‌ی بۆیان ته‌شریح ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ ئه‌فسانه و ئاره‌زووانه‌ی لایان جوان ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ حه‌زانه‌ی ره‌واجی پیده‌ده‌ن، تا دل له‌سه‌ریان ره‌ق ده‌بیت و ده‌روون تاریک ده‌بیت و چاوی دلی سه‌ر سینه‌ کویرده‌بیته‌وه، چه‌نده‌ نامۆزگارییه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بۆ خه‌لکی راست و

دروسته ! گەر ژىربن و خەمى خۆيان بخۆن ((تركتكم على المحجة البيضاء، ليلها نهارها، لا يزيغ عنها إلا هالك)) لەسەر شارپىگەى روون و ناشكرا ئىووم بە جىهياڭلوه، شەوھەكەى وەك رۆژەكەى واىە، تەنھا تياچووان لىتى لادەدەن، ديسان دەفەرموئىت ((تركت ليكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا: كتاب الله و سنتي)) ئىووم لەسەر دوو شت بە جىهياڭلوه گەر دەستيان پىتوھ بگرن گومرا نابن: كىتیبى خودا و سوننەتەكانم.

لە ئەمرودا چەندە مەرفاىەتى -لە خۆرھەلات و خۆرئاوا- پىتوئىستى بە گەرانەوھەى بۆ سەر شارپىگەى سىپى و روون و ناشكرا! دەستبگرن بە پەتى توندوتۆلى خوداوە لە ھىداىەتى كەلامى خودا كە تا ئىستا تەپ و پاراوە وەك چۆن حەزەتى جبرىل داىبەزاند بەسەر پىتغەمبەردا -ھەلبۇزاردەى خودا و بەرپىزترىن بەندەى ئەو- سېحانە- و خاتەمى پىتغەمبەران لەلاىن خوداوە كە پەرورەدگار و مەلىكى خەلكى و پەستراوى ھەمووانە- قورئانىك كە ھىداىەت و شىفاىە بۆ دل و دەروون، ھىداىەتدەر بۆ ئەو شتەى كە راسترىنە لە ھەمووكات و بارىكدا، ئەوان- سوئند بە خودا- گەر وابكەن و بگەرپنەوھە بۆ لاى پەرورەدگارىان و تىگەىشتن لە قورئان بە شىوھەىكى راستگووانە و دلسۆزانە و خەمخۆرانە بۆ خودى خۆيان ھىداىەت دەدرىن بۆ پاكترىن گوفتار و شارپىگەى خوداىەك كە عەزىزە و ستايشكراوھ.

* * *

لەپاستىدا كىتیبى ((مدارج السالكين)) لە باشترىن ئەو كىتیبانەى ئىبن قەيىم نووسىبىتتى- ناوى ئىبن قەيىم بەسە بۆ تۆ- لە مەيدانى پاككردنەوھەى دەروون و ئەخلاق و خۆپازاندنەوھە بە ئادابى خۆپارىزان و راستگووان، ئەوھش رۆشنترىن بەلگەىە لەسەر ئەوھى كە ئەم كەسە لە دەستەى ھىداىەتدراوان و راستگووانە، ئەوانەى بە لەخواترسان دەروونيان ساز دەبىت، بىننىيان بە ھىداىەتى خودا نوروانى دەبىت، ئەوانە -إنشاءالله- لە بەھەشتى "رضوان"دان لەگەل خۆپارىزان و راستگوواندا.

* * *

لەبەرئەوھى پەلە و پىگەى ((مدارج السالكين)) بەو جۆرھەى، چاپى بەكەمى -كە لە چاپخانەى مەنار سالى ۱۳۳۴ھ لە چاپدراوھ- كۆتايى پىھات، داوا و تامەرزوئى خەلى

بۇ كىتەپكە پەرەزى سەند، پىئوستىيان بەم كىتەپە زىادى كرد بە تايىبەت لەم سەردەمەدا كە توفانى مادە مرۆفى نوقم كردووە و خەلكىش زۆرتر دەستيان بە مادەوە گرتووە و سەر كەوتنە كانيان لە ھەموو كاروبارە كاندا بە كلكى مادەوە گرتاوە، ئاگرى دوزمنايەتى و رق و كىنە لە نىوانياندا بلئىسەى سەندووە، وە حشىگەرى بە كۆمەلگە كانياندا رۆچووە، بە و ھۆيەوە شەكە تىبونيان زىادى كردووە، خەمە كانيان چەند بارە بوو تەو، ھۆكارە كانى بەدبەخى و دژوارى ژيان بە سەرياندا كۆمابوو، بە لا و فیتنە رەگى داکوتىو و لە ھەموو روويەكەو بە پىداگرىيان لە سەر دەكەن، بە لا و فیتنە يەكى لە داىكبوى ژيان لە گەل مادەدا و چىپوونەوەى سەرنج بە مادە و تەرخانکردنى كۆششەكان لە پىناويدا تا واى لىھاتووە مادە بىيەت بە خوداى زال بە سەر دل و دەروونياندا.

لە پىناوى ئەو دەدا ويست و لىپران ئاراستە كرا بۇ چاپکردنى ئەم چاپە جوان و بە پىزە، تاكو ئەو پىئوستىيە زۆرە لە سەردەمى مادەدا پرىكاتەو، ھىوام واىە خودا بە ھۆيەوە سوود بە مەردوومان بگەيە نىت، ديسان داوامە لە خودا لە پال ئەم چالاكىيە مادىيەى خەلكىدا پاكىتى رۆح و خۆپارىزى دەروون و پالغە بوونى ئەخلاقيان پى بەخشىت، تا بۇ عەرەب و موسلمانان - لەوەى خودا پىيداون لە ھۆكارى مادى و دەولە مەندى و پارە زۆرى ئىستا و داھاتوى چاوە پوانكراو، إنشاء الله - ژيانىكى خۆشگوزەران و بەخشندە و پاك و ئاراميان لە سىبەرى ئىسلامدا پى بەخشىت، لە سەر ئەو رەوگەيەى پىشىنى چاكان لە سەرى بوون - خودا لە ھەموويان رازى بيەت - خودا - عزوجل - ترسى بۇ گۆرپىن بە ئارامى و ئاسايش، چونكە ئەويان بە تاقوتەنھا دەپەرست و ھاوەلىيان بۇ دانەدەنا.



ھەژارى لىخۆشبوونى خودا

محمد حامد الفقى

نوسىويەتى

۱۳۷۵ھ - ۱۹۵۵ز - قاھىر

پێشەکی ئیبن قەیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وبە نستەین، ولا حول ولا قوۋة إلا بالله العلی العظیم)

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له رب العالمين، وإله المرسلين، وقيوم السموات والأرضين. وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

پێغه‌مبەری نێراو بە قورئانیکی رۆشنەوه، جیاکەرەوهی هیدایەت و گومراپی، سەرلێشێوان و رێنمایی، گومان و یەقین، خودا دایبەزاند تا کۆلی تیبگەین، بە وردی لێی رابمێنن، بە نامۆزگارییەکانی بەختەوهر بێن، بە باشترین و راستترین شیۆه ماناکانی لێکبەینهوه، باوەری پێی بهێنن و "ئەمر و نەهی" یەکانی جیبەجێ بکەین، بەری زانستە بەسوودەکانی که مرۆڤ بە خودا دەگەینن لە درەختەکی بچنینهوه، گول و ریحانەیی حیکمەتەکان لە باخچەیی گولانی بکەینهوه، قورئان کتیبیکی نامازەدەرە بە خودا بۆ کەسێک دەیهوێت خودا بناسیت، رێگەیی پانوپۆپی سالیکانە بۆ لای خودا، نووری رۆشنی خودایە که تاریکی رهواندەوه، بەزەیی و هیدایەتدەرێکە چاکبوونی هەموو دروستکارەکانی پێوه بەستراوه، هۆکاری گەیانندی نێوان خودا و بەندەکانییەتی کاتێک هەموو هۆکارەکان لە دەست دەچن، دەرگای مەزنی ئەوه -سبحانه- که لێیهوه دەچنە ژوورهوه، داناخریت کاتێک هەموو دەرگاگان دادەخرین، رێگەییەکی راست و دروستە که بیروبوچوون ناتوانیت خواری بکاتەوه، یادی "الحکیم" ه ئارەزووهکان کویری ناکەنەوه، ئەو دابەزینراوه بەخشندەیی که زانایان لێی تێرنابن، شتە سهیروسەمەرەکانی کوتایی پێی نایەت، هەورەکانی لەباران ناوەستن، نایەتەکانی وشک ناکەن، نامازەکانی دژ بەیەکتر نابن، تا تێرامان و بیرکردنەوهی زۆرتر و زیاتری تیا بکریت هیدایەت و بەرچاوپوونی زیاتر دەبەخشیت، لە هەر شوێنێک کانیواوه‌کەیی هەلدەقولیت جۆگە‌لە‌ی حیکمەت لێیهوه سه‌رچاوه دەگریت، قورئان نووری بەرچاوپوونییە بۆ کوێران، شفای دل و دەروونه بە دەواکانی، زیندەگی دلانە، چێژی دەروونه، باخچەیی بۆ دل، گەشتی رۆحە بۆ مەملەکەتی

ئاسوودەيى، بەيانيان و ئىتواران بانگمان لى دەكات: ئەي ئەھلى رىزگارى، وەرن بۆ رىزگارى، بانگكەرىك لەسەر شارپىگەي راست و درووست بانگدەكات ﴿يَقَوْمًا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَقْبَلْ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُحَرِّمَ مِنْ عَذَابِ آيَةِ ﴿٦﴾﴾ الاحقاف: ٣١

كەمالى مەزۇف بە زانستى بەسەود و كەردارى چاكەو، ئەو دوانە ھىدايەت و ئايىنى راستەقەينەن، ھەروەھا بە گەياندەنە كەمالى كەسانى تر جگە لە خۆي ﴿وَالْمَصْرِي ١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ خَسِيرٌ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾﴾ العصور: ١-٣، خوداي مۆتەعال سویند دەخوات كە بەك بە بەكى مۆفەكان زەرەرمەندن جگە لەوانەي ھىزى زانستى بە ئىمان كاملاً بەكن و ھىزى كەردارى بە كەردارى چاكە تەواو بەكن، كەسانى تەرىش بە وەسەيت كەردن بە ھەق و ئارامى بەگەيەننە كەمال، ھەق بىرىتەيە لە ئىمان و كەردارى چاكە، ئەو دوانەش تەواو نابن بە ئارامى و بانگكەردن نەبەيت بۆ سەريان، دەبوا مۆفەكاتەكانى تەمەنى - بەلكو ھەناسەكانى - بۆ گەيشتن بە پەلە بالاكان بەخت بەكەردايە، بۆئەوئەي خۆي لە زىانمەندى ئاشكرا رىزگار بەكەردايە، ئەوئەش تەنھا بە رووكەردنە قورئان و تەبەكەيشتن لىتى و قوولبەونەو تەيادى و دەرمەينانى گەنجىنە و شاراوەكانى دەبەيت، پەيوستە ھەموو لاکەردنەوئە بۆ لای ئەو بەيت و بە وەرە و لىپرانى بەرزەو ھەروى تەبەكەيت، قورئان دەستەبەرى بەرزەوئەندى بەندەكانە لە دۇنيا و دواپۆزدا، دەيانخاتە سەرىنگەي رەوا و گەيشتنە كەمال.

ئەيمە بە پەشتىوانى خودا لەسەر ئەم بابەتە ھۆشدارى دەدەين بە قەسەكەردن لەسەر سوورەتى "الفاتحة" - دايكى قورئان - ھەروەھا ئامازە بەو پەلە بالانەي ئەم سوورەتە پەرزە لە ئامەزى دەگەرتت، ھەر بەو جۆرە بەرپەرجدانەوئەي ھەموو دەستەكان لە ئەھلى بىدعە و گومرايى كە ئەم سوورەتە لە ئامەزى دەگەرتت، ئەو مەنزەلگانەي كاروانچەييانى رىگەي خودا پەي تەدەنەين، ئەو مەقامانەي خوداناسان بەدەستى دەھەتتەن، جىاوازي لە نىوان ھۆكارەكانى و ئامانجەكانى، باس كەردنى ئەوئەي ھىچ سوورەتەك جىگەي ئەم سوورەتە ناگەرتتەو و كارەكانى ئەم سوورەتە تەواو ناكات، بۆيە لە تەورات و ئىنجىل و قورئاندا نمونەي ئەم سوورەتە دانەبەزىو.

خودا پەشت و پەنايە، مەتمانە و كۆمەك ھەر لەو داوا دەگەرتت. ولا حول ولا قوۋة إلا باللہ العلي العظيم.

سورہتی "الفاتحة" والاکہری داوا بہرز و بلندہگان

بزانہ کہ تہم سوورہتہ (سورہتی الفاتحة) سہرجہم داوا بہرز و بلندہگان بہتہ واوترین و باشترین شیوہ لہ نامیز دہگرتت.

پیناسہی پەرستراو (معبود) - تبارک وتعالیٰ - بہ سیّ ناو دہگرتتہ خو، تہو سیّ ناوہ دہبنہ رووگہ و خولگہی سہرجہم ناوہ جوانہگانی خودا، تہو سیانہش بریتین لہ (اللہ، الرب، الرحمن)، سوورہتہ کہ لہ خویاہتی و پەرورہدگاری و بہزہی بیناکراوہ، "ایاک نعبد" لہ سہر خویاہتی (الإلیة) بونیادنراوہ و "ایاک نستعین" لہ سہر پەرورہدگاری (الربوبیة) بیناکراوہ، داواکردنی ہیدایہ تیش بق سہر شاپرگی راست و دروست (الصراط المستقیم) بہ سیفہتی بہزہی (الرحمة) دہبیت، ستایش (الحمد) ہر سیّ راستیہ کہی تیدایہ، خودا لہ خویاہتی و پەرورہدگاری و بہزہییدا حمدمکراو (محمود)ہ.

تہم سوورہتہ یہ کلارندنہ وہی زیندوو بونہ وہش دہگرتتہ خو، پاداشتی دواروژ بہ کردہ وہگانیانہ، چاکہ و خرابہ، تاکوتہ نہایی خودا لہ ورژہدا لہ بریاردان و فہرمان دہرکردن لہ نیوان دروستکراوہ کانیدا، ہر وہا دہرکردنی بریاری دادوہرانہ، ہہموو تہمانہ لہ ژیر "مالک یوم الدین" دا جتیان دہبیتہ وہ.

لہ چہند روویہ کہ وہ باسی پیغہ مہرایہتی و جیگہرکردنی پیغہ مہرایہتی لہ نامیز دہگرتت:

یہ کہ میان: لہ بہر تہوہی تہو - سبحانہ - پەرورہدگاری جیہانہگانہ، شایستہ نیبہ بہو خودایہ بہندہگانی ویلّ و پشتگویی بخت و ناشنایان نہکات بہوہی کہ لکی لیّ دہبینن لہ ژبانی دنیا و دواروژیاندا، ہر وہا ناگاداریان نہکاتہ وہ لہو شتانہی زیانیان پیّ دہگہ یہ نیت لہ ہر دوو دنیا دا، تہو جوڑہ بیرکردنہ وہیہ سرینہ وہی پەرورہدگاریبہ و دانہ پالی شتیگہ بق لای خودا کہ شایستہی نیبہ.

دووم: وەرگرتنہ لہ ناوی "اللہ" کہ بریتیہ لہ "المألوه المعبود" واتہ کہ سیک کہ بہندہگانی بق لای تہو ہلڈین و پەرستراویکی راستہ قینہیہ، ہیچ ریگہ یہک نیبہ بق ناسینی بہندایہتی خودا لہ ریگہی پیغہ مہرانہ وہ نہبیت.

سینیہم: لہ ناوی "الرحمن" وہیہ، بہزہی خودا ریگرہ لہ بہردہم ویلّکردنی بہندہگانیدا، بہوہی ناشنایان پیّ پەیدا نہکات بہو ریگہیہی نامانجی گہیشتنہ کہ مالیان لہ حق دہگرتت، ہر کہ س مانی ناوی "الرحمن" بدات دہزانتت تہم ناوہ نارذنی

پیتغه مبه‌ران و دابه‌زاندنی کتیب زیاتر له دابه‌زینی باران و روواندنی له‌وه‌رگا و سه‌زوکردنی تو و دانه‌ویله له‌ئامیز ده‌گریت، سیفته‌ی به‌زه‌یی ژیانی دل و روح زیاتر له ژیانی جه‌سته له‌خو ده‌گریت، به‌لام بیبه‌شان له‌م ناوه جوانه به‌ئندازه‌ی ئاژه‌ل و چوارپینکان به‌شیان دراوه، له کاتیکدا خاوه‌ن کرۆک و ژیرییه‌کان شتیکی تر له‌پشتی ئه‌وه‌وه له‌م ناوه جوانه وهرده‌گرن.

چوارهم: له باسکردنی "یوم‌الدین" ئه‌و رۆژه‌یه خودا سزا و پاداشتی به‌نده‌کان ده‌داته‌وه به‌کرده‌وه‌کانیان، له‌سه‌ر چاکه پاداشت و له‌سه‌ر یاخیبوون و خراپه‌ش سزادانیان، خودا هیچ کس ئازار نادات به‌ر له‌خستنه‌په‌وی به‌لگه و برینی بیانوی به‌نده‌کانی، به‌لگه‌ش به‌ پیتغه‌مبه‌ران و کتیبه‌کانی راست ده‌بیته‌وه، به‌و دووانه‌ش پاداشت و سزا به‌حق ده‌گه‌رین، هه‌ر به‌و دووانه‌ بازارپی رۆژی دواپی داده‌نریت و چاکان بو به‌هه‌شت ره‌وانه ده‌کرین و خراپانیش بو دۆزه‌خ.

پینجه‌م: له "یاک‌نعبد" ئه‌وه‌ی خودای پی ده‌په‌رستریت ده‌بیته خودا پی رازیبیت و خۆشیبویت، به‌ندایه‌تی کردنی خودا-که بریتییه له شوکر و خۆشه‌ویستی و ترسان-حاله‌تیکی فیترییه و له‌لایه‌ن ژیری ته‌ندروسته‌وه ژنه‌وراوه، به‌لام ناتوانین بگه‌ینه په‌رستنی خودا و ئه‌وه‌ی خودای پی ده‌په‌رستریت له ریگه‌ی پیتغه‌مبه‌ران و به‌یانی پیتغه‌مبه‌رانه‌وه نه‌بیته، له‌مه‌شه‌وه تیده‌گه‌ین ناردنی پیتغه‌مبه‌ران کاریکی جیگیر و سه‌لماوه له‌په‌وی ژیرییه‌وه، نابیت جیهان خالی بیت لی، وه‌ک چۆن نابیت جیهان دروستکه‌ریکی نه‌بیته، هه‌رکس باوه‌پی به‌ پیتغه‌مبه‌ران نییه ئه‌وه باوه‌پی به‌ نیره‌ری پیتغه‌مبه‌ران(خودا) نییه، بۆیه خودا-سه‌حانه- بیباوه‌پی به‌ پیتغه‌مبه‌ران له‌خانه‌ی بیباوه‌پی به‌خودا داناوه.

شه‌شه‌م: له "اهدنا الصراط‌المستقیم"، هیدایه‌ت: بریتییه له به‌یانکردن و رینمایی، پاشان کۆمه‌کی و ئیلهام که له‌دوای به‌یانکردن و رینماییه، ریگه‌یه‌ک بو به‌یان و رینمایی بوونی نییه له ریگه‌ی پیتغه‌مبه‌رانه‌وه نه‌بیته، که به‌یان و رینمایی و ناساندن به‌ده‌ستهاتن هیدایه‌تی کۆمه‌کی کردن به‌دوایاندا دیت، خودا باوه‌پی له‌ناو دلدا داناوه، لای به‌نده‌کانی خۆشه‌ویستی کردووه و له‌دلایاندا جوانی کردووه و پی رازیبوووه و ره‌غه‌تی پیداووه.

ئه‌و دوانه (به‌یان و رینمایی و ناساندن له‌گه‌ل کۆمه‌ک و ئیلهام) دوو هیدایه‌تی سه‌ربه‌خۆن، سه‌رکه‌وتن ته‌نها به‌و دوانه‌وه‌یه، ئه‌و دوانه ناسینی ئه‌وه‌ی نه‌مان ناسیوه

له حەق و راستى به دوورودرێژى له خۆ دەگریت و ئیلهاممان دەكات بۆ لای و وامان لێدەكات بمانەوێت شوێنى بکەوین له ناوهوه و له دەرەوه ماندا، پاشان دروستکردنى توانا بۆ هەستان به گوفتار و کار و لێپران به پێى هیدایەت، پاشان بەردەوام کردنى ئەوه و راوهستانمان له سەرى تا مردن.

لێرەوه ئاتاجیبى بەندەى خودا بۆ گەران بەدوای ئەم بانگەوازه‌دا له سەر وهه‌موو پێوستیبه‌که‌وه‌یه، بێینه‌مایى قسه‌ى ئەوانه‌ى ده‌لێن: ئەگەر ئیمه هیدایه‌تدراوین چۆن داوای هیدایه‌ت بکەین؟ نادیار له حەق و راستى له ئیمه‌وه زۆر زیاتره له‌وه‌ى دەرکه‌وتوه، ئەوه‌ى نامانه‌وێت ئەنجامى بدەین به‌هۆى پشتگوێخستن و ته‌مه‌لییه‌وه به ئەندازه‌ى ئەوه‌یه ئەنجامى ده‌ده‌ین، یان زیاتریان که‌متر. ئەوه‌ى ده‌ستمان به‌سەریدا ناپروات و ناتوانین ئەنجامى بدەین هەر به‌و جۆره‌یه، ئەوه‌ى به‌گشتى ده‌یزانین و له وردەکارییه‌کانى بێئاگاین نایه‌ته‌هه‌ژماردن، ئیمه پێوستمان به هیدایه‌تى تێروته‌واوه، هەر که‌س هه‌موو ئەمانه‌ى به‌ده‌سته‌یننا ئەوا داوای هیدایه‌ت داوایه بۆ راوه‌ستان و به‌رده‌وام بوون له‌سەر ئەوانه.

هیدایه‌ت پله‌یه‌كى تری هه‌یه - که دواین پله‌یه - ئەوه‌ش بریتیه له هیدایه‌ت بۆ سەر ریگه‌ى به‌هه‌شت له‌رۆژى داویدا، ئەو ریگه‌یه‌ى ده‌مانگه‌یه‌نیته به‌هه‌شت، هه‌رکه‌س له‌م ژيانى دونیادا هیدایه‌ت درابیت بۆ سەر شارپنگه‌ى راست و دروستى خودای موده‌عال - که پێغه‌مبهرانى بۆ نێرراوه و کتیبه‌کانى له‌سەر دابه‌زێنراوه - ئەوا له‌وى و له‌و رۆژهدا هیدایه‌ت ده‌دریت بۆ سەر ئەو شارپنگه‌یه، ریگه‌ى گه‌یشتن به‌هه‌شت و خانه‌ى پاداشتى خودایى. به ئەندازه‌ى جیگه‌ربوونى هه‌نگاوه‌کانى له‌سەر ئەم شارپنگه‌یه - که له‌م ژيانى دونیادا خودا بۆ به‌نده‌کانى راخستوه - هه‌نگاوه‌کانى له‌ رۆژى داویدا له‌سەر ئەو ریگه‌یه - که به‌سەر دۆزه‌خدا راخراوه - جیگه‌رده‌بیت، به ئەندازه‌ى رۆیشتنى له‌سەر ئەم ریگه‌یه رۆیشتنى له‌سەر ئەو ریگه‌یه به‌رده‌وام ده‌بیت، هه‌ندیکیان وه‌ک تیشك گوزهر ده‌که‌ن، هه‌ندیکیان وه‌ک ده‌نگ و هه‌ندیکیان وه‌ک با و هه‌یانه به‌ سواری و هه‌یانه به‌ په‌له و هه‌یانه به‌ پیاده‌په‌وى، و هه‌شیانه به‌ گاوئه‌لکى، که‌سانیک بریندار و راده‌ستبوو، که‌سانیکى تر به‌ربوه‌وه بۆ ناو ئاگر، با به‌نده‌کان لێره ته‌ماشای رۆیشتنى خۆیان بکه‌ن که به‌ سەر دۆزه‌خدا راخراوه، بئى که‌م و زیاد، تۆله و پاداشت به‌ پێى کردار ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ﴾ ﴿لَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ﴿النمل: ٩٠

با سہرنجی تہ مومز (شہات) و نارہ زوو (شہوات) بدات کہ دہبنہ لہ مپہری رؤیشتنی بہرہ و خوداچوونی لہ سہر شاریگی راست و دروست، نہ و دووانہ نہ و قولاپانہن کہ بہ لاکانی پردی سیراتہ و ہن، دہ یگرن و رایدہ کیشن و لہ جوولہ بہ سہر نہ و ریگہ یہ دا بہ کی دہخہن، گہر لیرہ زورین و بہ ہیزین لہ ویش ہر بہ و جورہ یہ ﴿ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿۶۶﴾ فصلت: ۶۶، داواکردنی ہدایات ہموو خیر و پاریزراویبہ کہ لہ شہر لہ نامیز دہ گریٹ.

جہوتہم: لہ ناسینی خودی داواکراوہ کہ کہ شاریگی راست و دروست (الصراط المستقیم) ہ، ریگہ پی ناوتریت شاریگی (الصراط) تا پینج مہرجی تیدا نہ بیت: ریگی، و گہ یشتنہ مہ بہ ست، و نزیکی، و بہرینی و فراوانی بؤ نہ وانہی بہ سہریدا تیدہ پہرن، و تہنہا ریگہ پی بؤ گہ یشتنہ مہ بہ ست، شاریگی راست و دروستی خوداش (الصراط المستقیم) نہ و پینج مہرجی تیدایہ.

وہ سفکردنی بہ ریگی و راستی (المستقیم) نزیکی لہ خؤ دہ گریٹ، چونکہ ہیلی راست نزیکترین ماوہی نیوان دوو خالہ، تا ہیٹہ کہ لار و خوار ببیتہ وہ ماوہ کہ ی دووردہ کہ ویتہ وہ، راست و دروستیہ کہ ی گہ یشتنہ مہ بہ ست لہ نامیز دہ گریٹ، راخستنی نہ و ریگہ یہ بؤ ہمووان فراوانی و بہرینی لہ خؤ دہ گریٹ، دانہ پالی ریگہ کہ بؤ لای نہ وانہی نیعمتی خودایان بہ سہر دا دباری (صراط الذین أنعمت علیہم) و وہ سفکردنی بہ جیاوازی لہ ریگہ ی خہ شملیگیراوان و سہر لیشیواوان (غیر المفضوب علیہم ولا الضالین) تاککردنہ وہ و تہنہا کردنہ وہی ریگہ کہ یہ بؤ گہ یشتن بہ مہ رام.

شاریگی (الصراط) ہندی جار دہ دریتہ پال خدا کہ نہ و سبخالہ - بہ یانی کردوہ و رایخستوہ، وہ کہ ﴿ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا ﴿۱۵۳﴾ الأنعام: ۱۵۳ ﴿ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۵۴﴾ الشوری: ۵۲ - ۵۳، ہندی جاریش دہ دریتہ پال بہندہ کانی خودا، وہ کہ لہ سورہتی "الفاحة" دا ماتوہ (صراط الذین أنعمت علیہم) لہ بہرئہ وہی نہ ہلی گرتنہ بہری ریگہ کہن، ریگہ کہ دہ دریتہ پالیان و نہ وانیش کاروانچیانی سہر نہ و ریگہ یہن.

ہشتہم: لہ باسکردنی نہ وانہی نیعمتی خودا بہ سہریانہ وہیہ و جیاکردنہ وہیان لہ دوو تاپہ فی خہ شملیگیراوان و گومرایان.

خه لکی به پیتی ناسینی حق و کاریکردنی بۆ سی دهسته دابهش بوون، چونکه بهنده یان زانایه به حق یان نه زانه، زانا به حق: یان به پیتی حق کار دهکات یان ملیتیچی و یاخیبوون له حق دهکات، نه مه به شهکانی نه وانه ن که له لای خوداوه ته کلیف لیکراون، له م سیانه دهرناچن، نه وهی زانایه به حق و کاری پی دهکات به کیکه له نه هلی نیعمهت، نه و که سه یه که دهروونی خۆی به زانستی به سوود و کرداری چاکه پاک کردۆته وه، نه و به کیکه له زرگار بووان ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۝۱﴾ الشمس: ۹، نه و که سه ی زانستی به حق هیه و شوینی ناره زووهکانی ده که ویت بریتیه له خه شملیگیراو (المغضوب علیه)، نه وهش که حق ناناسیت گومرایه له دۆزینه وهی کرداری چاکه، گومراش خه شملیگیراوه به هۆی سه رلیشئیوانی له نه بوونی زانستیک کرداری پی نه نجام بدات، هر به کیکه له و دوانه گومرا و خه شملیگیراوه، به لام نه وانهی حق ده ناسن و کاری پی ناکن نزیکترین له وه سفی خه شم (الغضب) و شایسته ترین پی، لیره دا به هوود شایسته تر و له پیشتره به و وه سفه، نه و وه سفه پر له ره قی و توندیه کالای بالایانه، وه ک نایه تی ﴿بِسْمَا أَسْتَرُوا بِوَعْدِ أَنفُسُهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَّ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُو بِغَضَبٍ عَلَّ غَضَبٍ ۝۱﴾ البقرة: ۹۰ ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝۷۷﴾ المائدة: ۶۰، نه زان به حق شایسته تره به وه سفی گومرایی (الضلال)، لیره دا وه سفی نه صارای پیکراوه له ﴿قُلْ يَا هَلْ أَلْكَتَبِ لَا تَعْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝۷۷﴾ المائدة: ۷۷، به که میان له بووتویی گوتاره که دا له گه ل به هووده، دووه میان له گه ل نه صارایه، له سونهی نیمامی ترمذی و سه حیچی ئین حبان له عه دی کوپی حاته مه وه، ده فه رمویت پیغه مبه ری خودا فه رموی ((الیهود مغضوب علیهم و النصاری ضالون)).

له باسکردنی نه وانهی نیعمه تی خودا به سه ریاندا داباریوه - که نه وانه ن حه قیان ناسیوه و شوینی که وتوون - و خه شملیگیراوان - نه وانهی حه قیان ناسی و شوینی حه ز و ناره زووه که وتن - و گومرایانیش نه وانه ن حه قیان نه ناسیوه، له باسکردنی نه م سی دهسته یه دا په یام و پیغه مبه رایه تی ساغ ده بیته وه و جیگیر ده بیته، چونکه

دابه‌شبوونی خه‌لکی بۆ‌ئه و سیانه واقعیکی بینراوه، ئەم دابه‌شبوونه‌ش هاتنی به‌یامی خودا ساغی ده‌کاته‌وه.

خودای موته‌عال نیعمه‌تی داوته پال خۆی، به‌لام بکه‌ری خه‌شم (غضب) ه‌که‌ی لاداوه (غیر المغضوب علیهم) به‌چه‌ند هۆیه‌که‌وه:

رووی یه‌که‌م: نیعمه‌ت خێر و چاکه‌یه، به‌لام خه‌شم (الغضب) تو‌له لی کردنه‌وه یه‌کی دابه‌روه‌رانیه، به‌زه‌یی به‌سه‌ر تو‌وره‌یی خودادا زاله، بۆیه ته‌واوتر و له‌پیشتر و به‌هینزتری داوته پال خۆی -سبحانه- ئەمه شتیوازی قورئانه له دانه‌پالی خێر و نیعمه‌ت بۆ لای خودا و لادانی بکه‌ر له دژه‌کانیاندا (واته شه‌ر و نیقمه‌ت)، هه‌ر وه‌ك قسه‌ی باوه‌رداره جنیبه‌کان ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ مَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا﴾ ﴿١٠﴾ الجن: ١٠، هه‌روه‌ها قسه‌که‌ی "خضر" ده‌رباره‌ی دیواره‌که و دوومنداله هه‌تیوه‌که ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا﴾ ﴿٨٢﴾ الكهف: ٨٢، ده‌رباره‌ی کونکردنی که‌شتیبه‌که‌ش ده‌لێت ﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ ﴿٧٩﴾ الكهف: ٧٩، پاشان دوا‌ی ئه‌وه ده‌لێت ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ ﴿٨٢﴾ الكهف: ٨٢.

رووی دووه‌م: خودا بۆ‌خۆی به‌ته‌نها خاوه‌نی نیعمه‌ته‌کانه ﴿وَمَا يَكُم مِّنْ يَّعْمَرَ فَمِنَ اللَّهِ﴾ النحل: ٥٣، ئه‌و شته‌ی که خودا -سبحانه- پیتی تاك و ته‌نها بووه‌ته‌وه دابه پال خۆی، گه‌ر بد‌رێته پال که‌سیکی تر جگه له خودا ئه‌وا به‌هۆی بوون به‌رێگه و جاریبوونی نیعمه‌ته‌که‌یه به‌ئه‌ودا، به‌لام خه‌شم له دوژمنانی ته‌نها تاییه‌تی خودای موته‌عال نییه، به‌لکو فریشته‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و ئه‌ولیاکانی به‌ تو‌وره‌بوونی خودا تو‌وره‌ ده‌بن، له ده‌سته‌واژه‌ی "المغضوب علیهم" به‌ته‌بایی ئه‌ولیاکانی له‌گه‌لی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تا‌کبوونه‌وه‌ی به‌ نیعمه‌ت، نیعمه‌تی ره‌ها ته‌نها له‌وه‌وه‌یه، ئه‌و -سبحانه- پیتی تاك و ته‌نها بووه‌ته‌وه، ئەم ناماژه‌یه که له‌وه‌سته‌واژه‌دا بوونی هه‌یه له "المنعم علیهم" دا جیگه‌ی نابێته‌وه.

رووی سێیه‌م: له لابردنی بکه‌ری خه‌شمه‌که‌دا سووکایه‌تی و که‌م ته‌ماشا‌کردن و بچووک کردنه‌وه‌ی بۆ که‌سی خه‌شم‌لیگیراو (المغضوب علیه) تێدایه که له باسکردنی بکه‌ری نیعمه‌ته‌که‌ بوونی نییه، ناوه‌ینانی بکه‌ری نیعمه‌ته‌که‌ نیشانه‌ی ریزگرتن و باسکردن و به‌رزکردنه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ی که‌سی نیعمه‌ت به‌سه‌ردا داباریوه که له‌سه‌رینه‌وه‌ی بکه‌ری نیعمه‌ته‌که‌دا ئەم مانایه‌ی نه‌ده‌گه‌یاند، گه‌ر که‌سیکت بینی مه‌لیک

رېز و شكۆمەندى پېدا بوو و پلە و پايەى به رزكرد بوەو، وتت: ئەو ئەو پياوہ به سولتان رېزى لىتاوہ و نىعمەتى خۆى به سەردا رزان دووہ و ئەوہى ئاواتى بوو پېى به خشيوە ئەم دەربېرېنە رەوانترە لە پياھە ئدان و گەرە کردندا تا بلىت: ئەمە ئەو كەسە يە رېزى لى گىراوہ و نىعمەتى پى به خىراوہ و پېدراوہ .

لە نەينىيەكى زۆر ورد رابەينە ئەویش برىتییە لە باسکردنى ھۆ و پاداشت و سزا بو ئەو سى دەستە يە بە كورترىن و كەمترىن وشە . نىعمەت لە سەر دەستە يە كيان نىعمەتى ھىدايەت لە خۆ دەگرتت كە برىتییە لە زانستى بە سوود و کردارى چاکە ئەوہش برىتییە لە ھىدايەت و ئايىنى ھەق (ھدى و دین الحق)، كە مالى نىعمەتىش پاداشتى چاکە بو ئەو كەسە لە خۆ دەگرتت، ئەم پاداشتەش برىتییە لە تەواوى نىعمەتى، دەستەواژەى "انعمت عليهم" ھەردوو كارەكە (ھىدايەت و پاداشت) ى تىدا يە .

باسى خەشمى خۆى لە سەر خەشملىگىراوان "المغضوب عليهم" ئەمىش دوو كار لە خۆ دەگرتت: سزادانىان بە خەشمى خودايى كە لوتكەى سزا و رسوا بوون بە دوای خۆيدا دەھىتت، لەگەل ئەو ھۆيەى شايستەى بوون بە ھۆيەوہ خەشمى خودا بيانگرتتەوہ، چونكە خودا بە بەزەبىترە لەوہى بەبى تاوان و گومپايى لە ئەوان توورە ببىت و خەشميان لى بگرتت، ەك ئەوہى خەشم لە سەريان ھاوملى گومپايان بىت، ھەر بەو جۆرە ناوھىنانى "الضالين" ھاوملى خەشمى خودايى و سزادانى ئەوانە، ھەر كەس گومپا ببىت شايستەى ئەو سزادان و خەشمە يە كە بە دوای گومپا بوونە كە يدا دىت .

وہسفى ھەريەك لەم سى دەستە يە بە باشترىن شىوہ ھاومل و تەبا بوو لەگەل ھۆ و پاداشت و سزايان، بە تەواوترىن داواکردن ھاتن بە دوایاندا، ئەوہش بە كورترىن دەربېرېن و بەيانکردن و رەوانبىژى، لەگەل ناوھىنانى بگەر بو ئەھلى بەختەوہرى و سېرپنەوہ و لادانى بگەرەكە بو خەشملىگىراوان، ھەر وہا دانە پالى "كارەكە" بۆلای "ھۆى كارەكە" لە باسکردنى گومپايان (الضالين) دا .

سەرنجى بەرانبەركى لە نىوان كۆمەلئىك وشە دا بەدە: ھىدايەت و نىعمەت لەگەل خەشم و گومپايى، باسى خەشملىگىراوان (المغضوب عليهم) و گومپايان (الضالين) ى كرد بەرانبەر ھىدايەتدراوان (المھتدين) و نىعمەتداران (المنعم عليهم)، ئەم شىوازە لە قورئاندا زۆرە، بەراورد دەكات لە نىوان گومپايى و چارەپەشى لەگەل ھىدايەت و رزگارى، ئەمەى

دوه ميان وهك ﴿ اُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّنْ رَبِّكَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ ﴾ البقرة: ٥ ،
 هروه ها ﴿ اُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْاٰمَنُ وَهُمْ مُّسْتَدْرٰٓوْنَ ﴿٨٢﴾ ﴾ الانعام: ٨٢ ، هروه ها به كه ميان
 (گومپايى و چاره په شى) وهك ﴿ اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِي ضَلٰلٍ وَّسُعْرٍ ﴿٤٧﴾ ﴾ القمر: ٤٧ ، ﴿ خَتَمَ
 اَللّٰهُ عَلٰٓى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰٓى سَمْعِهِمْ وَعَلٰٓى اَبْصٰرِهِمْ غَشٰوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٧﴾ ﴾ البقرة: ٧ ،
 هروه ها ، خوداى مونه عال له م نايه تانه دا چوار شتى كو كردوته وه كه ده فره مويته:
 ﴿ فَاِمَّا يٰٓاٰیٰتِنَّا كُمْ مِّنۢ مَّوۤىٕ هُدًى فَمَنْ اَتَّبَعَ هُدًى فَلَآ يَضِلُّ وَلَا يَشۡقَىٰ ﴿١٣٣﴾ ﴾ طه: ١٣٣ ، له م
 نايه ته دا هيدايت و به خته وهرى نامازه پيداوه ، پاشان ده فره مويته ﴿ وَمَنْ اَعْرَضَ عَن
 ذِكْرِيۡ فَاِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحۡسُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعۡمٰى ﴿١٣٤﴾ ﴾ طه: ١٢٤ - ١٢٦ ،
 ليره شدا گومپايى و چاره په شى باس كردوه ، كه وايوو هيدايت و به خته وهرى هاوملى
 به كتزن و گومپايى و چاره په شيش هه ر به و جزه به .



هدایهت سهر به رزی به دوای خویدا دهینیت

باسکردنی شارپگی راست و دروست "الصراط المستقیم" به "تاک" و به "ناسراو" نه مهش به دوو ناساندن: یه کهم ناساندن به "أل" ی ناساندن، دووهم ناساندنیش به دانه پال (اضافه)، نه مهش دیاریکردن و تاییه تمه ندبونی نهو ریگه یه دهگه یه نیت، نهو ریگه یه تنها یه ک ریگه یه، به لام ریگه یه خه شملیکیراوان و گومرپایان به تاک و کو هاتووه، وه که ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۳۲) ﴿الأنعام: ۱۵۲﴾، وشه ی "صراط" که ریگه ی خویه تی به تاک باسی لیووه کرد، پاشان ریگه ی نهوانی تری کوکرده وه "السبل"، نبین مه سعود دهه رمویت: (پیغه مبه ر(ﷺ) هیلکی بو کیشاین و فه رموی نه مه ریگه ی خودایه، پاشان چه ندین هیلکی له راست و چه پی نهو هیلوه کیشا و فه رموی نه مانه کویره ریگه کانن، له سهر هر یه کیک له م کویره ریانه شه یتانیک دانیشتووه و بانگی بو دهکات، پاشان نه م نایه تی خوینده وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۳۲) ﴿الأنعام: ۱۵۲﴾، نه مهش چونکه ریگه ی گه یشتن به خودا یه ک ریگه یه، نه وهش بریتیه لهو ریگه یه ی پیغه مبه رانی بو ره وانه کردوه و کتیبه کانی بو دابه زاندوه، کهس به خودا ناگات له م ریگه یه وه نه بیت، گهر خه لکی له هه موو ریگه یه که وه بین و له هه رچی ده رگایه بدهن، ریگه به روویاندا کلومه و ده رگا به روویاندا داخراوه، ته نها لهو یه ک ریگه یه وه نه بیت، نهو ریگه یه ش به خودا وه په یوه سته و ده گاته لای خودا ﴿هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (۱۱) ﴿الحجر: ۴۱﴾، شیخ حه سن دهه رمویت ماناکه ی بریتیه له: "صراط الی مستقیم" واته ریگه یه که راست بو لای من، نه مهش دوو نه گهری هه یه: یه که میان، مه به سنی شیخ حه سن هاتنی حه رفه کان بیت هه ندیکیان له جیگه ی هه ندیکی تریان، لیژده دا "علی" ی نایه ته که له جیگه ی "الی" هاتبیت، دووه میان: مه به سنی رافه کردن له سهر مانابیت که له ریگه ی پیشینانه وه نزیکتره، واته ریگه ی گه یشتن به من، مواهید دهه رموی: حه ق بو لای خودا دهگه ریته وه، ریگه ش له سهر خودایه، به سهر هیچ شتیکدا لارنابیتته وه، نه مهش هه روه ک قسه که ی "شیخ حه سن" هه و روشنتره لهو، نه وهش راستترین رایه که له سهر

ئایه ته که وترابیت، و تراوه وشه ی "علی" واته له سهرم، مانای پیوستیون ده که به نیت، واته له سهرمه روشنی بکه مه وه و بیناسینم و ناماره ی پی بکه م، نه و دو قسه به هاومانای نه م ئایه ته پیروژه ن ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ ۝۹﴾ النحل: ۹، مانای دروست نه و مانایه به که هاوشیوه ی مانای ئایه ته که ی سورته ی "الحجر" ده گریت: ریگه ی "قاصد" - که ریک و راست و دروسته - بۆ لای خودا ده که ریته وه و مروؤ به خودا ده که به نیت، "طفیل الغوی" ده لیت:

مضو سلفا، قصد السبیل علیهم و صرف المنايا بالرجال تغلب

وشه ی "علیهم" لیره دا واته: گوزه رکردن و تیپه ربوونمان به لایاندا بوو، که یشتنمان بۆ لای نه وان بوو، که سیکی تر ده لیت:

فهن المنايا: أي واد سلکته علیها طریقی أو علی طریقها

ده و تریت گه ره نه و مانایه مه به ست بوایه له ئایه ته که دا نه و به کارهینانی "الی" شیاورتر بوو که مانای که یشتنه کوتایی تیدایه نه ک نامرزی "علی" که مانای پیوست بوون له خو ده گریت، نابینی کاتیک مه به ستی "که یشتن" ه ده فرمویت ﴿إِنَّا إِيَّاهُمْ ۝۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۱۶﴾ الفاشیه: ۲۵ - ۲۶، ههروه ها ده فرمویت ﴿إِنَّا مَرْجُومُهُمْ﴾ یونس: ۷۰، ههروه ها ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجُومُهُمْ﴾ الأنعام: ۱۰۸، کاتیکیش مه به ستی پیوستیون بیت ده فرمویت ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ الفاشیه: ۲۶، دیسان ده فرمویت ﴿إِنَّا عَلَيْنَا جَمَعَهُمُ وَقُرْآنَهُ ۝۱۷﴾ القيامة: ۱۷، ههروه ها ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هود: ۶، هه ره به و جو ره هاوشیوه کانی نه مانه.

و تراوه له به کارهینانی نامرزی "علی" دا نهینیه کی ورد هه به نه وه ش تیگه یاندنی که سی به رانبه ره به وه ی سالیکی نه و ریگه به له سه ره هیدایه ته، هه ره وه ش راست و دروسته، وه که ده ربیره ی باوه پداران ده فرمویت ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ البقرة: ۵، ههروه ها به پیغه مبه ره ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ النمل: ۷۹، خودای موته عال خو ی حقه، ریگه که ی حقه، نابینه که ی حقه، هه ره که سیکیش له سه ره شاریگه ی نه و بیت له سه ره حقه و هیدایه ته، بۆیه له به کارهینانی "علی" له و جیگه به دا مانایه که هه به که له به کارهینانی "الی" دا بزر ده بیت، تیپه ربوونمان نه مه نهینیه کی نذر ورده.

گەر ده‌لێی: سوودی ناوه‌یتانی "علی" له‌وه‌دا چیبه، چون ده‌بیت باوه‌ردار بالآتر بیت له‌حق و له‌هیدایه‌ت؟

ده‌لێم: به‌هۆی ئه‌و بالآبوون و به‌رزبوونه‌وه‌ی له‌حق و هیدایه‌ته‌وه‌ ده‌ستی ده‌که‌ون، له‌گه‌ڵ جیگه‌ریبوون و به‌رده‌وامی و راوه‌ستاوی له‌سه‌ریان، له‌هیتانی ئامرازی "علی" ئاماژه به‌ بالآبوون و جیگه‌ریبوون و راوه‌ستاوی هه‌یه، ئه‌مه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی گومراپی و دلکرمینی (ریب) هه‌ویه، له‌میان‌دا ئامرازی "فی" به‌کارده‌هێنریت که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نو‌ق‌م‌بوون و بزبوون و ژێرپیکه‌وتنی که‌سه‌که، وه‌ک ﴿فَهَمُّ فِي رَبِّهِمْ يَرُدُّوْنَ ﴿١٥﴾﴾ التوبه: ٤٥، دیسان ده‌فه‌رمویت ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سُدُّوْا عَنْكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ ﴿١٥﴾﴾ الأنعام: ٣٩، هه‌روه‌ها ﴿وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٥﴾﴾ فصلت: ٤٥.

سه‌رنجی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ بده ﴿وَإِنَّا أَوْلِيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾﴾ سبأ: ٢٤، به‌گرتنه‌به‌ری رێگه‌ی حق بالآ لێی ده‌وه‌ستی و خاوه‌نه‌که‌ی به‌رزده‌کاته‌وه‌ بۆ پله‌یه‌کی زۆر به‌رز، رێگه‌ی گومراپیش نزم لێی ده‌وه‌ستی و خاوه‌نه‌که‌ی بۆ نزمترین ئاست داده‌به‌زێنیت.

﴿ پ‌ه‌روه‌ردگارم له‌سه‌ر شارێگه‌ی راست و دروسته

رێگه‌ی رێک و ره‌وان بریتیه‌ له‌ رێگه‌ی خودا، خودا-سبحانه- هه‌والمان پێده‌دات که ناردن و راخستنی ئه‌و رێگه‌یه‌ له‌سه‌ر خودا خۆیه‌تی، وه‌ک باس‌مان له‌باره‌وه‌ کرد، ئه‌و-سبحانه- رایده‌گه‌یه‌نیت که له‌سه‌ر شارێگه‌ی راست و دروسته (علی صراط مستقیم)، ئه‌مه‌ش له‌ دوو جیگه‌ی قورئاندا هاتوه‌: له‌ سوهرتی "هود" و سوهرتی "النحل" دا، له‌ سوهرتی هودا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَرَبِّيَ وَإِنَّهُ أُولَىٰ بِمَا نَصَبْنَا لَكَ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾﴾ هود: ٥٦، له‌ سوهرتی "النحل" یشدا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّرَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجَّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾﴾ النحل: ٧٦، ئه‌مه‌ نموونه‌یه‌که‌ خودا ده‌یه‌نیتته‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و بتانه‌ی که نه‌یانده‌توانی بیستن و ناخافتن بکه‌ن و بژنه‌ون، به‌لکو کۆل و باربوون به‌سه‌ر به‌نده‌کانیان‌وه‌، بته‌که ئاتاج بوو به‌نده‌که‌ی هه‌لیبگه‌ریت و دایبینی و له‌سه‌ر پێ رایبوه‌ستینی و خزمه‌تی بکات، نیتر چون به‌خودا یه‌کسانی ده‌که‌ن که فه‌رمان به‌ داد و راسته‌وه‌ی و یه‌کته‌په‌رستی ده‌کات؟ ئه‌و

خودایه کی به توانای قسه که ره، له قسه و کرداریدا له سهر شارپنگه ی راست و دروسته، قسه کانی راست و ته او و ناموزگاری و هیدایه تن، کرداره کانی دانایی و دادپه روه ری و به زه یی و به رزه وه ندیبه بۆ مروف، نه مه راستین قسه یه له سهر نایه ته که، نه و قسه یه یه که زورینه ی راهه که رانی قورئان جگه له م بۆچونه ناماژه یان به شتیکی تر نه داوه.

ناماژه ی له سهر ریگه بوون "علی الصراط" واده گه یه نیت که نه و-سبحانه- له سهر ریگه یه کی راست و دروست بیت، ناماژه ی نه و "له سهر ریگه بوونه" به گوفتار و به کرداره، واته نه و له سهر شارپنگه ی راست و دروسته به گوفتار و به کرداری، نه مه ش نه و قسه یه هه لئاوه شینیتته وه که ده لیت: نه و-سبحانه- له سهر شارپنگه ی راست و دروسته (علی الصراط المستقیم)

وتراوه: نه و که سه ی له سهر شارپنگه ی راست و دروسته بریتیبه له پیغه مبه ری خودا که فرمان به دادپه روه ری و راستپه وی ده کات و له سهر شارپنگه ی راست و دروست پاره ستاوه.

ده لیم: نه م بۆچونه ش دروسته و قسه ی یه که م هه لئاوه شینیتته وه، چونکه خودا له سهر شارپنگه ی راست و دروسته و پیغه مبه ره که شی له سه ریته ی، فرمان ناکات و کرداریک نه نجام نادات به پیی نه و ریگه و پیوستی نه و ریگه یه نه بیت، بینا له سهر نه مه له نایه ته که دا نمونه که هینراوه ته وه بۆ نیمامی باوه پداران (پیغه مبه) له گه ل رینماییکه ری هاوه لدا نه ران - که بتیکی که پولا له - نه و بته توانای هیدایه ت و خیر و چاکه ی نیبه، هه روه ها نمونه بۆ نیمامی چاکان هینراوه ته وه، نه و که سه ش بریتیبه له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) که فرمان به راستپه وی و دادپه روه ری ده کات و له سهر شارپنگه ی راست و دروسته.

له سهر قسه ی یه که م: نمونه که ده ریاره ی په رستراوی بیباوه پان و په سترای چاکانه، له سهر قسه ی دووه میس مه به سستی نیمامی بیباوه پان و بتیکی که پ و کویره. هه ردو قسه که ته با و هاوشان و هاوملی یه کترن.

هه ندیک له خاوه ن ته فسرره کان نه وه ی یه که میان باس کردووه و هه ندیکیان نه وه ی دووه م، نایه ته پیروزه که هه ردو قسه که ی مه به سته، ده لیت: وتراوه، هه ردوکیان بۆ باوه پدار و بیباوه په، وه ک چون "عطیه" له نیبن عه باسه وه ده گتیریتته وه، "عطاء" ش ده فه رمویت: "الأبکم" که پولا له که "ابی بن خلف" ه، نه و

کسهش فرمان به داد و راسته‌ویی ده‌کات (یا امر بالعدل) بریتین له حمزة و عثمان کوری عه‌فان و عثمان کوری مظهرن.

ده‌لیم: نایه‌ته‌که ئه‌م قسه‌یه‌ش ده‌گریته‌خۆ و دوو قسه‌که‌ی پیشوو هه‌لناوه‌شینیتیه‌وه، خودا له‌سه‌ر شارپڠه‌ی راست و دروسته، هه‌ر به‌و جوړه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، دژی ئه‌وه‌ش: په‌رستراوی بیباوه‌پان و رینماییکه‌ریان، که‌سی بیباوه‌پری شوینکه‌وته (تابع) و شوینکه‌وتوو (متبوع) و په‌رستراو (معبود)، هه‌ندی هه‌ پشینان به‌رترین جوړیان باس کردووه (خودا)، هه‌ندیکیان رینیشاندهره‌که‌یان باس کردووه (پیغه‌مبه‌ر)، هه‌ندیکیان وه‌لامده‌ره‌وه‌ی بانگه‌وازیان ناماژه پیداوه (باوه‌رداران)، نایه‌ته‌که ده‌ست بۆ هه‌موو ئه‌وانه ده‌بات و ناماژه‌یان پیدهدات، هاوشیوه‌ی ئه‌مه له قورئاندا زۆره.

نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی "هود" یش: زۆر روون و ناشکرایه و جگه له به‌ک مانا هیچ مانایه‌کی تر له‌خۆ ناگریت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خودا-سبحانه- له‌سه‌ر شارپڠه‌ی راست و دروسته. خودا-سبحانه- له هه‌ر که‌سیک له‌پیشتره له‌سه‌ر ریگه‌ی راست و دروست بیت، سه‌رجه‌م قسه‌کانی راست و ته‌واو و هیدایه‌ت و دادپه‌روه‌ری و راسته‌ویی و دنایین ﴿وَمَتَّ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴿١٣﴾﴾ الأنعام: ١١٥، ته‌واوی کرداره‌کانی خودا به‌رژه‌وه‌ندی و حکمه‌ت و به‌زه‌یی و دادپه‌روه‌ری و خیر و چاکه‌یه، هه‌رگیز شه‌پ تیکه‌ل به‌ کردار و گوفتاری نابیت، چونکه شه‌پ له‌ دهره‌وه‌ی شارپڠه‌ی راست و دروسته (الصراط المستقیم)، چون شه‌پ تیکه‌ل به‌ کردار یان گوفتاری که‌سیک ده‌بیت له‌سه‌ر شارپڠه‌ی راست و دروست بیت؟ به‌لکو تیکه‌ل به‌ کردار و گوفتاری که‌سانیک ده‌بیت له‌و ریگه‌یه لایاندابیت و دهرچووین.

له نزاکانیدا علیه الصلاة والسلام- ((لبيك و سعديك والخير كله بيدك والشر ليس إليك))، خیر به‌ده‌ستی خودایه و شه‌پ نادریتته پال خودا. لاناگریته‌وه به‌ لای رافه‌کردنی که‌سانیکدا که له رافه‌کردنی فه‌رمووده‌که‌دا ده‌لین: به‌شه‌پ که‌س له تو نزیك نابیته‌وه، یان بۆ لای تو به‌رز نابیته‌وه. مانا که‌ی بالاتر و گه‌وره‌تر و ریزوپیتزی مه‌زنتره له‌و مانایه، که‌سیک هه‌ر هه‌موو ناوه‌کانی جوان و چاک و پاکبن و سه‌رجه‌م سیفه‌ته‌کانی له که‌مالدا بن و کرداره‌کانی سه‌رتاپا حکمه‌ت بن، هه‌موو گوفتاره‌کانی راست و ره‌وان بن، هه‌رگیز نابیت شه‌پ بجیتته ناو ناو و سیفه‌ته‌کانی، یان کردار و

گوفتاره كانیه وه، ئەم مانایه له گهڵ ئەم ئایه ته پیرۆزه له سه ره یه ك دابنێ ﴿إِنَّ رَبِّيَ عَلَيَّ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٦﴾ هود: ٥٦، تیرایمینه و ببینه چۆن به دوایدا ده فه رمویت ﴿إِنِّي نَوَّكَلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ هود: ٥٦، واته ئەو په روه ردگارمه، راده ستم ناکات و بزرم ناکات، ئەو په روه ردگاری ئیوه شه، ئیوه به سه ر مندا زال ناکات و هیژ و ده سه لاتتان به سه ر مندا پینادات، ناوچاوانی ئیوه به ده سستی ئەوه -سبحاله- ئیوه ناتوانن هیچ کاریك به بی ویستی ئەو بکن، هه رچی پیتی له سه ر زه وی دانابیت جله وی له ده سستی ئەو دایه، به مؤله تی ئەو نه بیت ناتوانن بجوولین، ئەوه -سبحاله- کاریان پی ده کات، له گهڵ ئەمه شدا له کارکردنی له وانهدا و جووله و بزوانیان و جیبه جیکردنی بپیری بپراوه و قه در و ئەندازه گریبه کهیدا: له سه ر شارپنگه ی راست و دروسته، هیچ کاریك له و کارانه ناکات له روه ی حیکمه ت و دادپه روه ی و به رژه وه ندیبه وه نه بیت، ئەگه ر ئیوه به سه ر مندا زال بکات ئەوه بق حیکمه تیکه و ده بیت له سه ری ستایشی بکه م، چونکه زالکردنه که به ده سستی که سیکه که له سه ر شارپنگه ی راست و دروسته، ستم ناکات و کاری هه وانته ئەنجام نادات به بی حیکمه تیکه ی بپراوه .

﴿٥٧﴾ نامۆبوونی ته نها که وتنه وه چاره سه ره که ی ناو رنه دانه وه یه

له به ر ئەوه ی داخوازیکه ری شارپنگه ی راست و دروست داخوازیکه ری ریگه یه که زۆرینه ی خه لکی تیایدا روه به روه ی شکست بوونه ته وه، ئەو ده یه ویت ریگه یه ک بگریته به ر که هاو ده می که م و ده گمه نه، ده روونیش نامۆبوونی ته نهایی و هۆگری دۆست و هاوه ل له سه ر و هه ویری دایه، خودا ئاگا هیداوه به هاو ده م له سه ر ئەم ریگه یه، ئەوانه ش بریتین له وانه ی که ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ النساء: ٦٩، خودا -سبحاله- لیره دا شارپنگه (صراط) ی داوه ته پال هاو ده مانی خۆی له سالیکانی ریگه که، ئەوانه ئەو ده سته یه ن نیعه ته کانی خودایان به سه ردا داباری، تا کو بو داوا که رانی هیدایه ت و سالیکانی ریگه که نامۆبوونی ته نهایی له ئەه لی سه رده م و هاو په گزه کانی خۆیان بپه وینتیه وه، بوئه وه ی بزانتیت هاو ده مانی ئەو له سه ر ئەم ریگه یه بریتین له وانه ی نیعه تی خودایان به سه ردا داباریوه و گوی ناده ن به په رگرتنی شکسته خواردوان له ریگه که، ئەوان که م نرخن با ژماره یان زۆتر بیت، وه ک هه ندی له پیشین ده لێن ((ده ست به ریگه ی

حەقەو بەگەرەو و كەمى شوێنكەوتوانى تووشى نامۆبوونت نەكات، ئاگادارى رێگەى بەتل بە و فریونەخۆیت بە ژمارە زۆرى تیاچووەكانى سەر ئەو رێگەى))، هەركات هەستت بە تەنهایى و نامۆبوون كرد تەماشای هاو دەمى پێشتر بكە و هەولبەدە پێیان بگەیت، چاوداخە لە خەلكانى تر جگە لەوان، ئەوانە هیچ سوودىكت لای خودا پێناگەینن، گەر لەسەر رێگەى رۆشنتت بەرەو خودا هاواریان لێكردى لا مەكەرەو بە لایاندا، هەركات لات كردهو بە لایاندا پەلكێشت دەكەن و بەدەخت دەكەن.

ئەو نمونەت بۆ دەهێنمەو بە جێگەى بايەخى تۆ بن.

نمونەى يەكەم: پیاویك لە مالهو دەرچوو بۆ نوێژكردن، تەنھا بۆ ئەو كارە چووبوو یەو دەرهو، لەسەر رێگەكەى شەیتانىك لە شەیتانەكانى مەزكەتە بەردەمى، چەند قەسەىكى ئازار بەخشى پێت، ئەویش وەستا و وەلامى دا بەو و هەشخان بە یەكتردا، لەوانە بە شەیتانە مەزكەتە بەهێزتر بوو پێت لە ئەو، بۆیە زال بوو بەسەرىدا و بەزاندی، چۆن؟ رێگەى لێ گرت تا نەگاتە مەزكەت، لەوانە بە پیاو بە شەیتانە مەزكەتە بەهێزتر بوو پێت، بەلام بەهۆى خەرىكبوونى بە شەیتانەكەو ریزی يەكەمى نوێژكردن و گەیشتنى تەواو بە نوێژى جەماعەتى لە دەست چوو، گەر لا بەلای شەیتانەكەدا بگاتەو و بە شەیتانەكە دەدات بۆ پەلامار و زالبوون بەسەرىدا، ئەوانە بە وێست و لێپێرانی پیاو بە خاوبێتەو بۆ نوێژەكەى گەر مەعریفە و زانستى بە شەیتانەكە هەبێت، لە هەولێ گەیشتنە جەماعەت بەئەندازەى لاكردنەو بەى بێر و زەینى بەلایدا سارد دەبێتەو، گەر پشنتى تێكرد و تەنھا بەو كارەو خەرىك بوو بەیەو پێت ئەنجامى بدات، و ترسا نوێژەكەى لە دەست بچێت، یان كاتەكەى بپوات، ئەو دوژمنەكەى ئەو شتەى دەیەو پێت دەستى ناكەو پێت.

نمونەى دووهم: ئاسك لە سەگ خێراتر دەپوات، بەلام كاتێك هەستى بە دوژمنەكەى كرد لا بەلایدا دەكاتەو، ئەمەش دەبێتە هۆى خاوبوونەو بەى راكردنەكەى، بۆیە سەگەكە دەیگاتى و دەیخوات.

بەبەست لە باسكردنى ئەو هاو دەمە لابردنى نامۆبوونى تەنھاكەوتنە و هانى رۆشنتى بەردەوام و سووربوون و خۆهەلكردن بۆ ئەو رۆشنتە تاكو پێیان بگاتەو.

ئەمە بەكێكە لە سوودەكانى دوعای قنوت ((اللهم اهدني ليمان هديت))، واتە بمخە ناو ئەو دەستەپەو و بمكە بە هاو دەمیان و لەگەڵیان بم.

سوودی دووهم: بریتییە لە تەوہ سول کردن بۆ لای خودا بە نیعە تەکانی ئەو سبەحالە- ھەروەھا بە چاکەکانی لەگەڵ ئەوانەي نیعە تەکانی ھیدایە تە پێ بە خشیون، واتە نیعە تە ھیدایە تە داوہ بەوانەي کە ھیدایە تە دان، ئەمەش نیعە تەیکە لە تۆوہ، لەو نیعە تە بە شەم بەدە، بەکە بە یەکیک لەوانەي نیعە تە بە سەردا دا بارانن، واتە تەوہ سول کردن بە چاکەي خودا بۆ لای خودا.

سوودی سێیەم: وەك چۆن داواکاریک بە کەسیکی بە خشنە دەئیت: خێرم پێ بەکە لە ریزی ئەوانەي خێرت پێ کردوون، فێرم بەکە لە ریزی ئەوانەي فێرت کردوون، چاکەم لەگەڵ بەکە لە ریزی ئەوانەي چاکەي خۆت دەیانگرتەوہ.

﴿﴾ بە ناوہ جوانەکانی خودا و بەندایە تە کردنی تەوہ سول دەکەین

لەبەر ئەوہي داوای ھیدایە تە لە خودا مەزنترین داوایە و گەیشتن پێی بەنرخترین بەخششە: بۆیە خودا بەندەکانی بە چۆنیتی داواکردنە کە فێر کردووە، فەرمانی پێدان لەبەردەمیدا ستایشی خودا بەکەن و پیایدا ھەلبەدن و بەگەرە و شکومەند راییگرن، پاشان ناوھێنانی بەندایە تەي و یەکتاپەرستییان، ئەم دوانە دوو وەسیلەن بۆ گەیشتنە داواکانیان: بە ناو و سیفە تەکانی خودا تەوہ سول بەکە (الحمد لله رب العالمين، الرحمن الرحيم، مالك يوم الدين)، ھەروەھا بە بەندایە تەي بۆ خودا تەوہ سول بەکە (إياك نعبد وإياك نستعين)، ئەم دوو وەسیلەيە داوا لەگەڵیان ناگەریتەوہ، ئەوہي پالپشتی ئەم دوو وەسیلە نامازە بۆکراوہ دەکات ئەو دوو فەرموودەيە کە ئێبەن حەبان لە سەحیحە کەیدا و ھەروەھا ئیمام ئەحمەد و ترمذی دەربارەي "الإسم الأعظم" رێوایە تیان کردووە.

یەکیکیان: ((حدیث عبدالله بن بريدة عن أبيه قال: سمع النبي ﷺ رجلا يدعو، ويقول: اللهم إني أسألك باني أشهد أنك الله الذي لا إله إلا أنت، الأحد الصمد، الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد. فقال: والذي نفسي بيده، لقد سألت الله باسمه الأعظم، الذي إذا دعى به أجاب و إذا سأل به أعطى)) ئیمامی "ترمذی" دەفەرمویت: فەرموودەيەکی سەحیحە. ئەم دوعایە تەوہ سولە بە خودا بە یەکتاپەرستی خودا، شایە تیدانی داواکەرە بە تاك و تەنھایی خودا، جێگیرکردنی سیفە تەکانی خودایە بە نامازەي ناوی "الصمد" ئەم ناوہ

وهك ئیبن عباس له سه مانا كهی ده فره مویت: ((ئهو زانیه ی كه زانسته كهی كامل بووه، ئهو به ده سه لاته ی كه ده سه لاته كهی كامل بووه))، له ریوایه تیكى تردا له ئیبن عباسه وه ((ئهو سه دراره ی كه هه رچی جوړی سه درارییه تیایدا كه یشتوته كه مال))، نه بو وائیل ده لئیت ((ئهو سه دراره ی كه سه دراری كردنه كهی ناكو تابه))، سه عیدی كوړی جو به یه ده فره مویت ((ئهو كه سه ی له هه رچی سیفات و كردار و گو فتاردا كه یشتوته كه مال))، هه روه ها به نه ریکردنی لیکچوو اندن (التشبهه) و نموناندن (التمثیل) ی ناو و سیفه ته كانی خودای موته عال به وتنی (ولم یکن له کفوا أحد) - هاوشان و هاوتنا و هاوشیوه ی بۆ نییه، ئه مه ش بریتیه له وه رگی تران و نمایش کردنی باوه پری نه هلی سوننه ت، سه رنه نجام ته وه سولکردن به ئیمان - به هه موو نه وانیه ئامازه یان پیدرا و شایه تیدان پیمان - بریتیه له ناوی مه زنی خودای موته عال (الإسم الأعظم).

فه رمووده ی دووه میان: ((حدیث انس: أن رسول الله ﷺ سمع رجلا يدعو: اللهم اني نألك بأن لك الحمد، لا إله إلا أنت، المنان، بديع السموات والأرض، ذا الجلال والإكرام، يحيي يا قيوم، فقال: لقد سألك الله باسمه الأعظم)) ئه مه ش ته وه سوله به ناو و سیفه ته كانی خودای موته عال.

سوره تی "الفاتحه" دوو جوړ ته وه سولی له خو گرتووه، ئهو دوانه ش: ته وه سول به حمد و سه نای خودا و شكومه ند کردنی، له گه ل ته وه سول بۆ لای خودا به به ندایه تی کردنی و یه كتاپه رستی، دواتر و داوی ئهو دوو وه سیله یه داوای گرنه گرتین داوا و باشترین و یستراو ده كرت كه بریتیه له هیدایه ت.

هاوشیوه ی نه مه، داوا كهی پیغه مبه ره (ﷺ) كاتیک له شه ودا بۆ نوێژ هه لده ستا و له خودا داوای ده كرد، ئیمامی بوخاری له سه حیحه كه یدا له ئیبن عباسه وه ریوایه تی كریوه ((اللهم لك الحمد، أنت نور السموات والأرض و من فیهن، و لك الحمد أنت الحق، و وعدك الحق، و لقاءك حق، و الجنة حق، و النار حق، و النبیون حق، و الساعة حق، و محمد حق، اللهم لك أسلمت و بك آمنت، و عليك توكلت، و إليك أبت، و بك خاصمت، و إليك حاكمت، فاغفر لي ما قدمت و ما أخرت و ما أسررت و ما أعلنت، أنت إلهي لا إله إلا أنت)) لیره دا باسی ته وه سول ده كات به حمد و سه نا له سه ری و به ندایه تی و ملكه چی بۆی، پاشان داوای لیکچو شبوون (المغفرة) ی لیکرد.

سورهتی "الفاتحة" والأکهری دهرگای یه کتاپه رستی

سورهتی "الفاتحة" هه رسی جۆره یه کتاپه رستییه که له خۆ ده گرتیت، که هه رچی پیغه مبه رانه —عليهم الصلاة والسلام— له سه ری کۆکن.

یه کتاپه رستی دوو جۆره: جۆریکیان له "زانست و باوه ر" (العلم و الاعتقاد) دایه، جۆریکی تریان له "ویست مه به ست" (الإرادة والقصد) دایه، به یه که میان دهوتریت: یه کتاپه رستی زانستی، به دووه میشیان دهوتریت: یه کتاپه رستی ویست و مه رام و مه به ست، ئه مهش به هۆی وابهسته بوونی یه که میان به "هه وال و مه عریفه" وه و دووه میان به "مه به ست و ویست" هه. ئه مهی دووه میان دیسان دوو جۆره: یه کتاپه رستی له پهروه ردگاری خودادا (توحيد في الربوبية) له گه ل یه کتاپه رستی له خواپه تی خودادا (توحيد في الإلهية)، ئه مه سی جۆر له یه کتاپه رستی.

یه کتاپه رستی زانست: خولگه که ی به دهوری جیگیرکردنی سیفاتی که مالد ده سوپیته وه، ههروه ها نه ریکردنی چوواندن و نموواندن (التشبيه والتمثيل) و پاکراگرتنی خودا له نهنگی و ناته واوی، دوو شت به پوختی و به دووردریژی نامازه به م جۆره یان ده که ن:

پوخته که یان: بریتییه له جیگیرکردنی ستایش "حمد" بۆ خودا—سبحانه—، دووردریژه که ش: بریتییه له باسکردنی سیفاتی خواپه تی و پهروه ردگاری و به زه بی و مولک، ئه م چوار سیفه ته ده بنه خولگه ی هه موو ناو و سیفه ته کانی خودای موته عال. له ئامیزگرتنی ستایش (حمد) بۆ ئه م جۆره یان (یه کتاپه رستی زانست): ستایش مه دح و پیاه لدانێ که سی ستایشکراو (محمود) به سیفاتی که مال و جوانی و شکۆمه ندی له خۆ ده گرتیت، له گه ل خۆشویستن و رازیبوون لیتی و ملکه چ بوون بۆی، که سیک نابیت به ستایشکه ر (حامد) گه ر نه ریی سیفه تیکی ستایشکراو (محمود) ه که بکات، یا خود پشت له خۆشویستنی بکات و بۆی ملکه چ نه بیت، تا سیفاتی که مالی ستایشکراوه که زۆرترییت ستایشکردنه که ی ته واوتر ده بیت، تا سیفاتی که مالی که متر بیت ستایشکردنه که ی که متر ده بیت، بۆیه هه رچی ستایشه بۆ خودایه (الحمد لله) ستایشیک که جگه له خودا که س ناتوانیت ناماری بکات به هۆی که مال و زۆری سیفه ته کانیه وه، له م پیناوه دایه هیچ یه کیک له دروستکراوه کانی ناتوان ناماری ستایشی خودا بکه ن، ئه مهش به هۆی بوونی سیفاتی

کمال و جوانی و شکوہ ندیہ وہ کہ جگہ لہ خوی - سب حالہ - کہ س ناتوانیت بیان ژمیریت،
 خیرہ خودای موعہ عال زہمی خواوہ ندہ کانی بیباوہ پان دہ کات و نہ نگیان - بہ دارنپینی
 سیفاتی کہ مال لیبیان - دہ داتہ پال، عہ بیداریان دہ کات بہ وہی نابستن و نابینن،
 تخافتن ناکہن و ناتوانن ہدایہت بدہن، سوود و زیان نابہ خشن، نہ مہ سیفہتی خوی
 جہمی "یہ کانہ کہ بتہ کانی پی عہ بیدار کرا، سیفہتی بتہ کانیان دایہ پال خودا،
 یکی و بہ رزی و شکوہ ندی بؤ خودا لہ وہی ستہ مکاران و ملیچیکہ ران لہ سہر نہ و
 - میلین، خودا لہ نبیرا ہیمہ وہ - دوستی خوی (خلیل اللہ) - لہ بہ لگہ ہینانہ وہ بؤ باوکی
 - گنیرتہ وہ ﴿يَتَابَتْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ ﴿٤٢﴾ مریم: ۴۲، گہر
 خودای نبیرا ہیم بہ وہ سیفہت و شیوہ بووایہ، نازہر پپی دہوت: توؤش خودا کت وہ ک
 خودا کی منہ، چؤن نہ وہی من بہ خراب دہ زانی و داوام لیدہ کہی نہ پپہ رستم؟ بہ لام
 گہن ہاوہ لدانانی بؤ خودا نازہر لہ جہہ میہ کان زیاتر خودای دہ ناسی، ہر بہ و
 حورہ بیباوہ پانی قورہ یش لہ گہل ہاوہ لدانانیاں بؤ خودا دانیاں دہنا بہ سیفاتی
 - روستکہر و بالابوونی نہ و لہ دروستکراوہ کانی، خودا دہ فرموی ﴿وَأَتَّخَذَ قَوْمٌ مُوسَىٰ مِنْ
 حَبِيدٍ مِنْ جُلَيْهِمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُورٌ آلَهُ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
 وَكَانُوا ظَالِمِينَ﴾ ﴿١٤٨﴾ الأعراف: ۱۴۸، گہر خودای بوونہ وہر - سب حالہ - بہ و جوڑہ
 بوہ نہ و رخنہ یان لی نہ دہ گہرا، نامازہ کردن بہ پوچی خویاہتی نہ و پہ رستراوہ
 ہ - ہ کرا.

گہر بوتیریت: خودای موعہ عال ناخافتن لہ گہل بہ ندہ کانیدا ناکات.

- ہوتیریت: با، خودا ناخافتنی لہ گہل کردوون، ہندیکیان لہ پشتی پہ ردہ وہ لہ
 نہ وہ وہ بؤ خودا و بہ بی ہؤکار وہ ک موسا (علیہ السلام)، ہہ یانہ لہ سہر زمانی فریشتہ بہ کی
 بئرلو، وہ ک پیغہ مہ ران، مرقہ کانی تر لہ سہر زمانی پیغہ مہ رانہ وہ ناخافتنیاں
 گہل خودا کردوہ، کہ لامی خوی بؤ دابہ زاندوون کہ پیغہ مہ ران رایانگہ یاندوہ.

بنیان وتن: نہ مہ نہ و کہ لامی خودایہ کہ ناخافتنی پیکردوہ و فہرمانمان پیکراوہ بہ
 نیوہی بگہ یہ نین، لیرہدا پیشینان دہ لین: ہہر کہ س باوہ پی بہ وہ نہ بیت کہ خوا قسہ کہر
 حکم) ہ نہ و باوہ پی بہ پہ یامی سہر جہم پیغہ مہ ران نیہ، چونکہ حہ قیقہتی نہ و
 پہ یامانہ گہ یاندنی کہ لامی خودا بوہ کہ ناخافتنی پیکردوہ لہ گہل بہ ندہ کانیدا، نہ گہر

نه‌ریی که لامی بگریت نه‌وا نه‌ریی په‌یامی ده‌گریت، خودا له سورته‌ی "طه" له‌سه‌ر "السامری" ده‌فه‌رمویت ﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُرَارًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسُوا ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا تَفَعًا ﴿٨٩﴾ طه: ٨٨ - ٨٩، گپ‌پانه‌وه‌ی وته (رجع القول) بریتیه له ناخافتن کردن، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ النحل: ٧٦، نه‌ریکردنی سیفته‌ی که لامی کرد به پوچی خواوه‌ندی، نه‌مه‌ش کاریکی زانراوه به فیتره‌ت و ژیری ته‌ندروست و کتیبه ئاسمانیه‌کان: که‌سی بیبه‌ش له سیفاتی که‌مال نابی‌ت بگریت به خودا و هه‌لسوپینه‌ر و په‌روه‌ردگار، به‌لکو نه‌و که‌سه زه‌مکراو و نه‌نگ و ناتا‌واوه، نه له سه‌ره‌تا و یه‌که‌مجاره‌وه، نه له کورتایی و دواجاره‌وه ستایشی بۆ نییه، ستایشی یه‌که‌مجار و دواجار ته‌نهما بۆ که‌سیکه سیفاتی که‌مال و جوانی و شکومه‌ندی هه‌بی‌ت که له و پیناوه‌دا شایسته‌ی ستایش‌کردنه، به‌و مه‌به‌سته بووه پیتشینان کتیبه‌کانیان - که له‌سه‌ر سوننه دایان ناوه، یان له‌سه‌ر جینگیرکردنی سیفاتی په‌روه‌ردگار و به‌رز و بلندی له دروستکراوه‌کانی، یان ناخافتن کردنی خودا - ناوی "یه‌کتابه‌رستی" یان لیتاوه، چونکه نه‌ریکردنی یه‌کتابه‌رستی و بیباوه‌ری پیی، بیباوه‌رییه به دروستکەر (الصانع)، یه‌کتابه‌رستی خودا بریتیه له: جینگیرکردنی سیفاتی که‌مالی و پاک‌پاگرتنی له چوواندن و ناتا‌واوی، په‌کهران (المعطله) نه‌ری کردنی سیفات و په‌کخستنی دروستکەر له و سیفته‌تانه به یه‌کتابه‌رستی ناو ده‌بن، به چوواندن و به‌رجه‌سته‌کردن و نموناندن (التشبيه، التجسيم، التمثيل) نه‌و سیفته‌تانه بۆ خودا جینگیر ده‌که‌ن، به ناوی حه‌ق ناویان له باتل نا بۆ پیدانی ره‌واج و رووکه‌ش کردنی، به ناوی باتلیش ناوی حه‌قیان ناوه تاکو خه‌لکی له حه‌ق دوربخه‌نه‌وه، زۆریه‌ی خه‌لکی ره‌خنه‌ی ره‌خنه‌گرانه‌یان نییه ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجْدَلَ لَهُ وَلِئَامُرُ شِدًا ﴿١٧﴾ الكهف: ١٧، ستایشکراو له‌سه‌ر نه‌بوونی سیفات و بیده‌نگی و نه‌بوونی که‌لام ستایش ناگریت، مه‌گەر نه‌ریی نه‌نگی و ناتا‌واوی لی بگریت و سیفته‌ی پیچه‌وانه‌ی نه‌و سیفاتی نه‌نگی و ناتا‌واوییه له‌خۆ بگریت له که‌ماله جینگیرکراوه‌کان، نه‌گینا دارپینی سیفته‌ته ناباشه‌کان له خودا هیچ ستایش و پیا‌ه‌لدان و که‌مالیکی بۆ خودا تیدا نییه.

ستایشی خودا بۆ خۆی له‌سه‌ر نه‌بوونی کور: سه‌رداری و ده‌وله‌مندی و خاوه‌ن مولکی و ملکه‌چبوونی هه‌موو شتیک بۆ خودا له‌نامیز ده‌گریت، هه‌بوونی کور نه‌ریی

هموو نه وانه دهکات ﴿ وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ لِنَا وَلَمْ يَكُنْ لَنَا شَرِيكٌ فِي الْمَلَكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَيْفٌ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا ﴾ (الإسراء: ۱۱۱).

ستایش کردنی خۆی -سبحانه- له سه ره بوونی هاوهل تاك و ته نهایی نه و له
به بوه ردگاری و خوابه تی له خو ده گریت، ههروه ها به کتایی له سیفاتی که مال له نامیز
-ده گریت که وه سفی که سی تری پیناگریت، چونکه که سه که ده بیته هاوهلی خودا، گه
سیفاتی که مالی خودا نه ری بگریت نه و کات بوونه کانی تر له بوونی خودا کاملترن،
چونکه نه وهی له بووندایه کاملتره له وهی له نه بووندایه، بویه خودا -سبحانه- به
بوون (عدم) سی سیفات ستایشی خۆی ناکات، مه گه نه و نه بوونه جیگیر بوونی که مال
به خو بگریت، وه که نه و ستایش کردنی خۆ که نه و -سبحانه- که سیکه نامریت
﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْيَحْيَى الَّذِي لَا يَمُوتُ ﴾ (الفرقان: ۵۸)، نه م نه ری کردنه له نامیز گریتی
نه بو خودا، ستایشی خۆی کردوو به وهی وه نه وز و خه و نایباته وه ﴿ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾ (البقرة: ۲۵۵)، نه مهش که مالی راوه ستاوی و راگری (قیومی) خودای
تیدایه، ستایش کردنی خۆ به وهی که ردیله یه که له زهوی یان له ناسمان، گه وره تر و
جووگر له که ردیله ی لی بزر نایبت ﴿ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
سَمَاءٍ وَلَا أَصْفَرٍ مِّنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾ (یونس: ۶۱)، نه مهش که مالی
زانست و ئابلوقه دان له خو ده گریت، ستایشی خۆ به وهی سته م له که س ناکات که مالی
-به بوه ری و چاکه له خو ده گریت ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ﴾ (النساء: ۴۰)، ستایشی
خۆ به وهی بینین په یی پی نابات ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾ (الأنعام: ۱۰۳)، نه مهش بو
که مالی مه زنی و شکومه ندی خودا ده که ریته وه که نابینریت و په یی پی نابریت، هه
به جو ره ده زانیت و هیچ زانست و زانینیک ئابلوقه ی خودای پی نادریت، ته نها نه ری
بینین مانای که مال ناگه یه نیت، چونکه نه بوون (عدم) یش نابینریت، له نه بینراوی
شتیک به ته نها هه رگیز که مالی تیدا نییه، به لکو کاتیک که مالی تیدایه نه ببینریت و نه
په یی پی بریت، به هوی مه زنی له خودی خویدا و بالابوونی له وهی دروستکراو په یی
پی بیات، هه ره و جو ره ستایش کردنی خۆ به نه بوونی بیتاگایی و له بیرچوون، بو
که مالی زانستی خودا ده که ریته وه.

هه رچی نه رییه له قورئاندا که خودا ستایشی خۆی پی کردوو بو جیگیر کردنی
دزه کانی نه و نه ریگراوانه یه و بو له نامیز گریتی که مالی جیگیر کردنی دزه کانه. نه وهت

زانى كه حه قهقهه تى ستايش به دواى جىگىركردنى سىفاتى كه مالددا دىت، نه رىكردنى سىفه ته كانى كه مال نه رىكردنى ستايشى خودايه، نه رىكردنى "ستايش" يش به دوايدا دى ستايش جىگىر ده كات.

❁ مانای ناوه جوانه كان نه رى ناكه ين

ئه مه به لگه به له سه ر به كتايى ناو و سىفه ته كانى خودا.
 ئاماژه ي پىنج ناوه كه له سه ر به كتايى ناو و سىفاتى خودا كه (الله، والرب، والرحمن، والرحيم، والملك) له سه ر دوو بنچينه بونىدانراون:
 به كه ميان: ناوى "الرب" تبارك و تعالى ئاماژه به له سه ر سىفاتى كه مالى خودا، ئه و ناوه له سىفات داتا شراوه، بۆيه هم ناوه و هم وه سفه، به وه ش بووه به ناوى باش و جوان (الحسنى)، گه ر وشه گه ليك بوونايه مانايان تيدا نه بووايه باش و جوان (حسنى) نه ده بوون و ئاماژه شيان به مه دح و كه مال نه ده كرد، ئه وكات دانانى ناوى تو له سه ندنه وه (الانتقام) و تو و په يى (الغضب) له جىگه ي شوينى به زه يى (الرحمة) و چا كه (الإحسان) وه ك يه ك و ابوون و به پىچه وانه شه وه، ئه و كاته ده وترا (اللهم انى ظلمت نفسى فاغفر لى انك أنت المنتقم، واللهم اعطنى فانك أنت الضار المانع)، مه ر به و جو ره .

نه رىكردنى مانای ناوه جوانه كانى خودا كه وه ترين لادانه تياياندا، خوا ده فه رمو يت ﴿وَذُرُوا الَّذِينَ يُلَعْنُونَ فِي أَسْمَائِهِمْ سَيَجْرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ١٨٠، مه روه ها له به ر نه وه ي گه ر ئه و ناوانه ئاماژه يان به مانا و وه سف نه كردبايه دروست نه بوو هه والى له مه ر چاوگه كانيان بدابايه و خۆى پى وه سف بكردبايه، به لام خودا هه والى داوه ده باره ي خۆى به چاوگه كانى ئه و ناوانه، خۆى و پىغه مبه ره كه ي جىگىرى كردوون، وه ك ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاريات: ٥٨، زانرا كه "القوي" له ناوه جوانه كانى خودايه، مانا كه ي وه سفكراو به هيز (الموصوف بالقوة)، مه روه ها ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر: ١٠)، عه زيز كه سىكه عه ززه تى هه بيت، گه ر جىگىركردنى هيز و عه ززه ت نه بوايه بو خودا ناوى به هيز و عه زيزى لى نه ده نرا، به هه مان شتوه ئايه ته كانى ﴿أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ﴾ (النساء: ١٦٦) ﴿أَنْزَلَ يَلْمُ اللَّهُ﴾ (هود: ١٤).

له فه رمو ده ي سه حيدا له پىغه مبه رى خودا وه (ﷻ) ((إن الله لا ينم، ولا ينبغي له أن ينم، يخفض القسط و يرفعه، يرفع إليه عمل الليل قبل النهار، وعمل النهار قبل الليل، حجاب به

النور، لو كشفه لأحرقت سبحات وجهه ما انتهى إليه بصره من خلقه))، فەرمووده که ئەو چاوەگەیی جیگیرکرد (بصر) که ناوی "البصير" ی لیداتاشاراوه.

ئە سەحیحی بوخاریدا لە عائشەو-خوای لی رازی بیئت- ((الحمد لله الذي وسع سمعه الأصوات))

ئە سەحیحدا فەرموودهی ئیستیخاره ((اللهم إني أستخرك بعلمك، وأستقدرك بقدرتك)) نو "قادر"-بالادەستە بەهۆی "قدرة"و.

خوای مۆتەعال بە موسا پێغه مەبەر دە فەرمویت ﴿إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَىٰ النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي﴾ (الأعراف: ١٤٤، ئەو-سبحانە- قسە کەر (متکلم)ە بە "کلام".

خودا مەزن "العظيم"ە، چونکە مەزنی "العظمة" ی هەیه، لە فەرموودهی سەحیحدا لە پێغه مەبری خوداوه (ﷺ) ((يقول الله تعالى: العظمة إزاري، والكبرياء ردائي))، ئەو حەکیمە چونکە خاوەنی حوکمە ﴿فَلَعَلَّكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ غافر: ١٢، موسلمانان کۆ دەنگن لە سەر ئەو هی ئەگەر کە سێک بە ژیانی خودا، یان بیستی، یان بینینی، یان هیزی، یان عیززەتی، یان مەزنی سویند بخوات سوینە کە ی دروستە و جیگیربووه و نەباریکدا سویندە کە ی راست نەبیئت دەبیئت کە فارەتی بدات، چونکە ئەمانە سیفاتی کە مائی خودان و ناوه کانیان لێوه داتاشاراوه.

بیسان: گەر ناوه کانی خودا مانا و سیفاتیان لە نامیز نەگرتبایه گونجاو نەبوون هەوال لە مەر خودا بدەن بە فرمان (فعل)ە کانیان (واتە بە فرمانە داتاشاراوه کان لەو ناوانە)، ئەو کاتە نە دەوترا: خودا دەبیستی و دەبینی و دەزانی و تەقدیر دەکا و دەیهوی، جیگیرکردنی حوکمی سیفە تەکان و ابەستە ی لقیکه لە جیگیرکردنی ناوه کانی، گەر بنچینه و سەرچاوه ی سیفە تەکه (واتە ناوه کان) نەری کران ئەو کات ناتوانزیت حوکمی سیفە تەکان جیگیر بکری.

هەر هەما گەر ناوه کانی خاوەن مانا و وەسف نەبوونایه ئەو ناوی جامد دەبوون وەک ناوه تاییه تەکان (الأعلام) که دانەنراون بۆ ناو لێنراوه کان بەهۆی مانایه کە وه که پتی هەل دەستن، بۆیه هەموویان یە کسان دەبوون، جیاوازی لە نامازە بۆ کراوه کانیاندا نە دەبوو، ئەمەش لوتبەرزیه کی ئاشکرایه و بوختانیکی روونه. ئەو کە سە ی مانای ناوی "القدیر" دەکات بە مانای ناوی "السمیع و البصیر" و مانای ناوی "التواب"

دەكات بە مانای ناوی "المنتقم" و مانای ناوی "المعطي" دەكات بە مانای ناوی "المانع" ئەو لە پەروى ئەقل و زمان و فیتەرەتەو لەوتبەرزى نوواندووه .
بۆیه نەرى كوردنى مانای ناوەكانى گەورەترین لادانە لە ناوەكان .

❁ پىويستى تىگەيشتن لە پىويستىبەكانى سىفاته

بىچىنەى دووهەم: ھەر ناویك لە ناوہ جوانەكانى خودا-تبارك و تعالى- وەك چۆن نامازە بە زات و سىفەت دەكات كە لىي داتاشراوہ بە پراوپىرماناكانى، ھەر بەو جۆرە دوو نامازەى تر دەگەيە نىت ئەوانەش "لە نامىزگرتن و پىويستىبون" ن، بە لە نامىزگرتن: نامازە بە سىفەت دەكات و ھەر بەو جۆرە نامازە دەدات بە زاتى خوداى موتەعال بە بى سىفەت، ھەر وہا نامازە بە سىفەتتىكى تر دەدات بە "پىويستىبون". بۆ نمونە ناوی "السميع" نامازە بە زات و بىستى پەرەردگار دەكات بە پراوپىرمانا، ھەر وہا نامازە دەكات بە زات بە تەنھا و بە بىستى بە تەنھا، دواتر نامازە بە ناوی "الحي" و سىفەتى "الحياة" دەدات بە لە نامىزگرتن (چونكە گەر زىندوو نە بىت ناتوانىت بىستىت)، ھەر بەو جۆرە تەواوى ناو و سىفەتەكانى ترى خوداى موتەعال .

بە لام خەلكى لە مەرى ناسىنى "پىويستىبون" و "ناپىويستىبون" ناستيان جۆراوجۆرە، لىرەوہ جىاوازى دەكەوتتە نىوانيانەوہ لە زۆرىك لە ناو و سىفات و ئەحكامدا، ئەو كەسەى كە دەزانىت ئەجامدانى كردارى نازادانە پىويستى زىندەگىيە، ھەر وہا بىستن و بىنين پىويستى زىندەگىيەكى كاملە و تەواوى كە مالاتى تر لە پىويستىبەكانى زىندەگىيەكى كاملەوہ سەرچاوە دەگرن: ئەوا ئەو كەسە لە ناوى خودا و سىفات و كردارى شتىكى جىگىر كردووہ كە ھەر كەس ئەو پىويست بوونە نەزانىت و حەقىقەتى زىندەگى و پىويست بوون پەى پى نەبات نەرى دەكات، ھەر بەو جۆرە ھەموو سىفەتەكانى ترى .

ناوى "العظيم" كۆمەلىك پىويستىبونى بۆ ھەيە كە ھەر كەس مەزنى خودا نە ناسىت نەرىيان دەكات .

ھەر وہا ناوى "العلي" و ناوى "الحكيم" و ھەموو ناوہكانى تر، لە پىويستىبەكانى ناوى "العلي" بوونى بالابوونى رەھايە (العلو المطلق) بە ھەموو شىوہەيك، ئەو سبھانە- لە

هه‌موو روویه‌که‌وه بالابوونی ره‌های هه‌یه: بالابوونی قه‌در، بالابوونی زالی، بالابوونی خود، هه‌ر که‌س بالابوونی ره‌های نه‌ری کرد نه‌وا پیویستبوونه‌کانی ناوی "العلی" ی نه‌ری کردووه.

به‌هه‌مان شیوه ناوی "الظاهر" له پیویستییه‌کانی: نه‌وه‌یه هیچ شتی‌ک له‌سه‌ریه‌وه نه‌بیت، وه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیدا له پیغه‌مبه‌ره‌وه ده‌گیزنه‌وه ((وَأنت الظاهر فیس فو‌رک شیء))، به‌لکو نه‌و-سه‌حاله- له‌سه‌رو هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه، هه‌ر که‌س نه‌ری "سه‌روو" بوونی خودا بکات نه‌وا نه‌ری پیویستی ناوی "الظاهر" ی کردووه، دروست نییه "الظاهر" ته‌نها بریتی بیت له‌سه‌روبوونی قه‌در و‌گه‌وره‌یی، وه‌ک چۆن نه‌وتریت: زی‌ر له‌سه‌روو زیوه‌وه‌یه، گه‌وه‌ر له‌سه‌روو شووشه‌وه‌یه.. چونکه نه‌و سه‌روبوونه‌ی خودای موته‌عاله په‌یوه‌سته به‌ده‌رکه‌وتن (الظهور) هوه، به‌لکو بو‌ی هه‌یه سه‌رخراوه‌که (المتوفى) ناشکراتر بیت له‌سه‌رخه‌ره‌که (الفائق)، دروستیش نییه ته‌نها ده‌رکه‌وتنی زالی و‌داگیرکردن بیت، با خودا-سه‌حاله- ده‌رکه‌وتنیت به‌زالی (قی‌ر) و سه‌رکه‌وتن، له‌به‌ر به‌رانبه‌ریوونی ناوه‌که به‌ناوی "الباطن" که بریتییه له‌و که‌سه‌ی که‌س له‌خوار نه‌وه‌وه نییه، وه‌ک چۆن ناوی "الأول" که‌س له‌پیشییه‌وه نییه به‌رانبه‌ره به‌ناوی "الآخر" که‌س له‌دوایه‌وه نییه.

هه‌ر به‌و جۆره ناوی "الحکیم" له پیویستییه‌کانی جیگیرکردنی نامانجی ستایشکراو و مه‌به‌ستداره بو خودا به‌کرداره‌کانی و دانانی شته‌کان له جیگه‌ی خو‌یاندا و روودانیا‌ن به‌جوانترین شیوه، نه‌ریکردنی نه‌مانه نه‌ریکردنی نه‌م ناوه و پیویستییه‌کانییه‌تی، هه‌ر به‌و جۆره ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی خودا.

﴿ ناماژه‌ی ناوی (الله) به‌سه‌ر ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی خوداوه

که نه‌م دوو بنچینه‌یه بریاریان له‌سه‌ر درا و جیگیرکران، نه‌وا ناوی "الله" ناماژه‌یه بو ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی خودا و سیفه‌ته به‌رزه‌کانی به‌سی ناماژه، نه‌م ناوه ناماژه‌یه بو خوییه‌تی که جیگیربوونی سیفاتی خوییه‌تی له‌نامیز ده‌گریت، له‌گه‌ل نه‌ریکردنی نزه‌کانیا‌ن (دژی نه‌و سیفاتانه) له خودا.

سیفاتی خوییه‌تی: بریتین له سیفاتی که‌مال، پاک و بی‌گه‌ردی له جواندن و نموناندن (التشبه و المثال) و نه‌نگی و نات‌ه‌واوی، بو‌یه خودای موته‌عال ته‌واوی ناوه جوانه‌کانی

تری ده‌داته پال ئه و ناوه، وهك ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى﴾ (الأعراف: ۱۸۰، بۆ "الله" ناوی جوان هه‌یه، ده‌وتریت ((الرحمن و الرحيم، والقُدوس و السلام، والعزیز و الحکیم)) له ناوه جوانه‌کانی ((الله)) ن، ناوتریت ((الله)) له ناوه‌کانی ((الرحمن)) ه، یان له ناوه‌کانی ((العزیز)) ه، ئیتر به و جۆره.

زانرا که ناوی ((الله)) بۆ مانای ته‌واوی ناوه جوانه‌کان پێویسته، ئاماژه‌یه بۆ سه‌ریان به‌گشتی، ناوه جوانه‌کانیش درێژه‌پیدان و روونکردنه‌وه‌یه بۆ سیفاتی خوایه‌تی (صفات الإلهیة) که ناوی ((الله)) له و سیفاتانه داتا‌شراوه، ناوی ((الله)) ئاماژه‌یه به‌وه‌ی که خودا په‌رستراوه (معبود) و جیی ئومید و دالده و هه‌لهاتنی به‌نده‌کانییه‌تی بۆ لای، واته (مالوه) ه، دروستکراوه‌کان کردوویانه به "له" له خۆشه‌ویستی و به‌مه‌زن زانین و ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌ردارییه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌لهاتن بۆ لای له کاتی ترس و پێویستییه‌کاندا، ئه‌مه‌ش پێویستی که مالی په‌روه‌ردگاری و به‌زه‌یی خودایه که هه‌ردوو سیفه‌ته‌ی "مولک و حمد" له ئامیز ده‌گرن، خوایه‌تی خودا (الحمد لله) و په‌روه‌ردگاری خودا (رب العالمین) و به‌زه‌یی خودا (الرحمن الرحيم) و مولکی خودا (مالک يوم الدين) ته‌واوی سیفاتی که مالتیان به‌دوادا دیت، چونکه ئه و چواره جیگیر ناکرین بۆ که سیک زیندوو (الحي)، و بیسه‌ر (السمیع) و بینه‌ر (البصیر) و به‌توانا (القادر) و قسه‌که‌ر (المتکلم) و بکه‌ر (الفاعل) ی ئه و شته نه‌بیته که ده‌یه‌ویته و هه‌روه‌ها له کار و فرمانه‌کانیدا دانا نه‌بیته.

سیفاتی شکۆمه‌ندی و جوانی (الجلال و الجمال): تاییه‌تمه‌ندیترین سیفه‌تن بۆ ناوی ((الله)).

سیفاتی کار و توانین و ته‌نهابوون به زیان و قازانج گه‌یاندن و به‌خشین و لیگرتنه‌وه و جیبه‌جی کردنی ویست و که مالی ده‌سه‌لات و به‌پێوه‌بردنی کاروباری دروستکراوه‌کانی هه‌موو ئه‌مانه له تاییه‌تمه‌ندی ناوی ((الرب)) ن.

سیفاتی چاکه و به‌خشنده‌یی و به‌زه‌یی و به‌خشین و میهره‌بانی تاییه‌تمه‌ندی ناوی ((الرحمن)) ن، چه‌ند باره‌ی کردوونه‌ته‌وه بۆ جیگیرکردنی وه‌سفه‌که و به‌ده‌سته‌پێنانی کاریگه‌ری و وابه‌سته‌بوونی به وابه‌سته‌بوونه‌کانه‌وه.

الرحمن: که سیکه که به‌زه‌یی (الرحمة) وه‌سفه‌که‌یه‌تی. الرحيم: به‌به‌زه‌یی بۆ به‌نده‌کانی. بۆیه ده‌فه‌رمووته ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ (الأحزاب: ۴۳، ﴿إِنَّهُ بِهِمْ

زَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿التوبة: ۱۱۷﴾، ده‌برینی "الرحمن بعباده" له قورئاندا نه‌هاتوو، هه‌ر به‌و جه‌ره "الرحمن بالمؤمنین" نه‌هاتوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی ناوی "الرحمن" که له‌سه‌ر کینشی (فعلان) ه‌ته‌واوی وه‌سفی به‌زه‌یی (الرحمة) له‌خۆ ده‌گریت و هه‌رچی مانای به‌زه‌ییه که خودا پی وه‌سف بکریت له‌ئامیزدایه.

- بینی ده‌لین: "غضبان" پ‌پ‌وو به‌ توو‌پ‌ه‌یی "غضب"، هه‌روه‌ها "ندمان و حیران و سکران و هفان" بۆ که‌سیک به‌کارده‌ه‌یت‌ریت به‌و سیفه‌تانه پ‌پ‌وو‌یت، چونکه بونیادی کینشی (فعلان) بۆ به‌رینی و گرتنه‌خۆ و گشتگیریه، بۆیه ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر عه‌رشدا ق‌د‌ جار به‌م ناوه (الرحمن) ده‌رده‌پ‌ریت، وه‌ک ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾ طه: ۵، هه‌روه‌ها ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ﴾ الفرقان: ۵۹، خودای موته‌عال به‌ ناوی "الرحمن" هه‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی ئیستیوای (الإستواء) ی کردوو، چونکه عه‌رشی خودا ئابلۆقه‌ی نه‌لوی دروستکراوه‌کانی داوه، له‌ئامیزی گرتون، به‌زه‌یش ئابلۆقه‌ی دروستکراوه‌کانی سه‌ و به‌سه‌ریاندا په‌خش بووته‌وه ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الأعراف: ۱۵۶، هه‌ستی به‌سه‌ر فراوانترین دروستکراو (العرش) دا گرتوو به‌ فروانترین سیفه‌تی خۆی (الرحمن)، بۆیه به‌زه‌یی خودا هه‌موو شتیکی گرتووته‌وه، له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا هاتوو له‌ ئه‌بی هوره‌یره‌وه -رضي الله عنه- ((قال: قال رسول الله -صلى الله عليه و سلم-: لما قضى الله الخلق كتب في كتاب، فهو عنده موضوع على العرش، إن رحمتي تغلب غضبي)) له‌ ده‌برینیکی تردا ((فهو عنده على العرش)).

تیرابمیت له‌ تاییه‌ته‌ندی ئه‌و نووسراوه (الكتاب) به‌ ناوه‌ینانی به‌زه‌یی (الرحمة)، ئه‌و کاته ئه‌وه له‌گه‌ل ئایه‌تی ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾ طه: ۵، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ فَسَلَّ بِهِ خَبِيرًا﴾ الفرقان: ۵۹، به‌راورد پی بکه ده‌رگایه‌کی مه‌زن هه‌ ناسینی خودا-تبارک و تعالی- به‌پووتدا ده‌کریته‌وه.

سیفاتی (العدل و القبض و البسط و الخفض و الرفع و العطاء و المنع و الإعزاز و الإذلال و القهر و الحكم و هه‌تا دواپی..) تاییه‌تن به‌ ناوی "الملك"، ئه‌و سیفه‌تانه‌ی تاییه‌ت کردوو به‌ رۆژی دواپی و دادگای خودایی، که پاداشت و سزایه به‌ دادپه‌روه‌رانه، هه‌ر ته‌نهاپوون و تاییه‌ت بوونی به‌ دادگایی کردنی به‌نده‌کانی له‌و رۆژه‌دا و له‌به‌ر نه‌وه‌ی رۆژیکی دروست و ره‌وايه و ئامانجی کۆتاییه و رۆژه‌کانی دنیا قۆناغی که‌یشتنن به‌و ئامانجه.

✽ مانای پەرەردگار (الرب) و رحمان (الرحمن)

سەرنجی پەيوەندى بوون و پىيار (الخلق والأمر) بدە بەو سى ناوہوہ کہ بریتین لە (اللہ، الرب، الرحمن) چۆن دروستکراوہکان و ئەمر و پاداشت و سزایان لىوہ پەيدابووہ؟ چۆن دروستکراوہکانى کۆکردۆتەوہ و بلاوہى پىکردوون؟ کۆکردنەوہ (الجمع) بۆ ئەوہ و بلاوہ پىکردن (الفرق) یش ھەر بۆ ئەوہ.

ناوى پەرەردگار (الرب) کۆکەرەوہى کۆکەرەوہکانى سەرجم دروستکراوہکانە، ئەو پەرەردگار و دروستکەرى ھەموو شتیکە، دەسەلاتى بەسەریاندا ھەبە و ھىچ شتیک لە دەستى پەرەردگارى (الربوبية) ئەو دەرنەچىت، ھەرچى لە ئاسمان و زەویدايە بەندەى ئەون و لەناو لەپى دەستى ئەودان و لەژىر زالى (القهر) خودای موتەعالدان، بە سىفەتى پەرەردگارى (الربوبية) کۆبوونەتەوہ و بە سىفەتى خواوہندى (الإلهية) جىابوونەتەوہ، تەنھا خۆشەختەکان کردوویانە بە "إله" و ملکہ چانە دانیان بەوہدا ناوہ کہ ئەو "اللہ" یە و ھىچ خودايەكى تر جگە لە ئەو بوونى نىيە، بەندايەتى و پشتبەستن بە خودا و ھىوا و ترس و خۆشەويستى و ملکہ چى و گەپانەوہ و پىپوون بە خۆشەويستى و ترس و چوونە ژىر بارى فەرمانەکان تەنھا بۆ خودايە.

لێرەوہ خەلكى جىاوازى كەوتۆتە نىوانیان و بوون بە دوو دەستە: دەستەيەكى ھاوہلدانەر لە دۆزەخدا، لەگەڵ دەستەيەكى يەكتاپەرست لە بەھەشتدا، خواوہندى (الإلهية) لەيەكتەر جىاي کردوونەتەوہ، وەك چۆن پەرەردگارى (الربوبية) كۆى کردوونەتەوہ.

ئايين و شەرع و ئەمر و نەھى -رەوالت و راوہستانى- لە سىفەتى خواوہندى (الإلهية)ن، دروستکردن و ھىنانەبوون و كارھەلسوراندن و كارئەنجامدان لە سىفەتى پەرەردگارى (الربوبية)ن، پاداشتى چاكە و سزادان و بەھەشت و ئاگر لە سىفەتى "الملك"ن، ئەو مەليكى رۆژى دواييە، بە خواوہندى فەرمانى پىكردوون، بە پەرەردگارى يارمەتيداون و كۆمەكى كردوون و ھىدايەتى داون و گومراي كردوون. بە مولكدارى و دادپەرەرى پاداشت و سزاي بۆ دەرکردوون، ھەريەك لەمانە لەوانى تر دانابرىت.

بەزەھى (الرحمة): بریتىيە لە ھۆ و دەستپىوہ گىراوى نىوان خودا و بەندەکانى، بە "إله" کردنە لە بەندەکانەوہ بۆ ئەو -سبحانہ-، پەرەردگارىش لە خوداوەوہ -سبحانہ-

بۆ ئەوان، بەزەیش هۆی گەیانندە لە نێوان خودا و بەندەکانیدا، بەو بەزەییە
 پێغه‌مبەرائی ره‌وانه کردووه و کتیبه‌کانی بۆ دابه‌زاندوون، بەو بەزەییە هیدایه‌تی داوان و
 ه‌ خانە‌ی پاداشتا (بەه‌شت) نیشته‌جێی کردوون، بە بەزەیی رۆزی داوان و
 تەندروستی پێبه‌خشیون و بەه‌ره‌کانی خۆی بەسەردا داباراندوون، لە نێوان بەندەکان و
 خودادا هۆی بەندایه‌تی هه‌یه، لە نێوان خودا و بەندەکانیدا هۆی بەزەیی هه‌یه.

نزیکی‌بوونه‌وی په‌روه‌ردگاری له‌ بەزەیی وه‌ک نزیکی‌بوونه‌وی دەست بەسەرداگرته‌ی
 عەر‌ش وایه‌ به‌ بەزەیی، بۆیه ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾ پرا‌وپره‌ له‌ گە‌ڵ ﴿يَبِّئُ الْمَلَائِكَةَ
 ٱلرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾، گشتگیری و فراوانی په‌روه‌ردگاری (الربوبیة) - به‌جۆریك ه‌یچ
 شتیکی لی‌ دەر‌نه‌چیت - دا‌وای گشتگیری و فراوانی بەزەیی ده‌کات، به‌بەزەیی و
 په‌روه‌ردگاری ه‌رچی شته‌ داگیری کردووه، له‌ گە‌ڵ ئە‌وه‌ی كه‌ "رب العالمین"
 ناماژه‌ی ئە‌وه‌ی تێدایه‌ كه‌ خودا با‌لایه‌ له‌ دروستكراوه‌کانی و له‌ سه‌روو ه‌ه‌موو
 شتیكه‌وه‌ كه‌ روونکردنه‌وه‌كه‌ی به‌ پشتیوانی خودا دواتر دیت.

﴿ستایش‌كراو (المحمود)﴾

ه‌ ناوه‌یتانی ئە‌م ناوانه‌ (الله، رب، الرحمن، الرحیم، الملك) له‌ دا‌وای "حمد" و بوونی
 ناوه‌رۆك و داواكارییە‌کانی ئە‌و ناوانه‌ له‌ "حمد" دا ناماژه‌ ده‌کات به‌وه‌ی خودا له‌
 "خواوه‌ندی و په‌روه‌ردگاری و بەزەیی و مولكدا" دا ستایش‌كراوه، خودا (إله) ی‌کی
 ستایش‌كراوه، په‌روه‌ردگاریکی ستایش‌كراوه، ره‌حمانیکی ستایش‌كراوه، مه‌لیکیکی
 ستایش‌كراوه، به‌وه‌ش ه‌رچی به‌شه‌کانی كه‌ ماله‌ بۆ خودایه‌، كه‌ مال به‌ ته‌نها بۆ ئە‌وه
 له‌و ناوه‌دا، كه‌ مال له‌ ناوه‌کانی تردا، ه‌ه‌روه‌ها كه‌ مال له‌ نزیکی‌بوونه‌وه‌ی ه‌ه‌ر یه‌كێکیان
 (ناویکیان) له‌وی تریان.

نمونه‌ی ئە‌وه: خودا ده‌فه‌رمویت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَمِيدٌ﴾ التفابین: ٦، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾
 النساء: ٢٦، ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ رَّحِيمٌ﴾ الممتحنة: ٧، ده‌وله‌م‌ند (غنی) سیفه‌تی
 كه‌ ماله‌، ه‌ه‌ر به‌و جۆره‌ ستایش (حمد) سیفه‌تی كه‌ ماله‌، نزیکی‌بوونه‌وه‌ی ده‌وله‌م‌ندی له‌
 ستایش دیسان كه‌ ماله‌. زانستی خودا كه‌ ماله‌ و حیکمه‌تی خوداش كه‌ ماله‌،
 نزیکی‌بوونه‌وه‌ی زانست له‌ حیکمه‌ت دیسان سیفه‌تی كه‌ ماله‌. ده‌سه‌لاتی خودا كه‌ ماله‌،
 لی‌خۆشبوونی كه‌ ماله‌، نزیکی‌بوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لات له‌ لی‌خۆشبوون دیسان سیفه‌تی كه‌ ماله‌،

هەر به و جۆره لیبوردن له دواى دهسلات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ النساء: ١٤٩، هەر به و جۆره نزیكبوونهوهى زانست له حیلیم ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ النساء: ١٢.

هه موو ئهوانهى دهسه لاتیان ههیه نابوورن، هه موو ئهوانهش ده بوورن له دهسه لاته وه نابوورن، هه موو ئهوانهى ده زانن حه لیم نین، هه موو حه لیمیکیش زانا نییه، هه یج شتیک نزیك نه بووته وه له شتیکى تر جوانتر بیته له نزیكبوونه وهى حیلیم له عیلیم، هه روه ها له نزیكبوونه وهى لیبوردن له کاتى دهسه لاتدا، هەر به و جۆره له نزیكبوونه وهى مولك له ستایش (حمد) و له نزیكبوونه وهى عیززه ت له به زه یى ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ الشعراء: ٩، لیره دا مه سیح (علیه السلام) له رۆژى دوایدا به خودا ده فرمویت ﴿إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَاتُّمَّ عِبَادُكُمْ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ المائدة: ١١٨. ئەم ده ربینه ی مه سیح (علیه السلام) چاکتره له وهى بلیت: گەر لییان ده بوورى ئه وه خۆت لیخۆشبوو و خاوه ن به زه یت به به نده کانت (وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)، له ئایه ته پیروزه که دا ئه وه ده گه یه نیته: گەر لییان خۆش ببیت ئه وا لیخۆشبوونه که ت له عیززه ته وه یه که که مالى دهسه لاتى خودایه، هه روه ها لیخۆشبوونه که ت له حیکمه ته وه یه که بریتیه له که مالى زانست (علم)، هه رکه س له ده سه تسانى و نه توانین و نه زانینه وه له تاوانى تاوانبار خۆش ببیت نابیته "قادر و حکیم و عیلیم"، به لکو ئه و کاره ی هه یچتر نییه جگه له بیتوانایى و ده سه تسانى، تۆ نابوورى تا توانای ته وا و زانستی ته واوت نه بیت، هه روه ها خاوه نی حیکمه تیک نه بیت که شته کانى له شوینی خۆی پى دابنیت، ئەم ده ربینه ی مه سیح (وَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) له م جیگه دا جوانتر و کاملتره له وتنى ((الغفور الرحيم))، له م شوینه دا به نه ینى ئاماژه به وه دراوه که داواى لیخۆشبوونه که له کاتى خۆیدا نییه و گوزه رى کردووه و تیه پروه، گەر بویتبايه (وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) له مه دا داواى سۆز و لیخۆشبوونیک به نه ینى و شاراوه یى بۆ که ساتیک بوونى هه یه که شایسته ی نین، ئەمه ش له پله و پایه ی مه سیح (علیه السلام) به دووره، به تابه ت هه لویسته که هه لویستی مه زنى و شکۆ و گه وریه ی خودایه، هه لویستی تۆله یه له وانه ی کورپان بۆ خودا بریاردا و مه سیحیان کرد به خودایه ک له خوار خوداوه، بۆیه ناوه ینانى عیززه ت و حیکمه ت شیاوتره پى تا ناوه ینانى به زه یى و لیخۆشبوون، ئەمه به پیه وانه ی داواکه ی

ئىبراھىم (عليه السلام) كە دەفەر مۆيت ﴿ وَأَجْنِبْنِي وَوَلِيَّيَّ أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴾ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنِّي أَخْلَلْتُ
 كَيْرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ يَعْصِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ ﴿٣٦﴾ ئىبراھىم: ۳۵-۳۶،
 سەفەر مۆ: ﴿إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، چونكە مەلۇيىستەكە مەلۇيىستى داواى بەزەبىيە و بەنەيتى
 داواى لىخۆش بوونە لە رىگەى نزاكە يەو، واتە گەر لىيان خۆش ببىت و رەحميان
 بىبەكەى بەوەى كۆمەكيان بەكەى لە گەرانهوەى هاوهدانان بۆ يەكتاپە رستى، مەروەها
 گىرلنەوەيان لە ياخي بوونەوە بۆ گوپراپەلى خۆت، وەك لە فەر مۆودەدا هاتووە ((اللهم
 غفر لقومي فإنهم لا يعلمون)).

مەدا رۆشنترىن بەلگە بوونى هەيە لە سەرئەوەى كە ناوەكاني خوداى مۆتەعال لە
 وەسف و ماناگەلىك داتاشاراون بە خوداوە راوەستاوان، و مەر ناوئىك گونجاو لە گەل
 ئەوەى بۆى باسكراو و لىتى نزيك بووئەتەو لە كردار و بپيارەكاني، خودا كۆمەك و
 يارمەتيدەرە بۆ راستى و دروستى.



ئاستهکانی هیدایهت

ئاستهکانی هیدایهتی گشتی و هیدایهتی تاییهت ده ئاستن:

﴿یَهْدِيكُمْ إِلَى نَاصِيَاتِ دُرِّ السُّبْحِ﴾ ئاخافتنی خودایه له گه ل بهنده کهیدا له ئاگاهیدا به بی بوونی هۆکار له نیواندا، به لکو راسته وخۆ له خوداوه بۆ بهنده کهی، ئەمه یان به رزترین ئاستی هیدایهته، وهک چۆن خودا ئاخافتنی له گه ل موسای کورپی عمران کرد-صلوات الله وسلامه علیه و علی نبینا- خودای موته عال ده فهرمویت ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ قَبْلِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٣٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٣٤﴾﴾ النساء:

١٦٣-١٦٤، له سه رهتای نایه ته که وه باسی وه حی خۆی کرد بۆ نوح و ئەو پیغه مبه رانهی به دوایدا هاتن، پاشان موسای جیا کرده وه به وهی ئاخافتنی له گه لدا کردوه، ئەمه ش به لگه یه له سه رهتای وهی که ئاخافتن (تکلیم) که له گه ل موسادا کراوه تاییه تتره له وه حی به گشتی که له سه رهتای نایه ته که وه ئامازهی پیدراوه. پاشان ئاخافتنه کهی به چاویکی راسته قینه دوویات کرده وه ئه ویش چاویکی فرمانی "کلم" یه که بریتیه له "تکلیم"، بۆ ئه وهی ئه وه همه ی په کخه ران و جه مبه یه کان و موخته زیله و کهسانی تریش بره وینیته وه که ده لێن ئاخافتنه که بریتی بووه له ئیلهام، یان ئامازه (إشارة) یان پیناسه بۆ مانایه کی ده روونی به شتیک جگه له ئاخافتن، دوویاتی کردۆته وه به چاویک (المصدر) که ده سه ته به رکردنی حه قیقه ت و ره واندنه وهی مه جاز ده گه یه نیت، "الفراء" ده لیت: "عه ره ب هه مو ئه وهی به مروءه ده گات به که لام ناو ده بات به هه ریگه یه ک گه یشتبیت، به لام به چاویک دوویاتی ناکاته وه، که به چاویک دوویاتی کرده وه هیچ مانایه کی تر ناگه یه نیت جگه له حه قیقه تی ئاخافتن، وهک ویست "الإرادة" ده وتریت فلان "آراد إرادة" مه به ستیان حه قیقه تی ئیراده یه، هه روه ها ده وتریت "آراد الجدار" دیواره که ده یه ویت، به دوایدا نالین "إرادة"، چونکه ویستنه که مه جازه و حه قیقی نییه "تا ئیره قسه ی "الفراء" بوو. خودای موته عال ده فهرمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ ﴿١٤٣﴾﴾ الأعراف: ١٤٣، ئەم ئاخافتنه ئه و ئاخافتنه ی به که م نییه که

خودا ره وانهی کرد بۆ لای فیرعه ون، له م ئاخافتنی دووه مه دا داوای ته ماشا کردنی کرد. نه که له به که میاندا، له مه یاندا نه لواحی ته وراتی پیدرا، نه وهش له دانانی مه وعیدی که وه بوو له خودا وه بۆ نه، ئاخافتنی به که م له سه مه وعیدی نینوانیان سه بوو، قورئان ده فه رموی: ﴿ قَالَ يٰمُوسَىٰ اِنِّیْ اَصْطَفٰیْتُكَ عَلَی النَّاسِ بِرِسَالَتِیْ وَبِکَلِمٰتِیْ ۙ ذٰلِعَرٰف: ۱۴۴، (بکلامی) واته به ئاخافتنی من له گه ل تو، نه م بۆ چونهش به کوه نگی پیشین. خودای موته عال هه والی داوه له قورئاندا که بانگی لیکردوه و ئاخافتنی له گه ل کردوه (ناداه و ناجاه) ﴿ وَنَدٰیْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَیْمَنِ وَقَرَّبْتُهُ نَجِیًّا ۙ مريم: ۵۲ بانگی کردن (ناداه) بۆ دووره ئاخافتن (ناجاه) بۆ نزیکه. له فه رموده ی شه ویه وی "الإسراء" دا له بینینی موسا له ناسمانی شه شه م یان حه وته م، به پتی حیوازی ریوایه ته که، فه رموی: ((وَذٰلِكَ بِتَفْضِیْلِهِ بِكَلَامِ اللّٰهِ)) - نه وهش به هوی نه وهی موسا به که لامی خودا فه زلی پیدرا بوو. گه ره نه و ئاخافتنی له گه ل خودا وه که نه وهی بیغه مبه رانی تر بووایه نه و له م فه رموده یه دا تاییه ت نه ده کرایه وه له پروی ماناوه، نه و کت موسا به "کلیم الرحمن" ناو نه نه برا ﴿ وَمَا كَانَ لِیْسْرِ اَنْ یُّکَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحِیًا اَوْ مِنْ وَرَیِّ حِجَابٍ اَوْ رِیْسِلٍ رَّسُوْلًا فِیْوَحِیْ بِاِذْنِیْهِ مَا یَشَآءُ اِنَّهٗمْ عَلٰی حَکِیْمٍ ۙ الشوری: ۵۱، حیوازی هیه له نینوان ئاخافتنی وهی له گه ل ئاخافتن به نارذنی نیراوتیک، هه روه ها ئخافتن له پشتی په رده وه.

﴿ نَاسِیْ دُووَم: نَاسِیْ وَهَی تَایِیَهِتْ بَهِ پِیْغَهِمَبَهِرَآنْ بَهِ گِشْتِی ۙ اِنَّا اَوْحِیْنَا اِلَیْكَ کَلِمًا وَحِیًّا اِلَی نُوْحٍ وَالتَّیِّیْنِ مِنْ بَعْدِیْ ۙ النساء: ۱۶۲، هه روه ها ﴿ وَمَا كَانَ لِیْسْرِ اَنْ یُّکَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحِیًا اَوْ مِنْ وَرَیِّ حِجَابٍ اَوْ رِیْسِلٍ رَّسُوْلًا فِیْوَحِیْ بِاِذْنِیْهِ مَا یَشَآءُ اِنَّهٗمْ عَلٰی حَکِیْمٍ ۙ الشوری: ۵۱. وهی له م تاییه تی دووه مه دا بوو به به شییک له به شه کانی ئاخافتن (تکلیم)، له تیه ته که ی سوره تی "النساء" یشدا بوو به به شیکی سه ره کی له دوو به شی ئاخافتن "تکلیم"، نه مهش له دوو ریگه وه: وهی به شی سه ره کی ئاخافتنی تاییه ته که به بی ناره ند (الواسطه) ه ده گاته که سه که، هه روه ها به شیکی شه له ئاخافتنی گشتی که بریتییه له که باندنی مانا له چه ندین ریگه وه. وهی "الوحي" له زمانه وانیدا بریتییه له ناگادار کردنه وه و هوشدار کردنه وهی خیرا و په نهان، له سه ره فرمانه که ی ده وتريت: "وحی و اوحی"، "وحی لها القرار فاسقرت"، نه مهش چه ند به شییک وه که نواتر باسییان ده که ی.

﴿ ناستى سنیھم؛ ناردنى پەيامبەرىكى فریشتە بۆ لای پیغەمبەرىكى مرۆف، ئەو وەحیەى لە خوداوە فرمانى پیکراوە پێى دەگەیهنیت. ئەم سى ناستە تاییەتن بە پیغەمبەران و بەشى كەسى تر جگە لە پیغەمبەرانى پێوە نییە. ئەو پەيامبەرە فریشتەیه هەندى جار وەك پیاویك خۆى بۆ پیغەمبەرەكە دەردەخات، بەچاوە دەیبینیت و ئاخافتنى لەگەڵ دەكات، هەندى جاریش لەو شیوەدا دەیبینیت كە فریشتەكەى لەسەر دروستكراوە، هەندى جار فریشتەكە دەچیتە ناخییەوه، ئەوەندەى پێویست بێت لە وەحى پێى دەگەیهنیت، پاشان لێى جیادەبیتەوه، یان لێى دادەبڕیت، ئەم سى جۆرە لە وەحى بۆ پیغەمبەرى ئیمە كراوە (ﷺ).

﴿ ناستى چوارەم؛ ناستى رازگر(محدث)، ئەم ناستە لەخوار ناستى وەحى تاییەتەوهیە و لەخوار پلەى "صدیقین" هەویە، وەك چۆن بۆ عومەرى كۆپى خەتاب روى داوە، پیغەمبەر(ﷺ) دەفرمویت ((إله كان في الأمم قبلكم محدثون، فإن يكن في هذه الأمة لعمرو بن الخطاب))، گویم لە "شیخ الإسلام، تقي الدين بن تيمية" -رحمه الله- بوو دەیفەرموو: فەرموودەكە دووپاتى دەكاتەوه و پێداگری دەكات لەسەر ئەوەى كە لە گەلانى پێش ئیمەدا بوونی هەبوو و لەم ئومەتەشدا بەستووویەتەوه بە ئامرازى مەرجى "إن"، لەگەڵ ئەوەى ئومەتەكەمان باشترین ئومەتە، بەهۆى ئاتاجى ئومەتانى پێش ئیمە بەو رازگرانە و بێنیازی ئەم ئومەتە لەو جۆرە، ئەمەش بە هۆى كەمالى پیغەمبەرەكەى و پەيامەكەیهوه، خودا لە دواى پیغەمبەر ئەم ئومەتەى ئاتاج نەكردوو بە بوونی رازگر و ئیلهامبۆكراو و خاوەن كەشف و خەون بینین، ئەم راگرتنە بۆ كەمالى ئوممەت و بێنیازی دەگەرپێتەوه نەك ناتەواوى. رازگر "محدث" كەسیكە لە پەنهان و لەناو دایدا شتىك باس دەكات و بەو جۆرە دەردەچیت كە ئەو لە پەنهاندا باسى كردوو. شیخمان(شیخى هەروى) دەفرمویت: صدیق لە رازگر كاملترە، چونكە بە كەمالى صدیقییەت و شویتكەوتنى پیغەمبەر بێنیاز بوو لە رازگرى (التحدیث) و ئیلهام و پەردە لەسەر لادان (كشف)، ئەو(صدیق) هەموو دل و نەیتنى و دەرهوه و ناوهوهى رادەستى پیغەمبەر كردوو (ﷺ). دەلێت: رازگر ئەوەى لەلایەتى دەیخاتەپوو بەسەر ئەوەى پیغەمبەر هیناویەتى، گەر بەپێى ئەوەى پیغەمبەر بوو قبوولى دەكات، ئەگەر نە بەرپەرچى دەداتەوه، لێرەوه تێدەگەین ناستى صدیقییەت بالاترە لە ناستى

رازگری. ده‌لئیت: نه‌وه‌ی زۆرێک له‌ خاوه‌نی نه‌ندیشه و نه‌فامی ده‌یلێن ((حدیثی قلیی عن ربی))--دلم له‌ خوداوه‌ پێی وتم، راسته‌ دلای پێی وتوو، به‌لام له‌ کێوه؟ له‌ شه‌یتانه‌که‌یه‌وه، یان له‌ خوداوه؟ گه‌ر بلئیت ((حدیثی قلیی عن ربی)) دلم له‌ خوداوه‌ پێی وتم، نه‌وا سه‌نه‌دی قسه‌که‌ی داوه‌ته‌ پال که‌سیک که‌ نازانریت پێی وتوو یان نه‌، نه‌مه‌ش ده‌بیته‌ درۆ. ده‌لئیت: رازگری ئوممه‌ت (عومهری کورپی خه‌تتاب) نه‌و قسه‌یه‌ی نه‌کردوه، هه‌چ رۆژێک له‌ رۆژان نه‌و قسه‌یه‌ی به‌ ده‌مدا نه‌هاتوو، خودا پاراستوو یه‌تی له‌وه‌ی قسه‌ی له‌و جوهره‌ بکات، به‌لکو رۆژێک نووسه‌ره‌که‌ی نووسی (ه‌لدا ما آری الله‌ امیر المؤمنین، عمر بن الخطاب)--نه‌م نووسینه‌ نه‌وه‌یه‌ خودا نیشانی نه‌میری باوه‌رداران، عومهری کورپی خه‌تتابی داوه، عومهر فه‌رمووی: (لا، اعمه، واکب: ه‌لدا ما رأی عمر بن الخطاب، فإن کان صوابا فمن الله، وإن کان خطأ فمن عمر، والله ورسوله منه بریء) نه‌خیر، بیسره‌وه، بنووسه: نه‌مه‌ نه‌وه‌یه‌ عومهری کورپی خه‌تتاب به‌پاستی زانی، گه‌ر راست بیته‌ له‌ خوداوه‌یه، گه‌ر هه‌له‌ش بیته‌ له‌ عومهره‌وه‌یه و خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی لێی به‌رین. له‌سه‌ر میراتی به‌جیماو (الکلاله) ده‌لئیت: "رای خۆمی له‌سه‌ر ده‌رده‌بیرم، گه‌ر راست بوو له‌ خوداوه‌یه، گه‌ر هه‌له‌ش بوو له‌ من و شه‌یتانه‌وه‌یه". سه‌رنجی قسه‌ی نه‌م دوو که‌سه و نه‌م دوو ئاسته و نه‌م دوو قسه و نه‌م دوو حاله‌ بده، ماف بوو هه‌ر خاوه‌ن مافی‌ک بگێره‌وه، پڕ له‌ خه‌وش و پالفته‌ مه‌که‌ به‌ یه‌ک شه‌ت.

﴿ نَاسِئِي پینجه‌م: ناستی تیگه‌یانندن، خودا ده‌فه‌رمویت ﴿ وَاوَدُّوْا وَسَلِّمْنَ اِذْ يَخْرُجْنَ فِي الْحَرْبِ اِذْ نَفَسَتْ فِيْهِ غَسْمُ الْقَوْرِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ﴿۷۸﴾ فَفَهَّمْنٰهَا سَلِّمْنَ وَكَلَّاءَ اٰيِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ﴿۷۹﴾ الْاَنْبِيَاء: ۷۸-۷۹، باسی نه‌و دوو پێغه‌مبه‌ره‌ به‌پێزه‌ی کرد، وه‌سفی هه‌ردووکیانی کرد به‌ زانسته و حیکمه‌ت، سوله‌یمانی له‌م رووداوه‌ دیاریکراوه‌دا به‌ تیگه‌یشتن (له‌م) تاییه‌ت کرده‌وه، هه‌لی کورپی نه‌بی تالب-خوای لی زانی بیته‌- پرسیاری لیکرا (("نایا پێغه‌مبه‌ر ئێوه‌ی به‌ شه‌تیک جیا له‌ خه‌لکی تاییه‌ت کرده‌وه؟)) فه‌رمووی ((نه‌خیر، سویند به‌و که‌سه‌ی توو ده‌پوینتی و رۆح به‌ به‌ردا ده‌کات، جگه‌ له‌ تیگه‌یشتنیک له‌ قورئان خودا به‌ بنده‌یه‌کی بدات و نه‌وه‌ی له‌م لاپه‌رده‌یایه‌" نه‌وه‌ی له‌ ناویدا بوو بریتی بوو له‌ مافی خوینتی که‌سی کوژراو و کردنه‌وه‌ی کۆت و به‌ندی دیل و نه‌کوشتنی موسلمان به‌ بیباوه‌ی))، له‌ نووسراوه‌که‌ی

عومهری کوری خه تابدا بۆ ئەبو موسای ئەشعەری - خویان لی رازی بێت - ((والفهم الفهم فيما أدلى إليك)) تیگە‌یشتن، تیگە‌یشتن له و شتانه‌ی ده‌خ‌رتیه به‌رده‌مت و رووت تێده‌کات. تیگە‌یشتن نیعمه‌تیگه‌ خودا به‌ بنده‌که‌ی ده‌دات، نوریکه‌ هه‌لێده‌دات بۆ ناو دلی، به‌هۆیه‌وه‌ ده‌زانیت و ده‌ناسیت، په‌ی به‌ شتیک ده‌بات که‌ جگه‌ له‌ و که‌سی تر په‌ی پێ نابات، له‌ ده‌قیگ شتیک تێده‌گات جگه‌ له‌ و که‌س نه‌و شته‌ تێگه‌‌یشتوه‌، له‌ گه‌ل ئەوه‌ی له‌ به‌رکردنی ده‌قه‌که‌ و تیگه‌‌یشتنی مانا بنچینه‌یی و سه‌ره‌کیه‌که‌دا هه‌ردوو یه‌کسانن. تیگه‌‌یشتن له‌ خودا و پێغه‌مبه‌ر ناو‌نیشانی صدیقیه‌ته‌، بلاوکراوه‌ی ویلایه‌تی پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌، ئەو جینگه‌یه‌ ناستی زانایان تیایدا جۆراوجۆره‌، تا هه‌زاریان به‌ یه‌کیگ ده‌ژمێریت، سه‌رنجی تیگه‌‌یشتنی نین عه‌باس بده‌، عمر به‌ ناماده‌بوونی هه‌ندی له‌ نه‌هلی به‌در و که‌سانی تریش ده‌ریاره‌ی (إذا جاء نصر الله والفتح) پرسیا‌ری لی کرد، ئەوه‌ی نین عه‌باس پێی تاییه‌ت کراوه‌ له‌ تیگه‌‌یشتنی ئایه‌ته‌که‌، فه‌رمووی ((ئوه‌ هه‌والی مردنی پێغه‌مبه‌ره‌ له‌ لای خوداوه‌ - سه‌حاله‌)) ئاگادارکردنی پێغه‌مبه‌ر به‌ ناماده‌بوونی ئەجه‌له‌که‌ی، عومه‌ر ره‌زاهه‌ندی له‌ سه‌ر ئەو قسه‌ی نین عه‌باس ده‌بپی، له‌ کاتیکدا ئەو تیگه‌‌یشتنه‌ له‌ زۆریه‌ی هاوه‌لان شا‌راوه‌ بوو، نین عه‌باس له‌و کاته‌دا له‌ هه‌موویان گه‌نجتر بوو. کوئی ئەم سو‌رته‌ ناما‌زه‌ی تێدایه‌ به‌ مردنی پێغه‌مبه‌ر، گه‌ر تیگه‌‌یشتنی تاییه‌ت نه‌بیت؟ ئەم تیگه‌‌یشتنه‌ ورد ده‌بیتوه‌ تا ده‌گاته‌ ناستیک تیگه‌‌یشتنی زۆریه‌ی خه‌لکی لێی ده‌سته‌وسان ده‌بیت، له‌ گه‌ل ده‌قدا ئاتاجی که‌سانی تر ده‌بیت، ناتوانیت به‌ ته‌نها ده‌ق له‌ که‌سانی تر بێنیا‌زی بێت، بۆ خاوه‌ن تیگه‌‌یشتنه‌ تاییه‌ته‌که‌ش جگه‌ له‌ ده‌ق ئاتاجی شتیکێ تر نابیت.

﴿ ناستی شه‌شه‌م: ناستی به‌یانی گشتی، بریتیه‌ له‌ رو‌شنکردنه‌وه‌ و جیاکردنه‌وه‌ی حه‌ق له‌ باتل به‌ به‌لگه‌ و شایه‌تی و را و بۆچوونی گه‌وره‌ پیاوانی، تا وای لی دیت به‌دل ببینیت، وه‌ک بینینی چاو بۆ شته‌ بیناوه‌کان. ئەم ناسته‌ بریتیه‌ له‌ به‌لگه‌ی خودا به‌سه‌ر دروستکراوه‌کانیه‌وه‌، خودا هیچ که‌س سزا نادات تا ئەو به‌لگانه‌یان پێ نه‌گات، ده‌فه‌رمووی ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُذِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمَ مَا يَتَّقُونَ ﴾ التوبة: ۱۱۵، ئەم گو‌م‌پا‌بوونه‌ سزای خودایه‌ بۆ ئەوان، کاتیک بۆی رو‌شن کردنه‌وه‌، به‌لام ئەوه‌ی ئەو - سه‌حاله‌ - بۆی رو‌شن کردنه‌وه‌ وه‌ریان نه‌گرت و کاریان پێ

نه کرد، بۆیه سزایدان به وهی گومرایکردن له وهرگرتنی هیدایهت، خودا هیچ که سئیک گومرا ناکات دواى ئەم رۆشنکردنه وهیه نه بیت، گەر ئەمه بزانیته له نهیته قهدهر تیده گهیت و زۆریک له گومان و ته مومزه کان دهره وینه وه، له حکمهتی گومراکردنی هه ندیک له بنده گومراکانی تیده گهیت، قورئان به روونی له چه ند شوینیکدا ئاماژه به م بابه ته ده کات، وهک ﴿ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ﴾ الصف: ۵، ﴿ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ ﴾ النساء: ۱۵۵، نایه تی به که میان بیباوه پی سه رپنجی و ملنه دانه، دووه میان بیباوه پی مۆرکردنه، هه روه ها نایه تی ﴿ وَتَقَلَّبُ أَعْيُنُهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَوْ يُؤْمِنُونَ بِهِ أُولَئِكَ مَرَّةً وَنَدَّرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ الأنعام: ۱۱۰، له سه ر وازهینان له باوه ر به خودا کاتیک به قینیان پئی هه بوو، هه روه ها چوو بوونه بنج و بناوانیبه وه خودا سزای ئه وانی دا به وهرگێرانی دل و هۆشیان. له م بابه ته به وردی رابمینه، چونکه بابه تیکی زۆر مه زنه. خواى مونه عال ده فهرموی ﴿ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا أَلْعَمَىٰ عَلَىٰ أَلْمَدَىٰ ﴾ فصلت: ۱۷، ئەمه هیدایه تیکه دواى رۆشنکردنه وه و روونکردنه وه و رینمایی کردن، ئەمه مه رجه نهک پئویستبوون، چونکه گەر جوړیکی تر له هیدایهت به دوایدا نه یهت ئه واکه مالی هیدایه تی لیوه به ده ست نایهت، که ئه وه ش هیدایه تی کۆمهک کردن و ئیلهام کردن. ئەم رۆشنکردنه وه و روونکردنه وه به (بیان) دوو جوړه: رۆشنکردنه وه به نایاتی گوئیلگیراوی خوینراوه (قورئان)، له گه ل رۆشنکردنه وه به نایاتی بینراوی به رچاوه (گهردوون)، هه ر دووکیان به لگه و نیشانه گه لیکن له سه ر به کتایی خودا و ناو و سیفات و که مالی ئه و، هه روه ها راستیی ئه وهی پێغه مبه ران ده رباره ی خودا رایانگه یاندووه راده گه یه نن، بۆیه خودا به نده کانی به نایاتی خوینراوه بانگ ده کات بق بیرکردنه وه له به لگه و نیشانه ی بینراو و به رچاو و هانیان ده دات له هه ر دوو جوړه به لگه و نیشانه کان بیرکه نه وه، ئەمه ئه و رۆشنکردنه وه به که پێغه مبه رانی پئی راوانه کراوه، دواى ئه وان به زانایان دراوه، له دواى ئه و رۆشنکردنه وه به خودا هه ر که سی بویت گومرای ده کات، ده فهرمویت ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِجِبْتِكُمْ لَمْ يُفْضِلْ اللَّهُ مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ ابراهیم: ۴، پێغه مبه ران رۆشن ده که نه وه، خودا خویه تی به عیززهت و دانایی خوئی هه ر که سئیکی بویت گومرای ده کات، یان هیدایه تی ده دات.

﴿ ناستی چہوٹہم؛ روشنکردنہوہ و روونکردنہوہی تابیہت کہ بریتیہہ لہ بہ یانی پیویست بؤ ہیدایہتی تابیہت، نہو بہ یانیہ کہ چاودیری کردن و کومہک کردن و ہلزاردن لہ نامیز دہ گریت، ہہ روہہا بنپرکردنی ہؤکارہکانی رسوایی و سہ رشوپی و کہرستہکانی لہ دلی مرؤفدا، نہو دلہ ہہرگیز ہیدایہتی لی دواناکہویت، خودا دہ فہرموی ﴿ إِن تَحْرِضْ عَلَىٰ هُدْيِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴾ النحل: ۲۷، ہہ روہہا دہ فہرموی ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴾ القصص: ۵۶، بہ یانی یہ کہ مہرجہ و نہمہی دووہ میان پیویستہ .

﴿ ناستی ہہشتہم؛ ناستی پیبیستن (الإسماع)، خودا دہ فہرموی ﴿ وَتَوَعَّلَمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّاسْمِعَهُمْ وَتَوَّاسَمَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴾ الأنفال: ۲۳، ہہ روہہا دہ فہرموی ﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿۱۱﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿۱۲﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا النُّورُ ﴿۱۳﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿۱۴﴾ إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴾ فاطر: ۱۹-۲۳، نہم پیبیستنہ تابیہتترہ لہ پیبیستنہ بہ لگہ و پیپراگہ یاندن، نہو بہ لگہ یہ بؤیان بہ دەست ہاتورہ و بہ ہؤیہوہ بہ لگہ و حوجہ یان بہ سہردا خوینراوہتہوہ، بہ لام نہوہ ہیدایہتیکہ بہ گوئی دہ بیستریت و نہمہش ہیدایہتیکہ بہ دل دہ بیستریت، قسہ وشہ و مانای ہہیہ، بہ گوئی و دل دہ ژنہ وریت، بیستنہ وشہ کہ بہ شی گوئیہ، بیستنہ راستیتی مانا و مہرامہ کہی بہ شی دلہ، خودا-سبحانہ- نہرئی کردوہہ بیباوہ پان لہ مانا و مہرامی کہ لامی نہو تیگن کہ بریتیہہ لہ بہ شی دل و بیستنہ وشہی بؤ جیگیرکردون کہ بہ شی گوئیہ، دہ فہرمویت ﴿ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿۲﴾ لَاهِيَةَ قُلُوبِهِمْ ﴾ الأنبياء: ۲-۳، نہم پیبیستنہ سوود بہ گوینر ناگہ یہ نیت جگہ لہ راستکردنہوہی بہ لگہ لہ سہری (قيام الحجة)، یان بہ باشی تیگہ یستن لی، مہرامی پیبیستن و بہری نہو پیبیستنہ و مہ بہست پیی: بہ دەست نایہت لہ گہل سہرگرمی و بیئاگایی دل و پشتہ لکردنی، بہ لکو گوینر دیتہ دہرہوہ دہ لیت بہو کہ سہی کہ دلی نامادہ بوہ "نہوہ نیتستا چی وت؟" ﴿ وَمَنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِّنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْوَحْيَ مَاذَا قَالَ مَا فِيكَ ﴾ محمد: ۱۶. جیاوازی نیوان نہم ناستہ و ناستی تیگہ یاندن: نہم ناستہ بہ ہؤی گوئیہ بہ دەست دیت، ناستی تیگہ یاندن (الفہام) گشتگیرترہ، لہ روویہ کہوہ ناستی

پنپستن تاییه تتره له ناستی تیگه یاندن، له روویه کی تره وه ناستی تیگه یاندن و تاییه تتره له ناستی پنپستن، ئەمەش گری دەدریت به مانای وێستراو و پتویستییه کانی و وابسته کان و نامازه کانی. ناستی پنپستن خولگه که ی له سه ر که یاندنی مه به ست و مه رانه به گوتار بۆ ناو دل، له م بیستنه وه بیستنی قبولکردن په یدا ده بیت. که وابوو ئەمه سی ناسته: بیستنی گوئی، بیستنی دل، بیستنی قبول کردن و وه لامدانه وه.

﴿ نَاسْتِ نُوَيْهَم: بِرِيتِيه له پله ی ئیلهام، خودای موته عال ده فه رمویت ﴾ ﴿ وَقَسِرَ وَمَا سَوَّنَهَا ﴿۷﴾ فَأَلَمَهَا جُورَهَا وَتَقَوَّنَهَا ﴾ الشمس: ۷ - ۸، پیغه مبه ر ﴿﴾ به "الحصین بن منذر الخزاعي" فه رموو ﴿قل: أَللّهُمَّ أَلْهَمْنِي رَشْدِي، وَقِنِي شَرَّ نَفْسِي﴾ - بلی: خودا ئیلهامی روشد و که مالم بکه و له شه ری نه فسم بمپاریزه. ئیلهام گشتگیرتره له راز (التحدیث)، ئیلهام بۆ هه موو باوه پدارانه به پیی باوه په که یان، هه موو باوه پداریک خودا ئیلهامی روشدی کردوه و به باوه پ بۆی به ده سته اتوه، به لام "راز" پیغه مبه ر ﴿﴾ تیایدا فه رموویه تی ﴿ان یکن فی هذه الأمة أحد لعص﴾، واته له و رازگرانه یه، که وابوو راز (التحدیث) ئیلهامیکی تاییه ته، بریتیه له وه حی بۆ که سانی که پیغه مبه ر نین، جا یان بۆ داوالیکراوه کان، وه ک ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَرْسُومًا أَنْ تُرَضِّيَهُ ﴾ القصص: ۷، هه روه ها ﴿ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ﴾ المائدة: ۱۱۱، یان وه حی بۆ گیاندارانیکى نا موکه له ف (داوالینه کراو)، وه ک ﴿ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ اللَّبَالِ يَوْمًا مِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿۸۸﴾ ﴾ النحل: ۶۸، هه موو ئەمانه وه حی ئیلهامن. شیوه باوه که ی نه وه یه گوتاریکه هه لده دریت بۆ دلی باوه پدار کاتیک فریشته یه ک ناخافتن له که ل دلی ده کات، وه ک له فه رمووده به ناویانگه که دا هاتوه ﴿إِنَّ لِلْمَلِكِ لِمَهْ بِقَلْبِ بْنِ آدَمَ، وَلِلشَّيْطَانِ لِمَهْ، فَلَمَّا الْمَلِكُ: إِيْعَادُ الْبَاطِرِ وَتَصْدِيقُ الْوَعْدِ، وَلِمَهْ الشَّيْطَانِ إِيْعَادُ الْبَاطِرِ وَتَصْدِيقُ الْوَعْدِ﴾ و تکذیب بالوعد، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿ الشَّيْطَانُ يَمْدُكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَمْدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ﴾ البقرة: ۲۶۸، ئەم نایه ته بۆ داگیرکردنی مرۆف له لایه ن شه یئانه وه ﴿ إِذْ يُوحَى رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ الأنفال: ۱۲، ئەم نایه ته ش بۆ کۆمه ک و پشتیوانی مرۆف له لایه ن فریشته کانه وه، له ته فسیره که یدا و تراوه: دلایان به هیز بکن و مژده یان به سه رکه وتن پێبدهن. دیسان

وتراوه: له جهنگدا له گه لیان ناماده بین، ههردوو قسه که دروسته، ئهوان له جهنگدا له گه لیان ناماده بوون و دلیان دامه زراندن. له م گوتاره وه: خدا - عزوجل - نامۆزگاری له دلی بهنده باوه پداره کانیدا داناوه، ههروه که له جامعی ترمذی و مهسنه دی نیمام ئه حمه ددا له فهرمووده ی "السواس بن سمان" له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فهرموویه تی ((إن الله تعالى ضرب مثلا: صراطا مستقيما وعلى كفتي الصراط سوران، هما أبواب مفتحة، وعلى الأبواب ستور مرخاة، وداع يدعو على رأس الصراط، وداع يدعو فوق الصراط، فالصراط المستقيم: الإسلام، والسوران حدود الله، والأبواب المفتحة محارم الله، فلا يقع أحد في حد من حدود الله حتى يكشف السر، والداعي على رأس الصراط: كتاب الله، والداعي فوق الصراط واعظ في قلب كل مؤمن)) له فهرمووده که ئه م به شعی جیگهی نامازه یه که ده فهرموویت "والداعي فوق الصراط واعظ الله في قلب كل مؤمن" ئه و نامۆزگاری که ره له دلی باوه پداراندا بریتییه له ئیلهامی خودایی به هۆی فریشته وه، داگیرکردنی مرفیش له لایه ن شهیتانه وه برتییه له به ئین و خۆزگه کان کاتیک هیرش ده که نه سه مر مۆف و فه رمانی پیده که ن و ریکری لی ده که ن، خودا ده فه رموی ﴿يَعِدُهُمْ وَيَمَنِّيهِمْ وَيَأْتِيَهُمُ الشَّيْطَانُ لِأَلَّا غُرُوبًا﴾ النساء: ۱۲۰، عومه ری کوری خه تتاب به غه یلانی کوری سه له مه ی فه رموو- یه کیکه له هاوه لان، کاتیک ژنه که ی ته لاق دا و ماله که ی له نیوان کوره کانیدا دابه ش کرد- ((من وا گومان ده به م شهیتان- که به گوئی شت ده دن- مردنی تۆی بیستوو و هه واله که ی هه لداوه ته ده روونته وه))، نیشانه ی ئه م ئیلهامه شهیتانیانه ئه وه یه که هه له کانی تۆن، وه که پیغه مبه ر (ﷺ) به ئین صاندی فه رموو ((ما تری؟ قال: أرى صادقا و كاذبا. قال: لبس عليك)) که شفی شهیتانی ده بیته درۆ بکات و درۆی تیدا بیته، هه رگیز راستییه کانی به رده وام نابن.

﴿ناستی دهیهم له ناسته کانی هیدایه ت: خه ونی راست که به شیکه له چه ند به شعی پیغه مبه رایه تی وه که چۆن له پیغه مبه ره وه ساغ بۆته وه که فه رموویه تی ((الرؤيا الصادقة جزء من ستة و أربعين جزءا من النبوة))، خه ون سه ره تا و ده ستپیکردنی وه حیه، راستی خه ونه که به پیی راستگویی و راسته وه ی که سه که یه، راستترین خه ون خه ونی که سیکه که زۆر راستگویه، له گه ل نزیکبوونه وه ی قیامه تدا زۆر که م هه له ی

تىادە كرىت، ۋەك پىڭغەمبەر (ﷺ) فەرموۋىيەتى، ئەۋەش بەھۆى دورى سەردەمەۋە لە پىڭغەمبەرايەتى ۋە ئاسەۋارى پىڭغەمبەرايەتى، باۋەپداران بە خەۋن باربويان بۆ دەكرىتەۋە، بەلام لەسەردەمى ھىزى نورى پىڭغەمبەرايەتيدا: لە روشنى ۋە ھىزى دەركەۋتنى نورى پىڭغەمبەرايەتى بىننازبون لە خەۋن. پىڭغەمبەر (ﷺ) دەفەرمۇى ((لم يبق من النبوة إلا المبشرات، قيل: وما المبشرات، يا رسول الله؟ قال: الرؤيا الصالحة، يراها المؤمن أو ترى له)) - خەۋى خۆش كە كەسەكە خۆى دەبىيىت، يان پىيەۋە دەبىن، گەر خەۋنى موسلمانان لەگەل يەكتر رىكەۋتن ئەۋە ئەۋ خەۋنە درۆنىيە، پىڭغەمبەر (ﷺ) بە يارانى فەرموۋ كاتىك شەۋى قەدرىان لە دە شەۋى كۆتايى مانكى رەمەزاندان نىشان درابو ((أرى رؤياكم قد تواطأت في العشر الأواخر، فمن كان منكم متحريرا فليتحرها في العشر الأواخر من رمضان)). خەۋن ۋەك كەشف وايە، ھەيانە رەھمانىيە ۋە لە خوداۋەيە، ھەيانە نەفسانىيە ۋە ھەشيانە شەيتانىيە. پىڭغەمبەر (ﷺ) دىسان دەفەرمۇى ((الرؤيا ثلاثة: رؤيا من الله، ورؤيا تحزين من الشيطان، ورؤيا لما يحدث به الرجل نفسه في اليقظة، ليراه في المنام))، ئەۋەى دەبىتە ھۆى ھىدايەت برىتتە لە خەۋنىك كە تايبەتە ۋە لە خوداۋەيە. خەۋنى پىڭغەمبەران ۋە ھىيە، چونكە خەۋنەكانيان لە شەيتان پارىزراۋە بە كۆدەنگى ئومەت، بۆيە ئىبراھىمى خەلىل بە خەۋنىك ۋەستى كۆرەكەى سەرىپرىت - عليهما السلام - خەۋنپىنى خەلكانى تر جگە لە پىڭغەمبەران، ئەدرىت لە ميزانى ۋە ھى روون ۋە ئاشكرا، گەر قىۋولتى كرد تەۋاۋە ۋەردەگىرىت، ئەگەر نە، كارى پى ناكرىت، گەر بوترىت: ئەى چى دەلئىن گەر خەۋنەكە راست بوو يان چەند كەسنىك خەۋنەكە يان بىنپىۋو؟ دەلئىن: ھەر خەۋنىك بە ۋە جۆرە بىت ھەرگىز پىچەۋانە لەگەل ۋە ھى ناۋەستىتەۋە، بەلكو لەگەلى بەتەۋاۋى تەبا دەبىت ۋە ئاكادار كەرەۋەيە بۆ دەستگرتن بە ۋە ھىيەۋە، يان ئاكادار كەردنەۋەيە لەسەر پىرىكى تايبەت بە ھوكمەكانى، كەسى خەۋن بىن ھىچ شتىكى دەربارەى ئەۋ ھوكمە نەزانىۋە بە خەۋن لەسەر ئەۋە ئاكادارى دەكەنەۋە، ھەر كەس دەيەۋىت خەۋنەكانى راست بن با بەدۋاى راستگۆيى ۋە خۋاردنى خەلالدا بگەرىت ۋە پارىزگارى لە فرمانەكانى خودا بكات ۋە لە قەدەغەكراۋەكان دورىكەۋىتەۋە. لەسەر دەستنوئىژ ۋە لەشپاكى تەۋاۋو بە قىبلە بخەۋىت، يادى

خودا بکات تا چاوه کانی خامۆش ده بن، ئه وکات خه ونه کانی ده گمه ن ناراست
 ده ربه چن. راستگۆترین خه ون خه وی به ره به یانه، ئه و کاته کاتی دابه زینی خوداییه،
 نزیکبوونه وهی به زه یی و لیخۆشبوونه، دامرکانه وهی شه یتانه کانه، پیچه وانه که ی
 خه ونی کاتی داهاتنی تاریکی بلبوونه وهی شه یاتین و رۆحه شه یتانییه کان،
 عوباده ی کوپی صامت-خوای لی رازی بیته - ده فه رموی ((خه ونی باوه ردار
 ئاخافتنیکه که خودا له خودا له گه ئی ئه نجام ده دات)).



سورەتى "الفاتحة" والاكەرى دەرگای شفا

سورەتى "الفاتحة" دوو جۆر شفاى تىدايه: شفاى دل و شفاى جەستە.

لەخۆگرتنى شفاى دل بە باشترین شىۋە لەئامىزى گرتوۋە، خولگەى دەرد و نەخۆشى دل لەسەر دوو پايەيه: تىكچوونى زانست و تىكچوونى ويست و مەرام. لەسەر ئەم دوانە دوو دەردى كوشندە سەر ھەلەدەن كە برىتین لە گومپاى و خەشملىگىراوى، گومپاى بەھۆى تىكچوونى زانستەۋەيه، خەشملىگىراوىش بەھۆى تىكچوونى ويست و مەرامەۋەيه، ئەم دوو دەردە سەرچاۋەن بۆ ھەرچى نەخۆشى دل، ھىدايەتى شارپىنگەى راست و دروست شفاى نەخۆشى گومپاى لەخۆ دەگرىت، بۆيە داۋاى ئەم ھىدايەتە كراۋە (إهدنا الصراط المستقيم) و لەسەر ھەموو بەندەكان كوردنى ئەو دوعاىى لە شەو و رۆژدا و لە ھەموو نوپىزىكدا پىويست بوۋە، ئەمەش بەھۆى پىويستى زۆرى بەندەى خودا بە ھىدايەتى داۋاكرائو، ھىچ داۋايەك جىنگەى ئەم داۋايە ناگرىتەۋە.

جىبەجى كوردنى ((إياك نعبد و إياك نستعين)) بە زانست و مەعريفە و كردار و حال شفاى نەخۆشى دل و تىكچوونى مەرام و ويست دەستەبەر دەكات. تىكچوونى ويست و مەرام پەيوەندى بە ئامانج و ھۆكارەكانەۋەيه، ھەر كەس ئامانجىكى داۋاپراو و كەموكورت و تياچووى داۋاكراد و چەندىن جۆر ھۆكارى گەيشتن بەو ئامانجەى گرتەبەر، ئەۋە ھەردوو جۆرە مەرامەكەى تىكچوۋە، ئەمەش حالى ھەموو ئەوانەيه كە ئامانجى برىتى نەبىت لە خودا و بەندايەتى كوردنى: لە ھاۋەلدانەران و شوپىنگەوتوۋانى حەز و ئارەزوو كە ھىچ ئامانجىكيان لەو شوپىنگەوتنەدا نىيە، ھەروەھا خاۋەن دەسەلاتەكان كە دەيانەۋىت بە ھەر نرخیك بوۋە -رەۋا يان نارەۋا- پىنگەى دەسەلاتيان قايم بكن. ئەگەر رەۋا ھات و بەرھەستكارى دەسەلاتەكەى ئەۋانى كرد ئەۋا دەبھارپن و دەيخەنە ژۆر پىيان، گەر لەۋە دەستەوسان بوون ئەۋا بە شمشىر - ھەروەك بەرگرى لە خاك و مىللەت - بەرپەرچى دەدەنەۋە، گەر ئەمەشيان نەتوانى ئەۋا لە رىنگەيەكەۋە بەندى دەكەن و خۆيان بەرنگەيەكى تردا لادەدەن، ئەۋان ئامادەن بەپى تۋاناي خۆيان رووبەپووى بىنەۋە و لە جوۋلە و دەسەلات و جىبەجى كردن كەنارى بخەن، ئەگەر "رەۋا" سەريان بخات و لە بەرژەۋەندى ئەۋاندا بىت ئەۋا بەھۆيەۋە ھىرش و پەلامار دەدەن و بە ملكەچى دىن بۆ لای "رەۋا"، نەك

لەبەرئەوهی ره‌وايه، بە لکو له‌بەر ئەوهی له‌گەڵ مەرام و حەز و سەرکەوتنەکانی ئەواندا تەبابە ﴿وَإِنَّا دَعُوْا إِلَىٰ اَللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِقَ بَيْنَهُمْ مَّعْرُضُوْنَ ﴿۵۸﴾ وَاِنْ يَكُنْ لَّكُمْ لَمَقٌ يَّاتُوْا اِلَيْهِ مُذْعِبِيْنَ ﴿۵۹﴾ اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمْ اَرْتَابُوْا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيفَ اَللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلَهُۥٓ بَلْ اُوْتِيْتِكُمْ هُمْ اَلظَّالِمُوْنَ ﴿۶۰﴾﴾ النور: ۴۸ - ۵۰.

مەبەست ئەوهیه که مەرام و ویستی ئەوانه له ئامانج و هۆکاره‌کاندا تیکچووه، ئەوانه گەر ئەو ئامانجانه‌ی داویان ده‌کرد به‌ده‌ستیان نه‌هێنا و پوکانه‌وه و تیاچوون گه‌وره‌ترین زیانۆمه‌ندی و په‌شیمانی ده‌دورنه‌وه، ئەوانه په‌شیمانترین و خه‌مبارترین مڕۆڤن، کاتیك ره‌وا سەرکەوتنی به‌ده‌ست هێنا و ناپه‌وا پوچ بوویه‌وه و له هۆکاره‌کانی گه‌یشتن به ئامانجی ئیوانیان دا‌پران و دلتیابوون که له ده‌سته‌ی سەرفرازان و به‌خته‌وه‌ران نین، ئەمه‌ش زۆر جار له دونه‌دا رووده‌دات. به‌هێزتر له‌مه‌ له کاتی کۆچکردن له دونه‌یا و رویشتن به‌ره‌و خودا رووده‌دات، ده‌رکه‌وتن و په‌کلابوونه‌وه‌ی له جیهانی به‌رزه‌خدا ده‌بینیت، هه‌موو په‌رده‌کان له روژی گه‌یشتن به‌ خودا و به‌و جیهانه‌ لاده‌درین، که راستیه‌کان ده‌رکه‌وتن، راسته‌په‌وان سەرکەوتنیان به‌ده‌سته‌هێنا و ئەه‌لی باتلیش زیانۆمه‌ندی، بۆیان ده‌رکه‌وت که ئەوان درۆزن بوون، فریودرا‌بوون و له‌خۆیان ده‌رچوو‌بوون، هاوار بۆ زانستیک له‌و جیهانه‌دا که به‌که‌لگی خاوه‌نه‌که‌ی ناخوات! هاوار بۆ په‌قینیک که خاوه‌ن په‌قینه‌که‌ قوتار ناکات!

هه‌ر به‌و جۆره ئەو که‌سه‌ی که ئامانجی بال‌ا و داوای به‌رزیه‌یه، به‌لام وه‌سیله‌یه‌کی نه‌گرتۆته‌ به‌ر به‌ ئامانجه‌که‌ی بگه‌یه‌نیت، به‌لکو ده‌ستی به‌ وه‌سیله‌یه‌که‌وه‌ گرتووه‌ و گومانی بردووه‌ به‌ ئامانجه‌که‌ی بگه‌یه‌نیت، ئەمه‌ش خراپترین په‌که‌وتن و دا‌پرانه‌ له هۆکار، حاڵی ئەم که‌سه‌ وه‌ک حاڵی ئەوه‌ی په‌که‌م وایه، هه‌ردووکیان مه‌رامه‌که‌یان تیکچووه، شیفای ئەم نه‌خۆشیه‌ بوونی نییه‌ به‌ ده‌وای ((إياك نعبد و إياك نستعین)) نه‌بیت. ئەم ده‌وایه‌ له‌ شه‌ش توخم پیکهاتووه:

۱. به‌ندایه‌تی ته‌نها بۆ خودا، نه‌ک بۆ غه‌یری خودا

۲. به‌ فه‌رمانی خودا و شه‌رعی خودا

۳. نه‌ک به‌ ئاره‌زوو

۴. نه‌ک به‌ را و بۆچوونی پیاوان و ره‌وش و به‌ندوباو و به‌ریان

۵. بە کۆمەك داواکردن لەسەر بەندایەتی بۆ خودا

۶. نەك بە حەزی بەندە و هیز وتوانا و هەولێ خۆی و خەلكانی تر.

ئەمانە بەشەکانی ((إياك نعبد و إياك نستعین))، گەر پزیشکیکی وردی لێزان، زانا بە نەخۆشی بیاندا لە یەك و نەخۆشەكەش بە کاری هێنا، ئەوا شفاى تەواو بە دەست دەهێنیت، ناتەواوی لە شفادا بەهۆی ناتەواویەوهیە لە بەشێك لە بەشەکانیدا، یان دوو بەش یان زیاتر.

دڵ دوو نەخۆشی زۆر گەورە رووی تێدەگات، گەر کەسەكە چارهسەری نەكات دڵی لە کار دەخەن و تیاچوون دەبێتە بەشی، ئەو دوانەش: بریتین لە پیا و لوتبەرزى، دەواى پیا لە ((إياك نعبد)) دایە و دەواى لوتبەرزى لە ((إياك نستعین)) دا، زۆرجار لە "شیخ الإسلام ابن تیمیة - قدس الله روحه - م دەبیست، دەیفەرموو ((إياك نعبد)) ریا پالدهنیت و نایهێلێت، ((إياك نستعین)) لوتبەرزى پالدهنیت و نایهێلێت.

گەر لە نەخۆشی ریا بە ((إياك نعبد)) چاکبویەوه و لە نەخۆشی لوتبەرزى بە ((إياك نستعین)) شفاى بۆ هات و لە نەخۆشی گومراپی و نەزانى بە ((إهدانا الصراط المستقیم)) رزگارى بوو، ئەوا ئەو کەسە لەسەر جەم نەخۆشی و دەرد و پەتاکان رزگارى بوو و پۆشاکى تەندروستی لە بەرکردوو و نیعمەتى خودای بەسەردا دا پارێوه، ئەو کاتە لەو کەسانە نیعمەتى خودا دەیانگرتتەوه، ((غیر المفضوب علیهم)) ئەوانەن کە مەرام و بیستیان تێکچوو، ((والضالین)) ئەمانەش ئەهلی تێکچوونی زانستن ئەوانەى حەقیان نەپێکا و نەیاناسی.

حەقى خۆیەتى سورەتیک کە ئەم دوو شفاىە لەخۆ دەگریت بە کاربەینریت بۆ شفاى هەرچی نەخۆشییە، نەخۆشییە بچوو کەکان لەپیشتر و ئاسانترن، وەك چۆن دواتر رووشنى دەکەینەوه. هیچ شتێك بە ئەندازەى مانای ئەم سورەتە شفاى دڵ نادات، دڵێك کە لە کەلامى خودا تێدەگات و تێگەیشتنی تاییەتى لە خوداوه بۆ دروست دەبیت ئەم سورەتە تاییەت دەبیت بەو.

لە فەرموودەى سەحیحدا لە "أبي التوكل الناجي عن أبي سعيد الخدري" ((أن ناسا من أصحاب النبي ﷺ) مروا بحی من العرب فلم یقروهم، ولم یضیفوهم فلدغ سید الحی، فأتوهم، فقالوا: هل عندكم من رقیة، أو هل فیكم من راق؟ فقالوا: نعم، ولكنکم لم تقرونا،

فلا نفعل حتى تجعلوا لنا جعلا، فجعلوا لهم على ذلك قطيعا من الغنم، فجعل رجل منا يقرأ عليه بفاتحة الكتاب، فقام كان لم يكن به قلبه، قال: فأوفوهم جعلهم الذي صالحوهم عليه، فقال بعضهم: أقسموا، فقال الذي رقى لا تضلوا حتى تأتي النبي (ﷺ) فأتيناها، فذكرنا له ذلك، فقال: ما يدريك أنها رقية؟ كلوا واضربوا لي معكم بسهم))، ئەم فەرموودەيە بە دەستەاتنى شفا بە سورەتى "الفاتحة" بۆ ئەو كەسە گەزراوە نامازە پى دەدات، بە جۆرىك پىويستى بە دەواى تر نەبوو، بە لكو بە جۆرىك دەورىگىترا كە هىچ دەوايەك بە و جۆرە نىيە. ئەمە لە جىگەيە كدا كە كەسەكان شايستەى ئەو نىن - بەهۆى ئەوەى موسلمان نەبوون، يان بە خيل و چرووك بوون - ئەى ئەگەر كەسەكان شايستە بن دەبىت كاريگەرى شفاى سورەتەكە چۆن بىت؟



سورتهی "الفاتحة" والاكهری به لگهی دهمكوتكهر

سورتهی "الفاتحة" به په رچی نه هلی به تال له مهزهه ب و مه شره بی ئایینه کانی تر ده داته وه، هر به و جوره به په رچدانه وهی نه هلی بیدعت و گومرایی له م ئومه ته دا. نه مهش به دوو ریگه: به کوردی و پوختی، هر وه ها به دوو دریژی:

به کوردی و پوختی: نه وه یه که شارپگی راست و دروست ناسینی حه ق و هه لئبژاردنی و پیشخستنی به سه ر هر شتیکی تر دا و خو شه ویستی له خو ده گریت، هر وه ها ملکه چی و فه رمانبه رداری بۆی و بانگردن بۆ سه ری و کوشان دژی نه یارانی حه ق به پئی گونجان و بۆره خسان له ئامیز ده گریت.

حه ق: بریتیه له وهی که پیغه مبه ر و یارانی له سه ری بوون، هر وه ها نه وهی پیغه مبه ر به زانست و کردار ده رباره ی سیفاتی په روه ردگار-سبحاله- و ناو و یه کتاپه رستی و فه رمان و قه ده غه کردن و به لئین و هه ره شه که له خودا وه بۆی هات و نه ویش به یانی کرد، هر به و جوره نه وهی له راستیتی باوه ر خراوه ته روو که بریتیه له مه نزلگای ریباورانی ریگهی خودا، هه موو نه مانه راده سستی پیغه مبه ر کرابیت به بی را و بۆچوونی پیاوان و دۆخ و بیرکردنه وه و زاراوه کانیا ن.

هه رچی زانست و کرداریک له چرای پیغه مبه رایه تی نه وه وه سه رچاوه ی گرتینت و مۆری محه مده ی لئدرابیت به جوریک شوینی سکه لئدانه که مه دینه یی بیت نه وه له شارپگی راست و دروسته، نه وهی به و جوره نه بیت له سه ر تووله ری خه شم و گومراییه، بۆیه ده رچوون نییه له یه کیک له م سی ریگه یه: ریگهی پیغه مبه ر (ﷺ) و نه وهی له گه ل خۆی هینای، ریگهی نه هلی خه شم (خه شملینگیراوان) که حه قیان ناسی و له گه ل نه وه شدا چوون به گزیدا، له گه ل ریگهی نه هلی گومرایی که بریتیه له ریگهی نه و که سانه ی خودا گومرایی کردن له دۆزینه وهی حه ق، بۆ نه م مه به سته عه بدولای کورپی عه باس و جابری کورپی عه بدولا - خویان لی رازی بیت - ده فه رموون ((شارپگی راست و دروست (الصراط المستقیم) بریتیه له ئیسلام))، عه بدولای کورپی مه سعود و عه لی کورپی نه بی تالب - خویان لی رازی بیت - ده فه رموون (نه و شارپگیه بریتیه له قورئان) له م باره یه وه فه رموده یه کی "به رزکراوه" له لای ترمذی و که سانی تریش ریباوه تکراره .

سەھلی کۆپی عەبدوللا دەفەر مۆیت ((ئەو رینگە یە بریتییە لە رینگە ی سونفە و جەماعەت))، "بکر بن عبدالله المزنی" ش دەئیت ((ئەو رینگە یە بریتییە لە رینگە ی پیغەمبەر (ﷺ)))).

هیچ گومانی تێدا نییە ئەو ی پیغەمبەر و یاران ی لەسەری بوون بە زانست و کردار بریتی بوو لە ناسینی حەق و پیشخستن و هەلبژاردنی بەسەر هەرچی شتی تردا، ئەمەش بریتییە لە شارینگە ی راست و دروست. هەموو ئەم قسانە ی پیغەمبەر ئەمەش بە سەر ئەو شارینگە یە و کۆکەرەو ی مانای رینگە کەن.

بە م شێوێ کورت و پوختە تێدەگەیت هەرچی پێچەوانە ی ئەمە بێت پوچ و بێبەنە مایە و دەچیتەو سەر رینگە ی دوو نۆمەتە کە: نۆمەتی خەشم و نۆمەتی گومرایی.

ساغکردنەو ی پەروردگاریی ئاتاجی بەلگە نییە

رینگە ی دووهم، بە دوو روودریژی: بە ناسینی مەزەبی بەتال و بێبەنە ما و پوچکردنەو یان بە وشەکانی سورەتی "الفاتحە". بۆیە دەئیت: خەلکی دوو بەشن: دانپیانەر بە حەقد (بە خودادا) و ملیپچیکەر لە حەق، سورەتی "الفاتحە" بوونی دروستکەر یە کلا دەکاتەو و بەرپەرچی ئەوانە دەداتەو کە ملیپچی دەکەن، ئەو ش بە جیگیرکردن و ساغکردنەو ی پەروردگاریی خودا بۆ هەموو جیهانەکان.

لە دۆخی هەموو جیهان رابمێنە، بالآ و نزمی، بە هەموو بەشەکانییەو، دەبینی گەواهی بوونی دروستکەر و بەدیهێنەر و مەلیکی دروستکراوێکان دەدەن، باوەر نەبوون بە دروستکەر و نەریکردنی وەک باوەر نەبوون وایە بە بوونی زانست لە ئەقل و فیترەتدا، جیاوازی نییە لە نێوانیاندا، بە لکو بەلگە ی بوونی دروستکەر لەسەر دروستکراوێکانی و بەلگە ی کارکەر لەسەر کارەکە ی و بەدیهێنەر لەسەر بەدیهێنراوێکە ی لە لای ژیری پاک و پرشنگذار و بالآ و لە لای فیترەتی تەندروست روونتر و روشنترە لە پێچەوانە کە ی.

ئەگەر خەلکی کردارەکانی خودا و بەدیهاتووەکانی بکەن بەلگە لەسەر بوونی خودا، ئەوا خودا ناسانی خاوەن بینینی روشن خودا دەکەن بەلگە لەسەر کردارەکانی و بەدیهاتووەکانی، هەردوو رینگە کە راست و دروستن، هەردووکیان حەقن و قورئان هەردوو رینگە کە ی لە خۆ گرتووە.

به لگه هینانه وه به به دیهاتوو هکان زۆن، به لام به لگه هینانه وه به خودا له سه ر به دیهاتوو هکان شان و شکوی تایبەت به خۆی هیه، ئەمە ئەو ناماژە یه پیغه مبه ران ده یانکرده به لگه و به گه لانی خۆیان ده وت ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ إبراهيم: ۱۰، واته چ گومانێک له بوونی خودادا هیه تا به لگه له سه ر بوونی به یئنه وه؟ چ به لگه یه ک زۆشنتر و ده رکه وتوو تره له وه حقه ی به لگه ی له سه ر ده هینرێته وه؟ چۆن ده بیته ناروون و نا ئاشکرا بکریته به لگه له سه ر روون و نا شکرا؟ پاشان به ناگایان دیننه وه به وتنی ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾. له "شیخ الإسلام تقي الدين بن تيمية - قدس الله روحه -" م بیست، ده یفه رموو: چۆن به لگه له سه ر بوونی که سێک داوا ده کریته که بۆخۆی به لگه یه له سه ر هه موو شتیکی؟ زۆرجار ئەم دێره هۆنراوه ی ده کرده نمونه:

وليس يصح في الأذهان شيء إذا احتاج النهار إلى دليل

(هیچ شتیکی له بیر و زهینی مۆفدا به راست ناگه رێته، گه ر زۆژ پێویستی به به لگه بیته) نا شکرایه بوونی خودای موته عال له ژیری و فیتره تدا نا شکراتره له بوونی خۆر، هه رکه س له ژیری و فیتره تیدا ئەوه نه بیئیت با گومانیان لی بکات.

﴿جیاوازی خه لگی له خوا وهندی خودادا﴾

چه ند ده سته یه ک له ناو خه لکیدا هه ن فیتره تیان ئەم بپه له حه قیان نیشان ده دات، له په روه ردگاری خودادا هیچ که س به هاوه ل بۆ خودا دانانین، خودایه کی تر له گه ل خودا بپیار ناده ن، به لام له خوا وهندی خودادا هاوه ل بپیار ده دن، ئەوان دان به وه دا ده نین که خودا به ته نها په روه ردگار و مه لیک و دروستکری هه موو شتیکی، ئەو په روه ردگاری خۆیان و باب و با پیرانیانه، په روه ردگاری هه وت ئاسمانه که و په روه ردگاری عه رشی مه زنه، له گه ل ئەو دان پیا دانانه شدا جگه له خودا که سێکی تر یان شتیکی تر ده په رستن، له خوار خودا وه که سانی تر له خۆشه ویستی و گوێپرایه لی و به مه زن زانین به خودا یه کسان ده که ن. ئەو ده سته یه ئەوانه ن که له خوار خودا وه کۆلکه خوا وهندیان په رست، ئەوانه وه فایان نه کرد به مافی ((إياك نعبد)) - ته نها تو ده په رستین، هه رچه ند به شیان له ده ته په رستین ((نعبدك)) دا هه بوو، به لام به شیان له

((إياك نعبد)) دا نەبوو كە ماناكەى ئەم راستىيە لە ئامیز دەگریت: بە خۆشەويستی و ترس و گوپراپەلى و بەمەزن زانین هیچ كەس ناپەرستین جگە لە تۆ، ((إياك نعبد)) تە حقیق كردنى ئەو یەكتاپەرستىيە و پووچكردنەوێى هاوهدانانە لە خواپەتى خودادا، وەك چۆن ((إياك نستعین)) تە حقیق كردنى یەكتاپەرستی پەروردگارییە، هەر بەو جۆرە ((إهدنا الصراط المستقیم، صراط الدین أنعمت علیهم)) ئەوانە ئەهلى یەكتاپەرستین و ئەهلى تەحقیقى ((إياك نعبد وإياك نستعین)) ن، ئەهلى هاوهدانانیش بریتین لە ئەهلى خەشم و گومپایی.

﴿﴾ پەكخستنى پەكخستوان

سورەتى "الفاتحة" بەرپەرچدانەوێى جەھەمیەكانى تێدایە كە پەكخەرى سیفاتی خودای مۆتەعالن، ئەوان ئەهلى یەكتاپەرستی ناتەوانن، ئەوانەى نەزى ئەو دەكەن كە زاتى خودای مۆتەعال خاوەنى سیفاتی "زانست و توانین و زۆزى، هتد..." بیئت، ئەمەش لە چەند روویەكەو:

یەكەم: لە وتنى (الحمد لله)، جیگیركردنى ستایشى تەواو بۆ خودا داوا دەكات هەموو ئەوێى لەسەرى ستایشكراوێى بۆى جیگیر بكریت، لە سیفاتی كەمال و شكۆمەندى و جوانى، چونكە كەسێك سیفاتی كەمالى نەبیئت بەرەهەبى ستایشكراوێى، بۆیە لەروویەكەو ستایشكراو، بەلام لە روویەكى ترەو ستایش ناكړیت، واتە لە هەموو روویەكەو و لە هەموو رێگە یەكەو بە هەموو جۆرەكانى "حمد" ستایش ناكړیت، تەنھا كەسێك هەموو ستایشكى بۆ هەبە كە خاوەنى سیفاتی كەمال بیئت، گەر تەنھا یەك سیفەتى ناتەواو بیئت بەپێى ئەو لە ستایشكەى كەم دەبیئتەو.

هەر بەو جۆرە لە جیگیركردنى سیفەتى بەزەبى (الرحمة) بۆى: دەبى هەموو ئەو سیفەتانەى بۆ بەزەبى پێویستن لەخۆ بكریت لە (زیدویتی، ویست و توانین و بیستن و بینین، هتد...)

هەرۆهە سیفەتى پەروردگاریی: هەموو سیفەتەكانى كردار و سیفەتى خاوەندى و سەرچەم سیفەتەكانى كەمال داوا دەكات، لە خود و لە كرداردا وەك پێشتر رۆشمان كردهو.

به وهى ستايشكراوه و خواوهنده و پهروهردگار، و رهحمان و رهحيمه، و مهليك و په رستراوه، و كۆمهككار و رينماييكەر و نيعمه تبه خشه، و رازى ده بىت و تووپه ده بىت - له گەل نە ريكردنى راوه ستاويى سيفات به و خودايه وه - كۆكردنه وهى دوو دژه، بۆيه هەرگيز نابىت و بۆ خودا شياو نيبه .

ئەم ريگه به جيگيركردنى سيفاتى هەوالى له دوو روه وه له خۆ ده گريت: به كه ميان ريگه ي ژيرى: ئەو سيفه تانه له پئويستيه كانى كه مالى ره هان، ده ست به سەر عەرشدا گرتن (الإستواء على العرش) له پئويستيه كانى بالابوون (علوى خوداى موته عالن، دابه زىنى بۆ ئاسمانى دونيا له نيوهى دووه مى هەموو شه ويكدا له پئويستيه كانى پهروهردگارى و به زه بيه، هەر به و جۆره ته واوى سيفاتى هەوالى .
دووه ميان ريگه ي به گوى بيستن: وهك مه دح و سه ناي خوداى موته عال و خۆناساندنى به بنده كانى، نە ريكردنى ئەو سيفه تانه له وهى ئاماژه ي پى دە دەن و پييان مه به سته پيچه وانەى ئەويه بۆى هاتوون، ده توانيت به ريگه ي بيستن كه له كه مالدايه به لگه به نيتيه وه، هەر وه ها به ريگه ي ژيريش وهك پيشتيمان ئاماژه مان پيداوه .

تیکشکانى جەبرييه كان

هەر به و جۆره ئەم سوره ته به رپه رچدانه وهى جەبرييه كانيش له خۆ ده گريت، كه ده لئین: مۆؤ هيج ويست و هەلبژارده يه كى بۆ نيبه له ئەجامدانى كرداره كانيدا.
ئەم به رپه رچدانه وه يش له چەند روويه كه وه:

يه كه م: له جيگيركردنى ستايشى خودا - سبحانه - به گشتى، ئەم ستايشكردنه داوا ده كات كه به بنده كانى سزا نه دات له سەر شتیک كه توانايان نيبه به سه ريدا و كردارى ئەوان نيبه، به لكو ئەو كردارانە وهك رەنگ و دريژى و كورتى جهسته يان هيج ويستىكى ئەوانى تيدا نيبه، ئەو - سبحانه - له سەر شتیک سزايان ده دات كه خۆى پىى ئەجامداون، ئەو بگه رى راسته قينه ي خراپه كانيانه، له گەل ئەوه شدا له سه ر ئەو كارانه سزايان ده دات، ستايشكردنى خودا هەموو ئەمانه رەد ده كاته وه و به توندى نە رييان ده كات، پاكيىتى و مه زنى بۆ خودايه ك كه هەرچى ستايشه شايسته ي ئەوه له م تۆمه تانه ي ده درينه پالى، خودا سزايان ده دا له سه ر كردارگە ليكى خراپ كه به پراستى

نه نجاميان دابيت، نه و کرداره خرابانه کرداری خودا نين، به لکو کرداری نه و -سبحانه- دادپه روهی و خیر و چاکه به .

رووی دووه: جیگیرکردنی به زهیی و ره همانبونی خودا نه وه نه ری ده کات، چونکه هرگیز گونجاو نییه نه و دوو دؤخه کؤبکرتنه وه، خودا ره همان و ره حیم بیت و له گال نه وه شدا سزای بنده که ی بدات له سر شتیک که هیچ ده سه لاتیکي نه وی تیدا نییه و کرداری نه و نییه، به لکو داوا به کی لی کردوه که له توانایدا نییه و دهستی به سه ریدا ناروات، پاشان له سه ری سزای بنده که ی ده دات، نایا نه مه پیچه وانهی به زهیی و دژی به زهیی و هه لوه شان هوی به زهیی خودا نییه؟ نایا له تیگه یشتنی که سیکدا کؤبوونه هوی نه مه و به زهیی کامل و ته او له یه ک زاتدا به راست ده زانریت؟

رووی سییه: جیگیرکردنی به ندایه تی و په رستن و کومه کی کردنیان له سه ری و دانه پالی به ندایه تی و داوا کردنی کومه کی بق لای بنده کانی ((لهد، نستین)) که دانه پالی راسته قینه به نه ک مه جازی، خودا وه سف ناکریت به به ندایه تی و په نابردن و داوا کردنی کومه ک که کار و کرده هوی بنده کانی به تی، به لکو له راستیدا مرؤف بنده و په نابره بق خودا، خودا په رسترا و په نابؤبراهه (المبود و المستعان)

ساغکردنه هوی پیغه مبرایه تی

سوره تی "الفاتحه" به ره رچدانه هوی نه ری که ری پیغه مبرایه تی تیدا به .

نه مه ش له چند روویه که وه:

یه که م: جیگیرکردنی ستایش (حمد) ی ته او بق خودا، نه م که مالی ستایشه داوای حکمه تی خودا ده کات به هوی دروستکراوه کانی به هوانته به دینه هی نابیت، هه رواش ده سته رداریان نه بیت، فرمانیان پی بکات و ریگریان لی بکات، بویه له چه ندین شوینی قورئاندا خودا له و کاره خوی به پاک راگرتوه، هه والی داوه که هه ر که س په یام و پیغه مبرایه تی نه ری بکات و پیویابیت هیچ شتیک بق سه مرؤف دانه به زیوه، نه و که سه به حقه خودای نه ناسیوه و ریژ و شکوی ته او ی به خودا نه داوه، به لکو خودای داوه ته پال شتیک که شایسته ی نییه و ستایشکردن و مه زنپاگرتنی خودا نه و جوره له دانه پال ره ده کاته وه .

ہر کہ سیک ماق ستایش بدات - لہ پووی زانست و ناسین و بینینی قولہ وہ - نہوا ((أشهد أن محمدا رسول الله)) ی لی دہر دہہینیت، وہک چون ((أشهد أن لا إله إلا الله)) ی لی و ہر دہ گریت، نہو کات بوی دہر دہ کہ ویت کہ پہ کخستنی پیغہ مبرایہ تی - لہ نہ ریکردنی بؤ ستایش - وہک پہ کخستنی سیفاتی کہ مال وایہ، بہ لکو وہک جیگرکردنی ہا و ہل و کولکہ خودا وایہ لہ پال خودادا.

دووم: خواوہندی خودا: لہ بہر نہ وہی خودا "إله" ہ کہ واپوو دہ بیت پرستراونکی بہ گوئکراو (معبودا مطاعا) بیت، ہیچ ریگہ یک نییہ بؤ زانینی نہ وہی خودای پی دہ پرستری و نہ وہی گوئی پایہ لی خودای لہ سہر دہ کریت لہ ریگہ پیغہ مبرانہ وہ نہ بیت. **سیہم:** بہ وہی پرورہ دگارہ نہوا سیفہ تی پرورہ دگاری داوا دہ کات فرمان و ریگری ہہ بیت بؤ بہ ندہ کانی، پاداشتی چاکہ کاران بہ چاکہ بداتہ وہ و سزای خرابہ کاران بہ خرابہ کانیاں بدات، نہمہ حہ قیقہ تی پرورہ دگاریہ، نہوش جیبہ جی نابت بہ پیام و پیغہ مبرایہ تی نہ بیت.

چوارم: بہ وہی رہ حمان و رہ حیمہ، نہوا کہ مالی بہ زہی داوادہ کات خوی و سیفہ تاکانی بہ بہ ندہ کانی بنا سیتیت، نہوہیان نشان بدات کہ لہ خویان نزیک دہ کاتہ وہ، ہر وہا نہوہیان بخاتہ بہ ردہم لہ نہو - سہالہ - دوریان دہ خاتہ وہ، پاداشتیان لہ سہر گوئی پایہ لی بہ چاکہ دہ داتہ وہ، نہمش بہ پیغہ مبرایہ تی و پیام نہ بیت نایہ تہ دی، کہ واپوو بہ زہی خودا داوا دہ کات پیام و پیغہ مبرایہ تی بوونی ہہ بیت.

پنجم: بہ وہی مہلیک و خواوہنی مولکہ. مولک داوا دہ کات بہ قسہ و گوفتار تاوتوی دہ سہ لاتہ کہی بکات، ہر وہک چؤم مولک داوا دہ کات بہ کردار تاوتوی بکات، مہلیک کہ سیکہ بہ بریار و گوفتار تاوتوی مولکہ کہی دہ کات، چونی بویت بہو جوہرہ فرمانہ کان و مہراسیمہ کانی جیبہ جی دہ کات، مالیکیش تاوتوی کہرہ لہ مولکہ کہیدا بہ کارہ کانی، خودا خواوہنی مولکہ و بہ گوفتار و کردار تاوتوی دروستکراوہ کانی دہ کات. تاوتوی کردن بہ گوفتار دوو جوہرہ: تاوتوی کردن بہ کہ لیماتہ گہردوونییہ کانی، ہر وہا تاوتوی کردن بہ کہ لیماتہ ناینییہ کانی، کہ مالی مولکیش بہو دوانہ وہیہ.

رہوانہ کردنی پیغہ مبران: پتویستی کہ مالی مولک و دہ سہ لاتی خودایہ، نہمہ شیوہی نہو "مہلیک" ہ ژنہ وراوہیہ لہ فیترہت و ژیری مؤفدا بوونی ہہیہ، ہر مہلیکیک بہ یامنیری نہ بیت کہ بلاوہیان پیبکات لہ مہملہ کہ تہ کہیدا نہو کہ سہ مہلیک نییہ.

بەم رىگەيە بوونى فرىشته دەزانرەيت و دەژنەورەيت، باوهر بە فرىشته لە پىووستىيەكانى باوهر بە مولكى خودا، ئەوان پەيامهتەنى خودان لە بوون و بريار (الخلق والامر)ى خودادا.

شەشەم: ساغبوونەوہى (يوم الدين) كە برىتتەيە لە رۆژى تۆلە و پاداشت، ئەو رۆژەى خودا بە كردارى بەندەكان -چاك يان خراپ- پاداشت و سزا ديارى دەكات، ئەمەش كاتىك دىتە دى پەيام و پىغەمبەرەيەتى رەوانە بكرەيت، بەلگە بخەيتە روو كە بەهۆيەوہ كوێرايەل و ياخى بوو حەقى خۆيان وەرەيگرن.

حەوتەم: بەوہى پەرستراو (معبودە)، ئەوا دەبەيت بەوہ بپەرستەيت كە خۆشى دەوێت و پى رازىيە، هېچ رىگەيەك لە بەردەم مەزۇفا نىيە بزانەيت خودا چى پىخۆشە و لە چى رازىيە لە رىگەى پىغەمبەرەوہ نەبەيت، ئەوہى نەرى پىغەمبەرەوان دەكات نەرى ئەوہ دەكات خودا پەرستراو بىت.

هەشتەم: بەوہى خودا هەدايەتدەرە بۆ سەر شارپىگەى راست و رەوان، ئەوہش برىتتەيە لە ناسىنى حەق و كارکردن بە حەق، ئەو رىگەيەش نزىكترىن رىگەيە بۆ گەيشتن بە خودا، چونكە هەلى راست نزىكترىن ماوہى نىوان دوو خالە، ئەو رىگەيەش نازانرەيت لە رىگەى پىغەمبەرەوہ نەبەيت، ناسىنى حەق و كارکردن بە حەق تەنھا لە رى پىغەمبەرەوہيە و لەسەر ئەوان وەستاوہ، بەلگە وەستانەكەى لەسەر ئەوان رۆر پىووستە، پىووستەر لە وەستانى رىگەى هەست لەسەر تەندروستى هەستەكان.

نۆيەم: بەوہى نىعمەتەخەشە بە ئەهلى هەدايەت بۆ سەر شارپىگەى راست و دروست، نىعمەتى خودا لەسەر مەزۇف بە ناردنى پىغەمبەرەوانە بۆيان، تاكو بيانكات بە وەرگەرى پەيامەكە و وەلامدەرەوہى بانگەوازەكەى، لەم رىگەيەوہ خودا منەتى خۆى و نىعمەتەكانى لە قورئاندا يادى بەندەكانى دەخاتەوہ.

دەيەم: دابەشبوونى بەندەكانى بۆ نىعمەتداران و خەشملىگىراوان و گومرايان، ئەم دابەشبوونە پىووستە بە پى دابەشبوونيان لە ناسىنى حەق و كار پى كردنى، زانا بە حەق و كاركەر بە داواكانى حەق برىتتەيە لە ئەهلى نىعمەت، زانا بە حەق و سەرپىچىكەر لە حەق برىتتەيە لە خەشملىگىراوان، نەزان بە حەقىش برىتتەيە لە گومرايان، ئەم دابەشبوونە دواى ناردنى پىغەمبەرەوان سەريان هەلداوہ، گەر

پێغه‌مبهران نه‌بوونایه‌ ته‌ن‌ها یه‌ك ئوممه‌ت ده‌بوون، دا‌به‌ش‌بوون‌یان بۆ ئه‌و به‌شانه‌ به‌بێ ناردنی په‌یام هه‌رگیز روونادات، ئه‌و به‌شانه‌ به‌پێی واقیع پێویستن، چون‌كه ناردنی په‌یام پێویسته‌.

له‌م رێگه‌یه‌وه و له‌وه‌ی پێش‌تریش لات ناش‌كرابوو: كه‌ سو‌ره‌ته‌كه‌ به‌یانی ساغ‌بوونه‌وه‌ی پاداشت و سزا و ئه‌مر و نه‌هی له‌ئامێز ده‌گرێت، ئه‌وه‌ش ئه‌و حه‌قه‌یه‌ ئاسمانه‌كان و زه‌وی له‌ پێتاودا دروست‌كراوه و دونه‌یا و دوا‌پۆژی بۆ دانراوه، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ داوا‌كاری بوون و بپیار، نه‌رێ‌كردنی ئه‌و حه‌قه‌ نه‌رێ‌كردنی بوون و بپیاره‌.

﴿خودا له‌گه‌ڵ موسا ئاخافتنی کرد﴾

كه‌ر پێغه‌مبهرایه‌تی و په‌یام ساغ‌بوویه‌وه ئه‌وا سیفه‌تی قسه‌کردن و ئاخافتن جێگه‌ر ده‌بێت. راستی‌تی په‌یام بریتییه‌ له‌ گه‌یاندنی قسه‌ی نێره‌ره‌كه‌ (خودا). گه‌ر كه‌لام بوونی نه‌بێت پێغه‌مبهره‌كه‌ چی بگه‌یه‌نیت؟ به‌لكو چۆن ده‌ژنه‌وریت ئه‌و كه‌سه‌ په‌یامه‌ین بێت؟ بۆیه‌ چ‌ه‌ندین كه‌س له‌ پێش‌ین ده‌لێن: هه‌ر كه‌س نه‌رێ‌ی ئه‌وه‌ بکات كه‌ خودا خاوه‌نی كه‌لامه‌ و ئاخافتنی کردووه، یان نه‌رێ‌ی ئه‌وه‌ بکات قورئان كه‌لامی خودا بێت، ئه‌وه‌ نه‌رێ‌ی په‌یامی محم‌دی کردووه (ﷺ) به‌لكو نه‌رێ‌ی په‌یامی ته‌واوی پێغه‌مبهران كه‌ راستییه‌كه‌ی بریتییه‌ له‌: گه‌یاندنی كه‌لامی خودا -تبارك و تعالی- بۆیه‌ نه‌رێ‌كاردنی په‌یامی محم‌د (ﷺ) ده‌رباره‌ی قورئان ده‌یانوت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ بُّؤْتُرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾﴾ المدثر: ٢٤-٢٥، مه‌به‌ستیان ئه‌و قورئانه‌ بیستراوه‌ بوو كه‌ پێیانگه‌یشت و ناگادار‌كرانه‌وه‌ له‌سه‌ری.

هه‌ر كه‌س بلێ: خودا به‌م قورئانه‌ قسه‌ی نه‌کردووه (واته‌ قورئان كه‌لامی خودا نییه‌)، قسه‌ی ئه‌و كه‌سه‌ وه‌ك قسه‌ی بێباوه‌رانی "مه‌كه‌" وایه، به‌رزی و شكۆمه‌ندی بۆ خودا له‌وه‌ی سته‌مكاران ده‌یلێن.



پەرسش و داواى كۆمەك

نەينى بوون و بىرپار، وكتىب و شەرىعت، وپاداشت و سزا: كۆتايىبەكەيان دەگاتە ئەم دوو وشەيە (إياك نعبد وإياك نستعين) ئەو دوانەش لەنئوان پەرورەدگار و بەندەكەيدا بۆ دوو بەش دابەشبوو، نيوەى بۆ خودايە كە برىتئيبە لە ((إياك نعبد)) و نيوەى بۆ بەندەكەيەتى كە برىتئيبە لە ((إياك نستعين)).

پەرستەن دوو بنچىنە كۆدەكەتەو: لوتكەى خۆشەويستى لەگەل لوتكەى ملكەچى و چوونە ژىر فەرمانەو، عەرەب دەئىن: "طريق معبد" واتە رىگەيەكى تەخت، "العبد" واتە "الذلّل" گەردنكەچى و فەرمانبەردارى. گەر كە سىكت خۆشويست و بۆى ملكەچ نەبوويت و نەچوويە ژىر فەرمانئيبەو ئەو تۆ بەندەى ئەو نىت، گەر بۆى ملكەچ بوويت و چوويە ژىر فەرمانئيبەو و خۆشتەويست ئەو تۆ بەندەى ئەو نىت، تا خۆشتەويت و بۆى ملكەچ دەبى و دەچىبە ژىر فەرمانئيبەو. لىرەدا نەرىكارانى خۆشەويستى بەندەكان بۆ پەرورەدگارىان، نەرى راسئىتى بەندايەتى دەكەن، هەرەها نەرى ئەو دەكەن كە پەرورەدگار خۆشەويستى بەندەكانى بىت. خودا لوتكەى داواى بەندەكانئيبەتى و رووى جوانى ئەو دواين داوايانە. ئەوانە بەو نەرىكردنەيان نەرى ئەو دەكەن كە خودا "إله" بىت، هەرچەند دانيان بەو دە ناو كە خودا پەرورەدگار و دروستكەرى جىهانەكانە، ئەمە لوتكەى بەكتاپەرستى ئەو دەستەيە كە بەكتايە لە پەرورەدگار بىيدا و هاوئەدانەرانى عەرەب دانيان بىادا نابو، لەگەل ئەو شەدا بەو جۆرە بەكتايە لە هاوئەدانان نەهاتنە دەرەو، خودا دەفەرەمويت ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ﴾ (الزخرف: ۸۷)، هەرەها دەفەرەمويت ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (لقمان: ۲۵)، ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (سيفولون لله قل أفلا تذكرون) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (سيفولون لله قل أفلا نتقون) ﴿قُلْ مَنْ يَدِينُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِيهِ وَلَا يُحْيِيهِ إِلَّا بِحُكْمِ اللَّهِ ۗ قُلْ قَاتِلُوا مَنْ تَكْفُرُونَ﴾ (سيفولون لله قل فأن تكفرون) ﴿المؤمنون: ۸۴-۸۹﴾ بۆ ئەو مەبەستە خودا بەكتايى خۆى لە پەرورەدگار بىيدا دەكاتە

به لگه بۆ سه ره یه کتایی له خواوه ندیدا و دروست نییه جگه له خودا که سێکی تر به پرسترتیت، وه که چۆن هیچ دروستکه ره و پهروه ردگارێک جگه له "الله" بوونی نییه. داوای کۆمه که دوو بنچینه کۆده کاته وه: متمانه به خودا و شانادان له سه ره، که سێک متمانه به که سێک ده کات، به لام له کاره کانیدا شانی له سه ره دانادات - له گه ل نه وهی که متمانهی پێیه تی - به هۆی بێنیازی نه وه له که سه که، له وانه یه شانی له سه ره دابدات له گه ل بێتمانه یی به وه که سه، به هۆی پێویستی نه وه به که سه که، ههروه ها به هۆی نه بوونی که سێکی تر به وه کاره هه لپسیت، بۆیه ئاتاجی شانادان ده بیته له سه ره، له گه ل نه وهی که بێتمانه یه پێی.

پشتبه ستن (الوکل) مانایه که نه وه دوو بنچینه یه ده گرێته خو: له متمانه وه له شانادان له سه ره، نه وه ش حه قیقه تی ((إياک نعبد و إياک نستعین)) ه، پشتبه ستن له چهندین شوینی قورئاندا باس کراوه و نه وه دوو بنچینه ی کۆکردوته وه که ئایه ته که ی سوره تی "الفاتحه" یه کێکه له و ناماژانه.

دووم ناماژه ی قورئان به وه بنچینه یه: قسه که ی شوعه ییبه (الطیلة) ﴿ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾ هود: ۸۸

سێیه م نه م ئایه ته په رۆزه یه: ﴿ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴾ هود: ۱۲۳

چواره م: ﴿ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ① ﴾ الممتحنة: ۴
پێنجه م: ﴿ وَأَذْكُرْ أَنَّمَّ رَبِّكَ وَبَنَّا إِلَيْهِ تَبْيِيلًا ② ﴾ رَبُّكَ لَشَرِّقِ وَالْقَرِيبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿

المزمل: ۸ - ۹

شه شه م: ﴿ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴾ الرعد: ۳۰.

نه مه شه ش ناماژه قورئانییه که نه وه دوو بنچینه یه کۆده کاته وه بریتین له ((إياک نعبد و إياک نستعین))

پێشخستنی په رستن ((العبادة)) به سه ره داوای کۆمه که ((الإسعانة)) دا له سوره تی "الفاتحه" دا له پێشخستنی نامانجه به سه ره هۆکاره کاندا، په رستن بریتیه له و نامانجه ی به نده کانی له پێناو دا دروستکراوه، داوای کۆمه کیش هۆکاره بۆ به ندایه تی، له به رنه وهی ((إياک نعبد)) وابه سته ی خواوه ندی خودا و ناوی ((الله)) یه و ((إياک

نستعين)) یش وابەستەى پەرورەدگارىى و ناوى ((الرب)) ه بۆيه ((إياك نعبد)) ى
پیشخست به سەر ((إياك نستعين)) دا، وهك چۆن له سەرەتای سورەتەكەدا ناوى
((الله)) ى پیشخست به سەر ناوى ((الرب)) دا، چونكه ((إياك نعبد)) به شى خودايه، بۆيه
له به شى يەكەمدايه كه بریتيه له مه دح و سه نای خودا به وهى له پیشتره پیتی، ((إياك
نستعين)) به شى به ندهيه، بۆيه له به شهكەى خۆيدايه كه بریتيه له ((إهدنا الصراط
المستقیم)) و تا كۆتايى سورەتەكه .

له بهرئەوهى داواى كۆمهك ((الإستعانة)) به شیکه له پەرستن ((العبادة)) به بى پىچەوانه،
ههروهها له بهرئەوهى ((الإستعانة)) داوايه له خودا و ((العبادة)) ش داوايه بۆ ئه و .
له بهرئەوهى ((العبادة)) ئه نجام نادریت له كهسى دلسۆزه وه نه بىت، به لام ((الإستعانة))
له كهسى دلسۆز و نادلسۆزه وه ئه نجام ده دریت .

له بهرئەوهى ((العبادة)) مافى خودايه و له سەر تۆى پىويست كردوه و ((الإستعانة)) ش
داواى كۆمهك بۆ پەرستنى خودا، داواى كۆمهكى به يانى چاكەى خودايه كه به تۆى
به خشيوه، بۆيه به جيهتئانانى مافى خودا گرنگتره له وهرگرتنى چاكەى خودايى .
له بهرئەوهى ((العبادة)) شوكرکردنى نيعمه تهكانى خودايه له سەر تۆ، خودا پىيخۆشه
شوكر بكریت، كۆمهكى خودا ((الإعانة)) كاری خودايه له سەر تۆ و يارمهتى ئه وه بۆ
تۆ، گەر پابه ندى به نديايتى خودا بيت و چووینه ژیر نیری به نديايتيه وه ئه وا خودا
كۆمهكیت دهكات له سەرى، پابه نديبون به به نديايتيه وه و چوونه ژیر نیری به نديايتى
هۆى گه يشتنه به كۆمهك و يارمهتى خودايى، تا به ندهكه به نديايتيه كهى كاملتر بيت
يارمهتى و كۆمهك له خوداوه بۆ ئه و گه وهره تر ده بيت .

به نديايتى ((العبودية)) به دوو كۆمهك ده وهره دراوه: يارمهتیهك بهر له پابه نديبون و
ئه نجامدانى به نديايتى، يارمهتیهكیش دواى ئه نجامدانى به نديايتى به وهى كۆمهكى
بكات به ئه نجامدانى به نديايتيهكى تر، به و جۆره به به رده وامى تا به ندهكه كۆچى
دوايى دهكات .

هه موو ئه م نهينيانه حيكمهتى ئه وه ده رده خه ن بۆچى ((إياك نعبد)) به سەر ((إياك
نستعين)) دا پیشخراوه .

پیشخستنى ((المعبود)) و ((المستعان)) به سەر دوو فرمانه كه ياندا (مه به ست له هاتنى
دوو "إياك" ى پیش "نعبد" و "نستعين" ه)، چه ند حيكمه تىكى تىدايه: ئه ده بى

بهنده‌کان له گه‌ل خودا به پیشخستنی ناوه‌که‌ی به‌سه‌ر کاره‌که‌ی‌اندا، هه‌روه‌ها گرنکی و لاکردنه‌وه‌ی زۆر به‌لای خودادا، هه‌روه‌ها تاییه‌تمه‌ندکردنی خودا به‌و دوو شته‌که‌ له زمانه‌وانیدا پیتی ده‌وتریت کورته‌له‌پێنان و سنووردارکردن "الحصر"، هیزی ئه‌و شیوازه وه‌ک ئه‌وه وایه بلیت: (لا نعبد إلا إياك و لانتعین إلا بك)، دادوهر له‌مه‌دا زه‌وقی زمانی عه‌ره‌بی و تیگه‌یشتنی قووله‌ له‌ زمان.

تێرپامینه‌ له‌م دوو ئایه‌ته‌ ﴿وَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ﴾ البقرة: ۴۰، ﴿وَإِنِّي فَأَتَّقُونَ﴾ البقرة: ۴۱ و بزانه‌ هیزی که‌ له‌ گه‌ل (لا ترهبوا غیری)، (ولا تتقوا سواي) چۆن ده‌بینیت؟ ئه‌وانه‌ وه‌ک ئه‌وه وایه بلیت (لا نعبد غیرک) و (ولا نستعین بسواک)، هه‌ر خاوه‌ن زه‌وقیکی ته‌ندروست له‌ زمانی عه‌ره‌بی ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ هه‌ست پێده‌کات.

دوو باره‌کردنه‌وه‌ی ((إياك)) به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر وابه‌سته‌بوونی ئه‌و دوو ده‌رپرینه‌ (به‌ندایه‌تی و داوای کۆمه‌ک) هه‌ریه‌ک به‌ فرمانه‌که‌ی خۆیه‌وه‌، له‌ دوو باره‌کردنه‌وه‌ی جیناودا (إياك) هیزی داواکردن بوونی هه‌یه‌ که‌ له‌ سپینه‌وه‌ی جیناوه‌که‌دا ئه‌و هیزی بوونی نامینیت، گه‌ر به‌ مه‌لیکیکت وت، بۆ نمونه‌: هه‌ر تۆم خۆشه‌وێت و هه‌ر له‌ تۆ ده‌ترسم "إياك أحب وإياك أخاف" له‌م ده‌رپرینه‌دا خۆشه‌ویستی و ترس تاییه‌ت ده‌که‌یت ته‌نها به‌و که‌سه‌ و گرنگیدان به‌ ناوه‌یتانی، ئه‌مه‌ش له‌ ده‌رپرینی (إياك أحب و أخاف) دا بوونی نییه‌.

﴿﴾ داوای کۆمه‌ک له‌ خودا ده‌که‌ین بۆ به‌ندایه‌تیکردنی

گه‌ر ئه‌مه‌ت زانی، ئه‌وا خه‌لکی له‌م دوو بنچینه‌دا- په‌رستن و داوای کۆمه‌ک- چوار به‌شن:

به‌رزترین و چاکترینیان: ئه‌هلی په‌رستن و داوای کۆمه‌که‌رن بۆ په‌رستن، په‌رستنی خودا و داوای کۆمه‌ک بۆ په‌رستن و سه‌رکه‌وتنیا له‌و کاره‌دا لوتکه‌ی دواکاری و نامانجیانه‌، بۆیه‌ باشترین شتی که‌ له‌ خودا- تبارک و تعالی- داوا بکړیت: بریتییه‌ له‌ داوای کۆمه‌کی بۆ ئه‌و کارانه‌ی ره‌زانه‌ندی خودای تێدایه‌، ئه‌و دوعایه‌ش ئه‌وه‌ بوو که‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فیزی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی کرد "معاذ بن جبل" ((یا معاذ، والله إنني أحبك، فلا تنس أن تقول دبر كل صلاة: اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك))-

ئەى مەغاز سۆيىند بە خودا خۆشم دەوئىت، لەبىرت نەچىت لەداوى ھەموو نوپۆتۆك بلىت: "اللهم اعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك".

بۆيە بەسوودترىن دوعا داواكردنى كۆمەككەيە بۆ كارۆك لە رەزامەندى خودادا بىت، باشترىن بەخشش: بەھاناھاتنى خودايە بۆ پىدانى ئەو داوايە بە بەندەكەى، خولگەى ھەرچى داوا و نزاى بەدەستگەيشتووھ لەسەر ئەم راستىيەيە و پالپۆھنەنانى دژەكەى و كاملكردن و ئاسان كردنى ھۆكارەكانىيەتى، بۆيە لىپرابمىنە و سووديان لى بىينە.

"شيخ الإسلام ابن تيمية -قدس روحه- " دەفرمۆت: سەرنجەدا لە بەسوودترىن دوعا بىنىم برىتييە لە داواى بەندەى خودا بۆ كاروبارىك لە رەزامەندى خودادا بىت، پاشان لە سورەتى "الفاتحة" دا بىنىمەوھ ((إياك نعبد وإياك نستعين))

﴿ يارمەتى بىباوهر بىبانوو برىن و بەلگەى زىاترە لەسەرى ﴾

بەرانبەر ئەوھى يەكەم بەشى دوومەھ: ئەوانەى پشتيان كردۆتە پەرسەن و داواى كۆمەك، نە پەرسەنەيان ھەيە و نە داواى كۆمەك، بەلكو گەر كەسۆك لەوانە داواى لە خودا كرد و پەناى بۆ برد ئەوھ بۆ بەش و ھەزى خۆيەتى، نەك بۆ رەزامەندى خودا و مافى خودا لەسەرى، ئەو-سبحانە- ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدايە داواى لىدەكەن، دۆستەكانى خودا و دۆژمنەكانى داواى لىدەكەن، ئەويش-سبحانە- كۆمەكى ھەردوو لايان دەكات. خراپترىن دروستكراوى، دۆژمنى خودا ئىبلىسە-لەگەل ئەوھدا- داواى لە خودا كرد و خوداش پىيدا و بەوھ خۆشحالى كرد (نامازە بە ئايەتى ﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾﴾ الأعراف: ١٤ - ١٥ دەكات، بەلام لەبەر ئەوھى كۆمەكى نىيە بۆ رازى كردنى خودا بوو بە زىادە بەدبەختى ئىبلىس و دووركەوتنەوھى لە خودا و دەرکردنى لە بەزەيى خۆى، ھەر بەو جۆرە ھەموو ئەوانەى داواى كۆمەك دەكەن بۆ كارۆك كە كارەكە يارمەتیدەر نەبىت بۆ ملكەچى و گوپرايەلى خودا دەبىتە دوورخستەنەوھ لە رەزامەندى ئەو و رىگەى خوداى لى دەبرىتەوھ.

با كەسى ژىرمەند لە ناخى خۆيدا لەمە و غەيرى ئەمە رابمىنۆت، بزائىت وەلام و بەدەمەوھچوون بۆ ئەو كەسەى ھەموو كات داوا لە خودا دەكات و خوداش وەلامى دەداتەوھ بۆ رىز و حورمەتى كەسەكە ناگەپتەوھ، بەلكو بەندەكەى داوايەكى لىدەكات و بۆى جىبەجى دەكات، لەگەل ئەوھشدا ئەو كارە داواكراوھ تىاچوون و

به دهختی ئەوی تێدایه، جێبهجێ کردنی داواکەي له سووکی و کهمی بهندهکه بهتی له لای و له بهرچاوهکە وتنبهتی، پێ نه بهخشین و رێگری کردن له داواکەي بۆ ریزی ئەو کهسه له لای خودا و خۆشهویستی ئەو-سبحاله- بۆ بهندهکهي دهگەرێتهوه، بۆیه رێگری لێ دهکات تاکو پاسهوانی بکات و بپارێزی و به لوتفی خۆي مامه لهی لهگهڵدا بکات، ئەو به نهزانی خۆي وا گومان دهبات خودا خۆشیناویت و ریزی ناگریت، دهبینیت خودا داوای خه لکانی تر جێبهجێ دهکات گومانی به پهروهردگاری بۆ دروست دهبیت، ئەمەش له ناواخنی دلێدایه و زۆر جار ههستی پێ ناکات، پارێزراو کهسێکه خودا پارێزراوی بکات، مرفۆ له سه ر خۆي باشینه (بصیر)، نیشانهی ئەمه: مملانیی لهگه ل قه دهردا و سه رزه نشتی ناوهکی بۆي، وه که دهوتریت:

وعاجز الرأي مضیاع لفرصته حتی إذا فات أمر عاتب القلرا

(ئەوی دهسته و سانه له بیرو پۆچوونیدا هه له کانی خۆي له دهست ده دات، تا هه موو شتیکی له دهست ده چیت ئەو کات دهست دهکات به لۆمه ی قه ده ر) سویند به خودا گه ر په رده له سه ر ناخ و نهیینی خۆي لابدات ده بینیت که سه رزه نشتی قه ده ر دهکات و تۆمه تی ده داته پال، پتویست بوو ئاوا و ئاوا بیت، به لام من چی بکه م، کاره که له دهست مندا نه بوو؟ ژیرمه ند نه یاری نه فسی خۆیه تی و نه قامیش نه یاری قه ده ری پهروهردگاری.

زۆر ناگادار به له وهی که داوا به کی تایبه تی لێ بکه ی خیر و سه ر نه نجامه که یه لێ وه دیار نه بیت، گه ر ناچار بویت داوای بکه یته و ئه وایه سه ته وه به مه رچی زانستی خودای موته عاله وه که خیری تێداییت، بۆیه ئیستیخاره بکه له پیش داواکه ته وه، ئیستیخاره که با ته نها به زمان نه بیت به بی مه عریفه، به لکو ئیستیخاره ی که سێک که زانستی به به رزه وه ندی خۆي نییه و توانای به سه ریدا ناشکی و نازانیت ورده کاری به کانی چیه و ناتوانیت زیان و قازانج به خۆي بکه یه نیت، به لکو گه ر ئەو مرفۆه بدریته دهست نه فسی خۆي به ته واوی تیا ده چیت و کاره که ی له دهست ده چیت.

گه ر به بی داوا شتیکی پندای: داوای لێکه بۆت بکات به یارمه تیده ر له سه ر گوێرپایه لی خۆي و گه یشتنه ره زامه ندی ئەو-سبحاله-، نه یاکت به رێگر له سه ر رێگه ی به ره و خودا چوونت و لادانت له ره زامه ندی خودا، واگومان مه به هه موو پێدانیک به هۆی ریزی بهنده وه یه له لای خودا، یان هه موو پێنه دانیک به هۆی سوکی و که م نرخی

به نده که وه به له لای ئه و - سبحانه - ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿۱۵﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿۱۶﴾ وَلَا تَلَّا ﴿۱۷﴾﴾ الفجر: ۱۵ - ۱۷،
 واته هه موو ئه وانه ی پیم به خشییون و نیعمه تم پیداون و بئنیازم کردوون به هوی
 ئه وه وه نیبه که ئه وانه له لام خاوه نی ریزن، به لکو تاقیکردنه وه به له لاین منه وه بۆ
 ئه وان، ئایا شوکرم ده کات تا زیاتر له وه ی پیددهم، یان کوفری نیعمه تم ده کات و لئی
 وهرده گرمه وه و ده دیده م به که سیکی تر؟ ئه وانه ش وا به به رته سکبوونه وه ی رۆزی
 تاقیده که مه وه و ئه وه نده ی ده ده می لئی زیاد نه بیته به هوی سوکی و که می ئه و
 به نده ی وه نیبه له لام به لکو تاقیکردنه وه به که، ئایا نارام ده گریته؟ زیاتر و زۆرتر
 له وه ی پئی بده م که له ده سستی چوه له رزق و رۆزی، یان بیزار و نارازی ده بیته و
 سه رته نجامه که ی توو په یی و نارازیبوونی خودا ده بیته له ئه و؟.

خودا - سبحاله - ده مکوتی ئه وانه ی کرد که گومانیان ده برد فراوانی رۆزی ریزگرتن بیت و
 هه ژاریش سوکایه تی، بۆیه فه رمووی: به نده م تاقینه کردۆته وه به ده وه له مهنده ی به هوی
 ریزییه وه له لام، هه روه ها تاقینه کردۆته وه به هه ژاری به هوی که می و سوکی ئه و له لای
 من، بۆیه رایگه یاند ریزداری و بیژی له سه مال و دارایی و فراوانی رۆزی و به رته سکبیان
 ناسورپه ته وه، خودا به بیباوه ر ده به خشیت، نه که به هوی ریزییه وه، له باوه ردار
 ده گریته وه، نه که بۆ سوکایه تی پیکردنی، به لکو به خوداناسی و خوشه ویستی و
 گوپراه لئی ریز له که سیک ده نیت و به پشته لکردن و یاخیبوونیش که سیک سوک و رسوا
 ده کات، ستایش بۆ خودایه له هه ردوو باره که دا، ئه و ده وه له مهنده ی ستایشکراوه، لیتره وه
 به خته وه ری دونیا و دواپۆژگه راپه وه سه ر ((إياك نعبد و إياك نستعین))



پەرستىن بەبى داۋاى كۆمەك ناتەواۋە

بەشى سىيەم: ئەوانەى پەرستىيان ھەيە بەبى داۋاى كۆمەك، ئەمانەش دوو جۆرن: جۆرى يەكەم: قەدەرىيەكان، ئەوانەى دەلئىن خودا ھەموو شتىكى بە لوتف و قەدەر بۆ بەندەكەى بېرپوۋەتەۋە، ئەۋبەندەيە لە قەدەرىدا كۆمەكى بۆ كارەكانى نەماۋەتەۋە، خودا كۆمەكى كىردوۋە بە دروستكىردنى ئەندامەكانى و تەندروستىيان و ناساندنى رىگەكە و ناردىنى پېغەمبەران و توانىنى كەسەكە لە ئەنجامدانى كارەكەى، لە داۋاى ئەمانە كۆمەككەى بېرپوۋە و ديارىكراۋ نەماۋە تا داۋاى بىكات، بەلكو خودا دۆستەكانى و دۆزمنەكەى لە كۆمەكىدا يەكسان كىردوۋە، يارمەتى ئەوانەى داۋە ۋەك چۆن يارمەتى ئەمانەى داۋە، بەلام دۆستەكانى خودا باۋەپىيان بۆ خۆيان ھەلبىژارد و دۆزمنەكانى بېياۋەپى، بەبى ئەۋەى خودا دەستەى يەكەمى بە كۆمەكى زىادە تاييەت كىردىتەۋە تا شايسىتەى باۋەپىن، ئەوانەى دوۋەمى بە بېرىرىكى تر رسوا كىردىتە و بېياۋەپى شايسىتە كىردىن. ئەمانە (ۋاتە قەدەرىيەكان) بەشىكى ناتەواۋىيان لە پەرستىن بەركەۋتوۋە، داۋاى كۆمەكى لەگەل پەرستەنكەياندا نىيە. ئەۋانە دراۋنەتە دەست خودى خۆيان، دەرگەى داۋاى كۆمەك و يەكتاپەرستىيان بەرپوۋە داخراۋە، ئىبىن عەباس - خودا لە خۆى و باۋكى رازى بىت - دەلئىت: باۋەر بە قەدەر ياساى يەكتاپەرستىيە، ھەر كەس باۋەر بە خودا بەئىنئىت و قەدەرى بەدرو زانى ئەۋا بەدرو زانىنەكە يەكتاپەرستىيەكەى ھەلدەۋە شىنئىتەۋە.

جۆرى دوۋەم: ئەوانەى پەرستىن و ئەۋرادىيان ھەيە، بەلام بەشىيان لە "پشەستىن بە خودا و داۋاى كۆمەكى" ناتەواۋە، دلئىيان فراۋان نەبوۋە تا تىبگەن و ھۆكارەكان بە قەدەرەۋە كىرىدەن و لەناۋ قەدەردا بىزىيان بىكەن، ھەستەنى قەدەر بە ھاتن و روۋدانى ھۆكارەكان نابىنن، ئەۋ ھۆكارانە بەبى قەدەر ۋەك مردوۋەكان وان كە ھىچ كارىگەرىيەكىيان نىيە، بەلكو ۋەك عەدەمىكەن و بوونىيان نىيە، قەدەر ۋەك رۆحى بزوینەر ۋايە بۆ ھۆكارەكان، ھەموو شان دادانىكىش بۆ جوۋلەكان بۆ بزوینەرى يەكەم (خودا) دەگەرپتەۋە.

ئەۋان (قەدەرىيەكان) ھىزى بىننىنى قوۋلئىيان نەگەيشتە ئەم راستىيە "لە بزوۋەۋە بۆ بزوینەر، لە ھۆۋە بۆ دابىنكەرى ھۆ، لە ئامپىرەۋە بۆ بىكەر"، بۆيە ويست و لىبىرانيان

لاواز بوو، به‌شیان له ((ایاک لستمین)) که م بوویه‌وه و چیژی په‌رستنیان به پشتبه‌ستن به خودا و داوای کۆمه‌ک لیئی نه‌بینییه‌وه، هرچه‌ند چیژی په‌رستنیان له ئه‌وراد و جیبه‌جی کردنی دروشمه‌کانی په‌رستندا بینویه‌ته‌وه.

ئه‌وانه به‌شی خۆیان هه‌یه له کۆمه‌ک و سه‌رکه‌وتن و کاریگه‌ری به‌پیی داوای کۆمه‌ک و پشتبه‌ستنیان به خودا، گه‌ر به‌نده به‌ته‌واوی پشتی به خودا به‌ستبیت له سپینه‌وه‌ی چیا‌یه‌ک له شوینی خۆی - گه‌ر فه‌رمانی پیکراییت - سل ناکاته‌وه و ده‌توانیت بیسپریته‌وه.

گه‌ر ده‌پرسی مانای پشتبه‌ستن به خودا (التوکل) و داوای کۆمه‌ک چییه؟

ده‌لیم: حالیکه له دلدا له مه‌عریفه‌ی خوداوه سه‌ره‌له‌ده‌دات، هه‌روه‌ها باوه‌ر به‌تاک و ته‌نهایی ئه‌وه‌ک کاره‌لسورپنه‌ر و گه‌یاندنی زیان و قازانج و به‌خشین و لیگرتنه‌وه، هه‌رچی بیه‌ویت ده‌بی و گه‌ر نه‌یه‌ویت نابیت، ئه‌و شته‌ی ئه‌و نه‌یه‌ویت نایه‌ته‌دی با خه‌لکیش بیه‌ویت، ئه‌مه پتیویست ده‌کات بۆ هه‌لسوراندنی کاره‌کان باوه‌ری پی بکه‌ی و راده‌ستی ئه‌ویان بکه‌ی، له‌و ته‌وه‌کوله‌ی له کاروباره‌کانتدا به خودا به‌ستوته دلنیایی و نارامیت هه‌بیت و متمانه و یه‌قینت به توانا و ده‌سه‌لاتی ئه‌و ببیت، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت ده‌بیت خه‌لکی بیه‌وی و نه‌یه‌وی.

حاله‌تی ئه‌و که‌سه له‌گه‌ل خودادا - سه‌حانه - وه‌ک حاله‌تی مندالیکي لی دیت له‌گه‌ل دایک و باوکی له‌و شتانه‌ی چه‌زیان لیده‌کات و له‌و شتانه‌ی لییان ده‌ترسیت، دایک و باوکی ناگایان لییه‌تی و چاودیری ده‌که‌ن و له‌نامیزی ده‌گرن، سه‌رنجی یه‌کلابونه‌وه‌ی دلی ئه‌و منداله‌ بدن بۆ لای دایک و باوکی و لانه‌کردنه‌وه‌ی به‌لای هه‌یج که‌سیکی تردا، هه‌روه‌ها به‌ندکردنی چه‌ز و ویستی خۆی بۆ ئه‌و شته‌ی که دایک و باوکی بۆ ئه‌ویان ده‌ویت، ئه‌م نمونه‌یه‌ حالئ که‌سی پشتبه‌ستوه به خودا (الموکل علی الله)، هه‌رکس له‌گه‌ل خودادا به‌م جوړه بیت ئه‌وا خودا بۆ ئه‌و به‌سه، خودای ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق: ۲، واته خودا بۆ ئه‌و به‌سه، وشه‌ی ((الحسب)) مانای "الکافی" هه‌یه، گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا له ئه‌هلی ته‌قوا بوو ئه‌وا سه‌ره‌نه‌نجامیکی زۆر باشی ده‌بیت، گه‌ر له ئه‌هلی ته‌قوا نه‌بوو ئه‌وا ئه‌و که‌سه له به‌شی چواره‌مه:

به‌شی چواره‌م: که‌سیک شایه‌تی تاکوته‌نهایی خودا بدات له زیان و قازانجدا، باوه‌ری وابیت ئه‌و - سه‌حانه - هه‌رچی بویت ده‌بیت و هه‌رچی نه‌ویت نابیت، هه‌روه‌ها که‌سه‌که

له گه ل ئه و شته ی خۆی خۆشیده ویت و پێپرازییه ناسورپته وه، بۆیه پشت به خودا ده به ستیت و داوای کۆمه کی لئده کات بۆ به ش و هه ز و مه به ست و مه راهه کانی، له و داوایان ده کات و ره وانیه ی لای ئه ویان ده کات، بۆیه داواکانی جیبه جی ده بیت و خودا ده چیت به هانایه وه، جا مال بیت یان کورسی و پله و پایه له لای خه لکی، یان حالیک بیت له په رده له سه ر لادان و کاریگه ری و هیز و پته و بوونی پینگه، به لام سه ر نه نجامیکی دواوژنی نییه، ئه وانه له جووری مو لکی روواله تی و مال و سامان، په یوه ست به ئیسلامه وه نین چجای ویلایه ت و نزیکبوونه وه له خودا، مو لک و پله و پایه و مال و حال به چاک و خراپ و باوه ردار و بیباوه ر ده دریت، هه ر که س شتیک له وانه بکاته به لگه ی خۆشه ویستی خودا و رازیبوونی له و که سه ی پیتی به خشیوه و به ئه ولیای نزیک له خودای بزانی ت ئه و که سه نه فامترین که سی ناو نه فامه کانه، دوورترین که سه له ناسینی خودا و ناسینی ئایینه که ی و جیا کردنه وه ی ئه وه ی خودا خۆشی ده ویت و پیتی رازییه له گه ل ئه وه ی خۆشی ناویت و رقی لیه تی. حال له دونیادا وه ک مو لک و مال وایه، گه ر یارمه تی خاوه نه که ی بدا له سه ر گوپراپه لئ و ره زامه ندی خودا و جیبه جی کردنی فه رمانه کانی ئه وا ده چیته خانه ی مه لیکه داد په روهره چاکه کانه وه، ئه گه ر نه، ئه وه ده بیته باریکی قورس به سه ر شانی خاوه نه که یه وه و له خودا دووری ده خاته وه و ده چیته خانه ی مه لیکه سه مکاره کان و ده وله منده فاجیره کانه وه.

شوینکه وتن و ئیخلاص

گه ر ئه مه ی زانی: به نده ((ایاک نه بد)) به دوو بنچینه ی مه زن جیبه جی ده کات:

یه که میان: شوینکه وتنی پیغه مبه ر (ﷺ).

دووه م: ئیخلاص بۆ په رستراو که خودای موته عاله، ئه م دوانه بریتین له

جیبه جی کردنی ((ایاک نه بد))

خه لکی به پیتی ئه م دوو بنچینه یه بۆ چوار به ش ده به ش ده بن:

جووری یه که م: ئه هلی ئیخلاص بۆ خودا و شوینکه وتن، ئه مانه بریتین له حه قیه تی

ئه هلی ((ایاک نه بد))، هه موو کاره کانیا ن و قسه کانیا ن و به خشین و لیگرتنه وه و

خۆشه ویستی و رقیان بۆ خودایه، مامه له کانیا ن له ناوه وه و له ده ره وه ته نها بۆ

رووی پاکی خودایه، به و کاره یان پاداشت و شکوریا ن له خه لکی ناویت، به لکو خه لکی

لە لایان وەك مردووی گۆرستان وان، زیان و قازانج و مردن و ژیان و زیندوو بوونە وەیان لە دەستدا نییە، کارکردن لە پێناوی خەڵکدا و داوای پلە و پایە لەوان و هیوای زیان و قازانج لێیان نیشانەى نەناسینی خەڵکییە، بە لکو نەزانینی شانوشکۆیانە، هەر بەو جۆرە کە سەكە نەزانە بە خودا و نایناسیت، هەر کەس خەلکی بناسیت لە مەنزڵگای خۆیاندا دایان دەنیت، هەر کەس خودا بناسیت کردارەکانی و قسەکانی و بەخشین و لێگرتنەو و خۆشەویستی و رقی تەنھا بۆ ئەو دەبن، هەر کەس مامەلەى خودا بە کەسێک لە خوارخوداوە بگۆریتەو نیشانەى نەناسین و نەزانینیەتى بە ئەو و دروستکراوەکانی، ئەگەر نە، گەر خودا و خەلکی بناسیبایە مامەلەى خودای بەسەر مامەلەى خەڵکیدا هەڵدەبژارد.

هەر بەو جۆرە تەواوی کاروکرده وەکان و پەرستنیان بە پیتی فەرمانی خودا دەبیت و بەو جۆرە دەبیت کە خودا خۆشیدەوێت و پێرازیبە، ئەمە ئەو کردەوانەى کە خودا قبوولی ناکات بە کەسێکی تر جگە لە ئەو بدریت، لە پێناوی ئەو کردەوانەدا بە خودا بەندەى بە مردن و ژیان تاقیکردۆتەو ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَنْتُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ اَعَزُّ الْفَعُوْرُ ۝۲﴾ الملك: ۲، جوانی و رازانەوێ بە زەوی بەخشىوێ تا تاقیبان بکاتەو کامیان باشتەین کاروکرده وە بە ئەنجام دەگەینیت. فوزەیلی کورپی عیاض دەفەر مویت: کاری چاکە ئەوێ کە بۆ خودا بیت و بە پیتی شوینکەوتنی پێغەمبەری خودا بیت، واتە (أخلصه و أصوبه). وتیان: باوکی عەلی "أخلصه و أصوبه" چیبە؟ فەر موی: کاروکرده وە ئەگەر بۆ خودا بیت و دروست نەبیت قبول ناکریت، ئەگەر دروست بیت و بۆ خودا نەبیت قبول ناکریت، تا ئەو کاروکرده وە بۆ خودا بیت و دروست بیت. "أخلص" ئەوێ بۆ خودا بیت، "الصواب" ئەوێ بە پیتی سوننەتى پێغەمبەر بیت، ئەمەش لە قورئاندا باس کراوە ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ اَمَدًا﴾ الكهف: ۱۱۰، هەر وەها ﴿وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ النساء: ۱۲۵، خودا کاروکرده وە بە کى قبول نییە مەگەر تەنھا ئەو کاروکرده وە بۆ خودا ئەنجام درابن و لەسەر شوینکەوتنی پێغەمبەر ئەنجام درابن، جگە لەو جۆرە کاروکرده وە بەسەر خاوەنە کەیدا دەدریتەو و لیتی وەرناگیریتەو، بەسەریدا دەدریتەو و دەکریتە تۆزى بەر با لە رۆژیکدا کە زۆر پێویستی بەو کاروکرده وە هەبە. لە فەر موی سەحیددا لە عاخشەوێ کە لە

پیتغه مبهری خوداوه (ﷺ) ده گپرتته وه ((کل عمل لیس علیه امرنا فهو رد))، هر کاروکرده وه یهک به بی شوینکه وتنی پیتغه مبهر (ﷺ) بیت که سه که له خودا دوردده خاته وه، ده بیت خودا به فرمانه کانی خوی بیه رسترت نه که به بیروبوچوون و حز و ناره زووی مروؤ.

جووری دووهم: نه و که سه ی که نه ئیخلاص و نه شوینکه وتنی پیتغه مبهری خودای هیه، کاره کانی به پیتی شهر نییه، خودی خوی بو خودا ساغ نه بووه ته وه، وهک کاروکرده وه ی نه هلی خوپازاندنه وه بو خه لکی و ریاکاران بوین که خودا و پیتغه مبهر له سه ری نین و پیتی رازینین، نه وانه له لای خودا - عزوجل - خرابترین دهسته و خه شم لیگراوترین خه لکن، زورتترین به شیان له نایه تی ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ آل عمران: ۱۸۸، دلخوشن به وه ی پیمان دراوه له بیدعه و گومرایی و هاوه لدانان، ده یانه ویت به شوینکه وتنی سوننه و ئیخلاص مه دح بکرتین. نه مانه جوړیکن له لاده رانی شاریگی راست و دروست، خوین داوه ته پال زانست و هه ژاری و به ندایه تی کردنی خودا، نه وانه بیدعه و گومرایی و ریا و گه ران به دوا ی ناویانگدا نه نجام ده دن و ده یانه ویت ستایش بکرتین له سه ر شتیک که نه نجامیان نه داوه له شوینکه وتنی پیتغه مبهر و ئیخلاص و زانست، نه وانه نه هلی خه شم و گومراییین.

جووری سییه م: نه و که سه ی له کاروکرده وه کانیدا موخلیصه به لام له سه ر شوینکه وتنی پیتغه مبهر نییه، وهک عابیدان و شوینکه وتوانی ریگی زوهد و هه ژاری. هر که س خودای په رست به شتیک که فرمانی خودای له سه ر نه بوو، باوه پی و ابوو به ندایه تی کردنه که ی نزیکبوونه وه یه له خودا نه وه حالی وهک حالی نه و که سه وایه که پیتی وایه گوینگرتن له ئاواز و سه دا نزیکبوونه وه یه له خودا، یان که سه خه لوه نشین که جومعه و جه ماعه تی تیادا وازلیده هینیت پیتی وایت نزیکبوونه وه یه له خودا، یان دانه ده می رۆژووی رۆژ له گه ل شه و به نزیکبوونه وه بزانتیت، یان رۆژووی رۆژی جه ژنی ره مه زان به نزیکبوونه وه بزانتیت و نمونه ی نه مانه .

جووری چوارهم: هه ندیک له کاروکرده وه کانی به پیتی شوینکه وتنی پیتغه مبهر بیت، به لام بو خودا نه بیت، وهک گوپرایه لی ریا بازان، یان وهک پایویک که بو ریا و ده مارگیری و

ناوی نازایه تی دهجه نگیته، حجه دهکات و قورئان دهخوینیت بؤ نه وهی باس بکریته، نه وانه کاره کانیان له رواله تدا کاری چاکه ن و به نه نجامدانیان فرمان کراوه، به لام له ناوه رۆکدا کارو کرده وهی ناباشن و قبول ناکرین ﴿ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ أَلْبَانَهُمْ حُفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ بَيْنَ الْقِيَمَةِ ﴾ البینه: ۵، ته نها نه وانه ی به و جۆره ی فرمانیان پیکرابوو په رستنی خودایان نه نجامدا و ئیخلاصیان له به ندایه تیدا مه بوو، نه و که سانه ده چنه ریزی نه هلی ((ایاک نعبد وایاک نستعین)) ه وه.

ترازووی دروست بؤ باشترین په رستن

پاشان نه هلی پله ی ((ایاک نعبد)) چوار ریگه یان له به ره بؤ تایبه تکرده وه و مه لبراردنی باشترین و به سوودترین و له پیشترین به ندایه تی، نه وان له و کاره دا ده بن به چوار پۆله وه:

پۆلی یه که م: به سوودترین و باشترین په رستن له لایان بریتیه له و په رستنه ی که زه حمه ترین و گرانترین په رستنه.

وتویانه: له بهر نه وهی دورترین شته له حه زی مرۆقه وه، نه وهش بریتیه له حه قیه ته ی به ندایه تی.

وتویانه: پاداشت به پیتی گرانی و زه حمه ته، فه رموده یه کیان ریوایه ت کردوه که بناغه ی نییه ((أفضل الأعمال أحرها)) باشترین کرده وه گرانترین و زه حمه ترینه.

نه مانه نه هلی کۆشان و سته مکردنن له نه فسی خۆیان، ده لئین: نه فسی مرۆقه به وه راست ده بیته وه، چونکه سروشتی نه فس ته مه لئ و بچووکی و پالدا نه وه و لکان به زه وییه وه یه، بۆیه نایه ته راسته به نه رک و ماندوویتی و نازاری زۆر نه بیته.

پۆلی دووهم: وتویانه: باشترین به ندایه تی خۆ یه کلاکردنه وه یه بؤ خودا و زوه د له دنیا و که مکردنه وهی دنیا چهنده بتوانیت، مه روه ها گوپینه دان و لانه کردنه وه به لای مه مو نه وهی له دنیا یه و سه ره به دنیا یه.

نه مانه ش ده بن به دوو به شه وه:

خه لکی ره شوکی: وا گومانیان برد نه م خۆیه کلاکردنه وه یه ئامانجه، بۆیه خۆیان بؤ مه لکرد و کاریان کرد له سه ری و خه لکیان بؤ بانگ کرد و وتیان: نه م خۆیه کلاکردنه وه

له زانست و پرسش باشته، بۆیه وایبۆچوون که زوهد له دنیا لوتکه و ئامانجی هه موو پرسش و به ندایه تییه ک بیت.

ئه هلی تایبه تیان: وایبۆچوون که زوهد بۆ جگه له خودی زوده که مه به سته، مه به ست پیتی ئه وه یه دل له سه ر خودا بمینیتته وه و ویست و لیپران ته نها له سه ر ئه و بیت و دل خالی بکریته وه له هه موو شتیگ جگه له خۆشه ویستی خودا و گه رانه وه بۆ لای ئه و و ته وه کول له سه ری و خه ریکبوون به ره زامه ندییه کانیه وه و به رده وامی یادی ئه و - سه حانه - به دل و به زمان، به بی پهرتکردن و دابه شبوونی دل و داپرانی.

پۆلی سییه م: وایان بینی به سوودترین پرسش و باشته ترین به ندایه تی بریتییه له و کاروکرده وانه ی چه ندین سوود و قازانج له خۆ ده گرن، وایان بینی ئه و کرده وانه باشته ر له کاروکرده وه یه ک که سوود و قازانجه که ی که موکورت بیت، بۆیه وای بۆچوون خزمه تی هه ژاران و سه رقالی به به رژه وه ندییه کانی خه لکیه وه و جییه جی کردنی پتویستییه کانیان و یارمه تیدانیا ن به مال و پله و پایه به سوودترین و قازانجترینه، بۆیه خۆیان بۆ ته رخان کرد و کاریان له سه ر کرد و فه رموده که ی پیغه مبه ریان (ﷺ) کرد به به لگه ((اخلاق کلهم عيال الله وأحبهم إليه أنفعهم لعیاله)) رواه أبو یعلی. هه روه ها به لگه ی ئه وه یان هینایه وه که کاری عایید ته نها بۆ خودی خۆیه تی، به لام کاری به سوود ئه وه یه سه ربکیشی بۆ که سانی تر، ئه مه یان له وه یان زۆر جیاوازه!

ده لئین: بۆ ئه و مه به سته یه که پله و گه وره یی زانا به سه ر عاییدا وه ک گه شی و جوانی مانگ وایه به سه ر هه ساره کانی تر دا.

ده لئین: پیغه مبه ر (ﷺ) به عه لی کوپی ئه بی تالیی فه رموو ((لإن یهدی الله بك رجلا واحدا خیر لك من حمر النعم)) گه ر به هۆی تۆوه خودا ته نها یه ک که س هیدایه ت بدات چاکتره بۆت له رانه و شتری زۆر و زه به لاج، ده لئین: ئه م چاکتربوون و باشته ربوونه بۆ فره سوودی ده گه ریته وه.

به لگه یان به فه رموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) هینایه وه ((من دعا إلى هدی کان له من الأجر مثل أجر من تبعه من غیر أن یقصد من أجورهم شیء)) - هه ر که س بانگ بۆ هیدایه تیگ بکات هه روه ک ئه و که سه ی شوینی ده که ویت پاداشتی بۆ هه یه به بی ئه وه ی له پاداشتی هه چ که سیکیان که م ببیته وه.

به لگه يان هينايه وه به وهى خاوهن عيبادهت كاتيك مرد كاره چاگه كانى كوتايى پى ديت، كه سى خاوهن كارى به سوود كوتايى پيتايهت هه تا ئه و سوودهى كه ده دريته پال ئه و به رده وام بيت.

به لگه يان هينايه وه كه پيغه مبه ران بۆ چاگه له گه ل مه ردوومان و هيدايه تيان ره وانه كراون، هه روه ها سوود پيگه ياندنيان له دونيا و دواپوژدا، پيغه مبه ران به خه لوه نشيني و داپران له خه لگى و ره هبانييه ته وه ره وانه نه كراون، بۆيه پيغه مبه ران (ﷺ) هه لويسى ئه و چه ند كه سهى به باش نه زانى كه ده يانويست خويان بۆ عيبادهت يه كلايكه نه وه و واز له تيگه ليوونى خه لگى به يئن.

پۆلى چوارهم ده ليين: باشترين عيبادهت كار كردنه له سه ر ره زامه ندى خودا له هه موو كاتيكدا به و جوړه ي كاته كه له كار و ئه رك داواى ده كات، باشترين عيبادهت له كاتى جيهاددا برىتييه له جيهاد هه ر چه ند ببينه هوى واز هينان له ئه و راده كانى و شه و نويز و رۆډوو، به لكو ته و او كوردن نويزى فهرزيش واز لئيبه يئيت وه ك ئه و نويزه ي له حاله تى ترسدا و له جه نگدا ئه نجام ده دريت.

باشترين كاروكرده وه له كاتى هاوينا، بۆ نمونه: هه ستان به حه قى كشتوكال و كرده وهى به ره كان، ته نانه ت با ببينه هوى تياچوونى ئه و رادى په سه نديكراو، هه ر به و جوړه له جيبه جى كردن مافى ژن و مندالدا.

باشترين كار له كاتى به ره به ياندا خه ريكيبوونه به نويز و قورشان و نزا و ياد و داواى ليخوشبوونه وه.

باشترين كار له كاتى پيويسى رينمايى كردن قوتاي و فيركردن نه زاندا رووكرده له فيركردن و سه رقال بوون پييه وه، باشترين كار له كاتى بانگدا واز هينانه له ئه و راده كان و خه ريكيبوون به وه لامى بانگويزه كه وه، باشترين كار له كاتى پينج نويزه كه دا برىتييه له كوشان بۆ جيبه جى كردنيان به باشترين شيوه و رويشتن به ده ميانه وه له سه ره تاي كاته كانيانه وه و رووكرده مزگه وت بۆ ئه نجامدانيان، هه تا دووربيت باشتره.

باشترين كار له كاتى پيويسى كه سيكى ئاتاج به پيويسىتيه ك - به پله و پايه، به جه سته يان به مال - خه ريكيبوونه به يارمه تيدانى و په نادانى ئاتاجيبه كانى و هه لباردن ئه و ئه ركه به سه ر ئه و راد و خه لوه ت كردندا.

باشترین کار له کاتی خویندنه وهی قورئاندا کۆکردنه وهی دلّ و ویسته له سهه تیرامان و وردبوونه وه و تیگه یشتن لئی تا و بزانیته که خودا بهو قورئانه قسه له گه لّ ئه ودا ده کات، دلت کۆبکه ره وه له سهه تیگه یشتن و لیوردبوونه وه، لیبرانت له سهه جیبه جی کردنی فه رمانه کانی زۆرتربیت له لیبرانی که سیک که له ده سه لاتداریکه وه نامه یه کی بۆ هاتووه .

باشترین کار له کاتی وهستان له عه ره فه تیگۆشانه به ملکه چی و نزا و پارانه وه و یادی خودا به بیّ رۆژوویه کی لاوازکه ره له نه نجامدانی ئه وانه .

باشترین کار له رۆژه کانی "ذی الحجّه" دا زۆر عیبادهت کردنه به تایبته کردنی "الله أكبر" و "لا إله إلا الله" و "الحمد لله" ئه وانه باشترین له جیهادیکی دیارینه کراو .

باشترین کاریک له "ده" ی کۆتایی مانگی ره مه زاندا: پابه ندبوون به مزگه وه وه و خه لوه ت و ئیعتیکاف و که مکردنه وهی تیگه لیبوون به خه لگی و خه ریکبوون پێیان وه، ته نانه ت باشتره له فیرکردنی خه لگی به زانستیک و قورئان پیّ خویندنه وه یان له لای زۆریک له زانایان .

باشترین کار له کاتی نه خۆشی براهه تدا یان کاتی مردنی سههردانی کردن و ئاماده بوونه له سهه جه نازه که ی و به ریکردنی .

باشترین کار له کاتی دابارینی به لا و ناخۆشی به سهه خه لکیدا ئارامگرتن و تیگه لّ بوون به خه لگی به بیّ هه له اتن لییان، ئه و باوه رداره ی تیگه لّ به خه لگی ده بیت و ئارام ده گرت له سهه ئازاره کانیا ن چاکتره له وهی پێیان تیگه لّ نابیت و ئازاری ناده ن .

باشتره له کاری خیردا تیگه لیان ببیت، ئه و کاره باشتره له که نارگرتن لییان، که نارگرتن له شه ر باشتره له تیگه لیبوونیا ن، گه ر واتزانی تیگه لیان ببیته هۆی نه هیلانی شه ره که یان، یان که م که مکردنه وهی شه ره کانیا ن ئه و کاره باشتره له که نارگرتن لییان .

باشتر له هه موو کات و باریکدا: بریتیه له هه لبژاردنی ره زامه ندی خودایی له و کات و باره دا، سهه رقانّ بوون به ئه رک و فه رمانی ئه و کاته تایبته ته و داواکارییه که ی .

ئه م پۆلی چواره مه ئه هلی به ندایه تی ره هان، پۆله کانی پێشتر ئه هلی به ندایه تی سنووردان، کاتیک که سیک له وانه ده ست له جۆریک عیبادهت هه لده گرت که ده قی پێوه گرتووه - بۆ کاریکی تر - خۆی واده ببینیت وه ک ئه وهی که می کردبیت و وازی

له و عیاده ته هینابیت، ئه و به یهك شیوه خودا ده په رستیت، خاوه نی به ندایه تی ره ها مه به سستیکی تایبه تی نیبه له به ندایه تیبه که یدا تا به سهر به ندایه تیبه کی تر دا هه لیبیژریت، به لکو به رده وام له مه نزلگای به ندایه تیدا ته کان به خۆی ده دات و ده گوژیژته وه، هه رکات مه نزیله یه کی بۆ ده رده که ویت کار ده کات بۆ که یشتن پی، پیته وه خه ریک ده بیت تا مه نزیله یه کی تری بۆ ده رده که ویت، ئه مه ئا کاریه تی له رویشتن به ره و خودا تا کۆتایی کاروانه که ی، گهر زانایان ببینیت ئه ویان له گه ل ده بین، گهر عابیدان ببینیت ئه ویان له گه ل دایه، گهر موجهایدان ببینیت ئه ویان له گه ل دایه، گهر یادکه ران ببینیت ئه ویان له گه ل دایه، گهر خیرخوازان و چاکه خوازان ببینیت ئه ویان له گه ل دایه.

ئه مه بریتیبه له به نده ی ره ها که به ندویاو داگیری ناکات و کۆتوبه نده کان پیوه نده ی ناکه ن کاره کانی به پیی چه ز و چیژ و ئاسانی و ئاسوده یی ده روونی نیبه، به لکو به پیی ویستی په روه ردگاریه تی با ئاسوده یی ده روونی له شتیکی تر دا بیت، ئه مه ئه و که سه یه به حه ق ده سه ته به ری مانای ((ایاک نعبد و ایاک نستعین)) ی کردوه، راستگۆیانه به و دوو بنچینه یه هه ستاوه، جلویۆشاک ی ئه وه یه که بۆی ئاماده ببیت، خواردنی ئه وه یه بۆی ده ست بدات، سه رقالبوونی به وه ی خودا فه رمانی پیکردوه له هه ر کاتیکیدا به کاتی خۆیه تی، شوینی دانیشتی له مه جلسدا ئه و شوینه یه که چۆله، ئامازه داگیری ناکات و کۆتوبه ند پیوه نده ی ناکات، به ندویاو ده ست به سه ریدا ناگریت، که سیکی ئازادی داپنراو له هه موو شت، روو له هه رکوی بکات له گه ل فه رمانه کانی په روه ردگاردایه، له سه ر ئایینی فه رمانده که یه تی کاروانه که ی روو له هه ر کوی بکات، له کوی ئه ستوونه کانی هه لدا له گه لی ده سوپیته وه، هه موو که سیکی ئه هلی حه ق هۆگریان له گه لیدا هه یه، هه موو ئه وانه ی ئه هلی باتلن نامۆن له گه لی، وه ک بارانی ره حمه ت وایه له کوی باری سوود ده گه یه نیت، وه ک دارخورما وایه گه لاکانی ناوه رین، هه مووی به سووده ته نانه ت دپکه که ی، جیگه ی توندی و گرژیبه له سه رپنچیکه رانی فه رمانی خودا و توورده یی و رق له وانه ی سنووری خودا ده به زینن، ئه و بۆ خودا و به خودا و له گه ل خودایه، هاوه لی خودا ده کات به بی خه لک، هاوه لی خه لکی ده کات به بی نه فس، به لکو کاتیکی له گه ل خودایه دروستکاره کان له نیوان خۆی و خودا

لادەدات، كاتىكىش لەگەل دروستكراۋەكانى خودادايە نەفسى لە و ناۋەندە لادەدات و
 ۋازى لىدە ھىننەت، ئاى چەند مرقۇتكى نامۆيە لە ناۋ خەلكىدا! چەندە غوربەتى
 لە دەستيان ھەيە! چەندە ھۆگرى و دلخۆشى و ئارامى و دلتىيائى لەگەل خودا
 ھەيە!! خودا تەنھا كۆمەككارە و پشتبەستن ھەر بە ئوۋە.

❁ بىبەشبوۋنى جەبرىيەكان لە شىرىنى عىبادەت

باشان خەلكى لە قازانچى پەرسش و ھىكمەت و مەرامى پەرسشدا چوار پرىگەيان
 ھەيە، بۆيە دەبن بە چوار پۆلەۋە:

پۆلى يەككەم: جەبرىيەكان كاروبارەكان دەگىرپنەۋە بۆ تەنھا ويستنى خودا و ۋەلانانى
 ويستى مرقۇ، لاي ئەۋانە ھەستان بەكار تەنھا فەرمانە، بەبى ئوۋەى بىيئە ھۆى
 بەختەۋەرى دونيا و دواپۇژ و رزگارى لە ئاگر، بەلكو ھەستان بە كار تەنھا بەھۆى
 فەرمان و ويستى خوداۋەيە.

ئەۋانە شىرىنى و چىژى پەرسش ناكەن و خۆشى لى ناپىن، نوپۇز ناپىئە
 رۇشنائى چاويان و فەرمانەكان سروروى دل و دەروون و خۇداكى رۇج و ژيانيان
 نىيە، بۆيە بە ۋە پەرسشانە دەلتىن ئەركى داواكراو "تكالىف"، واتە داوايان
 لىكراۋە بە ۋە ئەرکە ھەستن، گەر كەسىكى بانگەشەكەرى خۆشەويستى مەلىكىك
 لە مەلىكەكان ئوۋەى مەلىك فەرمانى پىكردوۋە ناۋ بىئەت ئەركى داواكراو
 "تكالىف"، بلىت من ئوۋە كارە بە تىچوونىك (كلفە) ئەنجام دەدەم ئوۋە ھىچ
 كەس ئوۋە پىاۋە بە خۆشەويستى مەلىك نازانەت، بۆيە جەبرىيەكان-يان
 زۆرىەيان- نەرتى خۆشەويستى بەندە بۆ پەروەردگار دەكەن، دەلتىن: بەندە
 پاداشتەكە و ئوۋەى خودا لە نىعمەت بۆى ئامادەكردون خۆشەۋىت، نەك
 خودى خودايان خۆشبوۋىت، بۆيە خۆشەويستيان بۆ دروستكراۋىك لەخوار
 خوداۋە پىيار داۋە، لە كاتىكدا راستى بەندايەتى برىتتەيە لە كەمالى
 خۆشەويستى بۆ خودا، بۆيە حەقىقەتى بەندايەتى و كروكى بەندايەتتەيان نەرتى
 كرىدوۋە. حەقىقەتى خواۋەندى: برىتتەيە لە داللدە و پەنا (مألۇه) و خۆشەويست
 بە لوتكەى خۆشەويستى و ھاۋتا لەگەل لوتكەى ملكەچى و فەرمانبەردارى و
 ھەرۋەھا پىدانى شكۆمەندى و مەزنى بۆ ئوۋە-سبحانە-، بۆيە نەرتى ئوۋەيان

كرد خودا خۆشه‌ويست بىت، ئەمەش نەريكردى خواوەندى خودايە، شىخى ئەوانە برىتى بوو له "جەعدى كوپى درەم" كه خالىدى كوپى عەبدولاي قەسرى له رۆژى جەژنى قورباندا كردى به قوربانى و وتى ((ئەمە بانگەشەى ئەوه دەكات خودا ئاخافتنى له گەل موسا نەكردووه و ئىبراهيمى نەكردووه به خەلىلى خۆى))، له پاستيدا نەريكردى "جەعد" ئەوه بوو خودا خۆشه‌ويست (محبوب) بىت يان كه سىكى خۆشبویت، واتە (محب) بىت، نەرى پىويستى ئىبراهيمى نەكرد بهو خۆشه‌ويستى، كه لای جەمىيه‌كان پىسى دەوترىت (الخلّة) لوتكەى خۆشه‌ويستى كه هەموو دروستكراوه‌كان تيايدا يەكسان، لای جەمىيه‌كان هەموو خەلىلى خودان.

﴿ هەندىك منەت به ئىسلامبوونى خۆيهوه دەكات ﴾

پۆلى دووهم: برىتىن له قەدەرييه نەريكەرەكان ئەوانەى دەلێن كه پەرسش دانراوه وهك نرخیك بۆ ئەو پاداشت و نىعمەتەى بەندە بە دەستى دەهێنیت، وهك پىدانى كرى كرىكار وایە.

دەلێن ئەو پاداشته خودا دەيكات به باربووكردنه‌وهى بەندەكانى، وهك له ئايەتى ﴿ وَوَدُّوا أَنْ تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ الأعراف: ۴۳، هەروها ﴿ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ النحل: ۳۲، هەروها ﴿ هَلْ تُحْزِنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ النمل: ۹۰، فەرموودەكەى پىغەمبەر (ﷺ) كه له خوداوه -عزوجل- دەگىریتەوه ((بە عبادى إنا هي أعمالكم أحصيا لكم، ثم أليكم إياها))، هەروها ئايەتى ﴿ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ الزمر: ۱۰.

دەلێن خودا ئەو پاداشتهى به "جزاء، أجر، ثواب" باسكردووه، چونكه له كرداره‌كه‌وه دەگەپتەوه بۆ كرىكاره‌كه (ئەنجامدەرى كاره‌كه)، ئەمەش مانای "ئىشوب" ه كه مانای "رجع-واتە دەگەپتەوه" دەگەپتە، واتە له كاره‌كه‌وه بۆ ئەو دەگەپتەوه.

پاداشت (الجزاء) به "ثواب" باسكراوه -خودا باشتر دەزانیت- چونكه پاداشته‌كه بۆ به جىهېنەرى كاره‌كه دەگەپتەوه، بەرى كرداره‌كهى له دونيا بۆ دەگەپتەوه بۆ ئەوهى ره‌خنەى لى بگریت و له‌سەرى دادگایى خۆى بكات و بزانیت چ جورە ناتەواوى

و لادانیک له راسته شه قام - که زۆرجار رووده دات - رووی له کاروکرده وه کانی کردوه به ئەندازهی ئەوهی بینوییه ته وه له بهری کاره که ی که جیگیره و له دنیا دا بۆی که پراوه ته وه، وه ک هەر جوره کاروباریکی دنیایی، له پیشه سازی و کشتوکال و بازرگانی، هاوشیوه کانی ئەوانه، به نده به هانای ناته واویه که وه ده چیت و به دوی شاپیگی راست و ره واندا ده که پیت، گهر ره خنه له کرداره کانی نه گریت و خوی له سه ر دادگایی نه کات بۆ ئەو بیناگایی و نه قامی و شوینکه وتنه کویرانهی لییوه شاوه ته وه ئەوه له رۆژی دوایدا هیچ بیانوییه کی نییه .

ده لئین: گهر پاداشت په یوه سستی کرداره که نه بوايه ئەوا ناوانانی به "جزاء، أجر، ثواب" مانایه کی بۆ نامینیتته وه .

ده لئین: کیشانه و پێوانه ی کرداره کان به لگه یه له سه ری، گهر پاداشت و سزا به کرداره کان وه وابه سته نه بووین و به دواياندا نه یه ن و نه بنه نرخیک بۆ ئەو کاروکرده وه نه، ئەوکاته بۆ کیشان و پێوانی کرده وه کان مانایه ک نامینیتته وه، خودا ده فه رموی ﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ الأعراف: ٨ - ٩ .

ئەم دوو ده سته یه (جه بریبه کان و قه ده بریبه کان) به توندترین شیوه به رانه ر به یه کتر وه ستاوان و له نێوانیاندا گهره ترین بۆشایی (جیاوازی) هه یه .

جه بریبه کان هیچ جوره په یوه ندی و په یوه ست بوونیک له نێوان کرده وه و پاداشتا دانانین، لایان گونجاوه خودا که سیک سزا بدات که هه موو ته مه نی له گوێراپه لی و به ندایه تیدا به سه ر بردیت، هه ر به و جوره لایان گونجاوه خودا که سیک بباته به هه شته وه که هه موو ته مه نی له یاخیبوون و بێباوه پیدا به خت کردبیت، هه ردووکیان له لای خودا به کسانن، گونجاوه که سیک خاوه ن کرداری که م به رزیکریتته وه به سه ر که سیک خاوه ن کرداری زۆر و پله ی به رز و بالا، هه ر هه موو ئەمانه ده که پیتته وه بۆ ویستی ره های خودا، به بی هۆ هینانه وه و حکمه ت و مه رام که تاییه ته ندکردنی پاداشت بۆ ئەمه یان و سزا بۆ ئەوه یان ده خوازیت .

قه ده بریبه کان پێویستیان کردوه له سه ر خودا چاودێری چاکتر (الأصلح) بکات، هه موو ئەوانه به هۆی کرده وه کان و نرخه که یانه وه، که یشتنی پاداشت به به نده به بی

کرتی کرده وه کانی وه که ختړی به نده وایه به بنده، ته نانهت ده لئین: پیدانی کرتی له سر کردار بڼو بنده خوځستر و باشتره له وهی له فه زلی خوداوه و به بی کردار پاداشت بدریته وه.

جه بریبه کان به توندترین شیوه رو به پوویان بوونه وه و ته نانهت بڼو کار و کرده وه کاریگر یبه کیان له پاداشت نه هیلا یه وه.

هر دوو ده سته که سته مکارن، له شاپرگی راست و دروست که خودا بنده کانی له سر بار هیتاوه و پیغه مبه رانی بڼو هاتووه و کتیبه کانی بڼو دابه زانندووه لایانداوه، کردار هتوی گه یشتنه به پاداشت و سزا، داخواری ده کات و به دوا پیدا دیت وه که داخواری کردن و به دوا داهاتنی سه رجه م هویه کانی تر بڼو نه و شتانهی ده بن به هو بویان، کرده وهی چاکه له کومه کی خوداوه یه، فه زل و منعت و خیریکه به سر به نده که یه وه، به وهی یارمه تی داوه له سهری و سه رکه وتووی کردووه و ویست و توانینی بڼو نه نجامدانی تیا دروست کرد و کرده وه که ی لا خوځه ویست بوو و له دلیدا جوانی کرد و دژی نه و کرده وه یه ی له لا ناشیرین و بیزراو کرد، له گه ل بوونی نه مانه دا نه و کرده وانه نابنه نرخی پاداشت و به نه ندازه ی نه و پاداشته مه زنه نیبه خودا به بنده که ی ده به خشیت، به لکو نامانجه که ی - گه ر به نده هه ول و کوششی خوی بدا و به جوانترین شیوه جیبه جیبی بکات - شوکرتیک بیت بڼو خودا بڼو به شیک له و نیعمه تانه ی به بنده که ی به خشیوه. گه ر خودا به ته وای دواوی مافی خوی له بنده که ی بکات نه و نده شوکری له سر ده مینیت که ناتوانیت پییان هه لبستیت، بویه گه ر نه هلی ناسمانه کان و زهوی سزا بدات بڼو خودا نابیت به ستم له بنده کانی، گه ر به زه بیان پیبکات به زه یبه که ی باشتره بڼو نه وان له کارو کرده وه کانیان، نه و مه به سته له پیغه مبه روه (ﷺ) ساغبووه ته وه نه رتی نه وه ده کات مرؤف به کرده وه کانی خوی بجپته به هه شته وه، وه که ده فه رمویت ((لن یدخل أحدا منکم الجنة عمله - و فی لفظ: لن یدخل أحد منکم الجنة بعمله، و فی لفظ: لن ینجی أحدا منکم عمله - قالوا: ولا أنت یا رسول الله؟ قال: ولا أنا إلا أن یتضمنی الله برحمة منه و فضل)) خودای موه عال چوونه به هه شتی به کرده وه کان ساغکردوته وه، وه که ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۳۲، دژایه تی له نیوان فه رموده که و نایه ته که دا نیبه، له کاتیکدا نه ری و نه رتی هاتو له و دوو

جیگه یه دا به یه ک مانا نییه، نه زیکردنه که ی پیغه مبه ر مانای وایه مروژ ته نها به کرده وه کانی شایسته ی به هشت ناییت و کردار ناییته نرخ و به های پاداشته که، نه مه وه ک بهرچه رچدانه وه یه کی قه ده ریبه مه جوسیبه کان، که ده یانوت گه ر پاداشت به زیاده بدریت نه وا منه تکردن به سه ر به نده وه چه ند باره ده بیته وه .

نه م ده سته یه نه فامترین دروستکراوی خودان به خودا و چرترین په رده که وتوته نیوان نه وان و خودا وه، نه وانه شایسته ن ببن به مه جوسی نه م نوممه ته، به سه نه زانینیان به خودا: که نه زانن نه هلی ناسمانه کان و زهوی له ژیر منه تی خودادان، له که مالی دلخوشی و سرور و چیژه نه وان له ژیر منه تی سهرداری حه ق و گه وره ی خویاندا بن، نه وان به وه منه ته خوداییه ژیانیان به تامتر و خوشتر ده بیته، مه زنترین پله و پایه و نزیکترین که سیان له خودا وه و گه وره ترین دانپیانر و یادکر و شوکرکه ر و خوشویست بۆ خودا له و پیناوه دا زانانترینیانه به م منه ته خوداییه، مه مو مروژه کان له ناو نیعمه ت و منه تی خودای موته عالدا نغروبون ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْمُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُمْهُمُ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ الحجرات: ۱۷.

منه تی دروستکراو ناته واوییه، چونکه که سه که هاوشانی خویته تی، گه ر منه ت به سه ریدا بکات نه وا به سه ریدا سه رده که ویت، نه و کات منه ت به سه رداکراو خوی له خوار خاوه ن منه ته که وه ده بیته تی، نه مه له کاتی کدا منه ت له ناو مه مو دروستکراوه کاندای بوونی نییه، پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر نوممه ته که ی بۆی هیه منه ت بکات، یارانی پیغه مبه ر ده یانفه رموو ((الله و رسوله أمن)) خودا و پیغه مبه ره که ی شایسته ترن به منه تکردن، ناته واوی نییه باوک منه ت به سه ر رۆله که یدا بکات، شه رمه زاری نییه بۆ کوره که ی نه و منه ته هه لبرگرت، نه ی نه بیته په روه ردگار چۆن بیته که مه مو دروستکراوه کان له ده ریای منه تی نه و و خیر پی کاردنی نه ودا مه له ده که ن، به بی به رانبه ر له وانه وه؟ با کاره کانیشیان ببنه هۆ بۆ نه وه ی به ده ستیان هیناوه له به خشین و سه خاوه تیی خودا.

خودا خاوه ن منه تی زۆره له سه ریان، به وه ی یارمه تی داو ن بۆ نه وه هۆیانه و هیدایه تدانیان بۆ به ده سته نانیان، خودا کۆمه کی کردن و بۆی کاملکردن، له کۆتایشدا لئی قبول کردن به هندی ناته واوییه وه؟ نه مه نه و مانایه یه که چوونه ناو به هه شتی پی جیگیر بووه له نایه تی ﴿يَا كُنْتُمْ سَمَلُونَ﴾.

ئەو پىتى "باء" پىتى دەوترىت "باء السببە" واتە پىتى (ب) ماناى ھۆ دەگە يەنەت، ئەمەش بەرپەرچدانەوھى قەدەرى و جەبرىيە كە دەلەين: ھىچ پەيوەندىيەك لە نىوان كرادار و پاداشتدا بوونى نىيە و كرادار نابىتە ھۆ بۆ پاداشت.

دەقەكان قەسى جەبرىيەكان پووج دەكەنەوھە وەك چۆن قەسى قەدەرىيەكانىش پووج دەكەنەوھە، بەلگە لە ئەقل و فەترەت قەسى ھەردوو دەستەكە پووج دەكاتەوھە، تا ئىترە بۆ ئەوانەى دل و ناوەرۆكەيان ھەيە بېرى قەسى ئەھلى سوننەت و جەماعەت رۆشن بوويەوھە، ئەوان دەستەى ناوەندن، ويستى خودا و دەسەلەى خودا بەگشتى جىگىر دەكەن، ھەروھە دروستكردى بەندەكانى و كرادارەكانىيان، ھەموو ئەمانەش بۆ ھىكەمەتىكى تەواو و ئامىزكرتنى پەيوەندى ھۆ بۆ ئەنجامەكان دەگەرپتەوھە، ھەربەو جۆرە ئەنجام پەيدا بوون لە ھۆيانە لەپووى شەرع و قەدەرەوھە و وەستان لەسەرى لە ئىستا يان لە داھاتوودا.

ھەريەكەك لەم دوو دەستە لادەرە بەشەك لە ھەقىيان وازلەپتەناوھە، لەو پىناوھەدا دەستيان بۆ جۆرەك لە باتل بردوھە، بەلكو چەندەھا جۆر لە باتل، خودا بە ويست و بىرارى خۆى ئەھلى سوننەتى ھىدايەت دا بۆ سەرئەوھى ئەوان لە ھەق جىاوازيان لە نىواندا ھەبوو ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ البقرة: ۲۱۳، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ الحديد: ۲۱.



فەلسەفە لێدان

پۆلی سێهەم: ئەوانەن کە باوەڕیان وابوو سوودی پەرسش: وەرزشی دەروونە، نامادەکردنیەتی بۆ وەرگرتنی نووری زانستی جۆراوجۆر، هاتنەدەرەووی هێزەکانی لە هێزی نەفسی ئازەلی، گەر پەرسش نەکات دادەبەزێت بۆ ئاستی نەفسی درێندەیی و ئازەلی. پەرسش و بەندایەتی کەسە کە لە ئولفەت پێوەگیراوەکان و خووخدەکان دەهێنێتە دەرەو و دەیگۆزێتتەو و بۆ هاوشیوەی ژیریە رووتەکان (العقول الجردة)، ئەوکات زانا دەرەوچێ و نامادە دەبێت بۆ نەقشگرتنی وێنە زانست و زانیاری لەسەری.

خۆشەویستی بنچینەي بەندایەتییه

پۆلی چوارەم: بریتین لە دەستەي محەمەدی ئیبراهیمی، شوێنکەوتەي دوو خەلیلە کە، شارەزا بە خودا لە حیکمەت و بڕیار و شەرع و دروستکاراوەکانیدا، ئەم دەستەيە ئەهلی بینینی رۆشنن لە پەرسشیاندا و لەو حیکمەتە تیگەیشتون خودا لە بەندایەتیدا دایناو.

سێ دەستە کە ی پێشوو پەردە دراو بەسەریاندا بەهۆی ئەو تەمومزە باتل و یاسا و رێسا تیکچووانەو کە لەلایانە، لە پشتی ئەو و شتیکی تریان لە لایانە، دلخۆشن بەو بیروبۆچوونە بیبنەمایانەي لەلایانە، خۆیان رازیکردووە بە کتییی دانراوی پەر لە خەیاڵ، گەر بیانزاننایە لە پشتی ئەو و مەزنتەر و گەورەتر بوونی هەیه بە شتیکی تری خوار ئەو رازی نەدەبوون، بەلام ژیریان کەموکورتە و ناگات بەو شتە مەزنە و نەیاننوانی بە نووری پێغەمبەرایەتی بیدۆزنەو، هەستیان پێ نەکرد تا کۆشش بکەن لە پێناویدا، ئەوان بینیان ئەو هی لایانە باشترە لە نەزانی، لە پال ئەو شتدا دژیهکی و تیکچوونی دەستەي بەرانبەریان بینی.

لە کۆی ئەو کاروبارانە هەلبژاردنی ئەو هی لەلایانە بەسەر شتانی تردا - جگە لەو هی خۆیان - هاتە ئاراو، ئەمە بەلای دەستە گەریبیه، سەلامەت کەسێکە خودا سەلامەتی بکات.

بزانه نهیینی بەندایەتی و ئامانج و حیکمەتی: تەنها کەسێک پێی دەگات سیفاتی پەروردگاری - عزوجل - ناسی بێت و پەکیهە خسبن، مانای خواوەندی و حەقیقەتی

خواه‌ندی زانیبیت، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی خواه‌نده، به‌لکو خواه‌ندیکی راسته، هه‌موو خواه‌ندیکی تر جگه له نه‌و پووچه، به‌لکو پووچی ناو پووچانه، راستیتی خواه‌ندی بۆ که‌س شیواو نییه جگه له نه‌و، په‌رسش و به‌ندایه‌تی داخوازی خواه‌ندی و کاریگری و داواکانییه‌تی، په‌یوه‌ستبوونی به‌ندایه‌تی به خواه‌ندییه‌وه وه‌ک په‌یوه‌ستبوونی زانراو وایه به زانین و توانراو به توانین و ده‌نگ به بیستن و چاکه به به‌زه‌یی و به‌خشین به سه‌خاوه‌ته‌وه.

هه‌ر که‌س حه‌قیقه‌تی خواه‌ندی نه‌ری بکات و نه‌یناسیت، ده‌بی چون زانینی په‌رسشه‌کان و ئامانجه‌کانیان و مه‌رامه‌کانیان و نه‌وه‌ی له پیناویاندا به‌یانکراون بۆ بیته راسته؟ چون زانستی بۆ راسته‌بیته‌وه که بریتیه له ئامانجی مه‌به‌ستدار له دروستکردن، نه‌و ئامانجه‌ی له پیناویدا دروستکران و پیغه‌مبه‌رانی له پیناودا ره‌وانه‌کراوه و کتیه‌کانی له پیناودا دابه‌زینراوه و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ له‌و مه‌رامه‌وه خولقی‌نراون؟ نه‌گری په‌کخستنی به‌نده‌کان له په‌رسش و به‌ندایه‌تی دانه‌پالی شتی‌که بۆ لای خودا که به شکۆمه‌ندی نه‌و شیواو نییه، نه‌و که‌سه‌ی ئاسمانه‌کانی به حه‌ق دروستکردنی و پووچی له دروستکردن و کاروکرده‌وه‌یدا نه‌بیت بالآتره له‌و دانه‌پاله بیجیه، خودا مروفی به هه‌وانته دروستنه‌کردوه و هه‌رواش ویلی ناکات و ده‌ستی لی به‌رنادات، ده‌فه‌رمویت ﴿ اَفَحَسِبْتُمْ اَنْمَّا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَاَنْكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ المؤمنون: ۱۱۵، واته دروستکران به‌بی هیچ شتی‌ک یان به‌بی حکمه‌تیک یان به‌بی په‌رسش و پاداشت و سزا، له نایه‌تیکي تردا ده‌فه‌رموی ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَاِلَآئِسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْا ﴾ الذاریات: ۵۶، په‌رسش: نه‌و ئامانجه‌یه که مروفه و جنی و ته‌واوی دروستکراوه‌کانی له پیناودا دروستکراوه، خودای موه‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يَّرٰكُ سُلٰى ﴾ القیامة: ۳۶، مانای "سدی" واته "مه‌ملا" به‌بی مه‌رام و ئامانج و حکمه‌ت. نیمامی شافعی له‌سه‌رمانای "سدی" ده‌فه‌رمویت "لا یؤمر ولا ینهی - واته فه‌رمانی به‌سه‌ردا نه‌گری و ریگری لی‌نه‌گریت"، که‌سانی تر ده‌لین: پاداشت نه‌دریته‌وه و سزا نه‌دریت. دروسترینیان دوو شته: پاداشت و سزا له‌سه‌ر بنجینه‌ی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کردن (الأمر والنهی)، فه‌رمان و ریگریش ویست و داوای په‌رسش و به‌ندایه‌تییه، حه‌قیقه‌تی به‌ندایه‌تی جیبه‌جی کردنی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کردنه، خودا ده‌فه‌رمویت ﴿ الَّذِیْنَ یَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قَلِیْمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰی جُنُوْبِهِمْ وَّرَتَفَعُوْنَ فِی خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿ آل عمران: ۱۹۱﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿ الحجر: ۸۵﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُحْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ﴿ الجاثية: ۲۲﴾.

خودای موه‌عال رایگه یاند دروستکردنی ناسمانه‌کان و زهوی به‌حق فه‌رمان و
قه‌ده‌غه‌کردن و پاداشت و سزا له‌خۆ ده‌گریت.

با مروفی هوشمه‌ند له‌جیاوازی نیوان ئه‌م بۆ‌چوونانه و وه‌حی رابمینیت،
ده‌بینیت خاوه‌نی ئه‌و بیروبو‌چوونانه شکۆ و گه‌وره‌یی خودایان رانه‌گرتوه
و به‌دروستی نه‌یا ناسیوه.

خودای موه‌عال دروستکراوه‌کانی بۆ به‌ندایه‌تی دروست کردوه، به‌ندایه‌تییه‌ک که
کۆکه‌ره‌وه‌ی که‌مالی خۆشه‌ویستییه بۆ خودا، له‌گه‌ل ملک‌چی و چوونه ژیر
فه‌رمانه‌کانییه‌وه. بنچینه‌ی په‌رسش بریتییه له‌خۆشه‌ویستی خودا، به‌لکو
ته‌نهاکردنی خودا به‌خۆشه‌ویستی و سه‌رجه‌م خۆشه‌ویستی بۆ ئه‌و بیټ، له‌گه‌ل ئه‌ودا
که‌سیکی تری خۆش نه‌ویت، به‌لکو له‌پیناوی ئه‌و و بۆ ئه‌و که‌سانی تر و شته‌کانی
تری خۆشبویت، وه‌ک خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ران و فریشته و دۆستانی خودا،
خۆشه‌ویستی ئیمه بۆ ئه‌وان له‌ته‌واوکردنی خۆشه‌ویستی خوداوه‌یه، خۆشه‌ویستی
ئه‌وانه‌ نابیته خۆشه‌ویستی له‌پال خودادا، وه‌ک خۆشه‌ویستی ئه‌وانه‌ی له‌خوار خوداوه
کۆلکه خودایان ده‌په‌رست و به‌ئنده‌زی خۆشویستی خودا خۆشیان ده‌ویستن.

گه‌ر خۆشه‌ویستی بۆ خودا حه‌قیقه‌ت و نه‌ینی به‌ندایه‌تی و په‌رسش بیټ، ئه‌وا به
شوینکه‌وتنی فه‌رمانه‌کانی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی ده‌سته‌به‌ر ده‌گریت،
له‌جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کان و دوورکه‌وتنه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان حه‌قیقه‌تی
به‌ندایه‌تی و خۆشه‌ویستی روشن ده‌بیته‌وه، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته خودای موه‌عال
شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ری کردوه به‌نیشانه له‌سه‌ر خۆشویستی خودا و شایه‌ته
له‌سه‌ر که‌سیک بانگه‌شه‌ی خۆشه‌ویستی و به‌ندایه‌تی راسته‌قینه بکات، خودای
موته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ ﴾ آل عمران: ۳۱،
شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ری کردوه به‌مه‌رجی خۆشویستی خودا و مه‌رجی
خۆشه‌ویستی خوداش بۆ ئه‌وان، بوونی به‌مه‌رجگیراو ریگره به‌بی بوونی مه‌رجه‌که‌ی و
جیبه‌جیکردنی، ئه‌وه‌ش به‌ده‌سته‌به‌رکردنی به‌مه‌رجگیراوه‌که، به‌ده‌سته‌هیتانی
خۆشه‌ویستی به‌ده‌سته‌به‌رکردنی شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌یه، گه‌یشتن به

خۆشه‌ویستی خودا پێویسته له شوینکه‌وتنی پێغه‌مبەر‌وه بیته، شوینکه‌وتنی پێغه‌مبەریش مەرچی خۆشه‌ویستی خودایه، بۆیه هەرگیز خۆشه‌ویستی‌یان بۆ خودا ساغ نابیته‌وه و خۆشه‌ویستی خوداش بۆ ئه‌وان به‌دهست نایهت به‌بێ شوینکه‌وتنی پێغه‌مبەر‌که‌ی - علیه الصلاة والسلام -.

نایه‌ته‌که ئاماژه به‌وه ده‌کات که شوینکه‌وتنی پێغه‌مبەر (ﷺ) بریتیه له خۆشه‌ویستی خودا و پێغه‌مبەر‌که‌ی و گوێرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی، ئه‌مه له به‌ندایه‌تیدا به‌س نییه تا خودا و پێغه‌مبەر‌که‌ی له هەرچی شتیکی - له‌خوار ئه‌وانه‌وه - خۆشتر نه‌وێن، شتیکی نه‌بیت له خودا و پێغه‌مبەر زیاتر خۆشی بویت، هەر که‌س شتیکی هه‌یه له خودا و پێغه‌مبەر زۆتر خۆشی ده‌وێت ئه‌وه ئه‌وه‌له‌دانانه‌یه که خودا له خاوه‌نه‌که‌ی نابوێت و هیدایه‌تی نادات، ده‌فه‌رموێت ﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ (التوبة: ۲۴)، هەر که‌س گوێرایه‌لی که‌سیکی پێشخست به‌سه‌ر گوێرایه‌لی خودا و پێغه‌مبەر‌دا، یان قسه‌ی که‌سیکی دا به‌سه‌ر قسه‌ی خودا و پێغه‌مبەر‌دا، یان رازیکردنی که‌سیکی به‌سه‌ر رازیکردنی خودا و پێغه‌مبەر‌دا پێشخست، یان ترسان له که‌سیکی، هیوا به که‌سیکی، پشتبه‌ستن به که‌سیکی زۆتر و زیاتر بوو له ترسان و هیوا و پشتبه‌ستن به خودا، یان مامه‌له‌ی که‌سیکی سه‌رخست به‌سه‌ر مامه‌له‌ی خودادا، ئه‌وه که‌سیکه خودا و پێغه‌مبهری له شته‌کانی تر خۆشتر نه‌ویستوه، گه‌ر به زمان بیلێت ئه‌وه درۆیه‌که‌وه له ئه‌وه‌وه و هه‌ولێکه پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریه‌تی، هەر به‌و جوژه هەر که‌س بریاری که‌سیکی به‌سه‌ر بریاری خودا و پێغه‌مبەر‌دا پێشخست.

﴿ جوار پایه‌که‌ی په‌رسشی ته‌واو ﴾

((إياك نعبد)) له‌سه‌ر چوار پایه‌ بێناکراوه: خۆپازاندنه‌وه به‌وه‌ی خودا و پێغه‌مبەر خۆشیان ده‌وێت و پێی رازین، له قسه‌ی زمان و دل و کرداری دل و ئه‌ندامه‌کان. به‌ندایه‌تی: ناویکی کۆکه‌ره‌وه‌یه بۆ ئه‌و چوار ئاسته له به‌ندایه‌تی، شوینکه‌وتووێتی ((إياك نعبد)) به راستی و دروستی خاوه‌نی به‌ندایه‌تی راست و دروستن.

قەسەى دڵ: بریتییە لەو باوەرپەى کە خودا دەربارەى خۆى و ناو و سیفات و کردار و فریشتە و گەیشتنەووە بە خودا لەسەر زمانى پێغەمبەرەکەى هەوالی لەبارەووە داووە .
 قەسەى زمان: بریتییە لە گەیانندى ئەو هەوالانە لە خوداوە و لە رینگەى پێغەمبەرەکەى یەو بە دەستمان گەیشتوووە، بانگکردن بۆى و بەرگرى لێى و بەیانکردنى پووچى بیدعەى پێچەوانە بەو هەى خودا و پێغەمبەر، هەروەها هەستان بە یادى خودا و گەیانندى فەرمانەکانى .

کردەووەى دڵ: وەك خۆشویستنى خودا و پشت پێبەستن و گەرانەووە بۆ لای و ترسان لێى و هیوا پێى و دڵسۆزى لە ئاییندا بۆ خودا و ئارامگرتن لەسەر فەرمانەکانى و قەدەغەكراووەکانى و قەدەرەکانى، رازیبوون بەو قەدەرانە و رازیبوون لە خودا، وەلا (الولاء) لەبەر خودا و لە پێناوى خودادا و دوژمنایەتى لە پێناویدا و ملکەچى و فەرمانبەردارى و یەکلابوونەووەى دڵ بەلای خوداوە و دلتیایى بە خوداوە، جگە لەمانە زۆرێكى تریش لە کردەووەى دڵ، کردەووەى ئەندامەکان بەبێ ئەمانە یان بێسوودن، یان کەم سوود .

کردەووەى ئەندامەکان: وەك نوێژ و جیهاد، رویشتن بەپێى بۆ جومعه و جماعت، کۆمەكى و یارمەتى کەسى دەستەوسان و پەككەوتوو، چاکە لەگەڵ خەلكیدا و هاوشتیووەکانى ئەمانە .

بۆیە ((إياك نعبد)) پابەندوون و دانپیانانى ئەحکامەکانى ئەم چوار پایەیه، ((إياك نستعین)) یش داواکردنى کۆمەك و یارمەتییە لەسەر ئەو چوارە و بۆ ئەو چوارە، ((اهدنا الصراط المستقیم)) پێناسەى ئەو دوانەى پیشوو بە وردى و ئیلهامى هەستان بەو دوانە و گرتنەبەرى رینگەى رێبواران بۆ لای خودا بەهۆیانەووە لەخۆ دەگریت .



بہندایہ تی لوتکہی شہرہ فمہندیہ

ہم مو پیغہ مہران بانگیان بُو ((یاک نعبد و یاک نستعین)) کردوہ، نہوان ہہ موویان بانگیان بُو یہ کتابہ رستی و ئیخلاص لہ بہرستندا کردوہ، لہ یہ کہ میانہ وہ تا دواہین پیغہ مہر، حہ زرتی نوح دہ فرمویت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿الاعراف: ۵۹﴾، ہر بہ و جوڑہ ہود و صالح و شوعیب فرموویان ﴿وَلِلَّهِ عَادٌ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ﴿الاعراف: ۶۵﴾، ﴿وَلِلَّهِ ثَمُودُ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ إِلَهِهِ﴾ ﴿الاعراف: ۷۳﴾، ﴿وَلِلَّهِ مَدْيَنُ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿الاعراف: ۸۵﴾.

ہر بہ و جوڑہی نہوان نبیراہیم (عليه السلام) خودای موتہ عال دہ فرمویت ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ ﴿النحل: ۳۶﴾، ہر وہا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ ﴿الانبیاء: ۲۵﴾، ہر وہا نایہ تی ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاحْمَلُوا صِلاَحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۸۱﴾﴾، ﴿وَلَنْ هَلِيْزَ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَرِجْدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ ﴿المؤمنون: ۵۱-۵۲﴾، خودای موتہ عال بہندایہ تی کردوہ بہ وہ سفی تہ اوترین دروستکراو و نزیکترین کہس لہ خوی، دہ فرمویت ﴿سُبْحٰنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾ ﴿الإسراء: ۱﴾، ہر وہا دہ بارہی مہسیح (عليه السلام) دہ فرمویت ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْمُرُهُمْ إِلَهُهُ جَمِيعًا﴾ ﴿النساء: ۱۷۲﴾، ہر وہا ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ ﴿الاعراف: ۲۰۶﴾، نہمہ روشنی دہ کاتہ وہ کہ وہ ستانی تہ او لہ نایہ تہ کہی سورہ تی "الانبیاء" ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ کہم شوینہ دایہ، پاشان نایہ تہ کہ دہست پیدہ کاتہ وہ ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿۱۹﴾﴾ ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ ﴿الانبیاء: ۱۹﴾، نہو دوو بہ شہی نایہ تہ کہ دوو رستی سہر بہ خوی تہ اوون، واتہ نہو

کہ سہی لہ ناسمان و زہویدا بہ نندہ و مولکی ھہیہ، پاشان رستہ یہ کی تر دہ ست
 پیدہ کات ﴿ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ ﴾ الانبیاء: ۱۹-۲۰، واتہ فریشتہ کان کہ
 لہ لای خودان لوتبہ رزی لہ پەرستنی خودا ناکہن و خویان بہ گہ ورہ نازانن.
 "لاستحسرون" ماندوونابن تاکو واز لہ بہ ندایہ تی بہینن، دہ وتریت "حسر واستحسر"
 واتہ "لعب و اعبا" - ماندوو بوو، بہ لکو بہ ندایہ تیان و تہ سیبجاتیان وک ھہ ناسہ دانی
 مروؤ وایہ، بویہ یہ کہ م: وەسفی بہ نندہ ی پەرورہ دگاری خودایہ، دوہم: وەسفہ بؤ
 بہ نندہ ی خواوہندی خودا، خودای موتہ عال دہ فرموی ﴿ وَبِعَادِ الرَّحْمَنِ الَّذِي يَسْئُرُونَ
 عَلَى الْأَرْضِ هُونَ ﴾ الفرقان: ۶۲، ھہ روہا ﴿ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴾ الإنسان:
 ۶، ﴿ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ﴾ ص: ۱۷، ﴿ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ ﴾ ص: ۴۱، ﴿ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ
 وَاسْحَقَ وَيَسْقُوبَ ﴾ ص: ۴۵، لہ سہر سلیمان دہ فرموی ﴿ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾ ص:
 ۳۰، دہ بارہ ی مہسیح (ﷺ) ﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ ﴾ الزخرف: ۵۹، نامانجی
 مہسیحی دیاری کرد کہ بریتیہ لہ بہ ندایہ تی، نہک خواوہندی، وەک چؤن دوژمنہ کانی
 مہسیح لہ نہ صارا دہ یانوت، وەسفی بہ ریزترین دروستکراوی خوی و بہ رزترین کہ س لہ
 پلہ ی بہ ندایہ تی لہ بہ رزترین مہ قامدا ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا ﴾ البقرة:
 ۲۳، ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ﴾ الفرقان: ۱، ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ
 الْكِتَابَ ﴾ الكهف: ۱، بہ بہ ندایہ تی ناوی ھیناوہ لہ مہ قامی دابہ زینی قورنان بہ سہ ریدا
 لہ جینگہ یہ ک کہ جینگہ ی پیکرلیہ بہ وە ی کتیبیکی تر وەک قورنان بہینن ﴿ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ
 عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا ﴿۱۹﴾ ﴾ الجن: ۱۹، لہ مہ قامی بانگہ وازدا بہ بہ ندایہ تی
 وەسفی کرد، ھہ روہا دہ فرموی ﴿ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا ﴾ الإسراء: ۱، لہ
 مہ قامی ئیسرادا بہ بہ ندایہ تی وەسفی کرد، لہ فرمودہ یہ کی سہ حیجی پیغہ مہ بردا (ﷺ)
 ((لا تطروني كما أطرت النصارى المسيح بن مريم وإنما أنا عبد، فقولوا عبد الله ورسوله))، لہ
 فرمودہ یہ کی تردا ((أنا عبد، أكل كما يأكل العبد و أجلس كما يجلس العبد))، لہ
 سہ حیجی بوخاریدا لہ عہ بدولای کوری عہ مرہوہ ((قرأت في التوراة صفة محمد ﷺ)): محمد
 رسول الله، عبدي ورسولي، سميت المتوكل، ليس بفظ ولا غليظ ولا صخاب بالأسواق، ولا يجزي
 بالسينة السينة ولكن يعفو ويغفر)).

خودا مژدہ ی رھای بہ بہ نندہ کانی داوہ، خودای موتہ عال دہ فرموی ﴿ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿۱۷﴾
 الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ﴾ الزمر: ۱۷-۱۸، ناسایشی رھای پیداون

﴿ يَوْمَ لَا حَافِيَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿۷۸﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴾

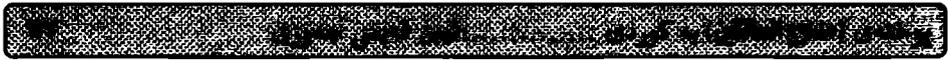
الزخرف: ۶۸-۶۹، شہیتانی لہ دہسہلات کہ نارداوہ بہ سہر بہندہ کانیبہوہ، دہسہلاتی شہیتانی لہ سہر نہوانہ داناوہ کہ دہیکہ نہ سہر بہرشتکاری خویان و ہاوہلی بؤ خودا پی دادہنہین ﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۷۹﴾ ﴾ الحجر: ۴۲، ہرہہما ﴿ إِنَّهُمْ لَيْسَ لَهُمْ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۸۱﴾ ﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُمْ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿ النحل: ۹۹-۱۰۰.

پیغہمبہر(ﷺ) چاکہ لہ بہندایہتیدا بہ بہررتزین پلہی ئایین دادہنہیت کہ بریتیبہ لہ پلہی نیحسان، لہ فہرموودہکہی جیبریلدا کہ پرسپاری نیحسانی لی کرد، فہرمووی ((أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)).

﴿ پیویستی ((ایاک نعبد)) بؤ ہموو بہندہیکہ ہتا مردن

خودای موتہعال بہ پیغہمبہر(ﷺ) دہفہرموویت ﴿ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَقًّا يَا أَيُّكَ الْبَاقِيَةُ ﴾ الحجر: ۹۹، نہہلی دؤزہخ دہلین ﴿ وَكَانَ كَذِبٌ يَوْمَ الَّذِينَ ﴾ ﴿ حَقًّا أَنَّنَا الْبَاقِيَةُ ﴾ المدثر: ۴۶-۴۷، یہقین لیژہدا بریتیبہ لہ مردن بہ کؤدہنگی نہہلی تہفسیر، لہ فہرموودہی سہحیددا لہ بہسہرہاتی "عثمان بن مضمون" دا خوی لیرازی بیت، پیغہمبہر(ﷺ) فہرمووی ((أما عثمان فقد جاءه اليقين من ربه))، واتہ مردن و نہوہی لہناو مردندایہ، مروؤتا لہ خانہی دونیادا بیت داوای بہندایہتی لہسہر ہلناگیریت، بہلکو لہ جیہانی بہرزہخدا جوڑہ بہندایہتیہکی تری لہسہرہ، کاتیک دوو فریشتہکہ پرسپاری لی دہکہن ((من كان يعبد؟ وما يقول في رسول الله (ﷺ)) داوای وہلامی لی دہکہن، لہ روؤی دوایبیدا بہندایہتیہکی تری لہسہرہ، نہو روؤہی خودا ہموو بہندہکانی بؤ سوژدہبردن بانگ دہکات، باوہپداران راستہوخؤ سوژدہ دہبن، بہلام بیباوہپان و دووہووان ناتوانن سوژدہ بیہن، کاتیک دہچنہ خانہی پاداشت و سزاوہ داواکردنی خودا لییان کوتایی پی دیت، بہندایہتی نہہلی پاداشت دہبیت بہ تہسبیحات نزیک و تہبا لہگہل ہناسہیان، نہ ماندووی و نہ شہکہتی لیوہ نابین.

ہر کہس پیبوابیت دہگاتہ مہقامیک بہندایہتی لہسہر ہلندہگیریت، نہو کہسہ زہندیقہ و بیباوہرہ بہ خودا و پیغہمبہرہکہی(ﷺ)، نہو کہسہ گہیشتوتہ مہقامی



بیتاوه پېوون به خودا و ده رچوون له نایینه که ی، به لکو تا به نده له پله و ناستی به ندایه تییدا به رزبیته وه به ندایه تییه که ی بۆ خودا مه زنتر ده بیت، بۆ ئه و مه به سته ئه رکه له سهر شانی پیغه مبه ر و سه رجه م پیغه مبه رانی تر **عليهم الصلاة والسلام** و علی نینا- مه زنتر و گه وره تر بووه له وه ی له سهر شانی گه ل ونه ته وه کانیان دانراوه، ئه رکه له سهر شانی خاوه نانی ویست و لیبران **"اولوا العزم"** زۆرترو گه وره تر بووه له وه ی له سهر شانی خه لکانی خوار ئه وان دانراوه، ئه رکه له سهر شانی خاوه ن زانسته کان **"اولوا العلم"** زۆرترو زیاتره له وه ی له سهر شانی که سانی تر دانراوه، هر که سیک به پیی پله و ناستی خوی.

❦ دابه شبوونی به ندایه تی بۆ گشتی و تایبه ت

به ندایه تی دوو جوړه: گشتی و تایبه ت.

به ندایه تی گشتی: بریتیه له به ندایه تی ئه هلی ناسمانه کان و زه وی، هه موویان بۆ خودان، چا کانیان و خرابانان، باوه پداران و بیتاوه پانان، ئه مه به ندایه تی زالیی خودا و مولکی خودایه، خودای موه عال ده فه رمویت ﴿ **وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ مَلَأْنَا لِقَدْحِجْتُمْ شَيْئًا إِذَا تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ۗ** ﴿١٠﴾ **أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۗ** ﴿١١﴾ **وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ** ﴿١٢﴾ **إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۗ** ﴿١٣﴾ **مَرِيَمُ: ٨٨-٩٣**، ئه م جوړه به ندایه تییه باوه پدار و بیتاوه پر ده گریته وه.

هه روه ها ﴿ **وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ مَا أَنْتُمْ أَصَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ ۗ** ﴿١٧﴾ الفرقان: ١٧، خودا به به نده ی خوی ناوی هینان سه ره پای گو مپرایان، به لام ناوانانیکي سنووردار به ناماژه. به ندایه تی ره هاش نه هاتووه بۆ ئه هلی جوړی دووه نه بیت، دواتر به پشتیوانی خودا باسی له باره وه ده که ين.

خودای موه عال ده فه رمویت ﴿ **قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ** ﴿٤٦﴾ الزمر: ٤٦، هه روه ها ده فه رمویت ﴿ **وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۗ** ﴿٣١﴾ غافر: ٣١، هه روه ها ﴿ **إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَّمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۗ** ﴿٤٨﴾ غافر: ٤٨، ئه مانه باس له به ندایه تی تایبه ت و گشتی ده که ن.

جه‌وزی دووه‌م: بریتیه له به‌ندایه‌تی گوئی‌پایه‌لی و خو‌شه‌ویستی و شوینکه‌وتنی
 فه‌رمانه‌کان ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ ﴿الزخرف: ۶۸﴾ ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ
 ۱۷﴾ ﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ﴿الزمر: ۱۷-۱۸﴾ ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ
 يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ﴿الفرقان: ۶۳﴾ هه‌روه‌ها
 خودای موته‌عال ده‌رباره‌ی نیبلیس ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَا تُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَكَ
 مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ ﴿الحجر: ۳۹-۴۰﴾ ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ ﴿الإسراء: ۶۵﴾
 ته‌واوی دروستکراوه‌کان به‌نده‌ی په‌روه‌ردگاری خودان، نه‌ه‌لی گوئی‌پایه‌لی و
 دۆستایه‌تی خوداش بریتین له به‌نده‌ی خواوه‌ندی خودا.

له قورئان وشه‌ی "عباد" نه‌دراوه‌ته پال خودا بۆ مانای نه‌و ده‌سته‌یه نه‌بیته.

وه‌سفرکردنی به‌نده‌کانی په‌روه‌ردگاری به به‌ندایه‌تی، له‌سه‌ر یه‌کێک له‌م پینج روه‌ه
 دیت:

یه‌که‌م، به‌شیه‌وی نه‌ناسراو، وه‌ک ﴿إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ
 عَبْدًا﴾ ﴿مریم: ۹۳﴾

دووه‌م: ناسراو به "لام" ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِّلْعِبَادِ﴾ ﴿غافر: ۳۱﴾ ﴿إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ
 بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ ﴿غافر: ۴۸﴾

سییه‌م: سنووردار به ناماژه ﴿ءَأَنْتُمْ أَضَلُّمْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ﴾ ﴿الفرقان: ۱۷﴾

چواره‌م: له‌که‌ل کۆی گشتی به‌نده‌کاندا ناویان به‌ینیت، له‌که‌ل نه‌ه‌لی گوئی‌پایه‌لیدا
 ناویان به‌ینریت ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ ﴿الزمر: ۴۶﴾

پینجه‌م: ناویان به‌ینریت به وه‌سفرکردنیان به‌و کارانه‌ی نه‌نجامیان داوه ﴿قُلْ يٰعِبَادِي
 الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ﴿الزمر: ۵۳﴾

له‌وانه‌یه بوتریت بۆیه به "عباده" ناوبراون چونکه بیه‌یوا نه‌بوون له به‌زه‌یی خودا،
 که‌پاونه‌ته‌وه بۆ لای، شوینی باشترین له‌وه‌ی بۆیان دابه‌زیوه که‌وتوون، بۆیه له
 به‌نده‌ی خواوه‌ندی و گوئی‌پایه‌لین.

به‌ندایه‌تی بۆ تاییه‌ت و گشتی دابه‌ش کراوه، چونکه بنچینه‌ی مانای وشه‌که بریتیه
 له ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌رداری، ده‌وتریت ((طریق معبد)) نه‌گه‌ر ته‌خت بیته له‌ژیر پیدای،
 هه‌روه‌ها ((فلان عبده‌ الحب)) واته نازداری کردوه، به‌لام دۆستانی خودا به ویست و

هه لێژاردنی خۆیان بۆی ملکه چ بوون و شانیان داوه ته ژێر فهرمان و دوورکه و تنه وه له قه دهغه کراوه کان، دوزمنانی خودا به زالیی و زۆری خودا ملکه چ بوون.

هاوشیوهی دابه شبوونی به ندایه تی بۆ تاییهت و گشتی بریتییه له دابه شبوونی "القنوت- واته گهردنگه چی" بۆ تاییهت و گشتی، ههروهها دابه شبوونی ((السجود)) سوژده به هه مان شیوه، خودای موته عال له سه ر "قنوت" ی تاییهت ده فه رمویتی ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيْتُ أَنَا لَهُ الْآيَاتُ سَائِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ الزمر: ۹، ههروهها له حه قی مه ریه مدها - عليها السلام- ده فه رمویتی ﴿وَكَاثِبَاتٍ مِنَ الْفٰنِیْنَ ﴿۱۲﴾﴾ التحريم: ۱۲، له م شیوانه زۆرن له قورئاندا.

ده رباره ی "قنوت" ی گشتیش ده فه رمویتی ﴿وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلِّ لَهٗ قٰنِیْنُوْنَ ﴿۲۶﴾﴾ الروم: ۲۶، "قانتون" واته فه رمه نه ردار و ملکه چن.

ده رباره ی سوژده ی تاییه تیش ده فه رمویتی ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا یَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَّیَسْبِخُوْنَہٗ وَّلَمْ یَسْجُدُوْا ﴿۲۶﴾﴾ الاعراف: ۲۰۶ ﴿اِنَّا نُنۡزِلُ عَلَیْہِمْ اٰیٰتِ الرَّحْمٰنِ خَرُّوۡا سَجۡدًا وَّیُکٰیۡمًا ﴿۵۸﴾﴾ مریم: ۵۸، له م شیوه یه له قورئاندا زۆره.

له سه ر سوژده ی گشتیش ده فه رمویتی ﴿وَلِلّٰهِ یَسْجُدُ مِنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْہًا وَّظُلُمًا بِالْغَدُوْرِ وَالْاَصٰلِ ﴿۱۵﴾﴾ الرعد: ۱۵.

بۆیه ئه م سوژده ی ناچارییه جیا یه له سوژده ی ناوبراو له نایه تی ﴿اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ یَسْجُدُ لَهٗ مِنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِیْرٌ مِّنَ النَّاسِ ﴿۱۸﴾﴾ الحج: ۱۸، لێر ده دا زۆر به ی خه لکی تاییهت کرد به سوژده، له سوره تی "النحل" یشدا به سه ر یاندا گشتگیری کرد ﴿وَلِلّٰهِ یَسْجُدُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مِنْ دَابَّوٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ ﴿۴۹﴾﴾ النحل: ۴۹، ئه مه بریتییه له سوژده ی ملکه چی و زالیی خودا- سه حاله-، هه موو که سیك فه رمان به ردار ی په روه ردا گاریی خودایه، ملکه چی عیززه تی ئه ون، له ژێر زالیی ده سه لاتی ئه ودان.



ئاسته‌کانی ((إياك نعبد)) به زانست و کردار

به‌ندایه‌تی به‌پیی زانست و کردار چه‌ندین ئاستی هه‌یه، ئاسته زانستییه‌که‌ی دوو‌جۆره:

یه‌که‌م: زانست به‌خودا.

دووهم: زانست به‌ئایینی خودا.

زانست به‌خودا-سبحاله- بریتیه له پینج ئاست: زانست به‌خودی خودا، به‌سیفه‌ته‌کانی، به‌ناوه‌کانی، به‌کرداره‌کانی، پاکراگرته‌ی خودا له شتیک که شایسته‌ی خودا نه‌بیت.

زانست به‌ئایینی خودا دوو ئاسته:

یه‌که‌م: زانست به‌ئایینه شه‌رعیه ئه‌مریه‌که‌ی خودا که بریتیه له شاپنگه‌ی راست و دروست و گه‌یه‌نهر به‌خودا(الصراط المستقیم).

دووهم: زانست به‌ئایینی به‌شه‌کی که پاداشت و سزا له‌خۆ ده‌گریت، زانست به‌فریشه و کتیه‌کان و پیغه‌مبه‌ران ده‌چیته ناو ئه‌م به‌شه‌وه.

ئاسته کردارییه‌که‌شی دوو جۆره:

یه‌که‌م: پله‌یه‌ک بۆ "أصحاب الیمین" ئه‌وانه‌ی به‌ده‌ستی راست بپوانامه‌که‌یان وهرده‌گرن.

دووهم: پله‌یه‌ک بۆ "السابقین المقربین" پیشکه‌وتوانی نزیکان له‌خودا.

ئاستی "أصحاب الیمین": بریتیه له‌جیه‌جی کردنی ئه‌رکه‌کان و ازه‌یتان له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان له‌گه‌ل چونه‌ناو موباحات و هه‌ندی له‌ناپه‌سه‌نده‌کان (مکروهات) و ازه‌یتان له‌هه‌ندی که له‌په‌سه‌نده‌کان (مستحبات).

پله‌ی پیشکه‌وتوانی نزیکان (السابقین المقربین): هه‌ستان به‌واجبه‌کان و په‌سه‌نده‌کان (الواجبات والمستحبات) و دوورکه‌وتنه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و ناپه‌سه‌نده‌کان، دووره‌په‌ریزی له‌هه‌ر شتیک له‌رۆژی دوایدا سوودیان پی‌ناگه‌یه‌نیت، خۆپاریزی له‌هه‌ر شتیک بترسن له‌رۆژی دوایدا زیانیان پی‌بگه‌یه‌نیت.

که‌سه‌تاییه‌ته‌کانی پیشکه‌وتوان و نزیکان له‌خودا: موباح بۆیان بووه به‌گوپراه‌لی و نزیکبوونه‌وه له‌خودا، ئه‌وه‌ش به‌باشی نیته‌کانیان، له‌وه‌رگرته‌ی

نیعمہ تہ کان و بہ ہرہ کانی پورہ ردگاری زانا و دانا کہ ہیچ نیعمہ تیکی بہ بندہ کانی نہ بہ خشبہ بؤ پورہ ردہ کردنیان نہ بیت بہو نیعمہ تانہ، تاکو نیت و مہ لہ کہی خیریان تیادا پورہ پتیدات، بہو بہ ہرہ و نیعمہ تانہ رہ گزی مرؤیی بہ خشنده یان بؤ زیاد بکات تاکو پتی بہ رزببنہ وہ بؤ پلہ کانی خیر و چاکہ و کہ مال و حکمت و بہو ہویہ شہوہ بچنہ ریزی چاکانہ وہ، نہ وان لہ ہموو بار و حالیکیاندا عابید و زاگیری پورہ ردگاریی خواہن بہ زہین، بہ ہموو جؤرہ کانی ملکہ چی و چونہ ژیربار و خؤشہ ویستی و تسلیمبوون، نہ وانہ لہ کینگہ کانیاندا عابیدن، لہ بازگاننہ کانیاندا عابیدن، لہ سہرجیکہ و لہ گہل ہاوسہ رہ کانیان عابیدن، بہو جؤرہ بہ ہوی نہو شتانہی خودا پتیداون سہرمہست نابن و خوا و ناوہ کانی خویان لہ یاد ناچیت، سہیری ہر شتیک دہکن بہ رہ گزیکی نوئی تہ ماشا دہکن لہ پورہ ردہ و ٹیچساندا، بؤیہ بؤ خواہن نیعمہ تہ کہ شوکر و خؤشہ ویستی و ملکہ چی و تہ تسلیمبوون و گوپراپہ لی زؤرتہ دہردہ بین.

لہ لای نہ وان موباحی یہ کسان لہ ہردو بہردا بوونی نیبہ (واتہ نہ خیری بؤ بنوسریت، نہ شہ)، ہموو کردہ وہ کانیان پارسہنگ بووہ، خہ لکانی خوار نہ وان موباح وازلئ دہینن و بہ پورسشہ وہ خریک دہبن، بہ لام نہم دہستہ یہ موباح بہ گوپراپہ لی و نزیکبوونہ وہ لہ خودا دہزانن، بؤ نہ ہلی نہم دوو ناستہ پلہ و پایہ گہ لیک بوونی ہہ یہ کہ مہ گہر تہ نہا خودا ہہ ژماریان بکات.

❖ ریسکانی بہ ندایہ تی

دہستہاری بہ ندایہ تی لہ سہر پازدہ ریسا دہسورپتہ وہ، ہر کہس تہ اوویان بکات ناستہ کانی بہ ندایہ تی کامل کردوہ.

بہ ندایہ تی دابہ شبوہ بؤ سہر دل و زمان و نہ ندامہ کانی لہش، لہ سہر ہہریہک لہ مانہ بہ ندایہ تی تایبہت بہ خؤی ہہ یہ.

نہ حکامی بہ ندایہ تی پیخجن: پیویست، باش، حہرام، ناباش، موباح، نہ مانہ بؤ ہہریہک لہ دل و زمان و نہ ندامہ کانہ.

نہ وہی "پیویستہ" لہ سہر دل ہہ ندیکی کؤدہنگی لہ سہر پیویستبوونیان ہہ یہ و ہہ ندیکی تریان جیاوازیان تیدایہ.

ئه‌وه‌ی کۆده‌نگی له‌سه‌ر پێویستبوونی هه‌یه‌ وه‌ك: ئیخلاص و پشتبه‌ستن به‌ خودا و خۆشه‌ویستی و ئارامی و گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خودا (الإنبابة) و ترس و هیوا و به‌راستزانی (الصديق) و نییه‌ت له‌ به‌ندایه‌تی و په‌رسشدا، ئه‌م نییه‌ته‌ برێکی زیاتره‌ له‌ ئیخلاص، چونکه‌ ئیخلاص بریتیه‌ له‌ ته‌نهاکردنه‌وه‌ی په‌رستراو (معبود) له‌ كه‌سانی تر.

ئیتی په‌رسش دوو ئاستی هه‌یه‌:

یه‌كه‌م: جیاکردنه‌وه‌ی په‌رسش له‌ ده‌ق پێوه‌گرتن.

دووه‌م: جیاکردنه‌وه‌ی ئاسته‌کانی په‌رسش هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکی تریان.

هه‌رسی به‌شه‌که‌ پێویست (واجب) ن.

ئوممه‌ت کۆده‌نگی هه‌یه‌ له‌سه‌ر پێویستی ئه‌و کارانه‌ له‌سه‌ر دلّ به‌شێوه‌یه‌کی گشتی.

هه‌ر به‌و جۆره‌ گه‌ردنکه‌ چی ته‌واو له‌ به‌ندایه‌تیدا که‌ خولگه‌ی ئایینی له‌سه‌ره‌، ئه‌وه‌ش بریتیه‌ له‌ کۆشان بۆ ده‌ربیرینی به‌ندایه‌تی به‌جۆرێک په‌روه‌ردگار پێیخۆش بێت و لێی رازی بێت، بنچینه‌ی ئه‌م گه‌ردنکه‌ چبوونه‌ پێویست (واجب) ه‌ و که‌مالی "گه‌ردنکه‌ چبوون" یش پله‌ی نزیکان (المقربین) ه‌.

هه‌ریه‌ك له‌و "پێویست" انه‌ له‌سه‌ر دلّ دوو به‌ره‌ی هه‌یه‌: پێوستی شایسته‌ (واجب مستحق) که‌ ئاستی "اصحاب الیمین" ه‌ له‌گه‌ڵ که‌مالی په‌سه‌ند (کمال المستحب) که‌ بریتیه‌ له‌ ئاستی نزیکان (المقربین)

هه‌ر به‌و جۆره‌ ئارامگرتن به‌ کۆده‌نگی ئوممه‌ت پێویست (واجب) ه‌، ئیمامی ئه‌حمه‌د ده‌فه‌رمووت: خودا باسی ئارامگرتنی له‌ نه‌وه‌د شوینی قورئاندا کردووه‌، یان زیاتر له‌ نه‌وه‌د، دوو به‌ره‌ی هه‌یه‌: پێویستی شایسته‌ و که‌مالی په‌سه‌ند.

ئه‌وانه‌ی که‌ ئوممه‌ت جیاوازیان له‌سه‌ری هه‌یه‌، وه‌ك رازیبوون، له‌ "پێویستبوون" یدا دوو قسه‌ هه‌یه‌:

ئه‌وه‌ی به‌ پێویستی داناوه‌ ده‌لێت: نارازیبوون له‌ خودا حه‌رامه‌، رزگاربوون له‌و حه‌رامه‌ ته‌نها به‌ رازیبوونه‌ له‌ خودا به‌ده‌ست دێت، ئه‌و شته‌ی به‌هۆیه‌وه‌ له‌ حه‌رام رزگارت ده‌بێت پێویست (واجب) ه‌.

ئه‌و که‌سه‌ش که‌ ده‌لێت رازیبوون له‌ خودا په‌سه‌نده‌ (مستحب) ه‌، ده‌لێت: له‌ قورئان و فه‌رمووده‌دا فه‌رمانی پێنه‌کراوه‌، به‌پێچه‌وانه‌ی ئارامگرتن (صبر) ه‌ وه‌ خودا له‌ چه‌ندین شوینی کتێبه‌که‌یدا فه‌رمانی پێکردووه‌.

هر به و جوره پشتبستن به خودا پیوسته ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾

یونس: ۸۴

خودا فرمانی به گه پانه وهی به رده وام کردوه بۆ لای خوی ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ﴾

الزمر: ۵۴، فرمانی به ئیخلاص کردوه ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾

البینة: ۵، هروه ترسان له خودا ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُواكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۵﴾﴾ آل

عمران: ۱۷۵، ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾ البقرة: ۱۵۰، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْبَقِرَةَ: ۴۰،

هر به و جوره فرمان به صدق ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

الْمُتَّقِينَ﴾ التوبة: ۱۱۹، هروه خۆشه ویستی که به کیکه له مه زنتین

واجبه کان، چونکه بریتیه له کرۆکی به ندایه تی که فرمانی پیکراوه، به لکو موخ و

رۆحی به ندایه تیبیه ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ المائدة: ۵۴. لیره دا خۆشه ویستی کراوه به به کیکه

له سیفه ته کانی "حزب الله"

به لام رازیبون: له قورئاندا مه دح و سه نای نه وانه کراوه که رازین، فرمانی

پینه کراوه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ المائدة: ۱۱۹.

لای هندی که س کوبونه وهی رازیبون له گه ل نازارچه شتن جیگه ی پرسیاره،

واده زانن نه و دوانه له به کتر جیان و پیکه وه کۆنابنه وه، به لام به و جوره نییه که نه و

گومانی پی ده بات، نه خۆشیک که ده وایه کی بیترزاو و تال ده خوات نازاری پی

ده چیژیت، به لام پی رازیبه، رۆژووگر له مانگی ره مه زاندا و له گه رمای زۆردا نازاری

پی ده چیژیت، به لام پی رازیبه، مرفی به خیل به ده رکردنی زه کات له ماله که ی نازار

ده چیژیت، به لام پی رازیبه، وه ک چون نازارچه شتن نه رتی ئارامگرتن ناکات، هر به و

جۆره نه رتی رازیبونیش ناکات.

جیاوازی نیوانیان له رازیبون به بریاره برپاوه گه ردوونیه کانی خودایه، به لام

رازیبون به وهی نه و-سبحاله- په روه ردگار و خودایه و رازیبون به فرمانه

ئاینیه کانی کۆدهنگی هه به له سه ر پیوستبوونیان، به لکو به نده نابیته موسلمان تا

نه و رازیبونه ی نه بیت، رازی بیت به خودا وه ک په روه ردگار، رازی بیت به ئیسلام

وه ک ئاین، رازی بیت به محمد(ﷺ) وه ک پیغه مبه ر.

لیره دا جیاوازی هه به له نیوانیان له مه ر بوونی "الخشوع-ترس و ملکه چی" له

نوژدا، فه قیهان دوو بۆچوونیان هه به: ئین حامد که له هاوه لانی ئیمام نه حمه ده

و ئه بو حامد غه زالی له "احیاء" دا به پیتویتی داده نین، به لام زۆریه ی فهقیهان به پیتویتیان دانه ناوه.

به لگه یان هیناوه ته وه به وه ی پتغه مبه ر(ﷺ) فه رمانی کردووه گه ر که سیک له نوێژه که یدا هه له ی کرد سوژده ی سه هو بیات فه رمانی پینه کردووه نوێژه که ی دووباره بکاته وه، له گه ل فه رمووده ی ((ان الشيطان يأتي احدكم في صلاته، فيقول: اذكر كذا، اذكر كذا- لا لم يكن يذكر- حتى يضل الرجل ان يدري كم صلى)) به لام کتبه رکی له وه دا نییه که نه نوێژه پاداشته که ی به نه ندازه ی ناماده بوونی دل و ملکه چیه تی بو خودا، وه ک پتغه مبه ر(ﷺ) ده فه رموویت: ((ان العبد لينصرف من الصلاة ولم يكتب له الا نصفها، ثلثها، ربعها، حتى بلغ عشرها))، نین عه باس - خویان لی رازی بیت - ده فه رموویت ((نه وه ندهت له نوێژه که ت بو ده نوسری که تینگه یشتووی (دلته ناماده بووه)))، نه نوێژه - به پیتی که مالی مه به ست له نوێژ - دروست نییه، هه رچه ند دروسته به پیتی فه رمان نه کردن به دووباره کردنه وه ی، نابیت وشه ی "دروسته" ی به سه ردا سه پیت و بوتریت "نوێژیکی دروسته" له کاتی که نه جامده ره که ی له سه ر نوێژه که پاداشت وه رناگریت، نه و قسه یه ی گوايه "نه نوێژه ی خشوعی تیدا نه بیت دروسته، واته نه و ئایه تانه ی که ده یانخوینی و نه و یادانه ی تیایدا نه جامی ده دات تیرامانیان بو نه کات"، نه م به کاره ی تانی وشه ی "دروسته" بو نه و مه رجه زاواه بیانه به کارده هینریت که په یوه ندی به کار و جووله ی روواله تی و به ده نییه وه هه یه، نه ک کار و کرده وه ی ناوه وه ی مروف وه ک ئیخلاص، هه روه ک چۆن پزیشکان وشه ی "ته ندروست" بو جه سه ته به کارده هینن به بی سه رنجدان له ته ندروستی ده روون و بیروباوه ر و نه خلاق، دروستی نوێژ به م مانایه نه وه ناگه یه نیت فه رزه که ی له کۆل بووبیته وه و له رۆژی دوایدا له سه ریان پرسیری لی نه کریت، مه به ست نه وه یه که له روواله تیدا دروسته وه ک به کاره ی تانی ناوی "موسلمان" بو که سی "دووپوو" له ده ره وه دا.

کرۆکی مه به ست: نه م کار و کرده وانه - پیتویت و به باشزانراویان - بریتین له به ندایه تی دل، هه ر که س په کیان بخات نه و به ندایه تی مه لیک (دل) ی په کخستوو به با به به ندایه تی ره عیبه ته کان که نه ندامه کانی جه سه ته یه تی هه ستابیت.

ئەوێ پێویستە ئەوێهێ که مەلیکی هەموو ئەندامانی جەستە - که بریتییه له دل- به بەندایهتی خۆی بۆ خودا- سبخاله- هەلبستیت، ئەو و رهعیه تهکانیشی.

ئەو قەدەغە کرولانەیی که له سه‌ریه‌تی وهك "لوتبه‌رزی و ریا و له‌خۆده‌رچوون و حه‌سوودی و بێتاگایی و دوورپوویی و له‌خۆباییبوون" نوو جۆرن: بێباوه‌پی و یاخیبوون. یاخیبوون نوو جۆره: گه‌وره و بچووك.

گه‌وره: وهك ریا و له‌خۆده‌رچوون و لوتبه‌رزی و شانازی و خۆمه‌زن كردن و بێهيوایی له‌ به‌زه‌یی خودا و ره‌شبینی له‌ ده‌رگای خودا و گوێنه‌دان به‌ مەكری خودا و خۆشی و سه‌روور به‌ ئازاری موسڵمانان و ده‌سته‌هێنان به‌ ریشدا بۆ به‌لا و ناخۆشیه‌یه‌كانیان و هه‌زكردن له‌وه‌ی خراپه‌ له‌ ناویان ب‌لاوبه‌یته‌وه، حه‌سوودی به‌وه‌ی خودا پێیداوون، ئاوات خواستن بۆ ئەوێ نيعمه‌ته‌كانیان لى وه‌ریگيریته‌وه، سه‌رنه‌نجامه‌كانی ئەم ئاماژه‌ بۆكروانه‌ که له‌ زینا و خواردنه‌وه‌ی ئاره‌ق و گونا‌هه‌ گه‌وره‌ دياره‌كان هه‌رام‌ترن، چاره‌سه‌ری دل و جەسته‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ هەموو ئەوانه‌ و ته‌وبه‌كردن لێیان، ئەگه‌ر نه‌، ئەوه‌ دلێکی نه‌خۆش و شتواوه، گه‌ر دلێش تێكجێت هەموو جەسته‌ تێكده‌چێت. ئەم ئافاتانه‌ له‌ نه‌ناسین و نه‌زانینی به‌ندایه‌تی دل‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دن، هه‌روه‌ها هه‌لته‌ستان پێیان.

بۆیه ئه‌رك و كاری ((اياك نعبد)) له‌سه‌ر دل‌ه‌ به‌ر له‌ ئەندامه‌كان، گه‌ر پشتگوێیان بخات و جێبه‌جێیان نه‌كات به‌ دژه‌كانی ئەوانه‌ پرده‌به‌یت، به‌پێی جێبه‌جێ كردنی ئەوانه‌ له‌ دژه‌كانیان خالی ده‌به‌یته‌وه.

ئەو كاروكرده‌وانه‌ له‌وانه‌یه‌ گونا‌ه‌ی بچووك بن یان گه‌وره‌ بن به‌پێی هێز و توندیان یان سووكی و وردیان.

له‌ گونا‌هه‌ بچووكه‌كان: هه‌زی هه‌رام و ئاوات بۆ خواستنی، جیاوازی پله‌ی هه‌ز له‌ گونا‌ه‌ی گه‌وره‌ و گونا‌ه‌ی بچووك به‌پێی پله‌ی هه‌ز لێكراوه‌كه‌یه‌، هه‌زی بێباوه‌پی و هاوه‌لدانان بێباوه‌پیه‌، هه‌زی بیدعه‌ له‌ ئایین ده‌رچوونه‌، هه‌زی گونا‌هه‌ گه‌وره‌كان یاخیبوونه‌، گه‌ر بۆ خودا ئەو گونا‌هه‌ گه‌وره‌یه‌ ئەنجام نه‌دا - له‌ كاتێكدا ده‌یتوانی ئەنجامی بدات - پاداشت له‌سه‌ری وه‌رده‌گریت، گه‌ر هه‌ولیدا بۆ ئەنجامدانی گونا‌هه‌كه‌ و پێینه‌گه‌یشته‌ وهك بکه‌ری گونا‌هه‌كه‌ خراپه‌ی بۆ ده‌نوسریت، چونکه‌ له‌ ئەه‌كامی

پاداشت و سزادا ئەو دوو کەسە یە کسانن، با لە ئەحکامی شەرعدا هەمان دوو کەس نەبن، بۆیە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی ((گەر دوو موسڵمان بە شمشیرەکانیان رووبەپووی یە کتر وەستانەو، بکوژ و کوژراوێکە هەردوو لە ئاگردان، وتیان: ئەمەیان بکوژە ئەو پێغەمبەری خودا، ئەو کوژراوێکە بۆ؟ فەرمووی: ئەویش سووربوو لەسەر کوشتنی بەرانبەرەکی))، کوژراوێکەشی وەک بکوژەکی دانای بە هۆی سووربوونی لەسەر کوشتنی کەسی بەرانبەر، هەردوو یە کسانن لە گوناھدا، نەک لە حوکمی شەرعدا، نمونەی ئەمانە لە پاداشت و سزا زۆن.

بە م پرەوی خستمانەپوو پەسەندەکانی دل و موباحەکانی زانرا و روون بوویەو.

❁ بەندایەتی زمان

پێنج بەندایەتییه کە ی زمان:

یە کە م پێویسەکانیان: گۆکردنی دوو شەھادەکی (لا إله إلا الله، محمد رسول الله) خۆبندنەوێ قورئان چەندە پێویست بێت، ئەو پرەش ئەو یە کە نوێژی پێ دادەمەزێت، گۆکردنی ئەو زیکرە پێویستەنی لە نوێژدا دەخوێنن کە خودا و پێغەمبەر فەرمانیان پێکردوون، وەک چۆن فەرمان بە "تسبیح" کراوێ لە رکوع و سوژەدا، هەر وەها فەرمانی کردووە بە وتنی "ربنا ولك الحمد" داوی راستبوونەو لە رکوع، هەر وەها فەرمانی بە تەحیات و وتنی "الله اکبر" کردووە.

هەر وەها لە پێویستییهکان لەسەر زمان وەلامدانەوێ سلاوکردنە، لە سەلامکردنی سەرەتادا دوو بۆچوون هەیه.

هەر وەها لە پێویستییهکانی سەر زمان فەرمان بە چاکە و رێگری لە خراپەیه، فێرکردنی نەزان و رێنومایی سەرلێشێواو و شایەتی دانی تاییبەت بە حەق و راستگویی لە گوفتاردا.

بەلام پەسەندەکانی زمان: خۆبندنەوێ قورئان و بەرداوامی لە یادی خودا و کۆری زانستی بەسوود و هاوشتیوێکانی ئەمانە.

حەرەمەکانی زمان: وتنی هەر شتێک خودا و پێغەمبەرەکی پێیان ناخۆش بێت، وەک وتنی هەندی بیدعە کە پێچەوانە ی ئەو بێت خودا پێغەمبەری بۆ رهوانە کرد و بانگرن بۆ ئەو شتانە و جوانکردنیا و بەهێزکردنیا، هەر وەها دروستکردنی تۆمەت و جنێودان

بہ موسلمان و نازاردانی بہ ہر وتنیک، ہر بہو جزرہ درؤ و شاہتیدانی ناحق و وتنی قسہیک دہربارہی خودا زانستت پئی نہبیت کہ لہ ہمویان قہدہغہکراوترہ.

ناپہسہندہکان: وتنی شتیک کہ نہوتنی باشتربیت لہگل نہبوونی سزا لہسہری.

پیشین جیاوازی لہنیوانیاندا ہہیہ: نایا لہ زماندا موباح بوونی ہہیہ کہ ہردو بہرہکے یہکسان بیت، واتہ وتن و نہوتنی وہک یہک و ابیت؟ لہمہشدا دوو بؤچوون ہہیہ کہ "ابن منلر" و کہسانی تریش باسیان کردوہ، یہکیکیان: ہمورئوہی مروؤ دہیکات بہ قسہ: یان بہخیر بؤی دہنوسریت یان بہ شہر لہسہری دہنوسریت، قسہیک بوونی نیبہ نہ بؤی بنوسریت نہ لہسہری بنوسریت. بہلگہیان بہوہ ہیناوتہوہ کہ ہمور قسہیکے مروؤ دہنوسریت ﴿ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِيدٌ ﴾ ﴿ ۱۸ 》 ق: ۱۸، بؤیہ جگہ لہ خیر و شہر شتیکی تر نانسریت.

دہستہیکیش دہلین: موباح لہ قسہدا بوونی ہہیہ و کہسہکے ہچی بؤ نانسریت نہ پاداشت نہ سزا، ہرہوک جوولہی ئەندامہکانی تر، دہلین: چونکہ زوریک لہ قسہ بک و مکہ (الأمر والنہی) نایانگریتہوہ، ئەمہش تایبہتمندی موباحہ.

راستیہکے: جولاندنی زمان بہ قسہکردن دوو بہرہی یہکسانی نیبہ، بہلگو یان وەرگیراوہ یان رەدکراوہتہوہ، چونکہ زمان تایبہتمندیہکی ہہیہ کہ ئەندامہکانی تر نیبانہ، زوربہی ئەوانہی لہ ناگری دۆزہخدا بہرپودا وەرپان دہگپن بہری زمانیانہ، ہر وشہیک لہ زمان دیتہ دہرہوہ، یان خودا و پیغہمبہر رازی دہکات، یان نہ، گہر رازی کرد وەرگیراوہ، ئەگہر نہ، رەد دہکرتہوہ، ئەمہ پیچہوانہی جوولہی ئەندامہکانی تری جہستہیہ، خواہنہکے سوود لہ جوولاندنیان دہبینیت لہ موباحتیکی "دوو بہرہ یہکسان" دا، بؤ ئەو ئاسوودہی و قازانجہی تیاپاندا ہہیہ، بہکارہینانیان موباح کراوہ لہو جینگہدا بہ قازانجیک بؤی بگپتہوہ و لہ رۆژی دواییدا زیانی پی نہگہیہتیت، بہلام جولاندنی زمان(قسہکردن) بہ شتیک سوود و قازانجی نہبیت ہر بہ زیان دہشکیتہوہ بہسہر کہسہکہدا.

لہوانیہ جوولہ ہہبیت بؤ ئەندامہکانی جہستہ تیاپدا زیان و قازانج و بہرپرسیاریتی یہکسان بن، دہرنہکےوتنی ئەوہ لہ زمان بؤ زوری بہکارہینانی زمان لہلاین مروؤہوہ دہگپتہوہ، ئەو لیتی بہناگاہیہ، بہلام لہ ئەندامہکانی تر ناگاہی نیبہ بہتایبہت بیستن و بینین.

وتراوه جوولەى زمان لە کاتى پتووستیدا وەرگىراوه و لە کاتى ناپتووستدا رەد دەکریتەوه و سوودى بۆى نىیە، ئەوکات لەسەرى دەنوسرى و بۆى نانوسرىت. ئەگەر بوترىت: گەر کارەکه دوو بەرە یەکسان (موباح) بوو، ئەوا جوولەى زمان که وەسیلە یە بۆ ئەو موباحە دیسان موباح دەبیت، چونکە هۆکارەکان شوین مەرام و حوکمەکان دەکەون.

وتراوه: مەرج نىیە وابیت، لەوانە یە شتىک موباح بیت یان پتووست بیت، بەلام هۆکارەکهى ناپەسەند بیت، وەک وەفاکردن بە گوپراپەللیه کی نەزىکراو، لەگەڵ ئەوهى که جیبە جى کردنى واجبە هۆکارەکهى که بریتىیە لە "نەزى" ناپەسەندە و نەهیلکراوه. هەر بەو جۆرە سویندى ناچارى رەد دەکریتەوه لەگەڵ پتووستى وەفا بە سویندەکه، یان دانى که فارهت، سواکردن لە کاتى پتووستیدا بە ناپەسەند دانراوه که چى ئەوهى بە سوال پەیدای کردووه موباحە سوودى لى ببینیت، لەم شىوانە زۆرن. لەوانە یە هۆکارى که فەسادنامى بەهۆى ئەو فەسادەوه ناپەسەند بیت یان حەرا بکرىت، بەلام ئەو شتى هۆکارەکهى بۆ دەگریتەبەر نە حەرام بیت نە ناپەسەند.

❖ بەندایەتى ئەندامەکانى جەستە

پینج بەندایەتییە که لەسەر ئەندامەکانى جەستە: بیست و پینج پلەن، هەستەکان پینج و ئەحکامەکانیش پینج (پینج بەندایەتییە که)

لەسەر گووى:

پتووستى گوگرتن: وەک گوگرتن بۆ ئەو شتانەى خودا و پىغەمبەرە کهى پتووستیان کردووه لە گوگرتن لە ئىسلام و باوەر و فەرزەکانى، هەر بەو جۆرە گوگرتن لە خویندى ناو نوپى بە کۆمەڵ کاتىک ئىمام دەخوینیت، هەر وهه گوگرتن لە وتارى هەینى لە دروستترین قەسى زانایاندا.

حەرامکراو: گوگرتن لە بىباوەرپى و بیدعە، مەگەر لە گوگرتنیدا بەرژەوه ندىیەک بوونى هەبیت، لە بەرپەرچدانەوهى یان شایەتیدان لەسەر ئەو کهسەى دەبیت، یان زیادکردنى هیزى باوەر و سوننەت بە زانینى دژەکانیان لە بىباوەرپى و بیدعە و هاوشیوه کانیان.

هەر بە و جۆرە گوێگرتن لە دەنگی ئافرهتی نامەحرەم گەر گوێگرتن لە دەنگیان فیتنە ی لێ بەیدا ببیت، گەر پێویستی بێک لە پشتیبەوه بوونی نەبیت، لە شایەتیدان و مامەڵە و داوای فتوا و دادگایی و چارەسەر و هاوشیووەی ئەمانە.

هەر بە و جۆرە گوێگرتن لە موسیقا و ئامێرەکانی ئاواز و گۆرانی و سەرمەستی، وەك "عود و تەنمبۆر و بەراع" و هاوشیووەکانیان، لەسەری پێویست نییە گوێی بناخنیت ئەگەر دەنگەکی دەگەیشته لای، ئەو نایەوێت گوێیان بۆ بگریت، مەگەر لەو بترسیت گوێی بۆ بگریت و هەستی بەلایدا ببزویت، ئەو کات پێویستە لە گوێگرتن دور بکەوێتەوه لە دەروازەی پێویستی رێگری کردن لە هۆ "سد الذرائع".

هاوشیووەی ئەمە سەیرکردنی لەناکاو و بێ مەبەست کە لەسەر تەماشاکەرە کە حەرام نەکرەوه، بەلام سەیرکردنی دووهم لەسەری حەرامە گەر بە ویستی خۆی بیت.

گوێگرتنی پەسەند: گوێگرتنی پەسەند لە زانست و خوێندنەوهی قورئان و یادی خودا و گوێگرتن لە هەر شتێک خودا پێیخۆشه و نەبوو تە فەرز.

گوێگرتنی ناپەسەند: پێچەوانەی پەسەندە، گوێگرتن لە هەر شتێک بەناباش و ناپەسەند زانریت و سزای لەسەر نەبیت.

موباحی گوێگرتن روشن و دیارە.

لەسەر چاؤ:

سەیرکردنی پێویست: تەماشاکردنی قورئان و کتیبە زانستیەکان لەکاتی پێویستبوونی ئەو زانستانەدا، تەماشاکردن بۆ جیاکردنەوهی حەلال لە حەرام بۆ ئەو شتانەی دەبخوات، یان دەبێه خشیت، یان خۆشی و چێژیان لێ دەبینیت، سەیرکردنی ئەو ئەمانەتانەی دەیانگێریتەوه بۆ خاوەنەکانیان، هاوشیووەکانی ئەمانە.

سەیرکردنی حەرام: سەیرکردنی نامەحرەم بە حەز و ئارەزوو، یان بەبێ ئارەزوو مەگەر بۆ پێویستی، وەك سەیرکردنی کەسی داخووزیکەر و مامەڵەکەر و شایەت و دادوهر و پزیشک و خاوەن مەحرەم.

سەیرکردنی پەسەند: سەیرکردنی کتیبی زانستی و ئاینی کە کەسە کە باوهر و زانستی پێیان زیاد دەکات، سەیرکردنی بەلگە و نیشانە بینراوکان بۆ ئەوهی بیانکات بە بەلگەی یەکتای خودا و ناسین و حیکمەتەکانی، ئەمە پێویستترین

پىۋىستىيە، لە زۆر شوپىنى قورئاندا بە توندى فەرمانى پىكراۋە، ھەرەشەى توندى كىرۋە لەوانەى خۆيان كۆيۈر و بىئاگا كىرۋە لە بەلگە و نىشانە گەردوونىيەكان، كۆيۈبوون لەوانە سەردە كىشىت بۆ بەدروزانىنى بەلگە و نىشانەكانى خودا لە ئاسۆى دەروون و گەردووندا. باۋەر بە خودا و كىتپەكەى و پىغەمبەرەكەى بەرى تىپرامان و بىركىرنەۋەيە لە بەلگە و نىشانەكانى خودا لە دەروون و گەردووندا.

سەيركىردنى ناپەسەند: زىادە سەيركىردن كە ھىچ بەرژەۋەندىيەكى تىدا نىيە، چاۋ زىادە سەيركىردنى ھەيە ۋەك چۆن زمان ھەيىۋو، زۆرن ئەۋانەى زىادە سەيركىردن بە ئەنجامىكى گەياندوون زۆر بە زەحمەت لىي قوتارىبوون و چارەسەركىرنەكەى زۆر گران بوۋە، ھەندى لە پىشىن: سەيركىردنى زيادىيان بە ناپەسەند دەبىنى ۋەك چۆن قسەركىردنى زيادىيان بە ناپەسەند دەزانى.

سەيركىردنى موباح: ئەۋ سەيركىردنەى كە زىان و قازانجى تىدا نىيە لە ئىستا و داھاتوۋدا.

لە سەيركىردنى حەرام سەيرى عەۋراتە كە ئوۋ بەشە: عەۋرەتەك لە پشت پۆشاكەۋە، لەگەل عەۋرەتەك لە پشت دەرگاۋە، گەر تەماشاش ئەۋ عەۋرەتە بكات كە لە پشتى دەرگاۋەيە و خاۋەن عەۋرەتەكە تىرىكى بۆ ۋەشانە و چاۋى كۆيۈر كىرد ئەۋا تىرنەندازەكە ھىچى لەسەر نىيە و خويىنى چاۋەكەى بە بى بەرانبەر دەپۋات، بە دەقى فەرموۋدەى پىغەمبەر(ﷺ) كە فەرموۋدەيەكى سەھىجە و ئىمامى بوخارى و مسلم رىۋايەتەيان كىرۋە، لە ئەۋ ھورەبىرەۋە، ئەۋىش لە پىغەمبەرى خوداۋە(ﷺ) فەرموۋىتەى ((من اطلع في بيت قوم بغير إذنهم، فقد حل لهم أن يفتأوا عينه))، ھەرۋەھا ئەۋو داۋود رىۋايەتى كىرۋە ((لفقأوا عينه فقد هدرت)).

ئەمە لە كاتىكدا سەيركەرەكە ھۆيەكى نەبىت بۆ سەيركىردنى ئەۋ شوپىنە، ۋەك بوونى عەۋرەتەكى خۆى لەۋ جىگە كە بىھوۋىت سەيرى بكات، يان گومانىك-ئەۋ فەرمانى پىكرايىت، يان رىگەى پىدرايىت- چاۋدېرى بكات.

لەسەر تام و چىز:

چىزى پىۋىست: خۇداردن و خۇاردنەۋەى پىۋىست بە مەۋقە گەر نەيخوات ترسى مردنى لى بىكرىت، گەر كەسەكە تا مردن خۇاردنى نەخۇارد، ئەۋا مردنەكەى ياخيپوونە

و كوشتنى خۆيه تى، ئىمام ئەحمەد و طاووس دەلئىن: ھەر كەس ناچار بوو بە خواردنى مردارەو ھەبوو نەبخوارد و بە ھۆيەو ھەرد دەچىتە ناو ناگرەو ھە.

چىژى ھەرام: ھەك چىژى ئارەق و ژەھرى كوشندە و چىژى قەدەغە كراو لىي لەكاتى رەفدووى پىويست (واجب) دا.

چىژى ناپەسەند: ھەك چىژى گومان لىكراو ھەكان و خواردنى ناپىويست و چىژى خواردنىك خانە خوئى نەبووستىت تۆ بانگەيش بكات بۆ سەرى، ھەروەھا چىژو چەشتنى خواردنى رىبازە ھەكان لە ھەلیمە و دەعوەتە كاندە، لە سونەتى پىغەمبەردا ھاتو ھە: پىغەمبەر (ﷺ) ((لەھى عن طعام المتبارين))، ھەروەھا چىژى خواردنى كەسەك لە شەردەدا پىت بىەخشىت نەك بە دل و دەروون.

چىژى پەسەند: خواردنى ئەو ھى يارمەتەت دەدات لە سەر گوپرايە لى خودا - عزوجل - لەو خواردنە ھى خودا رىگە پىداون، خواردن لە گەل ميوان تاكو خواردنە كەى لە لا خۆش و باش پىت و مەبەستى خۆى لىو ھەدەست بەئىت، خواردنى كەسەك بانگەيشى كرىبىت كە پىويست پىت يان بەباش بزانرەت بچىت بەدەم بانگەيش كرىنە كە يەو ھە.

ھەندى لە فەقەھان خواردنى ھەلیمە پىويست بە رۆيشتن بۆى بە واجبىان داناو ھە، بەھۆى بوونى فەرمانەو ھەسەرى لە لای شارىعەو ھە.

چىژى موباح: چىژىكە گونامى تىدا نەپىت و نەكە و تىبىت بە لای بە كىك لە دوو بەرە كە دا (پەسەند و ناپەسەند).

﴿پەيوەستبوونى پىنج بەندايە تىبەكە (پىنج ئەھكامەكە) بە بۆنكرەنەو ھە: بۆنى پىويست: ھەر بۆنىك رىگەى ھەلال و ھەرامى شتىك رۆشن بكاتەو ھە، ھەك ئەو بۆنەى شتىكى تايبەتى پى جىادە كە يەو تاكو بزانىت پاكە يان پىسە؟ ژەھرىكى كوشندە يە يان زىانى تىدا نىبە؟ دەتوانرەت سوودى لى ببىنرەت يان زەرەر؟ لەو بۆنكرەنەو راستىبەك ساغ بىتەو ھەھۆى كەسى خاوەن شارەزايى و ھاوشىو ھەكانى ئەوانەو ھە.

بۆنى ھەرام: بۆنكرەنى بۆنى خۆش لە ئىھرامدا بە مەبەستەو ھە، بۆنكرەنى بۆنى داگرەكراو و دزراو، بۆنكرەنى بۆنى ئافرەتەك بۆنى لەخۆى داپىت، نەو ھەك روىبە پووى فىتنەى دوای بۆنكرەن بىتەو ھە.

بۇنى پەسەند: بۇنى شىتېك كۆمەكيت بىكات لەسەر گوپراپەلى خودا، ھەستەكانت بەھىز بىكەن و دەروون بۇ زانست و كردار بىكەنەو، لەوانە ھەدىيەى بۇنى خۇش و رىحان گەر ھەدىت كرا.

لە سەھىجى "مسلم" دا لە پىغەمبەرەوہ (ﷺ) ((ھەر كەس رىحانەى پىدرا رەدى نەكانتەو، چونكە بۇنەكەى خۇشە و ھەلگرتنى ئاسانە))

بۇنى ناپەسەند: وەك بۇنكردىنى بۇنى سستەمكاران و كەسانى خاوەن شوبەه و ھاوشىوہ كانى ئەمانە.

بۇنى موباح: بۇنكردىنىكە لەلاى خوداوہ قەدەغە نەكرابىت و ھىچى لەسەر نەبىت و بەرزەوہندىيەكى ئاينى تىدا نەبىت و وابەستەى شەرع نەكرابىت.

پەيوەستبوونى ئەو پىنج ئەھكامە بە ھەستى دەستلىدانەوہ ((اللمس)):

دەستلىدانى پىويست: دەستلىدانى ھاوسەر كاتىك ھاوسەرىكردىن لەگەلى پىويست بىت.

دەستلىدانى ھەرام: دەستلىدانى نامەھرەم بەبى ھۆيەكى شەرعى.

پەسەند: ئەگەر چاوداخستنى تىدابىت و خۇى لە ھەرام پى بگرتتەوہ و پاكداوپنى ھاوسەرەكەى تىدابىت.

ناپەسەند: دەستدان لە ھاوسەرى خۇت بە مەبەستى چىژ لە كاتى ئىحرامدا، ھەروہا لە ئىعتىكافدا و لە كاتى رۇژوودا ئەگەر لەخۇى دلنيا نەبوو، ھەروہا دەستدان لە پانى پىاو لەبارىكدا بە عورە سەرزىمىر كرابىت.

موباحىش: ئەوہى نە بەرزەوہندىيەكى ئاينى نە مەفسەدەيەكى تىدايە.

ھەر بەو جۆرە ئەم پىنج بەندايەتییە روو لە دەست و پى دەكات و نمونەكانيان شاراوہ نىن.

كاسپى دىارىكراو بۇ بۇئوى خۇى و خانەوادە و مال و مندال پىويستە، لە پىويستبوونى كەسابەت بۇ گىرپانەوہى قەرز جىاوازى ھەيە، راي دروست ئەوہىە: بۇ گىرپانەوہى قەرزەكەى كەسابەت پىويستە، كاسپى بۇ دەركردنى زەكات پىويست نىيە، لە پىويستبوونى بۇ جىيەجى كردنى فەرىزەى حەج جىى بىر لىكردەنەوہىە،

به هیژترین به لگه: پیوستیونه، چونکه له توانای مرؤفدایه و به و هویه وه ده توانیت فریزه ی حاج نه تمام بدات، نه وه ی لای زانایان مه شهوره پیوست نه بیونیه تی. نمونه ی ده ستوه شانندی پیوست: کومه کی کسی په ککه و ته و ناچار و ره جمع کردنی شه یان (رمی الجمار).

هه رام: کوشتنی نه و نه فسه ی خوا کوشتنی هه رام کردوه، تالانکردنی مال و سامانی که سی بیگونا، لیدانی که سیک که لیدانی دروست نییه، هه روه ها یاریه هه رامکراوه کان به ده قی روشن وه که یانه سبب یان هه رامتر له وه له لای نه هلی مه دینه وه که شه ترهنج، یان هاوشیوه ی نه وه لای فه قیهه کانی فه رموده وه که نه حمه د و کهسانی تر، یان له خوار نه وه وه لای هه ندیکی تریان. هه روه ها نووسینی بیدعه ی پیچه وانه به سونه ت، دانان یان له بهرگرتنه وه، مه گه ره په یوه ست بیت بۆ بهر په رچدانه وه و هه لوه شانده وه ی. هه روه ها نووسینی شتی درۆ و سته م و حوکمی ناپه و و ده ستدان له ئافره تی نامه حره م و نووسینی شتیک زیان به موسلمانان بگه یه نیت له دنیا و دواپۆژدا، به تاییه ت گه ر مال و دارایی له سه ر وه رگرتبیت ﴿قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كُنْتُمْ آيِدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ البقرة: ۷۹، هه ر به و جۆره نووسینی فتوایه که له لایه ن موفتیه وه که پیچه وانه ی حوکمی خودا و پیغه مبه ره که ی بیت، مه گه ره که سه که موجه هیدیک بیت تووشی هه له بووبیت، نه و کاته گونا هه سه ریان نییه.

په سه ند: نووسینی هه ر شتیک سوود و قازانجی ئایینی تیدا بیت، یان بهرزه وه ندی موسلمانیک، یارمه تیدانی که سیک پیشه وه ره به ده سته ی، کار بۆ که سیک نه زان، یان ئاوی دۆلکه ی خۆی بکات ناو دۆلکه ی نه وه وه، یان سواری و لآخه که ی بکات، یان و لآخه که ی بۆ بگریت تا سوار ده بیت، یان به ده سته ی یارمه تی بدات له شتیک که ئاتاجی بیت، و هاوشیوه کانی نه مانه، هه روه ها: ده ستدان له روکن له ته وافدا، له ماچکردنی روکن دوو بۆچوون هه یه.

موباحیش نه وه یه که نه زیانی تیدا بیت و نه پاداشت.

رؤیشتنی واجب: رؤیشتن بۆ جومعه و جه ماعات، له راستترین بۆچووندا به بوونی زیاتر له بیست به لگه، که له جیگه ی ترده باسکراون، گه پانی ته واف به ده وری که عبه دا، رؤیشتن له نیتوان سه فا و مه روه یان به سواری، رؤیشتن بۆ جیبه جی کردنی

حوکمی خودا و پێغه‌مبەر ئەگەر بانگی بۆ کرا، روێشتن بۆ بەجێهێنانی سیله‌ی رەحم و چاکە‌ی دایک و باوک، روێشتن بۆ مەجلیسی زانست که فێربوونی واجبە، روێشتن بۆ حج گەر ماوه‌که‌ی نزیک بوو و زیانی پێنەدەگە یاند.

هەرامیش: روێشتن بۆ کاری خراپە و تاوان، ئەوێ پێدەپەرەوی شەیتانە ﴿وَأَلْبَسَ عَلَيْهِمِمْ بِخَلِكٍ وَرَجَلًا﴾ الإسراء: ۶۴، موقاتل دەلێت: کۆمەکیان بکە بە سەربازە سوار و پێدەپەرەوێکان، هەر سواربوویەک و روێشتوویەک بە پێ بۆ یاخیبوون لە خودا سەربازی شەیتانە.

ئەم پێنج حوکمە سواربوونیش دەگرێتەو:

پێویستەکه‌ی: سواربوون بۆ غەزا و جیهاد و حەجی واجب.

پەسەندەکه‌ی: سواربوونی بەباش‌زانراو لەو‌دا، بۆ داوای زانست و سیله‌ی رەحم و چاکە‌ی دایک و باوک، لە وەستان لە عەرەفە جیاوازی هەیه: ئایا سواربوون باشترە یان وەستان لەسەر زەوی؟ سواربوون باشترە گەر بەرژەوێندی تێدابوو: لە فێرکردنی مەناسک و چاویلکردنی و یان باشتر بوو بۆ نزاکردن و زیانی بە وڵاخەکە نەدەگە یاند.

هەرامەکه‌ی: سواربوون بۆ یاخیبوون لە خودا.

ناپەسەندەکه‌ی: سواربوون بۆ کات کوشتن و یاری، هەروەها هەموو ئەو شتانە‌ی وازلێهێنانیان باشترە لە کردنیان.

موباحەکه‌ی: سواربوون بۆ شتێک پاداشتی تیا نەبێ و گوناھی لێو بە دەست نەیت. ئەمە بریتییە لە پەنجا ئاست لە دەشت: دل و زمان و گوێ و چا و لوت و دەم و دەست و لاق و فەرچ و سواربوون لەسەر پشتی و لاق.



زاراوه و شیواز

خەلکی قسە ی زۆریان لە سیفەتی ((إياك نعبد)) کردووه که دل قوناغ بە قوناغ دەگوێزێتەوه لە حاڵی رویشتنی بەرهو خودا، چەندین پلە ی بەرزبوونەوه یان بۆ لای خودا باس لێوه کردووه، هەندیکیان بە هەزاری دادەنێن، هەندیکێ تر بە سەد، هەندیکیان زیادیان یان کەمیان کردووه، هەریەک لەوانە وهسفی رێگەکە ی کردووه بە پیتی سلوک و رویشتنی تاییبەت بە خۆی بەرهو خودا.

خاوهن سلوکه کان جیاوازی زۆر لە نێوانیاندا هەیه لە مەر ژمارە ی مەقامە کان و ریکخستنه کانیان، هەر کەس بە و جۆرە ی پیتی تێناوه و حاڵی بۆ خولقاوه وهسفی دەکات، لە هەندێ مەنزێلە ی بەرهو خودا چووندا جیاوازیان هەیه، ئایا لە بەشەکانی حاڵە یان لە مەقامە ؟

جیاوازی نێوانیان: مەقامی بە دەستەینراوه و پە یوهندی بە کۆششی مرۆڤە وهیه، بە لام حاڵ بەخششه و لە خودا وهیه. هە یانە دە لێت: حاڵ بە ره می مە قامە، مە قامە کانیش دە رنە نجامی کاروکرده وه کانن، هەر کەس کرداری باشتەر بێت مە قامی بە رزتر دە بێت، هەر کەس مە قامی بە رزتر بێت حاڵی مە زتر دە بێت.

رای دروست لە مە دا: هاتووه کان (شە پۆله مە عە و بییه هاتووه کان لە خودا وه بۆ سەر باوه پردار) بە پیتی حاڵە کان ناوی جۆراوجۆریان بۆ دانراوه، لە سەر هە تای دە رکه و تێنیا نه وه بریسکانه وه و بریقانه وه و دە رکه و تێنیا بۆ هە یه، وه ک چۆن لە دووره وه تیشکێک دە رده که ویت، که پیتی تێنا و دە سستی پێ کرد دە بێت بە حاڵ، که تیایدا قوول بووه وه و جیگیربوو بە بێ گواستنه وه پیتی دە و تریت مە قام، لە سەر هە تاوه بریسکانه وه و بە رچاوه و تنه و لە ناوه راسته وه حاڵە و لە کۆ تاییدا مە قامە. ئە وه ی دە بریسکێته وه لە خودی خۆیدا حاڵە، ئە وه ش که حاڵە لە خودی خۆیدا مە قامە، ئە م ناوانه بە پیتی وابە سته بوونیا ن بە دلّ وه و دە رکه و تێنیا ن و جیگیربوونیا ن بۆ یان دا تا شراون.

حاڵ بە ری زانسته، و پالفته نابیته بە پالفته بوونی زانستی بە ردار نه بێت. بینا لە سەر ئە مه حاڵ بریتییه لە جۆری بوونی دلّ و رهنگ گرتنی بە بریاری هاتووه کان، حاڵ خاوه نه که ی بۆ ئە و ماقامه بانگ دە کات که بووه بە سەرچاوه ی هاتووه که، وه ک چۆن

باخ و سههەندىك بە بۆنى خۆشى خۆى رىيواران بانگ دەكات بىنە ژورده وه و ماوه يەك تيايدا بىننە وه .

لەوانە يە كەسەك بە شتىك زانا بىت، بە لام خۆى پى نە پاراندىتە وه بە كارى نە هىنا بىت، زانست بە بابە تەكە شتىكە و بوون بە حال شتىكى ترە، زانست بە عىشق و تەندروستى و شوكر و لەشساغى جىايە لە بە دەستەپىنانى عىشق و تەندروستى و ئەوانى ترىش، گەر حالى ئە و زانراوانە زال بوو بە سەر كەسە كەدا زانست پىيان وه ك بىناگا بوون وايە لىيان، كە لە راستىدا لىيان بىناگا نىيە، بەلكو زانستەكە گۆراوه بۆ حال.

كەسەك لە پرووى زانستە وه دە زانست "ترس" چىيە، بە لام كاتىك سىفەتى ترس دايدە گرىت و ترس روو لە دللى دەكات: حالى ترس و بىزارى بە سەرىدا زال دە بىت و زانستەكەى لە حالە كەدا نوقم دە بىت، ئە و كات بە هۆى زال بوونى حالە وه بىرى زانستەكەى نىيە (بىرى ترسەكەى نىيە).

هەركەس ئەمە حالى بىت ئەوا پەي بە راوهستان (الإستقامة) بردووه، چونكە زانست كاتىك حال بەرهم دە بىننىت كەسەكە لە سەر كاروكرده وه باشەكان راوهستايى هە بىت و بە دروستى جىيە جىيان بكات. خاوهنى زانستەكە بە هۆى زانستەكە يە وه - لە ئامازە بۆ ئە و حالانەى دە بىيىننىتە وه - دلنبا بو بىت، ئامازەكەى "گرىمانە" و "گومان" و "پىموايە" نە بىت، نىتر ئە و كەسە شايستەى خۆدانە پالى بە ندايەتى دروست بۆ "الرحمن" بووه ﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ﴾ الإسراء: ٦٥، ﴿ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا ﴾ (١٦)، نايەتى ﴿ عِنَّا يَتَرَبَّطُوا بِيَا عِبَادَ اللَّهِ ﴾ الإنسان: ٦،

هەروەها نايەتى ﴿ يَعْجَادُوا لَخَوْفٍ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَسْتَرْحَمُونَ ﴾ (١٧) الزخرف: ٦٨ كروكى مە بەست: ئە و كەسەى ئەمە سىفەتى بىت لە تەنھا ئە حكامى كرداره وه گواستويە تە وه بۆ ئە حكامى كردار بە حالىكى هاوپى لە گەل زانست، ئە و ئە نجام دەرى كارە بە تام و چىزى حالىكە وه كە هاوپىيە لە گەل زانستى هە لقوولاو لە چرای پىغەمبەر وه، جيا كرده وهى زانست لە حال پە كخستن و دەست بە تاللىيە، جيا كرده وهى حالىش لە زانست بىبا وه پى و لادانە، كامل ئە وه يە: بە هۆى بىننى زانستە وه حال بىز نە بىت، هەر چەند بە هۆى نوقم بوونى لە حالدا زانستى لىبىز دە بىت، بە لام بە ئە حكامەكانى زانست هە لدهستىت و بىز بوون لە ناو حالدا زيانى پى ناگە يە نىت.

لەوانە یە سالیک لە مەقامە کە ی بێتە دەرەو و لێی دابرنییت وە ک چۆن پۆشاک لە بەر دەکریتەو، لەو بارەدا دادەبەزیت بۆ مەقامێکی خوارتر لەو، پاشان لەوانە یە جارێکی تر بۆ مەقامە کە بگەریتەو، یان بۆ هەمیشە یی لە دەستی بدا و نەگەریتەو ناوی.

هەندیک مەقام هە یە دوو مەقام لە خۆیدا کۆدە کاتەو.

هە یانە زیاتر لە دوان کۆدە کاتەو.

هە یانە هەرچی مەقامە کۆ دەرەو، کە سە کە شایستە ی ئەو مەقامە نابێت تا تەواوی مەقامە کانی تری تیا کۆنە کاتەو.

تەو بە کۆکەرەو ی "مە قامی دادگایی خۆ" و مە قامی "ترس" ه، وینای تەو بە ناکریتە بەو دوو مەقامە نەبێت.

مە قامی هیوا (رجا) کۆکەرەو ی مە قامی "ترس" و مە قامی "ویست" ه.

مە قامی "ترس" یش دیسان کۆکەرەو ی مە قامی "رجا" و "ویست" ه.

مە قامی گەرانیەو ی بە ردهوام بۆ لای خودا (الإنابة) کۆکەرەو ی "خۆشەویستی" و "زالبوونی ترس" ه، بە نده نابیتە "منیب" تا ئەو دوو مەقامە لە خۆیدا کۆنە کاتەو.

مە قامی تەختبوون (الإخبات) کۆکەرەو ی مە قامی "خۆشەویستی" و "گەردنکەچی" و "فەرمانبەرداری" یە، بە پێی مە قامی تەختبوون هیچیان بە یی ئەو ویتریان کامل نابیت.

مە قامی "زهد" کۆکەرەو ی مە قامی رەغبە و رەهبە (ویستی بەرین و ترس و شلەژان) ه، پێی ناوتریت زاهد تا رەغبە تی ئەو شتە ی بۆ پەیدا نەبیت کە لێو ی هیوای بە دەست هینانی سوود هە یە و ترسی زیانی هە یە.

مە قامی "خۆشەویستی" کۆکەرەو ی مە قامی "ناسین" و "ترس" و "رجا" و "ویست" ه، خۆشەویستی مانایە کە لەو چوارەو گە لالە دەبیت و بەو چوارە دەستە بەر دەبیت.

مە قامی "زالبوونی ترس" کۆکەرەو ی مە قامی ناسینی خودا و ناسینی مانی بە نده تی کردنە یە تی، هە رکات خودای ناسی و حە قی خودای لە سەر خۆی زانی ترسی زۆر دەبیت ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْمُلْتَمُونَ﴾ فاطر: ۲۸، پێنە مە ر (ﷺ) دە فەرمویت ((أنا أعلمكم بالله وأشدكم له خشية)).

مه قامی "هه بیته" کۆکه ره وهی مه قامی "خۆشه ویستی" و "شکۆ و مه زنییه بۆ خودا".

مه قامی "شوکر" کۆکه ره وهی ته واوی مه قامه کانی باوه په، بۆیه به زترین و بالاترینیا نه، ته نانه ت له سه روو مه قامی "رازیبون" هوه، شوکر ئارامگرتن (صبر) له خۆده گریته به بی پێچه وانه که ی، هه روه ها "پشتبه ستن به خودا" و "گه پانه وهی به رده وام بۆ لای خودا" و "خۆشه ویستی" و "ته ختیبون" و "زالبونی خۆشه ویستی" و "رجا" و ته واوی مه قامه کانی تر له ژیر ئه م ناو نیشانه دا (شوکر) کۆده بنه وه. هیچ که س شایسته ی ئه و ناو و مه قامه نابیت تا ته واوی مه قامات له خۆیدا کۆنه کاته وه، بۆیه ئیمان دوو به شه: به شیکێ ئارامگرتنه و به شه که ی تری شوکره، ئارامگرتن له ناو شوکر دایه، که وابوو هه موو باوه پ بریتیه له شوکر، بۆیه سوپاسگوزاران که مترین ژماره ی به نده ی خودان، وه ک خودای موه عال ده فه رمویت ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ سبأ: ۱۳.

مه قامی "حه یا" کۆکه ره وهی مه قامی "خوداناسی" و "چاودیری" ه.

مه قامی "هۆگریبون" کۆکه ره وهی مه قامی خۆشه ویستی به له گه ل مه قامی نزیک، گه ر خۆشه ویست دوو بیته له مه حبووبه که ی هۆگری نابیت، گه ر نزیک بیته له که سیک و خۆشی نه ویت دیسان هۆگری نابیت، تا خۆشه ویستی له گه ل نزیک بۆ ئه و که سه تیایدا کۆبیته وه ئه و جا هۆگری ده بیته.

مه قامی صدق کۆکه ره وهی مه قامی "ئیحلاص" و "لیبران" ه، کۆبوونه وهی ئه و دووانه مه قامی صدق ده سه ته بهر ده که ن.

مه قامی چاودیری کۆکه ره وهی ناسین و زالبونی ترسه، به بوونی ئه و دووانه مه قامی چاودیری راست و دروسته.

مه قامی "دلتیایی" کۆکه ره وهی "گه پانه وه" و "پشتبه ستن به خودا" و "دانه ده ست" و "رازیبون" و "خۆپاده ست کردن" ه، ئه و مه قامه مانایه کی گه لاله بووه له م مه قامانه، که کۆبوونه وه که سه که ده بیته به خاوه نی دلتیایی، هه تا له وانه که م ببیته وه دلتیایی که م ده بیته وه.

هه ر به و جۆره ویستی به رین (الرغبة) و ترس و شله ژان (الرهبة) هه ریه که له وانه له مه قامی "رجا" و "ترس" گه لاله بووه، رجا له سه ر ویستی به رین زۆتره و ترس له سه ر شله ژانیش زیاتره.

سالیکانی ہرہیکہ لہم مہقامانہ نوو جۆرن: چاکان و نزیکان، چاکان بہ دہورپہریدان و نزیکان لہ لوتکہیدان، ہر بہو جۆرہ تہواوی مہقامہکانی باوہ، جیاوازی ہرہیکہ لہم نووانہ (چاکان و نزیکان) و بہرزونزمی پلہ و پایہیان نایہ تہ ہہژماردن مہگر بہخودا۔ مورید لہ زاراوہدا: نہو کہسہیہ دەستی کردوہ بہ رویشتن بہرہو خودا، لہسہروو عابید و لہخوار گہیشٹوانہوہیہ(اصلین)، نہمہ زاراوہیہکہ بہپیتی حالی سالیکہکان، نہگر نہ، عابید و سالیک و گہیشٹوو ہرہموو موریدن، ویست لہ بہندہ جیانابیتہوہ ہتا لہژیر بریاری بہندایہتیدا بیت۔

عاریف لہسہرو سالیکہوہیہ و سلوکی لی جیانابیتہوہ، بہلام لہگہل سلوگدا پھی بہ معریفہ بردوہ، بۆیہ ناویکی لیوہ وەرگرتووہ تاییہترہ لہ ناوی سالیک، ہر بہو جۆرہ لہ تہواوی مہقام و حالدا، نہو مہقامہی لیوہی بہرز دہبیتہوہ لیتی نابیتہوہ، بہلام کہ پی دہنیتہ مہقامیکی تر ناوی نہو مہقامہ وەر دہگرتت، نہو ناوہ بہو شایستہترہ لہگہل جیگرکردنی مہقامی پیشووتردا بۆی۔

قسہکەران لہم بارہیہوہ مہعریفہ بہسہر زانستدا سہردہخەن، زۆرکەس بہ زانست سہری بہرز نابیتہوہ و پئیان وایہ بہبی مہعریفہ زانست ریگر و پەردہیہ، نہہلی راوہستاو لہسہر شارپگہ: زۆرتین وەسیت بہ زانست بۆ موریدان دہکەن، لای نہوان دۆستی خودا ہرگیز نابیتہ خواہنی ویلایہتی کامل نہگر نہبیت بہ خواہن زانست (أولي العلم)، خودا نہ لہ رابردوو و نہ لہ داہاتوودا دۆستی نہزان و نہقامی نہبوہ و نابیت، نہزانی دایکی ہرچی بیدعہ و گومرایی و ناتہواوییہ، زانست بنچینہی ہرچی خیر و ہیدایہت و کہمالہ۔

جیاوازی نیوان ((زانست)) و ((مہعریفہ)) لای نہہلی راوہستاو لہسہر شارپگہ و قسہکەران لہم بارہیہوہ:

مہعریفہ لہلایان نہو زانستہیہ کہ زانا بہ داوا و داخوازیہکانی ہلادہستیت، ناوی مہعریفہ بہکارناہیتن بۆ نامازہی زانست بہ تہنہا، بہلکو تہنہا نہوانہ بہ مہعریفہ وەسف دہکەن کہ خودا دہناسن و شارہزای ریگہی گہیشتنن بہ خودا و ناگادارن لہ نافاتہکانی ریگہ و لہمپہر و ریگرہکانی، لہگہل خودادا حالیکی ہیہ کہ گہواہی مہعریفہی بۆ دەدات۔

مامه له کردنی له گه ل خودادا راستره وه، نهوجا مه رام و مه به ست و نییه تی بۆ خودا پالفته کردوه، له نه خلاتی ناباش خوی داپنیوه و له پیسی و چلک و پاشه پۆ پاک بووه ته وه، نهوجا نارامی گرتوه له سه ر یاسا و بپیاره کانی خودا له نیعمه ت و له به لا، پاشان له سه ر رۆشنیینی به ئایین و به لگه و نیشانه کانی خودا بانگ بۆ لای خودا ده کات، نهوجا بانگکردن بۆ لای خودا به وهی پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی له هرچی شتی تره رووت ده کاته وه، بانگه واز تیکه ل ناکات به بپروبوچوون و چیژ و تام و کیشانه و پیتوانه و ماقوول و ناماقوولی پیاوان، نهوانه ناکات به ترازووی پیتوانه کردنی نه وهی پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی، نه مه نه و که سه یه به دروستی شایسته ی ناوی عاریفه، گه ر به که سیکی تر بوتریت عاریف نه وه بانگه شه و خواسته .

جیاوازی نیوان زانست و مه عریفه له چه ند روویه که وه:

یه که م: مه عریفه وابه سته ی خودی شته که یه، زانست وابه سته ی حال و دۆخی شته که یه، ده لیتیت: ((عرفت اباک)) باوکی تو م ناسی و ((وعلمته صالحا عالما)) زانیم که سیکی صالح و زانایه، بۆیه له قورئاندا فه رمان به زانست کراوه نه ک به مه عریفه، وه ک نایه تی ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴾ (١١) ﴿ محمد: ١٩، ﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ المائدة: ٩٨، ﴿ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ ﴾ هود: ١٤

بۆیه مه عریفه: ناماده بوونی وینه ی شته که و نمونه ی زانستی شته که یه له زهیندا، زانست ناماده بوونی دۆخ و سیفاتی شته که و دانه پالی شته که بۆلای که سه که یه، که وابوو مه عریفه وه ک ویتناکردن وایه، به لام زانست وه ک به راست زانین یان به راست دانان وایه (تصدیق).

دوه م: به زۆری مه عریفه بۆ شتی که له دل بزبوویت دوا ی په ی پی بردنه وهی، که په ی پی برده وه ده وتریت ناسییه وه (عرفه)، یان بۆ شتی که به سیفتگه لیک وه سفکرایت له ناخی که سه که دا بوونی هه بیته، که بینیه وه و زانی نه وه یه له ناخیدا وه سفکراوه ده وتریت ناسییه وه (عرفه)، قورئان ده فه رمویت ﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لُّزِبْلَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ﴾ یونس: ٤٥، ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا

عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۸﴾ يوسف: ۵۸، ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ الأنعام: ۲۰.

سیفاتی که سه که لایان زانراوه که بینیانوه به و سیفاتانه ناسیانوه، له فهرموده به کی سه حیچدا ((ان الله تعالى يقول للآخر اهل الجنة دخولا: اتعرف الزمان الذي كنت فيه؟ فيقول: نعم، فيقول: فمن، فيمنى على ربه))، خودای موده عال دهفه رمویت ﴿وَكَاؤُا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾ البقرة: ۸۹، مهعرفه وهك یادكرنده وهی شتیک وایه، یان هاتنه وه به ریادی شتیک له یادکراو، بویه دژی مهعرفه له م شوینه دا وینانه کردن (الإلكار) به کاربرد وه، دژی زانستیش نه زانی (الجهل) ه، دهفه رمویت ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ نَكَرُوهَا﴾ النحل: ۸۳، ده وتریت حقی ناسی و داننی پیدانا، ناسی، یان حقی وینای نه کرد.

له قورئاندا وشهی "مهعرفه" و وشهی "زانست" هاتون، وهك ﴿وَمَا عَرَفُوا مِنْ الْحَقِّ﴾ المائدة: ۸۳ ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ البقرة: ۱۴۶، وشهی زانست "العلم" له م نایه ته پیروزانه دا ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبِكُمْ وَمَثَلِكُمْ﴾ محمد: ۱۹ ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ آل عمران: ۱۸ ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ الأنعام: ۱۱۴ ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ طه: ۱۱۴ ﴿أَمْ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعْمَى﴾ الرعد: ۱۹ ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر: ۹ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ الروم: ۵۶ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ القصص: ۸۰ ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ العنكبوت: ۴۳، ﴿قَالَ أَلَيْسَ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ﴾ النمل: ۴۰ ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَشْفِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ الحديد: ۱۷ ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهْوُ﴾ الحديد: ۲۰ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوُهُ﴾ البقرة: ۲۲۳ ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ هود: ۱۴، نمونهی نه مانه زدن له قورئاندا.

خودای موده عال ناوی "العلم" و نه وهی له وشهی "العلم" داده تاشریت بؤخوی هه لبراردوه، وه سفی خوی کردوه به "علم" و "علیم" و "علام"، هه روه ها فه رمانی "علم" و "یعلم" ی وهك کاری خوی به کارهیناوه، هه والی داوه که "علم" ی هه به.

به لام وشه‌ی "مه‌عرفه" ی بۆ خۆی له قورئاندا به‌کارنه‌هیناوه، دیاره‌ئو ناوه‌ی خودا بۆ خۆی هه‌لیبژاردوه ته‌واوترین مانای تێدایه‌ بۆ ئه‌و شته‌ی بۆی به‌کاربراهه‌، لێره‌وه‌ هه‌له‌ی ئه‌وانه‌ تێده‌گه‌یت وشه‌ی "مه‌عرفه" یان داوه‌ به‌سه‌ر وشه‌ی "علم" دا و وتی و تییان به‌ ده‌وردا کردوه، له‌ پیناوی گه‌یشتن به‌ راستی و ده‌رچوون له‌ جیاوازی قسه‌ و باسه‌کانی ئه‌وانمان هیناوه‌، هه‌روه‌ها به‌ هۆی پێداگری و خه‌مخۆریمانوه‌ بۆ مانای پڕ فەر و دروست که‌ عاریفانیان پێ وه‌سف کردوه.

وشه‌ی "مه‌عرفه" تابه‌ته‌ به‌ باوه‌ردارانی ئه‌هلی کیتاب، وه‌ك ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ وَرُحَبَاءَنَا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۸۲) ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مَعَافِرًا مِنَ الْحَقِّ﴾ المائدة: ۸۲-۸۳ ﴿أَلَيْسَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَقرُونَهُ كَمَا يَقْرُونَ آتَاءَهُمْ﴾ الأنعام: ۲۰

سالیکانیش له‌ په‌وه‌کی تره‌وه‌ دوو جۆرن: سالیکان له‌سه‌ر حال که‌ لاکه‌ره‌وانن بۆ لای زانست، له‌گه‌ل سالیکان له‌سه‌ر زانست که‌ لاکه‌ره‌وانن بۆ لای حال، تا له‌گه‌ل یه‌کتر وه‌ك دوو ده‌سته‌ی جیا و دوو ئاراسته‌ی لێهاتوه‌، هه‌یج ده‌سته‌یه‌کیان هۆگری له‌گه‌ل ئه‌وێتردا نییه‌، پێی تیکه‌ل نابێت و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ناکات مه‌گه‌ر به‌ چاولێخشان و هه‌ندی زۆر له‌ خۆکردنه‌وه‌.

ئه‌مه‌ش له‌ که‌مه‌ترخه‌می هه‌ردوو ده‌سته‌که‌وه‌یه‌، یه‌کێکیان تووشی لاوازی به‌ره‌و خوداچوون بووه‌ به‌هۆی که‌می زانسته‌وه‌، ئه‌وێتریان لاوازه‌ له‌به‌ره‌و خودا چوون به‌هۆی که‌می حاله‌وه‌، لایه‌کیان زانست و فراوانی زانست و نووری زانستیان پێ باش بوو، لایه‌کی تریان حال و ده‌سه‌لاتی حال و دامه‌زرانی حالیان پێ باش بوو، که‌سانی راستگۆی لاواز له‌ هه‌ردوو ده‌سته‌که‌ دروست بوون، به‌ یه‌کێک له‌ باله‌کان ده‌فپێ و به‌لاوازی لا به‌لای ئه‌وێتریاندا ده‌کاته‌وه‌.

ئه‌مه‌یان گۆپرایه‌لی حاله‌ و ئه‌وه‌یان گۆپرایه‌لی زانست، به‌لام گۆپرایه‌لی حال هه‌رکات زانستی لێبڕا له‌ حاله‌که‌ی داده‌بڕیت و په‌رده‌ ده‌که‌وێته‌ نێوانه‌وه‌، با حاله‌که‌ی هه‌رچیه‌ک بیت، گۆپرایه‌لی زانست هه‌ر کات به‌هۆی زانسته‌که‌وه‌ پشتی کرده‌ حال ئه‌و که‌سه‌ وێلبوو و ناته‌واوه‌، خۆی به‌ هۆکاره‌وه‌ سه‌رقال کردوه‌، نه‌ک به‌ ئامانجه‌وه‌.

که‌سی دامه‌زراو: زانسته‌که‌ی له‌ حالدا به‌خت ده‌کات، بپاری پێ ده‌رده‌کات به‌سه‌ر حالدا و ئه‌ویش دێته‌ ژێر بپاره‌کانیه‌وه‌، هه‌ر به‌و جۆره‌ حاله‌که‌ی له‌ زانسته‌که‌یدا

به کارده هینتیت، دستبرداری نایبیت و ته‌ها له پایدا بوه سستیت، به لکو بانگی ده کات بق نامانجی زانست، نویش وه لامی ده داته وه و ده چیت به دم بانگه که یه وه، نه مه حالی که سانی کاملی نه م نوممه ته یه، هر که س تاوتوتی حالی هاوه لانی پیغه مبه ر - خویان لی رازی بیت - بکات به م جوړه ده یان بینیت.

که پاشین (المخرون) جیاوازیان خسته نیوان حال و زانسته وه: ناته واوی و هله روی تیکردن، خدا ته‌ها کومه که ﴿يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ اِنْتَا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذَّكُورَ ﴿۴۹﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاُنثٰى وَجَعَلَ مَن يَشَاءُ عَقِيْمًا اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿الشورى: ۴۹-۵۰﴾، هر به و جوړه زانست به که سیک ده دات و حالیش به که سیک، یان هر دووکیان کوده کاته وه و به که سیکي ده دات، یاخود له هر دووکیان خالی و نه زوک دهرده چیت.

بزانه نه و ریختنه ی که هر ریخته ری که بق مه نزله کان ناماژه ی پی دهن خالی نیبه له سه پانندن و بانگه شه به بی مانای پراوپ، نه گهر که سیک پابه ندبوو به بنده کانی نیسلامه وه و به ته واوی هاته ناوی، نه وا پابه ندبوو به پیوستیبه ناوه کی و روواله تیبه کان و مه قام و حاله کانه وه، له هر به ندیک له بنده کانی نیسلام و نه رکیک له نه رکه کانیدا حال و مه قامی تایبته به خوی هیه، وه فادار نیبه به و به ند و گریبه ست و نه رکه گهر نه و حال و مه قامانه به دست نه هینتیت، هرکات وه فا ده کات به نه رکیک نه رکیکی تری دوی نه وه به پرویدا ده کرتته وه، هرکه مه نزله یه ک ده بریت له گهل مه نزله یه کی تر رووبه پوو ده بیتته وه.

له وانه یه به رزترین مه قام و حال له سهره تای به ره و خوداچوون بق که سیک والا بکریت، بویه ده رگای حالی خوشه ویستی و رازیبوون و هوگری و نارامی به پرویدا ده کرتته وه که نه نانهت بق کوتا پله ی سالیکیک ناکرتته وه، نه م سالیکه له کوتاییدا پیوستی به چه ند مه نزله یه ک ده بیت له روشنیبی (بصيرة) و توبه و دادگاییکردنی خو زیاتر له که سیکي سهره تای به ره و خوداچوون، له مه نزله کاندا

ریکخستنیکی پیوست و تایبته و دیاریکراو بق سالیکی بوونی نیبه.

به لکو نه و توبه ی - که له یه که مین مه قامدا بویان داناوه - نامانجی عاریفه کان و کوتایی دستانن نزیکی خودایه، گومانی تیدا نیبه پیوستیبه نه وانه به "دادگایی خو" له کوتاییه کانیاندا زیاتره تا سهره تاکانیان.

بزانە رىبوارى رىگەى خودا هەتا لە ژياندا بىت رۆيشتەكەى تەواو نابىت، بەندە تا لە ژياندا بىت رۆيشتەكەى نايگەيەنيت بە شوپىنك بىنياز بىت لە رۆيشتى زياتر بۆ لای خودا، چونكە ئەمە ئەستەمە، بەلكو هەركات سەرنجى وردى يەكتاپەستى خودا و ناو و سيفاتى دەدات رۆيشتن و تەكانى زياتر بەخۆى دەدات، بۆيە پىغەمبەر (ﷺ) لە هەموو كەس زياتر كۆشاوه و بەكار هەستاوه و پارىزگارى لى كردووه تا وفاتى فەرمووه، ئەو زۆرتىن هەول و هەستانى هەبووه بۆ جىبەجى كردنى ئەركى بەندايەتى، گەر كەسك هەرچى كار و كردەوهى ئىنس و جىنە ئەنجامى بدات كۆتايى بە رۆيشتنى بەرەو خودا نايەت، دواى ئەوه هيشتا بەدواى رىگەى داوا و ويست و لىپرانەوه يە.

بينا لەسەر ئەمە دابەش كردنى رىبوارانى رىگەى خودا بۆ داواكەر و رىبوار و گەيشتوو و موريد و موراد (موراد لە موريد بەرزترە، خودا بۆ خۆى دەيەويت و بۆ لای خۆى كيشى بكات) دابەشكردنىكە بۆ ئاسانكارى، نەك دابەش كردنىكى راستەقىنە، چونكە گەر داوا و سلوك و ويست لە بەندەى خودا جىابوو يەوه بەتەواوى لە خودا دادەبەرىت.

ئەم دابەشكردنە بەپى گواستەوهى كەسەكە يە لە ئەحوالى بەرەو خوداچوونىدا، ئەگىنا بەندەى ويستراو يان داواكراو (موراد) لە لايەن خوداوه ويست و داوا و بەرەو خوداچوونى زياتر و زۆرتەرە لە ويست و لىپران و داوا و بەرەو خوداچوونى هەر كەسكى تر.

ئەو كەسە يەكەمجار ويستراو (موراد) ه، واتە لە مەقامى داوادا دانراوه و داواكراوه، كيشكراوه بۆ گرتنە بەرى رىگەى خودا، هەموو موريدك مورادە، هەر كەسكى گەيشتوو و ساليك و داواكەر داوا و رۆيشتنى لى جىانابىتەوه، با رىگەى بەرەو خوداچوون جۆراوجۆر بىت بەپى جىاوازى حالى كەسەكان.

هەندى لە ساليكان رۆيشتنىان بەرەو خودا بە جەستە و بە ئەندامەكانى زالتەرە بە سەرىدا لە رۆيشتن بەرەو خودا بە دل و رۆح.

هەيانە رۆيشتن بەدل و رۆح زالتەرە بەسەرىدا، مەبەستم هيز و خىرايى رۆيشتنى بەرەو خودايە، هەيانە - كە ئەم جۆرەيان كامل و بەهيزەكان - هەر پلە و ئاستك حەقى خۆى پى دەدات، بە جەستە و ئەندامەكان و دل و رۆحى بەرەو خودا دەچىت.

خودا دەريارهى هەلبژاردەكانى لە دۆستانى خۆى هەوالى داوه كە هەميشە لە مەقامى ويستدان بۆ خودا ﴿ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْرِ وَالْمَيْمِ يُرِيدُونَ

وَجَهَهُ ﴿ الأنعام: ۵۲ ﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٩﴾ إِلَّا أَتْنَاهُ وَيُؤْتِيهِ الْإِطْلَاقَ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٥١﴾ ﴿ الليل: ۱۹-۲۱

تایبه‌تم‌ندترین وه‌سفی به‌نده و به‌رزترین مه‌قامی نه‌ویه که موریدیکی راستگو بیت له ویستدا، به‌نده بیت بو خودا له ویستیدا، ویسته‌کانی وه‌ک ویسته ناینیبه شه‌رعیه‌که‌ی خودا و ابیت، ویستی تری نه‌بیت له شتیکی تردا جگه له خودا.

له‌پیشتره قسه‌کردن له‌م مه‌قامانه له‌سه‌ر ره‌وگه‌ی پینش‌په‌وان له ئیمامانی ریگه‌که قسه‌کردنیکی گشتی بیت، بو هر مه‌قامیک مه‌قامیک هه‌یه، به خسته‌پووی حه‌قیقه‌تی نه‌و مه‌قامه و داواکاریه‌کانی، نه‌و ئافاتانه‌ی ده‌بنه ریگر له به‌ده‌سته‌یتانی، کۆسپ و له‌مه‌ره‌کانی و باسی تایبه‌ته‌کانی و گشتیبه‌کانی.

هر که‌س تیپرامابیت ده‌بینیت قسه‌ی ئیمامانی ریگه‌که له‌سه‌ر نه‌م په‌په‌وه‌یه، وه‌ک - سهل بن عبدالله السروی و ابي طالب المكي و الجنيد بن محمد و ابي عثمان النيسابوري و يحيى بن معاذ الرازي- و به‌رزتر له‌م چینه‌ش وه‌ک - ابي سليمان الداراني و عون بن عبدالله (که پیی ده‌وترا دانای نوممه‌ت و نمونه‌ی زیندو).

نه‌مانه له‌سه‌ر کاره‌کانی دلّ و حالّ به‌شیه‌یه‌کی ورد و دووردریژ و روشن و کۆکه‌ره‌وه‌ی مانا و به‌گشتی و به‌بی ریگخستن قسه‌یان کردبووه، مه‌قامه‌کان به ژماره‌یه‌کی تایبه‌ت سنووردار نه‌کراون، ناوبراوان مه‌زنتر بوون له‌وه‌ی سه‌رقالی هه‌ژمارکردنی مه‌قام بن، ویست و لیپرانیان مه‌زنتر و بالاتر بووه، نه‌وان به‌ده‌وری وه‌رگرتنی حکمه‌ت و مه‌عریفه و پاککردنه‌وه‌ی دلّ و خاویتکردنه‌وه‌ی ده‌روون و راستکردنه‌وه‌ی مامه‌له‌دا ده‌گه‌پان، بو نه‌و مه‌به‌سته قسه‌که‌م و پوخته‌کانیان لیوان لیوه به‌پیت و فه‌ر، قسه‌ی پاشینیش زۆد و دریژ، به‌لام فه‌ر و پییتی که‌می تیا ده‌بینریت.

بزانه کوتایی ویست و لیپرانی راستگریان و خاوه‌ن روشنبینی سی‌شته:

یه‌که‌م: په‌رده لادان له‌سه‌ر مه‌نزله‌کانی به‌ره‌و خوداچوون.

دووهم: په‌رده لادان له‌سه‌ر نه‌نگی و ناته‌واویبه‌کانی ده‌روون و ئافاتی کرده‌وه‌کان و تیگچوونیان.

سییه‌م: په‌رده لادان له‌سه‌ر مانای ناو و سیفه‌ته‌کان و حه‌قیقه‌تی یه‌کتا‌په‌رستی و خوداناسی.

ئەم سى دەرگاھ: بىرىنچى ھەپتە، لەسەر ئەمە دەسورپىنە ۋە بەدەۋىدا خول دەخۇن ۋە خۇيان بۇ لاي ھەلدەكەن، ھەيانە زۆرىنە قىسە لەسەر رۇيشتن بەرەو خودا ۋە سىفەتى مەنزىلەكانە، ھەيانە زۆرىنە قىسە: لە ئافات ۋە رىگرەكانە، ھەشيانە بەشىكى زۆرى قىسەكانى: لەمەپ يەكتاپەرسىتى ۋە خوداناسى ۋە ھەقىقەتى ناو ۋە سىفەتى خودايە.

راستگىرى زىرەك لە ھەرىكەت كەم سىيانە ئەۋەى ھەقە ۋە رىدەگىرىت، دەيكات بە كۆمەكى داۋاكەى خۇى، ئەۋەى ھەقە رەدى ناكاتەۋە بەھۇى كەمتەرخەمى كەسەكە لە ھەقىكى تر، ئەۋەيان بەۋە بەفەرۆ نادات، چۈنكە كەمالى رەھا تەنھا بۇ خودايە ۋە ھېچ بەندەيەك نىيە پلەيەكى زاتراۋ بە خۇى نەبىت.

پىۋىستە قىسە لەگەل ئەھلى سەردەمى خۇماندا بە زاراۋەى خۇمان بەكەين، ئەۋان ھىزى ئەۋەيان نىيە خۇيان يەكلا بەكەنەۋە بۇ ۋە رىگرەتنى سلوك لە پىششىنى يەكەم ۋە قىسە ۋە ھىدايەت، گەر ھىدايەت ۋە ھالى پىششىنىان بۇ دەرىكەۋىت نەرىنى دەكەن ۋە بە سلوكى خەلكى رەشۋكى دەزانن، بۇ كەسانى تايىت جۇرىك لە سلوكى تر ھەيە، ۋەك ھەندى لە گومپرايانى كەلامىيەكان ۋە نەزانەكانىان دەلەتن: ئەۋانەى پىششى ئىمە سەلامەتر بوون ھەرچەند رىگەكەى ئىمە زانايانە ترە، يان يەكەلەۋانەى خۇى داۋاتە پال فىقە ۋە نەگەشىتۋە بەرىزى پلە ۋە پايەى پىششىن دەلەت: ئەۋان دەستىان بەتال نەبوو بۇ ھەلەنجانى فىقە لە دەقەكان ۋە دامەزاندنى رىسا ۋە ئەھكامەكانى، چۈنكە بە شتىكى ترەۋە خەرىك بوون، پاشىنەكان دەستىان بۇ فىقە كراۋە بوو، بۇيە لەم مەيدانەدا شارەزاتر ۋە تىگەشىتۋوترن.

ھەموو ئەمانە بىبەشەن لە ناسىنى پلە ۋە پايەى پىششىن ۋە قوۋلى زانستىان ۋە كەمى زۆر لە خۇكرەدىيان ۋە كەمالى رۇشنىبىنىيان، سۆيىد بەخۇا پاشىنەكان تەنھا بە زۆر لەخۇ كرىن ۋە خەرىكبوون بە تويكەۋە خەرىك بوون، بەلام ۋىست ۋە لىپرانى پىششىن چاۋدىرى بىنچىنەكانىان ۋە دانانى رىسا بۇيان ۋە توندكردنەۋەى شىرازەيان بوۋە، ۋىست ۋە لىپرانىان خۇ يەكلا كرىنەۋە بوو بۇ داۋاي بەرز ۋە بلىند لە ھەموو شتىكدا، پاشىنەكان لە بارىكدا ۋە پىششىنەكان لە بارىكى تردا ﴿فَدَجَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (الطلاق: ۳)، باشترە بۇ ئىمە مەنزىلەكانى بەندايەتى باس لىۋە بەكەين، سنوۋرى ئەۋەى خودا بۇ

سه‌ر پیغه مبه‌ره‌که‌ی دایبه‌زاندووه روون بکه‌ینه‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی سنووری خودای موته‌عالی نه‌ناسیوه خودا به بیباوه‌پی و دووپیوی و سه‌سفی ده‌کات ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ التوبة: ۹۷، به ناسینی سنووره‌که‌ی په‌یبردنی تیدایه و هه‌ستان به داواکانی چاودیری پیویسته، ئه‌و کاته به‌نده باوه‌پی کامل ده‌بیت و ده‌بیته ئه‌هلی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرِثَاكَ نَسْتَعِيبُ﴾ الفاتحة: ۵ ریکخستنیک بۆ مه‌نزله‌کان ده‌خه‌ینه روو که نالتین ته‌واو و شایسته‌یه، به‌لکو باش و گونجاوه به‌پیی ریکخستنی دیاری رویشتن به‌ره و خودا، تاکو ئه‌وه نزیکتر بیت له دابه‌زاندنیک زنه‌رواو بۆ مه‌نزله‌ی بینراو به هه‌سته‌کان، ئه‌و کات به‌راست زانین ته‌واوتر ده‌بیت و ناسینی کاملتر ده‌بی و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنی ناسانتر.

ئه‌مه‌یه سوودی نمونه هینانه‌وه‌یه، بریتیه له کرۆک و جه‌وه‌ری ئه‌قل، بۆیه خودا له قورئاندا نمونه‌ی زۆری هیناوه‌ته‌وه، نه‌رئی تیگه‌یشتنی ئه‌و نمونه‌ی له مرۆفه نازاناکان کردووه، ده‌فه‌رمویت ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَاقِلُونَ﴾ العنكبوت: ۴۳.



یه که م چوار مه نزیله ی بنچینه یی

- (۱) (منزلة اليقظة) مه نزیله ی بیدار بوونه وه
 (۲) (منزلة الفكرة) مه نزیله ی بیر
 (۳) (منزلة البصيرة) مه نزیله ی رؤشبینی (به صیرت) (۴) (منزلة العزم) مه نزیله ی عزم

(۱) (منزلة اليقظة)

مه نزیله ی بیدار بوونه وه

❖ رابه رینی به ناگاهاتن

یه که مین مه نزیله ی به ندهایه تی بریتیه له بیدار بوونه وه ((اليقظة))، نه وه ش بیزاری دلّه بۆ ترسی سه رنجدان له خوی بیتاګایی، نای خودایه چنده نه و ترسه به سووده! چنده قه در و هره شه یه کی مه زنه! چنده کومه ککاره به ګرتنه به ری ریګه ی خودا! هر که س هستی پی بکات - سویند به خودا - هستی به رزګاری کردوه، نه ګر نه، نه و له هستی بیتاګاییدایه، هرکات به ناګاهات خوی ناماده دهکات به ویست و لیپرانی بۆ سه فه رکردن رووه و مه نزیله ی یه که م و نه و نیشتمانه ی لییه وه به دیلګیرا و رهوانه ی تیره کرا.

بزانه به نده بهر له ګه یشتنی بانګکه ر بۆ لای له خوی بیتاګاییدایه، دلّی خه وتووه و چاوه کانی به ناګا، نامۆزګاریکه ریک هاواری لیده کات، بانگی سه رفرازی پیده بیستیت، بانګکه ریکی "الرحمن" بانگی لیده کات: وهره بۆ نازادی (حي على الفلاح).

یه که م ناستی نه م که سه خه وتووه: بیداری و به ناگاهاتنه له خو، باسمان له باره وه کرد، بیدار بوونه وه بیزاری دلّه بۆ ترسی سه رنجدان له خوی بیتاګایی.

وهك نه وه ی نه و راستبوونه وه یه هه ستانیک بیت بۆ خودا که له م نایه ته دا ناماژه ی بیدراوه ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةِ أَنْ لِيهِ مَشْنَى وَفُرْدَى﴾ سبأ: ۶۶، راستبوونه وه بۆ خودا بریتیه له بیداری له وه نه وزی بیتاګایی، هه ستانه وه له تیکه وتنی ساردی و

خاوبوونهوه، ئهوه یه که مین شته که دلێ بهنده به زیندهگی رۆشن ده کاتهوه بۆ بینینی نووری هۆشدارێ، یه که مین نووری سه رنجی دلێ به نیعمهت له گه ل دهسته وسانی له ژماردنیا ن و دیاریکردنی کۆتاییه که یان و خۆیه کلایی کردنه وه بۆ ناسینی منهتی نیعمهتهکان و زانست به که متهرخه می له پای نیعمهتهکاندا.

ئه مه داوای بیداری و کاریگه رییه تی، گه ر له تیکه وتنی بیئاگایی راستبوویه وه بۆ رۆشنکردنه وه ی دلێ به نووری هۆشدارێ ئه و کات تیبینی کردنی نیعمهتهکانی ناوه وه و ده ره وه ی بۆ پتویست ده بیته، هه تا به دل و چا و چاویان تیبریته زۆری و مه زنی نیعمهتهکانی بۆ ده رده که ویت، بیهیوا ده بیته له ژماردنیا ن و دیاریکردنی کۆتاییه که یان، بۆیه دلێ یه کلاده بیته وه بۆ بینینی منهتی خودا به نیعمهتهکانی له سه ره ئه و، به بی ئه وه ی شایانیا ن بیته و نرخیکی به رانه ریا ن پیشکه ش کرد بیته، ئه و کاته هه ست به که متهرخه می له ئه رکی سه رشانی ده کات که هه ستانه به شوکری خودا.

بینینی ئه و منه ته خوا ییه و که متهرخه می خۆی شایسته ی ده کات به دوو جوړ له به ندایه تی: خۆشه ویستی خاوه ن نیعمهت و ناوه ی تانی و یادکردنی و چوونه ژیر فه رمانه کانییه وه و بیژکردنه وه له ده روونی خۆی به وه ی نه یه توانیه شوکری نیعمهتهکانی بکات، ئه و کات ته حقیقی ((أبوء لك بنعمتك علي وأبوء بذنبي فأغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)) ده کات، ده زانیت که ئه م داوای لیخۆشبوونه شایسته ی ئه وه یه پتی بو تریته سه ره وه ی داوای لیخۆشبوون "سید الإستغفار"، ئه و کات ده زانیت گه ر خودا سه زای ئه هلی ئاسمانه کان و زه وی بدات سه زایان ده دات و سه تهما ن لی ناکات، گه ر به زه بیان پی بکات به زه بییه که ی با شتره بۆ ئه وان له کرداره کانیان، ئه و کات ده زانیت بهنده به رده وام به ره و لای خودا ده پوات له نیوان خویندنه وه و بینینی منهتی خودایی و سه رنجدانی که متهرخه می خۆی.

ئه م بینین و سه رنجدانه سه رده کیشیت بۆ خویندنه وه ی خراپه کانی خۆی و وه ستان له سه ره په شه کانی و خۆ ناماده کردن بۆ چاره سه ری و خۆرزگه رکردن له به ندایه تییه که ی و داوای رزگاری به پالفته کردنی.

سه رنجی ئه و خراپانه ده دات پیشتر ئه نجامی داو، ده زانیت - له وه ی لی ئی وه شاهه ته وه - له به رده م هه ره شه یه کی مه زندایه، ئه و خه ریکه تیا ده چیت به وه رگرتنه وه ی مانی خاوه ن ماف، خودای موته عال زه می ئه وانه ده کات که کاره

خرابه‌کانی پيشووی خویان له بیر ده‌چیت ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاہُ ﴾ الکہف: ۵۷، کاتیک گوناھه‌کانی خوی ده‌خوینیتته‌وه خوی به‌کلا ده‌کاته‌وه بۆ زانست و کار و له کۆیلايه‌تی گوناھه‌کانی خوی رزگار ده‌کات به داوای لیخۆش بوون و په‌شیمانی، هه‌روه‌ها داوای پالفته‌کردن که بریتیبه له پاک‌کردنه‌وه‌ی باوهر و مه‌عریفه له پیسی گوناھ، وه‌ک پالفته‌کردنی زێر و زیو که پاک‌کردنه‌وه‌یانه له خه‌وشوخال، ناتوانیت بچیتته به‌هه‌شته‌وه به‌و پالفته‌کردنه نه‌بیته، به‌هه‌شت پاک و بینگه‌رده و ته‌نها پاکان و بینگه‌ردانی تیده‌چیت، بۆیه فریشته‌کان پتیاان ده‌لین ﴿ سَلِّمْ عَلَیْكُمْ طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾ الزمر: ۷۳ ﴿ الَّذِينَ نُوَفِّقُهُمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَیْكُمْ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ ﴾ النحل: ۳۲، له به‌هه‌شتدا گه‌ردیله‌یه‌ک له پیسی بوونی نییه.

ئه‌م پالفته‌کردنه له دونیادا به‌گرتنه‌به‌ری چوار رینگه‌یه:

ته‌وبه‌کردن، داوای لیخۆشبوون، ئه‌نجامدانی کرداری چاکه‌ی سه‌ره‌روه‌ی گوناھ، چواره‌میش به‌لا و ناخۆشیبه‌کان که ده‌بنه‌که‌فاره‌تی گوناهان.

گه‌ر ئه‌م چواره پالفته‌ی کرد و خاوینی کرده‌وه ده‌چیتته ریزی ئه‌وانه‌وه فریشته‌کان به‌باشی گیانیان ده‌کیشن و مژده‌ی پیده‌دهن به‌به‌هه‌شت و ده‌بیته به‌یه‌کیک له‌وانه‌ی ﴿ تَسْتَزَلُّ عَلَیْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾ فصلت: ۳۰، له کاتی مرددن ﴿ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴾ ﴿ نَحْنُ أَوْلَیَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُی أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴾ ﴿ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴾ فصلت: ۳۰ - ۳۲

گه‌ر ئه‌م چواره پالفته‌ی نه‌کرد و پاک‌ی نه‌کرده‌وه، ته‌وبه‌که‌ی ته‌وبه‌ی به‌کجاری و ته‌واوه‌تی نه‌بیته و داوای لیخۆشبوونه‌که‌ی کامل و ته‌واو نه‌بیته (داوای لیخۆشبوونی ته‌واو پیویسته له سه‌رجه‌م گوناھه‌کان به‌دوور بیته و په‌شیمانیاان له‌گه‌لدا بیته، نه‌ک پیاله‌ی ئاره‌فه‌که‌ی له‌ده‌ستدا بیته و بلایت "استغفر الله" پاشان پیاله‌که بیات بۆ ده‌می)، چاکه‌کانی له‌چه‌ندیته و چۆنیتیدا نه‌گاته ئاستی که‌فاره‌تی گوناھه‌کانی، هه‌ر به‌و جۆره به‌لا و ناخۆشیبه‌کانی ژیاانی گوناھه‌کانی به‌ته‌واوی نه‌سه‌رپته‌وه - ئه‌مه‌یان به‌هۆی گه‌وره‌ی گوناھه‌کانیبه‌وه، یان به‌هۆی لاوازی پالفته‌که‌ره‌کانه‌وه، یان به‌هۆی هه‌ردووکیانه‌وه - ئه‌وا له‌به‌رزه‌خدا به‌سێ شت پالفته‌ ده‌بیته:

بەكەم: نوپۇزى جەنازە لەسەرى، داۋاى لىخۇشبوون بۆى و شفاعەتى ئەوان بۆى.
دووم: پاكبوونەو بە فېتنەى گۆر و ترساندنى دوو فرېشەتى پرسىياركە و تاقىكەرەو، گۆرەوشار و ترسان.

سېيەم: ئەوئى برا موسلمانەكانى لە كارى چاكە ھەدىيەى دەكەن، لە خېر و حج و رۆژوو و خوئىندى قورئان و نوپۇز، خېرى ئەوانەى بۆ رەوانە بەكەن، گەيشتنى خېرى سەدەقە و دوعا كۆدەنگى لەسەرە، ئىمام ئەحمەد دەفەر موپت: لەو دوانەدا ناكۆكى بوونى نېيە لەوانى تردا ناكۆكى ھەيە، زۆرىنە لەسەر ئەوان كە حج دەگات، ئەبو حەنىفە دەفەر موپت: تەنھا بەخشىنى مال و دارايى پى دەگات، ئىمامى ئەحمەد و ئەوانەى لەگەل ئەون مەزھەبەكەيان لەم بابەتەدا فراوانترىن مەزھەبە، دەلتىن: ھەر كارىك نرىكبوونەو بەيىت لە خودا بە مردوو دەگات، بەدەنى و دارايى.

گەر ئەم سىانەش پالفتەى نەكرد ئەوا لە وەستان لە بەردەم خودادا بە چوار شت پالفتە دەبېت:

ترسەكانى قىامەت و ترسى وەستان لە بەردەم خودا و شفاعەتى شفاعەتكاران و لىبوردنى خودا — عز و جل —

گەر ئەم سى و وىستگەيە (لە دونيا و لە بەرزەخ و لە رۆژى حساب) نەيتوانى پالفتەى بكات ئەوا دەبېت بخرىتە ناو كوورەى ناگرەو، ئەو كارەش بەزەبىيە لەپاى ئەو كەسەدا تا لە ناگردا پالفتە بېت و پاك بېتەو، ناگر پاككەرەو و پالفتەكەر بېت بۆ لىكردنەوئى پېسىيەكانى، مانەوئى لە ناگردا بەپىي كەم و زۆرى پېسىيەكەيەتى، ھەرەھا بەپىي بەھىزى و لاوازى و كۆمابوونى گوناھەكانى، كە پېسىيەكەى لىبوويەو و ئالتوونەكەى پالفتە بوو و خاوين و بى خەوش مايەو لە ناگر دەردەھىنرىت و دەخرىتە بەھەشتەو.

بەرزترىن ئاستى بىداربوونەو (اليقظة) لاكردنەويە بەلاى زۆرى و كەمى رۆژەكانى تەمەندا، خۆلادان لە بەفەرۆدانىيان، تۆمەتباركردنى بۆ بە ھاناچوونى ئەوئى ماو و باربووكردنەوئى لەدەست چووەكانى.

وردنەبېتەو لەوئى لای ماو لە زياد و لە كەم، فرىاي لەدەستچووەكانى تەمەنى دەكەوئىت، ئەو برە تەمەنى كە ماو بە ھېچ نرخیك ناپېورئىت، ساتەكانى تەمەنى —

بہ لگو ہناسہ کانی - دستپتوہ دہ گریٹ لہ وہی لہ شتی کدا بہ ختی بکات رہ زامہ نندی
 خوی لہ سر نہ بیت، نہ مہیہ حقیقتی نہ و زیان توہ ندیبیہی مہردومان تیایدا
 ہاوبہ شن، لہ گہ ل جیاوازیان لہ برہ کہیدا کہم یان زور، ہر ہناسہ یہک دیتہ دہرہ وہ
 و لہ رہ زامہ نندی خودادا بہخت ناکریٹ لہ رژی دوا پیدا پہ شیمانی بہ دواوہیہ،
 وہستانیکہ لہ سر ریگہی بہرہ و خودا چون، یان شکستیکہ گہر بہردوام بیت لہ سر
 گوناہان، یان پہردہیہ کہ گہر بوو بہ ریگر لہ سر ریگہی بہرہ و خودا چون۔

نہ وہ نوریکہ بیداریوونہ وہی بہ دوا ی خویدا ہینا وہ، دل پتی نورانی بووہ بہ بینینی
 ہوشداربوونہ وہ، بہ پتی بہ ہیزی و لاوازی نورہ کہ بینینی نیعمہ تہ کانی بو یہ کلا
 دہ بیتہ وہ، نہ و کہ سہی کہ تہ نہا نیعمہ تی خودا لہ خواردن و خواردنہ وہ و
 تہ ندروستی جہستہ و ریژ و ناویانگی ناو خہ لگی دہ بینیت بہ شی لہ و نورہ نہ دراوہ،
 نیعمہ تی خودا بہ نیسلام و نیمان و کیشکردنی بہ ندہ کہی بو رووکردنہ خودا و
 خوشی لہ یادی خودا و چیژوہ رگرتن لہ گوپراپہ لیبہ، نہ مانہ مہ زنتین نیعمہ تن،
 نہ مانہ ش بہ نوروی نہ قل و ہیدایہ تی کرمہ ک کردنی خودایی پہ ی پی دہ برین۔

ہر بہ و جورہ نہ خلاقی مامہ لہی لہ گہ ل منہ تہ کانی خودا لہ سہری، بہ بینینیان و
 خودیتندنہ وہ یان لہ ریگہی ہوری خووخدہ و تاریکی دہروونہ وہ، سہیرکردنی نہ ہلی
 بہ لا - کہ بریتین لہ نہ ہلی بیتاگاہی لہ خودا و بیدعہ کاری لہ نایینی خودادا - نہ و دوو
 پؤلہ نہ ہلی بہ لای راستہ قینہن، کہ نہوانی بینی و زانی لہ سر چین نیعمہ تی خودا لہ
 دلیدا مہ زن دہ بیت و پالفتہ دہ بی و نرخ و بہای دہ زانیت، جوانی دژ دژکی تر
 دہریدہ خات، شتہ کان بہ دژہ کانیاں جیا دہ بنہ وہ۔

تہ نانت لہ کہ مالی نیعمہ تی نہ ہلی بہ ہشت بریتیہ لہ بینینی نہ ہلی دوزہ خ و نہ و
 سزایہی تیکہ و توون۔

بینین و خویندنہ وہی گوناہ و خرابہ کان بہ سی شت دہ بیت: بہ مہ زنپراگرتنی حہق و
 ناسینی دہروون و بہ راست زانینی ہر پہ شہ کان۔

ہر کہ س مہ زنی خودای مو تہ عال لہ دلیدا کامل بیت سہرپیچی کردنی لا گہ ورہ
 دہ بیت، چونکہ سہرپیچی کہ سی گہ ورہ و ہک سہرپیچی نیہ لہ کہ سانی خوار نہ و،
 ہر کہ س نہ فسی خوی بناسیت و لہ حقیقتی بگات، و تیبگات لہ ہموو سات و

ھەناسە يەكيدا چەندە ھەزار و ئاتاجى دەرگای خودايە، ئەو كات تاوانى سەرپىچى لە
فەرمانى كەسەك كە زۆر پىويستى پىيەتى لا گەرە دەبەت.

گەر نزمىيى ئەو نەفسەي بۆ دەركەوت - لەگەل ناسىنى گەرەيى ئەو كەسەي
سەرپىچى لىدەكەت - ئەوا تاوانەكانى لا گەرە دەبەت و خۆي يەكلا دەكاتەو بۆ
رزگار بوون لىيان، خۆيەكلا كەردنەو بۆ رزگار بوون لە تاوانەكان بەپىتى بەراست
زانىنى ھەرەشەكانى خودا و يەقەن بە بوونى ئەو ھەرەشانە يە.

خولگەي سەعادەت و مېخى دەستارپى بەختەو ھەرى لەسەر بەراستزانىنى ھەرەشەكانە،
ئەگەر لە دليدا بەراستزانىنى ھەرەشەكان پەكى كەوت، ئەوا ئەو دلە بە جۆرەك
دادەروختىت و ويران دەبەت ھىوای رزگار بوونى لى ناكەت، خوداي مۆتەعال
رايگە ياندوو ھە بەلگە و نىشانەكان و ئاگادار كەردنەو ھەكان تەنھا ئەوانە دەيانناسن و
لىيان تىدەگەن كە ھەرەشەكانى خودا بەراست دەزانن، ھەر ئەوانەش شاىستەي
ترساندن و ئاگادار كەردنەو ھەن، ئەوانەن سوود لە بەلگە و نىشانەكان دەبىنن ﴿إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ ھود: ۱۰۳ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّحْشَهَا﴾ النازعات: ۴۵
﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِبِدِ﴾ ۱۵ ﴿ق: ۴۵

خوداي مۆتەعال راي دەگە يە نەت كە ئەھلى سەرفرازي لە دونيا و دواپۆژدا ئەوانەن
ھەرەشەكان بەراست دەزانن و لىيان دەترسن، دەفەر مۆيت ﴿وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَن خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِبِدِ﴾ ۱۶ ﴿إبراهيم:

زانىنى كەم و زۆرى رۆژەكانى تەمەن بەسى شت دىتە راستە: گوڭگرتن لە زانست،
وہ لامدانەو ھى بانگخووزى خۆپارىزى لە ھەرەم و دۆستايەتى سالتان،
بەدەستەينانى ئەم سىانە لە دەستبەردار بوون و خۆپوو تکرەنەو ھەدايە لە
خووخدەي خراپ و ناپەسەند.

سالىكى رىگەي خودا: بەپىتى زانستى بە پلە و ئاستى كاروكر دەو ھەكان و بەنرخىي
بەدەستەينانىان ناسىنى بە كەم و زۆرى حال و ئيمان لا دروست دەبەت، ھەر بەو جۆرە
پشكەنىنى "وہ لامدانەو ھى بانگخووز بۆ بەرزپاگرتنى سنوورەكانى خودا" لە دليدا: ئايا
خىرا وەلامى دەداتەو ھە يان ھىواش؟ بەپىتى وەلامدانەو ھى بانگى بانگكەرەكە - بەخىرايى
يان بەھىواشى - كەم و زۆرى بەرھەم دىت.

هەر بە و جۆرە هاوہ لى كە سانى خاوەن ويست و لىبران، خۆ يە كلاكەرەوہ بۆ پەيوەستبوون بە كۆپى بالاي فرىشته كان (الملا الأعلى)، لە و رىگە يەوہ لە زياد و كەمى خۆى دەگات.

ئەوہى كە هەموو ئەمانەى پىدە گرىتە دەست دەرچوونە لە خوخذە و دەقپىوہ گىراوہ كان و نىشتە جىكردنى دەروون بە دەور لە وانە، نامۆبوون لە ناو ئەهلى بىئاگايى و پشتكەران لە خودا، خراپترين زيان بۆ كە سىك ئەوہ يە خوخذە كان جەوہى بگرنە دەست، بىباوہ ران بە خوخذەى جىگىر لە لايان و هاتوو لە باوباپىرانهوہ بەرھەستكارى پىغەمبەرانىان دەكرد، هەر كەس دەروونى خۆى دەور لە وانە نىشتە جى نەكات و لىيان نە يەتە دەرەوہ و خۆى بۆ ئەوہى لىي داواكراوہ نامادە نەكات ئەوہ دابراوہ و لە رزگارى و بە دەستەينانى سەركەوتن بەرى لىگىراوہ ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَوْمِ﴾ ﴿٤٦﴾ التوبة: ٤٦.



(۲) (منزلة الفكرة)

مه‌نزله‌ی بیر

که بیدار بونه‌وه تیر و ته‌واو ده‌بیت به‌دوای خؤیدا "بیر" ده‌هینیت، نه‌وش-وهک پیشتەر
 ناماژه‌مان پیگرد- چاوتیبری نی دلّه بق رووگی داوا به مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌تانی.
 بیر دوو بیره: بیریک په‌یوه‌سته به زانست و ناسینه‌وه، بیریک په‌یوه‌سته به داوا و
ویسته‌وه.

نه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به زانست و ناسینه‌وه: بریتیه له جیاکردنه‌وه‌ی حق و باتل
 له‌یکتر، ه‌روه‌ها جیاکردنه‌وه‌ی نه‌ری و نه‌ری (جیگیرکردن و سرینه‌وه)، نه‌وش که
 په‌یوه‌سته به داوا و ویسته‌وه: نه‌و بیره به به‌سوودی له بیسوود پی جیا‌ده‌که‌یه‌وه.
 دواتر له گرتنه‌به‌ری ریگی به‌ده‌سته‌تانی نه‌وه‌ی سوود ده‌گه‌یه‌نیت بیریکی تری
 لیوه په‌یدا ده‌بیت، ه‌روه‌ها له‌سه‌ر ریگی نه‌وه‌ی زیان ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌سته‌رداری
 ده‌بیت دیسان بیریکی تر سه‌ره‌ل‌دات.

نه‌مه‌شه‌ش به‌ش که مه‌یدانی بیرکردنه‌وه‌ی زانایانن و حه‌وته‌می نیبه.
 بنچینه‌که‌یان:

بیر له یه‌ک‌تاپه‌رستیدا: بریتیه له ه‌ه‌ولی ناماده‌کردنی به‌لگه‌کانی یه‌ک‌تاپه‌رستی،
 ه‌روه‌ها به‌لگه و نیشانه‌کان له‌سه‌ر پوچی هاوه‌ل‌دانان و بیینه‌ماپوونی، خواوه‌ندی
 ه‌رگیز بق دوو که‌س جیگیر ناکری و ساغ نابیته‌وه، وهک چۆن په‌روه‌ردگاری له هیچ
 ریگی‌یه‌که‌وه بق که‌سیکی تر جگه له خودا جیگیر ناکری و ساغ نابیته‌وه، ه‌ر به‌و
 جۆره تیگه‌یشتن له‌وه‌ی که پوچترینی پوچان بریتیه له په‌رستنی دوو که‌س و
 پشتبه‌ستن به دوو که‌س، به‌لگو په‌رسش و به‌ندایه‌تی تنها و تنها بق یه‌ک خودایه،
 نه‌و خودایه‌ی په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه‌یه و تاک و تنها و زال و به‌ده‌سه‌لاته.

نه‌م بیره بریتیه له حه‌قیقه‌تی خۆبه‌ریکردن و پیدانی وه‌لا (البراء والولاء)، خۆبه‌ریکردن
 له په‌رستنی که‌سیک جگه له خودا و پیدانی وه‌لا به خودا، خودای موته‌عال ده‌فرمویت

﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْمَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ﴾ الممتحنة: ۴،
 هر وه‌ها ده‌فرمویت ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۷۸﴾ إِلَّا إِلَٰهِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي ﴾ الزخرف: ۲۶-۲۷، ﴿ يَنْقُومُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۷۸﴾ إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَافِيًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ الأنعام: ۷۸-۷۹،
 هر وه‌ها ﴿ إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَافِيًا ﴾ الأنعام: ۷۹،
 خودای مونه‌عال به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فرمویت ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿۱﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۳﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِينُ كُرُوا لِي دِينِ ﴿۶﴾ ﴾ الكافرون: ۱-۶،
 ته‌م خو به‌ریک‌رنه لی‌بان و له‌وی ده‌یان‌په‌رست به به‌ریبویون له هاوه‌لدانان بۆ خودا ناوره‌دی کرد.

به‌ریبویون بریتیبه له حه‌قیقه‌ی سرینه‌وه و جیگیرکردن، به سرینه‌وه‌ی خو‌شه‌ویستی که‌سیک، شتیک جگه له خودا له دلیدا له‌پووی زانست و ویست و په‌رسته‌وه وه‌ک چون له بووندا سراوه‌ته‌وه و جیگیرکردنی به‌ته‌نها بۆ خواوه‌ندی خودای مونه‌عال.
 هر وه‌ها بریتیبه له حه‌قیقه‌تی کو‌کردنه‌وه و جیابوونه‌وه: جی‌اوازی ده‌کات له‌نیوان خودای حه‌ق و نه‌وان‌دا که بانگه‌شی پوچی خواوه‌ندیان بۆ ده‌کریت، به‌خودا زانین و په‌رستش و خو‌شه‌ویستی و ترس و رجا و پشتبه‌ستن و داوای کو‌مه‌کی ته‌نها له‌سه‌ر خودای حه‌ق ده‌بی‌ت که هیچ خودایه‌ک جگه له‌ته‌وه بوونی نیبه.

هر وه‌ها بریتیبه له حه‌قیقه‌تی خو‌دارن‌ین و ته‌نها‌کردنه‌وه له به‌ندایه‌تی بۆ هر که‌سیک جگه له خودا و له خو‌ارخوداوه، له به‌ندایه‌تی هه‌موو نه‌وانه خو‌ی داده‌پنیت و خودا به په‌رستن تا‌ک و ته‌نها ده‌کاته‌وه، خو‌دارن‌ین نه‌ریک‌رنه و ته‌نها‌کردنه‌وه‌ش جیگیرکردنه، کو‌کردنه‌وه‌ی هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه بریتیبه له یه‌ک‌تاپه‌رستی.

ته‌مه بریتیبه له وه‌لا و به‌را، و سرینه و جیگیرکردن، و کو‌کردنه‌وه و جی‌اک‌رنه‌وه، و خو‌دارن‌ین و ته‌نها‌کردنه‌وه. ته‌نها‌کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ست به یه‌کتایی خواوه‌ندی بریتیبه له سوودی به به‌ره‌م و رزگارکه‌ر که ئاسووده‌یی و رزگاری لی‌وه به‌ده‌ست دیت.

(۲) (منزلة البصيرة)

مەنزىلەى رۇشنىبىنى

❖ رۇشنىبىنىيەكان ھىدايەتدەرن

كە بىرى كەسەكە راست و دروست بوو دەرگای ((رۇشنىبىنى)) بۆ دەكرىتەوہ كە برىتىيە لە بوونى نوورىك لە دلدا بەلئىن و ھەرەشەكان و بەھەشت و ناگرى پى بىبىنىت، ھەرەھا ئەوہى خودا لە بەھەشتدا بۆ دۆستەكانى نامادەى كردووہ و ئەوہى لە دۆزەخدا بۆ دۆزمنەكانى دايناوہ، خەلكى دەبىنىت لە گۆرەكانيان ھاتوونەتە دەرەوہ و دەچن بە دەم بانگى حەقەوہ، فرىشتەكانى ئاسمان دابەزىبون و ئابلوقەيان داون، دادگايى دانراوہ و لاپەرەى كردارەكان والاكراون، پىغەمبەران و شايەتەكان دەھىترىن، ترازووى پىوانە دانراوہ، لاپەرەكان دەچن بە ئاسماندا و بالدەگرەوہ، دۆزمنان كۆدەكرىتەوہ، ھەر خاوەن حەقك دەستى بە و كەسەوہ گرتووہ كە حەقى لايەتى، حەزى كەوسەر و كوپەكانى لە دوورەوہ ديارن، نور دابەش دەكرىت بۆ ئەوہى بەھۆيەوہ ئەھلى بەھەشت خۆيان بگەيەننە بەھەشت، ناگر ھەندىكى ھەندىكى تىرى وردوخاش دەكات، ئەوانەى دەكەونە ناوى چەند بەرانبەرى رزگار بووان.

لە دلدا چاويك دەكرىتەوہ و ھەموو ئەوانەى پى دەبىنىت، گەواھىدەرىك لە گەواھىدەرانى دواپۆژ لە دلدا راست دەبىتەوہ و دواپۆژ و بەرداوامى دواپۆژى نیشان دەدات، ھەرەھا دونيا و خىرايى تياچوونى دەخاتە پىش چاو.

((رۇشنىبىنى)) نوورىكە خودا ھەلئىدەداتە ناو دلەوہ، بەھۆى ئەو نوورەوہ راستىتى ئەوہى پىغەمبەران ھەواليان پىداوہ دەبىنىت، وەك ئەوہى بە چاوى سەر بىبىنىت، سوود و قازانجى ئەوہى پىغەمبەران بانگيان بۆ كردووہ بە دەست دەھىنىت و خۆى لە زيانى سەرپىچى بانگى پىغەمبەران دوور دەخاتەوہ، ئەمە ماناى قسەى ھەندى لە عارىفانە ((رۇشنىبىنى برىتىيە لە پىچاچوونەوہ بۆ دلئىابوون لە سوود لىبىنىن و زيان لىبىنىنى شتىك))، ھەندىكى تريان ھەرموويانە ((رۇشنىبىنى ئەو شتەيە تۆ لە سەرگەردانى رزگار دەكات، جا يان بە باوہر يان بە بىنىن))

"رۆشنبینى" سى پلەيه: ھەر کەس کامليان بکات ئەوا رۆشنبینى تەواوکردووه، رۆشنبینیهک لە ناو و سيفه تەکانى خودای مۆتەعالدا، و رۆشنبینیهک لە بکە و مەکە (ئەمر و نەھیدا) دا، و رۆشنبینیهک لە بەلێن و ھەرەشەکاندا.

❖ يەكەمین ئاستى رۆشنبینى (بەصيرەت)

رۆشنبینى لە ناو و سيفه تەکاندا: باوهرت رووبه رووى گومانیک نەبیتەو پێچەوانەى ئەوە بێت خودا وەسفى خۆى پێکدوو، یان پێغەمبەرەکەى وەسفى کردوو، بەلکو گومان لە ناو و سيفه تەکاندا وەك گومان وابیت لە بوونى خودا، ھەردوکیان لای ئەھلى رۆشنبینى لە بەلادا یەكسانن.

دامەزراى ئەم حەقیقەتە بەم جۆرەيە: دلت پەرەردگار- تبارك و تعالی- لەسەر عەرشەكەى ببینیت، كە ئەمر و نەھى دەردەكات، ئاگادار و بینەرە بە جوولەى گەورە و بچووكى جیھان و كەسەكان و بوونەكان، دەنگیان دەبیسیت، چاودێرى و یژدان و نەینى پەنھانیانە، كاروبارى مەملەكەتەكەى لە ژێر بەرپۆشە بردنى ئەودایە، وەسفكراو بە سيفاتى كەمال و شكۆمەندى، پاك و بێگەردە لە نەنگى و ناتەواوى و نمونە و ھاوشیو، ئەو بەو جۆرەيە خۆى لە كۆتیبەكەیدا باس خۆى کردوو، لەسەر و وەسفى دروستكراو كانیەو، یە، زیندوو و نامریت، راگرى بوونە و ناخەویت، زانایە و گردیلەيەكى لە ئاسمان و زەوى لى بزر نابیت، بەصیرە و لە شەوێكى تارىكدایە لەسەر تاشەبەردیت مێروولەيەك دەبینیت و دەنگى پێى دەبیسیت، بیسەرە و دەنگەكان بە جیاوازی زمانیان و جۆراوجۆرى پێویستییانەو دەبیسیت، وشەكانى راست و دروستن، سيفاتەكانى بالاترن لەوێ بە سيفاتى دروستكراو كانی بشوبهێنرین و بەرجەستە بكرین و نموناندنیان بۆ بكریت، خودى خودا مەزنتر و بالاترە لەوێ بە خودیكى تر بچوینریت، كردارەكانى دادپەرەرانە و دانایانە و بەبەزەبیانە و چاكە خوازانە و بەخشدانە ھەموو مەزۆف و سەرچەم دروستكراو كانی تری گرتۆتەو، بوون و بریار (خەلق و ئەم) ھەر بۆ ئەو، نەعمەت و چاكە ھەر لای ئەو، مۆلك و ستایش ھى ئەو، سەنا و شكۆمەندى بۆ ئەو، یەكەمینە و بەر لەو ھیچ نەبوو، دواھەمینە و لەدواى ئەو ھیچ نییە، دیارە و ھیچ بە سەر یەو نییە، شاراو یە و ھیچ لە خوار یەو نییە، ناوھەكانى ھەر ھەموو ناوى مەدح و ستایش و سەنا و شكۆدانە پالان، بۆیە ئەو ناوانە ناوى جوانن (الحسنى)، سيفه تەكانى ھەر ھەموو سيفەتى كەمالان،

ئهوسافه کانی هر هه موو ئهوسافی شکۆمه ندین، کرداره کانی هر هه موو دانایی و به زهیی و به رژه وهندی خهلقن و دادپهروه رانهن، هر چی دروستکراوه ئاماژهی بۆ ده کهن، رینماییکاری که سێکن به چاوی روشن بۆ لای خودا ته ماشایان بکات، ئاسمانه کان و زهوی و ئهوهی له نێوانیاندا به هه روا و به بی هۆ دروستی نه کردوون، مرۆفیشی به بی کار و حیکمهت ویل نه کردووه، بوونه وهری به دیهیناوه بۆ ههستان به به کتاپه رستی و به ندایه تی، نیعمه ته کانی خۆی به سه ردا داباراندوون تا کو به هۆی شوکر کردنه وه بگه نه ریز و پله و پایه ی مه زن، خۆی به چه ندین ناساندن به دروستکراوه کانی ناساندووه، نیشانه ی بۆ خستوونه ته روو و به لگه ی جۆراوجۆری بۆ هیناونه ته وه، بانگی کردوون بۆ خۆشویستنی خودا له هه موو ده رگایه که وه، به هیزترین هۆکاری له نێوان خۆی و ئه واندایه درژه پێداوه، نیعمه تی بێشوماری بۆ ته واو کردوون و به لگه ی گومان بیری بۆ هیناونه ته وه، لێشای نیعمه تی به سه ریاندا رێژاوه، له سه ر خۆی به زهیی نووسیوه، دهسته به ری ئه و نووسراوه ی کردووه که نووسیویه تی: به زهیی زاله به سه ر توو په بیدا.

جیاوازی ئاستی خه لک له م رۆشن بینییه دا به پیتی جیاوازی ئاستی ناسین و تینگه یشتنیانه له دهقی فه رمووده ی پێغه مبه ر و زانست به فه سادی ئه و گومانانه ی پێچه وانه ی حه قیقه تی فه رمووده کانن.

بۆیه لاوازترین رۆشن بینی بریتیه له رۆشن بینی ئه هلی که لامی پووچ و زه مکراو که پێشین به خراب دایانناوه، به هۆی نه زانینیان به دهقه کان و مانا کانیان و زالبوونی گومانی پووچ به سه ر دایاندا، گه ر سه رنجیکتی حا لی خه لکی ره شوکی بده ی - که لای زۆرینه ی ئه هلی که لام به باوه ردار ته ماشا نا کرین - رۆشن بینی له بۆچوونه کانیاندا زیاتره و باوه ریان به هیزتره، خه لکی ره شوکی خۆیان راده سستی وه چی ده کهن و مل به حه ق ده دن.

❖ ئاستی دووهم له رۆشن بینی

رۆشن بینی له بکه و مه که (ئه مر و نه هی) دا: که بریتیه له خۆدارین له هر به ره له سته کارییه ک به ته ئویلکردن و شوینکه وتنی کو پیرانه و ئاره زووبازی، له دلیدا گومانیک نامینیته وه به ره له سستی زانست به "بکه و مه که" ی خودایی بکات، ئاره زوویه کی تیا نامینیته وه رێگری بکات له جیبه جی کردنی "بکه و مه که" و

دەستبۇردىيان، شوپىنكەوتنى كۆپرانەى تيا نامىنىتەوه ئاسوودەى بكات لە كۆشش بۆ وەرگرتنى ئەحكام لە چراى دەقەكان، ئەهلى رۆشنىبىنى لە زانايان لەم حەقىقەتە تىگەيشتون.

﴿ ئاستى سىيەم: رۆشنىبىنى لە بەئىن و ھەرەشەدا ﴾

ئەوئەگەواھى بەدەى كە خودا لەسەر ھەموو نەفسىك و ھەستاو بەوئەى بەدەستى دەھىنىت لە خىر و لە شەر، لە ئىستا و لە داھاتوودا و لە خانەى كەردەو و خانەى پاداشت و سزادا. ئەو راستىيە داواكارى خواوئەندى خودا و پەرورەدگارى و دادپەرورەى و دانايى ئەو، گومان لەوئەدا گومانە لە خواوئەندى و پەرورەدگارى خودا، بەلكو گومانە لە بوونى خودا، ھەرگىز پىچەوانەى ئەو بۆ خودا شىاو نىيە، نابىت پەكخستنى كارى دروستكراوئەكان و وىلكردنىيان و وازلەھىتەيان بەدريتە پال خودا، ئەو-سبحانە-بەرز و بلندترە لەوئەى ئەم جۆرە بىرکەردنەوانەى بەدريتە پال.

گەواھىدانى ژىرى بە بوونى پاداشت و سزا و ھەگەواھىدان وايە بە بەكتاپەرستى، بۆيە دروست ئەوئەى كە زىندوو بوونەو بە ئەقل و بىر زانراو، لە رىگەى "وھى" شەو و رەدەكارىيەكان بەر دەست دەكەون، بەو ھۆيەوئەى خودا نەرىكردنى زىندوو بوونەوئەى بە بىياوئەرى بە خودى خۆى-سبحانە- داناو ﴿وَإِنْ تَعَجَبْتَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ نَا لَيْفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْيُنِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ الرعد: ۵.

لەسەر ئەم ئايەتە پىرۆزە دوو بۆچوون ھەيە:

يەكەم: گەر سەرت سوپىمىنى لەم قەسەيان ﴿أَوَءَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ نَا لَيْفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، قەسەيان جىئى سەرسوپمانە! چۆن نەرىي زىندوو بوونەو دەكەن، لە كاتىكدا ئەوانە لە خاك دروستكران و شتىك نەبوون.

دووم: گەر سەرت سوپىمىنى لەو ھاوئەدانانەى بۆ خودا بىرارى دەدەن و ملكەچ نەبوونيان بۆ بەكتاپەرستى و بەندايەتى تەنھا بۆ خوداى تاق و تەنھا و بىياوئەل، ئەوا نەرىكردنى زىندوو بوونەو ووتنى ﴿أَوَءَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ نَا لَيْفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ لەو زىاتر جىگەى سەرسوپمانە.

لەسەر ئەم دوو قەسە: نەرىكردنى زىندوو بوونەوہ كارىكى سەرسوپھىنە كە لە مرؤف دەوہ شىتەوہ، ھەر ئەوہش ماناى نەرىكردنى پەرورەدگار و بىباوہ پىيە پىيە و سەرىپچىيە لە خواوہندى خودا و توانىن و دانايى و دادپەرورەى و دەسەلاتى.

لاى "شيخ الإسلام الهروي" - خاوەنى كتيبي "منازل السائرین" كە نىمە شروفيەى دەكەين - رنگەيەكى تریو "رؤشنىنى (بصيرة) باس لىوہ دەكرىت، ئەو دەلىت ((رؤشنىنى ئەوہيە رزگارت بكات لە سەرگەردانى))، لەلاى ناویراو يەكەمىن پلەى رؤشنىنى ئەوہيە بزانىت فەرموودەكانى پىغەمبەر(ﷺ) شاىستەن بەوہى بە يەقینەوہ جىبەجى بكرىن، لە پىناوینادا خاوەن غىرەت بىت و بۆيان توورە بىت))

ماناى قەسەكەى: ئەوہى پىغەمبەر(ﷺ) رايگە ياندووہ لە حەقىقەتتىكى راستەوہ سەرچاوەيان گرتووہ، ئەو كەسانەى شوینى دەكەون ترسى شتىكى خراپیان نابىت لە سەرئەنجامدا، بەلكو ئاسايش بەخشە بە سەرئەنجامى شوینكەوتوانى، چونكە حەقە و شوینكەوتەى حەقىش ترسى لەسەر نىيە، ماقى ئەوہى پىغەمبەر رايگە ياندووہ بەسەر تووہ برىتييە لە: ئەوہى فەرمانت پىكراوہ لەو پەيامە بەبى گومان و سكالاً ئەنجامى بەدەى، ئەوہى بە ھۆيەوہ رزگارت دەبىت برىتييە لە دەست بردن بۆ جىبەجى كردنى پەيامەكەى لە بەراست زانىننىكى تەواو و دوور لە گومانەوہ، توورە بىت لەسەر سەرىپچى لەو پەيامە نەبادا حەقىكى پىشیل بكرىت و لایەننىكى پشتگوئى بخرىت، ئەمەش باشترین شتىكە بۆ تو.

غىرەت بۆ نىسلام لای "شيخ الإسلام" لە كەمالى "بەصیرەت"ە، چونكە بە ئەندازەى ناسىنى حەق و شاىستەبوونى و خۆشەويستى بۆى و شكودانەپالى ئەوہندە غىرەت دەيگرىت تاكو حەق بىز نەبىت، بۆيە توورەيە لەوانەى حەق بىز دەكەن، ئەمە بەلگەيە لەسەر خۆشويستنى خاوەن حەقەكە (خودا) و شكومەندى و مەزنى دانەپالى. ئەمەش چاوكەى "رؤشنىنى" يە، وەك چۆن شك و گومانى كەسەكە عەبىداركەرى كەمالى ملكەچىيە و چاوى رؤشنىنى كوئىر دەكاتەوہ، ھەر بەو جۆرە نەبوونى توورەيى و غىرەت بۆ حەقى خودا لە بارىكدا پىشیل بكرىت، يان بۆ مەرز و سنوورى خودا كاتىك بشكىنرىت دەبىتە ھۆى كوئىرى لە "رؤشنىنى" دا.

پاشان پلەى دووہم لای شىخى ھوروى: برىتييە لەوہى گەواھى بەدەى لەسەر دادپەرورەى خودا لە ھىدايەتى خەلكى و گومراكردىناندا، پەتى گەيشتن بە خودا بۆ راکىشانان لەناو نەفسى فرمانكەر بە خراپەدا ببىنيت.

مہبہستی شیخی ہودوی - رحمتی خوی لہ سہر بیت - لہ گہواہیدان بہ دادپہرہری خودا لہ ہیدایہتی ئہوہی ہیدایہتی داوہ و گومپاکردنی ئہوہی گومپایی کردوہہ دوو شتہ:

یہ گہم: تہناکردنہوہی خودا بہ دروستکردن و ہیدایہتدان و گومپاکردن.

نووہم: روودانی ئہوانہ لہ خوداوہ بہ حکمت و دادپہرہری، نك بہ ریکہوت، یان تہنا ویستیک لہ دانانی شتہکان بہو جوڑہ لہ جیگاگہیاندا و دابہزاندنیان بؤ شوینہکانیان، بہ لکو حکمتیک داوای کردوہہ ہیدایہتی کہ سیک بدات کہ ہولئی خو خاویتکردنہوہ دہدات لہ سہر ہیدایہت، قبوولی ہیدایہت دہکات و شوکر دہکات لہ سہری، دہرئہنجام ہیدایہت لہ لای کہ سہ کہ بہر دہگرت، خودا خوئی دہزانیٹ - لہ بنچینہدا و بہ میرات - پہ یامی بہ کی دہبہ خشیت ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿۵۲﴾ الأنعام: ۵۲، ئہمانہ ئہوانہن ریزی نیعمہتی خودا بہ ہیدایہت دہزانن، شوکری خودای لہ سہر دہکن، خودایان خو شدہوئی و ستایشی دہکن لہ سہر ئہوہی کردوونی بہ ئہہلی ہیدایہت، خودا - سبحالہ - لہ حقی دادپہرہری و چاکہ لاینہداوہ لہ ہیدایہتی ئہوانہی ہیدایہت و ہر دہگرن و گومپایی ئہوانہی گومپا دہبن، کہ سیک لہ دہرگانہی خودا دہست بہ پرویدا نہزراوہ و لہ خودا دوور نہ خراوہتوہ شایستہی نزیکبوونہوہ و ہیدایہت و ریزلینان بیت، بہ لکو ئہوانہ دہرکرارون کہ جگہ لہ دہرکردن و دوورخستنہوہ شایستہی شتیکی تر نین، حکمتی خودا و ستایشی ئہوانہو بیت کہ سہ کہ لہ خوئی نزیک بکاتوہ و ریزی لی بنیت، واتہ نایہو بیت کہ سہ کہ بکات بہ ئہہل و دوستی خوئی و لہ خاسانی بگپرت.

شتیکی تر نہماوہ وتنی ئہم قسہیہ نہ بیت: باشہ بؤ خودا ئہو کہ سہی بہو جوڑہ دروست کردوہہ شایستہی ہیدایہت نہ بیت؟

ئہمہ پرسیاری مؤقیکی نہزانی ستہمکاری گومپایہ، لہ نہفامی و ستہم و گومپاییدا زیادہرہوی کردوہہ، چونکہ دروستکردنی دژہکان و بہرانبہرہکان لہ کہ مالی پہرہردگاری خودایہ، و ہک شہو و روژ، گہرم و سارد، چیژ و نازار، خیر و شہر بہ ہشت و دوڑہخ.

قسہ کہی تری شیخی ہودوی: خودا بہوہ دہیہو بیت کومہکی خو بیت بہ گوپرایہ لی کردن پی نیشان بدات، لہ نہفست دہرتہینئی و راتبکیشیت بؤ لای خوئی، ئہو دہیہو بیت تو

نزیکت بکاتوه و تو به خوی بگه به نیت، بۆ یارمەتی تایبەت وشە ی راکیشان "الجلب" ی خواست و بۆ نزیکردنە وشە وشە ی به یه کترگه یشتن "الوصال" ی به کارهیتنا. مه به سستی به پەت "الحبل" نه وهۆکاره یه تو به خودا ده گه یه نیت (ده که که ی شیخی هوروی "آن تشهد فی هدایة الله للناس و اضلاله لهم: إصابة العدل و تعاین فی جذبہ إیاک من نفسک الأمانة بالسوء: حبل الوصل").

نامازە ی به وه داوه که به لگه ده هینیته وه به یارمەتی نه و بۆ تو و راکیشانت بۆ لای خوی و ده سترگرتن به پەته که یه وه - که بریتیه له په یمان و وه سیتی خودا بۆ به نده کانی - بۆ نزیک کردنە وه ت له خوی، نه م راسستییه ببینیت بۆ نه وه ی له خوشه ویستی و شوکر دا به هیزتر بیت و با شتر له به نده یه تیدا ملکه چ ببی و کوشش بکه ی. هه مو نه مانه له که مالی "به صیرهت" ن که سه رده کیشن بۆ چوری سییه م له مه عریفه که لای شیخی هوروی بریتیه له هه لقولینی مه عریفه و سه وزیوونی فیراسهت. راستی کردوه - ره حمەتی خودای لی بیت - به و روشنبینییه له دلی خاوه نه که یدا کانیای مه عاریف هه لده قولیت که به هه ول و کوشش و باس و لی کولینه وه به ده ست نایهت، نه وه تیگه یشتنیکه خودا له کتیه که ی و نایینه که یه وه به به نده یه کی ده به خشیت به پتی روشنبینی دلی که سه که.

﴿ فیراسهت بهری روشنبینییه ﴾

روشنبینی له زهوی دلدا فیراسهتی راستگو ده روینیت، نه وه ش نووریکه خودا هه لیده دات بۆ ناو دل، به و نووره حق له باتل جیا ده کاتوه ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّمُتَوِّبِينَ ﴾ الحجر: ۷۵، مواهید له سه رمانای "المتوسمین" ده فه رمویت: "المتفرسین" واته خاوه ن فیراسه ته کان، نیامی "الرمذی" له "أبي سعيد الخدري" وه له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) ریوایه تی کردوه فه رمویه تی ((إتقوا فراسة المؤمن، فإنه ينظر بنور الله))، پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّمُتَوِّبِينَ ﴾ الحجر: ۷۵ ((التوسم)) له سه ر کیشی "تفعل" ه له "سیما" وه هاتوه که مانای نیشانه ی هه یه، که سی خاوه ن فیراسهت، واته "متفرس" ی به "متوسم" ناویرد، چونکه نه وه ی ناماده و بینزاوه ده کاته به لگه له سه ر نه وه ی بز و نادیاره، واته بینزاوه کانی که ردوون ده کاته

بہ لگہ بۆ باوہر بہ خودا، بۆیہ خودای موعال سوود بینینی لہ نایات کردوہ بہ تاییہ تمندی ئو و کہ سانہ، چونکہ ئوہی دەبیینن دەکەنہ بە لگہ لە سەر ئوہی پتغەمبەران ھەواییان لە بارەوہ داوہ، لە بکە و مەکە و پاداشت و تۆلہ. خودا ئوہی ئیلاھامی ئادەم کرد، کاتیک ھەموو ناوہ کانی فیکرد، بیستن و بینن و دلی گرگرتوو (فواد) و شتی تریشی پتغەمبەران تاکو ھەقیقەت و سیفەتی شتەکانی پی بناسیت و بہ سوود لی بینینیان شوکری خودا بکات لە سەریان، لە شوینی باشی خویان بہ بنچینہ و بنەمای دروستکراو و فیترەت دایان بنیت، چونکہ ھەموو ئوانہ بۆ ئو و رۆلەکانی و شیوہ و جینشینەکانی دروستکراوہ و دانراوہ، ھەموو دلیک توانای ئوہی ھەبە، چونکہ ھیزکی تیدا ھەبە، بەوہ بە لگہ دەھینریتەوہ و پەند و ەردەگیریت و ئامازە کردن راست دەردەچیت، خودا پتغەمبەرانی بہ نووری وەحی و باوہرەوہ رەوانہ کردوہ بۆ یادخستەوہ و ھۆشدارکردنەوہ و تەواوکردنی ئو ئامادەییہ، پەیامی پتغەمبەران دەخریتە پال نووری فیراسەت و ئامادەیی، دەبیت بە نوور لە سەر نوور، رۆشنبینی بە ھیز دەبیت و نوور مەزن و بەردەوام دەبیت بە زیادبوونی مادە و تەواوبوونی نووری وەحی و باوہر. ئو نوورە بەردەوام لە زیادبووندایە تا لە روخسار و ئەندامەکان و قسە و کرداردا دەبینریت، ھەر کەس ھیدایەتی خودا قبول نەکات و سەری بەو ھیدایەتە بەرز نەبیتەوہ دلی دەچیتە ناو بەرگ و روپۆشەوہ، تاریک دەبیت و لە بینن کوێردەبیت، ھەقیقەتی باوہری لی دەشاریتەوہ، ئو کات ھەق بە باتل دەبینیت و باتلیش بە ھەق، راستی بہ سەرلێشیوان و سەرلێشیوان بە راستی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۱﴾﴾ المطففين: ۱۴. "الرين" و "الران" بریتییە لەو پەردە چروپەرە رێگرە لە سەر دل کە بینینی ھەق و ملکہچی بۆ ھەق دەشاریتەوہ.

بە پتی ھیز و لاوازی رۆشنبینی فیراسەت سەرھەئدەدات، فیراسەتی راستگۆیان و عاریفان بە خودا و فەرمانەکانی پەیوہستە بە خوداوە، چونکہ کاتیک ویست و لێپرانیان پەیوہست بوو بە خۆشەویستی و ناسین و پەرسشی خوداوە و بانگەوازی خەلکی بۆ سەری فیراسەتیان پەیوہست دەبیت بە نووری وەحی و نووری باوہرەوہ، ئوہی خودا خۆشیدەوی و ئوہی خودا خۆشیناویت لە شت و قسە و

کردار له به کتر جیاده کاته وه، پیس له پاک و حق له باتل و راستگو له درۆزن جیاده کاته وه، بری ناماده بی سالیکانی ریگی خودا ده زانیت، مامه له ده کات له گه ل هه ر مروفیک به پیی تواناکی له پرووی زانست و ویست و کار و کرداره وه .

فیراسه تی نه وانه هه میشه ده سوپتته وه به ده وری ریگی پیغه مبه ر و ناسینی ریگی پیغه مبه ر (ﷺ) و رزگارکردن و جیاکردنه وه ی له توله ریگه کانی تر، هه روه ها نه نگیه کانی ده روون و ئافاتی کاروکرده وه کان، و له مبه ر له به رده م گرتنه به ری ریگی پیغه مبه راندا روون ده کاته وه، نه مه به رزترین جوۆی روشنبینی و فیراسه ته و به سوودترینیانه بو ژیا نی دنیا و دواوۆی به نده ی خودا.

﴿مه به ستیک مرؤف بو هیرش بردن هانبدات﴾

که به ناگاهات و به روشنی بینی نه و کات ده ست ده بات بو "مه به ست" و "راستی له ویست و لیبران" دا، مه رام و نیبه تی کۆده کاته وه بو سه فه ری کۆچکردن بو لای خودا، ده زانیت و یه قین په یدا ده کات که ده بیّت نه و کۆچه بکات، کۆلی سه فه ر ده پیچیتته وه و تویشوو و پیوستیه کانی سه فه ر ناماده ده کات، خو ی له کۆسپ و له مبه ره کانی سه فه ر داده پرنیت و له و په یوه ندییانه ی ریگی ده رچوونی لیده گرن داده بریت.

شیخی "هوروی" واده بینیت که نه وه (("مه به ستیکه" هانده دات بو هه ستان و له دلّه پراوکی رزگاری ده کات و بانگ ده کات بو دوورکه وتنه وه له مه رامه کانی تر "قصدای بیعت علی الإرتیاض و یخلص من التردد، ویدعو إلى مجانبه الاغراض"))

نه و مه به سه ته هانیده دات بو گرتنه به ری ریگی به بی وه ستان و دلّه پراوکی و پاسا و، که سه که خو ی داده پرنیت له هه رچی شته جگه له به ندایه تی خودای موته عال له ریا و ناویانگ و داوای ستایش و پله و پایه و مه نزله له لای خه لک، هه موو نه و هو یانه ی ده بنه ریگر بو گه یشتن به مه به سه ت ریشه که ند ده کات و کۆسپ و ته گه ره کان بنبر ده کات، دژوارییه کان ئاسان ده کات و ره وشتی ده بیّت به خو پاده سه ت کردن بو پالفته کردنی زانست و وه لامدانه وه ی بریاری ئایین.

نه و ملکه چ ده بیّت بو زانست تا کو خو ی پی چاک و خاوین بکاته وه، هه ر کات بانگه کهری بریاری ئایینی بانگی لیکرد ده چیت به ده مییه وه، بو هه ر بریاریک له

بابەتەکانی زانست بانگەرێك بوونی هەیه بانگ دەکات بۆ باوەر پێ هێنانی لە پووی زانست و کردارەوه، ئەویش روودەکاتە وەلامدانەوهی بانگەرەکهکانی. وەلامدانەوهی نهیئنی و حکمەتی بانگەر بۆ بپاری شەرع بپیکێ زیادهیه له جیبه جی کردن، ئەو بانگ دەکات بۆ خوشەویستی و شکۆ و ناسین و ستایشی خودا، فرمانەکه (بپیارەکه) بانگ دەکات بۆ جیبه جی کردن و دەستەبەرکردنی ئەو حکمەتانهی تییدایه، ئامانجهکانیش بانگ بۆ ناسین و خوشەویستی دەکەن.



(۴) (منزلة العزم)

مەنزىلەى عەزم

❖ دەسپىكىردنى لىپران تا كۆتايى

كە مەبەستەكە داگىرى كرد دەبىت بە لىپرانى پىداگر (عزما جازما)، دەكە ویتە سەرەتاي سەفەرەو ھاپوئى لەگەل پشت بەستن بە خودا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۵۹

"لىپران" برىتيە لە مەبەستىكى پىداگرى پەيوەست بە كارەو، بۆيە وتراو: برىتيە لە دەستكردن بە سەرەتاي جوولە بۆ داواى مەبەست، لە بەدواداچوونى ئەم بابەتەدا دەرکەوتوو: كە دەستكردن بە جوولە لە "لىپران" ھو سەرەلەدات، نەك خودى "لىپران" بىت، بەلام كە "لىپران" پەيوەست بوو بە جوولەو ھو وا گومان دەبرىت لەگەل جوولە يەك شت بن.

راستىيەكەى: برىتيە لە كۆكردنەو ھىزى ويست بۆ كاركردن.

"لىپران" دوو جۆرە:

يەكەم: لىپرانى موريد بۆ چوونە ناو رىگەكە، ئەو ھش لە سەرەتاكانى رۆيشتنە بەرەو خودا.

دوومە: لىپرانىك كە لەگەلدايە لە ھالى گەشت بەرەو خودا تا كۆتايى، ئەمەيان تايبەترە لەو ھى يەكەم، ئەم دوومە لە مەقامەكانە كە لە شوئىنى خۆيدا بە پشتىوانى خودا باسى لىو ھەكەين.

لەم مەنزىلەدا سالىك پىويستى بە جياكردنەو ھى "ئەو ھى بۆ خۆيەتى" لە "ئەو ھى لە سەرەتى"، تاكو ھاو ھى ئەو بەكات كە "بۆ ئەو ھى" و جىبە جىبى ئەو بەكات كە "لە سەرەتى"، ئەم مەنزىلەش برىتيە لە "دادگايى خۆ" كە لە بەدواى يەكتر ھاتندا لە پىش "ئەو ھى" ھە، كاتىك سالىك ئەو دووانە لە يەكتر جيا دەكاتەو ھە دەيانناسىت: دەست دەكات بە راپەراندنى ئەو ھى لە سەرەتى و چوونە دەرەو ھى لىنى كە برىتيە لە تەو ھە.

بزانہ رنکخستنی، ہم مقامانہ بہ و پئیہ نیہ کہ سالیک مقامہ کہ دہ بریت و لیتی جیادہ بیٹہ و دہ گوئیڑتہ و ہ بؤ مقامیکی تر، و ہ کہ مہ نزیلہ ی رؤیشتنیکی بہ رہہ ست، نہ مہ ہر گیز بہ و جوڑہ نیہ، نابینی کہ "بیدار بونہ و" لہ تہ و او ی مہ نزیلہ کاندہ لہ کہ لیدایہ و لیتی جیانابیٹہ و ہ، ہر بہ و جوڑہ "رؤشنبینی" و "ویست" و "لیبران" و "تہ و ہ"، نہ مانہ با لہ مقامہ کانی سہرہ تا بن لہ کہ ل نہ و ہ شدہ لہ مقاماتی کوتابین، لہ کہ ل یہ کہ بہ یہ کی مقامہ کاندہ ہا و پئیہ تی دہ کہ ن۔ خودای گورہ لہ سہر غہ زوہی تہ بوک دہ فہ رمویت ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ التوبہ: ۱۱۷، تہ و ہ ی کرد بہ یہ کہ مین و دوامہ مین کاریان، لہ سورہ تی نہ جہ لی پیٹغہ مہ بردا (ﷺ) کہ دواین سورہ تہ دابہ زبیت ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ النصر: ۱-۳

لہ سہ حیچی نیمامی "بوخاری و مسلم" دا لہ عاششہ و ہ - خوا لیتی رازی بیت - (پیٹغہ مہ بردا (ﷺ) لہ ہموو نویڑہ کاندہ دوی دابہ زینی نہ م سورہ تہ بؤ سہری لہ روکوع و سوڑدہ کاندہ دہیفہ رموو: "سبحانک اللہم ربنا و بحمدک اللہم اغفر لی" تہ ثوبلی قورنانی دہ کرد))، تہ و ہ کوتابی ہموو سالیک و دوستیکی خودایہ، نہ و نامانجیہ کہ عاریفان بہ خودا و بہ بہ ندایہ تی خودا و نہ و ہ ی شایستہ ی خودایہ رووی تیدہ کہ ن، خودا دہ فہ رموی ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾﴾ الأحزاب: ۷۲ - ۷۳، خودا - سبحانہ - لیردہ تہ و ہ ی کردوہ بہ نامانجی ہموو باوہ پداریکی ژن و پیاو۔

ہر بہ و جوڑہ "نارامگرتن" لہ ہیچ یہ کی کہ لہ مقامہ کاندہ لیتی جیانابیٹہ و ہ۔ نہ م رنکخستہ رنکخستنیکی بہ مہر جگراوی و ہ ستاوہ لہ سہر نہ و مہر جہ ی ہا و پئیہ تی دہ کات۔

نمونہ ی نہ و ہ "رازیبویں" لہ سہر "نارامگرتن" و ہ ستاوہ، واتہ رازیبویں لہ سہر نارامگرتن شان دادہ دات، بہ بی "نارامگرتن" مقامی "رازیبویں" جیکر نابیت۔

گەر بوتریت: هاتنى مه قامى "رازیبوون" به دواى مه قامى "ئارامگرتن" دایه مانای ئه وه نییه که سه که له "ئارامگرتن" جیا ده بیته وه و بۆ "رازیبوون" ده گوێزیته وه، به لکو مانای ئه وه یه که مه قامى "رازیبوون" به دهست نایه ت تا مه قامى "ئارامگرتن" پیشی نه که ویت، له مه قامه کانی به ندایه تیدا ئه م به دواى یه کتر هاتنانه تییه گه .

که وابوو له وه گه یشیتیت که "مه به ست" و "لیبران" پیش هه موو مه نزیه کان ده که ون، له وه ش گه یشیتیت که "دادگایی خو" له پله دا پیشی "ته به" که وتوو، کاتی که به نده دادگایی خو ی ده کات له و دۆخه دیته ده ره وه که له سه ریته تی، ئه وه ش حه قیقه تی ته به یه، هه ره ها مه نزیه ی "پشتبه ستن به خودا" پیش مه نزیه ی "گه رانه وه ی به رده وام" ه، چونکه بۆ به ده سه ته یانی پشت به خودا ده به ستیت، ته وه کول هۆکاره و گه رانه وه ی به رده وام ئامانجه .



(۵) منزلت الحاسبه

مه نزیله ی خودادگایی کردن

باسی "بیدار بونوه" و "بیر" و "رؤشنبینی" و "لیبرانمان" کرد. ئەم چوار مه نزیله یه بۆ مه نزیله کانی تر وه ک بناغه وان بۆ بیناکردن، ته وای مه نزیله کانی سه فر بۆ لای خودا له سه ر ئەم چوارهن، سه فر به بی چوونه ناو ئەم چوار مه نزیله یه وینا ناکریت، ئەو چواره له سه ر ریکخستنی به ره سه ت و بینراو ریکخراون، ئەو که سه ی له نیشتمانی خودایه سه فر ده سه ت پی ناکات تا له بیناگایی بیدار نه بیته وه بۆ سه فره که ی، پاشان وردده بیته وه له کاروباری سه فره که ی و ترس و هه ره شه کانی و ئەو سوود و قازانجانه ی له سه فره که وه ده سه تی ده که ویت، پاشان بیره کاته وه له پیچانه وه ی کۆلی سه فر و تویشووی سه فر و پیوستییه کانی، پاشان بۆ لیده بریت، که بۆ لیبرا و مه به سه ت و مه رامی خۆی کۆکرده وه و ده گوژیته وه بۆ مه نزیله ی "خۆ دادگایی کردن" که بریتییه له جیاکردنه وه ی ئەوه ی بۆ ئەوه و ئەوه ی له سه ر ئەوه، ئەوه ی بۆ ئەوه ده یکاته هاوه لی سه فر و ئەوه ی له سه ر ئەوه جیبه جیی ده کات، چونکه ئەو موسافیری سه فره یکه که جارێکی تر ناگه پیتته وه.

له مه نزیله ی "خۆ دادگایی کردن" وه پیده نیته مه نزیله ی "ته وبه کردن"، چونکه گه ر خۆی دادگایی کرد ئەو مافه ره وایه ی له سه ره تی ده ناسیته وه، جیبه جییان ده کات و لییان دیتته ده ره وه، واته ده یانگێریتته وه بۆ خاوه نه کانیان، ئەمه شه حه قیقه تی ته وبه کردنه، بۆیه پیشکه وتنی "خۆ دادگایی کردن" له سه ر ته وبه له پیشتره.

قه سه یه ک هه یه "خۆ دادگایی کردن" ده خاته دوا ی "ته وبه کردن"، چونکه ده لێن: "خۆ دادگایی کردن" پیکنایه ت ئەگه ر "ته وبه" پیشی نه که ویت.

راستییه که ی ئەوه یه: ته وبه له نیوان دوو "خۆ دادگایی کردن" دایه، خۆ دادگایی کردنی که له پیشه وه که ته وبه پیوست ده کات و به دوا ی خودا ده به یینیت، له گه ل خۆ دادگایی کردنی که به دوا ی ته وبه دا که پاراستنی ته وبه پیوست ده کات، ته وبه کردن به دوو

خودادگاییکردنه دهوره دراوه، ئه م ئایه ته پیرۆزه ئاماژه به خودادگاییکردن دهکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ الحشر: ۱۸، خودا-سبحانه- فهرمانی به بنده کانی کردوه ته ماشای ئه و کار و کرده وانه ی خویمان بکن که بۆ سبهینتی پیش خویمان خستوه، ئه مه ش دادگاییکردنی نه فسی خو له ئامیز ده گرت، بنده سهیری کارو کرده وه کانی خو ی دهکات تا بزانیئت شایستن پئیانه وه به خودا بگات، یان نه؟

مه به ست له م سهیرکردنه: ئه و سهرئه نجامانه یه له کار و کرده وه کانه وه پهیدا ده بن، ئاماده ی ته واو دهکات بۆ روژی دادگایی و سهرنجی ئه وه ده دات پیشی خو ی خستوه بۆ ئه و روژه سهخته، ههروه ها وردبوونه وه له و کارو کرده وانه ی له سزای خودا ده پیاوین و رووی سپی دهکن، عومهری کوری خه تتاب -خوا لئی رازی بیئت- ده فه رمویت ((حاسبوا انفسکم قبل ان تحاسبوا، وزنوا انفسکم قبل ان توزنوا، وتزینوا للعرض الاکبر)) ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿۷۸﴾﴾ الحاقه: ۱۸، واته کارو کرده وه کان ((ده خرتنه روو له لای که سیک که کرداره کانی ئیوه ی لا شاراوه نییه))

﴿ چ شتیک مه غروری کردووی به پهروهردگاری به خشندهت

سه ره تای "خودادگایی کردن" نه وه یه به راورد بکهیت له نیوان نیعمه تی خودا و خراپه کانی خو ت، ئه و کات جیاوازی نیوانیانیت بۆ ده رده که ویت، تیده گهیت یان لیبوردن و به زه یی خودایی یان تیاچوونی یه کجاری چاوه پوانت دهکات.

به م به راوردکارییه حالی ده بیئت که خودا خودایه و بنده ش بنده یه، ههروه ها حه قیقه تی نه فس و سیفاتی نه فست به راورد به مه زنی و شکۆمه ندی و تاکوته نهایی پهروه ردگار به ته واوی بۆ روشن ده بیته وه، هه رچی نیعمه تی خودایه له گه و ره یی و چاکه ی خو یه وه یه، هه رچی به لا و ناخو شی و تالی ژیا نه له دادپهروه ریبه وه یه، تو به ر له م به راوردکارییه نه زانی به حه قیقه تی ده روونی خو ت و پهروه ردگاری دروستکه ر و به دیهینه ری نه فست، گه ر به راوردت کرد بۆت ده رده که ویت که نه فس سه رچاوه ی هه موو شه ریک و بنچینه ی هه موو ناته واویبه که، سنووره که ی: بریتییه له نه فام و سه مکار، گه ر به گه و ره یی و به زه یی خودا پاک نه بیته وه هه گیز پاک نابیتته وه، گه ر

هیدایه‌تی نه‌دا هیدایه‌ت نابینیت‌هه، گهر خودا ریت‌نمایی نه‌کات و راینه‌گرتت هه‌رگیز ناگاته هیچ خیرتک، به‌ده‌سته‌پتانی هه‌موو ئه‌وانه له دروست‌کەر و به‌ده‌په‌ت‌ه‌ره‌که‌یه‌وه‌یه، وه‌ستانی نه‌فس له‌سه‌ر خودا وه‌ک وه‌ستانی بوونی نه‌فس وایه له‌سه‌ر هاتنه‌بوونی، وه‌ک چۆن له‌خودی خۆیدا بوونی نییه هه‌ر به‌و جۆره له‌نه‌فسیدا که‌مال بوونی نییه، له‌ناخیدا جگه له‌عه‌ده‌م شتیکی تر بوونی نییه، مرۆف دوو جۆر عه‌ده‌م له‌ئامیز ده‌گرتت: عه‌ده‌می خود و عه‌ده‌می که‌مال، لیره‌دا ده‌بیت دان به‌وه‌دا بنیت و بلیت ((أبوء لك بنعمتك علي وأبوء بذنبي)).

پاشان به‌راورد ده‌کات له‌نیوان چاکه‌کانی و خراپه‌کانی، به‌و به‌راورد‌کارییه‌ش ده‌زانیت کام تایان زۆرت‌تر و سه‌نگین‌تره، ئه‌م به‌راورد‌کارییه‌ی دووهم به‌راورد‌کارییه له‌نیوان کاروکرده‌وه‌کانت و ئه‌وه‌ی تاییه‌ته به‌خۆته‌وه.

❦ نامیری به‌راورد‌کاری

ئهو به‌راورد‌کارییه له‌سه‌ر شانی که‌سیک گرانه که‌ نووری حیکمه‌تی نه‌بیت، گومانی خراپ به‌نه‌فس و جیاکردنه‌وه‌ی نیعمه‌ت له‌فیتنه له‌سه‌ر نووری حیکمه‌ت وه‌ستاوه، ئه‌وه ئهو نووره‌یه که‌ خودا دلێ شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌رانی پی‌رۆشن کردۆته‌وه، به‌ئهنده‌زی نووری حیکمه‌ت جیاوازییه‌که‌ ده‌بینی و خۆدادگاییه‌که‌ باشت‌ر ده‌بیت.

نووری حیکمه‌ت لیره‌دا: ئهو زانسته‌یه به‌نده حه‌قی له‌باتل پی‌ جیا‌ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها هیدایه‌ت له‌گومرایی و زیانبه‌خش له‌سوودبه‌خش و ته‌واو له‌ناته‌واو و خیر له‌شه‌پ، هه‌ر به‌و جۆره ئاسته‌کانی کردار له‌قبوول‌کراو ره‌دکراوه‌ی پی‌ جیا‌ده‌کاته‌وه، تا به‌شی که‌سه‌که له‌و نووره زۆرت‌ریتت به‌شی له‌خۆدادگایی ته‌واوتر و کامل‌تر ده‌بیت.

گومانی خراپیش به‌نه‌فس: به‌نده ئاتاجییه‌تی، چونکه گومانی باش بردن به‌نه‌فس رینگره له‌که‌مالی خۆپشکنین و شته‌کانی لا‌تیکه‌ل ده‌کات، خراپه به‌چاکه و نه‌نگی به‌که‌مال ده‌بینیت، خۆشو‌یستنی نه‌فس خراپه و نه‌نگییه‌کانی خۆشه‌ویست نابینریت.

فیعین الرضا عن کل عیب کليلة کما أن عین السخط تبدی المساوی

هر کهس نهفسی خۆی ناسی گومانی خراپی پئی دهبات، ئه و کهسهی گومانی باش به نهفسی خۆی دهبات نه زانترین کهسه به نهفسی خۆی.

جیاکردنه وهی نیعمهت له فیتنه: جیاوازی بکات له نیتوان نیعمهت که چاکه و لوتفی خودایی پئی ده بینیت و به خته وهریی ههتا هتایی لیه به دهست دیت له گهل نیعمهتیک که فریوخوردنی لیه به دهست دیت، زۆرن ئهوانه ی به نیعمهت فریویان خواردوه و به خۆیان نازانن، به مه دح و سه نای نه فامان تووشی فیتنه بوون، فریویان خواردوه به وهی خودا کارهکانی بۆ جیبه جی کردوون و ستیری خۆی داوه به سه ریاندا، له لای زۆربهی خه لکی: ئه و سیانه (مه دحی نه فامان، جیبه جی بوونی داوا و کارهکانیان، ستیری خودا له سه ر خراپه کانیان) کراون به نیشانهی خۆشبه ختی و سه رکه و تن، زانستی ئه وانه تا ئه و جینگه بر ده کات.

که ئه و سیانه ی تیدا کامل بوون (نووری حیکمهت، گومانی خراپ به نهفس، جیاکردنه وهی نیعمهت له فیتنه) له وه تیده گات که هر نیعمهتیک کۆی بکاته وه و به ره و خودا ئاراسته ی بکات نیعمهتیک راسته قینه یه، ئه و نیعمهت ههش له خودا جیا بده کاته وه و دووری ده خاته وه ئه وه به لایه له شیوهی نیعمهتدا پئیدراوه، با ناگای له خۆی بیت، چونکه ئه و حالته بریتیه له هه لئان و فریوخاردن، ههروهها جیاوازی بکات له نیتوان منه تی خودایی (که نیعمهت) و به لگه ی خودا له سه ر ئه و (که بیانو برینه)، زۆرجار کهسه که ئه م دوانه ی پئی له یه کتر جیا نا کړیته وه.

به نده له نیتوان منه تیکدایه له خودا وه له گهل به لگه یه که له خودا وه بۆ سه ر ئه و، له و دوانه جیا نابیتته وه، ئه وهش ئه م ئایه ته پیرۆزانه ناماژه ی پئیده دهن ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾ آل عمران: ۱۶۴ ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾﴾ الحجرات: ۱۷ ﴿فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ﴾ الأنعام: ۱۴۹.

هر هیزیک (نیعمهتیک) ی دیار یان شاراوه جیبه جی کردنی فرمانه کان - بۆ ره زامه ندی خودا - به دوایدا هات ئه وه منه ته له خودا وه بۆ ئه و کهسه، ئه گه ر نه، ئه وه ده بیتته به لگه له سه ری، هر به هره یه که به ختکردنی مال و دارایی له پئیناوی خودا و گوێراپه لی خودای به دوا دا هات - نه که بۆ داوای پادا هشت و سوپاس له خه لکی - ئه وه منه تیکه له خودا وه، ئه گه ر نه، بریتیه له به لگه له سه ری.

هر دهست به تالییهك خهريكبوون به وهی خودا له بهنده كهی ده ویت به دوایدا هات
ئوه بریتییه له منته، ئه گه ر نه، به لگه یه .

هر قبول کردنیکی ئه و له لای خه لکی و خوشه ویستیان بۆی په یوه ست بوو به
ملکه چی بۆ خودا و چوونه ژیر فه رمانی و زانیینی نهنگی و ناته واوییه کانی نهفس و
کردار و ئامۆژگاری مه ردوومانی به دوا هات ئه وه منته، ئه گه ر نه، به لگه یه .

هر رۆشنیینی و ئامۆژگارییهك و یادخستنه وه و ناساندنیکی حه ق-سبحانه-
په یوه ست بوو به په ند و وانه وه رگرتنه وه له ئه قلدا و ناسنی باوه، ئه وه منته،
ئه گه ر نه، به لگه یه .

هر حال و مه قامیک له گه ل خودادا گه شتکردنی به ره و خودا به ره م هینا و ویست و
داوای خودای به سه ر ویست و داوای خۆیدا هه لبژارد ئه وه منته، ئه گه ر كه سه كه له و
حال و مه قامه دا وه ستا و پتی رازی بوو و نهفس چیژی لیبینی و پالیلیدایه و مه یلی
پیدا، ئه وه به لگه یه له سه ری.

با بهنده تیرامان بکات له م بابه ته ترسناکه مه زنه دا، جیاوازی بکات له نیتوان جیگه ی
نیعمه ت و میحنه ت، و به لگه و نیعمه ت، تۆدن ئه وانه ی ئه مه یان لا تیکه ل ده بیته له
خه لکانی تاییه ت و خاوه ن سلوکان ﴿وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۷۷﴾﴾
البقره: ۲۱۲

﴿ بۆ تۆ و له سه ر تۆ ﴾

گه ر له م به راوردکارییانه دا رۆبچیت، "خۆدادگایی" ده رگایهك به رووتدا والا ده کات له
جیاکردنه وه ی نیتوان ئه وه ی له سه رته له داواکاری به ندایه تی و پابه ندبوون و
گوپرایه لی و دوورکه وتنه وه له خرابه له گه ل ئه وه ی بۆ تۆیه، ئه وه ی بۆ تۆیه بریتییه
له موباحی شه رعی، بۆیه ئه رکت له سه ر شانه و مافیشت هه یه، ئه وه ی له سه ر شانه
ئه نجامی بده ئه وه ی مافی تۆیه پیت ده دات.

پتویسته جیاکاری بکیت له نیتوان ئه وه ی بۆ تۆیه و ئه وه ی له سه رته به پیدانی ماف
به هه موو خاوه ن مافیك.

خه لکی به شیکی زۆری ئه وهی له سه ر شانیه تی ده ی کات به به شی ئه وهی مافی خۆیه تی، بۆیه سه رگه ردان ده بی ت له نیوان ئه نجامدانی و ازله ی تانی، گه ر بی نی کرداره که چاکه ئه نجامی ده دات، به لام نه ک وه ک حه قیک که له سه ریه تی.

هه روه ک ئه و ده سه ته یه کۆمه لیک هه ن ئه و شتانه ی که مافی خۆیه تی ئه نجامیان بدات یان وازیان لێ به ی نیت - واته کاره که موباحه بۆی - له ریزی ئه وانه سه ر ژمیر ده کات که پێویسته ئه نجامی بدات، یان به شی ئه وهی پێویسته ئه نجامی نه دات.

به ازه ی تان له وهی بۆی هه یه ئه نجامی بدات به ندایه تی ده کات، وه ک ازه ی تان له زۆریک له موباح، واده زانی ت ئه و ازه ی تانه حه قیکه له سه ری، وه ک که سی ک بیه ویت به ازه ی تان له ژنه ی تان به ندایه تی بکات، یان دوور که و تنه وه له خواردنی گوشت، یان میوه، یان هه ر حه لالیک له خواردن و پۆشاک، به هۆی نه زانی نه که یه وه واده بی نیت ئه وه له و به شه یه که له سه ریه تی، بۆیه ازه ی تان له و شته له سه ر خۆی پێویست ده کات، یان دوور که و تنه وه لێ به باشترین نزیک بوونه وه له خودا و مه زنترین گوێرایه لێ ده بی نیت، پێغه مبه ر (ﷺ) کاری ئه وان ه ی به باش نه زانی که به م جۆره بیران ده کرده وه، له فه رمووده ی سه حیحدا ((ان نفرا من اصحاب النبي ﷺ) سالوا عن عبادته في السر، فكانهم تقالوها، فقال احدهم: اما انا فلا اكل اللحم، وقال الآخر: اما انا فلا اتزوج النساء، وقال الآخر: اما انا فلا انا على فراش، فبلغ النبي ﷺ مقالهم، فخطب وقال: ما بال اقوام يقول احدهم: اما انا فلا اكل اللحم، ويقول الآخر: اما انا فلا اتزوج ويقول الآخر: اما انا فلا انا على فراش؟ لکنی اتزوج النساء، و اكل اللحم، و انا و اقوام و اصوم و افطر، فمن رغب عن سنتي فليس مني)) خۆی به ریکردن له وان ه ی پشت له سونه ته کانی هه لده که ن، به ازه ی تان له وهی خودا له پاک و حه لال موباحی کردووه ده یه ویت خودا بپه رستیت، خۆی لێ یان دوور ده خاته وه، وا گومان ده بات خۆ لێ دوور خستنه وه یان به ندایه تی یه، ئه م که سانه نه ی توانیوه جیا کاری بکه ن له نیوان ئه وهی له سه ریه تی و ئه وهی بۆی هه یه ئه نجامی بدات.

❁ زۆری..... که م

له ته و او کردنی ئه م جیا کاری به ئه وه یه بزانی ت رازی بوونی به نده له کار و گوێرایه لێ یه کانی به لگه یه له سه ر گومانی باش به خۆ بردن و نه زانی به مافی به ندایه تی و کار نه کردنی به و جۆره ی په روه ردار - جل جلاله - شایسته یه تی مامه له ی له گه ل بکری ت.

ئەنجامی ئەمە: ئەناسینی ئەفسی خۆ و سیفات و ئافات و ناتەواوی کاروکرده وەکانی و ئەناسینی پەرەردگار و حەقی پەرەردگار و ئەوەی پێویستە مامەڵەی لەگەڵ خودا پێی بکەیت هەموو ئەمانە رازیبوون لە کارەکان و گومانی باش بەخۆ بەرەم دەهێنیت، لەمەشەو زۆریک لە ئەخۆشی پەیدا دەبێت لەوانە: خۆپەسەندی و لوتبەرزێ و گەلێک لە ئافات کە لە گوناھە گەورەکان - زینا و خواردنەوێ ئارەق و هەلھاتن لە جیھاد- گەورەترن.

رازیبوون لە کاروکرده وەکانی خۆ لە گێلێتی ئەفس و بێئەقلییەکانییەتی.

خاوەن لێبران و رۆشنبینییەکان زۆرترین داوای لێخۆشبوونیان لە داوای کاروکرده وە ی چاکەیانەوێ، بەهۆی بێنیی ئەو کە موکڕیبیانە ی تێدایە، نەیتوانیوە بۆ شکۆمەندی و گەورەیی خودا وە ک پێویست کارەکانی ئەنجام بدات، گەر جێبەجێ کردنی فەرمانی پەرەردگاریان نەبووایە هیچ کام لەم کەسانە لەو جۆرە بەندایەتیە نەدەچوونە پێشەو و بۆ سەردارە کە یان (خودا) پێی رازی نەدەبوون.

خودا فەرمان بە نوێنەرانی خۆی حاجیانێ مالی خودا دەکات کە داوای هاتنەوێ یان لە عەرەفات داوای لێخۆشبوون بکەن ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَانَكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿۳۸﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۹﴾﴾ البقرة: ۱۹۸ - ۱۹۹ ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿۱۷﴾﴾ آل عمران: ۱۷،

شیخ حەسەن دەفەرمویت: هاوێلان نوێزیان درێژە پێی دەدا تا سەحەر، دواتر دادەنیشان داوای لێخۆشبوونیان لە خودا- عەز و جەل- دەکرد، لە فەرموودە ی سەحیددا ((پێغەمبەر ﷺ)) کە لە نوێژ سلاوی دەدایەو، سێ جار داوای لێخۆشبوونی دەکرد، پاشان دەیفەرموو: "اللهم أنت السلام ومنك السلام، تبارکت يا ذا الجلال والإكرام" ((خودا فەرمانی بە داوای لێخۆشبوون بە پێغەمبەرە کە ی کردووە داوای گەیانندی بە یامە کە ی و هەستان بەو کۆڵە مەزنە ی لە سەر شانی دانرابوو، هەر وەها فەرمانی بە داوای لێخۆشبوون کردووە لە جێبەجێ کردنی فەرزێ حەج و نزیکبوونەوێ ئەجەلیدا، لە دوا ی سۆرەتدا دەفەرمویت ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾﴾ النصر: ۱ - ۳.

لېرەدا عومەر و ئىبن عەباس-خوایان لى رازى بیٹ- لەوہ گە یشتون که ئەو سورەتە (سورەتى نص) ئەجەلى پېئەمبەرە (ﷺ) بەو سورەتە پېئەمبەرى ئاگادار کردوہ لە نزیكبوونەوہى ئەجەلى، بۆیە فرمانى پى کردوہ داواى لىخۆش بوون بکات لە داواى جىبە جى کردنى ئەوہى لەسەر شانى دانرابوو، وەك ئەوہى پىتى بفرمویت ئەوہى لەسەر شانت بوو جىبە جىت کرد، شتىكى تر لەسەر شانت نەماوہ ئەنجامى بەدەیت، بۆیە كۆتایى کارەكەت دەبى داواى لىخۆش بوون بیٹ، وەك چۆن كۆتایى نوپۆ وەح و شەونوپۆ دەبیٹ داواى لىخۆش بوون بیٹ، داواى لىبوونەوہ لە دەستنوپۆ دەبیٹ بلیت ((سبحانک اللہم و بحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک و اتوب إليك، اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين))

ئەمە كارى ئەو كەسە یە كە دەزانیت چى لەسەر شانە بەرانبەر بە خودا و چى شایستەى شكۆ و گەورەى خوداى مۆتەعالە لە حەقى بەندایەتى و مەرچەکانى. هەندى لە عاریفان دەلین: هەر کات لە نەفس و کردارت رازیبووی بۆ خودا بزانه كە خودا لىیان رازى نییە، هەر كەس زانى نەفسى جىگەى هەموو نەنگى و خراپە یەكە و کردارەکانى لە بەردەم هەموو ئافات و ناتەواویبە کدایە، چۆن لە نەفس و کردارى خۆى بۆ شایستەبوون لە لای خودا رازى دەبیٹ؟!

شىخ ئەبو مەدین دەفرمویت: هەر كەس لە بەندایەتى وردبىتتەوہ بە چاوى ریا تەماشای کردارەکانى دەکات، حالەکانى بە چاوى بانگەشەى بیجى، قسەکانى بە چاوى هەلبەستنى درۆ، تا داواکراو (خودا) لە دلدا مەزن بیٹ نەفسى خۆت لا بچووک دەبىتەوہ و ئەو بەها و نرخەى بۆ بە دەستەپنەنى داواکراو بەختى دەکەیت لات بچووک و كەم بايەخ دەبىتەوہ، هەرکات حەقیقەتى پەرورەدگارى و حەقیقەتى بەندایەتى دەبینیت و خودا دەناسى و خۆشت دەناسى: بۆت رۆشن دەبىتەوہ كە ئەو شەمەكەى لە لای تۆیە بە كارى بردن نایە بۆ لای مەلىكى حەق، گەر كاروکردهوہى ئینس و جین ئەنجام بەدەى دەبیٹ لە سەرئەنجامەكەى بترسیت، بە لكو خودا بە بەخشندەى و گەورەى خۆى ئەو كار و کردەوانە وەرەگریت، هەر بەو جۆرە بە بەخشندەى و چاکەى خۆى لەسەریان پاداشتت دەداتەوہ.

﴿ کهم ته ماشاگردنی هیواش..... خو نمایشگردنیکه خرابه‌ی تیدایه

ئهوه‌ی ئەم مانایه ته‌واو ده‌کات ئه‌وه‌یه نه‌فسی خۆت به‌رز رابگریت له‌وه‌ی خه‌لکی به‌که‌م و که‌مه‌رخه‌م ته‌ماش‌ا بکه‌یت، له‌وانه‌یه‌ عه‌ییدارکردنی براهه‌ت به‌ گوناھێک گوناھێکی زۆر گه‌وره‌تر و یاخیبوونێکی زۆر توندتر بێت، به‌وه‌ی چاکی و پاکی خۆت نمایش ده‌کە‌ی و ته‌زکیه‌ی ده‌روونی خۆت ده‌کە‌ی و وانیشان ده‌ده‌ی له‌ناو شوکری خودادای و له‌ گوناھان به‌ریت، به‌لام براهه‌ت گوناھکاره‌، له‌وانه‌یه‌ شکانی نه‌فسی ئه‌و به‌و گوناھه‌ و ئه‌وه‌ی بۆی دروست بوو له‌ ملکه‌چی و شه‌رمه‌زاری و بێز له‌ خو کردنه‌وه‌ و زرگاریبون له‌ نه‌خۆشی بانگه‌شه‌ و لوتبه‌رزی و خۆپه‌سه‌ندی و وه‌ستانی له‌ به‌رده‌م خودادا به‌ گه‌ردنکه‌چی و سه‌ر نزمی و چاوداخراوی و دلشکاوی، له‌وانه‌یه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ به‌هۆی ئه‌و گوناھه‌وه‌ باشتر بێت بۆی و خیرتر بێت له‌و چاکه‌ و گوێپرایه‌لیه‌ی تو له‌ ناویدای و بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کە‌ی و به‌زۆری ده‌زانی و ده‌یژمیتری و منه‌تی پێ ده‌کە‌یت به‌سه‌ر خودا و خه‌لکید، چه‌نده‌ ئه‌و یاخیبووه‌ له‌ به‌زه‌یی خوداوه‌ نزیکه‌! و چه‌نده‌ ئەم ده‌ورگێزه‌ له‌ رقی خوداوه‌ نزیکه‌! گوناھێک مروۆ له‌ به‌رده‌می خودادا زه‌لیل بکات چاکتره‌ له‌ گوێپرایه‌لیه‌ک ئاماژه‌ی پێ بکه‌یت، گه‌ر شه‌و و روژ بخه‌وی باشتره‌ له‌وه‌ی شه‌ونویژ بکه‌ی و خۆت لاپه‌سه‌ند بێت، مروۆشی خۆپه‌سه‌ند کاروکرده‌وه‌کانی بۆ لای خودا به‌رز نابنه‌وه‌، گه‌ر پێبکه‌نی و دان به‌ گوناھه‌کانی خۆتدا بنییت باشتره‌ بۆت بگری و ئاماژه‌ به‌ چاکه‌کانت بده‌ی، گریه‌ و ناله‌ی گوناھکاران له‌لای خودا باشتره‌ له‌ گرمه‌ و ناله‌ی ته‌سبیحاتکه‌رانیک ئاماژه‌ به‌ کاروکرده‌وه‌ی خۆیان ده‌دن، له‌وانه‌یه‌ به‌و گوناھه‌ خودا ده‌واپه‌کی ده‌رخوارد دابیت که‌ نه‌خۆشیه‌کی گه‌وره‌ و کوشنده‌ی تیدا چاره‌سه‌ر کردبیت که‌ له‌ تۆدا بوونی هه‌یه‌ و پێی نازانیت.

خودا نه‌ینی زۆری له‌ ئه‌هلی گوێپرایه‌لی و ئه‌هلی یاخیبووندا هه‌یه‌ که‌ جگه‌ له‌ خۆی که‌س نایانزانیت، جگه‌ له‌ ئه‌هلی رووشنبینی که‌س ناتوانیت هه‌ستیان پێ بکات، ئه‌وانیش به‌ ئەندازه‌ی زانیاری مروۆ ئه‌و نه‌ینیانه‌ ده‌بینن، له‌ پشتی ئه‌وه‌وه‌ ته‌نانه‌ت فریشته‌کانی چاودێری مروۆ و نووسه‌رانی چاکه‌ و خرابه‌ش نایانن، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فه‌رمویت ((گه‌ر که‌نیزه‌کێکی ئیوه‌ زینای کرد داری حه‌دی لی بدری و دوا‌ی ئه‌وه‌

عه‌یبداری نه‌کات)) واته‌ به‌ خراپه‌ ناوی نه‌هینیت، له‌ فه‌رموده‌که‌ی یوسفه‌وه (ﷺ)
﴿لَا تَقْرِبْ عَلَیْكُمْ الْیَوْمَ﴾ یوسف: ۹۲

ترازوو به‌ ده‌ستی خودایه‌، بریار له‌ ده‌ستی نه‌ودایه‌، نه‌ و قه‌مچییه‌ی له‌ و که‌سه‌ یاخیوووه‌ ده‌دریت به‌هوی زیناکه‌یه‌وه‌ به‌ ده‌ستی "مقلب القلوب" وه‌رگیزی دلانه‌، مه‌به‌ست جیبه‌جی کردنی سنوور و بریاری خودایه‌، نه‌ک عه‌یبدارکردن و سووکایه‌تی، هێرش و په‌لاماره‌کانی قه‌ده‌ر و زۆر و زه‌بری که‌س لێی دلتیا نییه‌ جگه‌ له‌ نه‌فامان به‌ خودا، خودا به‌ زاناترین دروستکراوی خوی و نزیکترین که‌س له‌ وه‌وه‌ وه‌ک وه‌سیله‌ ده‌فه‌رمویت ﴿وَلَوْلَا أَنْ نُبْنِتْكَ لَفَدَكْتُ تَرَكَتْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ الإسراء: ۷۴، یوسفی راستگۆ ده‌فه‌رمویت ﴿وَالْأَنْصَرَفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ﴿۳۳﴾ یوسف: ۳۳، به‌گه‌ستی سویندی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌مه‌ بوو ((لا ومقلب القلوب))نا، سویند به‌ وه‌رگیزی دلان، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ((ما من قلب إلا وهو بين إصبعين من أصابع الرحمن عزوجل، إن شاء أن يقيمه أقامه، وإن شاء أن يزيغه أزاغه)) پاشان فه‌رمووی ((اللهم مقلب القلوب ثبت قلوبنا على دينك، اللهم مصرف القلوب صرف قلوبنا على طاعتك)).



(۶) (منزلة التوبة)

مهنزلهی تهویه

گەر ئەم مهقامه (مهقامی خۆدادگایی کردن) دروست بوو و بهنده پێی تینا نزیک دهبیتهوه له مهقامی ((تهویه)) چونکه به خۆدادگایی ئهوهی بۆ ئهوه و ئهوهی لهسهه ئهوه لای روون بوویهوه، با توانا و لیبرانی کۆبکاتهوه بۆ دابهزینه ناوی و خۆ بهکلاکردنهوه بۆی ههتا مردن.

مهنزلهی تهویه بهکهمین مهنازیل و ناوهند مهنازیل و دواين مهنازله، بهندهی سالیک لێی جیا نابیتهوه، بهردهوام تیايدا دهمیتهوه ههتا مردن، که دهچیت بۆ مهنزلهیهکی تر به تهویهوه دهپوات، هاوپێهتی دهکات و پیکهوه دهچنه ناو مهنزله نوییهکه، تهویه سهههتا و کۆتایی بهندهیه، پێویستی به تهویه له کۆتاییهکاندا پێویسته، وهك چۆن له سهههتاوه پێویستی پێی بوو، خودای موتهعال دهفرمویت ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ النور: ٣١، ئەم ئایهته له سورهتیکی مهدهنیدا، خودا لهگهڵ ئههلی ئیمان و باشترین دروستکراویدا قسه دهکات و داویان لێدهکات تهویه بکهن دواي ئیمان و ئارامگرتنیان و کۆچ و جیهادیان، پاشان رزگاری وابهستی تهویه کرد وهك وابهستهبوونی هۆ به ئهجامهوه، ئامرازی "لعل" -بهکۆی بهکارهینا وهك دروستکردنی ههستی هیوا و رجا لهلای بهرانبهر، پێیان دهفرمویت گهر تهویه بکهن لهسهه هیوا و رجا رزگاریان، تهنها تهویهکاران هیواي رزگاریون دهکهن، خودا بهمانگێره لهوانه، خودا دهفرمویت ﴿ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ الحجرات: ١١، عابیدانی دابهش کرد بۆ تهویهکار و ستهمکار، بهشی سێیهم بوونی نییه، ناوی "ستهمکار" ی بهکارهینا بۆ ئهوانهی تهویه ناکهن، ستهمکارتر لهو کهسه بوونی نییه بههۆی نهزانی به پهروهردگار و مافی پهروهردگار، ههروهها بیتاگایی به نهنگیهکانی دهروون و ئافاتی کردارهکانی، له فرموودهی سهحیحی پێغمهبر(ﷺ) فرموویهتی ((خه لکینه، تهویه بکهن بۆ لای خودا، سویند به خودا من له رۆژیکدا ههفتا جار تهویه دهکهم و داوای لیخۆشبوونی لێ دهکهم))، هاوهلانی پێغمهبر له یهك دانیشتندا بهر لهوهی پێغمهبر(ﷺ) ههلبسیت سهه جار ((رب اغفر لي و تب علي إنك أنت التواب

الرحيم)) یان دەژمارد، دواى دابەزینی (إذا جاء نصر الله والفتح) هیچ نوێژتکی نەکردووە
تیایدا نەفرمویت ((سبحانك اللهم ربنا وبحمدك اللهم اغفر لي))، لە فرموودەى سەحیددا
پێغەمبەر(ﷺ) فرموویەتى ((کردارەکان هیچ کام لە ئێوە رزگار ناکات، وتیان: تۆش
ئەى پێغەمبەرى خودا(ﷺ)؟ فرمووی منیش، مەگەر خودا نوقمى بەزەبى و فەزلى
خۆیم بکات))

صەلات و سەلام لەسەر زانترین دروستکراوى خودا بە خودا و حەقى خودا و مەزنى و
ئەوێ شایستەبەتى لە شکۆمەندى بەندایەتى بۆى، زانترین کەس بە بەندایەتى و
حەقى بەندایەتى، راوەستاوترین کەس بە و ملکەچى و بەندایەتییە.

❦ والأکەرى تهوبه

لەبەر ئەوێ تهوبە گەپانەوێ بەندەبە بۆ لای خودا و خۆباردنە لە رێگەى
خەشملیگراوان و گومرايان، ئەمەش بە هیدایەتى خودا بۆ سەر شارپێگەى راست و
دروست بە دەست دیت، هیدایەتیش بە کۆمەکی خودایى و بەکتاپەرستى دەستەبەر
دەبیت، سورەتى "الفاتحة" بە جوانترین و وردترین شیوێ رێکخستوون و بەبالاترین
شیواز لە نامێزى گرتوون، هەر کەس حەقى "الفاتحة" بدات - لە پەروێزى زانست و گەواهی و
حال و مەعرفەوێ - دەزانیت کە خۆبندەوێ ئەو سورەتە بۆ بەندایەتى دروست نابیت
بە تهوبەبەرى یەكجاریى نەبیت، هیدایەتى تەواو بۆ سەر شارپێگەى راست و پەروان
دەستەبەر نابیت لە گەڵ نەزانین بە گوناھان و بەردەوامبوون لەسەریان، یەكەمیان
نەزانینیکە نەرتى ناسینی هیدایەت دەکات، نووێ نەفامییەكە دژی مەبەست و
ویستییەتى، بۆیە دواى زانین و ناسینی گوناھان و دانپیداانان و داواى رزگاربوون لە
خرابى سەرئەنجامى لە دونیا و دواپۆژدا تهوبە راست و دروست دەبیت.

❦ دەستگرتن بە حەبلى خوداوە..... یان گوناھان

یەكەم مانای تهوبە: سەیری دەستبەردان لە حەبلى خودا بکات لە کاتى ئەنجامدانى
گوناھادا، خودا پاکیتی خۆى لە تۆ وەرگرتۆتەو، سەیری ئەو دلخۆشییەى خۆى بکات
بەوێ گوناھەكەى بۆ رێککەوتوو، سەیری کەمتەرخەمى و پالدانەوێ خۆت بکات لە
بەهانابوون و فریاکەوتنى خۆت بۆ رزگاربوون لە گوناھانیکە کە سوور و بەردەوامى

له سه‌ری، له گه‌ل باوه‌ری ته‌واو به ته‌ماشاگردنی خودا بۆت، گه‌ر به‌نده‌ی گوناهاکار ده‌ستی به‌حبل‌ی خوداوه‌ بگرتبایه‌ له‌ هیدایه‌تی گوێزبایه‌لی ده‌رنه‌ده‌چوو، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَمَنْ يَنْعَمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۰۱﴾﴾ آل عمران: ۱۰۱، گه‌ر به‌ ته‌واوی ده‌ستی به‌ خوداوه‌ بگرتبایه‌ ئه‌وا شه‌رمه‌زاری نه‌ده‌کرد، خودای موته‌عال ده‌فرمویت ﴿وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿۷۸﴾﴾ الحج: ۷۸، واته‌ هه‌رکات ده‌ستتان پێوه‌گرت سه‌رپه‌رشتیتان ده‌کات، و به‌سه‌ر نه‌فس و شه‌یتاندا سه‌رتان ده‌خات، ئه‌و دووانه‌ دوو دوژمنن که له‌ مروؤف جیانا بنه‌وه، دوژمنایه‌تییه‌که‌یان زیانبه‌خشته‌ له‌ دوژمنی ده‌ره‌کی، سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئه‌و دوو دوژمنه‌دا گرنه‌گه‌ره‌ و به‌نده‌ ناتاجتره‌ به‌و سه‌رکه‌وته‌ له‌ هه‌ر شتیکی تر. که‌مالی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دوژمندا به‌پێی که‌مالی ده‌ستگرتن به‌حبل‌ی خوداوه‌یه، که‌می ئه‌م ده‌ستگرتنه‌ سه‌رده‌کیشیت بۆ رووتیوونه‌وه له‌ پاراستنی خودایی بۆ ئه‌و که‌سه، ئه‌وه‌ش حه‌قیقه‌تی شه‌رمه‌زارییه، خودا دوا‌ی شه‌رمه‌زار کردنی به‌نده‌که‌ی ویلی ده‌کاته‌ ناو له‌وه‌په‌رگای گوناهان و ده‌یداته‌ ده‌ست نه‌فسی خۆی، گه‌ر خودا تو‌ی به‌ پاکی رابگرتبایه‌ گوناهان سه‌ریان تینه‌ده‌کردی.

عاریفان کۆده‌نگیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ شه‌رمه‌زاریبوون ئه‌وه‌یه‌ خودا که‌سه‌که‌ بسپێریت به‌ نه‌فسی و بیداته‌ ده‌ست نه‌فسی خۆی. کۆمه‌ک و یارمه‌تی خوداییش ئه‌وه‌یه‌ که‌: که‌سه‌که‌ نه‌داته‌ ده‌ست نه‌فسی خۆی، خودای موته‌عال له‌م وازه‌یتانه‌ له‌ به‌نده‌که‌ی و ویلکردنی و دانه‌ ده‌ست نه‌فسی خۆی تا ده‌که‌ویته‌ ناو گوناهان حیکمه‌ت و نه‌ینی زۆری هه‌یه، هه‌ندیکی ئاماژه‌ پێده‌ده‌ین:

به‌م جو‌ره‌ ته‌وبه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌ستگرتنت به‌ خوداوه‌ و پارێزگاری خودا بۆ تو‌. بێناگایی له‌ مروؤفا به‌ جو‌ریک سه‌رده‌کات تا خو‌شحال ده‌بیت به‌وه‌ی ئاره‌زوویه‌کی هه‌رامکراوی جیبه‌جی کردوه، ئه‌م خو‌شحالییه‌ به‌ گوناهان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر زۆری ئاره‌زووی گوناهان و نه‌زانی به‌ شکۆ و مه‌زنی ئه‌و که‌سه‌ی لێی یاخیبووه، هه‌روه‌ها نه‌زانی خراپی سه‌رئه‌نجام و گه‌وره‌یی ترس و هه‌ره‌شه‌که‌ی، خو‌شحالیبوونی به‌ گونا هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ر ده‌هینیت، خو‌شحالیبوونی به‌ گوناهان زیانه‌که‌ی گه‌وره‌تر و توندتره‌ له‌ ئه‌نجامدانی گوناه‌که‌، باوه‌پدار هه‌رگیز چیژ له‌ گوناها نابینیت و پێی دلخۆش نابیت، هه‌ر گوناه‌یک ده‌کات خه‌م و ئازار تیکه‌ل به‌ دل و ده‌روونی ده‌بیت، به‌لام مه‌ستی هه‌ز و ئاره‌زوو ریگه‌ره‌ له‌وه‌ی هه‌ستی پێ بکات، هه‌ر کات دلی له‌وه‌ خه‌م

و نىگه رانييه خالى بوويه وه و به گوناھان خوۆشى رووى تىکرد با باوه پى خوۆى تۆمه تبار بکات، بۆ مردنى دلى خوۆى بگرى، چونکه گەر زیندوو بوایه نه نجامدانى گوناھ خه مبار و نىگه رانى ده کرد، لای سهخت و دژوار ده بوو، که به گوناھ نازر ناخوات نيشانهى مردنه و مردووش به بريندارکردن نازار ناچيزيت، وهك ده وترتیت (فه لجرح بيمت ایلام).

ئەم شکستخواردنه له گوناھدا که من ئەوانهى پهى پهى دە بهن و لایهکی به لاد ده که نه وه، بابه تىکی زۆر ترسناکه، سهرده کيشيت بۆ تياچوون گەر به سى شت فریای نه که ویت: ترسان له مردن بهر له تهوبه کردن، په شیمانی به وهى له دهستی چوو له لای خودا به سه رپيچی له فرمانه کانی، و خو یه کلاکردنه وه بۆ کارى سه رووېر تاکو پیايدا بگهیت.

که بیئاگایی تا ئەو سنووره توندبوويه وه: ده گويزيته وه بۆ پيداگري و بهرده وام بوون له سه ر گوناھان که بریتيه له جيگيربوون له سه ر سه رپيچی و لپيران بۆ دووباره کردنه وهى هه مان گوناھ که ده بيه گوناھيکی تر و له وانیه زۆر گه وره تر بيهت له گوناھه کهى یه که م، ئەمه بریتيه له سزای گوناھ که گوناھيکی گه وره تر به دواى خویدا ده هينيت. پاشان گوناھى دووهم و ستيه م و به م جۆره تا لپواری تياچوون. بهرده وام بوون له سه ر گوناھ گوناھيکی تره، پالدا نه وه له ده ستردن بۆ کار و کرده وه یه ک باربووی ئەو گوناھانه بکاته وه که نه نجامت داوون و رازی بوون به گوناھ و دلنیاى بۆ لایان نيشانهى تياچوونه، له هه موو ئەمانه خراپتر ناشکرکردنى گوناھه له گه ل بوونی یه قين به وهى خودا-جل جلاله- له سه ر عه رشى خوۆیه وه سه یری که سى گوناھه کەر ده کات، گەر باوه پى به وه سه یرکردنهى خودا هه بيهت و به ناشکرا گوناھى نه نجامدا ئە وه تاوانیکی زۆر مه زنه، گەر باوه پى به سه یرکردنى خودا نه بيهت بۆى ئە وه بیباوه پيه و به ته واوی ده رچوونه له ئیسلام، ئەو له نیتوان دوو حالدايه: له نیتوان که مى حه یا به وهى به ناشکرا له بهرده م خودادا نه نجامى ده دات، له گه ل بیباوه پبوون به خودا و ده رچوونی ته واو له ئیسلام به وهى پتی وانیه خودا ئەو بيهنيت، بۆیه مه رجی ته وهى دروست ئە وه یه یه قینی هه بيهت که خودا ته ماشای کردووه و -ئیتستاش ته ماشای ده کات- و ناگاداره به کاروکرده وه کانی، له کاتی نه نجامدانى گوناھه ناشکراکانیدا خودا ناگای لپی بووه.

چونکه توبه تنها له موسلمان قبول ده کړیت، مه گهر که سه که بیباوه پر بوییت به خودا و سه یرکردنی خودا بۆ شه، شه و کاته توبه کردنه که ی هاتنه ناو ئیسلام و موسلمان بوونه و داننا نه به په روه ردگار و ناو و سیفات و به لگه و نیشانه ی له ئاسوی دهریون و گهردووندا، زانینی شه وهی که شه هه له اتوو به بۆ لای خودا و دیلی دهستی دوزمه که ی بووه، شه به هوی نه ناسینی خودا و بویری گونا گه کردن له به رده میدا که وتوته بهر چرنووی دوزمه که ی، ده بی بزانییت چۆن نه فام و نه زان بووه؟ که ی نه فام و نه زان بووه؟ چۆن بوو به بهندی دوزمه که ی و که ی بوو به دیل و به خسیر؟ باوه پری به وه هه بییت که توبه کاریکی گرانه و کوششیکی مه زنی گهر که، بیداریوونه وه یه کی ته واوه بۆ رزگار بیون له دهستی دوزمن و گه پانه وه و هه له اتن بۆ لای په روه ردگاری ره حمان و ره حیم، گه پانه وه ی له ریگی تیا چوون که دوزمه که ی شه ی ناو ته سه ری، پری شه هه نگاوانه ی به هوی وه له خودا دور که وتوته وه، هه روه ها پری هه ول و کوشش و شه و کۆسپ و له مه رانه ی که پتویسته بیان پرییت و به سه ریاندا زال بییت تا کو بگه ریته وه سه ر شاریکی راست و دروست.

مه رجه گانی توبه سیانن: په شیمانی، و ده ستبه رداریوون له گونا ه، داوای لیبور دن و لیخوش بوون.

راستی توبه توبه: بریتییه له په شیمانی له وه ی له رابردوودا لیتی روویداوه، یه کسه ر ده ستکی شان وه له گونا ه و لیپران که جاریکی تر له داهاتوودا نه گه ریته وه سه ری. هه ر سی مه رجه که کۆده بینه وه له و کاته ی توبه ی تیا دا رووده ات، چونکه له و کاته دا په شیمانه و دهستی له گونا ه هه لگرتوو و لیپراوه بۆ نه گه پانه وه بۆ سه ر گونا هان، له و کاته وه ده گه ریته وه بۆ شه به ندایه تییه ی له پیتاویدا خولقاوه، شه و گه پانه وه یه بریتییه له راستی توبه.

له بهر شه وه ی توبه له سه ر شه و سیانه وه ستاوه بۆی کراون به مه رج.

په شیمانی: توبه به جیتایهت به په شیمانی نه بییت، چونکه هه ر که س په شیمان نه بییت له خراپه شه وه به لگه یه له سه ر شه وه ی پی رازییه و به رده وامه له سه ری، له "مه سنه د" ی ئیمام شه حمه ددا هاتوو ه ((الندم توبه)) په شیمانی توبه یه.

ده ستگرتنه وه: توبه روونادات گه ر که سه که دهستی له ناو گونا هاندا بییت.

داوای لیبوردن: له که مائی ته و به یه، مه به ستمان به "داوای لیبوردن" قسه و گفتوگو نییه له سر گونا هکه، به لکو به دل و به زمان بلّیت: (اللهم لا برأة لی من ذنب فاعتذر، ولا قوة لی فانتصر، ولكنی مدب مستغفر، اللهم لا عذر لی، وإنما هو محض حقلک، و محض جنایتی، فإن عفوت وإلا فالحق لك)

ئمه داوای لیبوردنیکه به نیشان دانی لاوازی و ملکه چی و روژه ردی له خزمه تی خودادا، ئه و بووه ته قوریانی دهستی زالبوونی شهیتانی دوزمن و هیزی نهفسی فرمانک ره به خرابه، به زمان بلّیت:

(خودایه ئه وهی له من رویدا سووکایه تی نه بوو به حقی تو، و نه زان نه بووم به تو، و نه رتی بینینی تو م نه کردووه له کاتی گونا هاندا، هه ره شه کانتیم به کم ته ماشا نه کردووه، به لکو هه وا و ناره زوو به سه رمدا زال بوو، له به رگری نه خووشی حه ز و ناره زوودا هیزم لاواز بوو، هیوام به لیخووشبوون و لیبوردنی تو هه یه، گومانی باشم به تو هه یه، رجای به خشینی تو ده که م و هیوام به حیلیم و به زهیی تو زوره، شهیتان و نهفسی فرمانک ره به خرابه تووشی له خوده رچوونی کردم، تو ئه و گونا هانه ی منت داپوشیی، نه زانینم کومه کی کردم، رنگه یه ک نییه بو پاراستنم له گونا هه تنها به تو نه بییت، هیچ کومه کییه ک نییه بو گوپراهه لی تو به یارمه تی و کومه کی تو نه بییت).

هاوشیوهی ئه م نزا و پارانه وانه که داوای به زهیی خودا و ملکه چی و هه ژاری و داننان به گونا هان و دهسته و سانی و پریاردان بو به ندایه تی تیدایه .

ئمه له که مائی ته و به وه یه، مروفسی ژیر و هوشمه ند که خوئی لای خودا ده باته به ره وه ئه م شیوازه ده گریته بهر، خودا پئی خوشه که به نده که ی خوئی له خودا بیاته به ره وه .

❁ راستی ته و به

راستی ته و به سی شته: ۱. گونا ه و تاوانه که به گه و ره بزانیته، و ۲. ته و به که ی خوئی تو مه تبار بکات، و ۳. غیرهت بو خودا و تو په بوون بو ئه و - سه حاله - گه سه رپیچی فرمانه کانی کرا و بیانوو و پاسا و قبولنه کردن له سه رپیچیکار گوايه قه ده ر پریاری داوه ئه و کاره خرابه نه نجام بدات.

به گوره زانینی گوناځه و تاوان: گهر گوناځه به سوک و که م بزانتیت، نه و لیتی په شیمان نابیتته وه، به پیتی به گوره زانینی گوناځه که په شیمانیه که ی له نه جامدانی گوره ده بیت، هر که س دپواندنې فلسیک - بؤ نمونه - به که م بزانتیت له دپواندنې په شیمان نییه، که زانی دیناریکه په شیمانیه که ی زیاد ده کات و تیاچوونه که ی لا گوره ده بیت.

به گوره زانینی گوناځه و تاوان له سی شته وه سر ه لده دات: به مهن زانینی فرمان و بریاری خودایی (که نه و سر پیتی لیکر دوه)، و به مهن زانینی فرمانکه ر (خودای موته عال)، و به راست زانینی توله و پاداشت (دواپون)

تومه تبارکردنی ته و به ی خؤ: چونکه توبه مافیکې خودایه له سر نه و، په قینی نییه نایا ته و به کردنه که ی به کاملترین و باشتترین شیوه نه جامداوه، یان نه، ده ترسیت حقی ته و به ی نه دابیت و لیتی و هرنه گبریت، ده ترسیت کوششی ته و او ی نه کرد بیت له پیناوی ته و به یه کی راست و دوستدا، ته و به یه کی ناته و او بیت و نه و ه سستی پی نه کات، و هک ته و به ی خاوه ن پیویستی و نیفلاسکه ران، یان و هک ته و به ی نه وانه ی ده یانه ویت له ناو خه لکیدا پاریزگاری له پیویستی و پله و پایه ی خویان بکن، یا خود ته و به ی کردوه بؤ نه و به ی پاریزگاری له حال و کاروباری خوی بکات، بویه ته و به یه که ی بؤ حاله، نه ک بؤ خودای خاوه ن شکو و مه زنی، یا خود ته و به ی کردوه بؤ نه و به ی رزگاری بیت له ده ست شه که تی و ماندوویونی گهران به دوا ی گوناځه، یان له مال و شهره ف و پله و پایه ی خوی ده ترسیت، یان به هؤی لاوازیونی بانگکری گوناځه له نه فسیدا و خاموشیوونه و به ی ناگری حز و نارهنووه وه، یان به هؤی نه بونی گوناځه وه، واته گوناځه ده ست نه که ویت، یان به هؤی سه رقالی که سه که وه به به ده سته پینانی زانست و روزه وه، هاوشیوه ی نه مانه که ته و به عه بیدار ده که ن له و به ی بؤ خودا بیت و بؤ مه زنی نه و و پاریزگاری له سنووره کانی نه و بیت، هه روه ها ته و به یه که ی بؤ شکومه ندی خودا بیت و ترسانی به ریوونه و بیت له و مه نزله ی له لای خودا بؤی دانراوه و دورخسته نه و و ده رکردنی له ده رگای نه و - سبحانه - و دوستیونی په رده له رژی دوا پیدا بؤ نه بینینی روی جوانی خودا، نه م ته و به یه ره نگیکی تره و ته و به ی خاوه ن به رژه وه ندیه کان ره نگیکی تر.

هه روه ها له تومه تبارکردنی ته و به ی: لاوازی ویست و لیبران و ناو به ناو لاکردنه و به ی دل به لای حزی گوناځه که دا، و هینانه وه به ریادی شیرینی گوناځه که، له وانه یه هه ناسه یه کی

خەم و پەشیمانی ھەلبکیشیت بۆ ئەنجامدانی گوناھەکە، لەوانەشە بە یادکردنەوہی گوناھەکە نەفس بەروژیت و دیسان حەزی ئەنجامدانی تیا دروست ببیتەوہ .
 ھەرەھا لە تۆمەتبارکردنی تەوبە: دانیایی و متمانە بەوہی تۆبە ی کردوہ، وەک ئەوہی لاپەرەیکە دالەدان و سەلامەتی لە خوداوہ پیگەیشیت، ئەمە لە نیشانەکانی تۆمەتبارکردنە .

دیسان لە نیشانەکانی تۆمەتبارکردنی تەوبە: وشکی چاو و بەردەوامبوونی بیتاگایی و دەرئەوێکی کۆمەڵێک دیاردە ی چاکە لە دوا ی تەوبەکە ی کە پیش تەوبەکە نەیبوین .

تەوبە ی قبوولکراو و دروست نیشانە ی تاییەت بەخۆ ی ھە یە:

لەوانە: بە بەردەوامی ترس لێ جیانابیتەوہ، لە مەکری خودا بۆ چاوتروکانیک بیتاک نییە، ترسەکە ی ئەو بەردەوامە تا گوێ ی لە قسە ی نێراوہکە ی خودا دەبیت ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ۳۰، ئەو کاتە ترس نامینیت .

لەوانە: خۆدارینی دڵ و پارچە پارچە بوونی بەھۆ ی ترس و پەشیمانییەوہ، ئەمەش بە پێ ی گەورە و بچوکی گوناھ و تاوانەکە ی، ئەم نیشانە یە تەئویلی "إِسْن عِينة" یە بۆ ئایەتی ﴿لَا يَزَالُ يُبَيِّنُهُمُ الَّذِي بَوَّأ رِبِّيَ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ التوبة: ۱۱۰، دەئیت: بە ترس پارچە پارچە ی بکە، گومانی تیدا نییە ترسی زۆر لە سزای مەزنی خودا دڵ شەق پێ دەبات و رووتدەبیتەوہ، ئەمەش مانای پارچە پارچە بوونیەتی، ھەر ئەوہش بریتیە لە حەقیقەتی تەوبە، چونکە دڵ بەھۆ ی پەشیمانییەوہ پارچە پارچە دەبیت و دەترسیت لە سەرئەنجامی خراب، ھەر کەس لە دنیا دا دلی بە ترس و پەشیمانی پارچە پارچە نەبیت ئەوا لە دواڕۆژدا کە راستییەکان دەرئەوێکی دلی پارچە پارچە دەبیت، کاتیک پاداشتی گۆتپرایە لانی دەبینی و سزای یاخیبوونی دەکەوێتە پیش چاو، بۆیە دەبیت دڵ یان لە دنیا دا یان لە دواڕۆژدا پارچە پارچە ببیت .

لە پێویستیەکانی تەوبە ی راست و دروست: گەردنکە چی بۆ دڵ (دڵشکاو ی) بەرھەم دیت کە بە ھیچ شتیک ناچیت، و تەنھا بۆ گوناھکارانە، بە برسیتی و خۆشەویستی

به دست نایهت، به لکو شتیکه له پشت هه موو نه مانه وه، دلشکاوی له به ردهم خودادا به شکاندنیکی ته واو، له هه رچی لاه به زه لیلی ده وره دراوه، به گه ردنکه چیبیه وه هه لدراره ته به ردهمی خودا.

هیچ شتیك به نه ندازهی نه م دلشکان و زه لیل بوون و ملکه چی و ته ختبوون و خۆخستنه به ر ده رگای خودا و خۆپاده ست کردنه لای خودا خۆشه ویست نییه، له و حاله دا نه م و ته به چه ند شیرینه ((أسألك بعزك وذلي إلا رحمتي، أسألك بقوتك وضعفي وبغناك عني وفقرني إليك، هذه ناصيتي الكاذبة الخاطئة بين يديك، عبيدك سواي كثير، وليس لي سيد سواك، لا ملجأ ولا منجا منك إلا عليك، أسألك مسألة المسكين، وأبتهل إليك إبتهاال الخاضع الدليل، وادعوك دعاء الخائف الضرير، سؤال من خضعت لك رقبته، ورغم لك أنفه، وفاضت لك عيناه، وذل لك قلبه))

نه م و هاوشیوه کانی نه م له نموونهی ته وبه ی قبوولکران، هه ر که س نه م حاله ته ی له دلدا نه بیینی با ته وبه که ی تۆمه تبار بکات و بگه رپیته وه بۆ راستکردنه وه ی، چه نده ته وبه ی راست و دروست گرانه گه ر حه قیقه ت بیئت! چه نده ته وبه ی نادرست ناسانه گه ر زمان و بانگه شه بیئت! گرانتیرین شتیك لای مرۆفی صادق بیه ویئت راستی بکاته وه بریتییه له راستکردنه وه ی ته وبه که ی، به وه ی بیکات به ته وبه یه کی پوخت و پالفته و راست و دروست بۆ خودا. و"لا حول ولا قوة إلا بالله"

﴿هه دهر..... و هه لیزاردن﴾

غیرهت بۆ خودای موه ته عال له کاتی سه رپیتی خه لکی له فه رمانی خودا و پاساو هیتانه وه به بیانوی قه دهر (گوايه قه دهر له سه ری نووسیوه گونا ه نه نجام بدات)، له به رنه وه ی خودا-عزوجل- به به زه یتر و ده وله مه نتر و دادپه روه رتره له وه ی که سی خاوه ن بیانو سزا بدات، هیه که س به قه دهر خودا بیانو و پاساوی پیخۆش نییه، بۆیه له و پیناوه دا پیغه مبه رانی ره وانه کردووه و کتیبه کانی دابه زاندووه بۆ نه وه ی بیانوی خه لکی بپریت و له لای خودا بیانو دروست نه که ن و پاساو نه هیتنه وه .

وه ک زانراوه بانگه شه که ری نه و بیانووه (بیانوی قه دهر) له سه ر به لگه یه ک وه ستاوه که خودا له هه موو روویه که وه پوچی کردۆته وه، مه زنتیرین به لگه ی یه کلاکه ره وه له لای خودایه .

ئەوھى ساغىبووھ تەوھ: ئەو كەسانەى ياخى دەبن لە خودا و سەرپىچى دەكەن ھىچ بيانوويە كيان نىيە، لەگەل بوونى زانست بە كارەكە و تواناى ھەلبژاردن لە نىوان ئەنجامدان و دوررەكتەنەوھ لىتى، گەر بيانوويەكى ھەبوايە شاىستەى سزا و لۆمە كردن نەدەبوو نە لە دونيا و نە لە دواپۆژدا، ھەر كەس بانگەشەى ئەوھ بكات گوناھەكەى بپارىيەكى براوھى خودايىيە و نەيتوانيوھ ئەنجامى نەدات ئەوھ ئەو كەسە ستمكارە و نە قامە، گەر نە قامى و ستمەكەى نەبوايە دەيزانى بەلا و گىرۆدەبوونەكەى لە خودى خۆيداىە، نەفسى خۆى شاىستەترە بە ھەموو خراپەدانە پال و زۆر و ستمەيك، نەفسى جىگەى ھەموو خراپەيەكە ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ العاديات: ۶، "ئىبن عەباس و موحاممەد و قەتادە" لەسەر ماناى "كنود" دەفەر مومون: "كفور، جحود بنعم الله" واتە سېلە و بېوھفا و گەردنكەچ نەبوو بۆ نىعمەتەكانى خودا. "حەسەن" یش دەفەر موميت: ئەو مروفە ئەو كەسە يە بەلا و ناخۆشپىيەكانى دەژمىرەيت و نىعمەتەكانى لەبىردە چىتەوھ. ئەبو عوبەيدە دەفەر مومى: ئەوھ كەسەيكە كە خىرى كەمە، چونكە "كنود" زەوييەكە ھىچى لى نەرويت، ھەروھە وتراوھ: "كنود" ئەو شتە يە ھىچ جۆرە سوود و قازانجىكى لى ناپوويت. "فضل بن عباس" دەفەر موميت: "الكنود" ئەو كەسە يە تەنھا يەك خراپە ھەرچى چاكە يە لەبىرى دەباتەوھ.

گەر نەزانىنەكەى نەبوايە دەيزانى كە نەفسى خۆى لەسەر رىگەى بەرژەوھەندىيەكانى دانىشتووھ و رىگىرى دەكات لەوھى پىيان بگات، ئەوھ بووھ بەو تاشە بەردەى لەمپەرى لەبەردەم ئاوى ژيانيدا دروست كردووھ، نەفسى خۆيەتى بووھ بە زەل و قامىش و مەجرى ئاوى بۆ ناو بىستانەكەى داخستووھ، لەگەل ئەوھشدا پەنا دەبات و ھاوار دەكات: تىنوويتى، تىنوويتى، لەسەر رىگەى ئاوهستاوھ و ناھىلەيت ئاوهكە بەخۆى بگات، ئەو برىتەيە لە پەردەى سەر دلى خۆى و ناھىلەيت نەيتى جىھانى پەنھان بىينەيت، ئەو برىتەيە لەو ھەورە رەشەى كە رۆشناى خۆرى ھىدايەتى بۆ سەر دلى شاردۆتەوھ، ھىچ شتەك بە ئەنداوھى نەفسى زىانى پىتاگە يە نەيت، ھىچ دوزمىنكى نىيە دىندەتر و دوزمىنكارتر لە نەفسى خۆى.

ما تبلغ الأعداء من جاهل ما يبلغ الجاهل من نفسه

(ئەوھى نەزان بەخۆى دەكات ھىچ دوزمىنك پى ناكات)

دہستی بہ برین بجیت ئو ستمکارہی لہ قالبی ستمملیکراودا خوی دہردہخات، سکااکاریت کہ تاوانہ کہ بۆ خوی ئہ نجامیداوہ، بہ ئوپہ پری توانایہ وہ خہریکی پشت ہلگردنہ لہ خودا و ہاوار دہکات: دہریانکردم، دوریانخستہ وہ۔

کہ سیکی خاوہن بہ زہیی پہلی دہگریت تا نہ کہ ویتہ ناو ئاگرہ وہ، کہ چی ئو جلو بہ رگہ کہی رادہ کیشیت و بہ سہر کہ سہ کہ دا زال دہبیت و لہ گہل خوی دہیخاتہ ناو دۆزہ خہ وہ، پاشان ہانا دہبات و ہاوار دہکات: گونامی من چی بوو، ہیچ دہسہ لاتیکم نہ بوو؟ بردمیان بۆ لیواری ئاگر و ہلئاندامہ ناویہ وہ، سویند بہ خودا زۆر نامۆزگاریکہر ہاواریان لی کرد: ئاگاداریہ، ئاگادار، وریاہ، وریا، چہ ندین کہ س دہستیان بہ پۆشا کہ کہی گرت، کیشمہ کیشی لہ گہل ئو وانہ دا دہ کرد رایانگرتبوو تا نہ کہ ویتہ ناو ئاگرہ وہ، بہ لام ئو تہ نہا چوونہ ناو ئاگری دہویست۔

وہیل بۆ کہ سیک بووہ بہ پشتیوانی شہیتان دژ بہ پەرورہدگاری، بووہ بہ ناحہزی خودا و لہ سہر نہ فسی خوی دہکاتہ وہ، یاخیبووہ کانی جہ بریانیہ و گوپرایہ لیبہ کانی قہ دہریانہ (واتہ گونامہ کانی دہداتہ پال خودا و چاکہ کانی دہداتہ پال خوی)، دہستہ وسانہ لہ بریاردا و تیا بہری ہلی خویہ تی، پالیداوہ تہ وہ لہ بہرژہ وہ ندیبہ کانی و لۆمہی قہ دہرہ کانی پەرورہدگاری دہکات، بیانویہک بۆ خودا دہینیتہ وہ کہ لہ کورپہ کہی و ژنہ کہی قبول ناکات کاتیک لہ کہ متہ رخہ می ہندی لہ کاروبارہ کان بیانوی بۆی بہیننہ وہ، گہر فہرمان بہ یہ کیکیان بکات و ئہ نجامی نہ دا و شتیک لہ یہ کیکیان قہ دہغہ بکات و ئہ نجامی بدات و دواتر بیانوی قہ دہری بۆ بہیننہ وہ لییان قبول ناکات و دہست بہ سزادانیان دہکات۔

گہر قہ دہر بہ لگہی دہستی تو بیت لہ ئہ نجام نہ دانی حقی خودا لہ سہرت ئہی مرفۆفی ستمکاری نہ فام ئہدی بۆ نابیتہ بہ لگہ و بیانوو بۆ ژنہ کہت لہ ئہ نجام نہ دانی ہندیک لہ مافہ کانت؟ بہ لکو ئہ گہر خراپہ کاریک خراپہی لہ گہل کردی و ستمکاریک دہستدریژی کردہ سہرت و بیانوی قہ دہری ہینایہ وہ ئہوا لیتی توورہ دہبیت و تاوانہ کہی گہرہ تر دہبیت لہ لات و بیانووہ کہی بہ بی بنہما تہ ماشا دہ کہیت، پاشان دیت و ئو بیانووہ بۆ خودا دہینیتہ وہ و بہ پاساوی خۆتی دہزانی، کی شایستہ ترہ بہ ستم و نہ زانی لہ کہ سیک ئہمہ حالی بیت؟!۔

ئەمە و بەردەوام بوونى چاكەى خودا لەسەرت لەگەل بە بەردەوام بوونى
 مەناسەكانت: نەخۆشییەكانى نەهیلایت، توانای چوونە بەهەشتى پى بەخشیت،
 بەلگەى بۆ ناردى، كۆلى سەفەرى بۆ ئامادە كردوى و تۆیشووى بۆت رىكخستووه،
 ئەوہى لەگەل رىگراندا پى دەجەنگیت پى بەخشىوى، بیستن و بینین و
 بىركردنەوہى پىداویت، خىر و شەر و قازانچ و زیانى پى ناساندووى، پىغەمبەرى خۆى
 بۆ رەوانەكردووى، كىتیبەكەى بۆ دابەزاندووى، ئاسانى كردووه بۆ یاد و تیگەىشتن و
 كارپىكردن، بە سەربازە بەرپزەكانى كۆمەكى كردووى، دامەزراوت دەكەن و
 چاودىریت دەكەن، لەگەل دوزمەكەت دەجەنگن و لىتى دووردهخەنەوہ، دەیانەویت
 تۆ مەیلی پى نەدەى و لەگەلى رىكنەكەویت، ئەوان بۆت چارەسەر دەكەن، بەلام تۆ
 جگە لە پشتیوانى كردنى دوزمەكەت دژ بەوان شتىكى تەرت ناویت، بەلكو دژ بە
 سەرىرشتىارى حەقى خۆت پشتیوانى دەكەیت، ئەو پشتیوانەى كە نىزىكترین كەسە
 بە تۆ و شایستەى دوستایەتییە ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ
 الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَسَتَحْذَرُونَ وَذَرَيْتَهُ أُولِيَاءَهُ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ
 بَدَلًا ﴿٥٠﴾ الكهف: ٥٠، خودا فەرمانى پىكردووى بە شوكر كردنى، نەك ئەو پىویستى
 بە تۆ بىت، بەلكو بۆ ئەوہى داواى چاكەى تۆرتى لى بكەى، بىباوہپى بە
 نىعمەتەكانى و بەكارهێنانیان لە ناپەرەزامەندى خودادا لە گەرەتەرىن ھۆى لى
 وەرگرتنەوہى نىعمەتەكانە، فەرمانى پى كردووى بە يادى خودا تاكو چاكەكانى
 خۆیت بىرخاتەوہ، لەبىرچوونەوہى خودا ھۆیەكە بۆ ئەوہى خودا تۆ لەبىرى خۆى
 بىاتەوہ ﴿سُئِلَ اللَّهُ فَعَسَىٰ أُنْفُسُهُمْ﴾ الحشر: ١٩ ﴿فَنَسِيْبُهُمْ﴾ الْمُنْفِقِينَ هُمُ
 الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾ التوبة: ٦٧.

فەرمانى پى كردووى داواى لى بكەى تا پىت بىەخشیت، بەلكو شىرىنترین بەخشى بە
 بى داواكردن بە تۆ بەخشىوہ، كەچى قىبولت نەبوو.

سكالا لە دەست كەسك دەكەیت كە بەزەبى بە تۆدا دىتەوہ لەلای كەسك كە بەزەبى
 پىتدا نایەتەوہ، داوا لە كەسك دەكەیت كە دەستدرىزى دەكاتە سەرت و سەمت لى
 دەكات، گەر تەندروستى و لەشساغى و مال و داراىبى و پلە و پاىەى پى بەخشیت
 بەكاربان دەهینیت لە ياخىبوونى خودادا!

بانگی کردی بۆ ده‌رگانه‌ی خۆی نه له بهره‌میدا وه‌ستای، نه ته‌قته دا له ده‌رگای، پاشان ده‌رگاکای بۆ کردیه‌وه، به‌لام نه‌چوو به ژووره‌وه.

پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی ره‌وانه کرد بۆ لات تاكو بانگت بکات بۆ خانه‌ی ریزلینان و به‌خشنده‌یی، که‌چی یاخیبوو له پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و وت: ده‌ستبه‌رداری ئه‌و شته نام ده‌ببینم (دونیا) بۆ ئه‌و شته‌ی که ده‌ببیستم (دواپۆژ).

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا له به‌زه‌یی خۆی بپه‌یوای نه‌کردوو، به‌لکو فه‌رموو به‌تی هه‌رکات بییت بۆ لام ده‌رگات بۆ ده‌که‌مه‌وه، گه‌ر شه‌و بگه‌رێه‌وه بۆ لام قبوولت ده‌که‌م، گه‌ر رۆژ بگه‌رێه‌وه قبوولت ده‌که‌م، گه‌ر بستیک له من نزیک بیه‌وه بائیک لیت نزیک ده‌به‌مه‌وه، گه‌ر بائیک لیم نزیک بیه‌وه دوو بال لیت نزیک ده‌به‌مه‌وه، گه‌ر به‌ رۆیشتن روم تیبکه‌ی به‌ راکردن روت تیده‌که‌م، گه‌ر پڕ به‌ زه‌وی گونا به‌که‌ی و روم تیبکه‌ی - و هاوه‌لت بۆ دانه‌نام - منیش به‌ پڕ به‌ زه‌وی لیخۆشبوونه‌وه روت تیده‌که‌م، گه‌ر گونا هه‌کانت بگاته ئاسمان و دواتر داوای لیبوردن لی بکه‌یت لیت ده‌بووم، کی له من به‌خشنده‌تره؟!!

به‌نده‌کانم به‌ گونا هه‌ گه‌وره رووبه‌رووم ده‌بنه‌وه و منیش له‌ ناو جیگه‌کانیان ئاسووده‌یان ده‌که‌م، من و جین و ئینس له هه‌والئیک مه‌زن و سه‌رسو په‌ینداین: دروستی ده‌که‌م و که‌سی تر ده‌په‌رستیت، رۆزی ده‌ده‌م و شوکری که‌سی تر ده‌کات، خیرم بۆ به‌نده‌کانم داده‌بارینم و شه‌ریان بۆم به‌رز ده‌بیته‌وه، خۆم به‌ نیعه‌ته‌کانم له‌ لایان خۆشه‌ویست ده‌که‌م - له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که لیتیان بپنیازم - که‌چی به‌ گونا خۆیان لام بیزاو ده‌که‌ن و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئاتاجترین که‌سن بۆ لای من.

هه‌ر که‌س روم تیبکات له‌ دووره‌وه قبوولی ده‌که‌م، هه‌ر که‌س پشتم تیبکات له‌ نزیکه‌وه بانگی ده‌که‌م، هه‌ر که‌س له‌ به‌ر من ده‌ستبه‌رداری شتیک بییت به‌ زیاده‌وه پێی ده‌ده‌م، هه‌ر که‌س ره‌زانه‌ندی منی بویت ئه‌وه‌م ده‌وێت که ده‌یه‌وێت، هه‌ر که‌س به‌ توانا و هێزی منه‌وه هه‌لسوکه‌وت بکات ئاسنی بۆ نه‌رم ده‌که‌م.

ئه‌هلی یادی من ئه‌هلی دیوانی منه، ئه‌هلی شوکرم له‌ لام ئه‌هلی زیادکردن، ئه‌هلی گوێپه‌یه‌لیم ئه‌هلی ریز و به‌خشینی من، ئه‌هلی یاخیبوونم له به‌زه‌یی خۆم بپه‌شیان ناکه‌م، گه‌ر ته‌وبه‌ بکه‌ن و بۆ لام بگه‌رێه‌وه من خۆشه‌ویستیانم، من ته‌وبه‌کاران و

پاکانم خوشده ویت، گەر تهویه نه کهن من پزیشکیانم، به به لا تاقیبیان ده که مه وه تاکو له نهنگی و ناته واوی پاکیان بکه مه وه.

هر کس من هه لبریزیت به سهر کهسانی تردا منیش نه و به سهر کهسانی تردا هه لده بیزیم، چاکه له لای من یه که به ده تا یه که به حه و تسه ده، تا چه نده ها به رانبهر، خراپه له لام یه که به یه که، گەر په شیمانیش بیته وه لئی لیخخوش ده بم.

که می که له کار شوکر ده که م (واته بۆی زیاد ده که م)، له زۆریک له خراپه ده بوورم، به زه بییم له پیش تووره بوونمه وه یه، حیلیم له پیش تۆله سه ندنه وه یه، لیبوردم له پیش سزاوه یه، من له دایک به منداله که ی به به زه بیترم ((لله اشد لرحا بتوبة عبده من رجل اضل راحته بارض مهلكة دوية عليها طعامه و شرابه، فطلبها حتى اذا ايس من حصولها، نام في اصل شجرة ينتظر الموت، فاستيقظ فاذا هي على رأسه، قد تعلق خطامها بالشجرة، فالفه الفرح بتوبة عبده من هذا براحلته))

ئه مه خۆشحالی چاکه و لوتفه، نه که خۆشحالی ئاتا جیک به تهویه ی به نده که ی و قازانجکه ر لئی، هر به و جۆره سه ره رشتی کردنی به نده که ی چاکه یه له گه لئی و خۆشه و یستییه بۆی، به هۆی که مییه وه نییه خودا بیه ویت به به نده کانی خۆی زیاد بکات، بئی ده سه لات نییه تا خۆی به به نده کانی به هیز بکات، شکستی نه خواردوه تا به به نده کانی خۆی راست بکاته وه، بۆ کاتی تهنگانه نییه به نده که ی خۆی ئاماده بکات و داوای کۆمه کی و یارمه تی لئی داوا بکات ﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ لَنَا وَلَمْ يَكُنْ لَمْ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَمْ وِليٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيْرًا ﴿۱۱۱﴾ الإسراء: ۱۱۱، له ئایه ته که دا نه رتی نه وه ی کرد که له زه لیلان و بیده سه لاتان دۆستی هه بیته، خودا دۆستی نه وان یه باوه بیان هیناوه، نه وانن دۆستانی خودا.

ئه مه مه زنی و شکۆمه ندی خودایه و نه وهش ئاستی به نده که ی، نه وان هه لگری پاساو و بیانوی خۆیانن و گونا هه کانیان به نه ندازه ی نه وه هه لده گرن.

د و ولی الملامه الرجال استائر الله باحمد والمج

ساغکردنه وه: غیرهت بۆ خودا و تووره بوون بۆ نه وه له حه قیقه تی تهویه ن، بووچکردنه وه ی بیانوی خه لک بۆ سه ره بیچی له نه مر و نه هی و تووره بوون له و پیناوه دا له نیشانه کانی گه و ره راگرتنی سنووره کانی خودان و راستی تهویه راده گه یه نن.

به تاييبت گه ښو بيانووه بيټه پاساوي ښوانه ي "بت" يان په رست و پيغه مبه رانيان شه هيد كرد له فيرعه ون و هامان و نه مرودي كورپي كه نعان و ښو جهل و ياوهراني و ښيليس و سه ريزه كاني و هه موو بيټاوهر پان و سته مكاران و ده سترديزكاراني سر سنووري خودا و مه ريزه زيناني مه حاريمي خودا، پيټيان و ابيت هه موو ښوانه له ژير قه دهر دان و ښوانيش له دروستكراوه كانن و قه دهر ي خودايان به سهر دا جاري ده بيت.

ته و به كاراني راسته قينه ښوانه ن كه به راستي و دروستي باوه رپان به قه دهر هيتاوه، ښوانه ن چاوه رواني كه شتي ښمري خودايي ده كن، كه ليټيان نزيك بوويه وه كه شتيه وان بانگيان ده كات ﴿ اَرْكَبُوا فِيهَا سِرًّا فَجَمَّرْنَهَا وَمُرْسَهًا ﴾ هود: ۴۱، ښوه به راستي كه شتيه كه ي نوحه و كه شتي ته واري پيغه مبه راني دواي ښوه، هه كه س سه ركه وت رزگاري بوو، هه كه س ليټي دواكه وت نو قم بوو، سواري كه شتي ښمري خودا بوون به قه دهر، به ناو شه پوله كاندا و له سه ر برياري ته سليم بوون به كه سيك كه كاروباري ده رپاي به ده سته ده يانگويټه وه، ماوه يه كي كه مه و به زه وي و ناسمان ده وترت ﴿ يَتَأَرْضُ اَبْلَى مَاءٍ لِيُوَسِّمَ اَقْلِي وَغِيصَ الْمَاءِ وَفِي الْاَمْرِ وَاَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ ﴾ هود: ۴۴، له سه ر چي اي جودي له نگر ده كريت كه برتبيبه له خانه ي نيسته جي بووني هه تاهه تاي.

ښوانه ي له كه شتيه كه دواكه وتن - وهك هوزه كه ي نوح - هه موو نو قم بوون و پاشان سووتان، له سه ر سه ري هه موو جيهانه كانه وه بانگيان ليده كريت و پيټيان ده وترت ﴿ وَقِيلَ بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ هود: ۴۴ ﴿ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴾ الزخرف: ۷۶، پاشان به زماني شهرع و قه دهر بانگ ده كريت، بو ته حقيقي به كتاپه رستي و جيگير كړدني به لگه ي خوي - سبحانه - كه ښو دادپه روه ترين دادپه روه ره ﴿ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ اٰجْمَعِينَ ﴾ الانعام: ۱۴۹

☞ قه دهر به قه دهر پال پيوه دهنين

سواري بووي سه ر ښو ده رپايه له كه شتي برياردا ښه ركه كه ي برتبيبه له: رو به رو بوونه وه ي شه پوله كاني قه دهر، به ره له ستكاري شه پوله كان هه نديكيان به هه نديكي تريان، ښه گه نه، له سه ر ده رپا تيا ده چيت، ښو ده بيت قه دهر به قه دهر به رپه رچ بداته وه، ښمه برتبيبه له كه شتي كه سانتيكي ليټراو له عاريفان، ښمه ماناي قسه ي شيخي عاريف و پيشه وا "عبدالقادر الكيلاني" ه كه ده فه رمويت ((كه ده گه نه

قهزا و قهدهر هه مووان بیدهنگ دهبن، جگه له من، من ده رگایه کم له ناو قهدهردا به پوودا کراوه تهوه، بۆیه مملانی قهدهری حهق به حهق و له پیناوی حهقدا دهکه م، پیاو ئه و که سه یه مملانی قهدهر دهکات، نهک خۆی رادهستی قهدهر بکات))، به رژه وهندی خه لکی له دونیادا به هۆی مملانی قهدهر وهیه هه ندیکی به هه ندیکی تری، ئه ی ده بیته بۆ دوا پۆزیان چۆن بن؟

خودای موته عال فه رمانی کربوه خراپه - که قهدهریکه - به چاکه - که قهدهریکی تره - پال پتوه بنین، هه ر به و جۆره برسیتی له قهدهر هکانی خودایه و فه رمانی کربوه به خواردن لاییده ن که ئه وهش دیسان له قهدهری خودایه، گه ر که سه که خۆی رادهستی قهدهری برسیتی بکربایه - له گه ل توانای لادانی ئه و برسیتی به خواردن - تا مردن ئه و که سه به یاخیبوو له قه له م ده درا، هه ر به و جۆره ساردی و گه رمی و تینویتی، هه ر هه موو ئه مانه له قهدهری خودان، فه رمانی کربوه به لادانیان به کۆمه لیک قهدهری دژ به وانه، پالنهرو پالنهراو و پالنهان هه ر هه موو له قهدهر هکانی خودان.

پتغه مبه ر (ﷺ) ئه م مانایه ی به ره وانی و تیر و ته وای ده ربرپوه، وتیان ((ئه ی پتغه مبه ری خودا، ئه و ده رمانانه چۆن ده بینی بۆ چاره سه ر به کاریان ده هینین، یان "روقیه" که چاره سه ری پی ده که یین، یان "توقیه" که خۆمانی پی ده پاریزین، ئایا هیه چ کام له مانه له قهدهری خودا ده گپرتته وه؟ فه رموی: ئه وانه له قهدهری خودان))، له فه رمووده یه کی تر دا ((دوعا و به لاله نیوان ئاسمان و زه ویدا تیک ده ئالین)). ئه گه ر دوژمنیکی بیباوه ر ته قه ی دا له ده رگای ولاتیکی ئیسلام ئه وا ته قه ی لی بده ن به قهدهری خودا، ئایا حه لاله بۆ مو سه لمانان خۆیان رادهستی قهدهر بکه ن، ده رکردنی ئه و دوژمنه به قهدهریکی تر واز لی بهینن که بریتیه له جیهاد، ئه وهش وهک قهدهریکی قهدهری خودای پی لابه دن؟

هه ر به و جۆره گونا ه و یاخیبوون گه ر به قهدهر بۆت برابوو یه وه و به قهدهر ئه نجامت دا ئه وا به ته وه یه کی یه کجاری بیسه ره وه، چونکه ته وهش له قهدهره .

لادانی قهدهر به قهدهر دوو جۆره:

یه که م: پالنهانی قهدهریکه که هۆیهکانی ناماده بووه تا کو روویدات - به لام هیشتا رووینه داوه - به کۆمه لیک هۆی تر که به رانه رکیتی له گه ل دهکات و نا هیلین روویدات،

وهك لادانی دوژمن به جهنگان له گه‌لی، هه‌روه‌ها لادانی سه‌رما و گه‌رما، و هاوشیوه‌کانیان به کۆمه‌لیک هۆی تر..

دوهم: لادانی قه‌ده‌ریك كه روویداوه و جیگیر بووه به قه‌ده‌ریكي تر كه ئه‌و قه‌ده‌ره لاده‌بات و ده‌یسپرتته‌وه، وهك لادانی قه‌ده‌ری نه‌خۆشی به قه‌ده‌ری چاره‌سه‌ر، هه‌روه‌ها لادانی قه‌ده‌ری گونا‌ه به قه‌ده‌ری ته‌ویه و لادانی قه‌ده‌ری خراپه به قه‌ده‌ری چا‌كه.

ئه‌مه‌یه شكۆی عاریفان و شكۆی قه‌ده‌ره‌كان، نه‌خێر، بۆ خۆ راده‌ست کردنی و وازه‌یتان له جووله، به‌لی، بۆ گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌كان، خۆپاده‌ست کردن و وازه‌یتان له جووله بریتیه له ده‌سته‌وسانی و خودای موته‌عال لۆمه‌ی ده‌سته‌وسان ده‌کات.

❖ سێ مه‌رج

ناواخنی حه‌قیقه‌تی ته‌ویه سێ شته: ۱. جیا‌کردنه‌وه‌ی توقیه‌ له عیززه‌ت، و ۲. له‌بیر‌کردنی گونا‌ه و تاوان و ۳. ته‌ویه‌کردن له ته‌ویه، چونکه تۆبه‌کار ده‌چیتته‌ ناو هه‌موو نه‌مانه‌وه، له ئایه‌تی ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (النور: ۳۱)، فه‌رمانی به تۆبه‌کار کردوه تۆبه بکات له‌وه‌ی تیکه‌ل به ته‌ویه‌که‌ی بووه له خه‌وش و خالی ئاماژه‌ کردن به کاره چا‌که‌کانی خۆی و خۆنمایش کردن و ریایی و رووپامایی.

جیا‌کردنه‌وه‌ی "توقیه" له عیززه‌ت: مه‌به‌ست له ته‌ویه‌کردنه‌که‌ی خۆپاریزی بیته‌ له گونا‌هان، ئه‌وه‌ش بریتیه له ترسان له خودا و هه‌ستان به فه‌رمانه‌کانی و خۆ دوورخستنه‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی، به گوپرایه‌لی خودا کار ده‌کات له‌سه‌ر نووریك که له خوداوه‌یه و مه‌به‌ستی پاداشتی‌که له‌لای خودایه، یاخیبوون له خودا واز‌لی ده‌هینیت له‌سه‌ر نووریك که له خوداوه‌یه و له سزای خودا ده‌ترسیت، له کاره چا‌که‌کانیدا سه‌ربه‌ریزی دونیایی مه‌به‌ست نییه، گوپرایه‌لی و ته‌ویه‌کردن سه‌ربه‌ریزی ده‌ره‌کی و ناوه‌کیان له‌گه‌ل‌دایه، ئه‌و مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌ینانی سه‌ربه‌ریزی دونیایی نییه با بشزانیت به‌هۆی گوپرایه‌لی و ته‌ویه‌کردنه‌وه ئه‌و سه‌ربه‌ریزی به‌ده‌ست دیت، هه‌ر که‌س له پیناوی سه‌ربه‌ریزی دونیاییدا ته‌ویه‌ی کردبیت ته‌ویه‌که‌ی تیکه‌له.

زۆریك له صادیقان له‌م باب‌ه‌دا حالی ده‌روونی خۆیان لا تیکه‌ل ده‌بیت، جگه له ئه‌هلی به‌صیره‌ت که ده‌توانن جیای بکه‌نه‌وه، ئه‌وانه‌ش له‌ناو صادیقاندا وهك صادیقان وان له‌ناو خه‌لکیدان.

لەبەرچۆنەوهی گوناھ و تاوان: ئەمە بابەتیکە جینگە درێژەپێدانه، پیاوانی رینگە جیاوازیان تیایدا هەیه.

هەیانە: وادەبینیت بە تەواوی گوناھەکه لەبیری خۆی بیاتەوه و پستی تیبکات، کاتی پاك و پڕ لە سەفا لەگەڵ خودادا لەپیشترە بۆ تەوبەکار و قازانجی زیاترە لە بێکردنەوه لە گوناھانی پیشووی خۆی، بۆیه وتراوه: یادکردنەوهی جەفا لە کاتی سەفادا جەفایە.

هەیانە: وادەبینیت کە گوناھەکانی خۆی لەبیرنەچیت، بەلکو بەبەردەوامی لەبەر چاوانی دایانینیت و هەموو کاتیک سەرنجیان بدات، ئەوەش دەبێتە هۆی سەرھەڵدانی گەردنکەچی و دلشکاوی و زەللی و چوونە ژێر فرمانەوه، هەر ئەمەش قازانجترە بۆ کەسی تەوبەکار لە سەفای کاتەکانی.

دەلێن بۆ ئەم مەبەستە بوو کە پیغەمبەر داوود گوناھەکهی خۆی لەسەر دەستی هەلکۆلی بوو، سەیری دەکرد و دەگریا.

وتووینانە: هەر کات لە رینگەکه وێڵ بوویت بێر لە گوناھەکانت بکەرەوه دێیەوه سەر رینگە.

مانای ئەمە: کاتیک دەگەرێتەوه بۆ سەرنجی گوناھەکانت گەردن کەچ دەبیت و لە بەردەم خودادا-عزوجل- بە ترس و زەللی و گەردن کەچییهوه سەرت دادەخەیت، ئەمەش رینگەیی بەندایەتییه.

راستییهکهی: درێژەدان بەم بابەتە، ئەوەیه بوتريت: گەر کەسەکه لە حالی سەفادا پەلە هەوری بانگەشە و هەندێ خۆ لاپەسەندی و لەبەرچۆنەوهی منەتی خوایی هەست پێ کرد و نەفسی لە حقیقەتی هەژاری دەرگانهی خودا و هەستکردن بە ناتەواویی دووری خستەوه، ئەوا بێکردنەوه لە گوناھەکانی بۆ ئەو قازانجترە، بەلام گەر لە حالەتی بینینی منەتی خوداییدا بوو، هەروەها لە کەمالی هەژارییدا بوو بۆ دەرگانهی خودا و بینناز نەبوون لە خودا لە گەردیلەیهک لە گەردیلەکانی بوونی، حالەتی خۆشەویستی و ئاسوودەیی لەگەڵ خودا و هۆگری بە خودا و شەوق بۆ لیباقی ئەو تیکەل بە دلی بووبوو، هەستی بە بەرینی بەزەیی و حیلیم و لیبوردەیی خودا دەکرد و نووری ناو و سیفەتەکانی خودا دلی روشن کردبوو، ئەوا لەبیرکردنی گوناھ و پشتکردن لە رابردووی گوناهاوی باشترە بۆی و سوودی زیاترە، چونکە هەرکات بێر

له و گوناوه و تاوانانه دهکاته‌وه ئه و حاله‌ته باشانه‌ی نامینیت، له به‌رزیه‌که‌وه داده‌به‌زیت بۆ خواره‌وه، له حالیکه‌وه بۆ حالیکه‌ی تر که دووری نیوانیان وه که دووری ئاسمان وایه له زهوی، ئه‌مه له هه‌سوودی شه‌یتانه به‌وه، ده‌یه‌ویت له و پله و پایه به‌رزه و رویشتنی دلی له مه‌یدانی مه‌عریفه و خوشه‌ویستییه‌وه دابه‌زینیت.

دوای ئه‌مه: ته‌وبه دهکات له بینینی ته‌وبه‌که‌ی خۆی، ئه‌وه به منته و ویستی خودا ته‌وبه‌ی به‌دهست هه‌تاوه، گه‌ر بدرایه‌ته ده‌ست نه‌فسی خۆی ئه‌وا ته‌وبه‌ی نه‌ده‌بینیه‌وه، گه‌ر وایزانی ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی ئازایه‌تی خۆیه‌تی و له خودی خۆیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه و بیئاگابوو له منته‌ی خودا له‌سه‌ری ئه‌وا پێویسته ته‌وبه بکات له بینینی ته‌وبه و شه‌پۆلی بیئاگایی.

له‌وانه‌یه له ته‌وبه‌دا عیله‌ت و ناته‌واوی بوونی هه‌بیت و ئافه‌تیک سه‌ریه‌له‌دایت ریگر بیت له گه‌یشتنه‌که‌مالی ته‌وبه، له‌وانه‌یه خاوه‌ن ته‌وبه‌که هه‌ست به‌م حاله‌ته بکات، یان هه‌ستی پێ نه‌کات، بۆیه له ناته‌واوی ته‌وبه‌که‌ی و نه‌دانی حه‌قی ته‌وبه‌که‌ی با ته‌وبه بکات، واته ته‌وبه له‌و پره دهکات که بزر و نادیاره و ته‌وبه‌که‌ی ناته‌واو کردوه.

❦ حه‌لیمی دادپه‌روه‌ر.....سبحانه

وردی نه‌ینی ته‌وبه له سی شتدایه: ئه‌وه گوناوه بناسیت که بۆی برابوویه‌وه و له‌وێه مه‌به‌ستی خودا بزانیته له ئه‌نجامدانی ئه‌وه گوناوه، خودا جله‌وی نه‌فسی نه‌گرتی له ئه‌نجامدانی گوناوه‌که، ئه‌وه—سبحانه— مرۆڤ ده‌داته ده‌ست گوناوه بۆ نوو مانا:

یه‌که‌م: تا‌کو عیززه‌تی خودا له بپیاره‌کانی و چاکه‌ی ئه‌وه له داپۆشینی گوناوه‌کانی و حیلمی ئه‌وه له شلکردنی ره‌شوه‌ی که‌سه‌که بۆ ئه‌نجامدانی گوناوه و به‌خشنده‌یی ئه‌وه له وه‌رگرتنی پاساو و بیانوو له گوناوه‌کاران و فه‌زلی ئه‌وه له لی‌خۆشبوونی گوناوه‌ان بزانیته و بناسیت.

دووهم: تا‌کو به‌لگه‌ی دادپه‌روه‌ری خۆی له‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی به‌هینیته‌وه و به‌وه به‌لگانه له‌سه‌ر گوناوه‌کانی سزای بدات.

درێژه‌ی ئه‌م بابه‌ته: خاوه‌ن رو‌شنبینی (به‌صیره‌ت) که هه‌له‌یه‌کی لی ده‌وه‌شیته‌وه ته‌ماشای پێنج شت ده‌کات:

یه که م: سهیری نه مر و نه هی خودایی بکات، له وئوه دانبنیت به وهی رویداوه که هه له یه و نه فسی تیبگیه نیت گوناھی کردوه.

دووم: سهیری به لئین و هه په شهی خودایی بکات، نه مهش ترس و بیمی لا دروست دهکات و هانی ده دات شان بداته ژیر ته و به کردن.

سییه م: سهیری نه وه بکات چون خدا جلوی بۆ شل کرد تا کو نه و گونا نه نه نجم بدات، نه وی دایه ده ست گونا و بریاری له سردا، کهر بیویستبایه نه وی له گونا ده پاراست، لیره وه چه ندین جوری مه عریفه به خودا و ناو و سیفات و حکمهت و به زهیی و لیبوردهیی و لیخۆشبوون و حیلیم و به خشندهیی سه ره له ده ن، نه م مه عریفه به بندایه تی به و ناوه جوانانه لا دروست دهکات که به بی داواکاریه کانیا ن نه و به بندایه تیبیه ده سه بهر نابیت، نه و کاته په یوه ندی بوون و بریار (الخلق و الأمر) و پاداشت و به لئین و هه په شه به ناو و سیفه ته کانی په یی ده بات، نه مهش داوای ناو و سیفاتی خودای موته عال و کاریگرییانه له سه ر بوون، هه ر ناو و سیفه تیک داوای شوینه وار و کاریگریه که یی ده کات و پتییه وه گریدراوه.

نه م دیمه نه په لکیشی دهکات به ناو باخچه یه کی رازوه له مه عریفه و باوه ر و نه یینی قه ده ر و حکمهت که به زمان ده برپینی نه سه ته مه.

هه ندیک له وانه: تا کو به نده یی خودا عیززه تی نه و- سبحانه- له کاره برپاوه کانیدا بنا سیت، نه و- سبحانه- "عزیز" تیکه که هه رچی بویت بریاری له سه ر ده دات، له که مائی عیززه تی نه وه بریار له سه ر به نده که یی ده رده کات و به سه ریدا جیبه جیتی ده کات، به وه ی دلی وه رگتیرا و ویستی ناراسته کرد بۆ نه و شوینه یی ده یه ویت، و جیاوازی خسته نتوان مرؤف و دلی مرؤفه وه، وای لیکرد نه وه یی بویت که خودای عه زیز و حکیم داوای لی ده کات، نه وهش له که مائی عیززه تی خودایه و ته نها نه وه- سبحانه- دهستی به سه ر نه و کاره دا بالایه، نامانجی دروستکراوانی خودا له تۆدا: نه وه یه که ده توانن جه سه ته و روواله تت ناراسته بکن، به لام له ناوه وه وات لیتیکات نه و شته ت بویت که نه و- سبحانه- ده یه ویت هیچ کهس له توانیدا نییه جگه له خاوه ن عیززه تیکی سه رسامکه ر.

که به نده عیززه تی سه رداره که یی خو یی ناسی و به دل سه رنجی دا و توانی به باشی ببینیت، نه و خه ریکبوون به گه ردنکه چی گونا نه وه له پیشتر و به سه ووتره بۆی، چونکه نه و کات له گه ل خودا ده بییت نه ک له گه ل ده روونی خو یی.

له ناسینی عیزهتی خودا له کاره برپاوه کانیدا: ئه وه یه بزانییت که ئه وه (بهنده) هه لئسو پینراو و ژێرده سته یه و ناوچاوانی به دهستی که سیکی تره وه یه، پاراستنی له گونا به پارێزگاری ئه وه وه یه، سه رکه وتنی بۆ نییه به کۆمه ک و یارمه تی ئه وه نه بییت، ئه وه کم و زه لیله و له ناو دهستی که سیکیایه که "عزیز و حمید" ه.

هه روه ها له ناسینی عیزهتی خودا له کاره برپاوه کانیدا ئه وه یه: شایه تی بدات که که مال و ستایش و ده وله مهندی ته واو و عیزهت هه ر هه موو بۆ خودایه، بهنده له پیشتره به که مه ترخه می و لۆمه کردن و نهنگی و ستم و پیویستی، تا بینینی زه لیلی و ناته واوی و هه ژاری زۆتر و زیاتر بییت بینینی بۆ عیزهت و که مال و ستایش و ده وله مهندی خودا زۆتر ده بییت، به پیچه وانه وه هه ر به و جۆره ده بییت، که می گونا و که می زه لیلی دیعه نی عیزهتی خودی خۆی (بهنده) دینیته پیش چاو.

هه روه ها له وانه: چاکه ی خودا ببینییت له داپۆشینی ئه وه له کاتی ئه نجامدانی گونا هاندا، له گه ل که مالی بینینی خودا، ئه وه -سه حاله- گه ر بیویستبایه له ناو خه لکیدا ئاشکرای ده کرد و ئه وانیش لێی دوور ده که وتنه وه، ئه مه له که مالی چاکه ی خودایه، یه کێک له ناوه جوانه کانی "الر" چاکه کار و چاکه خوازه، ئه م چاکه یه له خوداوه له گه ل که مالی بینیزی له بهنده که ی و که مالی هه ژاری بهنده که ی بۆ ئه وه -سه حاله- بهنده خه ریکی بینینی ئه م منه ته خواداییه و چاکه و به خشنده یی خودا ده بییت، بۆیه له یادی گونا هان بیتاگا ده بییت، ته نها له گه ل خودادا ده مینیته وه، ئه مه قازانجتره بۆ ئه وه له خه ریکبوون و هینانه وه به ر یادی گونا هه کانی و بینینی زه لیلی یا خیبوونه کانی، خه ریک بوون به خوداوه و بیتاگا بوون له هه موو شتیک جگه له ئه وه بریتییه له داوای بالا و مه رامی ئاسۆ دوور.

ئه مه مانای ئه وه نییه به ره هایی گونا هه کانی خۆی له بیر بچیته وه، به لکو ته نها له وه حاله دا، گه ر حاله که ی له بیر چوویه وه با بگه ریته وه بۆ سه بیرکردنی گونا هه کانی و یادی تاوان و خراپه کانی، بۆ هه ر کات و مه قامیک جۆرێک له به ندهایه تی شیوا هه یه.

هه روه ها له وانه: بینینی حیلمی خودا له مۆله تدان به که سی خاوه ن هه له و گونا هان، گه ر بویستبایه ده یوانی سزا که ی بۆ پیش بخت، به لام ئه وه حه لیمه و په له ناکات، ئه مه ش ناسینی خودا -سه حاله- و ناسینی ناوی "الحلیم" و بینینی سیفه تی "حیلم" ی دینیته پیش چاو و به و ناوه جوانه به ندهایه تی خودا ده کات.

ھەرۈھە لەۋانە: بەندە بەخشندەيى پەرۋەردگارى بناسىت لہ قبول کردنى پاساۋ و بيانو لىي کاتىک داۋاي لىبوردى لى دەکات، ئەو-سبحانہ- بە بەخشندەيى خۆي بيانوۋەكەي لى قبول دەکات، ئەمەش داۋا دەکات بەندە سەرقال بىت بە يادى خودا و شوکر کردن و خۆشەويستىيەكى تر کہ پىشتر بەدەستى نەھىناۋە، خۆشەويستىت بۆ کہ سىک کہ لەسەر چاکەکانت شوکرى کردوى و پاداشتى داۋىتەۋە و پاشان لە خرابەکانت بووراۋە و بەۋ تاۋانانە نەيگرتوى زۆرتەر و زياترە لە خۆشەويستىت بۆ شوکرکردنى چاکەي خودا لەگەلت بەتەنھا، واقىع شاھىدى ئەمە دەدات، بەندايەتى خودا بە تەۋبە لە داۋاي گوناھ رەنگىکە و ئەمەش رەنگىكى ترە.

ھەرۈھە لەۋانە: فەزلى خودا لە لىخۆشبوونىدا ببىنىت، لىخۆش بوون فەزلىكە لە خوداۋە، ئەگەر نە، گەر خودا بىھويت تەنھا بە مافەکانى لەسەر تۆ سزات بدات ئەو دادپەرۋەر و ستايشکراۋە و ستەمى لە تۆ نەکردوۋە، لىبوردى خودا بە فەزلى خۆيەتى نەك بە شايستەبوونى تۆ، ئەمەش ديسان داۋاي شوکر و خۆشەويستى و گەرپانەۋەي بەردەۋام و دلخۆشى و گەشانەۋەت لى دەکات، ھەرۈھە داۋاي ناسىنى ناۋى "الغفار" و ببىنى سىفەتى "الغفران" ت لى دەکات تاكو بە مانا و داۋاكارى ئەو ناۋە جوانە بەندايەتى ئەنجام بەدەيت، ئەۋەش كاملتىن بەندايەتتەيە لەناۋ بەندايەتى و خۆشەويستى و مەعريفەدا.

ھەرۈھە لە ھىكەتەكانى رىگەدان بە گوناھ: تاكو پلەي زەلىلى و گەردنكەچى بۆ خودا و نىشاندانى ھەزارى لەبەردەم دەرگانەي خودادا بۆ بەندەكەي كامل بکات، نەفس ھەزى خۆ بە "پەرۋەردگارزانين" ي تىدايە، گەر بۆي برەخسىت قسەكەي فىرەون دووبارە دەكاتەۋە، بەلام فىرەون بۆي رەخسا و رايگەياند و خەلکانى تر بۆيان نارەخسىت و دەيشارنەۋە، لەم ھەزى خۆ بە "پەرۋەردگارزانين" ھەرزگارى نابىت بە بەندايەتى نەبىت كە ئەۋيش چۈار ناستى ھەيە:

ناستى يەكەم: ھەموو خەلكى تيايدا بەشدارن، كە برىتتەيە لە زەلىلى پىۋىستى و ھەزارى بۆ لاي خودا، ئەھلى ئاسمانەكان و زەوى ھەرھەموو ئاتاچى دەرگانەي ئەۋن، ھەزرن بۆ لاي ئەۋ، ئەو-سبحانہ- بە تەنھا لە ھەموۋان بىتيازە، ھەموو ئەھلى ئاسمانەكان و زەوى داۋاي لىدەكەن و ئەۋ داۋا لە كەس ناكات.

ئاستی دووهم: گەردنکه چی له گوێپرایه‌لی و به‌ندایه‌تیدا که بریتیه له گەردنکه چیه که به ویست و هه‌لبژاردنی کەسی به‌نده، ئەمەیان تاییه‌ته به ئەهلی گوێپرایه‌لی خودا که بریتیه له نهینی به‌ندایه‌تی.

سێیه‌م: زه‌لیلی خۆشه‌ویستی: ئەو کەسە کە سێکی خۆشده‌وێت له خودی خۆیدا بۆی زه‌لیل و گەردنکه‌چه، واته به ئەندازه‌ی خۆشه‌ویستییه‌کە بۆ ئەو کەسه زه‌لیل و گەردنکه‌چه ده‌بێت، خۆشه‌ویستی له‌سه‌ر زه‌لیلی بۆ مه‌حبوب دامه‌زراره، وه‌ک وتراوه:

إخضع وذل لمن تحب، فليس في حكم الهوى أنف يشال و يعقد

ئاستی چواره‌م: زه‌لیلی و گەردنکه‌چی به‌هۆی یاخیبوون و گونا و تاوانه‌وه. گەر ئەم چوار ئاسته پێکه‌وه کۆبوونه‌وه ئەوا زه‌لیلی و گەردنکه‌چی بۆ خودا کاملتر و ته‌واوتر ده‌بێت، به‌هۆی ترس و خۆشه‌ویستی و گە‌رانه‌وه بۆ لای خودا و گوێپرایه‌لی و هه‌ژاری بۆی زه‌لیل و گەردنکه‌چه ده‌بێت.

حەقیقه‌تی ئەمەش: بریتیه له‌وه‌ه‌زارییه‌ی که پیاوانی رێگه‌ ناماژه‌ی پێده‌ده‌ن، ئەم مانایه‌ بالاتره له‌وه‌ی پێی بوتریت هه‌ژاری، به‌لکو کرۆک و نهینی به‌ندایه‌تییه، به‌ده‌سته‌هێنانی به‌سوودترین شته بۆ به‌نده‌ی خودا و خۆشه‌ویستین شته له‌لای ئەو-سه‌حاله-.

هه‌روه‌ها له‌حیکمه‌ته‌کانی رێگه‌دان به‌گونا هه‌مه‌یه‌ که: ئاسه‌واره‌کانی ناوه‌ جوانه‌کانی خودا داوای ده‌که‌ن وه‌ک داواکردنی هۆ بۆ ئەنجامه‌کان، ناوی "الرزاق" داوای "مرزوق" رۆزیدراو ده‌کات، ناوی "الرحیم" داوای "مرحوم" به‌زه‌بیبیکراو ده‌کات، هه‌ر به‌و جۆره ناوی "الغفور، العفو، التواب، الحلیم" داوا ده‌که‌ن که سانیک بوونیان هه‌بێت "لیخۆشبوونیان بۆ هه‌بێت و ته‌وبه‌یان لیتقبول بکات و لێیان ببووری و له‌گه‌لیان هه‌لیم بیت"، نابیت ئەم ناو و سیفه‌تانه‌ په‌کیان بخریت (له‌کار بخرین)، چونکه ناوی جوانن و سیفاتی که‌مال و شکۆمندی و کرداری حیکمه‌ت و چاکه و به‌خشنده‌ین، ده‌بێت ئاسه‌واری ئەم ناوانه له‌سه‌ر جیهان ده‌ریکه‌ون، زانترین که‌سه به‌خودا ناماژه‌ی به‌مه‌ داوه-صلوات الله وسلامه‌ علیه- ((لو لم تذنبوا لذهب الله بکم، ولجاء بقوم یدنبون ثم یتغفرون لیغفر لهم)).

تۆگەر وادابىئىت گوناھ و ھەلە و تاوان لە جىھاندا نەمىئىت، ئەى خودا لە كى
خۆشبىت؟ و لەكى ببورىت؟ و تەوبە لە كى قبول بكات و حىلمى بۆ كى و لەسەر چى
ھەبىت؟ گەر ھەرچى داوا و پىۋىستىيەكانە ھەموى جىبەجى بكرىت، ھەموى بەندەكان
دەولە مەند و لەشساغ بن، ئىتر داوا و نزا و پارانە ۋە بۆچى بىت؟ ئە و كاتە ۋە لامدانە ۋە
و فەزلى و منەت و تايىت كردنە ۋە بە نىعمەت و بەخشش چ مانايەكى دەبىت؟

پاكىتى بۆ ئەو خودايەى خۆى ناساندوۋە بە بەندەكانى بە چەندىن شىۋەى
خۆناساندن، رىگەى نىشانداون بە چەندىن شىۋەى رىگە نىشانداون و ھەرچى رىگەى
خىرە لە بەردەمىاندا والى كىردوۋە، پاشان راكشانى شارپىگەى راست و
رەوان (الصراط المستقيم) لە بەردەمىاندا و ناساندنى پىيان و رىنمايى كردنىان بۆ
سەرى ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾﴾ الأنفال: ٤٢

❁ رەھىم.....سبحانە

ھەر ۋەھا لە ھىكمەتەكانى: مەزنىرەن نەئىنى كە دەربىرەن ناچىتە ناۋىە ۋە ئامازە
بۆرى نىيە بۆى و بانگكەرى باۋەر لەسەر سەرى گە ۋاھىدەرەكانە ۋە بانگى لى
ناكات، بەلكو تەنھا دلى بەندە تايىبەتەكانى خودا دەبىينن، پەبىردن بە ۋ نەئىيە
ناسىنى خودا و خۆشەۋىستى بۆى زىاد دەكات، ھەر بە ۋ جۆرە دلىيى بە خوداۋە
و شەوق بۆ لای ئەو و پاراۋبۋونى زمان بە يادى و بىنىنى چاكە و لوتف و
بەخشندەيى و ئىحسانى و سەرنجى نەئىنى بەندايەتى و تەماشى خاۋەندى خودا
زىاد دەكات، ئە ۋەش ئەۋەپە كە لە سەھىجى "البخارى و مسلم" دا ھاتوۋە، لە
ئەنەسى كۆپى مالىكەۋە - رەزاي خوداي لى بىت - فەرموى: پىغەمبەرى
خودا (ﷺ) فەرموۋىتەتى ((لَقَدْ أفرح بتوبة عبده - حين يتوب إليه - من أحدكم، كان على
راحلة بأرض فلاة، فانفلتت منه، وعليها طعامه وشرابه، فأيس منها، فأتى شجرة فاضطجع
في ظلها قد أيس من راحلته، فبينما هو كذلك إذ هو بها قائمة عنده، فاخذ بخطامها، ثم
قال: - من شدة الفرح - اللهم أنت عبدي وأنا ربك، أخطأ من شدة الفرح)) ئە ۋە
فەرموۋدەى بە "لفظ" لى مسلم ھاتوۋە.

مہبہست: ئم دلخوش بوونہ تایبہ تہندیہ کی ہدیہ کہ نابیت بہندہ پشتگوئی بخت و پشتی تی بکات، ہیچ کہس پہی پی نابات ئوانہ نہ بیت کہ ناسینی تایبہ تیان ہدیہ بے خودا و ناو و سیفات و ئوہدی شایستہی شکوی ئوہ.

خودا-سبحانہ- رہگزی مرقی لہ نیوان دروستکراوہ کانیدا تایبہت کردوہ، بے وہدی ریژی لیتاوہ و بے ریژی کردوہ تہ و شہرہ فی پی بہ خشیوہ و بق خودی خوی دروستی کردوون و ہرچی شتہ بق خاتری ئوان بے دیہیناوہ و رامیکردوون و لہ خزمہتی ئوانداہ، مرقی تایبہت کردوہ بے ناسین و خوشہ ویستی و نزکی لہ خودا و ریژلتیانہ کہ بے ہیچ کہ سینی تری نہ داوہ، لہ پیناوی مرقدا ئاسمان و زہوی و ئوہدی لہ نیوانداہیہ موسہ خہری کردوہ، تہ نانات فریشتہکانی- کہ ئہلی نزکی خودان- بے کارہیتانون بق مرق، کردوونی بے پاریزہ لہ کاتی خہو و ناگاہی و سہ فرہ و نیشتہ جیبوونیان، کتیہکانی بے ئواندا بق سہر مرق دابہ زاندوہ، پیغہ مبرانی لہ مرق بق مرقہ روانہ کردوہ، ناخافتنی لہ گہل کردوہ راستہ وخق لہ خوداوہ بق ئو، "خلیل و کہ لیم" ی لی ہلبزاردوون، دستان و تایبہ تان و ہلبزاروانی لی دیاری کردوون، ئوانی کردوہ بے کانزای نہینی خوی و جیگہی خوشہ ویستی تایبہ تی، بے ہشت و دوزہ خی بق دروست کردوون، خولگہی بوون و بریار(خلق و ئمر)، و پاداشت و سزا لہ سہر رہگزی مرقی دامہ زراوہ، مرق پوختہی بوونہ و ہرہ، ئو کہ سہیہ تایبہت کراوہ بے ئمر و نہمی و لہ سہر ئو ئمر و نہمیہ ش پاداشت و سزا دامہ زراوہ.

مرق شان و شکوہ کی ہدیہ کہ دروستکراوہکانی تر نیبانہ، باوکی مرقی بے دەستی خوی دروست کردوہ، رچی خوی بے ہردا کردوہ، سوژدہی بے فریشتہکان بق مرق ہردوہ، ناوی ہموو شتہکانی فیہ کردوہ، لای فریشتہکان گہورہی مرقی دہرختووہ و ہر بے و جورہ دہرختنی گہورہی مرق لہ لای ئوانہ ش لہ خوار مرق و ہن لہ دروستکراوہکانی تر، ئیبلیسی لہ نزکی خوی دہر کردوہ و لہ دہرگای خوی ویلی کردوہ، چونکہ لہ گہل سوژدہ بہرہان سوژدہی بق ئادم نہ ہرہ، خودای مونتہ عال بے ہوی ئو سہر پیچیہ و ہ شہیتانی کرد بے دوزمنی خوی.

باوہ پدار لہ رہگزی مرقہ: بے ہہای باشتہرین دروستکراوی خوداہیہ، خیرترین بے ہندہی خوداہیہ لہ جیہانہکاندا، ئوہی دروستکردوہ تاکو نیعہتی خوی لہ سہر تہواو بکات و چاکہکانی بے ہرہ و ام بق روانہ بکات، بق ئوہدی بے فزل و ریژ و

به خشينيك تايبه تى بكات تەنانەت ئاواتەكانى مرؤف پىنى نەگە يىشتىن، به خەياليدا نەھاتىبىت و ھەستى پى نە كرىبىت، تاكو به خششە شاراوه و ديارەكان و كاتى و ھەمىشە يىھەكان لە خودا داوا بكات كە به خۆشەويستى نەبىت بە دەست نايەن، خۆشەويستىش بە دەست نايەت بە گوپرايەلى و ھەلبىزاردنى خودا نەبىت بە سەر شتاكانى تردا، مرؤفى كر دووھ بە خۆشەويستى خۆى، باشترىن شتىك كە خۆشەويست و بەخشندەى بە توانا ئامادەى دەكات ئەو-سبحانە- بۆ مرؤفى ئامادە كر دووھ كاتىك دەبىت بە ميانى خودا، پەيمانىكى لەگەل بەستوھ كە ئەمر و نەھى خۆى تيا تۆمار كر دووھ و ئاگادارى كر دووھ لە و شتانەى لە خودا نىزكى دەكاتەوھ و خۆشەويستى و رىزى بۆ زياد دەكات، ھەر ھەھە ئەو شتانەى دوورى دەخاتەوھ و رووبەپووى تووپەبوونى خوداى دەكاتەوھ و لە بەرچاوى خوداى دەخات.

بۆ خۆشەويست دوژمن ھەيە، كە بىزراوترىن دروستكراوى خودايە، دوژمنايەتى خۆى بۆ ئاشكرا كر دووھ و فەرمانى بە بەندەكانى خودا كر دووھ كە ئايىن و گوپرايەلى و پەرسش و بەندايەت ييان بۆ ئەو بىت-نەفرەتى خوداى لى بىت- داواى لىكر دوون بەندايەتى خوداى ھەق و پەرسراوى ھەق نەكەن، بە شتىك لە بەندەكانى خۆى بۆ خۆى بپروھ، حىزىكى لى دروست كر دوون، پشتيان لە پەروەردگارىان كر دووھ و لى بە دوون، لە پال ئەم دوژمنەدا بوون بە دوژمنى خودا، بانگ بۆ خەشم و تووپەيى خودا دەكەن، تانە لە پەروەردگارىي و خواوھندى و يەكتايى خودا دەدەن، جنىوى پىدەدەن و بەدرؤى دەزانن، دۆستانى خودا تووشى فىتنە دەكەن و بە چەندىن شىوھ ئازارىان دەدەن، دەكوشن تاكو بوونيان نەھىلن و دەولەتى شەيتان دابمەزىنن، دەيانەوئىت ھەرچى خودا خۆشى دەوئىت و پى رازىيە بىسپرنەوھ و بىگۆپن بە شتىك كە خودا پى ناخۆشە و لای ناپەسەندە، خودا ئەم دوژمنە و رىگاكانى و كارو كر دەوھەكانى و ئەوھى بە دەستىيەوھە بە مرؤفى ناساندوھ، ئاگادارى كر دووين لە خۆ رادەستكردن و چوونە ناو حىزىكەى و زيان و ھاودەمى لەگەلى.

لەو پەيمانەدا بە مرؤفى راگەياندوھ: كە ئەو-سبحانە- لە ھەموو كەس بەخشندەترە، رىزدارترىن رىزدارە، بە بەزەبىترىن خاوەن بەزەبىيە، بەزەبىيەكەى پىش تووپەبوونى كەوتوھ، حىلمى پىش سزاي كەوتوھ، لىبورىنى پىش تۆلە لىكردەنەوھ كەوتوھ، نىعمەتى بەسەر دروستكراوھەكانىدا داباراندوھ، بەزەبى لەسەر خۆى نووسىوھ، خودا

خۆشی دیت له چاکه و به خشندهیی و به خشش، هه موو فه زلیک به دهست خۆیه تی، هه موو خیریک له خوداوهیه، به خشین هه موو بۆ ئه وه، خۆشه ویستترین شت له لای: به بنده کانی بیه خشیت و چاکه یان بۆ فراوان بکات و له ناو ئیحسان و به خششی خۆیدا نوqmیان بکات، و نیعمه تی خۆی له سه ریان ته واو بکات، و منه تی خۆی به سه ریانه وه چند باره بکات، و به ناو و سیفه ته کانی خۆی به بنده کانی بناسینیت، و به نیعمه ت و به هره کانی خۆی لایان شیرین و خۆشه ویست بکات.

ئه و له خودی خۆیدا به خشندهیه، بوونی هه رچی به خشنده بیه خودا دروستی کرد بیت و خودا دروستی بکات که متره له گه ریده له یه که به به راورد له گه ل به خشندهیی خودای موته عال، به خشندهی ره ها و ته واو هه ر بۆ خۆیه تی، خۆشه ویستی خودا بۆ چاکه له گه ل کردن و نیعمه ت پیدان له سه رو بیری مرۆف و ئه ندیشه ی مرۆفه وهیه، خۆشحالی خودا به به خشین و پیدان زۆتر و زیاتره له خۆشحالی ئه وانیه ی چاکه یان له گه ل ده کری و به خششه که وه رده گرن، کامه یان ئاتا جتر بن به ده رگای ئه و له هه موویان قه در و حورمه تی زیاتره، گه ر پێویستی زۆر و مه زنیی قه درێ پیدانه که و سوود لی بینینی نیعمه ته که هه ر سی کۆبوونه وه، ده بی خۆشحالی ئه و که سه چون بیت که نیعمه ته که ی به خشیه ؟ خۆشحالی بوونی خودا - سبانه - به به خشین و پیدان زۆتر و زیاتره له خۆشحالی ئه و که سه ی که وه ریده گرت، نمونه ی به رز و بلند هه ر بۆ خودایه، خۆشحالی بوون به به خشین سروشتی که سی به خشندهیه له ناو خه لگیدا، ئه و که ده به خشیت خۆشی و سه رووری بۆ دروست ده بیت و گه شان وه و چیژی به به خشینه که ی له لاه لاله ده بیت زیاتر له و که سه ی که پێی ده به خشیت و به خششه که وه رده گرت، به لام که سی وه رگر له وه رگرتنه که ی خۆیدا نوqm بووه و ناگای له چیژ و خۆشی و سه روور و گه شان وه ی که سی به خشنده نییه، ئه مه و مرۆفی به خشنده پێویستی و هه ژاری بۆ ئه و شته هه یه که به خشیه تی و دلنیا نییه له وه ی به شتیکی تر گه وره تر یان بچووکت له وه ی به خشیه تی جیگه ی بگه ریته وه، هه روه ها ترسی پێویستی بۆ ئه و شته ی به خشاوه و ئه گه ری ئه وه ی ئه میش رووبه رووی زه لیلی هه ژاری و نه بوونی ببیته وه بۆ ئه و شته یان بۆ شتیکی خوارتر له وه، له گه ل ئه مانه شدا سروشتی ده روونی مرۆف به هه لپه و ژهنگ و ژار نه قش کراوه، که چی له کاتی به خشیندا به و نه ندازه یه دلخۆش ده بیت و سه روور رووی تیده کات.



ئەى دەبى گومان چۆن بىت بە كەسىك كە پاكتر و پىرۆزترە لە ھەموو ئەو شتانەى سىفەتى مەرفۆن؟ گەر ئەھلى ئاسمانەكان و زەوى و يەكەمىن دروستكراو تا دواھەمىن دروستكراو و ئىنس و جىن و تەپ و وشك و ھەر ھەموو لە يەك شوپىندا كۆپوونەو و داوايان لىكرد ئەوا بەخشىن و پىدانى ھەر يەك لەوانە گەردىلەيەك لە خەزىنەى ئەو كەم ناكاتەو.

ئەو لە خودى خۆيدا بەخشندەيە، وەكو چۆن لە خودى خۆيدا زىندوو و زانايە و بىسەر و بىنەرە، بەخشندەيى لە سىفەتەكانى خودى خۆيەتى -سبحالە- لىبوردى لە تۆلە پىخۆشترە، بەزەيى لە سزادان لا خۆشەويستەرە، مامەلەكردن بە چاكەى لە مامەلەكردن بە دادپەرورەى پى باشترە، بەخشىنى لە لىگرتنەو پىخۆشترە.

گەر بەندەكەى و خۆشەويستەكەى كە بۇ خۆى دروستى كردوو و چەندىن جۆر رىز و بەخشىنى پىداو و رىزى داو بەسەر ھەموو دروستكراوھەكانى تردا و كردوويەتى بە جىگەى ناسىنى خۆى و كىتیبى بۇ دابەزانددوو و پىغەمبەرانى بۇ رەوانە كردوو، سەرپەرشتى كاروبارەكانى دەكات و پشتگويى ناخات و ھەر وا دەستى لى بەرنادا و وىلى ناكات، گەر ئەم بەندەيە رووبەرووي خەشمى خودا بوويەو و ھەلە و تاوانى گەرەى لىوھەشايەو و ئەوھى خودا لای پەسەند نەبوو ئەنجامى دا و لە سەردارەكەى ھەلھات و چوو رىزى دوژمنى خودا و بوو بە پىپى ئەو و دژ بە خودا پشتىوانى ئەو دوژمنەى كرد و دا بە پالى و رىگەى نىعمەتەكان و چاكەى خوداى نەگرتەبەر كە خۆشەويستىن شت بوو لە لای ئەو -سبحالە- و دەرگای سزا و خەشم و تۆلەى بە رووى خۆيدا كردەو، ئەو داواى لە خوداى بەخشندە كردوو شتىكى پى بىەخشىت پىچەوانەى چاكە و بەخشىن بىت و خۆى خستۆتە بەر توورپەيى و خەشم و رق و تۆلەى خودايەو، بە گوناھەكانى داواى شتىكى كرد لە خودا كە پىچەوانەى پىويستى زاتى خوداى مۆتەعال بوو لە بەخشندەيى و چاكە.

ئەمە جىگەى ئەو باسە بەناوياگەيە كە لە ھەندى عارىفانەو دەيگىرپنەو: لە كۆلانكىدا دەرگايەكى بىنى كرايەو و مندالىكى لىھاتە دەرەو و ھاناي دەبرد و دەگريا، دايكى بەدايدا رايدەكرد، مندالەكە لە دەستى دەرچوو و دايكى گەپايەو ژوررەو و دەرگايەى بەداوى مندالەكە دا داخست، مندالەكە ھەندى دووركەوتەو و پاشان وەستا و كەمىك

بیری کرده‌وه، هیچ جینگه‌یه‌کی شك نه‌برد بۆی بجیت جگه له و ماله‌ی لئی هه‌لهاتبوو، كه‌سی شك نه‌برد بیگریته خۆی جگه له دایکی، بۆیه به‌دانشکاوێ و خه‌مباریه‌وه گه‌پایه‌وه بۆ به‌ر ده‌رگای ماله‌که، بینی ده‌رگاکه داخراوه، له‌به‌رده‌م ده‌رگاکه راکشا و رووی نایه سه‌ر چوارچینه‌ی ده‌رگاکه و خه‌وی لینگه‌وت، دایکی هاته ده‌ره‌وه که بینی له‌و حاله‌دایه خۆی پئی نه‌گیرا و باوه‌شی پیا کرد، له‌نامیزی گرت و ماچی ده‌کرد و ده‌گریا و ده‌یوت: رۆله گیان، بۆ کوئی هه‌لدیتیت له‌ده‌ستم؟ جگه له من کئی دالده‌ت ده‌دات؟ پیم نه‌وتی به‌گویم بکه و سه‌رپیچی مه‌که، به سه‌رپیچییه‌کانت وام لی مه‌که پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه له‌گه‌لت بجوولیمه‌وه که له‌سه‌ری بارهاتووم له به‌زه‌یی و سۆز و میهر بۆ تو و ویستی خیرم بۆت؟ پاشان په‌لی گرت و برییه ژوره‌وه.

بیر له‌م به‌شه‌ی قسه‌ی دایکه‌که بکه‌روه "وام لی مه‌که پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه له‌گه‌لت بجوولیمه‌وه که له‌سه‌ری بارهاتووم له به‌زه‌یی و سۆز و میهر"، له‌فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تیرابمیته ((لله ارحم به‌واده من الوالده بولدها))، به‌زه‌یی دایک له کوئی و به‌زه‌یی خودا له کوئی که هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه؟

کاتیك به‌نده‌که‌ی به‌یاخییونه‌کانی خودای توپه‌ر کرد ئه‌وا ئه‌و به‌زه‌یییه له‌سه‌ر خۆی لاده‌دات، گه‌ر ته‌وبه‌ی کرد و گه‌پایه‌وه بۆ لای خودا ئه‌وا داوای ئه‌وه‌ی کردوه که شایسته‌یه‌تی و له‌پیشتره بۆی.

ئه‌مه پوخته‌یه‌که نه‌ینی خۆشحالی خودا به ته‌وبه‌ی به‌نده‌که‌ی ده‌خاته پیش چاوت که مه‌زنته‌ر و گه‌وره‌تره له‌و که‌سه‌ی و لاخه‌که‌ی له زه‌وی تیاچووندا گه‌پایه‌وه بۆ لای دوا‌ی بیهیوابوون له گه‌پانه‌وه‌ی، ئه‌مه و گه‌ر سه‌رنجی وابه‌سته‌بوونی فه‌رحی خودایی بده‌ی به ئیحسان و به‌خشین و چاکه‌ی مه‌زنی.

به‌لام گه‌ر سه‌رنجی وابه‌سته‌بوونی فه‌رحی خودا بده‌ی له رووگه‌ی خواوه‌ندی و به‌وه‌ی په‌رستراویکی حه‌قه: ئه‌وه دیمه‌نیکه مه‌زنته‌ر و بالاتره له‌وه‌ی پیشوو، ته‌نها تاییه‌تمه‌ندان له خۆشه‌ویستان هه‌ستی پئی ده‌کن و ده‌یبینن.

خودا-سبحانه- دروستکراوه‌کانی بۆ به‌ندایه‌تی دروست کردوه، عیباده‌ت کۆکه‌ره‌وه‌ی خۆشه‌ویستی و زه‌لیلی و گه‌ردنکه‌چی و گوێپه‌لاییه بۆ خودا، ئه‌مه ئه‌و حه‌قه‌یه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌سه‌ر دروستکراوه و ئامانجی بوون و برپاره،

خودا-سبحانہ- پیخوشہ بہرستی و گوپرایہ لی لی بکریت، باکیکی بہ دروستکاروہ کانی نییہ گہر خوشہ ویستی نہوان و گوپرایہ لییان و داوا و نزیان نہبواہ۔ خودا بانگہ شہی نہوانہ رہد دہکاتوہ کہ پییان وایہ بؤ شتیکی تر دروستکارون، گہر نہوان بؤ بہندایہ تی و بہکتابہرستی و گوپرایہ لی خوی دروستنہ کردبایہ نہوا دروستکردنہ کیان پوچ و بیمانا دہردہچو، نہمش لہ سیفتی "أحکم الحاکمین" و خودای حہق بہدوورہ، گہر بہندہ دہرچوولہوہی لہ پیناویدا دروستکاروہ لہ گوپرایہ لی و بہندایہ تی نہوا نہو کہسہ لہ باشتین شت لہ لای خودا و نہوہی لہ پیناویدا دروستکاروہ دہرچوہ، وای لی دیت وک نہوہی ہروا و بہبی مہبہست دروست کرابیت، چونکہ زہویبہکی نہو تۆوہی سہوز نہکرد پبایدا و ہشابو، بہلکو تۆوہکی گۆپی بؤ درک و دال، گہر پیداجوونہوہ بکات بہوہی لہ پیناویدا دروستکاروہ نہوا دہگہریتہوہ بؤ نہو مہبہست و مہرامہی کہ خوشہویستین شتہ لای دروستکار و بہدیہینہر، دہگہریتہوہ بؤ نہو حکمہتہی لہ پیناویدا خولقاوہ و سہرئہ نجام لہ مانای پوچی و بی مہبہستی دیتہ دہرہوہ، خوشہویستی پەرہردگار بؤی زیاد دہبیت، چونکہ خودا تہویہکاران و پاکانی خوشدہویت، نہو خوشہویستیہ خوشحالیہک بہرہم دینیت کہ مہزنتین فہرہحہ، گہر خوشحالیہکی تری بینراو لہم جیہانہدا ہبواہ نہوا پیغہمبہر(ﷺ) باسی دہکرد، بہلام خوشحالیہک مہزنتر لہ خوشحالی نہو پیاوہ کہ ولاخہکی دہبینیتہوہ و زیان و ہۆکاری سہفہرہکی بؤ دہگہریتہوہ بوونی نییہ دواہ بیہیوابوون لہ ہۆکارہکانی زیان۔ نہمہ نموونہی زۆری فہرہحی خودایی و خوشہویستیہ بؤ تہوبہکاریک کہ بؤ لای خودا دہگہریتہوہ کاتیک بہندہکی بزر دہبیت و پاشان دہیدۆزیتہوہ و دیتہوہ بہردہستی، ہیچ خوشحالیہک لہ لای خودا لہو خوشحالیہ مہزنتر نییہ۔

چۆن بیر دہکہیہوہ لہ مرفؤئیک کہ زۆرت خوشدہویت، دوزمنہکات نہوی بہدیل گرتوہ و تۆی لہو دابریوہ، تۆ دہزانیت دوزمن چ نازاریکی دہرخوارد دہدات و بہچہندین ریگہ دہیہویت رووبہرووی تیاچوونی بکاتہوہ، تۆ نزیکترین کہسی لہ نہو، نہو نہمامی نڈراو و بہرہمی پەرہردہی تۆیہ، پاشان لہدہستی دوزمنہکی ہلہاتوہ و رووی لہ دہرگاکت کردوہ، لیت دہپاریتہوہ و داواہ رہزامہندی و کۆمہکیت لیدہکات، روومہتی ناوہ بہ چوارچتوہی دہرگاکتہوہ، دہبی دلخۆشبوونی تۆ بہو ہلۆیستہی نہو چۆن و



چەند بېت؟ ئەوت تايپەت كرىدوۋە بە خۆت و كرىدوۋتە بە نىزىكان لە خۆت و ھەلتبژاردوۋە بە سەر كەسانى تردا؟

ئەمە ھېشتا ۋەك ئەو نىيە كە بە دىتھىنا بېت و دروستت كرىبېت و نىعمەتەكانى خۆت بە سەردا دابارندىبېت، خودا-عزوجل- ھەر بى خۆيەتى بەندەكەى بە دىھىناۋە و دروستىكرىدوۋە و نىعمەتەكانى خۆى بە سەردا داباراندىوۋە، ئەو-سبحالە- پىتى خۆشە نىعمەتەكانى لە سەر تەواۋ بكات، بەندەكەى بېت بە دەر كەوتەى نىعمەتى خودا، باسى نىعمەتەكە بكات و شوكرى بكا و خاۋەن نىعمەتى خۆشبوئ و بۆى گوپرايەل بېت و بەندايەتى ئەو بكات و دوژمنى دوژمنەكەى خودا بېت و رقى لىتى بېت و لىتى ياخى بېت، خودا پىيخۆشە دوژمنايەتى دوژمنەكەى بكرىت و سەرپىچى فرمانەكانى بكرىت، ۋەك چۆن پىتى خۆشە گوپرايەلى پەرۋەردگارىان بكن و بەندايەتى بۆ ئەنجام بەدەن، خۆشەويستى بۆ بەندەكەى بەھۆى خۆشەويستى و گوپرايەلى و گەرانەۋە بۆ لاي دەخرىتە سەر خۆشەويستى بۆى بەھۆى دوژمنايەتى كرىدى دوژمنەكەى خودا و سەرپىچى كرىدى و نەچۈنە ژىر فرمانەكانىيەۋە، بۆيە خۆشەويستى لە لاي خوداۋە بۆ ئەو بەندەيە زۆر دەبېت لە گەل بە دەستھىنانى مەحبوبىيەكەى، ئەمەش حەقىقەتى خۆشحالبوۋە.

لە سىفەتى پىغەمبەر(ﷺ) لە ھەندى كىتئى پىشواندا ((ئەو بەندەيەى كە نەفسم پىتى خۆشحال دەبېت))، ئەمە لە كەمالى خۆشەويستى خوداۋەيە بۆ پىغەمبەر، واى كرىدوۋە نەفسى خۆى-سبحالە- بە پىغەمبەرە خۆشحال بېت.

﴿لە گەل دلخۆشيدا.... پىكە نىنىش﴾

لەمەۋە "پىكە نىنى" خودا-سبحانە- بە دەم بەندەكەيەۋە كاتىك لە مەيدانى بەندايەتيدا مەزىتەين كار ئەنجام دەدات، خودا بە خۆشحالبوۋن و رەزامەندى لە بەندەكەى بە دەميەۋە پىدەكە نىت، خودا پىدەكە نىت بە دەم ئەو بەندەيەۋە كە لە سەر جىگەى نووستن -لە لاي ھاۋسەرەكەى- راست دەبىتەۋە و قورئان دەخوئىت و لەبەر خودا دەپارپىتەۋە. ھەرۋەھا خودا پىدەكە نىت بە دەم پىاۋىكەۋە ھاۋەلەكانى ھەلھاتوۋن لە روۋبەرۋوبوۋنەۋەى دوژمن، ئەو روۋيان تىدەكەت و خۆى بە خودا دەفرۆشىت و سنگى دەكەتە چەكى دەستيان و لە پىناۋى خۆشەويستى و رەزامەندى خودادا شەھىد دەبېت.

پىدەكە نىت بە دەم كەستىكە وە كە خىرى خۆى لە ھاو لە كانی دە شارىتە وە، داواكە رىك داواى خىرى لىكردن، ھاو لە كانی پشتیان تىكرد و هېچیان پىنە دا، ئە و خۆى دواخست لە ھاو لە كانی و بە نھىنى خىرى پىكرد، جگە لە خودا كەس پىسى نە زانى، ئەم پىكە نىنە خۆشە وىستى خودا بە بۆ ئە و خۆشحالى بە كارە كەى، ھەر بە و جۆرە لە رۆزى دوا پىدا كاتىك شەھىد بە خزمەتى خودا دە گات، خودا بە پوویە وە پىدەكە نىت و خۆشحالە بە ھاتن بۆ لای.

ئە وە "خۆشحالى بە كە" وەك ھېچ شتىكى تر نىبە، و پىكە نىنە كە ھېچ شتىك وەك ئە وە نىبە، باوەرمان بە ھەردوو كیان (خۆشحالى و پىكە نىن) ھە بە چونكە لە ھەرموودەى سە حىدا ھاتوون، وەك باوەرمان بە ھەموو سىفاتە كانی خودا كە دە قەكان جىگىریان كوردو.

❖ سزادان دواى بە لگە ھىنانە وە و بىانو و بىرینە

ئە وەى كە خودا - عزوجل - مەروفى داوەتە دەست گوناھ تاكو بە لگەى دادپەر وەرانەى لە سەر ساغ بكا تە وە و پاشان لە سەر گوناھە كانی بە و بە لگانە سزای بدات، ناوەرۆكە كەى ئە وە بە كە داننانى بە ندە بە وەى خودا بە ئە نجامدانى ئە و گوناھانە دە بە وىت بە لگەى لە سەر ساغ بكا تە وە، ئەم داننانەش لە پىووستىبە كانی باوەرە، گوپرا بە ل بیت یان یاخى، ساغبوونە وەى بە لگەى خودا لە سەر بە ندە كەى بە نارىنى پىغە مەبەر و دادپەزاندى قورشان و كە بىشتنى ھەموو ئە وانە بە ئە و و بوونى زانست پىیان، بىزانىت یان نە بىزانىت، ھەر كەس توانى فرمانى خودا جىبە جى بكات و لە قە دە غە كراوہ كانی نوور بکە وىتە وە، بە لام وای نە كرد و كە مەتەرخەمى نواند و نە بووست بىانزانىت ئە و كە سە بە لگەى خودا بە سەردا جىبە جىكراوہ و بىانو وى بەراوہ، خودا كەس سزا نادات لە دواى بىرینى بە لگە و بىانو نە بىت، كەر لە سەر گوناھە كەى سزای بدات بە بە لگە ھىنانە وە لە سەرى سزای دەدات ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الإسراء: ۱۵ ﴿كَلَّمَ الْقُرْآنَ فِيهَا فَوْجٌ سَلَّمَ حَرَّ نَبْأَ الْوَيْلِ كَرِئِيمٍ﴾ ﴿قَالُوا لَنْ نَقْدِرَ أَنْ نَنْزِلَ فَكَلَّمْنَا وَمَا نَزَلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْشَرْنَا إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ﴿الملك: ۸ - ۹﴾ ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرْآنَ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْطَلِحُونَ﴾ ﴿هود: ۱۱۷﴾، لە سەر ئەم ئایەتەى دواىى نوو قەسە ھە بە:

یه که م، خودا نه وانی به ریاد نه کرد به هۆی سته میکه وه نه نجامیان دابیت، دووه م، خودا به سته م نه وانی تیا نه برد، واته خودا سته می لینه کردن، مانا که ی له سه ر قسه ی یه که م: خودا نه وانی به ریاد نه کرد به هۆی سته میکه وه پیشتر نه نجامیان دابیت و ئیستا نه هلی چاکه و چاکسازی بن، واته نه وان دوا ی نه وه ی چاکه یان کرد و ته و به یان کرد به هۆی سته مه کانی پیشوویانه وه خودا به ریادی نه کردن.

له سه ر قسه ی دووه م: خودا له تیا بردن و به ریاد کردنی نه وانه دا سته مکار نه بوو، خودا نه وانی تیا نه برد له کاتی که دا نه وان چاکه کار بوون، به لکو نه وانی تیا برد له به ره نه وه ی سته مکار بوون، نه وان به سه ریچی کردنه که یان سته مکار بوون، نه وه له تیا بردن یان داد په روه ر بوو، هه ردوو قسه که له نایه ته که ی سوره تی "الانعام" دا نامازه ی پی دراوه ﴿ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۱۳۸﴾ الانعام: ۱۳۸، هه روه ها نایه تی ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳۹﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحْيِيَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۰﴾ يس: ۶۹ - ۷۰

خودا-سبحانه- رایگه یاند که خه لکی دوو به شن: زیندوو و شایسته به سوودبینین، له هه ره شه و ترسان تیده گات و قبوولی ده کات، له گه ل مردوو به که هه ره شه و ناگادار کردنه وه وه رناگریت و سوودی لی نابینیت، چونکه زه و به که ی به فه ر نییه و ناماده ی خیری تیدا نییه، بۆیه بریاری سزا ده سه پیت به سه ریاد، سزادانه که شی دوا ی بیانوو برین و خسته نه پووی به لگه و نیشانه یه، نه که ته نها به هۆی نه وه ی شایسته ی هیدایه ت و باوه ر نییه، به لکو له به ره نه وه ی شایسته نییه و پتی هه لئاسیت، دوا ی هاتنی به لگه ی پیغه مبه ر ناشایسته بوونه که ی ده رده که ویت، چونکه گه ر سزای بدابایه ته نها به وه ی شایسته نییه نه وه ده یوت: گه ر پیغه مبه ریک له لای تۆوه به اتبایه فه رمانه کانی تۆم جیبه جی ده کرد، بۆیه پیغه مبه ری بۆ ره وانه کردوو، فه رمانی پیکردوو و ریگری لیکردوو، نه وه له پیغه مبه ره که یاخی بوو به هۆی ناشایسته بوونی بۆ هیدایه ت، سزا درا له به ره نه وه ی کاری هیدایه ت و باوه ری جیبه جی نه کرد، و سه ره نه نجام بریاری خودای به سه ردا سه پا، نه وه باوه ر ناهینیت با پیغه مبه ریشی بۆ ره وانه بکریت، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا

أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۳﴾ یونس: ۲۳، سزا سه پا به سه ریدا ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿۱﴾﴾ غافر: ۶

ئهو که لیمه‌ی به سه ریدا جیبه‌جی بوو دوو که لیمه بوو: که لیمه‌ی گومر ابوون و که لیمه‌ی سزادان، وه که ده‌فرمویت ﴿وَلَكِنَّ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۷﴾﴾ الزمر: ۷۱، که لیمه‌ی خودا به سزادان سه پا به سه ریاندا، ئه‌وش به هوی بیباوه‌ریبانه‌وه، بویه که لیمه‌ی به لگه به سه ریاندا به کلابوویه وه و دواتریش که لیمه‌ی دادپه‌روه‌ی خودایی سزادان.

پوخته‌ی هه‌موو ئه‌مه‌ی و ترا: خودا-سه‌حانه- فرمانی به بنده‌کانی کردووه له‌گه‌ل ویستی ئاینی خودادان، نه‌ک له‌گه‌ل ویستی خودی خویندا بن، له‌گه‌ل ئاگاهی به مردنی دلی هه‌ندیکیان، ئه‌هلی گوپرایه‌لی خودا ویستی خودایان هه‌لبژارد به سه‌ر ویستی خویندا بویه شایسته‌ی ریزلینان بوون، ئه‌هلی یاخیبوونیش ویستی خوین سه‌رخست به سه‌ر ویستی خودادا به یاخیبوونه‌که‌یان به لگه‌ی دادپه‌روه‌ی خودا سه‌پینرا و به سته‌مه‌کانیان سزای دان.

﴿﴾ دهروونیک‌ی پر له نه‌نگی..... په‌روه‌ردگار یکی چاکه‌کار

باسی ئه‌وه‌مان کرد بنده له‌ئاو گوناها چوار شتی بۆ هه‌یه:
یه‌که‌م: سه‌یری ئه‌مر و نه‌می، و دووه‌م: سه‌یری حوکم و قه‌زا، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌م دوو سه‌رنجه‌وه هه‌یه باسمان لیوه کرد و خستمانه پوو.

سه‌یه‌م: سه‌یری جینگه و سه‌رچاوه‌ی تاوان که بریتیه له نه‌فسی فرمانکه‌ر به خراپه، له‌ویوه ده‌زانیت که نه‌فسیکی نه‌زان و سته‌مکاره، هه‌رچی قسه و کرداری خراپه له نه‌زانی و سته‌مه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، ئه‌مه‌ش پتویست ده‌کات له‌سه‌ری بکوشیت بۆ به‌ده‌سته‌هینانی زانستی به‌سوود که له وه‌سفی نه‌زانی ده‌ریده‌هینیت، هه‌روه‌ها بکوشیت بۆ کرداری چاکه که ده‌ریده‌هینیت له وه‌سفی سته‌م. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا نه‌زانینه‌که‌ی زۆرتره له زانسته‌که‌ی و سته‌مه‌که‌ی گه‌وره‌تره له دادپه‌روه‌ریبه‌که‌ی.

که‌سیک ئه‌مه‌شان و شکوی بیت ده‌بیت روو له دروستکه‌ر و به‌دیینه‌ر بکات تاکو له شه‌ره‌که‌ی پاریزراو بیت و خوپاریزی پی ببه‌خشیت و پاکی بکاته‌وه، خودا

پەروەردگار و سەرپەرشتكارىيەتى، داواى لىبكات تاكو چاوتروكانيك نه يدا ته دهست نه فسى خۆى، چونكه گەر بىداته دهستى تىايدەبات، ئەوانەى تىاچوون ئەوانە بوون دراونه ته دهست نه فسى خۆيان، پىغەمبەر(ﷺ) بە "الحصين بن المنذر" دەفەر مویت ((قل: اللهم أهمني رشدي وقني شر نفسي))، له وتارى پىويستيدا ((الحمد لله، لعمده ونستعينه، ونستهديه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، و من سيآت أعمالنا))، خوداى مۆتەعال دەفەر مویت ﴿ وَمَنْ يُوَقِّ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ الحشر: ۹، هەروەها دەفەر مویت ﴿ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ﴾ يوسف: ۵۲

هەر کەس حەقیقەتى دەروونی خۆى و ئەوەى لەسەرى نه قشکراوه ناسى لەوه تىدەگات که سەرچاوهى هەموو شەرىک و ماواى هەموو خرابەيەکە، هەر خىرىکى تىدا بىت له چاکە و گەورەيى خوداوه يە و منەتى کردووه که پىي بەخشىوه و له خودى نه فسەوه نىيە، خوداى مۆتەعال دەفەر مویت ﴿ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا ﴾ النور: ۲۱، ﴿ وَلَئِنْ لَمْ يَنْزَلْنَا إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْمُشْرُوكَ وَالْمُصِيبَاتَ لَمُلَّاكُمْ فِي الْكَلْبِ ﴾ الحجرات: ۷

ئەم خۆشەويستى و رقلیبوونه له خودى نه فسەوه نىيە و لەودا بوونيان نىيە، بەلکو ئەوه خودايە پىي بەخشىوه، واىکردووه بەندە بەهۆى ئەو دوانەوه بچىتە رىزى کاملان (الراشدين) ﴿ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِزْمَةً وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴾ الحجرات: ۸، "علیم" زانا بەو کەسەى که شایستەى ئەو فەزڵەيە و لەسەر ئەو فەزڵە و بەو فەزڵە پاک دەبىتەوه و لەلای بەردەگرت، "حکیم" دانا ئەو فەزڵە لای کەسێک دانانىت که ئەهل نه بىت و تىای بىات بەوهى له شوینى خۆى داینانىت و بەکارىناهيىت.

نەینى دووهم له نەینىيەکانى تەوبە: بزانیت که سەرنجى بەصىرەت نامىز و راستگۆيانە له خرابەکانى خۆى چاکەيەکى بۆ ناهىلئىتەوه، چونکه ئەو لەنىوان بىننى منەتى خودایى و گەران بەداوى نهنگى دەروون و کرداردا دەجولئىت، هەر کەس بەصىرەتى بە خودى خۆى و بە مافى پەروەردگارى هەبوو و راستگۆ بوو له داوا و گەرانیدا ئەوا سەرنجى بۆ خرابەکانى خۆى چاکەيەکى بۆ ناهىلئىتەوه، بە ئىفلاسىکى تەواو و هەژارىيەکى بىوتىنەوه بە خوداى خۆى دەگات، ئەو کۆلوبارەش کۆیکردۆتەوه رزگار بوونى له سزای خودایى پى ناکرئىت، چجای سەرکەوتنى مەزن و بەدەستەينانى

پاداشت، گەر کردار و حالی لە گەڵ خودا پالفتە بوون، کاتی بینینی منەتی خودایی لە سەری - بە هۆی پالفتە بوونی کردار و حالەوه لە گەڵ خودا - بۆی پالفتە بوو، تیگەیشت که ئەوه تەنها فەزلی خودایە و لە نەفسی خۆیەوه نییە و ئەو کە سیکە شایستەیی ئەوه نییە ئەوا بە هەمیشەیی منەتی خودا لە سەر خۆی و ناتەواوی و نەنگی کردار و حالی خۆی دەبینیت، چونکە هەر کات بە دواياندا بگەریت دەتوانیت بیانبینیت. ئەمە لە بالاترین و بە سوودترین جۆری مەعریفە، بۆیە دەبییت بە "سید الإستغفار" واتە سەرداری داوای لیخۆشبوون ((اللهم أنت ربی لا إله إلا أنت خلقتنی، وأنا عبدك، وأنا علی عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علی و ابوء بدنبي، فاغفر لي إنه لا یغفر الذنوب إلا أنت)).

ئەم داوای لیخۆشبوونە لە بەندەوه: داننان بە پەرورەدگاریی و خواوەندی و یەکتایی خودا دەستەبەر دەکات، هەر وهه داننان بە وهه دا که ئەو - سبحانه - دروستکەری ئەوه و زانایە پیتی، ئەو بە جۆریک دروستکراوه که دەستەوسانی و کەمتەرخەمی لە سروشتیادایە بە رانبەر جیبەجی کردنی مافی پەرورەدگاری، داننان بە وهه دا که بەندەیی خودایە و چاره نووسی بە دەست ئەوه و لە ناو لە پی دەستی ئەودایە، ناتوانیت لە دەستی خودا هەلێت، هیچ سەرداریکی نییە جگە لە ئەو، پاشان پابەندبوون بە هاتنە ناو پەیمانە کە یەوه - واتە ئەمرو نەمی خودایی - که لە سەر زمانی پیتەمبەرە کە ی پەمانی لە گەڵ بەستوو، ئەوهش بە پیتی توانای "من" نە ک بە پیتی حەقی "تۆ" ئەی خودای مۆتەعال، چونکە ئەوه لە توانای مۆفدا نییە، بە لکو کۆششیککی کەم و توانایەکی سنووردارە، لە گەڵ ئەوهشدا من بە لێنە کانت بە راست دەزانم که بە لێنت دابوو بە ئەهلی گوێپرایە لیت، ئەو بە لێنەش بریتییە لە پاداشت، هەر وهه هەر هەشەت لە یاخیبووان بە راست دەزانم که بریتییە لە سزای دۆزەخ، من لە سەر عەهد و پەیمانە کەت راوه ستاوم، و باوه ریم بە بە لێنی تۆ هیناوه، پاشان هە لدیم بۆ ژیر پەنا و پارێزگاری تۆ لە و خراپانەیی لە ئەمرو نەمی تۆ تیییکە وتووم، گەر لە و کارە ناباشانە پە نام نە دەیی بیشک تیاچوون دە ورەیی داوم، ئە نجامنە دانی حەقی تۆ هۆی تیاچوونی مۆفە، من دان بە نیعمە تە کانی تۆ دا دە نینم و پێیانە وه پابە ندیم، هەر بە و جۆرە دان بە گونا هە کانی خۆم دا دە نینم، نیعمەت و چاکە لە تۆ وه یە و گونا ه و

خراپەش لە منەو، داوات لى دەكەم گوناھەكانم بىسپىيەو و لە شەريان پارىزگاريم لى بکەى، جگە لە تۆكەس لە گوناھان نابوریت.

بۆيە ئەم نزاىە سەردارى داواى لىخۆشبوونە، ھەرچى بەندايەتى خاوينە تىيدايە، چ چاکەيەك بۆكەسى خاوەن بەصىرەتى صادق دەمىنیتەو لەگەل سەيرکردنى نەنگىيەكانى نەفس و کردارەكانى و زۆرى منەتى خودا لەسەرى؟ ئەمە ئەو بپەيە كە سەرنجى نەفسى خۆى و کردارەكان بە مرقوفى دەبەخشن

❁ شەيتان پىداگرە و درەنگ بپهيو دەبیت

سەرنجى چوارەم: سەيرى ئەو بپياردەرە بکات بپيار دەرەكات بەسەريدا بۆ ئەنجامدانى گوناھ و ياخييون، کارە خراپەكەى بۆ دەپازىنیتەو، و ھانى دەدات بۆ ئەنجامدانى، ئەو كەسەش برىتييە لە شەيتانەكەى كە بەسەريەو دانراو.

سەيرکردنى ئەمە سوودى پىدەگەيەنیت، سەرنجدانى: واتە شەيتان بکە بە دوژمنى خۆت و بەتەواوى خۆتى لى بپارىزە، خۆپارىزى و ناگاہى و بىدارى تەواو لەوہى دوژمنەكەى لەوى دەویت و بەخۆى نازانیت، ئەو دەيەویت لە ھوت لەمپەردا سەربكەویت بەسەريدا، ھەندىكيان لە ھەندىكيان گرانترن، لە كۆسپ و لەمپەرىكى گران دانابەزىت بۆ يەككى ناسان مەگەر شەيتانەكەى دەستەوسان بىت لە سەركەوتن بەسەريدا.

كۆسپى يەكەم: كۆسپى بپياوہرپوون بە خودا و ئايىنى خودا و گەيشتنەو بە خودا لە رۆژى دوايىدا، ھەر ھەما بپياوہرى بە سىفاتی كەمالى خودا و بەوہى پىغەمبەران دەربارەى خودا ھەواليان پىداوہ، گەر لەم قۇناغەدا سەركەوت بەسەر مرقۇدا ناگرى دوژمنايەتییەكەى سارد دەبیتەو و پشوو دەدات، گەر ئەم لەمپەرەى بپرى و لى رزگار بوو و سەلامەتى بە دەست ھىنا بەھۆى بەصىرەتى ھىدايەت و نوورى ئيمانەو، ئەوا شەيتان لە لەمپەرى نووہمدا بەدواى مرقۇئەوہ.

لەمپەرى نووہم: برىتييە لە كۆسپ و لەمپەرى بىدعە، يان لە باوہردا بەوہى پىچەوانە بپرىكاتەو لەگەل ئەو راستيانەى پىغەمبەرى بۆ رەوانە كردوون و قورئانى بۆ دابەزاندوون، يان لە پەرسەتنى خودادا بە شتىك كە خودا مۆلەتى پىنەداوہ، لە بەندوباو و رسوم و بارودۆخىكى داھىنراو لە ئايىندا كە خودا ھىچ يەككە لەوانەى قبوول نىيە، ئەم دوو بىدعەيە (لە باوہردا، لە پەرسەندا) زۆر جار تەواكەرى يەكترن، كەم جار يەككىيان لەوى تريان جيا دەبیتەو.



گەر ئەم کۆسپەشی بېرى و بەنوورى سوننەت لە دەستی رزگارى بوو، خۆى لىپاراست بە حەقىقەتى شوینکەوتنى پىڤغەمبەر و ئەوہى پىشىنى چاکان لەسەرى رۆشتون لە ھاوہلان و شوینکەوتوان، ئەوا لە کۆسپى سىيەمدا بەدوايەوہیە .

سىيەم: ئەمەش برىتييە لە کۆسپى گوناھە گەرەکان، گەر شەيتان توانى سەرىکەوت بەسەر مەژفدا ئەوا لای جوان دەکات و لەبەرچاوى شىرىنى دەکات، بە "سوف" دەرخەلەتینت، دەرگای دواخستنى تەوبەى بەپوودا دەکاتەوہ و پىتى دەلەت: باوہر تەنھا برىتييە لە بەراست زانین(تصدیق)، خراپە و ياخىبوون کار لە باوہر ناکەن، ئەمە مانای "دواخستن" ە کە خراپترین بىدعەيە کە ئايىنى خەلکى تىکدايىت، لەوانەيە بەسەر زمانىدا و بە گوويىدا وشەيەك بوتريت و ببىستريت کە خەلکى زۆرى تيابردوہ، ئەو قسەش برىتييە لە "لەگەل" يەکتاپەرستىدا گوناھ و تاوان زيانيان نىيە، وەك چۆن لەگەل ھاوہلدا نانداندا چاکە دەور نابىنيت و سوودى نىيە، "سەرکەوتن بەسەر مەژفدا لە کۆسپى بىدعەدا لە لای شەيتان خۆشەويستىر شىتکە بەھۆى پىچەوانە راوہستانى لەگەل ئايىندا و لادانى لەوہى خودا بە پىڤغەمبەردا رەوانەى کردوہ، خاوەنەکەى تەوبەى لەسەر ناکات و ناگەریتەوہ، بەلکو خەلکى بانگ دەکات بۆ سەرى، بەھۆى ئەوہى قسە بەبى زانست لەمەر خودا لە نامىز دەگرىت و بەناشکرا دوزمنايەتى سوننە و ئەھلى شارپىگەى سوننە دەکات و دەکۆشيت بۆ ئەوہى نوورى سوننە بکوژىنيتەوہ و ئەوہى خودا و پىڤغەمبەر کە نارىان داوہ بىھىنيتە پىشەوہ و ئەوہى ئەوان نەرييان کردوہ جىگىريان بکات و ئەوہى ئەوان جىگىريان کردوہ نەرييان بکات و راست بە درۆ بزانيت و درۆ بە راست دابنيت و مەملانىيەى حەق بکات بە باتل و ناوہژوو کردنەوہى راستىيەکان بەوہى حەق دەکات بە باتل و باتل دەکات بە حەق و لادان لە ئايىنى خودا و شاردنەوہى حەق لە دلان و بە ناراست زانىنى شارپىگەى خودا و کردنەوہى دەرگای گوپىنى ئايىن بە گشتى، بىدعە ھەنگاو بە ھەنگاو لە بچووکەوہ بۆ گەرە بەرز دەبىتەوہ تا خاوەنەکەى لە ئايىن دەردەکات، وەك چۆن موويەك لە ھەوير دەردەھىنيت، خراپەکانى بىدعە تەنھا مەگەر ئەھلى بەصيرەت پەى پى بىەن، بى چاوان و گومرايان لە تارىکستانى کوپىردان ﴿ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴾ النور: ٤٠ .

گەر له م كۆسپه شى بېرى به پارىزگارى لىكردىنى خوداىى بۆ كه سه كه، يان به ته وبه يه كى به كجارى رزگار كه ر له ده ستى بىدعه، نه وا شه يتان له كۆسپى چواره مدا به دواى ده كه وىت.

كۆسپى چواره م: برىتييه له كۆسپى تاوانه بچووكه كان، پىي ده لىت: له نه نجامدانى گوناھى بچووكدا هىچت له سەر نانسرىت نه گەر خۆت له گوناھه گوره كان بپارىزىت، نه و بىناگايه و نازانىت به دوركه وتنه وه له گوناھه گوره كان و نه نجامدانى چاكه خودا له گوناھه بچووكه كان ده بوورىت، به رده وام گوناھه بچووكه كانى لا سووك ناسان ده كات له سەريان به رده وام بىت، واى لى دىت نه و كه سه ي گوناھى گوره ي نه نجامداوه و ترسى له خودا هه يه حالى باشتره له نه و، به رده وام بوون له سەر گوناھى بچووك خراپتره له و گوناھه گوره يه، گوناھه گوره نىيه گەر ته وبه و داواى لىخۆشبوونى له خودا بۆ بكرىت، بچووكيش بچووك نىيه گەر به رده وام بىت له سەرى، پىتغمبه ر(ﷺ) ده فەرموىت ((اياكم و محقرات الذنوب، ثم ضرب لذلك مثلا بقوم نزلوا بفلاة من الأرض فأوعزهم الحطب فجعل هذا يجيء بمود وهذا يعود حتى جمعوا حطباً كثيراً فأوقدوا النار و أنضجوا خبزتهم، فكذلك فإن محقرات الذنوب تجمع مع العبد وهو يستهين بشأنها حتى تهلكه)).

گەر له م كۆسپه شى به خۆلادان و خۆپارىزى و به رده وامى ته وبه و داواى لىخۆشبوون رزگارى بوو، به دواى خراپه دا چاكه ي نه نجام دا، نه وا له كۆسپى پىتجمه مدا به دوايه وه يه:

كۆسپى پىتجمه م: برىتييه له كۆسپى موباحات كه هىچ له سەر نه نجامده ره كه ي نانسرىت، زۆر خەريك بوونى كه سه كه له م مه يدانه دا بىناگاي ده كات له نه نجامدانى كارى چاكه و هه ولدان بۆ كۆكردنه وه ي تىشوو بۆ رۆژى دواىى، لىره وه فرىوى ده دات بۆ وازه يتان له سوننه ته كان و پاشان له دوركه وتنه وه له سوننه ته كانه وه بۆ وازه يتان له واجبه كان، كه مه كه ي نه وه يه دورى بخاته وه له قازانچ و كار و كه سابه تى مه زن و مه نزىله ي به رز و بالا له سەر رىگه ي باوه ي، گەر نرخى نه وانه ي بزانبىايه نه وا ده سته ردارى نه و كارانه نه ده بوو كه له خودا نزىكيان ده كاته وه، به لام نه و كه سىكى نه زانه به نرخى كالاكان و مامه له پىكردىيان.

گەر له م كۆسپه شى رزگارى بوو به به صىره تى ته واو و نوورى هيدايه تده ر و ناسىنى پله و پايه ي كارى چاكه و زۆركردنى كارى چاكه، تىگه پشت له كه مى مانه وه له

بہندہری دنیا و ترسی بازرگانی و ہر وہا تیگہ یشت له به خشندهیی کریار (خودای موته عال) و بری نوهی بازرگانه کانی پیّ باربوو (تعویض) ده کریته وه، نوا ده ست به کاته کانی وه ده گریت و نایه ویت هه ناسه کانی به فیترو پروات، گه له م کوسپه ش رزگاری بوو، نوا دوزمن له کوسپی شه شه مدا به دوايه وه یه .

کوسپی شه شه م: کوسپی کار و کرده وهی "باش و باستر" له پرستن و گوپراه لی خودادا، فرمان به کردنی باشه کان ده کات به سهر باشتره کاند، له به رچاوی جوان ده کات و لای چاک و باش ده کات و ده پرازنتیته وه، نوهی تئیدایه له خیر و قزانچ ده یخاته پتیش چاوی، بو نوهی خه ریکی بکات و نوا کرداره ی که باستر و چاکتر و خیرتره نه نجامی نه دات، چونکه که نه یوانی له بنچینه ی پاداشتا زانی پیبگه یه نیت هه ولده دات له که مالی پاداشت و پله ی بالادا زیاتومه ندی بکات، بویه به چاک و باشه وه سه رقالی ده کات له چاکتر و باستر، هه روه ها خه ریک کردنی به وهی لای خودا خۆشه ویسته له وهی له لای نوا-سبحانه- خۆشه ویستتره، هه روه ها خه ریک بوونی به وهی لای خودا جیگه ی رهامه ندیه له وهی رازامه ندی زوتر و زیاتری خودای له سه ره .

به لام کین ها وه لانی به رده می نوا کوسپه، نوانه له جیهاندا به په نجی ده ست ده ژمیرین، زوربه ی خه لکی له کوسپی یه که مدا گیروده بوون چجای گه یشتن به کوسپی شه شه م! .

گه له مه ش رزگاری بوو به وهی تیگه یشتنی ورده وه ده رباره ی کار و کرده وه کان و ناسته کانیاں له لای خودا و مه نزله یان له خیر و چاکه و ناسینی بر و سنوریان و جیا کردنه وهی بالاکانیاں و نزمه کانیاں و باستر و باش و لوتکه و دامین و سه ردار و خوارپله، چونکه له کرداردا سه ردار و خوارپله و سه رده سته و ژیرده سته و لوتکه و دامین بوونیاں هه یه، وه که له فرموده یه کی سه حیدا هاتووه ((سید الإستغفار: أن یقول العبد: اللهم أنت ربی، لا إله إلا أنت- الحدیث))، له فرموده یه کی تردا ((الجهاد ذروة سنام الأمر))، ته نها نه هلی به صیرهت و راستگویی و راستپوهی و خاوهن زانسته کان-نوانه ی له سه ر راسته شه قامی کومه ک و یارمه تی خودایین- ده توانن نوا کوسپه بپرن، کار و کرده وه کان له شوینی خوین داده نین و ماف به هه موو خاوهن مافیک ده دهن .

❁ به‌ندایه‌تی به بوغزانندی شه‌یتان و هه‌لهاتن له دهستی و دۆزینه‌وه‌ی دالده و په‌نای تر

گه‌ر له هه‌موو نه‌وانه‌ی پێشوو رزگاری بوو کۆسپێک نامینتیت شه‌یتان له دوایه‌وه بیئت جگه له یه‌ک کۆسپ، گه‌ر که‌سێک لیتی رزگار بوو بیئت نه‌وه پێغه‌مبه‌ری خودا (به‌رێزترین دروستکراوی خودا) و سه‌رجه‌م پێغه‌مبه‌رانی ترن، نه‌وه‌ش کۆسپی زاکردنی سه‌ربازه‌کانی (واته سه‌ربازه‌کانی شه‌یتان) به‌سه‌ریدا به‌چه‌ندین جو‌ر له ئازار، به‌دهست و زمان و دل، به‌پێی ئاست و پله و پایه‌ی که‌سه‌که له خێردا، هه‌ر کات پله‌ی به‌رز ده‌بێته‌وه شه‌یتانی دوژمن سه‌ربازه‌کانی به‌سواری و پیاده‌ره‌و ده‌نێریت بۆ سه‌ری، به‌و سه‌ربازانه به‌ربه‌ره‌کانی که‌سه‌که ده‌کریت و چه‌ک و جبه‌خانه و نه‌هلی شه‌یتان زال ده‌کات به‌سه‌ریدا، هه‌یج رێگه‌یه‌ک بوونی نییه بۆ زالبوون به‌سه‌ر نه‌م کۆسپه‌دا و رزگاربوون له‌دهستی، هه‌ر کات له‌سه‌ر ئیستیقامه و بانگه‌واز بۆ لای خودا گه‌رم ده‌بیئت و ده‌یه‌وێت بریاره‌کانی خودا جێبه‌جێ بکات دوژمن (واته شه‌یتان) سه‌فیه‌کان دژ به‌و هانده‌دات، نه‌و له‌م کۆسپه‌دا - که‌ جلوبه‌رگی جه‌نگی پۆشیوه - له‌گه‌ل دوژمندا به‌خودا و بۆ خودا ده‌جه‌نگیت، به‌ندایه‌تی له‌م کۆسپه‌دا به‌ندایه‌تی که‌سه تایبه‌ته‌کانه له‌ عاریفان، نه‌مه‌ش پێی ده‌وتریت "به‌ندایه‌تی به‌ بوغزانندی شه‌یتان" که‌ ته‌نها نه‌هلی به‌صیره‌ت به‌ ته‌واوی لای به‌لادا ده‌که‌نه‌وه، هه‌یج شتی‌ک له‌لای خودا به‌ نه‌دازه‌ی موراغه‌مه‌ی دوژمن و بوغزانندی خۆشه‌ویست نییه، خودا نامازه‌ی به‌م جو‌ره به‌ندایه‌تییه له‌چه‌ندین شوینی قورئاندا کردوه.

یه‌که‌م: ئایه‌تی ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مَرْغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾ النساء: ۱۰۰، کۆچکه‌ر که‌ کۆچ ده‌کات بۆ په‌رستنی خودا قورئان به‌ "مراغم" ناوی هه‌ینا که‌ بریتییه له‌و که‌سه‌ی دوژمنی خۆی و خودا ده‌بوغزینتیت، خودا پێی خۆشه‌ دۆسته‌که‌ی دوژمنه‌که‌ی ببوغزینتیت، ده‌فه‌رمویت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْأُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا أَلَّا لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَلَاحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ التوبة: ۱۲۰، خودای موته‌عال له‌ نمونه‌ی پێغه‌مبه‌ر و شوینکه‌وتووانیدا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْآيَاتِ كَرِيمٍ أَخْرَجَهُمْ شَوَاطِرَهُمْ فَتَارَهُمْ فَاسْتَفْطَأُوا فَاسْتَوَىٰ عَلٰن سُوْقِهِمْ يُصِيبُ الْأَرْبَاعَ لَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ الفتح:

۲۹، بوغزاندى بېباوه پان ئامانجىكى خۆشه ويست و داواكراوه لای پەروەردگار، سەرکەوتنى باوه پدار لەم مەیدانەدا لە كەمەلى بەندایەتى كەردنە بۆ خودا، پېغەمبەر (ﷺ) دوو سوژدەى بۆ نوێژى سەھو داناوه، فەرموویەتى ((گەر نوێژەكەى تەواو بوو ئەوا لوتى شەیتان دەدات لە خۆلەوه)) لە رىوايەتێكى تردا ((ترغما للشيطان)) نوێژەكەى بە بوغزینەرى شەیتان ناوھینا.

ھەر كەس بە بوغزاندى شەیتان خودای پەرسە ئەوا لە مەقامى "الصدیقیة" بە شىكى باشى بەركەوتوو، بە پى خۆشه ويستى بەندە بۆ پەروەردگارى و "وہ لا" بۆ خودا و دوژمنایەتى لە گەل شەیتاندا لە بوغزاندى شەیتان بە شى دەدریت، لە پیناوى ئەم بوغزاندى دەبە ستایشى لەنجە و لار كراوه لە كاتى رووبە رووبوونەوہى بەرەى باوہر لە گەل بەرەى بېباوہرى لە كاتى جەنگدا، ھەر وہا لەنجە و لار لە كاتى سەدەقەى نەینیدا كە تەنھا خودا دەبیینیت، چونكە بوغزاندى شەیتانى تىدایە، ھەر وہا بەخشینی ئەو شتەى تىدایە كە خۆشه ويستە لە لای نەفس كە بریتىیە لە مال و دارایی.

ئەمە دەرگایەكە لە بەندایەتى كەمىكى كەم لە خەلكى دەیزانن، ھەر كەس تام و چىژى كەردبیت دەگرى بۆ رۆژە سەرەتاكانى باوہر. كۆمەك بە خودایە و پالپشت بەوہ و "و لا حول ولا قوۃ إلا باللہ"

خاوەنى ئەم مەقامە كە سەبرى شەیتان دەكات و سەرنجى دەدات گەر لە ناو گوناھدا بىت بە تەوہبەكى نەصوح دەبوغزینیت، ئەم بوغزاندى شەیتان بەندایەتییەكى تىرى لا گەل دەكات (واتە تەوہبەكەى جۆرێكە لە بەندایەتى و بوغزاندى شەیتانى بەندایەتییەكى تى).

ئەمە ھەندىكە لە نەینىبەكانى تەوہبە كەردن بە كەمى مەزانە، لەوانەى لە دانراویكى تردا دەستت نەكەویت، ستایش و مەنەت بۆ خودایە، كۆمەك و داواش ھەر لەو دەكەرت.

﴿فیرت كارى خراپەى پى باش نییە﴾

نەینى سىیەم لە نەینىبەكانى تەوہبە ئەوہبە كە تەوہبەكار ناشىرىنى و خراپى ئەو كار و كەردەوانە ببینیت كە خودا نەھى لىكردوون، ھەر وہا باشى و جوانى ئەو كار و كەردەوانە ببینیت كە خودا فەرمانى پىكردوون، بزانیت دەچیتە رىزى تىكەرانەوہ

گه‌ر نه و کاره بکات که خودا نه‌ی لی‌کردوه، هه‌روه‌ها بزانی‌ت به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ده‌ست چوو‌ه کاتی‌ک که‌مترخه‌می ده‌کات له‌وه‌ی خودا فه‌رمانی پی‌ کردووه، خودا نه‌ی له‌ کاری قیزه‌ون - قیزه‌ون له‌ خودی کاره‌که‌دا - کردووه، هه‌روه‌ها فه‌رمانی به‌ چاکه - چاک له‌ خودی کاره‌که‌دا - کردووه، نه‌و - سبحانه - به‌نده‌کانی له‌سه‌ر به‌باش زانی‌نی راستی و دادپه‌روه‌ری و پاکی و چاکه و شوکرکردنی نیعمه‌ت باره‌یتاوه (به‌دیه‌یتاوه)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر به‌ناشیرین و ناباش زانی‌نی دژه‌کانی نه‌وانه مرۆفی باره‌یتاوه، نزیک‌ی نه‌مانه له‌ فیتره‌ت و ژیرییه‌وه وه‌ک نزیک‌ی شیرین و ترش وایه بۆ هه‌ستی چه‌شتن، هه‌روه‌ها وه‌ک بۆنی خو‌ش و بۆگه‌ن وایه بۆ هه‌ستی بۆنکردن، یاخود وه‌ک بیستنی ده‌نگی خو‌ش و پیچه‌وانه‌که‌ی وایه بۆ هه‌ستی بیستن، هه‌ر به‌و جو‌ره ته‌واوی نه‌و شتانه‌ی به‌هه‌سته‌ده‌ره‌کی و ناوه‌کییه‌کان هه‌ستی پی‌ ده‌که‌ن، جیاوازی ده‌که‌ن له‌نیوان باش و ناباش و به‌سوود و زیانبه‌خش.

به‌لگه‌ بۆ نه‌مه‌نایه‌تی ﴿ وَإِذَا قَالُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتِنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَةِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۸﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿۲۹﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿۳۰﴾ ﴿ يَبْقَىٰ آدَمُ خَدُوًّا زَيْنَتًا عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَن حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ ﴿ الأعراف: ۲۸ - ۳۳، خودای مونه‌عال هه‌والی‌داوه که کاره‌که‌یان

"فاحشه" به‌ر له‌وه‌ی نه‌ی لی‌کرتی، فه‌رمانی کردووه به‌دوو‌رکه‌وتنه‌وه له‌و فاحیشه‌یه به‌ "خۆجوانکردن"، وشه‌ی "فاحشه" لی‌ره‌دا بریتییه له‌ته‌وافکردنی به‌یت (که‌عه‌به) به‌په‌وتی - پی‌او و ژن به‌تی‌که‌لاوی - جگه له‌قوره‌یش، پاشان ده‌فه‌رمویتی (إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَةِ)، واته خودا فه‌رمان نادات به‌شتیک که له‌نه‌قل و فیتره‌تدا به‌فاحشه‌داده‌نریتی، قوره‌یشه‌کان بوون به‌په‌وتی ته‌وافیان به‌حه‌جاج و عه‌مره‌کاران ده‌کرد، پی‌شه‌وایه‌تیا‌ن ده‌کردن بۆ مه‌ناسیکی چه‌ج و دروشمه‌کانی، شتیکیان لی‌

وہ رده گرتن بؤ ئه وهی پئی بژین، وهك وه لامِيك بؤ داواكهی باوكیان ئیبراهیم ﴿رَبَّنَا
 اِنِّیْ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ اَفْعِدَةً
 مِنَ النَّاسِ تَهْوِي اِلَيْهِمْ وَاَرْزُقْهُمْ مِنَ الشَّمْرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾﴾ ابراهیم: ۳۷، خودا
 رقیی ئه وانی دا به وهی دلی خه لك روو له كه عبه دهكات، به لام زقریه یان نویتو و
 شوکریان به و جوره نه کرد وهك خودا ده یویست، به لكو بیباوه ربوون و خواوه ند و بت
 و بتخانیه یان له مردووان دروست کرد و ده یانپه رستن، په یوه نندیان له گه ل
 ئه ربابه کانیان زقرتر و زیاتر بوو له په یوه نندیان له گه ل په روه ردگاری ئاسمانه کان،
 شه یتان - له خوار خوداوه - بوو به سه روکاریان، نیعمه ته کانی خودا له و رقییهی
 خودا بؤی ره وانه ده کردن شه یتان به کم خستیه پیش چاویان، ئیبلیس وهی بؤ
 کردن كه بیدعه یه کی زقر خراب بؤ خه لکی داتاشن: ئه وهش ئه وه بوو كه خه لکی
 ده بیت به پؤشاکه قوره یشه وه ته واف بکن، پؤشاکه کانیان دابکهن و بیخه نه ژیر
 پئی ته وافکارانی ده وری كه عبه، له و کاره نارپه وادا خه لکی بؤیان ملکه چ بوون و
 شوینیان كه و تن، ئه وهش بوو به سه رچاوه یه کی بژیوی بؤ قوره یش، فه رمانپه وایی
 خه لکیان ده کرد به و جورهی ده یانویست، دواتر شه یتان وهی بؤ کردن له گه ل
 زیاد بوونی خه لکدا نرخه کان (نرخه جلوه برگی قوره یش) له سه ر خه لکی گران بکن، تا
 زقریهی خه لکی ده سته و سان بوون له حه ج کردن، بؤیه داوایان کرد له سه رکرده
 مله ورپه کان هه ندیک له نرخه كه دابه زینن، ئه گه ر نه، ناچار ده بن به رووتی ته وانی كه عبه
 بکن، قوره یش نرخه پؤشاکه کانیان دانه به زاند، بؤیه خه لکی هه ژار به رووتی
 ته وافیان ده ست پیکرد.

پاشان ده فه رمویتی ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اَللّٰهِ الَّتِيْ اَخْرَجَ لِبَاۤءِهِمُوَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾، ئه مهش
 به لگه یه له سه ر ئه وهی شته كه چاك و پاك بووه به ر له حه رام کردن، وه سفی چاك و
 پاك ریگری دهكات له حه رام کردن شته كه و گه ر حه رام بکریت پیچه وانه ی حیکه مه ته .
 پاشان فه رمویتی ﴿قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾، ئه وانه به ر له حه رام
 کردن و دوی حه رام کردن ناباش و خراب بوون، خودای موته عال پؤشاکه نهی خوی
 کرد به به ریاندا و ناشیرینییه کی تری خسته پال ناشیرینییه کانیان، ناشیرینییه کانیان
 له خودی خویاندا بوو، ئه و ناشیرینییه به نهی کردن په روه ردگار و زهم کردنیان

بوو به دوو ناشیریني، هه والی دا به بیژزوی کاره کانیان و نه جامدهری کاره کان، وه ک
چون دادپه روهری و راستگویی و یه کتاپه رستی و شوکری نیعمت له خودی خویندا
باش و چاکن، بویه به فرمانی په روهردگار و مدح کردنی نه جامدهرانی و هه ولدان
به خوشویستنی نه وانه و نه جامدهرانیان باش و چاکیکی تر خرایه سر نه و باش و
چاکه ی له خودی خویندا بوو.

به لگو له راگه یانندی پیغه مبرایه تی پیغه مبروه (ﷺ) فرمانیان به چاکه پی دهکات
و نه هیان له خرایه لی دهکات و چاک و پاکیان بۆ حه لال دهکات و پیس و ناباشیان
له سر حرام دهکات.

نه وهی ده بیته مدح و سه نا و به لگه و نیشانه له سر پیغه مبرایه تی محمد (ﷺ)
نه وهیه که ژیری ته ندروست گه واهی باشی و چاکي و پاکی ده دات له سر
فرمان پیگراوه کانی نایینه که ی، به وهی معرفن واته ناسراون، نه وهش که نه هیان
لیگراوه ژیری ته ندروست گه واهی خرایي و ناباشیان ده دات به وهی له خودی خویندا
پیس و نه ناسراون به فیتره تی مروف، نه مهش بانگه وازی ته واهی پیغه مبرانه - صلوات
الله و سلامه علیهم - پیچه وانه ی بانگی خوشه پینان و نه هلی باتل و دروزنان و
ساحیره کان، نه وان بانگ ده که ن بۆ شتانی که له گه ل حه ز و به رژه وه ندیبه کانیاندا
پیک دینه وه له ناباش و ناموق و خراب و ناشیرین و ستم و ده ستر پیژکاری.

بویه و تراوه به هندی نه عرب - که بانگه وازه که ی پیغه مبره ی ناسی و موسلمان بوو -
به چی موسلمان بووی؟ چیت لی بینی به لگه بیت له سر نه وهی پیغه مبره ی خودایه؟
وتی ((فرمانی به شتی که نه کردوه ژیری بلیت خوزگه نه هی لی بکردبایه، هه روه ها
نه هی له شتی که نه کردوه ژیری بلیت: خوزگه فرمانی پی بکردبایه، شتی که حه لال
نه کردوه ژیری بلیت خوزگه حرامی بکردبایه، شتی که حرام نه کردوه ژیری بلیت
خوزگه حه لالی بکردبایه))، سه یری نه و نه عربیبه بکه و سه رنجی ته ندروستی ژیری و
فیتره ت و هیزی باوه پی بده، هه روه ها به لگه هی تانه وهی له سر راستی بانگه وازی
پیغه مبره یینه به وهی له گه ل هه مو نه و شتانه ی نه قل به باشی ده زانیت
پیک دینه وه، هه ر به و جوړه ته بابی حه لال و حه رامه کانی له گه ل ژیریدا.

خودای موه تعال ده فرمویت ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تَرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵) واته پیتان وایه نیوه بۆ هیچ شتی که دروست نه کرابن،

نه فرمانتان پی بکریت و نه نهیتان لی بکریت، نه پاداشتتان بدریتهوه و نه سزاتان بدریت، نه مهش له خویدا گالته جارپیه، گالته جارپی و بیمانایی (عبث)ش له خودی خویداندا ناشیرینن، نایه ته که نامازه ددهات بهوهی که په ببردن بهو ناشیرینییه له فیترهت و ژیریدا جیگیره، بویه کاره که یان به ناباش داده نیت و ناگاداریان ده کاته وه بگه پینه وه بۆ سهر ژیری و فیتره تی خویمان، نه وانه گهر بیریان بگردبایه ته وه و نه هلی به صیرهت بوونایه ده یانزانی بۆ خودا گونجاو و شیواو نییه دروستکاروه کانی به بی نامانچ و مه رامیک خولقاند بیت، واته نه بۆ فرمان پیکردن و نه بۆ نه هی لی کردن، نه بۆ پاداشت و نه بۆ سزا، نه مهش به لگه یه که چاکی و باشی کاروباره کان و خراپی و ناشیرینیان له ژیری و فیتره تدا جیگیر بوون، هر که س بۆ خودا نه و کاره نه شیواوه بریار بدات و شتیک بداته پال خودا که ناوه جوانه کانی و سیفته بالاکانی ریگه ی پی نادهن نه و ناشیرینی و ناباشی داوه ته پال خودا ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٦﴾ الجاثیه: ٢٦، خودای موه تعال نه م بۆچوونه رهد ده کاته وه، رهد کردنه وه به ناگاهیتانی ژیری له مه ر ناشیرینییه که ی، نه و بریاره بریاریکی خراپه، نه و که سه ش بریاری وا دهرده کات که سیکی خراپه کار و سته مکاره .

هه روه ها نایه تی ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ ص: ٢٨، نه مه پرسپاریکه نینکاری تیدایه، نامازه ی به وه کرد که نه و کاره له خودی خویدا ناشیرین و ناباشه، ناباش و نامویه که که لای نه قل و فیترهت بیزاروه، نایا وا گومان دهبه ن ئاوا کاریک شایه نی نیمه یه و نه نجامدانی بۆ نیمه باش و گونجاوه؟ خودای موه تعال ناپه سه ندیی نه وه ی دهرخست و ژیری و فیتره تی ناگادار کرده وه له سهر ناشیرینییه که ی، و رایگه یاند نه و شته شایسته نییه بدریته پال خودا.

هر به و جوړه خودای موه تعال ناشیرینی هاوه لدانان بۆ خوئی رهد ده کاته وه، به بوونی به لگه له سهر نه وه ی که نه و شته له خودی خویدا لای ژیری و فیترهت ناشیرینه، نه و کاره ناشیرینترین ناشیرین و خراپترین سته مه، چ شتیک له ژیریدا راست دهرده چیت (یان چ بریاریکی ژیری راست ده که ویته وه) گهر له ناو نه و ژیرییه دا

زانستی به ناپه‌سه‌ندی و ناشیرینی هاوه‌لدانان بۆ خودا تیدا نه‌بیّت؟ زانست به ناپه‌سه‌ندی هاوه‌لدانان له‌ناو ژیریدا و ناشیرینی ئه‌و بریاره به‌لگه‌نه‌ویسته و زانستیکی حاشاهه‌لته‌گره، پیغه‌مبه‌ران گه‌لانیان هۆشدار کردۆته‌وه به‌و ناشیرینییه‌ی هاوه‌لدانان له‌ناو ژیری و فیتره‌دا، رایانگه‌یاندوووه که هاوه‌لدانه‌ران نه‌ ژیری و نه‌ ناوه‌رۆک و نه‌ دلایان هه‌یه، به‌لکو بیستن و بینینیان لی‌ نه‌ری ده‌که‌ن، مه‌به‌ست بیستن و بینینی دلّه، بۆیه رایده‌گه‌یه‌نیّت ئه‌وانه که‌ر و لال و کویرن، ئه‌وه‌ش وه‌سفی دلایانه که نه‌ده‌بیستی و نه‌ ده‌بینی و نه‌ ده‌توانیّت بژنه‌ویّت و ده‌ریپریت، ده‌یانچوینیّت به‌ ئاژه‌لان که ژیریان نییه بۆ جیاکردنه‌وه‌ی باش و ناباش و حه‌ق و باطل، بۆیه له‌ ئاگردا بیباوه‌پان دان به‌وه‌دا ده‌ننن که ئه‌هلی بیستن و بینین و ژنه‌وتن نه‌بوون، ئه‌وانه که‌ر بگه‌رابانایه‌وه بۆ لای بیستن و ژنه‌وتن ئه‌وا باشی و چاکه‌ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران هینابووین ده‌یانزانی و ناباشی سه‌رپێچی پیغه‌مبه‌رانیان بۆ ده‌رده‌که‌وت.

خودای موته‌عال ده‌رباره‌ی ئه‌وانه بۆمان باس ده‌کات و ده‌فه‌رمویّت ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملك: ۱۰)، زۆر جار له‌ قورئاندا پێیان ده‌فه‌رمویّت (أفلا تعقلون؟)، (لعلکم تعقلون)، هۆشدارییان پێده‌دات له‌وه‌ی له‌ناو فیتره‌ت و ژیریاندا به‌ له‌ پێوه‌ری باش و ناباش، هه‌وال ده‌دات که پێدانی ئه‌و دووانه (ژیری و فیتره‌ت) بۆ سوود لی‌بینین و جیاکردنه‌وه‌ی باش له‌ ناباش و حه‌ق له‌ باطله‌.

زۆر نمونه‌ی ئه‌قلی و به‌ره‌هه‌ستی له‌ قورئاندا خراونه‌ته‌ روو که ژیری ئاگادار ده‌که‌نه‌وه له‌سه‌ر باشیی و جوانی ئه‌وه‌ی فه‌رمانی پێکردوووه و ناشیرینی ئه‌وه‌ی نه‌هی لی‌کردوووه.

قورئان پرّه له‌م نمونه به‌رز و بلندانه بۆ که‌سیک لی‌ی تیبگات و تیرامانی تیدا بکات، وه‌ک ئایه‌تی ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الروم: ۲۸)، خودای موته‌عال به‌لگه‌یان له‌سه‌ر ده‌هیننیه‌وه به‌و راستییه‌ی له‌ناو ژیریاندا به‌ له‌ ناشیرینی ئه‌وه‌ی که‌سیک به‌نده‌که‌ی شه‌ریکی بیّت، که‌ر به‌کێک لای ناشیرینه به‌نده‌که‌ی له‌ مال و ملک و خانه‌واده‌یدا بیّت به‌ شه‌ریکی و پتی رازی نییه، که‌وابیّت چۆن شه‌ریک بۆ من بریار ده‌ده‌ن و وه‌ک به‌ندایه‌تی بۆ من به‌ندایه‌تیان ده‌که‌ن؟ ئه‌مه‌ش نیشانی ده‌دات ناشیرینی به‌ندایه‌تی بۆ که‌سیک له‌ خوار

خوداوه له فیتړه و ژیریدا جیگیره، بیستن (بیستنی نایات) هوشداری ددهات به و معرفیهی خودا له ناو ژیریدا دایناوه له ناشیرینی نه و بهندایهتی کردنه بؤ که سیک جگه له خودا.

هر به و جوړه نایه تی ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۹﴾ الزمر: ۲۹، خودای موه عال به لگه ده هیئتیه وه له سهر ناشیرینی هاوه لدانان به وهی ژیری ده یزائیت له جیاوازی حالی به نده یه کی خزمه تکار که چند که سیکي شه په نگیزی خراب رهفتار خاوه ننداری نه و ده که ن، له گال حالی به نده یه کی تر دا که ته نها یه ک سهر داری هیه و خوی راده ست کردوه، نایا نه و دوو به نده یه حالیان وه ک یه ک وایه؟ هر به و جوړه حالی هاوه لدانه ر و که سی یه کتابه رست که ته وای به نده یه تی خوی بؤ خودای حق نه نجام داوه؟ نه و دوانه یه کسان نین و یه کسان نابن.

هر به و جوړه نایه تی ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ ءَآخِرِ فَعَسَىٰٓ أَكْثَرُكُمْ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۱﴾ البقرة: ۲۶۴، نمونه بؤ ناشیرینی "ریاکردن" ده هیئتیه وه که ده بیته هوی به تالکردنه وهی کاری چاکه ی مروفه، ههروه ها نمونه ی نه وانه ی منته و نازار تیکه ل به خیر و سه ده قه کانیان ده که ن، نمونه ی "صفوان" که به ردیکی سافه ده هیئتیه وه، نه و به رده وه ک دلی که سی ریاباز و منه تکار و نازار دهره، خاکیش "التراب" که به به رده که وه لکاوه نمونه ی کاره چاکه کانیه تی، لیزمه بارانیش "الوابل" نه و بارانه ی ژیان ی زهوی پیوه به نده، گه ر به نر می و له سهر خوی به سهریدا داباری نه و گزویگیای لی ده رویت، گه ر به سهر تاشه به رده کاندای به لیزمه داباری هیچی له سهر ناپویت، بارانه لیزمه که روویکرده نه و به رده سافه که هه ندیک ته پوتوزی له سهر نیشته بوو، به سهریدا داباری و هیچی پیوه نه هیلا، وایکرد به رده که هیچی له سهر نه رویت، نه مهش نیشانه ی نه وه یه که ناشیرینی (منته و نازار و ریا) له قولایی ژیریدا جیگیر بووه، بویه خودا نمونه ی له سهر ده هیئتیه وه و شوبه اندنی بؤ ده کات.

پنچه وانه ی نه و مروفه ریابازه، نایه تی ﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِئَةً مَّرْمَاتٍ أَلْفًا وَتَلْسِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَمٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَفَازَتْ أَكْثَرُهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ

يُمِيبًا وَاِبِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ البقرة: ٢٦٥، گره نه و به هه شته (باخچه و بیستان و باخ و سه هند) - که به شوینیکی به رزه و به و خور و با دهیگریته و به بارانیکی به خور به سه ریدا داده باریت، به روبومه که ی نوو به رانبری نه و به باخه کانی تر به ره می دهینن - له نه قل و ژیریدا چاک و پاک بیت، هر به و جور به ختکردنی مال و دارایی له پیناوی خودادا چاک و پاکه، نه ک بق پاداشت و شوکری خه لکی، به لگو به ساغبوونه و هی ناخ و دهرورون و هیزی دل بق خودا له به خشیندا، به خشین جیگی خوی ناگریت گره له کاتی جیاکردنه و پیداندا دل بهه ژیت و دهست بله رزیت، وری دایبه به زیت و ترس دایبگریته و به، پیچه و انه ی به خشینی که سانی خاوهن دلی به هیز و دامه زراو.

له بهر نه و هی خه لکی له به خشیندا نه م دوو جورهن: نمونه ی که سی خاوهن ئیخلاص و دلسوزی و دل به هیز و دامه زراو و هک بارانی لیزمه (وابل) وایه، نمونه ی به خشینی که سی تر و هک نه رمه باران وایه، که بارانیکی کز و لاوازه، نه مه به پیتی زوری و که می به خشین و که مالی ئیخلاص و هیز و به قین تیایدا له گه ل بوونی لاوازی و دله پراوکی له به خشیدا، نابینی خودای مته عال ژیری دینیتته و به ره هوش به و هی تییدایه له "به باشزانین" و له "به خرابزانین"؟

هروه ها نایه تی ﴿ اَبَدًا اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجْوٰی وَاَعْنَابٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفًا فَاَصَابَهَا اِعْصَابٌ فَبِوْءٍ نَّارٌ فَاَحْرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ الْآيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٦﴾ البقرة: ٢٦٦، خودا - سبحانه - هوشداری به ژیری داوه له و هی تییدایه له به خرابزانینی کرداری ناباش که پاداشتی چاکه ده پوکینیتته و به، نه و کاره شی شوبه اندوه به حالی پیاویکی به ته من که به پرسیاریتی خیزانیکی هزار و لاوازی که و توتته نه ستو، به جوریک له تیاچوونی خوی و نه وان ده ترسیت، بیستانیکی هه به که سه رچاوه ی بزوی خوی و خیزانه که به تی، بیستانه که ی دارخورما و تری و هه موو جوره میوه به کی تییدایه، زور هزار و ناتاجی نه و باخه بوو، دلی پیتی خوش بوو، له ناکاو ناگریکی به هیز بیستانه که ی سوتاند، خودای مته عال ناگادارمان ده کاته و به له و هی ناباشی گونا ه که چاکه کان ده سوتینیت و هک ناباشی حالی نه و پیاوه پیره وایه، عومر و ئین عه باس - خویان لی رازی بیت - به م جوره ته فسیریان کردوه ((پیاویکی ده و له مه مند سه رده میک خه ریکی کاری چاکه و

گوپرايه لى خودابوو، خودا شەيتانى ناردە لاي، به كارى گوناھو ھە خەرىك بوو تا ھەموو كردارە چاھەكانى نوقم كرد)) ئىمامى بوخارى لە سەھىھە كەيدا باسى كردوھ. نابىنى چۆن ئاگادارى به ژىرى دەدات لەسەر ناشىرىنى گوناھ دواى چاھە و گوپرايه لى، لەمەر ئەو كارەش ئەم نمونەى بۆ ناباشى كارەكەى ھىنايه وھ؟

ھەندىك لە فەقىھان: قسە لە ھۆ و مەرام و بۆنەگەلەك دەكەن كە داواى ھاتنى بەيان كردنى حوكم دەكەن، جىاوازى دەكەن لە نىوان بەرژەوھەندى پوخت و لە پىش لەگەل بەرژەوھەندى پلە دوو، ھەروھە جىاوازى نىوان زىانەكان بە ھەمان شىوھ، بەرژەوھەندى زۆرتەر و بەرىنتر لە مەودايە كدا دەدەن بەسەر بەرژەوھەندى كەمتر و بەرتەسك تر لە ھەمان مەودادا، ھەروھە بە ھىزترىن زىان پالپىوھ دەنن بە لاوازترىنان، ئەم كارە ئەنجام نادرىت بە دەرھىنانى حىكەت و ھۆ و مەرام نەبىت، ناسىنى بەرژەوھەندى و زىان لە كردارەكانەوھ سەرھەلدەدەن.

❖ خراپە لە بازنەى وىستى خودادايە، بەلام پى رازى نىيە

ئەمەش لە تىفەى سىيەمە لە نەئىننىيەكانى تەوبە كە جوانى و ناشىرىنى و باشى و خراپى تىا رۆشن دەبنەوھ، لىرەوھ جىاوازى نىوان خۆشوىستنى خودا بۆ ئەو شتە و پىرپازى بوون لەگەل وىستىكى گەردوونى رۆشن دەبىتەوھ، ھەروھە يەكسان نەكردنى ئەم دوانە بە يەكتر و باوھ بە پىووستبوونىان بە يەكترى، وەك جەبرىيەكان بۆى دەچوون كە دەيانوت: ھەرچى كردارە لە لاي خودا خۆشەووستە چونكە لە وىستى ئەوھە سەرچاوەيان گرتوھ، ئەو كردارانە خودى خۆشەووستى و رەزامەندى خودان، ئەمەش سەرىكىشا بۆ ئەوھى خراپە لە لايان بە ناباش تەماشائە كرىت و كارى ناشىرىن و نامۆ بە قىزەون سەرنج نەدرىت.

لە بەرپەرجدانەوھى ئەوانەدا خودا دەفەرموئىت ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ ﴿البقرة: ۲۰۵﴾ ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ ﴿الإسراء: ۳۸﴾، لىيان تىكچوو و پرسىيان: چۆن دەبىت شتىك لاي خودا بىزراو بىت لە كاتىكدا ئەو وىستوويەتى؟ چۆن خۆشى ناوئىت كاتىك ئەو بوونى ئەو شتەى دەوئىت؟ ئەم ئايەتانە و ھاوشىوھەكانى ئەمانەيان تەئويل كرد كە لە پىووى ئايىنەوھ خۆشىناون و لە پىووى

شهره وه پێیان رازی نییه و بیزاون له لای به و مانایه ی شه رعییه تیان پی نادات، له گه ل ئه وه ی بوونیا نی خو شده ویت و ویسترون له لای ئه و- سبانه-.

له سه ر ئه م بو چوونه ئه وه یان بی نا کرد که ئه وان فه رمانیا ن پیکرا وه به شته برا وه کان (به بریاره قه ده ربیه کان) رازی بن، گونا ه و خرا به برا وه یه کن له برا وه کا نی خودا، بۆیه پی نی رازی ده بین، له م با وه په یانه وه گه یشتنه ئه و نه جمه ی: به وه ی ئه و شتانه لای په رو هردگا ر خو شه ویستن و فه رمانیا ن پیکرا وه پێیا ن رازی ببن و کرداره کان یه کسا ن ته ماشا بکن و هیچ یه کیک له و کردارانه به خرا پ و ناشیرین ته ماشا نه کن.

له م میانه دا شتیکی تر خرایه سه ر با وه بریا ن ئه ویش نا چا رکردنی به نده یه به ئه نجامدانی ئه و کارانه ی لیتی ده وه شیته وه، چونکه کاری ئه و نین و نا چا رکا وه له ئه نجامدانیان، ئه مه ش بریتییه له با وه پی جه بریه کان.

لیتره وه پتیویست بوونیک سه ری هه لدا ئه ویش لادان و سه رینه وه ی ئه مر و نه می و پێچانه وه ی را خه ری شه رع و خو رپا ده سترکردنی قه ده ر و رو یشتن له گه لی رووی له هر شو یئیک کرد.

سه رچا وه ی هه له که یان له و جیگه وه یه ویستی خودایان یه کسا ن کرد به خو شو ویستی خودا و با وه پبوونیا ن به پتیویستی رازیبوون به قه زا و بریاره برا وه کان، له م دوو به شه دا به پشتیوانی خودا ئه مه رو شن ده که ینه وه، هیز و توانین هر لای خودایه .

ویست و خو شه ویستی: قورئان و سوننه ت ئاماژه به جیاوازی نیوانیا ن ده که ن، هر به و جو ره ژیری و فیره ت و کو ده نگ ی موسلمانان ها ورا ن له سه ر جیاوازی نیوان ئه و دوانه .

خودای ماته عال ده فه رمو یئ ﴿ یَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُ مَا لَّا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ﴾ النساء: ۱۰۸، هه والیدا که رازی نییه به و قسا نه ی له په نه اندا شه وان له گه ل یه کتر ده یکه ن، بوختان له خو ده گریت و بیگونا ه تومه تبار ده که ن و شایه تی درو ده دن و تاوانبار بیگونا ه ده رده که ن، ئه م ئایه ته له سه ر چیرۆکیک دابه زیوه به م شیوه یه ئاماژه ی بو کرا، له گه ل ئه وه ی هر هه موو کارو کرده وه کان به ویستی خودان، موسلمانان کو ده نگیا ن هیه له سه ر ئه و با وه په ی: ئه وه ی خودا بیه ویت ده بیئت و ئه وه ی نه یه ویت نابیت.

ته ئو یلیک له ته ئو یله کا نی ئه و ئایه ته ئه وه یه: له پوو ی دینه وه پی نی رازی نییه، له گه ل خو شو ویستی بو ئه وه ی رووبدات، که ده بیئت ئه م لیکنانه وه یه که لامی خودای لی

بپاريزدیت، مانا له لایان: کاره که لای خودا خۆشه ویسته، به لام له پووی شهرعه وه که سه که له سه ری پاداشت وه رناگریت.

مه زه بی پیشینی ئه م ئومه ته و نیامه کانی: کرداری خراپه لای په روه رداگر بیزاروه و له پووی قه ده ر و شهرعیشه وه ناپه سه نده، له گه ل ئه وه ی به ویست و بریاری ئه و- سبحاله- هاتۆته بوونه وه، خودا ده توانیت ئه وه ی خۆشیناویت و لای ناپه سه نده دروستی بکات، هه روه ک چۆن شته بینراوه کان هه موو دروستکراوی خودان، تیایدایه لای خودا ناپه سه ند و ناشیرین وه ک ئیبلیس و سه ریازه کانی و سه رجه م شته پیسه کانی تر، هه ر به و جۆره له ناو دروستکراوه کانیدا تیایدایه خۆشه ویسته و جیگه ی ره زامه ندی ئه وه - سبحانه- وه ک پیغه مبه ران و فریشته و دۆستانی خودا، به م جۆره ته واوی کرداره کان دروستکراوی خودان، هه یانه خۆشه ویست له لای و هه یانه بیزارو و ناپه سه ند، دروستی کردووه بۆ حیکمه تیکی خۆی له دروستکردنی شتی که بیزارو و ناپه سه نده له لای وه ک بینراو و به رچاوه کان، خودای موته عال ده فه رمویت ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفٰسَادَ ﴿۲۰۵﴾﴾ البقره: ۲۰۵، له گه ل ئه وه ی به ویست و بریار و قه ده ری خۆیه تی ﴿اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عِنْفٌۢ عَلَیْكُمْ وَلَا یَرْضٰ لِعِبَادِهِ الْکُفْرَ اِنَّ تَشْكُرُوْا یَرْضَهُ لَکُمْ ﴿الزمر: ۷﴾، بیباوه پی و شوکردن به ویست و قه ده ری خودا رووده دن، به که میان لای خودا خۆشه ویسته و پیپرازیه، ئه ویتریان بیزارو و ناشیرین و ناپه سه نده.

هه ر به و جۆره ئه و نایه ته ی دوا ی نه هیکردن له هاوه لدانان و سته م و خراپه هاتووه ﴿كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًُا ﴿۳۸﴾﴾ الإسراء: ۳۸، ئه و شته لای خودا بیزاروه له گه ل روودانی به ویست و بریار و قه ده ری خودا.

له فه رمووده ی سه حیحا له پیغه مبه ری خوداوه ﴿بِیِّنٰتٍ﴾ ((اِنَّ اللّٰهَ کَرِهَ لَکُمْ ثَلٰثًا: قیل و قال، و کثره السؤل، و اضعافه المال)) ئه م که راهه ته بۆ شتی که به ویست و بریار و قه ده ری خودا بۆ هینانه بوونی پییه وه وابه سه ته بووه.

له مه سه نده دا هاتووه ((اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ اَنْ یُّخَذَ بِرِخَصِهٖ، کما یکره اَنْ تُوٰی معصیته))، ئه م خۆشه ویستی و که راهه ته بۆ دوو شتن که هاتوونه ته بوون: هه ر دووکیان له ویستی خاویدا کۆبوونه ته وه و له خۆشوویستن و که راهه تدا له یه کتر جیا بوونه ته وه، ئه م جۆره نموونانه له قورئان و فه رمووده دا زۆرتن له وه ی هه مووی باس بکرین.

خودا مروقی به دبهیتاوه له سهر وتنی: ئەم کاره خودا خوۆشی دهویت، ئەو کاره بیزارو و ناپه سنده له لای خودا، فلان کارێک دهکات که خودا خوۆشی ناویت، قورئان پره له باسکردنی تووڤهیی و رقی خودا له دوژمنهکانی، ئەوه سیفته تیکه پێیهوه راوه ستاوه و سزا و نه فرهتی له سهر دروست ده بییت، نهک تووڤه ییه که خودی سزا و نه فره ته که بییت، به لکو ئەو دوانه شوینه واری تووڤه ییه که ی خودان، بۆیه جیاکاری ده کریت له نیوانیان ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَتُهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴾ النساء: ۹۳، جیاوازی خسته نیوان سزا و تووڤهیی و نه فره ته وه، هه ریه که یانی به سهر به خوۆ باس کرد جیا له دوانه که ی تر. له نزاکانی پیتغه مبه ر(ﷺ) ((اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك و أعوذ بعفائك من عقوبتك، و أعوذ بك منك))

سهرنجی په نابردنی پیتغه مبه ر(ﷺ) بده به سیفتهی رازیبوون (الرضا) له سیفتهی رق و تووڤهیی (السخط)، هه روه ها به کاری سه لامهتی و رزگار بوون له کاری سزادان (العقوبة)، یه که میان بۆ سیفته ته، دووه میان بۆ ئەو دهرئه نجامه یه لێیه وه سه ره لده دات، هه موو ئەوانه شی به ستۆته وه به خودی خودای موته عالی وه، هه موو ئەوانه ته نها بۆ ئەو ده گه پیتغه وه، نهک بۆ که سیکی تر، ئەوه ی په نای پی ده گرم: به ویست و بریاری تووڤه دات، ئەوه ی په نای پیده گرم له ره زامه ندی توو و سه لامه تی به ویست و بریای توویه، گه ر به توویت رازی ده بییت له به نده که ت و سه لامه تی ده که ییت، گه ر به توویت خه شمی لی ده گری و سزای ده ده ییت، په ناگرتنی من له وه یه که خه زی پی ناکه م و خوومی لی ده پارێزم، نه هیلانی ئەوه ی تووشم بین دیسان به ویستی توویه، خوۆشه ویست و بیزارو هه ر هه موو بۆ بریار و ویستی توو ده گه پیتغه وه، بۆیه په ناده گرم به توو له توو، په نام به هیز و توانا و ده سه لات و به زهیی و چاکه ی توویه له وه ی به هوی هیز و توانا و ده سه لات و دادپه روه ری تووه رووده دن، په نانا گرم به که سینک جگه له توو له که سینک جگه له توو، په نانا گرم به توو نه بییت له شتیک که له ویست و بریاری تووه سه رچاوه ده گریت، به لکو ئەوه تووی وام لیده که ی په نا بگرم له ویستی توو له و شته ی به ویستی خوۆت هاتۆته بوونه وه، بۆیه په ناده گرم به توو له توو.

ته نها ئەوانه ی به قوولی له گه ل زانستی خودا و ناسینیدا رۆچوون ده زانن چی له ناو ئەو چه ند وشه دایه له یه کتا په رستی و مه عریفه و به ندایه تی.



ناماژمان به شتیکی کم له ماناکه ی کرد، گەر به دواى هه موو رافه کردنیدا بچین کتیییکی چهند به رگی دهرده چیت، به لام دهرگاگه ت بۆ کراوه ته وه، گەر بچیته ژورده وه ئه وه ی چاو نه بیینیوه و گوئ نه بییستوه و به دلی مرؤفدا گوزهری نه کردوه ده بیینیت و ههستی پیده کهیت.

مه بهست: دابه شبوونی به دیهینراوه کان - له بینراو و سیفات و کردار - بۆ خۆشه ویست لای په روه ردگار و رازی پئی له گه ل بیزراو نابه سه ند له لای ئه و - سه حانه - به چه ندین جور به لگه خراوه ته روو، بویه کاریکی ئاشکرا و زانراوه له ناو ژیری و له ناو ده قدا، هه ر به و جور له ناو فیتره تی مرؤفدا، هه ر که س یه کسانى بخاته نیوان هه موو نه مانه وه ئه وه پیچه وانه ی ئه و فیتره ته ده جولیته وه که خودا مرؤفی له سه ر بارهیناوه، هه روه ها پیچه وانه ی ماقول و مه نقوله (المقول و المنقول) و له وه ی پیغه مبه ران هیناویانه چووته دهره وه.

بۆ چ شتیك خودا - سه حانه - سزای توندی له دنیا و دوارؤژدا جوراوجور کردوه و هه ندیکی نیشانی به نده کانی داوه؟ گه ر توندی توپه بوون و رقی نه بوايه له نه جامده رانی ئه و کارانه ئه و به و جوره بوغز و خه شمی له مه ر ئه و شتانه هه لئه ده گیرسا، بوونی بیزارى و بوغز له و شتانه: چه ندین جور ناخۆشى بۆ خاوه نه کانیا ن بریوه ته وه، هه ر به و جوره خۆشه ویستی بۆ ئه و شتانه ی خۆشیده ون و پییان رازییه له کاروکرده وه ی چاکه: چه ندین جور سه ره نه جامی باشی بۆ خاوه نه کانیا ن به ده ست هیناوه، بینینی ریز و گه وره یی له دنیا دا بۆ دۆستانى خودا و ته واوکردنی نیعمه ته کانی له سه ریا ن و سه رخستنیان و پالپشتی کردنیان و سووکایه تی به دوژمنه کانیا ن و سزادانیان و دابه زاندنی به لا بۆ سه ریا ن باشترین به لگه یه له سه ر خۆشه ویستی و بوغزی خودا، به لکو خودی دۆستایه تی له گه ل ئه وانه ی دۆستایه تی خودا ده که ن و دوژمنایه تی له گه ل ئه وانه ی دوژمنایه تی خودا ده که ن: بریتییه له چاوگه ی خۆشه ویستی و بوغزی خودا، دۆستایه تی بنچینه که ی خۆشه ویستییه، دوژمنایه تیش بنچینه که ی رق و بوغزه، نه ریکردنی سیفته ی "خۆشه ویستی و رق" نه ریکردنی حه قیقه تی دۆستایه تی و دوژمنایه تی.

بہ گشتی: بینینی دلان بق خوشه ویستی و رقی خودا وهك بینینی به رچاوا یه له ریزلینانی خودا بق دوسته کانی و سووککردنی دوزمنه کانی، له سه ر بابه تی "رازیبویون به قهزا و بریاری برپاوهش" دهوتریت:

یه کهم: به کام قوران و به کام سوننهت و به کام ژیری زانیتان رازیبویون به هموو نه وهی قهزا و قهدهری خودایی ده ریده کات پیویسته؟ به لکو دروسته، چجای پیویستبونی؟ نه وه کتیبه کهی خودا و سونه تی پیغه مبه ره کهی (ﷺ) و به لگه ی ژیری که هیچ یه کیک له و قسانه ی تیدا نییه و به ره وایان نه زانیوه.

به لکو هندیك له بریاره برپاوه کان خودا پیی رازیبه و رقی له هندیکی تره و لای ناپه سندن، به هموو قهزایه ک رازینین وهك چون قازی-سبحانه- خوی پیی رازی نییه، هر وهك چون هندیك له بینراوه برپاوه کان: مرؤه رووبه پووی خه شم ده که نه وه و رقی به سه ردا داده بارینن و دواچار نه فره تی لیده کری و به خراب باس ده کریت. پاشان دهوتریت قهزا دوو رووی هه یه:

یه کهم: وابهسته بوونی به خودای موهه عاله وه-سبحانه- له م رووه پیی رازیبه. دووه م: وابهسته بوونی به بنده وه و دانه پال نه وه، له م رووه وه: دابهش ده بیت بق نه وهی پیی رازیبه و نه وهی پیی رازی نییه.

نمونه ی نه وه: خوکوشتن-بق نمونه- دوو رووی هه یه: به وهی خودا نه اندازه گیری بق کردووه و بریویه ته وه و نوسیویه تی و ویستویه تی و کردویه تی به نه جه لیک بق کوزراوه که و کوتایی ته منی: پیی رازیبه، له و رووه که له بکرزه که کاره که ده وه شپته وه و نه جامیداوه و به دهستی هیناوه و به ویستی خوی کاره که ی کردووه و به و کرداره ی له خودا یاخیبووه: له م رووه خودا رقی لیته تی و پیی رازی نییه.

❖ جاودیبری کرداره کانت بکه..... و تاوتویی دهروونی خوت بکه

له عابیداندا که سانیک هه ن لیبران و توانایان هه لیان ده نینن بق زور کردنی کار و کرده وهی چاکه، به بی سه رنجدانی نهنگی دهروون و کردار هه روه ها پشکنینی فیل و پیلانه کانی نه فس، نه وهی هه لیان ده نیت بق زورکردنی کارو کرده وهی باش بینینی نه و کارانه و سه رسامبوونه پتیان، گه ر خویمان یه کلابکردبایه ته وه بق پشکنینی نه فس و

کردار و دادگایی کردنی نەفس لەسەریان، جیاکردنەوهی بەشی دەروون لەو حەق و رەواپەتییە تییدا، ئەوا ئەو کارە سەرقالی دەکردن بەخۆیەوه و ئەوەندە خەریکی زۆرکردنی کردار نەدەبوون، لەو پێناوەدا کاری کەمی عابید چاودێر بۆ کردارەکانی لەسەری ئاسانە و هەولێ زۆرکردنی دەدات و وەک کاری دەقیپۆهگیراوی لێدیت، کاتێک دەیهوێت کارەکانی لە خەوش و خال پاک بکاتەوه و لە لێلی پالڤتەیان بکات لەوانە دێک ودالی ریا: دەبینیت ئەو کارە وەک قورسی چیاکان قورسە بۆیە لەبەرچاوی ئەو کارە بەکەم رادەگیریت، بەلام گەر شیرینی تێدا بینییەوه لەسەری ئاسان دەبیت و شان دەداتە ژێر قورسییەکە و بەو ئەرکە هەلدەستی و تام و چێژی لێ دەبینیت لەگەڵ قورسییەکەیدا.

گەر ویستت لەم بێرە وەک پێویست تێبگە سەرنجی کاتی خوێندنەوهی ئەم بابەتە بدە، گەر پشتت هەلکرد لە ئەرکەکانی و تێپارمان لە مەوداکانی و تێگەیشتن و ژنەوتنی یەک بە یەک ئایەتەکان و بەشت لە گوتاری ئەو ئایەتە و دابەزاندنیان وەک دەواپەک بۆ چارەسەری دل و پابەندبوون پێیانەوه، چۆن کۆی بابەتەکە دەبینی -یان زۆریە ی بابەتەکە، یاخود بەشێکی - بە ئاسانی و رەوانی، داوای خوێندنەوهی زۆرتر بکەیت، گەر خۆت پابەند کرد بە تێپارمان و ناسینی مەرام و مەبەستەوه، و سەرنجی ئەوهی تاییەتە بە تۆ تاکو بەندایەتی پێ ئەنجام بدە، و دابەزاندنی دەواکانی بۆ چارەسەری دل و داوای شیفای پێیان لە خودا، ئەوا ناتوانی سورهتەکە یان ئایەتەکە بەجێهێڵی بۆ سورهت و ئایەتێکی تر، هەر بەو جۆرە گەر هەموو دلێت لەسەر ئەنجامدانی دوو رکات نوێژ کۆبوویەوه، دلێت بە باشی تیایدا نامادە بوو، هەر بەو جۆرە لێوان لێو بوو بە ترس و چاودێری خودایی، ئەوا ئەنجامدانی دوو رکاتی تر کۆشش و ماندوو بوونی زۆری دەوێت، بەلام گەر دل نامادەیی و ترس و چاودێری لە نوێژەکەدا تێدا نەبیت ئەوا چەندین رکات بە ئاسانی ئەنجام دەدە، بۆیە زۆر کردنی کاروکردهوهی باش بەبێ رەچاوکردنی ئافەتەکانی و نەنگی و ناتەواوییەکانی بەلگەپە لەسەر کەمی فیهقه و تێگەیشتن.

ئەنجامدەری ئەو کارانە و دەبینیت کە حەقی لەسەر خوا هەیه لە پاداشتی چاکەکانیدا بەهەشتی نەعیم و ریزوانی پێ بدریت، بۆیە کارەکانی خۆی لەبەرچاوی زۆر

دهبیت له گه ل بئناگایی له ناته واوی کاروکرده وه کانی، نه وه نازانیت هیچ کس به کرده وه کانی خوی له ناگر رزگاری نابیت مه گه به لیبوردنی خودا و به زهیی به رینی نه و- سبحانه-.

گومانی تیدا نییه ته نها نه جامدانی کاروکرده وه کان به نه دامه کان به بی ناماده بوونی دل و چاودیری و روکردنه خودا: قازانجیان که مه له دونیاو دواروژدا، زور له سه مرؤف ده که ویت، نه وه وه ک کرداریک وایه نه نجام درابیت به بی شوینکه وتنی پیغه مبه ر(ﷺ) و بوونی ئیخلاص تیایدا بۆ خودا، نه و کارانه- با زوریش بن- ماندووکه ر و بیکه لکن، هر به و جوره کار و کرده وهی تویکل و روواله تی وه ک دارخورمای بیهر وایه که دیمه نیکی به رچاری هیه و هیچ به ریک ناگریت، خودا ته نها نه وه بۆ به نده که ی له نویژ ده نوسیت که تییگه یشتووه.

به لام خۆشه ویستین که س له لای خودا: نه وانه ن که کرداری چاکه زور ده کن له گه ل چاودیری کردنی نه و کاره چاکانه، خودای موده عال ده فه رمویت ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْإِنسَانِ مَا يَهْتُمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِقُلُوبِكُمْ لَا تُؤْمِنُوا حَتَّىٰ تَكُونَ لِقَاءِ رَبِّكُمْ وَأَنْتُمْ تُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾﴾ الذاریات: ١٧ - ١٨، سه سه ن ده فه رمویت: نویژه کانیان تا به ره به یان دریز ده کرده وه، پاشان داده نیشن بن داوای لیخوشبوون له خودا. پیغه مبه ر(ﷺ) ده فه رمویت ((سابعوا بین الحج والعمرة، فانهما یفیان الفقر والذنوب كما یفنی الکفر خبث الحدید))، هر وه ها له وه لای که سینکدا که داوای لی کرد وه سینتی بۆ بکات به شتیک بۆ رزگار بوون ده سستی پیوه بگریت فه رمووی ((لا یزال لسانک رطبا من ذکر الله))

نابین هر مه مووی زور کردنی کاروکرده وهی چاکه یه، خۆشه ویستین دروستکراو له لای خودا نه وانه ن که مه زنتین کاری چاکه یان هیه، له فه رموده یه کی سه حیجی قودسیدا هاتووه ((ما تقرب إلي عبدي بمثل أداء ما افترضت علیه، ولا یزال عبدي یقرب إلي بالتواضع حتی أحببه، فإذا أحببته كنت سمعه الذي یسمع به، وبصره الذي یبصر به، ویده التي یتطش بها، ورجله التي یمشی بها، فلی یسمع و یرى یبصر و یری یطش و یری یمشی، ولئن سألتی لأعطینه ولنن اصعاذنی لأعیلنه)) نه مه پاداشت و ریزلینانه بۆ کاروکرده وهی چاک و زوریان.

گوناھى بچووکی باوەردار..... گەورەیه

هەر وهه: به کەم ته ماشاکردنی گوناھ خرابه، هەر وه ک چون به زۆر ته ماشاکردنی کرداری چاکه خرابهیه، خوداناس که سیکه چاکه کانی خۆی له بهرچاو بچووکه و خرابه کانی خۆی لا گه ورهیه، هه تا چاکه له بهر چاوت بچووکه بێت له لای خودا گه وره ده بێت، هەر به و جۆره هه تا چاکه له لات گه وره بێت له لای خودا بچووکه ده بێته وه، خرابه کانی هەر به و جۆره ن. هەر کهس خودا و ئه وهی شایستهی خودای موهتعهاله له به ندایه تی ناسی چاکه کانی خۆی له بهرچاو بزر ده بێت و زۆر له بهرچاوی بچووکه ده بنه وه، له وه تیده گات ئه و کردارانه بۆ ئه وه ناشین له سزای خودایی رزگاری بکه ن، ئه وهی شایستهی عزیزه تی خودایه و بۆی ئه و شیاوه له به ندایه تی شتیکی تره. هه تا زۆرتر نه نجام بدات به که متر و بچووکه تر ته ماشایان ده کات، چونکه هه تا هه ولێ زۆرتر بدات بۆ کاری چاکه ده رگای مه عرفه ی زۆرتر ده رباره ی خودا و نزیکبوون له خودا به پوویدا ده کاته وه، که دلی مه زنی و شکومه ندی خودا- سبحانه- ده بینیت هه رچی کاروکرده وهی چاکه یه له بهرچاوی بچووکه ده بنه وه با ئه وه نده قورس و زۆر بێت هاوتای کاروکرده وهی ئینس و جین بێت، گه ر کاره کانی له بهرچاو مه زن و گه وره بوون ئه وه به لگه ی بێ به شبوونیه تی له گه یشتن به خودا، نه ده یناسی و نه ده زانی چ شتیکی شایستهی ئه وه- سبحانه-، به پیتی ئه و مه عرفه یه و مه عرفه ی به نه فسی خۆی گوناھه کانی خۆی لا گه وره و مه زن ده بێت، به هۆی بینینی حق- سبحانه- و ئه وهی شایسته یه تی و که مته رخه می له هه ستان به وهی داوای کردوه، هه روه ها نه نجامدانیان به و جۆره ی خودا پیتی خۆشه و له سه ری رازییه له هه مو روویه که وه.

وهستان..... گه رانه وهیه

ته ویه ی که سانی تایبه ت له به فیرۆدانی کاتدایه له شتی پڕ و پووچدا، چونکه سه رده کیشیت بۆ ده رگای کاری خراب و نزم، و نووری چاودێری خامۆش ده کات، ئه و که سه ی که پارێزگاری له کاته کانی ده کات به ره و پله ی که مال سه رده که ویت، گه ر کاته کانی به فیرۆ بدات له پێگه ی خۆیدا ناوه ستیت، به لکو به ره و پله ی نزم ده گه رپته وه، گه ر به ره و پێشه وه نه پروات ئه وا به دلنیا ییه وه بۆ دواوه ده گه رپته وه، به نده ی خودا له جووله و رویشته ندایه و ناوه ستیت، یان بۆ سه ره وه یان بۆ خواره وه،

یا بۆ پیشه‌وه یان بۆ دواوه، نه له سروشتدا و نه له شه‌ریعه‌تدا وه‌ستان بوونی نییه، ته‌نجا قوناغ بپینه به خیرترین شیوه یان به‌ره‌و به‌ه‌شت، یان به‌ره‌و دۆزه‌خ، خیرا و هیواش، پیشکه‌وتوو و دواکه‌وتوو، له‌سه‌ر ریگه وه‌ستان نییه، به‌لکو ته‌نجا له ئاراسته‌دا له‌یه‌کتر جیاوازن، هه‌روه‌ها جیاوازی له خیرایی و هیواشی ﴿إِنَّمَا لِأَحَدِي الْكَبْرِ﴾ (۳۵) نَدِیرا لِّلْبَشَرِ ﴿۳۶﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقُمْ أَن يُبَازَرَ ﴿۳۷﴾ المدثر: ۳۵ - ۳۷، باسی وه‌ستاوی نه‌کرد، چونکه شوینیک نییه له نیوان به‌ه‌شت و دۆزه‌خدا، هیچ ریگه‌یه‌ک جگه له ریگه بۆ نه‌و دوو ماله له‌به‌رده‌م سالیکدا نییه، هه‌ر که‌س به‌ کرده‌وه‌ی چاکه پیشنه‌که‌وینت بۆ نه‌و ماله یان نه‌وا به‌ کرده‌وه‌ی خراپه دواکه‌وینت به‌ره‌و نه‌و ماله یان.

گه‌ر بلایی: هه‌ر که‌سینکی تیکۆشه‌ر بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی نه‌وه‌ی داوای ده‌کات روویه‌پووی وه‌ستان و ساردبوونه‌وه ده‌بیت، پاشان راست ده‌بیته‌وه بۆ گه‌یشتن به‌مه‌به‌سته‌که‌ی. ده‌لیم: ده‌بی نه‌وه رووبدات، به‌لام که‌سی وه‌ستاو دوو حالێ هه‌یه: یان ده‌وه‌ستیت بۆ جه‌نگ و جوړکردنی خوێ و ئاماده‌کردنی نه‌فسی خو بۆ به‌ره‌و خوداچوون، نه‌م وه‌ستانه به‌شیکه له رویشتن به‌ره‌و خودا و وه‌ستانه‌که زیانی پی ناگه‌یه‌نیت، چونکه ((بۆ هه‌ر کارێک لوتکه‌یه‌ک هه‌یه تیایدا ده‌گاته نه‌وپه‌ری چالاک، بۆ هه‌ر گه‌یشتنه لوتکه‌یه‌کیش ساردبوونه‌وه و خاوبوونه‌وه‌ی هه‌یه)).

یان ده‌وه‌ستیت به‌هۆی بانگی بانگه‌ریک له‌دواوه، هه‌روه‌ها به‌هۆی هیزیکه‌وه که رایده‌کیشیت، گه‌ر وه‌لامی دایه‌وه داوی ده‌خات، گه‌ر خودا به‌به‌زه‌یی خوێ گه‌یشته فریای و ناگاداری کرد له رویشتنی کاروانه‌که و دواکه‌وتنی نه‌و، نه‌وا وه‌ک راپه‌پینی که‌سینکی تووره له داب‌پان و دواکه‌وتن راده‌په‌پیت، هه‌ولده‌دات و رویشتنی خیرا ده‌کات بۆ گه‌یشتنه‌وه به‌کاروان، گه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌گه‌ل بانگه‌ری دواکه‌وتن و گوویی بۆ گرت رازی نابیت بیگه‌په‌په‌وه بۆ حالێ یه‌که‌می له بیناگابوون و چوون به‌ده‌م داوای چه‌زه‌کانه‌وه به‌لکو ده‌یگه‌په‌په‌وه بۆ خراپه‌ترین شوین و جیگه، نه‌وه‌ش وه‌ک شکستیک وایه داوی چاکبوونه‌وه له نه‌خۆشیه‌ک که ترسه‌که‌ی زۆرتر و سه‌خته‌ره.

به‌گه‌شتی: گه‌ر خودا (ﷻ) فریای نه‌و به‌نده که‌وت و ده‌ره‌په‌نا له ده‌ستی دۆزمنه‌که‌ی و رزگاری کرد، نه‌گه‌ر نه‌و تاکو مردن بۆ دواوه ده‌گه‌په‌په‌وه، بۆ دواوه ده‌گه‌په‌په‌وه و پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه و پشت هه‌لده‌کات، هیچ هیزیکیش جگه له هیزی خودا بوونی نییه و پارێزراویش که‌سینکه خودا پارێزگاری لی بکات.

له سهرو نه مه وه مه قامیکی تریق تهویه ههیه، بهرزتر و تاییه تتره، تهنا کهسانی تاییهت و خواویست دهیزانن و دهیناسن، نهوانهی کاروکرده وه و حال و قسه و گوفتاری چاکه ی خویان بۆ خوشه ویسته که یان به کهم دهزانن، هه میسه به چاری کهم و کورت سهیری ده کهن، شانوشکو و گورهیی خودا مهزنتر و بالاتر ته ماشا ده کهن له وهی له خویان و کارهکانیان رازی بن، نهوان به خراپترین و کهمترین شیوه سهرنجی کارهکانیان ده دهن، گهر نه یانتوانی مه بهست و مه رامی خوشه ویسته که یان جیبه جی بکهن و بیئاگابوون لی نهوا تهویه ده کهن، وهک تهویه کردنی که سیک گوناھ و تاوانی مه زنی نهجام دابیت، بۆیه تهویه یان لی جیانا بیهته وه، تهویه ی نه مان رهنگیکه تهویه ی خه لکی تر رهنگیکه تره ﴿وَقَوْكَ كَلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿۷۶﴾﴾ یوسف: ۷۶، تا خوشه ویستی یان بۆ خودا زیاد بکات ناسینیان به خودا زیاد دهکات و کهمته رخه می خویان ده بینن، بۆیه تهویه که یان مه زن ده بیته و ترسیان له خودا زیاتر ده بیته، بیژکرده وه یان له نهفسی خویان زۆتر ده بیته، نهوهی نهوان تهویه ی لی ده کهن لهوانه یه چاکه ی کهسانی تر بیته.



ياسا و ريساكانى تہوبہ

كەمىك باسى ياسا و ريساكانى تہوبہ دەكەين، پئويستىيەكى زۆر ھەيە بەم بابەتە و شىا و نىيە بەندەى خدا نەيزانىت.

لەوانە: دەستبردن بۆ تہوبە لە گوناھان فەرزىكە دەبىت يەكسەر و بەبى دواخستن ئەجام بدرىت، ھەركات تہوبەى دواخستن بەو دواخستنە ديسان ياخيپووە، گەر لە گوناھان تہوبەى كرد تہوبەيەكى تىرى لەسەر دەمىنىت ئەو ھەش تہوبە كردنە لە دواخستنى تہوبە، كەم جار ئەمە بە بىرى تۆبەكاردا گوزەر دەكات، بەلكو لای ئەو: گەر لە گوناھ تہوبەى كرد ھىچى لەسەر نامىنىت، بەلام تہوبەيەكى تىرى لەسەر ماوہ ئەو ھەش تہوبەيە لە دواخستنى تہوبە، لەمەش رزگارى نايىت بە تہوبەيەكى گشتى نەبىت، تہوبە لە گوناھانەى دەيزانىت و لەو گوناھانەى نايىت، ئەو ھەش بەندە نايىت زۆر زياترە لە گوناھانەى دەيزانىت، نەزانين نايىتە بيانو بۆ تہوبە كردن لە گوناھ نەزانراوہكان ئەگەر كەسەكە ئەھلى زانست بىت، ئەو بە وازھىتان لە زانست كردار بوو بە كەسىكى ياخى، ياخيپوونى ئەو كەسە خرابتر و توندترە، لە سەحىحى ئىبن حەبباندە ھاتووە، كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى ((ھاوہ لدا نان بۆ خودا لە ناو ئەم ئوممەتەدا لە تەپەى پى مېروولە شاراوہ ترە، ئەبوبەكر فەرمووى: چۆن خۆمانى لى رزگار بكەين ئەى پىغەمبەرى خودا؟ فەرمووى: بلىت: "اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلم و أستغفرك لما لا أعلم").

ئەمە دواى لىخۆشبوونى گوناھىكە كە خودا دەزانىت گوناھە و بەندە نايىت.

لە فەرموودەى سەحىحدا لە پىغەمبەرى خوداوە (ﷺ) ((لە نوێژەكانىدا دەپاراپوہ: "اللهم اغفر لي خطيئتي وجهلي واسراي في أمري وما أنت أعلم به مني، اللهم اغفر لي جدي وهزلي و خطئي وعمدي وكل ذلك عندي اللهم اغفر ما قدمت وما أخرت وما أسسرت و ما أعلنت وما أنت أعلم به مني، أنت إلهي لا إله إلا أنت"))

لە فەرموودەيەكى تردا ((اللهم اغفر لي ذنبي ذقه وجله، خطاه وعمده، سره وعلانيته، أوله وآخره))

ئەم گشتاندىن و گشتگىرىيە بۆ ئەو ھەش بەندە لەو ھەش دەيزانىت و لەو ھەش نايىت تہوبە بكات.

﴿ تەوبە بە ھەمىشەيى نوئ دەبىتەوھە ﴾

لە ياساكانى تەوبە: ئايا مەرجه بۆ ئەوھى تەوبەكەي دروست بىت ھەرگىز نەگەرپتەوھە بۆ سەر گوناھەكانى پېشوو، يان ئەوھە مەرجه نىيە؟ ھەندىك لە خەلكى: نەگەرپانەوھەيان بۆ سەر گوناھان كوردوھە بە مەرجه و دەلئىن: ھەركات گەرپاھەوھە بۆ سەر گوناھ دەردەكەوئىت كە تەوبەكەي باتل و نادروست بووھە. زۆرپەيان لەسەر ئەوھەن كە نەگەرپانەوھە بۆ سەر گوناھ مەرجه نىيە، بەلكو دروستىي تەوبە لەسەر دەستكېشانەوھە لە گوناھ و پەشيمانى و لىبىران بۆ ئەوھى نەگەرپتەوھە وەستاوھە. گەر تەوبەكردنەكە حەقى مەزھى تىدابوو، ئايا مەرجه حەقەكە بگىرپتەوھە؟ بەدرىزى قسەي لەبارەوھە دەكەين-إنشاءالله- گەر گەرپاھەوھە سەر گوناھ لەگەل ئەوھى لە كاتى تەوبەكردندا بىرارى دابوو نەگەرپتەوھە سەرى وەك ئەوھە واپە كە دەست بە گوناھىكى تر بكات و تەوبەكەي يەكەم جارى بەتال ناكاتەوھە.

بابەتەكە لەسەر بنچىنەيەك بىناكراوھە ئەوھەش: بەندە كە تەوبە لە گوناھ دەكەت و پاشان دەگەرپتەوھە سەرى ئايا كۆلى ئەو گوناھانەي بۆ دەگەرپتەوھە كە پېشتر تەوبەي لى كوردوو و دواتر گەرپاھەتەوھە سەريان، بەجۆرىك لەسەر ئەوانەي پېشوو و ئەمانەي دواتر سزا بدرىت گەر سووربوو لەسەر گوناھان تا مردن؟ يان ئەوانەي پېشوو بە تەواوى پوچ بوونەتەوھە و گوناھەكان ناگەرپتەوھە بۆ سەرى و تەنھا لەسەر گوناھەكانى دواتر سزا دەدرىت گەر تەوبەيان لى نەكات؟

لەسەر ئەم بنچىنەيە دوو قسە ھەيە:

دەستەيەك دەلئىن: گوناھەكانى يەكەم جارى بۆ دەگەرپتەوھە، بەھۆى تىكچووئى تەوبەكەيەوھە و پوچكردنەوھە بەھۆى گەرپانەوھە بۆ سەرى.

ئەمانە دەلئىن: مەنزىلەي تەوبەكردن لە گوناھ وەك مەنزىلەي ئيمان واپە لە بىباوھەپى، مەزھى بىباوھەپى كە موسلمان دەبىت موسلمانبوونەكەي ھەموو گوناھى بىباوھەپى و ئەوھى بەدوايدا دىت دەشۆرپتەوھە، گەر پاشگەزىبووھەوھە لە ئىسلام گوناھەكانى سەرھەتا و گوناھى پاشگەزىبوونەكەي دىتەوھە سەر، وەك لە فەرموودەيەكى سەحىئىدا لە پىغەمبەرى خوداوھە (ﷺ) فەرمووھەتى ((ھەر كەس لە ئىسلامدا باشى ئەنجامدا ئەوا گوناھى سەردەمى نەفامى ناكەوئىتە گەردن، ھەر كەس شىش لە ئىسلامدا خراپەي

نه جامدا گوناھی پيشوو و دواي دهكه ويته گهردن))، نه مه حالي كه سيكه موسلمان بووه و له موسلمانبوونه كهيدا خرابه ي نه جامداوه، وهك زانراوه پاشگه زبوونه وه گه ورتين گوناھه له ئيسلامدا، گه گوناھي سه ره ده مي بيياوه پي بيته گهردني و موسلمانبووني نيوان دوو بيياوه پي له كوئي نه كاته وه، هه ره به و جوړه ته و به ي نيوان دوو گوناھه گوناھه كه ي پيشوو ناسرپته وه، وهك چوڻ ريگر نيبه له گوناھي پاشتر.

دهلئين: له بهر نه وه ي دروستي ته و به به برده وامييه وه به ستراوه، هه روه ها گر يدراوه به وه فاداري به ته و به وه و وابسته بوون به مه رجيكه وه كه ته و به كه تيا ده چي ت ده بيت به ونبووني نه و مه رجه، وهك چوڻ دروستي ئيسلام مه رجداركراوه به به برده وامييون له سه ري و وه فاداري به هاتنه سه ر ئيسلامه كه ي.

دهلئين: ته و به پيويسته به پيويستبووني گرته نه ناميزي هه موو ته مه ن، كاته كه ي دريژايي ته مه نه، پيويسته له سه ري به هه موو ته مه ني حوكمه كه ي له گه ل بيت، ته و به بو ته مه ن وهك خو گرته وه وايه له هه موو نه و شتانه ي روژوو به تال ده كه نه وه، گه ر زو به ي روژه كه ي به روژوو بوو پاشان به شتيك روژوو كه ي شكاند نه و نه و به شه ي له روژ كه تيايدا به روژوو بووه به تال ده بيته وه و به كه لكي ناخوات و وهك نه وه وايه روژه كه ي به روژوو نه بووييت.

دهلئين نه وه ي ده بيته به لگه له سه ر نه مه: نه و فه رموده سه حيه به ي پيغه مبه ري خودايه (ﷺ) كه ده فه رمويت ((به نده كار ده كات به كاري نه هلي به هه شت تا له نيوان نه و به هه شتدا دووري باليك ده مي تيت، نوو سراوي لي هه لده گه رپته وه (لي پيش ده كه وي ت) به كاري نه هلي ناگر كار ده كات و ده چي ته ناو ناگره وه))، نه مه گشتگيرتره له وه ي كرداري دووه م بيياوه پييه ك بيت سه ري ده ريچي ت له مانه وه ي هه تاهه تايي له ناگردا، يان گوناھيك بيت سه ري له چوونه ناگره وه ده ريچي ت، فه رموده كه نافه رموي (فترت فيفارق الإسلام) پاشگه ز ده بيته وه و له ئيسلام جيا ده بيته وه، به لكو هه والمان پي ده دات: نه و به كرداريك كار ده كات شايسته ي ناگري ده كات، له هه ندي سونه ندا ((به نده شه ست سال به ندايه تي خودا ده كات، تا ده گاته سه ره مه رگ له وه سي ته كه يدا سته م ده كات و ده چي ته ناو ناگره وه))، سه ره نه نجامي خراب گشتگيرتره له وه ي سه ره نه نجامي خراب بيت به بيياوه پي يان به ياخي بوون، كرداره كان به كو تاييه كان ده پيورين.

گەر بو تریت: ئەمە پووچبوونەوهی چاکە بە خراپە لەخۆ دەگریت، کە ئەمە قەسە
 موعتەزێلە، قورئان و فەرموودە ناماژە بەوه دەدەن کە چاکە خراپە دەسپێتەوه
 نەک بە پێچەوانەوه، قورئان دەفەرمویت ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِفَاتِ﴾ هود: ۱۱۴،
 پێغەمبەر(ﷺ) دەفەرمویت ((لە هەر شوێنیک هەیت لە خودا بترسە، بەدوای خراپەدا
 چاکە ئەنجام بدە دەسپێتەوه، لەگەڵ خەلکی بە رهوشتی جوان تیکەڵ بیه)).

وتراوه: قورئان و سوننەت ناماژە بە کێشانه و پێوانەیی هەموو کردارەکان دەکەن،
 لێرهشەوه باس لە پووچبوونەوهی چاکە بە خراپە دەگریت، قورئانیش بەشیکی
 دژایەتی نییە لەگەڵ بەشیکی تریدا، قورئان رەد ناکریتەوه تەنها لەبەر ئەوهی
 موعتەزێلە-ئەهلی ئارەزوو و دەمارگیری- ئەو رایەیان هەیه، بەلکو حەق هەر کەس
 بیلێت ئیمە قیوولی دەکەین، باتلێش هەر کەس بیلێت رەد دەکریتەوه.

کێشانه و پێوانەیی کردارەکان لەم سوورەت و ئایەتەدا ناماژە پێکراوه
 ((الأعراف(۸-۹)، الأنبياء (۴۷)، المؤمنون (۱۰۱-۱۱۱)، القارعة، الحاقة (۱۹-۳۷))

بۆ پووچەلکردنەوهی کردارەکان: خودای موعتەعال دەفەرمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ محمد: ۳۳، "بەتالبوونەوه" لێرهدا بە
 "پاشگەزبوونەوه" تەفسیر کراوه، چونکە گەورەترین بەتالکەرەوهیه، نەک
 بەتالکەرەوه لەناو پاشگەزبوونەوهدا بێت، خودای موعتەعال دەفەرمویت ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صِدْقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ﴾ البقرة: ۲۶۴،
 ئەم دوو هۆیه-منەت و ئازار- دواتر روویکرده بەخشین و بەتالیان کردەوه، خودای
 موعتەعال لە پووچبوونەوهی پاداشتی هەر یەک لەو دوانە بەتال کردنەوهکە-بە
 منەت و ئازار- شوپهاندوو بە حالی بەخشندەیهکی ریا باز، خودای موعتەعال
 دەفەرمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ
 كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ الحجرات: ۲، لە
 فەرموودەیی سەحیددا لە پێغەمبەری خوداوه(ﷺ) فەرموویەتی ((هەر کەس نوێژی
 عەسری واز لێ هێنا کرداری چاکەیی بەتال بوو تەوه))، عائشە-خودای لێ رازی
 بێت- بە دایکی کورپیکی "زەیدی کورپی ئیبن نەرقەم"-کە فرۆشرا بوو- فەرمووی
 ((هەوال بە زەید بدە کە جیهادهکە لەگەڵ پێغەمبەر(ﷺ) بەتال بوو تەوه مەگەر
 تەوبە بکات))، ئیمامی ئەحمەد لەسەر ئەم ریبوایەتە ئەفەرمویت: بەندە گەر لەخۆی

ترسا دەتوانىت ئۇن بەيئىت، قەرز بىكات و ئۇن بەيئىت، با نەكە و یتە ناو حەرامەو وە
 كردارەكانى پوچ بىنەو.

گەر رىسای شەرىعەت جىگىر بوو-كە ھەندىك خراپە ھەن چاكە دەشۆرنەو وە بە
 كۆدەنگى و ھەندىكىش بە دەقى رۆشن- دروستە بلئىن كە خراپەى گەپانەو وە بۇ سەر
 گوناھان چاكەى تەوبە دەسپىتەو، تەوبە وای لى دىت وەك ئەو وەى ھەر نەكرابىت،
 ھەردو كردارەكە يەك دەگىن و پەردە لە نىوانیاندا نامىنئەو، بۆيە كارىگەرى بۇ
 ھەردووكيان دەگەپتەو.

دەلئىن: قورئان و سوننەت و كۆدەنگى سەلەف لەسەر كىشاشەنە و پىوانەكردنى كردان،
 سوودەكەى: بەھەندىگرتنى تاي قورس و بۆيە كارىگەرى و كارى بۇ ئەو لە خوار تاي
 سوکەو وەيە، ئىبن مەسعود- خواى لى رازى بىت- دەفەرموئەت ((لە رۆژى دوايىدا خەلكى
 دادگابى دەكرىن، ھەر كەس خراپەكانى بە يەك دانە لە چاكەكانى زۆرتەر بوو دەچىتە ناو
 ئاگرەو، ھەر كەس چاكەكانى بە يەك دانە لە خراپەكانى زۆرتەر بىت دەچىتە
 بەھەشتەو))، پاشان ئەم ئايەتەى خويندەو **﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۸ ﴾** وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ ﴿ الأعراف: ۸ -
 ۹، پاشان فەرموئەى: ((ترازوو بە كىشى گەردىلە بەك دادەبەزىت يان بەرز دەبىتەو))

دەستەيەكى تر بەلگە دەھىننەو- ئەو دەستەيەى كە دەلئىن گوناھى ئەو خراپانەى
 پىشتىرى بۇ ناگەپتەو كە تەوبەكەى شكاند- چونكە ئەو گوناھانە بە تەوبەكە
 سپاونەتەو و وەك ئەو ھەيان لىھاتوو كە ئەنجامى نەدايىت، وەك ئەو وەى ھەر نەبن،
 بۆيە جارىكى تر بۆى ناگەپتەو، بەلكو گوناھ گوناھى تىھەلچوونەو وەيە، نەك رابردو.
 دەلئىن: مەرجى تەوبە بىگوناھى نىيە ھەتا مردن، بەلكو گەر پەشىمان بوو وە
 دەستى لە گوناھ گرتەو و لىبرا بۇ ئەو وەى نەگەپتەو سەرى: گوناھەكانى
 دەسپىتەو، گەر تىبھەلكردەو گوناھەكانى تىھەلدەكەنەو.

دەلئىن ئەمە وەك بىباو و پىوون نىيە كە كردارەكان پوچ دەكاتەو، بىباو و پى شتىكى
 ترە بۆيە ھەرچى چاكەيە دەسپىتەو، گەپانەو بۇ سەر گوناھ ئەو وەى ئەنجامى داو
 لە چاكە بەتال ناكاتەو.

دەلئىن: تەوبە گەورەترین چاكەيە گەر گەپانەو وەى بۇ گوناھ بەتالى بكاتەو ئەو
 چاكەكانى تىرىش بەتال دەكاتەو، ئەمەش قەسەيەكى باتلە و ھاوشىو وەى مەزھەبى

خه‌واربجه‌کانه که به گوناخه‌لکیان بیباوه‌ی ده‌کرد، هه‌روه‌ها هاوشیوه‌ی مه‌زه‌به‌ی موعته‌زیله‌به که بیبان وایه که به گوناخی گه‌وره موسلمان له ناگردا بۆ هه‌تاهه‌تایه ده‌مینیته‌وه، با هه‌زاران چاکه‌ی نه‌نجام دابیت، هه‌ردوو ده‌سته‌که هاوپان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که خاوه‌ن گوناخی گه‌وره بۆ هه‌تاهه‌تایه له ناگردا ده‌مینیته‌وه، به‌لام خه‌واربجه‌کان به کافرین دانان، به‌لام موعته‌زیله‌کان به فاسق، هه‌ردوو مه‌زه‌به‌که له نیسلامدا باتله، پیچه‌وانه‌ی قورشان و فه‌رموده و نه‌قل و دادپه‌روه‌ی خودایه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظِلُّمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿النساء: ۴۰

ده‌لین: نیمان نه‌حمه‌د له مه‌سنه‌ده‌که‌یدا هیناویه‌تی بۆ لای پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌رزکراوه‌ته‌وه ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ الْمُفْتَاحَ التَّوَّابَ))

ده‌لیم: نه‌وه نه‌وه‌که‌سه‌یه هه‌رکات به گوناخه‌تووشی فیتنه ده‌بیت ته‌وبه ده‌کات، گه‌ر گه‌پانه‌وه بۆ سه‌ر گوناخه‌ته‌وبه‌که‌ی پوچ بکردبایه‌ته‌وه خۆشه‌ویستی خودا نه‌ده‌بوو، به‌لکو سه‌ری ده‌کیشا بۆ رقی خودایی.

ده‌لین: خودای موعته‌عال قبولی ته‌وبه‌ی گریداوه به داوای لیخۆشبوون و به‌رده‌وام نه‌بوون و نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر گوناخه، خودای موعته‌عال ده‌فه‌رمویت ﴿وَإِذْ يَكَادُ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَنْ يَكُنَّ الْإِلَهَ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ﴿آل عمران: ۱۳۵، سوودبوون: دامه‌زاندنی دل له سه‌ر نه‌نجامدانی گوناخه‌که‌ی بۆ ریکبکه‌ویت، نه‌مه نه‌وه‌که‌سه‌یه لیخۆشبوونی لی قه‌ده‌غه ده‌کریت.

ده‌لین: به‌رده‌وامبوونی ته‌وبه: مه‌رجی که‌مال و سوودی ته‌وبه‌یه، نه‌که مه‌رجی دروستی ته‌وبه‌که‌ی له‌وه‌ی لیتی وه‌شاوه‌ته‌وه، په‌رسشه‌کانیش به‌و جووره‌نین، وه‌که رۆڤوو و ژماره‌ی رکاته‌کانی نویتز، نه‌وانه‌یه‌که په‌رسشن وه‌رناگیرین به نه‌نجامدانی هه‌موو پایه و به‌شه‌کانی نه‌بیت، به‌لام ته‌وبه‌بریتییه له ژماره‌یه‌که به‌ندایه‌تی به ژماره‌ی گوناخه‌کان، هه‌ر گوناخه‌یک ته‌وبه‌یه‌کی تایبته به‌خۆی هه‌یه، گه‌ر به‌ندایه‌تییه‌کی نه‌نجام دا و یه‌کیکی تری واز لی هینا، نه‌وا نه‌وه‌ی وازی لی هیناوه نابیتته هۆی به‌تالبوونه‌وه‌ی نه‌وه‌ی نه‌نجامداوه، وه‌که پیشتەر ئاماژه‌ی پیدرا.

بەلكو ھاوشىۋەى ئەمە: لە رەمەزان ھەندىك بگرىت و ھەندىك بشكىتت بەبى
بىانويەكى شەرى، ئايا ئەوەى شكاندويەتى پاداشتى ئەو رۆزانە بەتال دەكەنەوہ
كە بەپۆڭو بووہ؟

يان ھاوشىۋەى ئەو كەسەى نوپژ دەكات و بەپۆڭو نابىت، يان زەكات دەدات و حج
ناكات.

خالى بابەتەكە: تەوبەى پىشتەر چاكەيە و گەرانەوہ بۆ گوناھ خراپەيە، بۆيە گەرانەوہكە
ئەو چاكەيە بەتال ناكاتەوہ، وەك چۆن ئەو بەراوردپىنكراوانە يەكتەر بەتال ناكەنەوہ.
دەلئىن: ئەمە لەسەر رەوگەى ئەھلى سوننەت دياتر و رۆشنترە، ئەوان كۆدەنگيان ھەيە
كە تەنھا كەسەك لە يەك كاتدا - لە دوو رووى جىاوازەوہ - دۆستايەتى خودا و
دوژمنايەتى خوداى تىدايە، خۆشەويستە لەلاى خودا لەپوويەكەوہ و ناباش و خراپە
لەلاى خودا لەپوويەكى ترەوہ، بەلكو دەگونجى باوہر و نىفاق و باوہر و بىباوہرى تىدا
بىت، لە يەككىيانەوہ نزيكتر بىت تا ئەويتريان، بۆيە بىتتە ئەھلى ئەوہيان، وەك خوداى
موتەعال دەفەرمويت ﴿ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ﴾ آل عمران: ۱۶۷ ﴿ وَمَا
يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ ﴿ ۱۶ ﴾ يوسف: ۱۰۶، باوہر بە خوداى بۆ جىگىر
كردن لەگەل نزيكبويەوہ لە كوفر، گەر ئەو ھاوہلدانانەدا بەدرو زانىنى پىغەمبەرانى
تىدايىت ئەو كاتە باوہر بە خودايەكەيان سوودىكيان پىناگەيەنيت، گەر بەراستزانىنى
پىغەمبەرانى تىدايىت و چەندىن جۆر ھاوہلدانانيان بۆ خودا بىرپار دايىت لە باوہر بە
پىغەمبەران و رۆژى دوايى دەريان ناھىتت، ئەوانە شايستەى ھەر شەي توندترن
لەوانەى گوناھ و تاوانى گەرە ئەنجام دەدەن.

ھاوہلدانانيان بۆ خودا دوو بەشە: ھاوہلدانانتيكى شاراوہ، لەگەل ھاوہلدانانتيكى
ناشكرا، ناشكراكەيان تەنھا بە تەوبەكردن خودا لىي خۆشەبىت، چونكە خودا خۆش
نابىت ھاوہلى بۆ دابىرئىت، بەم بنچىنەيە ئەھلى سوننە باوہريان وايە ئەھلى گوناھى
گەرە دەچنە ناو ناگرەوہ، پاشان دەردەھىنرئىن و دەخرىتە بەھەشتەوہ، لەبەر ئەو
دو ھۆى گرتويانەتە بەر.

گەر ئەمە ساغبويەوہ ئەو ئەو كەسەى دەگەرپتەوہ بۆ گوناھ لەلاى خودا كەسەيكى
بىزراوہ بەھۆى گەرانەوہى بۆ سەر گوناھەكانى، خۆشەويستە بەھۆى تەوبەكردنەكە و

چاکەکانى پێشووێه، خودای مۆتەعال بە حکمەت و دادپەرۆهرى لەسەر هەر هۆیهک شۆینەوار و دەرئەنجامەکەى رێکدەخات و کێشى گەردیلەیهک سەتەم ناکات ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (فصلت: ۴۶).

❦ باشى سەرئەنجام زەخیرهى تەمەن پارێزگارى لى دەکات

گەر خراپە تازەکانى چاکە کۆنەکانى لە خۆیدا نوقم کرد و پووچى کردەوه، پاشان تەوبەیهکی بەکجاریى پاکى لە هەموو گوناھان کرد ئەوا چاکەکانى بۆ دەگەرێتەوه، حوکمەکەى وهک حوکمی تێهەلچوونەوه نییه، بەلکو پێى دەوتریت: تەوبەت کرد لەسەر ئەو چاکانەى پێشتر ئەنجامت دا بوون، چاکەى ئەنجامت داون لە ئیسلامدا مەزنتەن لەو چاکانەى بیاوهر ئەنجامى دەدات لەناو بیاوهریدا: لە رزگارکردنى کۆپله و خێر و سەدەقەکردن و بەجێهێنانى سیلهى رەحم، حەکیمی کورپى حوزام دەلێت ((ئایا ئەو کۆیلانەى لە پێش ئیسلامدا رزگارم کردوون و ئەو خێر و سەدەقانەى ئەنجام داون و ئەو سیلهى رەحمەى گەیاندووومە چۆن؟ ئایا هیچ پاداشتێکم بۆ هەیه؟ پێغه مەبر فەرمووی: موسلمان بووی لەسەر ئەو پێشینە خێرهى گەیاندوووه))، ئەو هەش لەبەر ئەوهى خراپەى نێوان دوو چاکە بە تەوبە لابراوه، وهک ئەوهى نەبووبن، هەردوو چاکەکە بەکیان گرت، خودا باشتر دەزانیت.

❦ تەوبەى دل تەواوه

لە یاسا و رێساکانى: کەسى یاخیوو گەر گوناھەکەى بۆ رێکنەکەوت و دەستەوسان بوو لە ئەنجامدانى بەجۆرێک نەتوانیت ئەنجامى بدا، ئایا تەوبەکەى دروستە؟ ئەمەش وهک درۆزن و کەسى تۆمەت بەخش و شایەتى درۆ کە زمانى برابیت، زیناکەرێک ئەندامى نێرینهى یان مێینهى برابیت، دزێک هەر چوار پەلى نەبیت، تەزویرچیبەک دەستى برابیت، هەر کەس گەیشتبێتە سنوور و رادەیهک نەتوانیت ئەو گوناھەى هەیه ئەنجامى بدات.

ئەوهى دەرئەنجامە: تەوبەکەى دروست و گونجاوه، بەلکو راستییه، چونکە پایەکانى تەوبە تیایدا کۆدەبێتەوه، ئەوهى دەستى بەسەردا دەرووات بریتییه لە بەشیمانى، لە فەرموودهیهکی بەرزکراوهدا لە مەسندە ((بەشیمانى بریتییه لە

تهوبه))، نه‌گه‌ر په‌شیمانی له‌سه‌ر گونا‌هه‌که بۆ دروست بوو و لۆمه‌ی نه‌فسی خۆی کرد له‌سه‌ری ئه‌وه تهوبه‌ی کردووه .

چۆن دروسته تهوبه‌ی لی وه‌ریگرینه‌وه له‌گه‌ل په‌شیمانی زۆری که‌سه‌که له‌ گونا‌ه و لۆمه‌کردنی نه‌فسی خۆی؟ به‌تایبه‌ت ئه‌وه‌ی به‌دوایدا دیت له‌ گریان و خه‌م و ترس و لیبرانی ته‌واو و نیتی ئه‌وه‌ی گه‌ر له‌شساغ بووایه و بیتوانیبایه ئه‌و کاره خراپانه بکات نه‌وا هه‌رگیز نه‌نجامی نه‌ده‌دان؟

گه‌ر خودای موه‌ته‌عال که‌سی ده‌سته‌وسان و په‌که‌که‌وته له‌ کاری چاکه له‌ جیگه‌ی نه‌وانه داناوه که کاره‌کان نه‌نجام ده‌ده‌ن گه‌ر نیتی دروست بیت، وه‌ک فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحا ((نه‌گه‌ر که‌سێک نه‌خۆش که‌وت یان سه‌فه‌ری کرد ئه‌و کاروکرده‌وه چاکانه‌ی بۆ ده‌نوسریت کاتیک له‌شساغبووه و نیشه‌ته‌جی بووه نه‌نجامی داو))، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحی تردا ((خه‌لکانیک له‌ مه‌دینه هه‌ن ریگه‌یه‌کتان نه‌بپیوه و به‌ دۆلتیکدا تینه‌په‌ریون نه‌وانتان له‌گه‌ل نه‌بیت، وتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، به‌لام ئه‌وان له‌ مه‌دینه‌ن؟ فه‌رموی: ئه‌وان له‌ مه‌دینه‌ن، به‌لام پاساویان هه‌بو))، هاوشیوه‌ی ئه‌مه له‌ فه‌رمووده‌دا زۆره، ته‌ماشاکردنی که‌سی ده‌سته‌وسان له‌ گونا‌ه و دورره‌په‌ریز به‌هۆی ناچارکردنییه‌وه - له‌گه‌ل بوونی نیت له‌ نه‌کردنی به‌ ویستی خۆی گه‌ر بیتوانیبایه - وه‌ک که‌سێک که‌ ده‌توانیت گونا‌ه بکات و نه‌نجامی نادات له‌پیشه‌ره .

﴿ گه‌ردنی خو‌مان به‌وانه نازاد ده‌که‌ین سه‌ته‌مان لی کردوون ﴾

له‌ یاسا و ریساکانی: گه‌ر گونا‌هه‌که حه‌قی مرۆفیکێ تیدا‌بوو: ئه‌وا ته‌وبه‌کار ده‌بیت له‌و حه‌قه ده‌ریجیت، یان به‌ گێرانه‌وه‌ی حه‌قه‌که یان به‌ نازادکردنی گه‌ردنی خۆ پی‌ی دوا‌ی ئه‌وه ناگاداری ده‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر حه‌قه‌که‌ی، گه‌ر حه‌قه‌که حه‌قیکی دارایی یان ده‌ستدزییه‌ک بۆ سه‌ر جه‌سته‌ی یان جه‌سته‌ی میراتگریکی بوو، وه‌ک له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) ساغبووه‌ته‌وه فه‌رموویه‌تی ((هه‌ر که‌س له‌ براکه‌ی سه‌ته‌میکێ کردووه له‌ مال یان له‌ نامووس، با گه‌ردنی خۆی پی نازاد بکات، به‌رله‌وه‌ی دینار و دره‌م بوونی نه‌مینیت و ته‌نها چاکه و خراپه بمینیته‌وه)).

گه رسته مه که به خراب ناوهیتانی بوو، غه بیه تی کردبوو یان بوختانی بۆ هه لبه سستبوو، یان مهرجه بۆ تهوبه که ی که سه که ناگادار بکات به و شته تا کو گه ردنی خۆی پی ئازاد بکات؟ یان ته نه نه وه نده به سه که ناگاداری بکات که ده می خستۆته حورمه تی، یان مهرج نییه بۆی دیاری بکه تی، یان هیچ کام له و دوانه به مهرج ناگیرین، هه نه وه نده به سه له تهوبه که یدا له نیوان خودا و خۆیدا تهوبه بکات به بی نه وه ی ناگاداری نه و که سه بکات که غه بیه تی کردبوو یان بوختانی بۆ دروست کردبوو؟

وه لامه که ی سی بۆچوونه:

له نه حمه ده وه دوو ریوات کراوه ده رباره ی سنووری تۆمه ت به خشینه وه، ئایا له تهوبه ی که سی تۆمه ت به خشدا مهرجه که سه تۆمه ت بۆ هه لبه ستراره که ناگار بکریتته وه و گه ردنی خۆی پی ئازاد بکات یان نه؟ له دوو ریوايه ته که تهوبه ی که سی غه بیه تکه ر و جنیوده ر ده رهیتراوه.

نه وه ی له مه زه به بی "شافیعی و نه بی حه نیفه و مالیک" دا ئاشکرایه نه وه یه: مهرجی ناگادار کردنه وه ی که سه که و گه ردنی خۆ پی ئازاد کردن، هاوه لانی نه و سیانه له کتیه کانیا ندا به و جوړه باسیان کردبوو.

نه وانه ی نه وه یان به مهرجگرتوو به لگه یان هیناوه ته وه به وه ی گه ر گونا هه قیقی مروقی تیدابوو نه و تا گه ردنی خۆی پی ئازاد نه کات له کۆلی نابیتته وه. پاشان نه وانه ی ته نه گه ردن ئازادی له هه قیقی نادیار به راست نابینن به مهرجیان گرتوو که ده بیت که سه که به خودی گونا هه که ده رهقه ی ناگادار بکریت، به تاییه ت گه ر نه و که سه ی هه قه که ی له سه ره بره که ی ده زانی، بۆیه ده بیت ناگادار بکریتته وه له هه قه خوراوه که ی، چونکه له وانه یه که سه که گه ردنی ئازاد نه کات گه ر بری مافه خوراوه که ی بزانیته.

به لگه یان به و فه رمووده ی پیشوو هیناوه ته وه که ده فه رمویت ((مه ر که س له براکه ی سته میکی کردبوو له مال یان له ناموس، با گه ردنی خۆی پی ئازاد بکات، به رله وه ی دینار و دره م بوونی نه مینیت و ته نه چاکه و خراپه بمینیتته وه)).

ده لێن: له و خراپه دا دوو ماف هه یه: مافیکی خودا و مافیکی مروقه، تهوبه کردن لیتی به گه ردنی خۆ ئازاد کردن له پیناوی مافه که یدايه، په شیمانیش له و گونا هه له نیوان خۆی و خودادا بۆ مافی خودایه له سه ری.

دەلئىن: بۆيە تەوبەى كەسى بكوژ دروست نىيە تا خۆى نەداتە دەست خاوەن خويىنەكە، گەر بىهويىت تۆلە دەكاتەوہ ياخود لىي دەبورىت، ھەر بەو جۆرە تەوبەى كەسى رىگرو چەتە.

بۆچوونى دووہم: مەرج نىيە ئاگادار بىكرىت بەوہى زمانى لە ناموسىدا بەكارھىناوہ و غەيبەتى كوردوہ و تۆمەتى داوہتە پالى، بەلكو تەنھا تەوبەكردنى لەنىوان خۆى و خودادا بەسە، لەو شوينەى غەيبەتى كوردوہ و ناوى بە خراپە ھىناوہ بەباشى ناوى كەسى غەيبەتكراو و تۆمەتباركراو بەئىنئىت، غەيبەتەكەى بگورپىت بۆ مەدح و سەنا لەسەرى و باسى چاكەكانى، پاكىتى و خۆپارىزىيەكانى، داواى لىخۆشبوونى بۆ بىكات بە ئەندازەى ئەو غەيبەت كردن و بە خراپە ناوھىتەنە.

ئەمە ھەلبۇزاردەى شىخمان "أبي العباس ابن تيمية" يە -قدس الله روحه-.

خاوەنى ئەم بۆچوونە بەوہ بەلگە دەھىننەوہ كە ئاگادار كوردنەوہى خراپەى لىوہ بەرھەم دىت و بەرژەوہندى تىدا نىيە، نازار و خەم و دلئەنگى زۆرتەر بۆ ئەو كەسە دروست دەكات، ئەو بەر لە بىستنى ئاسوودە بوو، گەر بىبىستىت لەوانەى ئارام نەگريىت لەسەرى و زىان بە نەفس و جەستەى بگەيەنئىت، وەك شاعىرىك دەلئىت:

إِنَّ الَّذِي يُوْذِيكَ مِنْ سَمَاعِهِ وَأَنْ الَّذِي قَالُوا وَرَأَى لَمْ يَقُلْ

(ئەوہى ئازارت دەدات ئەوہى كە دەبىبىستى، ئەوہى لە پاشملە وتیان نەوتراوہ) ھەر گوناھىك بەم جۆرە بوو خودا بە رەواى نابىنئىت كەسەكەى لى ئاگادار بىكرىتەوہ، چجای بەپىويستى بزانيىت و فەرمانى پى بىكات.

دەلئىن: لەوانەى ئاگادار كوردنەوہى بەو حەقەى ھۆيەك بىت بۆ دوژمنايەتى و لەنىوان ئەو كەسەكەى تردا، ھەرگىز دللى بەرانبەرى ساف نابىت، زانستى بەو كارە دوژمنايەتى و رقىكى وا دروست دەكات كە شەرىكى لىوہ بەرھەم بىت گەورەتر و خراپتر لە غەيبەت و تۆمەتەكە، ئەمەش پىچەوانەى مەبەست و مەرامى خاوەن شەرە لە نىزىكردنەوہى دلان و سەرھەلدانى بەزەبى و سۆز و خۆشەويستى.

دەلئىن: جىاوازى نىوان ئەوہ و مافى دارابى و دەستدرىزى جەستەى لە دوو رووہوہى: يەكەم: سوودى لى دەبىنئىت گەر مافەكەى بۆ گەراپەوہ، بۆيە نابىت حەقەكەى لى بشارىتەوہ، ئەوہ مافىكى خۆيەتى، بۆيە پىويستە بۆى بگەپىتەوہ، بە پىچەوانەى

غەیبەت و تۆمەتەوہ کہ سوودیکی پی ناگەبە نیت جگە لە زیان و ھەلچوون، پێوانە کردنی ئەوہ بۆ سەر ئەمە لە خراپترین کێشانە و پێوانە یە.

دووەم: ئەگەر پیتی ناگادار بکریت نازاری نادات، نە توورەیی و نە ھەلچوون رووی تیناکات، بە لکو لەوانە یە دلخۆش بێت پیتی، بە پێچەوانە ی ناگادار کردنەوہ ی بە شتیک کہ شەوانە و روژانە حورمەت و نامووسی لە کەدار کردووە، بە چەندین جۆر تۆمەت و غەیبەت و ھیرش، دانانی ئەمە لە پال ئەوہ دا دانانیکێ بێجێیە، ئەمە یان راستینی دوو بۆچوونە کہ یە وە ک بینیت، خودا باشتر دەزانیت.

🕌 گەر بە گوناھ دابەزیت بە تەوبە بەرز دەبیتهوہ

لە یاسا و رێساکانی: بەندە کہ لە گوناھ تەوبە دەکات ئایا دەگەریتەوہ بۆ ئەو پلە یە ی پیش کردنی گوناھە کہ لێی بە ربووبوویەوہ، یان ناگەریتەوہ بۆی؟ دروست ئەوہ یە: ھەندیک لە تەوبە کاران ناگەریتەوہ بۆ پلە ی یە کہ مجاریان، ھەندیکیش دەگەریتەوہ، بە لکو پلە ی بالاتر لەوہ ی یە کہ م جار بە دەست دەھێنن، بۆیە باشتر و چاکتر و پلە بەرزتر دەبیت لە پیش ئەجامدانی گوناھە کہ، ھەرچەند کہ سانیکێ وە ک ئەو ھەن دەچنەوہ بۆ دۆخی یە کہ مجاریان و ھەیانە خوارتر لەو ئاستە و دابەزیو لە پلە.

ئەمە بە دوو نموونە روژن دەبیتهوہ:

یە کہم: پیاویکی موسافیر بە دلنیایی و ئارامی و ئاسایشەوہ بە رێگە یە کدا تێدە پەریت، تاویک بە پرتاو و تاویک بە رویشتنی ئاسایی رێگە دەبیرت، تاویک پشوو دەدات و تاویک دەخەویت، ئەو لەو بارە دا بوو لە ناکاو باخ و بیستان و سێبەر و ئاویکی سارد ھاتە سەر رێگە ی، نەفسی پالینا بۆ ئەوہ ی سەرێک بکیشیتە ئەو جێگە یە، بۆیە رویشتە ناویەوہ، دوژمنیک دای بە سەریدا، گرتی و کۆت و بەندی کرد و لە سەفەرە کہ ی وە ستاندی، تا نزیک بوویەوہ لە تیاچوون، وا گومانی برد کہ تیاچووہ و دەبیته زە می گیانداران و ئازە لانی دپندە، وا گومانی برد لەو مەرامە دا پرا کہ سەفەرە کہ ی بۆ گرتبووہ بەر، لە کاتیکدا ئەو لەو دۆخە دا گومان دایدە گرتەوہ لە ناکاو باوکی بە بەزە می و بە توانای گە پشته سەری، کۆت و بەندە کہ ی کردەوہ، پیتی وت: بچۆرەوہ سەر رێگە کہ ت و ناگات لەو دوژمنە بیت، ئەو لە قوناغە کانی رێگە تدا بۆت لە شکاردا یە، بزانی تا خۆتی لێ

بپارىزىت و بىدار بىت تواناي به سەرتدا نىبە، كە بىئاگابووى ھىرش دىننە سەرت، من بۆ شوپنى مەبەست پىشت دەكەوم، لە پىشەووم و شوپنىپىكانم ھەلبگرە.

گەر موسافىرەكە كەسكى ژىرى زىرەكى ھۆشيار بوو، زەين و ئەقلى ئامادە بوو، بە جۆرىكى تر دەست بە سەفەرەكەى دەكاتەو، بە ھىزتر لە يەكەم و جار و تەواوتر، ناگاہىي و خۆپارىزى زياد دەكات، خۆى بۆ ئەو دوژمنە ئامادە دەكات، بەو جۆرە روپىشتنى دوومى بە ھىزتر چاكتەر دەبىت لە يەكەمى، گەيشتنى بە مەنزىل خىراتر دەبىت، گەر لە دوژمنەكەى بىئاگابوو كەوتەو سەر بارى يەكەمجارى بەبى زياد و كەم و بەبى ھىزى خۆپارىزى و ئامادەباشى، دەگەرپتەو بۆ ھەمان دۆخى يەكەمجارى، لەو بارەدا ئەگەرى ئەو ھەيە جارىكى تر تىبكەووتەو.

گەر ئەو بەدىلگرتنە خاوبوونەو و ساردبوونەو بۆ دروست كرد و بىرى دەكردەو لە خۆشى مانەوئى ناو باخ و بىستانەكە و ناوى سازگار و سىبەرى چوپوپ و سوكنابى دلى بۆ ئەو شوپنە ئەوا ناگەرپتەو بۆ ھەمان جىگە و لە كەمى دەدات.

نمونەى دووم: بەندەيەك لە تەندروستى و لەشساغى و نىعمەتدا بوو، تووشى نەخۆشيبەك بوو ناچارى كرد خۆپارىزى بكات و دەوا بخواتەو و خۆى لە تىكەلاوى بپارىزىت، بەو نەخۆشيبە مادەيەكى ناباش لە جەستەيدا كەمى كرد كە بووبووە ھۆى لاوازى ھىز و تەندروستى ئەو، دواى نەخۆشيبەكە بە ھىزتر لە جارەن دەركەوتەو، وەك وتراو:

لعل عتبك محمود عواقبه ورمما صحت الأجسام بالعلل

(لەوانەيە سەرزەنشت كەردنەكەت سەرنەنجامى باشى ھەبىت، لەوانەيە بە نەخۆشى جەستە تەندروست بىت)

گەر ئەو نەخۆشيبە لاوازى لە ھىز و توانادا بۆ بەرھەم ھىنا بە ئەندازەى كەمى ھىزى فرىاي خۆى كەوت دەگەرپتەو بۆ سەر ئەو دۆخەى بەر لە نەخۆشيبەكە لەسەرى بوو.

گەر فرىاي ئەو كەمكردنەى ھىز و تواناي نەكەوت ئەوا دەگەرپتەو بۆ ناو دۆخىك كەمتر لەوھى پىش نەخۆشيبەكە لەسەرى بوو.

ئەم دوو نمونەيە بەسە بۆ كەسك لىيان تىبكات.

بۆ ئەم مەبەستە نمونە یەکێ تر هینراوە تەو بە پیاویک لە مالهۆه دەردەچیت بۆ نوێژی جەماعەت، دەیهویت لە ریزی یەکەمدا فریای نوێژ بکەویت، لەسەر رێگەکە ی لا بەلای هیچ شتیکدا ناکاتەو، پیاویک لە دواوە لە جلۆبەرگەکە ی دەنەویت کەمیک رابردەگریت، دەیهویت بۆ گەیشتنە نوێژەکە ی لەمپەری بۆ دروست بکات، لەو بارەدا یەکیک لەم دوو هەلوێستە ی هەیه:

یەکەم: بەو کەسەو خەریک بیت تا نوێژەکە ی دەچیت، ئەمەیان حالی کەسیکە تەو بەی نەکردوو.

دووەم: خۆی رادەکێشیت و لە دەستی خۆی قوتار دەکات بۆ ئەوێ نوێژەکە ی نەچیت.

لەدوای ئەو خۆ قوتارکردنە سیّ حالی هەیه:

یەکەم: رویشتنەکە ی هەلەاتن و راکردن بیت بۆ ئەوێ باربووی ئەو کاتە بکاتەو کە دواکەوتوو، لەوانە یە باربووی بکاتەو و زیاتریش لەوێ لە دەستی چوو.

دووەم: بگەریتەو بۆ هەمان رویشتنی یەکەمجار.

سێیەم: ئەو وەستانە ساردبوونەو و خاوبوونەوێ بۆ دروست بکات، خێری ریزی یەکەمی لە دەست بچیت، یان خێری نوێژی بە کۆمەل و سەرەتای دەستپیکردنی، حالی تۆبەکاران و ریبوارانیش بەم جۆرەیه.



بهراوردکاری

ئمه به بابە تێکی شکۆمەند روون دەبیتەوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: ئایا ئه‌و که‌سه‌ی گوێزایه‌ڵ و چاکه‌کاره و خراپه‌ی لی ناوه‌شیته‌وه چاکتره له‌و که‌سه‌ی یاخیبوونی لیده‌وه‌شیته‌وه و پاشان ته‌وبه‌ ده‌کات و به‌ ته‌وبه‌یه‌کی به‌کجاری، یان ئه‌و ته‌وبه‌که‌ره باشته‌ره له‌و؟

❁ جوانی به‌رائهت

ده‌سته‌یه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی گونا‌ه ناکات به‌باشتر ده‌زانیت له‌و که‌سه‌ی گونا‌ه ده‌کات و دواتر ته‌وبه‌یه‌کی به‌کجاری ده‌کات، ئه‌مه‌ش له‌ چه‌ند روویه‌که‌وه:

یه‌که‌م: باشترین و کاملترین دروستراوی خودا گوێزایه‌ڵترینانه بۆ خودا، ئه‌وه‌ی گونا‌ه ناکات گوێزایه‌ڵتره بۆیه باشترینانه.

دووه‌م: له‌ زه‌مه‌نی خه‌ریکبوونی گونا‌ه‌که‌ر به‌ ئه‌نجامدانی گونا‌ه‌وه که‌سی گوێزایه‌ڵ چه‌ندین قوناغ پێشکه‌وتووه، بۆیه پله‌ی بالاتره له‌ که‌سی گونا‌ه‌که‌ر، ئاما‌نجه‌که‌ی: کاتیک ته‌وبه‌ی کرد روو له‌ رویشتن به‌ره‌و خودا ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی پێی بگاته‌وه، ئه‌وه‌ش به‌ رویشتنیک تر به‌ره‌و خودا، ئیتر چون پێی ده‌گاته‌وه؟ ئه‌و دوانه وه‌ک دوو پیاو وان له‌ که‌سابه‌تدا شه‌ریکین، هه‌ر کات یه‌کیکیان برێک خێر ده‌کات، ئه‌ویرتیان هه‌مان بر خێر ده‌کات، یه‌کیکیان ئه‌وه‌ی په‌یدای کردووه به‌فیرۆی ده‌دات و ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ په‌یداکردنی برێکی تر، به‌لام ئه‌ویرتیان له‌ که‌سابه‌ته‌که‌یدا که‌سیکی تیکۆشه‌ره، گه‌ر گوپوتینی ململانی بگاتی و ده‌ست به‌ که‌سابه‌ت بکاته‌وه ده‌بینیت هاو‌پێکه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا خێرکی زۆری کردووه، هه‌رچه‌ندی خێر کردبیت براده‌ره‌که‌شی هه‌مان خێری کردووه، ئیتر چون پێی یه‌کسان ده‌بیت؟

سێیه‌م: ئاما‌نجی ته‌وبه‌ ئه‌وه‌یه خراپه‌کان له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه هه‌لبگیرین وه‌ک که‌سیکی لی بیت که‌ ئه‌نجامی نه‌داون، بۆیه کۆششی له‌ ماوه‌ی یاخیبوونه‌که‌یدا نه‌ بۆ ئه‌وه نه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه، ئه‌م کۆششه له‌ کوی و کۆششی کاسپیکه‌ریکی خاوه‌ن قازانج له‌ کوی؟

چواره‌م: خودا رقی له‌وانه‌یه لی یاخی ده‌بن و سه‌رپێچی فرمانه‌کانی ده‌که‌ن، له‌ ماوه‌ی سه‌رگه‌رمی ئه‌و که‌سه به‌ گونا‌ه کردنه‌وه به‌شه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ رقی خودا،

به لام به شی گوپرایه ل بریتیبه له ره زامه ندی خودا، خودا به به رده وامی لئی رازیبه، گومانی تندا نیبه نه م کهسه باشتره له و کهسه ی خودا لئی رازی بووه و دواتر به هوی گوناوه کانیه و رقی لی ه لگرتووه و پاشا به هوی ته و به که یه وه خودا لئی رازی بووه، رازامه ندی خودایی به رده وام باشتره له ره زامه ندیه ک رقی خودای که وتبیته نیوانه وه. پینجه م: گوناوه ک خوارنده وهی ژهر وایه، ته و به کردن دهوا و چاره سهره که یه تی، گوپرایه لی ته ندروستی و له شساغیه، ته ندروستی و له شساغی به رده وام باشتره له ته ندروستیبه ک خوارنده وهی ژهر له نیوانیدا بیت و دواتر چاکبوو بیته وه، له وانه یه نه و ژهره سهری له نه خوشی و همیشی و ناته و اوپی همیشیبه وه در بچیت. شه شه م: که سی یاخیبوو له سهر ترس و هه ره شه یه کی زور گه وره یه، همیش به دهوری سی شتدا ده سوپتته وه:

یه که م: تیاچوون و په که و تن به خوارنده وهی ژهره که، دووه م: لاوازیوون و بیته زکردن گه له تیاچوون رزگاری بوو، سییه م: گه پانه وهی هیزی یه که مجاری، یان باشتر له هیزی یه که مجاری.

به زوری دوو به شی یه که مه، له وانه یه سییه م زور ده گهن بیت، نه و دنیا یه له زیانه کانی خوارنده وهی ژهر، هیوای وایه ته ندروستی و له شساغی بو بگه پتته وه، به پیچه وانه ی نه و کهسه ی که ژهری نه خواردوتته وه.

هه و ته م: که سی گوپرایه ل دیواریکی به رز و توندوتولی به دهوری باخی چاکه کانیدا هیناوه، دوژمن ناتوانیت بیته ناویه وه، به رویووم و گول و سهوزی و جوانی و رازاوه یی باخه که ی به همیشیبه له گه شه و گوراندایه، یاخیبوو چه ندین که له بهر بووه ته په رزین و دیواری باخه که ی، کونی گه وره ی تیبووه، دز و دوژمن ده توانن بچنه ناویه وه، رویشته ناوی و به چه پ و به راستدا باخه که یان ویران کرد، لق و پوپی دره خته کانیا داهینایه خواره وه، دیواره که یان تیکوپیک شکاند، به ری دره خته کانیا کرده وه، هندی ناگریان له ناویدا لیره و له وی خسته وه، سه رچاوه ی ناوه که یان لیبری و ناودانیا که م کرده وه، ده بی نه م باخه که ی بگه پتته وه بو دخی یه که مجاری؟ گه ر خاوه نه که ی فریای که وت و ویرانکاریبه کانی چاک کرده وه و نه وه ی تیکدرابوو بینای کرده وه و سه رچاوه و ریگی ناوه که ی به باخه که ی گه یانده وه و نه و ویران کرابوو ناوه دانی کرده وه، نه و یان ده گه پتته وه بو دخی یه که مجاری، یان که متر له جارن

یان باشر له جاران، به لام باخه که ی له جوانی و رازاوه بییدا ناگات به باخی براده ره که ی که تا کو نیستا له گشه و به ره و پیشچووندایه و به ربوومه که ی دوو چندانه بووه و درهختی نیژراوی زورتر له نامیز ده گریت.

هه شته م: چاوتیبرینی دوژمن له و یاخیبووه به هۆی لاوازی زانست و لاوازی توانا و لیبرانییه وهیه، بۆیه به نه زان یان نه فام ناوده بریت، قه تاده ده فره مویت: هاوه لانی پیغه مبه ر(ﷺ) له سه ره ئه وه کۆده نکن که هه رشتیک به هۆیه وه له خودا یاخی بیت بریتییه له نه فامی، هه ره به و جۆره خودا له حه قی "ئاده م" داد ده فره مویت ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طه: ۱۱۵، له حه قی که سانی تر دا ده فره مویت ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْسِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ الأحقاف: ۳۵، هه ره که س لیبرانی به هیز بیت و زانستی کامل بیت و نیمانی ته واو بیت دوژمنه که ی چاوی تینا بریت، بۆیه باشر و پله بالاتره.

تۆیه م: گونا ه شوینه واری خراپ به جیده هیت، یان به تیاچوونتیکی به کجاری، یان زیاتومه ندی و سزا به دوایدا: یان لیبوردن و چوونه ناو به هه شت، یان که می پله و پایه، یاخود خامۆشبوونی چرای باوه ر، کاری ته وه کار بۆ لابردنی شوینه واری گونا ه و سپینه وه یه تی، کاری که سی گوپرایه ل له زیادبوون و به رزبوونه وه ی پله و پایه دایه. بۆیه شه ونویژ بۆ پیغه مبه ر(ﷺ) سوننه ت بووه، ئه و بۆ به رزبوونه وه ی زیاتر له پله و پایه کاری کردوه، که سانی تر کاریان بۆ لیخۆشبوون و سپینه وه ی گونا ه کردوه، نه مه له کوی و نه وه له کوی؟

ده یه م: که سی روو له خودا و گوپرایه ل بۆی به کۆی کرداره کانی به ره و خودا ده چیت، تا گوپرایه ل و کارو کرده وه کانی زیاد بکات که سابه ته که ی زیاتر و مه زنتر ده بیت، نه وه وه که سی که سی که سیه که ی بازرگانی کردوه و ده به رانبه ری سه رمایه که ی قازانجی به ده ست هیناوه، بۆ جاری سینه م به هه موو ئه و سه رمایه وه سه فره ریکی تر ده کات قه زانجه که ی هه ره به و جۆره بوو (ده به رانبه ره بوو)، ئیتر به و جۆره، که له کۆتایدا له سه فره کردن سارد ده بیته وه، ته نها یه ک جار سه فره نه کردن به قه ده ره قازانجی هه موو سه فره کانی، یاخود زیاتر خیری بازرگانی له ده ست ده چیت، نه مه مانای قسه که ی "الجنید" ه - ره حمه تی خودای لی بیت - که ده فره مویت ((گر که سیکی راستگو هه زار سال رووی له خودا بوو، پاشان بۆ ساتیکی که م پشتی له خودا کرد ئه وا

ئەۋەى لە دەستى چوۋە زۆرتەرە لەۋەى بە دەستى ھىناۋە))، بەم مانايە ئەم قسەيە راستە، ئەو لە ماۋەى پشتەلگىرئىدا خىرى ھەموو ئەو كىدارانەى لە دەست چوۋە، ئەۋەش لە قازانجەكانى پىشوو زۆر زىاتەرە، گەر ئەمە ھالى كە سىك بىت پىشتى ھەلگىرئىت، دەبى ئەو كە سە چۆن بىت كە ياخى دەبىت و گوناھ ئەنجام دەدات؟ ئەۋەندەى باسمان كىرد با بەس بىت.

❖ كەسى پىگەپىشتوو جوانى خۆى ھەيە.... ھەرۋەھا

دەستەيك تەۋبەكارى پى باشترە ھەرچەند نەرىپى ئەۋە ناكەن كەسى بىگوناھ چاكەى زۆرتەرە، ئەمانەش بە چەند شىۋە و روۋىك بەلگە دەھىتتەۋە:

روۋى يەكەم: بەندايەتى تەۋبە خۆشەۋىستىن و بەرپىزتىن بەندايەتتە لەلەى خودا، ئەو-سبحانە- تەۋبەكارانى خۆشەۋىت، گەر تەۋبە خۆشەۋىستىن شت نەبوايە لەلەى ئەۋا بەرپىزتىن دروستكاراۋى خۆى بە گوناھ تووش تاقىنەدەكردە، لەبەر خۆشەۋىستى خودا بۇ تەۋبەى بەندەكەى كە روۋبەپروۋى گوناھى كىردۆتەۋە ئەۋەى خۆشەۋىت لە تەۋبەۋە سەرھەلدەدات و خۆشەۋىستى زىادە بە بەندەكەى دەبەخشىت، لای خودا تەۋبەكاران خۆشەۋىستىيەكى تايبەتبان ھەيە، ئەۋەى ئەم راستىيە رۆشن دەكاتەۋە:

روۋى دوۋەم: تەۋبە لای خودا-سبحانە- مەنزىلەيەكى تايبەتى ھەيە كە چاكە و كاروكردەۋەكانى تر بەو جۆرە نىن، بۆيە خودا-سبحانە- بە تەۋبەى بەندەكەى خۆشحال دەبىت بە مەزنىن خۆشحال كاتىك تەۋبە دەكات و دەگەپتەۋە بۇ لای، ۋەك پىغەمبەر(ﷺ) نمونەى ھىناۋەتەۋە بە خۆشحالبوۋنى ئەۋەكەسەى خواردن و خواردنەۋەكەى لەسەر و لاخەكەيەتى لە زەۋبىيەكى بىبابانى تىابەردا، دواى ئەۋەى لىنى ون بو، لە ھۆكارەكانى ژيان بىھىۋا بو و لاخەكە گەپايەۋە بۇ لای خاۋەنەكەى، ئەم نمونەى خۆشحال بوۋنە بۇ ھىچ كارىكى چاكە نەھاتوۋە بۇ تۆبە نەبىت بەتەنھا، ئەمەش لەنھىتتەيەكانى نووسىنى گوناھە لەسەر بەندەكان، بەندە بە تەۋبە پلەى خۆشەۋىستى بە دەست دەھىتت و دەبىت بە خۆشەۋىستى خودا، خودا تەۋبەكاران و بەندەيەكى تووشبوۋ بە گوناھ ۋە ھەمىشە تەۋبەكارى خۆشەۋىت، ئەم راستىيە رۆشن دەكاتەۋە:

رووی سێیه: به ندایه تی تهویه گەردنکه چی و دلشکاوێ تێدایه، پاشان سەركزی و خۆبردنه به رهوه بۆ لای خودا و زه لیلی و لاره ملی، ئەمەش لە زۆر کاروکرده وهی روواله تی لای خودا خۆشه و یستتره با لە بر و چەندیتیدا لە بەندایه تی تهویه زۆتر بن، گەردنکه چی و سەركزی و دلشکاوێ رۆح مۆخ و کرۆکی بەندایه تییه، رۆشنی ده کاته وه:

چاره م: به ده سه تهینانی پلهی گەردنکه چی و دلشکاوێ بۆ تهویه کار کامتره له هی کهسانی تر، ئەو له ده بریینی هه ژاری و به ندایه تی و خۆشه و یستیدا به شداری ده کات له گەل ئەو که سهی گونا ه ناکات، له گەل ئەوه شدا به گەردنکه چی و دلشکاوێ به هۆی گونا ه وه له و که سه جیا ده بیته وه، خودا-سبحانه- زۆر نزیکه له بهنده کهی له کاتی زه لیلی و دلشکاویدا، له و پیتا وه دا ((له کاتی سوژده برندا بهنده له هه موو کات زیاتر له خودا وه نزیکه))، چونکه سوژده مه قامی زه لیلی و گەردنکه چییه له بهرده م خودا دا.

له فه رموده کهی پیغه مبه ر(ﷺ) که له خودا وه-عزوجل- ده یگێرپێته وه رابمێنه ((خودا له رۆژی دایدا ده فه رمویت: ئەی رۆلهی ئاده م داوای خواردم لی کردنی خواردمت پێ نه به خشم، ده لیت: ئەی په ره رده گار چۆن خواردمت پێ بده م له کاتی که تێکدا تۆ په ره رده گاری هه موو جیهانه کانی؟ ده فه رمویت: بهنده که م داوای خواردمی لی کردی خواردمت پێ نه دا، گەر خواردمت پێ بدابا له لای من ده تبینییه وه، ئەی رۆلهی ئاده م، داوای ئاوم لی کردی ئاوت پێ نه دام، ده لیت: ئەی په ره رده گار چۆن ئاوت پێ بده م له کاتی که تێکدا تۆ په ره رده گاری هه موو جیهانه کانی؟ ده فه رمویت: بهنده که م داوای ئاوی لی کردی ئاوت پێ نه دا، گەر ئاوت پێ بدابا له لای من ده تبینییه وه، ئەی رۆلهی ئاده م نه خۆش که وتم سهرت لی نه دام، ده لیت: خودایه من چۆن سه ردانی تۆ بکه م له کاتی که تێکدا تۆ په ره رده گاری هه موو جیهانه کانی؟ ده فه رمویت: فلان بهنده م نه خۆش که وتم سه ردانت نه کرد، گەر سه ردانت بکه ردا به منت له وی ده ببینییه وه))، بۆ سه ردانی نه خۆشه که فه رمووی ((منت له وی ده ببینییه وه))، بۆ خواردم و خواردمه وه پێدان وتی ((پاداشتی ئه وت له لای من ده ببینییه وه))، جیاوازی له نیوانیاندا کرد، نه خۆش هه ر که سێک بیت دلشکاوه، نه خۆشی تیکیده شکیتیت، گەر با وه پدار بیت دلای به نه خۆشییه که ده شکیت ئەو کاته خودا له لای ئاماده یه .

ئەمە-خودا با شتر ده زانیت- نه یینی وه لامدانه وهی دو عای سی که سه که یه: سه ملیکراو، و موسافیر و رۆژوان، به هۆی ئەو شکانهی له دلای هه ر یه کێکیاندا یه،

غەربىيى موسافىر و دلشكانى بەندە لە ناخیدا هەستى پى دەكات، هەر بە و جۆرە رۆژووان نەفسى دېندەى بە رۆژووەكەى تىكەدەشكىنى و زەلىلى دەكات.

رووى پىنجم: گوناھ گەر تەوبەى لە گەل بىت لەوانەى بە بەندە باشتر بىت لە زۆرىك لە چاكە، ئەمە ماناى قەسى هەندى لە پىشىنە ((لەوانەى بە كەسىك گوناھىك ئەنجام بدات و بەهۆبە بەجىتە بەهەشت، لەوانەى بە چاكە بەك ئەنجام بدات و بەهۆبە بەجىتە ئاگرەو، وتیان: ئەو بە چۆن دەبىت؟ وتى: گوناھىك دەكات و بە بەردەوامى گوناھەكەى لە پىش چاوانە، كە هەلدەستىت و دادەنىشىت و هاتوچۆ دەكات بىر لە گوناھەكەى دەكاتەو، ئەو بە گەردنكە چى و سەركزى و تەوبە و داواى لىخۆشبوون و پەشىمانى بۆ دروست دەكات، هەر ئەو بە دەبىتە هۆى رزگار بوونى، كەسىك چاكە بەك ئەنجام دەدات، بەردەوام لە پىش چاوانى دايدەنىت، كە هەلدەستىت و دادەنىشىت و هاتوچۆ دەكات بىر لە چاكەكەى دەكاتەو، هەر كات بىرى لىدەكاتەو لە خۆدەرچوون و لوتبەرزى و مەتكردنى لا دروست دەكات، ئەو بە دەبىتە هۆى تياچوونى)) گوناھەكە گۆپراپەلى و چاكە و گەشى دل و دەروونى لىدەكەوئەو لە ترس و حەيا لە خودا و سەركز كردن و گەردنكە چى و شەرمەزارى و گريان و پەشىمانى و رووكردە خودا، هەر بە كىك لەم شوئىنە وارانە قازانجترە بۆ كەسەكە لە كارىكى چاكە خۆدەرخستن و لە خۆبايوون و لوتبەرزى و خەلك بەكەم بىنىنى لى بکەوئەو، گومانى تىدا نىبە ئەو گوناھكارە لەلاى خودا باشترە و لە رزگار بوون و بە دەستەپتانى سەركەوتنەو نىزىكترە لەو كەسەى بە چاكەكەى خۆى بايىبوو و خۆى پىدەنوئىنى و بە چاكە و حالى خۆى مەنەت دەكات بەسەر خودا و بەندەكانى خودادا، بە زمانى پىچەوانەى ئەو بەلئىت، خودا ئاگادارە بەو بە لەناو دلئىدە، خەرىكە دەستدرىزى دەكاتە سەر خەلكى گەر بە مەزن تەماشای نەكەن و پەلە و پاىەى بەرزى پىنە بەخشن، بۆى ملكە چ بن، لە دلئىدا بوغز لەو كەسانە هەلدەگرئىت و تەماشای ناكەن و مامەلەى بە و جۆرە لە گەل ناكەن، گەر بە وردى پشكىنىكى دەروونى خۆى بكات دەبىنىت تىايدا شاراو تەو، بۆى لۆمەى ئەو كەسانە دەكات كە مەزن تەماشای ناكەن و حەقى شكۆمەندى پى نادەن، نەنگىبەكەى خۆى لە قالى خەمخۆرى بۆ خودا و توورەبوون لە پىناويدا نىشان دەدات، گەر ئەوانەى بە مەزن تەماشای دەكەن و رىزى لىدەگرن و بۆى ملكە چ دەبن چەندىن گوناھ و خراپە ئەنجام

بدەن - زۆرتر لەو ەى گواپە كەسانىك رىزىيان لەو نەگرتوۋە - دەرگاي بيانو و پاساو و ھىوايان بە روودا دەكاتەو ە و گوى و چاوى لە گوناھەكانيان دەپۆشى و دەئىت: دەرگاي بىگوناھى جگە لە پىنەمبەران لە ھەموو كەسىك داخراو ە، لەوانەپە وا گومان ببات گوناھى ئەوانەى رىزى بە مەزنى دەزانن بەھۆى ئەو پىدانى شان و شكۆ و رىزەو ە بە ئەو سىراو ەتو ە و لەسەريان نەماو ە.

گەر خودا خىرى بۆ ئەو بەندە ويست ھەئىدەداتە ناو گوناھىكەو ە بەھۆپەو ە نەفسى بشكىت، سنورى خۆى بزائىت و خراپەكانى لە بەندەكانى دوور بخاتەو ە، سەرى كز بكات و نەخۆشى لوتبەرزى و لەخۆدەرچوون و مەتكارى بەسەر خودا و خەلكىدا لى بىتتەو ە، ئەو گوناھە ەك خواردنەو ەى دەوا و ابىت بۆ چارەسەرى نەخۆشىپەكى كوشندە، ەك و تراو ە بە زمانى حال لە چىرۆكى ئادەم و دەرچوونى لە بەھەشت بە گوناھەكەى: ئەى ئادەم، نىگەرا مەبە لە خواردنەو ەى پىالەى ھەلە و تىكەوتن كە دەبىتە ھۆى زىرەكى و ھۆشمەندى تۆ، بەو گوناھە لە نەخۆشىپەك رىگارت بوو كە بەكارى ئەو ە نەدەھات ھاوسىپەتى ئىمەى پى بكەيت، بەو گوناھە پۆشاكى رازاو ەى بەنداپەتى كرا بە بەرتدا، ئەى ئادەم، مەن بە گوناھىك تۆم تاقىكرەو ە، چونكە پىمخۆشە فەزل و بەخشندەپى خۆم دەرېخەم لەسەر ئەو كەسانەى ياخى دەبن لىم "گەر گوناھ نەكەن خودا ئىو ە لادەبات و كۆمەلىكى تر دەھىتت گوناھ دەكەن و داواى لىخۆش بوون دەكەن و خوداش لىيان خۆش دەبىت"، ئەى ئادەم گەر تۆ و رۆلەكانت لە گوناھ بپارىزم ئەى حىلمى خۆم بەكى ببەخشم؟ لىبوردن و لىخۆشبوون و قىوئى تەوېپى خۆم بەكى بدەم، مەن تەوېكار و بەبەزەبىم، ئەى ئادەم، نىگەران مەبە لەو قسەم كە دەلئىم" لە بەھەشت بچۆ دەرەو ە" چونكە بۆ تۆم دروستكرەو ە، بەلكو دابەزە بۆ خانەى تىكۆشان، تۆوى خۆپارىزى بچىنە، بارانى ھەورى فرمىسكى بەسەردا داببارىنە، كە تۆو ە كە رووا و قەد و گەلاى گرت وەرە و بىدوورەو ە، ئەى ئادەم، بۆپە لە بەھەشت دەرمركدى تاكو تكا و رىجام لىبەكى و ھۆكار بگرىتە بەر بۆ بەرئىوونەو ە، تۆم دەرئەكرەو ە لە بەھەشت و نەفىت بكەم، تۆم بۆپە دەركرد بۆ ئەو ەى بۆى بگەرىتتەو ە، ئەى ئادەم، گوناھىك بەھۆپەو ە زەلىل و سەركز بىت لەلاى ئىمە خۆشەو ەستەرە لە گوىرپەلپەك نامازەى پى بكەيت و لەخۆت باپى بىت، ئەى رۆلەى ئادەم، تا تۆ داوا و رىجام لى بكەيت مەن لەو ەى لىت ە شاو ەتو ە

خۆش ده‌بم و باکینکم نییه، ئە‌ی رۆ‌له‌ی ئاده‌م، گەر گونا‌هه‌کان‌ت بگاته به‌رزیه‌کانی ئاسمان پاشان دا‌وای لی‌خۆ‌شبوونم لی‌ بکه‌یت لی‌ت خۆ‌ش ده‌بم، ئە‌ی رۆ‌له‌ی ئاده‌م گەر به‌ زه‌وییه‌ک گونا‌ه‌وه‌ رووم تی‌بکه‌یت و ها‌وه‌لم بۆ بریار نه‌ده‌یت منیش به‌ نه‌دازه‌ی ئە‌وه به‌ لی‌خۆ‌شبوونه‌وه‌ رووت تی‌ده‌که‌م)).

له‌ هه‌ندی عابیدانه‌وه‌ باس ده‌که‌ن: له‌ کاتی ته‌وافی که‌عه‌دا دا‌وای له‌ خ‌ودا کردووه‌ که‌ له‌ گونا‌هان بی‌پاریزیت، پاشان چا‌وه‌کانی خ‌ه‌و دایگرتوو‌ه و خ‌ه‌وی لی‌که‌وتوو‌ه، گو‌ئی له‌ قسه‌که‌ری‌ک بو‌وه‌ ده‌یوت: تۆ دا‌وای بی‌گونا‌هی له‌ من ده‌که‌یت و هه‌موو به‌نده‌کانم دا‌وای بی‌گونا‌هیم لی‌ ده‌که‌ن، گەر هه‌مووتان بی‌گونا‌ه بن، ئە‌ی لی‌خۆ‌شبوون و لی‌بووردن به‌ ک‌ی بی‌ه‌خشم؟ ته‌ویه‌ له‌ ک‌ی قبو‌ول بکه‌م؟ ئە‌و کاته‌ به‌خشنده‌یی و لی‌بوورده‌یی و لی‌خۆ‌شبوون و فه‌زل و گه‌وره‌یی من له‌ کو‌ییه‌؟ ها‌وشیوه‌ی ئە‌مه‌ له‌ به‌سه‌ره‌ات.

ئە‌ی رۆ‌له‌ی ئاده‌م، با‌وه‌پم پی‌ به‌ینی و ها‌وه‌لم بۆ بریار نه‌ده‌ی، هه‌لگرانی عه‌رشم و ئە‌وانه‌ی به‌ده‌وری عه‌رشدان به‌ ستایش ته‌سبیحاتی من ده‌که‌ن و دا‌وای لی‌خۆ‌ش بوون بۆ تۆ ده‌که‌ن و تۆ‌ش له‌ نا‌و جی‌گه‌ی خۆ‌تدا‌ی، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی مه‌زنی خ‌واییدا له‌ "أبي ذر" ه‌وه ((به‌نده‌کانم ئی‌وه‌ شه‌و و رۆ‌ژه‌له‌ ده‌که‌ن منیش له‌ هه‌موو گونا‌هان ده‌بوورم، هه‌ر که‌س بزانی‌ت من خ‌اوه‌ن تو‌انام بۆ لی‌خۆ‌ش بوون لی‌ی خۆ‌ش ده‌بم و باکینکم نییه ﴿قُلْ يٰعِبَادِی الَّذِیْنَ اٰتٰرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ الزمر: ٥٣

ئە‌ی به‌نده‌که‌م، ده‌سته‌وسان مه‌به‌، دو‌عا له‌سه‌ر تۆ‌یه‌ و وه‌لامدانه‌وه‌ له‌ منه‌وه‌، دا‌وای لی‌خۆ‌شبوون له‌سه‌ر تۆ‌ و لی‌خۆ‌شبوون له‌سه‌ر من، ته‌ویه‌ له‌سه‌ر تۆ‌یه‌ و گو‌ڕینی خ‌راپه‌کان‌ت به‌ چا‌که‌ له‌سه‌ر منه‌))، رو‌شنی ده‌کاته‌وه‌:

رووی شه‌شه‌م: که‌لامی خ‌ودا نایه‌تی ﴿اِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا فَاُولٰٓئِکَ یُبَدِّلُ اللّٰهُ سِیْئٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ وَّكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا﴾ الفرقان: ٧٠، ئە‌م نایه‌ته‌ گه‌وره‌ترین مژده‌یه‌ بۆ ته‌وبه‌کاران گەر له‌پال ته‌وبه‌که‌یاندا با‌وه‌ر و کرداری چا‌که‌ی له‌گه‌ل بوو، ئە‌وه‌ش بریتییه‌ له‌ راستی‌تی ته‌ویه‌، ئیبن عه‌باس-خ‌ودا له‌ خۆ‌ی و باوکی رازی بی‌ت- ده‌فه‌رمو‌یت ((بی‌غه‌مبه‌ر به‌ دابه‌زنی ئە‌م نایه‌ته‌ به‌ جو‌ری‌ک دل‌خۆ‌ش بوو که‌ پی‌شتر به‌و نه‌دازه‌یه‌ بۆ هه‌چ شتی‌کی تر نه‌وه‌نده‌ دل‌خۆ‌ش نه‌بووه‌))، هه‌روه‌ها

خۆشحال بوونی بە ئایەتى ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ﴿٢﴾﴾ الفتح: ۱ - ۲.

جیاوازی ھەبە لەسەر سیفەتى "گۆرین" ئایا ئەو "گۆرینی خراپە بە چاکە" لە دۇنیادایە، یان لە دواپۆژدا؟ ئەمەش دوو بۆچوون ھەبە لەسەری:

ئیبەن عەباس و ھاوھەلانی دەلێن: کردارە خراپەکانیان دەگۆرین بۆ چاکە، ھاوھەلانیان دەگۆرین بۆ باوەر و زینا بۆ پاکداوێتی و خۆپارێزی، و درۆ بۆ راستگویی و خیانتەت بۆ ئەمانەتپارێزی.

لەسەر ئەمە مانای ئایەتەکە: سیفاته ناباشەکانیان و کردارە خراپەکانیان و بە سیفاتی جوان و کرداری چاکە ئالوگۆر دەکریت، وەك چۆن نەخۆش نەخۆشییەکەى بە تەندورستی دەگۆریت و خاوەن بەلا بە سەلامەتى و لاچوونی بەلاپەکەى، "سەعیدى کۆپى موسەیب" و کەسانى تریش لە شوینکەوتوان دەلێن: گۆرینی ئەو خراپانەى ئەنجامیان داو بە چاکە لە رۆژى دوایدا، لە جینگەى ھەر خراپەپەك چاکەپەکیان پێ دەبەخشن، خاوەنى ئەم رایە بەلگە بەو فەرموودە دەھیننەو بە ئیمامى "الترمذی" لە جامعەکەیدا لە "الحسین بن حریت" ھو رىوایەتى کردووە، دەلێت: وەکیع بۆی گێرپاينەو و وتی: ئەمەش لە مەعرورى کۆپى سویدەو بە ئەبو زەرەوہ فەرمووی: پێغەمبەر فەرمووی ((من دواين پياو که له ناگر دەر دەر دەر چیت دەناسم: پیاویک لە رۆژى دوایدا دەھینن، دەوتریت: گوناھە بچووکەکانى بخەنە پێش چاوی، گوناھە گەورەکانى لێدەشارنەو، دەوتریت: فلان رۆژ فلان شت و فلان شت ئەنجام دا، ئەو دانى پیاوا دەنیت و نەرییان ناکات، ئەو لە گوناھە گەورەکان دەترسیت، دەوتریت لە جینگەى ھەر خراپەپەك چاکەپەكى پێدەن، دەلێت: من کۆمەلێک گوناھە ھەبە بۆ لەویدا نابینم، ئەبو زەر فەرمووی: پێغەمبەرى خودام بینی پێکەنى تا ددانەکانى دەرکەوتن)).

ئەم فەرموودەپە فەرموودەپەکی سەحیحە، بەلام لە کردن بە بەلگەى ئەو بۆچوونە جینگەى سەرنجە، ئەو کەسە بە گوناھەکانى سزا دراو و چوووتە ناو ناگرەو، دواى ئەو لە ناگر دەرھینراو، لە جینگەى ھەر خراپەپەك چاکەپەكى پێدراو، چاکەپەكە خودا لەگەلى کردووە بە ژمارەى گوناھەکانى، لەمەدا گۆرینی خراپە بە چاکەى تیدا نییە، چونکە گەر وا بواپە لەسەرى سزا نەدەرا وەك چۆن تەوہەکار سزا نادریت،

قسەکردن لە تەوبەکاریکە لە جینگە ی هەر خراپە یە ک چاکە یە ک ی بۆ جینگەر کراوه، بۆ یە چاکەکانی زیادی کردووه، کوێی ئەم فەرمووده یە نامازە بەو دەکەن؟
خەلکی روویان لەم فەرمووده کردووه بۆ تەفسیر کردنی ئەو نایە تە پیرۆزە بەم شێوە یە، لەو ی لە نایە تە کە دایە تیگە یشتووم، بەلام پێشین تیگە یشتنی ورد و قوولیان هە یە و ئەوانە ی دوا ی ئەوان پە ی پێ نایەن.

بەلگە هیناوه بە فەرمووده کە دروستە دوا ی زەمینه سازی بە ریسایە ک، گەر ئەو ریسایە ت زانی ورد و ناسکی بەلگە هیناوه کە ت دەردە کە ویت، ئەویش ئەو یە گوناھ شوینە واری هە یە، شوینە واره کە شی یان بە تەوبە یان بە کرداری چاکە یان بە بە لای سپرە وە ی گوناھ، یاخود بە چوونە ناو ناگر دەسپێتە وە بۆ ئەو ی رزگاری بیت لە شوینە واره کانی، هەر بە و جۆرە گەر شوینە واره کە ی کاریگەر بوو و ئەو شتانه نە یانتوانی بیسپرنە وە، ئەو پێویستە بچیتە ناو ناگرە وە، چونکە بە هە شت گەردیلە یە ک لە پیسی تیدا نییە، تەنھا ئەوانە دەچنە بە هە شتە وە کە پاک و چاکن لە هە موو روویە کە وە، ئەگەر شتێک لە پیسی گوناھ ی لە سەر مایە وە ئە خڕیتە ناو کورە ی تاقیکردنە وە وە تاکو ئالتوونی باوهرە کە ی لە خەوشی گوناھ پاکبیتە وە، ئەو کاتە شایستە ی دیوانی مەلیک ببیت.

گەر ئەمە زانرا ئەوا لابردنی گوناھ و شوینە واری گوناھ جارێک بە تەوبە یە ک ی بە کجاری - کە بە هیزترین هۆکارە - و جارێک بە گێرانه وە ی حە ق بۆ خاوەن حە قە کان و جارێک بە پاکبوونە وە ی بە ناگر، ئەگەر بە ناگر پاکبوویە وە و شوینە واری پیسی و خەوشخالی لیبوویە وە، ئەوا لە جینگە ی هەر گوناھێک چاکە یە ک ی پێ دەدریت، گەر بە تەوبە ی یە کجاری پاکبوویە وە و شوینە واری پیسی گوناھ ی لیبوویە وە، ئەوا لە پیشترە لە جینگە ی هەر خراپە ی ک چاکە یە ک ی پێ بدریت، چونکە تەوبە ی لایەری پیسی گەورە ترە لە سپرنە وە ی گوناھ بە ناگر و خۆشە و یستریشە لە لای خودا، لابردن بە ناگر بە دیلی تەوبە کردنە، تەوبە لە پیشتر و بنچینە یی ترە تا چوونە ناگر و پاکبوونە وە بە ناگر، رووشنی دەکاتە وە:

رووی حەوتەم: تەوبە کار بە پەشیمانیه کە ی هە موو خراپە کانی بە چاکە بۆ گۆرپووه، پەشیمانیه کە ی تەوبە بووه لەو خراپانە، پەشیمانیش بریتیه لە تەوبە، تەوبە ش لە

هەموو گوناھىك چاكەيە، بەم پىيە جىگەى ھەر گوناھىك بە چاكەيەك گىراوہ تەوہ، لىپرابمىنە چونكە وردترىن رووہ لە رووہكان.

بىنا لەسەر ئەمە بۆى ھەيە ئەو چاكايە لە بېدا يەكسان بىت بەو خراپەيە، لەوانەيە لەخوار ئەوہوہ بىت، يان لەسەر روو ئەو، ئەمەش بە پىيە ھىز و پىزى تەويەكەى و راسترەوى تەويەكارەكە لە تەويەكەيدا و ئەوہى لىيەوہ سەرھەلەدەدات لە كارى دل كە سوود و قازانجى تەويەكەى بەسەر مەفسەدەى ئەو گوناھەدا زياد دەكات، ئەمەش لە نەينى تەويە و وردەكارىيەكانىيەتى، رۆشنى دەكاتەوہ:

رووى ھەشتم: گوناھى زانا بە خودا و بە فەرمانەكانى بۆى ھەيە چاكەى زۆتر و گەرەترى لىوہ پەيدا بىت، ھەر وہا مەزنتر لەرووى قازانجەوہ و خۆشەويستەر لەلاى خودا لە خۆپارىزى لەو گوناھە، لە زەلىلى و ملكەچى و دلشكاوى و ترس و گەرانەوہى بەردەوام و پەشيمانى و پياگەيشتن بە بوغزاندى شەيتان و ئەنجامدانى كردارى چاكە، يان كۆمەلەك چاكەى گەرەتر لەوہ، تا شەيتان دەلەيت: خۆزگە ئەو گوناھەم پىنەكردبايە، شەيتان پەشيمان دەبىتەوہ لە گوناھ پىكردنى، وەك پەشيمانى گوناھكەرەكە لە گوناھكەى، بەلام جىاوازى زۆرە لەنەوان ئەو دوو پەشيمانىيەدا، خودا پىنەخۆشە بەندەكەى شەيتان ببوغزىنەيت و لوتى لەخۆلەوہ بدات، وەك پىشتر باسماں كرد ئەم جۆرە بەندايەتییە لە نەينىيەكانى تەويە و پياگەيشتنە و بەدەستەينانى ئەوہيە خودا لە تەويە گەرەكىيەتى، و ئەوہى بەدوايدا دىت لە زيادكردنى كردارى چاكە لىرەدا كە داوا دەكات لە جىگەى خراپە چاكە دابنرەيت، بەلكو چەندىن چاكە دابنرەيت.

لەم ئايەتە رابمىنە (بَدِّلْ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ)، نافەرمويت لە جىگەى ھەر دانەيە دانەيەك دادەنرەيت، بۆيە دەگونجى يەك خراپە بە چەندىن چاكە ئالوگۆر بكرەيت بە پىيە حالى كەسەكە.

ئەوہى لە فەرموودەكەدايە: ئەوہى لەسەر گوناھەكانى سزا دەدرەيت لە دونيادا خراپەكانى بە چاكە ئالوگۆر نەكردوہ لە تەويەى يەكجارى و ئەوہى بەدوايدا دىت لە كارى دل و ئەنجامدانى كردارى چاكە، ئەوہى نەكردوہ كە وابكات لە جىگەى ھەر خراپەيەك چەندىن چاكە دابنرەيت، بەلكو لە جىگەى ھەر خراپەيەك تەنھا يەك چاكەى

پیدراوه، پیغه مبه‌ر (ﷺ) له گونا‌هه گه‌وره‌کانی بیده‌نگ بووه، که به‌نده‌که باسی گونا‌هه گه‌وره‌کانی خوی کرد پیغه مبه‌ر پیکه‌نی و باسی نه‌وهی نه‌کرد خودا چی له گونا‌هه گه‌وره‌کانی ده‌کات، ته‌ن‌ها هه‌والی دا خودا هه‌ر گونا‌هیکه بچوکی به چاکه‌یه ک نالوگوپ ده‌کات، به‌لام له فرموده‌که‌دا ناماژه‌یه‌کی وردی تیدایه که نه‌و نالوگوپ‌کردنه گونا‌هی بچوک و گه‌وره‌ش ده‌گریته‌وه، له دوو رووه‌وه:

یه‌که‌م: نه‌و به‌ش‌هی فرموده‌که‌ی پیغه مبه‌ر (أخْبُوا عَنْ كِبَارِهَا) گونا‌هه گه‌وره‌کانیان لیشارده‌وه، نه‌مه رایده‌که‌یه‌نیت که که‌سه‌که بینی گونا‌هه بچوکه‌کانی به چاکه بۆ نالوگوپ ده‌که‌ن باسی گه‌وره‌کانیش ده‌کات، و چاونه‌بریتته نالوگوپیان به چاکه، نه‌و کاته نالوگوپی نه‌و گونا‌هه گه‌وران‌ه زۆر باشتر ده‌بیت بۆی له گونا‌هه بچوکه‌کان، نه‌ویش به‌و کاره خۆش‌حالی زیاتر ده‌بیت.

دووه‌م: پیغه مبه‌ر (ﷺ) له باس‌کردنی نه‌وه‌دا پیکه‌نی، نه‌م پیکه‌نینه ناماژه‌ی سه‌رسورپمانی تیدایه به‌و هه‌موو چاکه‌ی له‌گه‌لی نه‌نجام ده‌ده‌ن و نه‌و دانپیدا‌نان به‌و گونا‌هان‌هی نه‌نجامی داوه، به‌بی نه‌وه‌ی داوای لی بکریت دانپیان پیدادا بنیت یان پرسپاری لی بکریت، ته‌ن‌ها خرابه‌کانی خرابه پیش چاو.

(فَبَارِكْ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، وَأَجُودُ الْأَجُودِينَ، وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ، الْبِرُّ اللَّطِيفُ، الْمُتَوَدُّدُ إِلَى عِبَادِهِ بِأَنْوَاعِ الْإِحْسَانِ، وَإِصَالَهُ إِلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ طَرِيقٍ بِكُلِّ نَوْعٍ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)



پاىھى كۆكەرەوھ

زۆربەى خەلكى تەوبە وا لىككەدەنەوھ كە لىپرانىكە جارىكى تر نەگە پىتەوھ بۆ سەر گوناھ، يەكسەر دەست ھەلگرتن لە گوناھ و پەشىمانى لەوھى روويداوھ لە رابردودا، گەر گوناھكە حەقى مروفى تىدا بوو ئەوا كارى چوارەم برىتى دەبىت لە گەردنى خۆ پى نازاد كردن.

ئەمەى باسيان كردوھ ھەندىك لە ناوھكانى تەوبەن، بەلكو مەرجهكانى تەوبەن، ئەگەر نە، تەوبە لە قورئان و فەرمودەى پىغەمبەردا- وەك چۆن ئەوانە لەخۆ دەگرن- لىپران و يەكلاى بوونەوھى بۆ ئەنجامدانى كردارى چاكە و پابەندبوون پىيەوھ، بەلكو رق لەو كەسانەى واز لە كردارى چاكە دەھىتنن و لىي دوور دەكەونەوھ، پابەندبوون بە فەرمان كردن بە فەرمانەكانى خودا و نەھىكردن لە نەھىيەكانى، كردارى چاكە- بە مەرجهگىراو بۆ تەوبە لە ئايەتەكەى سورەتى الفرقان- برىتییە لە ئەنجامدانى دژى ئەو كارە خرابانەى ئەنجامى دەدا، بە تەنھا دەستھەلگرتن لە گوناھ و لىپران و پەشىمانى كەسەكە نايىتە تۆبەكار، تا لىپرانى تەواوى لى نەبىنریت بۆ ئەنجامدانى ئەوھى خودا فەرمانى پىكردوھ و جىبەجى كردنى، ئەمە حەقىقەتى تەوبەيە كە برىتییە لە ناوئىك بۆ كۆكردنەوھى ئەو دوانە (وازمىنان لە گوناھ و ئەنجامدانى كردارى چاكە)، بەلام گەر جىبەجى كردنى فەرمانەكانى بەدوادا ھات ئەوھ ئەو تەوبەيە كە ئەوان باسيان كردوھ، گەر تاك كرايەوھ ھەردوو كارەكە لەخۆ دەگرىت.

تەوبە وەك وشەى "التقوى" وايە گەر بە تاك ھات دەبىت ئەوھى خودا فەرمانى پىكردوھ ئەنجام بدرىت و ئەوھى نەھى لىكردوھ خۆى لى بپارىزىت، كە دەبىت بە فەرمانىكى داخووزى ماناى كۆتاھىنان بە نەھىلىكراوھكان دەگەيە نىت، ھەرچەند ماناكەى گشتگىرتەرە، چونكە "التقوى" برىتییە لە بەكارھىنانى ھەموو ئەوھى خودا بە بەندەكەى داوھ -لە تەندروستى و مال و مندال و شوو و روژ و نىعمەتەكانى تر- وەك قەلغانىك خۆى پى بپارىزىت لەوھى لىي دەترسىت. لە رویشتنى بەرەو خودا و خانەى دواپوژى رىگەكەى پەرە لە كۆسپ و دوژمن لە نەفسى فەرمانكەر بە خرابە و ئارەزوو و شەيتان كە پەلامارى دەدەن و رايدەكىشن تاكو رىگەى لى بگرن و بىگىرپنەوھ و رووبەپووى تياچوونى بكەنەوھ، خودا بە ھەموو ئەوانە گرفتارى كردوھ، تەندروستى

و له شساغی و سه رکه وتنی پی به خشویه، نه وهش به باش دانانی هر نیعمه تیک له جیگه ی خوی، تیاچوون له و جیگه دایه نیعمه ته کان له جیگه ی خویان به کارنه هیتین، هه موو نه مانهش به هوی نه فامی و شوینکه وتنی ناره زوو و زالبوونی حهزی نازه لی و خۆدارپن له به لگه و نیشانه کانی خودا و شهیتان کردن به دوست له خوار خوداوه .

حه قهقهه تی تهویه بریتیه له گه پانه وه بۆ لای خودا به پابه ندبوون به و کارانه ی نه و پی خۆشه و دورکه وتنه وه له وانه ی پی ناخۆشه، تهویه گه پانه وهیه له خراپه وه بۆ باش، گه پانه وه بۆ باشه کان به شیکه تهویه و ناوی تهویه ی لئراوه، گه پانه وهش له ناباشه کان به شیکه تریه تی، بۆیه خودای موه عال سه رکه وتنی تهواوی به ستوته وه به نه نجامدانی نه و کارانه ی فرمانی پیکراوه و دورکه وتنه وه له و کارانه ی نه ی لیکراوه ﴿ وَتَوَوُّأ إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (النور: ۳۱)، هه موو

تۆبه کاریک سه رفرازه، سه رفرازی ناییت تا نه وه ی فرمانی پیکراوه نه نجامی نه دات و نه وه ی نه ی لیکراوه خوی لی نه پاریزیت، خودای موه عال ده فره مویت ﴿ وَمَنْ لَمْ يَبْتَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰلِقُونَ ﴾ (الحجرات: ۱۱)، هر کهس واز له فرمان پیکراوه کان

بهیتیت سته مکاره وه ک چۆن نه نجامدهری کاره نه ی لیکراوه کان سته مکاره، لاجوونی ناوی "سته مکار" له سه ری به تهویه یه که ده بیت که نه و دووانه ی تیدا کۆ ببیته وه، خه لکی دوو به شن: تۆبه کار و سته مکار، به شی سییه می نییه، تۆبه کاران نه مانه ن ﴿ السَّٰجِدُونَ الْمَكِيدُونَ الْحٰمِدُونَ السَّٰبِحُونَ الزَّٰكِعُونَ

السَّٰجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (التوبة: ۱۱۲)، پاریزگاری له سنوره کانی خودا به شیکه له تهویه، تهویه کۆی هه موو نه وانیه، بۆیه نانوراه "تائب" تۆبه کار چونکه له نه هیکراوه کانه وه ده گه پیتته وه بۆ سه ر نه وه ی خودا فرمانی پیکردوه، هه روه ها له

یاخیبوونه وه بۆ گوپرایه لی، به لکو گه پانه وه بۆ لای دوست و خۆشه ویستی خوی و رزگاربوونی له ده ست دوزمه نه که ی. دوزمه نه که ی دهیه ویت به دبه ختی بکات، بۆیه به حه بلی نازه لی و گیلی و نه فامی و شهوانی رایده کیشیت، به لام خودای دوستی نه و بۆ به خته وه ری و ناسوده یی نه وی ده ویت، نه و-سبحاله- خوی لای به نده که ی خۆشه ویست ده کات به هه موو نه وه ی پیداره له خودی خوی و نه وه ی بۆی رامه پناوه، به هۆکاری نیعمه ته کانی که نایه نه هه ژماردن به نده که ی بۆ لای خوی

را ده کیشیت، له به هیزترینیان نایه ته کان له ناسوی دهر وون و گهردوون و یاسا و ریساکانی که گورانیان به سهردا نایهت و نه و هه حیهی خودا بۆ پیغه مبه رانی ره وانه کردوه له هیدایهت و روشنیینی ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴾ (۱۰۴) الانعام: ۱۰۴.

که وایوو "ته وبه" بریتیه له حهقیقهتی نایینی ئیسلام و هر هه موو نایین ده چیتته ناو ناوی "ته وبه" هوه، به م شیوهیه تۆبه کار شایسته ده بیته به وهی خوشه ویستی خودا بیته، خودا تۆبه کاران و پاکژکه رانی خوشده ویت، خودا نه وانهی خوشده ویت به فه رمانه کان هه لدهستن و خویان له نه هی لی کراوه کان به دورور ده گرن.

که وایوو ته وبه بریتیه له گه پانه وه (الرجوع) له وهی له ناوه وه و له دهره وه خودا پیی ناخۆشه بۆ نه وهی خودا پییخۆشه له ناوه وه و له دهره وه، ئیسلام و ئیمان و ئیحسان ده چنه ژیر ناوی ته وبه وه، هه رچی مه قاماتی باوه ره له ته وبه دا جیی ده بیته وه، بۆیه ته وبه ده بیته ئامانجی هه موو باوه رداریک و سه ره تا و کوتایی گه شتی به ره و خودا، وه ک پیشتر ئاماژه ی پیدرا، ته وبه نه و ئامانجیه دروستکراوه کانی له پیئاودا دروستکراوه، فه رمان پیکردن و یه کتاپه رستی به شیکه له ته وبه، به لکو مه زترین به شی ته وبه یه و بینای ته وبه له سه ر نه و دوانه ده وه ستیت.

زۆربه ی خه لکی گه وری ته وبه و حهقیقهتی نازانن، چجای پیی هه لبستن له پوری زانست و کردار و حاله وه، خودای موته عال بۆیه خوشه ویستی خوی به تۆبه کاران داوه چونکه که سانیکی تاییه تن له لای نه و.

گه ته وبه ناویکی کۆکه ره وه نه بوایه بۆ شه ریعهتی ئیسلام و حهقیقهتی باوه رد خودای موته عال به و نه اندازه مه زنه به ته وبه ی به نده که ی دلخۆش نه ده بوو، هه موو نه وهی خه لکی قسه ی لیده که ن له مه قامات و حال بریتیه له دریزه و ورده کاری و شوینه واره کانی ته وبه.

﴿ له باتل جیاده مینه وه و پاشان ده گه ریینه وه بۆ حه ق

داوای لیخۆشبوون (الاستغفار) دوو جوړه: ته نها و هاتوو له گه ل ته وبه، نه وهی به ته نها هاتوو: وه ک فه رموده که ی نوح (عليه السلام) له گه ل هۆزه که ی ﴿ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۰﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۱۱﴾ نوح: ۱۰ - ۱۱، هه روه ها صالح پیغه مبه ر

له‌گه‌ل هۆزه‌که‌ی ﴿لَوْلَا سَتَعْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۶۱﴾﴾ النمل: ۴۶، هر به‌و جۆره نایه‌تی ﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۳﴾﴾ البقرة: ۱۹۹، هر روه‌ها نایه‌تی ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾﴾ الأنفال: ۳۳.

هاتوو له‌گه‌ل ته‌وبه‌دا: ﴿وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْكُمْ مَتَّعًا حَسَنًا إِنَّ أَجَلَ مُسْمَىٰ وَرُبَّتْ كُلُّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿۲﴾﴾ هود: ۳، فه‌رمووده‌که‌ی هود له‌گه‌ل هۆزه‌که‌ی ﴿وَيَتَقَوَّمُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۵۲﴾﴾ هود: ۵۲، هر روه‌ها فه‌رمووده‌که‌ی صال پیتفه‌مبه‌ر ﴿هُوَ أَشْأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيمٌ مُّجِيبٌ ﴿۱۱﴾﴾ هود: ۶۱، فه‌رمووده‌که‌ی شوعه‌یب پیتفه‌مبه‌ر ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿۱۰﴾﴾ هود: ۹۰.

داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) به‌ته‌نها وه‌ك "ته‌وبه" وایه، به‌لكو بریتییه له‌خودی ته‌وبه له‌گه‌ل داوای لیخۆشبوون له‌خۆگرتن، كه بریتییه له‌سپینه‌وه‌ی گوناھ و لابردنی شوینه‌واری و خۆپاریزی له‌شهری، نه‌ك وه‌ك هه‌ندیک كه‌س گومانی بو ده‌بن: بریتییه له‌"داپۆشین" چونكه خودا نه‌وانه‌ی داوای لیخۆشبوون ده‌كهن و نه‌وانه‌ش كه‌ نایكهن داده‌پۆشیت، به‌لكو "داپۆشین" پتویستی ناوه‌رۆكه‌که‌یه‌تی یان به‌شیکه له‌ داوای لیخۆشبوون، ئاماژه پیکردنی داوای لیخۆشبوون به "داپۆشین" یان به له‌ئامیزگرتنه یان به پتویستبوون.

حه‌قیقه‌تی داوای لیخۆشبوون: بریتییه له‌خۆپاریزی له‌شهری گوناھ، له‌وه‌وه وشه‌ی "المغفر واته‌خووده‌ی سه‌ر" هاتوو به‌هۆی نه‌وه‌ی سه‌ر له‌ئازار ده‌پاریزیت، داپۆشین ده‌بیته‌ پتویستی نه‌م مانایه، نه‌گه‌ر نه، به‌عه‌مامه‌ نالین "المغفر" له‌پاریزگارییه‌وه، نه‌م داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) هیه‌ریگری له‌سزا ده‌كات ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾﴾ الأنفال: ۳۳، خودا سزای كه‌سه‌یک نادات داوای لیخۆشبوون بكات، به‌لام نه‌و كه‌سه‌ی به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ر گوناھ و داوای لیخۆشبوونیش بكات نه‌وه له‌هیچ ریگه‌یه‌که‌وه داوای لیخۆشبوون نییه.

له‌گه‌ل نه‌وه‌دا هیچ ریگریك نییه‌ مانای "الإستغفار" داوای "غفر" پۆشین بیت، كه بریتییه له‌داپۆشینی نه‌نگی و ناته‌واوییه‌کی تیا به‌ری زیانبه‌خش، كه‌وره‌ترین نه‌نگی

مرؤف و ناته‌واوی بریتیه له نه‌فامی و سته‌می، به قولایی نه‌فامی و سته‌م دوژمنه‌که‌ی رایده‌کیشیت بۆ هه‌لدیر و تیاچوون، رزگاربوونی له‌ده‌ست نه‌و دوانه به بیداری و وریایی و هه‌ولدان بۆ سوودبینین له‌وه‌ی خودا پیتی به‌خشیوه له زانست و دادپه‌روه‌ری و چاکه، هه‌ر کات به‌نده له ریزی مرؤیی خۆی بیتاگا ده‌بیت که خودا له رۆحی خۆی کردووه به به‌ردا نه‌وا داده‌به‌زیت و ده‌لکیت به زه‌وی ئاژه‌لیانه‌وه، نه‌و کاته نه‌فامی و سته‌می زیاد ده‌کات و خۆی رسوا ده‌کات.

هه‌تا گرنگی به مرؤفبوونی خۆی بدات و به بیرکردنه‌وه له به‌لگه و نیشانه و یاسا و ریساکان له ئاسۆی ده‌روون و گه‌ردووندا پشتیوانی کرد، هه‌روه‌ها به تیرامان له به‌لگه و نیشانه زانستییه‌کان که پیغه‌مبه‌رانی پی ره‌وانه کراوه کۆلییه‌وه، نه‌وا خودا لیتی خۆشده‌بیت و نه‌نگی و ناته‌واوییه‌کانی بۆ داده‌پۆشیت، له‌م ریگه‌یه‌وه له‌وه تیده‌گه‌ین خودای موته‌عال به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌فرمویت ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُرِيكَ وَجْهَهُ عَلَيْكَ﴾ (الفتح: ۲، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رگیز کاریکی نه‌شی‌اوی نه‌کردووه و هه‌رگیز له خودا یاخی نه‌بووه و له فرمانه‌کانی لای نه‌داوه، به‌لکو نه‌وه بریتیه له داپۆشینی نه‌نگی مرؤفایه‌تی و له‌سه‌ر بارهاتووه‌کانی به‌وه‌ی پیدراوه له زانست و هیدایه‌ت که خودا تیاياندا بالایی کردبوو له ده‌ستبه‌سه‌ردا گرتنی نه‌م سروشته مرؤییانه، چاکه له‌گه‌ل نه‌و سروشته مرؤییانه و کارکردن له‌ناویاندا، تا پیغه‌مبه‌ر بوو به حه‌کیمیکی کاملی رینوما‌یی‌کار- علیه الصلاة والسلام-

به‌لام له نزیکبوونه‌وه و هاتنی به‌کێک له وشه‌کان له‌پال نه‌وی تردا، نه‌وا داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) بریتیه له داواکردن بۆ پارێزگاری له شه‌پی نه‌و خراپانه‌ی له رابردوودا لیتی وه‌شاهوته، ته‌ویه‌ش بریتی ده‌بیت له گه‌رانه‌وه و داوای پارێزگاری له شه‌رێک که له داهاتوودا لیتی ده‌ترسیت له کار و کرده‌وه‌ی خراپی خۆی.

لێره‌دا نوو گونا‌ه هه‌یه: گونا‌هێک که گوزه‌ری کردووه، داوای لیخۆشبوون بریتیه له پارێزگاری له شه‌ری، له‌گه‌ل گونا‌هێک که ترسی روودانی هه‌یه، ته‌ویه بریتی ده‌بیت له لێپرانێک که نه‌نجامی نه‌دا، گه‌رانه‌وه بۆ لای خودا هه‌ردوو جۆره‌که له‌خۆ ده‌گریت، گه‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ لای خودا بۆ نه‌وه‌ی له‌شه‌پی نه‌وه‌ی روویداوه بیپارێزیت، له‌گه‌ل گه‌رانه‌وه‌یه‌ک پارێزگاری لێ بکات له شه‌پکی داهاتووی نه‌فسی خۆی و کرداره خراپه‌کانی.

هر روه‌ها گوناگوار وه که سئیک وایه که وتبیته سهر ریگه یه که سهری له تیاچوونیه وه دهرده چیت و نایگه نیت به مهرانم، نه و فرمانی پیکراوه پشت له و ریگه یه بکات و بگه ریته وه بۆ سهر نه و ریگه یه یی رزگاری لیوه به دست ده هینیت و به مه به سستی ده گه یه نیت و سهر فرازی نه وی تیدایه .

لیرده دا دوو شت هه یه پیویسته بین: جیا بوونه وه له شتیک و گه پانه وه بۆ سهر شتیکی تر، "تهویه" تابه تکراره به و گه پانه وه یه و "یسفغار" یش تاییهت کراوه به جیا بوونه وه، کاتیک هر یه که له م دوانه ته نها ده که ون هر دوو ماناکه له خو ده گرن، بویه -خودا باشتر ده زانیت- به دوا یی یه کتردا فرمان به هر دوو کیان کراوه له نایه تی ﴿اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ هود: ۵۲، نه مه بریتیه له گه پانه وه بۆ سهر ریگه یی حق له دوا یی جیا بوونه وه له ریگه یی باتل.

هر روه‌ها "یسفغار" له دهر وازه یی لادانی زیانه و "تهویه" ش داوا یی راکیشانی سوود و قازانجه، خودا له شه ری گونا ه بیپاریزیت، تهویه نه وه یه دوا یی نه و پاریزگاریه نه وه یی خودا پئی خو شه بیته سهر ریگه یی، له ته نها بوونه وه دا هر یه که یان مانای نه و ویتریان له خو ده گریت، خودا باشتر ده زانیت.

﴿توبه یی یه کجاریی﴾

نه مه ش به باسی تهویه یی یه کجاریی (توبه نصوحا) و حه قیقته تی تهویه یی یه کجاریی روشن ده بیته وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبَةٌ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةٌ نُّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ التحريم: ۸، خو پاریزی له شه ری خراپه- که بریتیه له سرینه وه یی- کرد به لابرندی نه وه یی به ننده حه زی پیناکات، چوونه به هشت- که بریتیه له به ده ستهینانی نه وه یی به ننده ده یه ویت- به ستراره ته وه به کردنی تهویه یی یه کجاریه وه، وشه یی "النصوح" له سهر کیشی "فعول" ه، له ناوی بکه (ناصح) وه وه ره گراوه به مه به سستی "مبالغه" زۆر کردنی نه و کاره، وه که "شکر و صبور"، بنچینه یی ماده یی "ن ص ح" مانای رزگار کردنی شتیکه له خه وش و غه شی نامۆ پئی، نه وه ش له داتاشینی گه وره تری "نصح" به مانای "خلص" خاوینکردنه و پالفته کردن، یه کانگیر ده بیت، بویه "النصح" له تهویه و په رسش و راویژدا بریتیه له پاککردنه وه و پالفته کردنیان له هر چی غل و غه ش و خه وش و ناته واوی و تیکدانه، جیبه جی کردنیان به باشترین شیوه، "النصح" دژی "الغش" ه.

عومهری کوپی خهتاب و ئوبه‌ی کوپی کهعب - خودایان لی رازی بیت - ده‌لین
(ته‌وبه‌ی یه‌کجاری: ئه‌وبه‌ی که ته‌وبه له گوناھیک بکات و پاشان نه‌گه‌پیتته‌وه سه‌ری،
وهک چۆن شیر ناگه‌پیتته‌وه بۆ گوان)).

شیخ حه‌سنی به‌صری ده‌لینت: ((ئه‌وبه‌ی به‌نده له‌وه‌ی له رابردوو لیبوه‌شاوه‌ته‌وه
به‌شیمان بیت و یه‌کلابوو بیتته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌گه‌پیتته‌وه سه‌ری)).

"الکلبی" ده‌لینت: ((ئه‌وبه‌ی که به زمان داوای لیخۆشبوون بکات و به‌دل به‌شیمان و
جه‌سته‌ی بگریته‌وه له‌و گوناھه)).

سه‌عیدی کوپی موسیب ده‌لینت ((ته‌وبه‌ی یه‌کجاری ئامۆژگاری خۆتانی پیتکه‌ن)).
وهک مانای "ناصحة للتائب" ئامۆژگاریکه‌ر بۆ ته‌وبه‌کار لیکیدایه‌وه، وهک وشه‌ی
"ضروب" ی داواشراوله "ضارب" لیدهر.

خاوه‌نانی قسه‌ی یه‌که‌م مانای "مفعول" یان پیدایه‌اته که‌سی ته‌وبه‌کار کاری
پاککردنه‌وه‌ی تیدا کرد و تیکه‌لی نه‌کرد به‌خوش و غه‌ل و غه‌ش. که‌وابوو یان به
مانای "منصوح" وهک "رکوبه، حلویه" به‌مه‌مانای "مرکوبه، محلویه"، یان به‌مانای
"فاعل" واته "ناصحة" وهک "خالصة، صادقة".

"محمد بن کعب القرظی" ده‌لینت: چوار شت ته‌وبه له‌ ئامیز ده‌گرن: داوای لیخۆشبوون
به‌ زمان، خۆگرتنه‌وه به‌ جه‌سته، شاردنه‌وه‌ی بریاری گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر گوناھ به‌ دل و
ناخ، دوورکه‌وتنه‌وه له‌ هاوپی و هاوخوانانی خراب.

ده‌لیم: "نصح" له‌ ته‌وبه‌دا سی شت له‌خۆ ده‌گریت:
یه‌که‌م: ته‌وبه‌که هه‌رچی گوناھه به‌گه‌شتی له‌خۆ بگریت و گوناھیک نه‌میتیتته‌وه ئه‌و
ته‌وبه‌یه له‌ ئامیزی نه‌گریت.

دوهم: لیبران و راستگویی به‌ته‌واوی له‌ ته‌وبه‌که‌یدا به‌جۆرێک دل‌ه‌پاوکی و سه‌رزه‌نش و
چاوه‌پوانی نه‌میتیت، به‌لکو به‌ هه‌رچی ویست و لیبرانه‌وه‌یه ده‌ست ده‌داته
ته‌وبه‌که‌ی.

سێیه‌م: رزگارکردنی ته‌وبه‌که‌ی له‌ هه‌رچی خوش و غه‌ل و غه‌ش و نه‌خۆشی و
نه‌نگیه‌ک که‌ پالفته‌بوونی بشیوینیت، به‌جۆرێک ته‌وبه‌که ته‌نها ترسی خودا ویستی
گه‌یشتن به‌وه‌ی له‌لای خودایه و خۆپاراستن له‌ سزای خودای له‌ پشته‌وه بیت، نه‌ک

وهك كه سێك ته و به بكات كه دهیه و یت پله و پایه و ریز و کورسی و سه روکایه تی خوی پارێزگاری لێ بکات، یان بیه و یت به هۆیه وه پارێزگاری بکات له حال و هیز و مالی، ستایشی خه لک به دهست بهینیت و له زه میان دووریکه و یته وه، یا خود نه فامان و ساویلکه کان به سه ریدا زال نه بن، یان له دنیا تیربوو بیت، تووشی ئیفلاس و دهسته و سانی بوو بیت، هاوشی وه ی نه م هۆیانه که دروستی ته و به که ی و پالفته بوونی بۆ خودا له که دار ده که ن.

یه که میان گرێدراوه به وه ی ته و به ی لیده کات، سێیه م گرێدراوه به و که سه وه ی ته و به که ی بۆ ده کات (خودای مоте عال)، ناوه پاسته که یان (دووم) گرێدراوه به خودی ته و به کاره که وه، "نصح" له ته و به دا بریتیه له راستکردن له ته و به دا و پالفته بوون و گشتگیرکردنی هه موو گونا هه کان، گومانی تیدا نییه نه م ته و به یه داوای لیخۆشبوون له نامیز ده گریت و پیویستی ده کات و سه رجه م گونا هه کان ده سپرته وه، نه مه ش کاملترین ته و به یه، والله المستعان و علیه التکلان ولا حول ولا قوة إلا بالله.

❖ خه لاتکردنیک سه ره هتا که ی بریتیه له نیلهام

ته و به ی به نده بۆ لای خودا ده وره دراوه به ته و به یه ک له لای خودا وه بۆ نه وه له پیش ته و به کردنه که ی، ته و به کردن له به نده که وه داوای نه وه ته و به یه دیت، ته و به یه کی پیشین و ته و به یه کی دوا یین، یه که م جار خودا ته و به ی لیوه رگرتوه به موله تدان و کۆمه ک و نیلهام نه و جا به نده که ته و به ی ده ستپیکردوه، بۆیه بۆ جاری دووم خودا ته و به ی لیقبوول فه رموه، وه ک وه رگرتن و پاداشت و خه لات، خودای مоте عال ده فه رمو یت ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَّبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾﴾ التوبة: ١١٧ - ١١٨، خودای مоте عال را بده که یه نیت که ته و به که ی له سه ریان پیش ته و به که ی نه وانه، نه وه خودایه نه وانی کردوه به ته و به کار، نه وه ی داوا که ی ته و به که یانه، ناماژه ی تیدایه که نه وان ته و به یان نه کرد تا خودا ته و به ی بۆ بریار نه دان، حوکه که نه ی ده کریت به نه ریکردنی هۆیه که ی.

هاوشیوهی نه مه: هیدایه تدانی به بنده که ی پیش هیدایه ت وه رگرتنی، خودا هیدایه تی فیره تی به مروؤ به خشویه ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ﴿۲﴾ إِنَاهِدَيْتُهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿۳﴾ ﴿الإنسان: ۲-۳، باشترین هیدایه ت به هیدایه تی فیره ت بریتیه له بوونی بیستن و بینین و ژنه وتن، شوکرکردنی خودا له سهر نه مانه به کارهینانیا نه بۆ گه یاندنی زانیاری به دل به و جوره دروسته تی خودا باری هیناون له سهری و دروستیکردوون، لییان تیپگات و ریکیان بخات و که لکیان لی بینیت، خوداش به وه هیدایه تی بۆ زیاد دهکات و نیعمه تی بیرکردنه وه و تیرامانی پالفته تر و نورانی تر دهن، نه وه ش سرده کیشیت بۆ تیگه یشتن له که لامی خودا و که لامی پیغه مبه ره که ی ﴿سبحه﴾ هه رکه س خودا نووری پی نه دات نووری نیبه .

که به بنده هیدایه تی وه رگرت نه وه هیدایه ته هیدایه تیکی تری بۆ پیویست دهکات، خودا به وه هیدایه ته پاداشتی هیدایه ته که ی ده داته وه، له پاداشتی هیدایه ت هیدایه تیکی تره که به دوایدا دیت، وه ک چۆن له سزای گومرایی گومراییه کی تره که به دوایدا دیت، خودای موته عال ده فره رمویت ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادْهُمْ هُدًى﴾ محمد: ۱۷، به که مجار هیدایه تیدان و نه وانیش هیدایه تیان وه رگت، بۆیه هیدایه تی دووه می بۆ زیادکردن، پیچه وانه که شی له لادرانی راسته شه قامی هیدایه ت له نایه تی ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ الصف: ۵، نه م لادانه ی دووه م سزایه له سهر لادانیا ن

نه م بره له نهینی دوو ناوی "الأول" و "الآخر" نه و ناماده دهکات و کومه ک دهکات، هۆ و ده رنه نجام هه ر له خودا وه یه، نه و که سه یه که به بنده کانی له خۆی به خۆی په ناده گرن، وه ک زانانترین که س به خودا ده فره رمویت ((أعوذ بك منك)) په نا ده گرم له خۆت به خۆت، به بنده تۆبه کاره و خوداش قبولکهری ته وبه، ته وبه ی به بنده گه رانه وه یه بۆ لای سهرداره که ی دوا ی هه له اتنی، ته وبه ی خودای موته عالیش دوو جوره: مؤله ت به که سه که بۆ تۆبه کردن، له گه ل قبولکردنی ته وبه که ی و کومه ک کردنی .

ته وبه سهره تا و کۆتایی هه یه، سهره تا که ی: بریتیه له گه رانه وه بۆ لای خودا به گرتنه به ری شارپنگه ی راست و دروست که بۆ به بنده کانی راخستوهه تا کو به ره زامه ندی خودا بگن، فره مانی کردوه به گرتنه به ری نه و شارپنگه یه به نایه تی ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ﴾ الأنعام: ۱۵۳، ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ﴿صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ﴿الشورى: ۵۲ - ۵۳﴾ ﴿وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ﴾ الحج: ۲۴ .

کرتایہ کہی: گہ پانہ وہی بۆ لای خودا لہ رۆژی دوا پیدا، گرتنہ بہری نہو شاپرنگہی راخراوہ بۆ گہ یشتنہ بہ ہشت، ہر کہس لہم خانہی دویادا بہ تہوبہ گہ پانہ وہی بۆ لای خودا، نہوا لہ خانہی دوا پۆژدا بہ پاداشتہ وہی دہ گہ پیتہ وہی، ئہ مہ یہ کیکہ لہ تہ نوبلہ کانی نایہ تی ﴿ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴾ الفرقان: ۷۱، نیمامی بہ غہوی و کہسانی تریش دہ لّین: (("عرب إلى الله متابا" واتہ دہ گہ پیتہ وہی بۆ لای خودا لہ پاش مردن، گہ پانہ وہی کی باش کہ لہ ہرچی گہ پانہ وہی ترہ باشترہ))، تہوبہ ییہ کہ میان کہ بریتییہ لہ "ومن تاب" گہ پانہ وہی لہ ہاوہ لدانان بۆ خودا، دوہ میان: بریتییہ لہ گہ پانہ وہی بۆ لای خودا بۆ پاداشت و خہلات.

تہ نوبلی دوہم: پاداشت فرمان دہ گرتنہ نامین، ماناکہی: ہر کہس بۆ تہوبہ لیبرا و ویستی تہوبہ بکات با تہوبہ کہی تہنہا بۆ خودا و لہ بہر خودا و بۆ لای خودا بیت، تہنہا لہ بہر روی جوانی خودا بیت نہک شتیکی تر.

تہ نوبلی سیئہم: مہرام و مہ بہست پیویستی نہم مانایہ، کہ بریتییہ لہ ناگادار کردنہ وہی تہوبہ کار بہ وہی تہوبہ یی بۆ دہکات و بۆ لای دہ گہ پیتہ وہی، ماناکہی: با بزانتیت تہوبہ کہی بۆ لای کیئہ؟ گہ پانہ وہی کہی بۆ لای کیئہ؟ تہوبہ دہ بیت بۆ لای خودا بیت نہک بۆ لای کہ سینکی تر و شتیکی تر.

ہاوشیوہی نہمہ لہ سہر یہ کیک لہ تہ نوبلہ کان، نایہ تی ﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ﴾ المائدة: ۶۷، واتہ نہو شتہ بزانتہ کہ لہ سہر یاخیبوون لہ فرمانہ کانی و نہ گہ یاندنی بہ یامہ کہی سہر ہل دہدات

تہ نوبلی چوارہم: تہوبہ یہ کہ مجار بہ مہ بہست و لیبران دہ بیت لہ سہر نہ نجامدانی، پاشان کہ لیبران بہ ہیژ بوو سہریکیشا بۆ پیداگری و سووربوون کرداری تہوبہ یی لیوہ پیدادہ بیت، تہوبہ یی یہ کہم بہ لیبران و مہ بہست لہ نہ نجامدانی و تہوبہ یی دوہم بہ روودانی تہوبہ کہ و سہر ہل دان و نہ نجامدانی، ماناکہی: ہر کہس بہ مہ بہست و نیت و لیبران تہوبہ یی کرد بۆ لای خودا نہوا تہوبہ کہی بۆ لای خودا بہ کار و کردار، نہمہش ہاوشیوہی فہرموودہی پیغہ مہرہ (ﷺ) ((ہر کہس کۆچہ کہی بۆ لای خودا و پیغہ مہرہ، نہوہ کۆچہ کہی بۆ لای خودا و پیغہ مہرہ (ﷺ) دہ بیت، ہر کہس کۆچہ کہی بۆ لای شتیکی کہ موکورت بیت دہستی دہ کہ ویت، بۆ لای نافرہ تیک بیت مارہی دہکات، کۆچہ کہی بۆ لای نہو شتہ یہ کۆچی بۆ کردوہ))

گوناهای بچووک له خوار گوناهای گه وروهه

گوناه دابهش ده بیته بۆ گه وره و بچووک به دهقی قورشان و فهرمووده و کۆدهنگی پیشین، و به وردبوونه وه ﴿إِنْ جَحْتَنِوْا كَبَابِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ سَعَايَكُم﴾ النساء: ۳۱، ههروهه ده فهرموویت ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ النجم: ۳۲، له فهرمووده یه کی سه حیحد له پیغه مبهری خوداوه ((بینج نویژه که و ئه م ههینی بۆ ئه و ههینی و ئه م ره مه زان بۆ ئه و ره مه زان ده بنه لابه ری گونا ه له نیوانیاندا، گه له گونا هه گه و ره کان که ناگی ری بکری ت)).

ئه وه ی به ده ربی نی خاوه ن شه رع ها تووه ناوانی ئه وه به "اللمم" و "محقرات" وه ک له فهرمووده ی ((ایاکم و محقرات الذنوب))، و تراوه "اللمم" که له نایه ته که دا ئاماژه ی پیدراوه له گونا هه گه و ره کانه، ئیمامی به غه وی و کهسانی تریش باسیان کردوه .

ده لئین: مانای "الإستثناء" که ئه وه یه که جارێک گونا های گه و ره ی کرد پاشان ته و به ی لی بکات، بکه ویته ناو گونا ه و لئی بیته ده ره وه، نه ک بیکات به کار و پیشه ی به رده وامی، بینا له سه ره ئه مه هه لاواردنی "اللمم" له دووره په ریژی و خۆدووورگرتنه وه یه، چونکه مانا که ی ئه وه یه که لیان نه وه شیته وه، گونا هه گه و ره کانیان لی نه وه شیته وه مه گه ر جار به جار که زوو ته و به ی لی بکه ن و نه یکه نه پیشه ی شه و و روژیان .

جمهور له سه ره ئه وه ن وشه ی "اللمم" له وشه ی "الکبائر" هه لاواروه، هه لاوه رده که له جۆری دا براوه (المقطع)، واته به لام "اللمم" یان لی ده وه شیته وه .

روودانی دا برانی له دوا ی ئه ری به باش داده نیته - که زۆرینه پیچه وانه ی ئه ون - چونکه له هه لاوه رده ی خالی کردنه وه (التفریح) دا ئه وه رووده دات، چونکه له م ئه ری ئیره دا مانای نه ری تیدا یه که بریتییه له: گونا های گه و ره ئه نجام ناده ن، بۆیه هه لاواردنی "اللمم" ی به باش دانا .

له وانه یه ئه مه "أبا إسحاق" ی هاندا بیته بۆ ئه وه ی بلیت ((هه رچی گونا هه گه و ره یه))، چونکه بنچینه له "إستثناء" دا بریتییه له گه یان دن و په یوه ست بوون (الإستثناء المتصل)، به تاییه ت که له رسته ی ئه ری دا دیت، به لام ده قه کانی قورشان و فهرمووده و کۆدهنگی پیشین له سه ره ئه وه ن که گونا هه گه و ره و بچووک ی هه یه .

دواتر له دوو به شدا جیاوازی که وتۆته نیوانیانه وه، یه که میان: له "اللمم" دا که کامانه ن، دووه میان: له گونا هه گه و ره کان (الکبائر) نایا ژماره یه کی دیاریکراوی هه یه، یان سنووړیک هه یه سنووړداری بکات، لیره دا شتی ک ده رباره ی ئه م دوو به شه باس ده که یه ن .

﴿﴾ رافه‌ی "اللمم"

له‌سه‌ر "اللمم" له کۆمه‌ئیک له پیشینه‌وه گۆپراوه‌ته‌وه که بریتییه له جارێک که‌وتنه ناو گونا‌ه و پاشان نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ری، با گونا‌هه‌که‌ش گه‌وره بی‌ت، ئیمامی به‌غه‌وی ده‌لێت: نه‌مه قسه‌ی "أبي هريرة و مجاهد و الحسن" و ریوایه‌تی "عطاء" ه له ئیبن عه‌باسه‌وه، ده‌لێت -عبدالله بن عمرو بن العاص- یش وتووێه‌تی (("اللمم" له‌خوار هاوه‌لدانانه‌وه به بۆ خودا))، "السدي" یش ده‌لێت ((ئه‌بو صالح وتی: پرسیارم لێکرا له فه‌رمووده‌ی خودا "إلا اللمم" منیش وتم: ئه‌وه که‌سیکه گونا‌هێک له‌خۆده‌گرێت و پاشان ناگه‌رێته‌وه سه‌ری، پاشان نه‌مه‌م بۆ ئیبن عه‌باس باس کرد، فه‌رمووی: فریشته‌یه‌کی به‌خشنده کۆمه‌کی تۆی کردووه له‌سه‌ری))

جمهور: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که "اللمم" له‌خوار گونا‌هه گه‌وره‌کانه‌وه‌یه، نه‌مه‌ش راسترینی به‌کێک له‌و دوو ریوایه‌ته‌یه له ئیبن عه‌باسه‌وه، وه‌ک له سه‌حیحی بوخاریدا له "طاووس" هوه له ئیبن عه‌باسه‌وه ریوایه‌ت کراوه که ده‌لێت ((هیچ شتی‌کم نه‌بینیوه زیاتر به "اللمم" بچیت له‌وه‌ی ئه‌بو هوره‌یره له پیغه‌مبه‌ری خوداوه ریوایه‌تی ده‌کات: خودا به‌شی زینای له‌سه‌ر مرقۆ نویسه‌وه، به‌بێ چه‌نووچوو‌ن پیتی ده‌گات: زینای چاو نه‌زه‌ری هه‌رامه، زینای زمان قسه‌یه، نه‌فس ئاوات ده‌خووزی و هه‌زی لێده‌کات و داوینیش یان ئه‌وانه به‌پاست ده‌رده‌کات یان به‌درۆیان ده‌خاته‌وه))، ئیمامی مسلم له "سهیل بن أبی صالح" له باوکیه‌وه، له ئه‌بی هوره‌یره‌وه ریوایه‌ت ده‌کات که تییدا هاتووه ((هه‌ردوو چاو زیناکه‌یان نه‌زه‌ره، هه‌ردوو گوێ زیناکه‌یان گوێگرتنه، زمان زیناکه‌ی قسه‌یه، ده‌ست زیناکه‌ی ده‌ست بۆ بردنه، لاقیش زیناکه‌ی هه‌نگاوانه بۆی))

"الکلبی" ده‌فه‌رمووت: (("اللمم" دوو رووی هه‌یه: هه‌ر گونا‌هێک خودا له دنیا‌دا "حد" ی بۆ دانه‌ناوه و له دوا‌پۆژیشدا باسی سزای بۆ نه‌کراوه، ئه‌وه بریتییه له‌وه‌ی پینچ نوێژه‌که ده‌یسپێته‌وه، گه‌ر نه‌گاته گونا‌هی گه‌وره و فاخیشه، رووی دووه‌م: بریتییه له گونا‌هی گه‌وره، موسلمان ناو به‌ناو تیده‌که‌وی و ته‌وه‌ی لی ده‌کات))

سه‌عیدی کوپی ده‌لێت: ئه‌وه‌یه به دڵدا تیده‌په‌ریت، واته‌ پیا‌یدا گوزه‌ر ده‌کات.

حوسه‌ینی کوپی فه‌زل ده‌لێت: "اللمم" سه‌یرکردن به‌بێ مه‌به‌ست، ئه‌وه خودا لێخۆشبووه، گه‌ر جارێکی تر سه‌یری کرده‌وه ئه‌وا "اللمم" نییه، به‌لکو گونا‌ه.

"عطاء" له ئیبن عهباسه وه ریوایه تی کردوه، ده لئیت پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رمووی
 ((إن تغفر اللهم تغفر جما، وأی عبد لك إلا ألما))

دهستهی سئیه م وای بۆ ده چن: که "اللهم" نه وه یه که له سه رده می نه فامیدا و پیش
 ئیسلام نه نجامیان داوه، خودا به و گونا هانه نایانگریت، نه وه ش چونکه هاوه لدا نه ران
 به موسلمانان یان ده وت: ((ئیه وه دو یخی له گه ل ئیمه نه وه تان ده کرد، خودا نه م
 نایه تهی دابه زاند))، نه مه قسه ی "زید بن ثابت" و "زید بن أسلم" ه.

دروست قسه ی جمهوره: "اللهم" بریتیه له گونا می بچوک له نه زهر و چاودا گرتن و
 ماچ و هاوشیوه کانیان. نه مه قسه ی جمهوره هاوه لآن و نه وانیهی دوا ی نه وانه، هر
 به و جو ره قسه ی "أبي هريرة و عبدالله بن مسعود و ابن عباس و مسروق و الشعبي"،
 نه مه نه ری قسه که ی "أبي هريرة و ابن عباس" ناکات له ریوایه تیکی تر دا که ده لئین
 "تووشی گونا می گه و ره ده بیته و پاشان ناگه پیته وه سه ری"، که وابوو "اللهم" یان
 هر دوو مانا که یه و وشه که دوو رووی هه یه، وه "الکلی" ده لئیت، یان نه بو هوره یه
 و ئیبن عه باس نه وه ی گونا می گه و ره - یه ک جار نه نجام ده دات و سوورنابیت له سه ری،
 به لکو هه لیه ته مه نییه تی - گریده ده نه وه به "اللهم" ه وه، وایده بینن که گونا ه گه و ره
 ده بیته و قورس و گران ده بیته کاتیک چه ندین جار له که سه که بوه شیته وه، نه مه ش
 له فیهی هاوه لانه وه یه - خودایان لی رازی بیته - و قوولی زانستیان نیشان ده دات،
 گومانی تیدا نییه خودا جار یك و دوو جار و سی جار له به نده که ی ده بووریت، ترس
 له سه ر نه و که سه یه که ده قی به گونا ه وه گرتوو و به رده وامه له سه ری و چه ند باره
 ده بیته وه، له وه دا شوینه واری کوشنده بوونی هه یه، سه رنجدان له واقیع نه و
 راستیه مان بۆ روون ده کاته وه، ده گپنه وه له "علی" وه - خودای لی رازی بیته -
 که دزیکیان هینا بۆ لای، فه رمانی به برینی ده ست کرد، تۆمه تباره که وتی: نه ی
 نه میری باوه رداران، سویند به خودا ته نها نه م جار ه دزیم کردوو، فه رمووی: درۆ
 ده که ی، که ده ستی بر، فه رمووی: راستم له گه ل بکه چه ند جار به م جار ه وه دزیت
 کردوو؟ وتی: چه ندین جار، فه رمووی: راست ده که ی، خودا به یه که م گونا ه که س
 ناگریت، یان هاوشیوه ی نه وه ی که فه رمووی. یه که مین گونا ه گه ر "اللهم" نه بیته نه و
 له ره گه ز و هاوشیوه ی نه وه، دوو قسه که له "نه بی هوره یه و ئیبن عه باس" ه وه
 له گه ل یه کتر ته بان و جیاواز نین، خودا با شتر ده زانیت.

ئەم وشەیه "اللهم" مانای ناو بە ناو نزیکیبونه و چوونه بەردەمی تێدایە بە فرمانەکان، دەوتریت "ألم بكذا" گەر لێی نزیك بێیتەووە و نە یگاتی، لەم روهوه ماچ و چاوداگرتن بە "اللهم" نابراوە چونکە لەوێ دواتر نزیك دەبێتەووە، یان دەوتریت "فلان لا یزورنا إلا لما" فلان ناو بە ناو سەردانمان دەکات، مانای وشەکه جێگیرە لەو دور روهوه که هاوێلان نایەتەکان یان پێی رافە کردووە، مانای نایەتەکه ﴿الَّذِينَ یَمْتَنُونَ بِكِبَرِ الْآثِرِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّهُ﴾ ئەووە نییە که ئەوان لێی دور ناکەوێتەووە، ئەو کاتە نایەتەکه بە دورکەوتنەووە لە "اللهم" مەدحیان دەکات که ئەمەش بەهیچ رێگەیهک دروست نییە، بەلکو ئەمە هەلۆاردنێکە لە ناوهرۆکی قسەکه، ماناکە ی: دووتویی قسەکردن باسی دابەش بوونی خەلکە بۆ چاکەکار و خراپەکار، خودا ئەمەیان بە چاکەکه ی پاداشت دەداتەووە و ئەوەشیان بە خراپەکه ی سزا دەدا، پاشان باسی چاکەکارانی کرد و وەسفی کردن بەوێی لە گوناھە گەرەکان دور دەکەوێتەووە، ناوهرۆکی ئەمەش: ئەو ناییتە چاکەکار و پاداشتی چاکە ی نادریتەووە و لە سزای خودایی رزگاری ناییت مەگەر کەسەکه لە گوناھە گەرە خۆی بە دور بگرت، لەو بارەدا هەلۆاردنی "اللهم" باش و شیاو، گەر نەچیتە ناو گوناھە گەرەکانەووە ئەو دەچیتە ناو "الإثم والفواحش".

پێوهری هەلۆاردنە دابراوێکە (المستثنى المنقطع): ئەوێه که هەلۆاردەکه "مستثنى" لە رەگەزی لێهەلۆارو "المستثنى منه" هەکه ی، با نەشچیتە ناو خودی شتەکهووە، وشەکه ی نە یگرتە خۆی، وەك نایەتی ﴿لَا یَسْمَعُونَ فِیْهَا لَقْوًا إِلَّا سَلَامًا﴾ مەریم: ۶۲، وشە ی "سلام" دەچیتە ناو کەلامەووە که لە رەگەزی "اللفظ و السلام" ه، هەر بە و جۆرە نایەتی ﴿لَا یَذُقُونَ فِیْهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾ النبأ: ۲۴ - ۲۵، وشە ی "حمیم و غساق" دەچنە ناو چێژی دابەشیبوو، وەك لە یه که میاندا و تراپیت: "لا یسمعون فیها شینا إلا سلاما" هیچ نایستن تیایدا جگە لە سەلام، لەوێ دوو میان: "لا یذوقون فیها شینا إلا حمیم و غساقا"، هەر بە و جۆرە نایەتی ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْتِغَاءَ الظَّنِّ﴾ النساء: ۱۵۷، گومان "الظن" دەچیتە ناو هەستەووە که لە رەگەزی زانست و گومان (العلم و الظن) ه.

هه ژمار کردنی گوناوه گه وره کان

گوناوهی گه وره: پئشین جیاوازیان ههیه تیایدا به جیاوازییهک ناگه پرتته وه بۆ جیاوازی له یه کتر و دژ به یه کتر وه ستان، قسه کانیاں له یه کتر وه نزیکه .

له هر دوو سه حیحه که ییدا، له و فهرمووده وه که "الشعبي" له عبدالله بن عه مره وه له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) ده گپرتته وه، فهرموویه تی ((گوناوه گه وره کان بریتین له: هاوه لدانان بۆ خودا، و خراپیوون له گه ل دایک و باوک، و کوشتن، سوپندی درق)).

له دوو سه حیحه که دا له "عبدالرحمن بن ابي بکره" له باوکییه وه، له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) ((ده تانه ویت هه والتان پی بدهم به گه وره ترینی گوناوه گه وره کان؟ وتیان: به لئی، نهی پیغه مبهری خودا، فهرمووی: هاوه لدانان بۆ خودا، و خراپیوون له گه ل دایک و باوک، شانی دادابوو به رزبوویه وه و دانیششت و فهرمووی: شایه تی درق، نه وه نده دوویاره ی کرده وه، تا وتمان خۆزگه بیده نگ ده بوو))

له فهرمووده ی سه حیحا له نه بی وائله وه له عمروی کوپی شوره حبیله وه له عبدولای کوپی مه سعوده وه، فهرمووی: وتم ((نهی پیغه مبهری خودا (ﷺ)، چ گوناوه ییک مه زنترینه؟ فهرمووی: هاوه ل بۆ خودا دابنیتیت که دروستی کردووی، ده لئی: وتم: پاشان چیت؟ فهرمووی: زینا له گه ل ژنی جیرانه که تدا بکهیت، خودای موته عال بۆ به پاستزانینی فهرمووده که ی پیغه مبهر (ﷺ) نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ (الفرقان: ۶۸))

له دوو سه حیحه که دا له "ابي هريرة" وه له پیغه مبهری خوداوه، فهرموویه تی ((له حهوت گوناوه گه وره تیا به ره که خۆتان بپاریزن، وتیان: نهی پیغه مبهری خودا، نه وانه کامانه ن؟ فهرمووی: هاوه لدانان بۆ خودا، سیحر، کوشتنی مرۆف که خودا حه رامی کردووه مه گه ر به مافیک، خواردنی مائی هه تیو، هه له اتن له رۆژی رووبه پوو بوونه وه ی دوژمندا، تۆمه تدانه پال ئافره تی پاکداوین و بیتاگا و باوه پدان)).

"شعبة" له سه عدی کوپی ئیبراهیمه وه ده گپرتته وه: گویم له حه میدی کوپی عبدالرحمن بوو که له ده می عه بدولای کوپی عومه ره وه - خویان لی رازی بیت - ده یگپریه وه، نه ویش له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فهرموویه تی ((له گه وره ترینی گوناوه گه وره کان: که سیک جنیو به دایک و باوکی بدات، وتیان: چۆن بیاو جنیو به دایک و باوکی ده دات؟

فەرمووی: جنیۆ بە باوکی پیاویک دەدات، ئەویش جنیۆ بە باوکی ئەو ئەداتەوه، جنیۆ بە دایکی کەسێک دەدا، ئەویش جنیۆ بە دایکی دەداتەوه)).

له فەرموودهیه کدا که "أبي هريرة" له پێغه مبهری خوداوه ده یگێرێته وه، فەرموویه تی ((له گه و ره ترینی گونا هه گه و ره کان: ده مد رێژی و زمان خسته ناو حورمه ت و نامووسی برا موسلمان هه که یه وه به ناحق))

عبدالله بن مسعود - خوای لی رازی بیت - ده فەرمویت ((گه و ره ترینی گونا هه گه و ره کان: هاوه لدانان بۆ خودا، ئاسایش و سه لامه تی له مه کری خودا، و ره شبینی به به زه یی خودا، و بیهیابوون له ده روو و ره حمی خودا))

سه عیدی کوپی جو به یر ده فەرمویت ((پیاویک پرسیا ری له ئین عباس کرد ده رباره ی گونا هه گه و ره کان: نایا ئەوانه هه وتن؟ فەرمووی: ئەوانه نزیکه ی هه وتسه دن، به لام له گه ل داوی لیخۆشبووندا گونا هه گه و ره بوونی نییه، له گه ل به رده وامبوون و سوو ربوونیشدا گونا هه گه و ره بچوک بچوک نییه)) هه رو هه فەرمووی ((هه ر شتیک له خودا پێی یاخی بیت ئەوه گه و ره یه، هه ر کەس شتیک له وانه ی کردووه با داوی لیخۆشبوون له خودا بکات، خودا کەس له م ئومه ته له ناگردا به هه تا هه تایی نا هیلێته وه مه گه ر کەسێک له ئیسلام پاشگه ز بوو بێته وه، یان ئینکاری یه کێک له فەزه کان بکات، یا خود قه ده ر به درۆ بخاته وه))

عبداللای کوپی مه سعود - خوای لی رازی بیت - ((ئه وه ی خودا له سو ره تی "النساء" دا نه می لی کردووه له سه ره تایه وه تا ﴿إِنْ جَاءَنِوْا كَبَابًا مَّا نُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْرًا عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ النساء: ۳۱، بریتین له گونا هه گه و ره))، "علي بن أبي طلحة" ده لیت: گونا هه گه و ره هه ر گونا هه یکه خودا به هه ره شه ی ناگر کوتایی پێ هینا بێت، یان به خه شم و توو په یی، یان به نه فره ت، یان سزا.

"ضحاک" ده لیت: ئەو گونا هه ن که خودا هه ره ش هه ددی له سه ر داناون، یان سزا له دوا روژدا، حوسه یی کوپی فه زل ده لیت: ئەوه ی خودای مو ته عال له قورئاندا به گه و ره (کبیر) ناوی بر دووه، یان به مه زن (عظیم)، هاوشیوه ی ئەمانه ناوی هیناون گونا هه گه و ره ن، وه ک ﴿إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾ النساء: ۲ ﴿إِنْ قُلْتُمْ كَانَ خِطَابًا كَبِيرًا﴾ الإسراء: ۳۱ ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ لقمان: ۱۳ ﴿إِنْ كِدْكُنَّ

عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يوسف: ٢٨ ﴿سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَنٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾﴾ النور: ١٦ ﴿وَإِنَّ ذٰلِكَ لَمَّا كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿٥٣﴾﴾ الأحزاب: ٥٣

مالىكى كوپى مېغول دەلئىت: گوناھ گە ورەكان (الكباش) برىتتە لە گوناھەكانى ئەلى بىدعە، خرابەش (السيئات) برىتتە لە گوناھى ئەلى سوننە.

دەلئىم: دەپە وئىت بئىت بىدعە لە گوناھ گە ورەكانە، بەلكو زۆر گە ورەترە لە گوناھە گە ورەكانى ئەلى سوننە، گوناھە گە ورەكانى ئەلى سوننە وەك گوناھى بچووك وان بەراورد بە گوناھى ئەلى بىدعە، ئەمە ماناى قسەى ھەندى لە پىشپىنە: بىدعە خۆشەويستە لای ئىبلىس لە ياخىبوون، چونكە بىدعە تەوبەى لى ناكرىت، بەلام ياخىبوون تەوبەى لى دەكرىت.

دەستەپەك دەلئىن: گوناھى بچووك ئەو پەك دەكە وئىتە خوار دوو سنوور (حد) ەكە وە، گوناھى گە ورەش ئەو پەكە بەكەكە لە دوو سنوور (حد) ەكە بىگىرئە وە.

مەبەستىيان بە دوو سنوورەكە سزای دونيا يان دواپۆژە، ھەر گوناھەك سزايەكى شەرىى سنوورارى لە دونيادا بۆ دانرايئەت، وەك زىنا و ئارەق خواردنە وە دزى و تۆمەت، يان ھەر پەشەى دواپۆژى لە سەر بئىت، وەك خواردنى مالى ھەتتو و خواردنە وە لە قاپ و قاچاغى زىو و ئالتون و خۆكوژى و ناپاكي لە ئەمانەت، و ھاوشىوھى ئەمانە، ھەموو ئەوانە لە گوناھە گە ورەكانن، ئىبىن عەباس-خويان لى رازى بئىت- راستى فەرمووە لە وتنى ((ئەوانە لە ھەتسەد نزيكترن تا لە ھەتە وە))

﴿﴾ چاكەى گوناھكار شفاعەتى بۆ دەكات

لئەردا خالئىك ھەپە دەبئىت زۆر لئى بەناگابىن، ئەو ھەش ئەو پەكە گوناھى گە ورە ھەندى جار ھەيا و ترس و بە گە ورە زانىنى گوناھەكەى بەدوادا دئەت و اى لئەدەكات پاشكۆى گوناھە بچووكەكان بكرئەت، لەوانە پە گوناھى بچووك كەمى ھەيا و بئىپاكي و نەبوونى ترس و سووك تەماشە كردنى لە گەلدا بئىت و اى لى بكات بئىتە پاشكۆى گوناھە گە ورەكان، بەلكو لە لوتكەى گوناھە گە ورەكاندا دەيدەنئەت.

ئەمە كارئەكە بۆ دل دەگەرئەتە وە، بركى زياترە لە كردارەكە، مەوژە ئەو لە دەروونى خۆى و خەلكانى تردا دەخوئىنئەتە وە.

هر به و جزره خودا له کهسی خۆشه‌ویست و چاکه‌کار ده‌بوری که له‌وانه‌یه له کهسانی تر هه‌مان گونا‌ه نه‌بووریت، لیبوورده‌یی بۆ هه‌ندی کهس هه‌یه و بۆ هه‌ندیکی تر به و جزره نییه.

گویم له "شیخ الإسلام ابن تیمیة-قدس الله روحه" بوو، ده‌یفه‌رموو: سه‌یری موسا بکه-صلوات الله وسلامه علیه- له‌وحه‌کانی هه‌لدا که کهلامی خودای تیدا بوو، خودا به‌دهستی خۆی نووسیبووی و شکاندنی، ریشی پیغه‌مبه‌ریکی وه‌ک خۆی راکیشا، ئه‌و کهسه‌ش هاروون بوو، زله‌یه‌کی دا له‌چاوی "ملك الموت" و چاویکی ده‌رکرد، لۆمه‌ی په‌روه‌ردگاری کرد له‌شه‌وی ئیسرادا به‌هۆی "محمد" وه (ﷺ) و به‌رزکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئه‌ودا، په‌روه‌ردگاری هه‌موو ئه‌وانه‌ی لی قوبول ده‌کات، خۆشی ده‌ویت و ریزی لی ده‌نیت، چونکه بۆ خودا له‌وه‌قامه‌ مه‌زنانه‌دا هه‌ستاوه و رووبه‌پووی خراپترین دوژمنی خودا بوه‌ته‌وه و فه‌رمانی خودای پیگه‌یاندووه، چاره‌سه‌ری هه‌ردوو ئومه‌تی قیستی و به‌نی ئیسرائیلی به‌باشترین شیوه چاره‌سه‌ر کردووه، ئه‌و کارانه وه‌ک موویه‌ک وایه له‌ده‌ریابه‌کدا.

سه‌یری "یونس بن متی" بکه ئه‌و مه‌قامانه‌ی نه‌بوو که موسا هه‌یبوو، ته‌نها یه‌ک جار په‌روه‌ردگاری خۆی تووپه‌ کرد، گرتی و له‌سکی حوتیکدا به‌ندی کرد، ئه‌وه‌ی لی قوبول نه‌کرد که له‌موسای قوبول کرد، جیاوازی هه‌یه گه‌ر ته‌نها یه‌ک گونا‌ه نه‌نجام بدات و چاکه‌ی نه‌بیت شفاعه‌تی بۆ بکات له‌گه‌ل که‌سێک گونا‌هێک ده‌کات و چاکه‌ی هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی شفاعه‌تی بۆ بکات، وه‌ک وتراوه:

وإذا الحبيب أتى بدين واحدا جاءت محاسنه بألف شفيع

(گه‌ر خۆشه‌ویست گونا‌هێک بکات چاکه‌کانی به‌هه‌زار تکاکاره‌وه دین)

کرداری چاکه له‌لای خودا شفاعه‌ت بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌که‌ن، گه‌ر که‌وته ناو ته‌نگانه‌وه یادی ده‌که‌ن، خودای موته‌عال ده‌رباره‌ی "ذی نون" ده‌فه‌رمویت ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١١٣﴾ لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ الصافات: ۱۴۳ - ۱۴۴، فه‌رعه‌ون که پێشینه‌یه‌کی خێر و چاکه‌ی نه‌بوو تا‌کو شفاعه‌تی بۆ بکات وتی ﴿أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ يَا إِبْرَاهِيمَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ یونس: ۹۰، به‌لام جبریل (ﷺ) پێی فه‌رموو ﴿أَلَكِنَّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ یونس: ۹۱.

بۆیه هەر کەس تاي ترازووی چاکه کانی قورستر بوو له خرابه کانی رزگاری بووه و سزا نادریت، خرابه کانی پی دەدریتتهوه له پیناوی چاکه کانیدا، بۆیه له گوناها نکی کهسی به کتاپه رست خۆشده بیته که هه مان گونا له هاوه لدانه ران خۆش نابیت، چونکه به کارتیک هه ستاوه که خودا پی خۆشه و ئه وهش داوا ده کات که لیتی ببوریت و چاوپۆشی لیبکات، هه تا به کتاپه رستی که سه که مه زنتر بیت لیخۆشبوونی خودایی بۆ ئه و ته واوتره، هه ر کەس به خزمه تی خودا گه یشت و هه یج جۆره هاوه لئیکی بۆ بریار نه دا بیت، خودا له هه موو گونا هه کانی ده بوریت، هه رچه نده زۆرین و له سه ریان سزا نادریت.

ئیمه نالین هه یج کهس له ئه هلی به کتاپه رستی ناچیتته ناو ئاگره وه، به لکو زۆر له وانه به گونا هه کانیان ده چنه ناو ئاگره وه و به ئه ندازه ی گونا هه که ی سزا ده دریت، پاشان له ئاگر دیتته ده ره وه، دژایه تی له نیوان ئه و دوانه دا نییه هه ر کهس زانیاری ته واوی هه بیت به وه ی پشتر باسما ن له باره وه کرد.

لیره دا ده مانه ویت رۆشنگردنه وه یه بده یین به هۆی مه زنی مه قامه که له پیویستی زۆر به م بابه ته. بزانه تیشکی "لا إله إلا الله" ته م و مژ و هه وری گونا به ئه ندازه ی هه یز و رووناکی و لاوازی ئه و تیشکه ده ره وینیتته وه، نووری خۆی هه یه و جیاوازی خه لگی له و نووره - له پووی به هه یزی و لاوازییه وه - مه گه ر ته نها خودا بۆ خۆی هه ژماری بکات. هه یانه: نووری "لا إله إلا الله" وه ک خۆر وایه له ناو دلیدا.

هه یانه: وه ک ئه ستیره یه کی دره وشاوه و پرشنگدار.

هه یانه: نووره که ی وه ک مه شخه لئیکی مه زن وایه.

هه یانه: وه ک چرایه کی رۆشن، هه شیا نه وه ک چرای کز و لاوازی.

بۆیه له رۆژی دوایدا له لای راست و له به رده میانه وه نوور په ییدا ده بیت، به و ئه ندازه یه و به پی بوونی نووری وشه ی "لا إله إلا الله" له دلایندا له پووی زانست و کردار و مه عریفه و حاله وه.

تا نووری ئه م وشه یه گه وده بیت و رۆشنتر بیت گومانه کان و حه زه کان زیتر ده نوسینیت به پی به هه یزی و توندی نوره که. ته نانه ت له وانیه بگاته حالیک نه گومان و نه حه ز و نه گونا هه بوونیان نه مینیت بیانسووتینیت، ئه مه حالی که سی راستگۆیه له به کتاپه رستییه که یدا که هاوه ل بۆ خودا بریار نادات، هه ر گونا هه و حه ز

و گومانىك لىي نزيك بىيئەو دەيسوتىنئيت، ئاسمانى باوهرى به ئەستىرە پارىزراوە دژ به ھەر دزىك بىهويئ لہ چاکەکانى بەرئيت، دزەكە ناتوانئيت دەستى خۆى بوەشىنئىك لەپەر و لەبارى بىئاگايى ئەودا نەبئيت كە بەسەر ھەموو مروفئىكدا گوزەر دەكات، كە بەئاگاہاتەو و ئەوہى زانى كە لىي دزراوە لەدەستى دزەكە وەرئيدەگرئتەو، يان بە كۆششى زۆرتر چەند بەرانبەر بەوہى لىي دزراوە چاکە زياد دەكات، ئەو بە ھەمىشەيى لەگەل دزى جىن و ئىنسا بەو جۆرە مامەلە دەكات، وەك ئەو كەسە نىيە خەزئنەكەى خۆى بۆيان دەكاتەو و پشت ھەلدەكات لىي.

يەكتاپەرستى تەنھا ئەوہ نىيە بەندە دان بەوہدا بنئيت كە ھىچ دروستكەرىك بوونى نىيە جگە لە "الله"، خودا پەرورەدگار و مەلىكى ھەموو شتىكە، وەك چۆن بىتپەرستان دانىيان بەوہدا دەنا و لەگەل ئەوہشدا ھاوہلدانەر بوون، بەلكو يەكتاپەرستى "خۆشەويستى خودا و فەرمانبەردارى و ملكەچى و كەمالى چوونە ژىر بارى گوپرايەلى و ئىخلاص لە بەندايەتى و پەرسش و خوداويستى لە قسە و كردار و لىگرتنەو و پى بەخشىن و خۆشەويستى و رق" دەگرئتە خۆ، ھەموو ئەمانە خاوەنەكەيان و ھۆكارى بانگەكەر بۆ ياخىبوون و سووربوون لەسەر گوناھ لە يەكتر دوور دەخەنەو، ھەر كەس ئەمە بزائئيت لە فەرموودەكەى پىغەمبەر (ﷺ) تىدەگات كە دەفەرئويت ((خودا كەسىكى لە ناگر حەرام كردووە بئيت: "لا إله إلا الله" بە وتنى ئەوہ تەنھا رووى خوداى مەبەست بئيت))، لەم شىوہە فەرموودەى زۆر ھاتووە كە لای ھەندى كەس تىكەلى دروست كردووە و تەنانەت ھەندى كەس پىيان وايە كە نەسخرابنەو، ھەندىكىش وا گومان دەبات بەر لە ھاتنى "بكە و مەكە" و جىگىر بوونى شەرع و ترابئيت.

رافەكەرى شەرع-صلوات الله و سلامه عليه- بەدەستھىنانى ئەوہى تەنھا بە وتنى زمانەوہ نەبەستۆتەو، چۆنكە ئەوہ پىچەوانەى زانراوہ بە ناچارى لە ئايىنى ئىسلامدا، دوورووہكان بە زمان دەيانوت، بەلام لە ژىرەوہ و لە ناخەوہ رەدىيان دەكردەوہ، لەگەل ئەوہشدا ئەوان لە قولترينى قولايىيەكانى دۆزەخدان، پىويستە وتنى دل و وتنى زمان ھەردوو ھەبن، وتنى دل داوا دەكات وشەكە بزائئيت و بناسرى و بەراست دابنئيت، زانينى حەقىقەتى ئەوہى وشەكە لە ئامىزى دەگرئيت لە

نه ری و ئه ری، ناسینی حه قیقه تی خواوه ندی و نه ریکراو له هه رچی که س و شته جگه له خودا، تایبه تکراره به خوداوه که نه شیاوه و نابیت بۆ که سان و شتانیگ جگه له خودا جیگیر بکریت، راهه ستانی ئه م مانایه له دلدا به زانست و مه عریفه و یه قین و حاله وه وا له که سه که (ویژه ره که) ده کات له ئاگر حه رام بییت، هه ر قسه یه کی رافه که ری شهره پاداشتی له سه ر جیگیر کرابیت ئه وه قسه یه کی تیز و ته واوه، وه ک فه رموده ی ((هه ر که س له رۆژیکدا سه د جار بلّیت: "سبحان الله و بحمده" گوناوه کانی لی هه لده وه رین، یاخود له گوناوه کانی خو شه بن، با وه ک که فی ده ریا زۆر و زه به ند بن))، ئه مه به ته نها و تنی زمان دانامه زریت.

به لی که سیک به زمان بیلیت و له ماناکه ی بیئاگا بیت و پشتی له تیرامانی کرد بییت و دل و زمانی یه کانگیر نه بن و پایه و حه قیقه تی ئه و وتنه نه زانیت، له گه ل ئه وه شدا هیوای به پاداشت هه بییت، به ئه ندازه ی ئه وه ی له دلیدایه له گوناوه کانی هه لده وه ریت، باشی و چاکی کار و کرده وه کان به وینه و ژماره نییه، به لکو به وه ی له ناو دلدا یه، ئه و کاته وینه ی دوو کاره که (کاری دل و کاری زمان) یه ک وینه ده بییت، به لام جیاوازی نیتوانیان وه ک جیاوازی نیتوان ئاسمان و زهوی وایه، دوو پیاو له نوێژدا مه قامی وه ستانیا ن له یه ک ریزدایه، به لام جیاوازی نوێژه کانیا ن ئاسمان و ریسمانه.

تیرابمیینه له و حه قیقه تی باوه ریه ی له دلی بکوژی سه د که سه که دا سه ریه لدا و سه رقالی نه کرد له رویشتن به ره و گونده باشه که، ئه و باوه ریه وای لیکرد که ئه و له سه ره مه رگدا بوو- سنگی به ره و گونده باشه که وه ربیگپیت و چاره سه ری سه ره مه رگی خۆی بکات، ئه مه شتیکی تر و باوه رپکی تره، بۆیه کرایه پاشکۆی گونده باشه که و له خه لکه که ی سه ر ژمیر کرا.

نزیک له مه ئه وه ی له دلی ئافه ره ته پيسداوینه که دا سه ریه لدا، که سه گیتی بینی له تینویتییدا خۆلی ده خوارد، له و کاته دا به دل- له گه ل نه بوونی ئامیریک بۆ هه لگوزینی ئاو و سه رچاوه یه له ئاو و نه بوونی که سانیک له ده ور به ره کاره که ی بیته مایه ی ریا- وای لیکرد خۆی بخاته بهر مه ترسی و دابه زیت بۆ ئاو بیره که و خوفه کانی پر بکات له ئاو و گوئی نه داته خرابوونی خوفه کانی، هه ردوو خوفه که ی به ده م هه لگرت که پرپوون له ئاو تا به بیره که دا بتوانیت سه ر بکه ویت، پاشان خۆ به که م زانینی له به رده م ئه و

مهخلوقه دا که خه لکی راهاتوون لئی بدهن، خوفه کانی بدهستی خوی گرت تا سهگه که ناوی خوارده وه، به بی نه وهی چاره پروانی پاداشت و شوکرتک بکات، نووری ئه م بپه له یه کتاپه رستی هه موو کاره خراپه کانی سوتاند و خودا لئی خوشبوو. کار و کارکه ر به م جوړه یه له لای خودا، که سی بیتاگا بیتاگایه له م ماده کیمیاوییه پیر نهینیییه، گه ر که ردیله یه کی بخریته سه ر چیا یه که له نوحاسی کاروکرده وه کان ده یانگوریت بو زپر، خودا کۆمه کی هه مووان بیت.

به رزی مه نزیله وریای زۆرتری دهویت

گه ر بو تریت: باسی نه وه تان کرد خوشه ویست لیبور دنی بو خوشه ویسته که ی خوی وه که لیبور دنی نییه بو که سانی تر، شتی که له دۆسته کانی ده بوریت که له که سانی تر نایبووریت.

نه وهی باستان کرد دروسته، هه ر نه وهش به پیتی حکمه ت و به خشین و چاکه ی خودایه، به لام چی له و سزا چند به رانبه ره ده که ن، که هه ره شه ی پیکراوه له مه ر نه وانه ی شتیکیان لیبو ه شتیته وه خودا پیتی ناخوش بیت، وه که ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ مِنْ بَنِيْ اِسْرٰءَۃٍ لَا يَخۡفٰۤى عَلٰۤىكَ اٰیٰتُ الرَّسُوْلِ لَئِيۡنۡ يَّخۡرُجَ عَلَیۡكَ الْاٰیٰتُ الْاٰسۡمٰۤءِ لَئِيۡنۡ يَّخۡرُجَ عَلَیۡكَ الْاٰیٰتُ الْاٰسۡمٰۤءِ لَئِيۡنۡ يَّخۡرُجَ عَلَیۡكَ الْاٰیٰتُ الْاٰسۡمٰۤءِ لَئِيۡنۡ يَّخۡرُجَ عَلَیۡكَ الْاٰیٰتُ الْاٰسۡمٰۤءِ﴾ الاحزاب: ۳۰ ﴿وَلَوْلَا اَنْ نَّبۡنَتۡكَ لَفَدۡكِدۡتَ تَرۡكَنۡ اِلَیۡهِمۡ شَیۡئًا قَلِيۡلًا ﴿۷۶﴾ اِذَا لَادۡقَنۡتَکَ ضَعۡفَ الْحَیۡوَةِ وَضَعۡفَ الْمَمٰتِ ثُمَّ لَا یُجۡدُ لَکَ عَلَیۡنَا نَصِيۡرًا ﴿۷۷﴾ الاسراء: ۷۴ - ۷۵، واته گه ر جیگیر کردنی ئیمه نه بوایه بو تو خه ریک بوو شتیکی که م به لایاندا لابه ی و مه یلیان پی بده ی، گه ر نه وه شت بکردبایه نه وا چند به رانبه ر سزای دنیا و دوارۆژمان ده دایت، واته سزای دنیا و دوارۆژمان بو زیاد ده کردی، هه روه ها ده فه رمویت ﴿وَلَوْ نَقُوۡلۡ عَلَیۡنَا بَعۡضَ الْاَقَاوِلِ ﴿۷۸﴾ لَآخۡذَنَا مِثۡلَ الَّذِیۡنَ ﴿۷۹﴾﴾ ثُمَّ لَقَطۡنَا مِثۡلَ الَّذِیۡنَ ﴿۸۰﴾﴾ الحاقه: ۴۴ - ۴۶، واته گه ر شتی که له خوی وه بهینیت، نه وا لای راستی ده گرین و شاره گی دلئی نه برین و تیا یه بهین، خودا پاریزگاری لی کرد له وهی که ردیله یه که مه یل له دلیدا به رانبه ر به وانه بوونی هه بیت، یان قسه به ده م خودا وه هه لبه سیت، زۆن نه وانه ی مه یل به دوزمنانی خودا ده دن و درۆ به ده م خودا وه هه لده به ستن و خودا په تی بو شلکروون و مؤله تی داون و گوئیان پی نادات، وه که خاوه ن بیده کان و درۆ هه لبه ستن به ده م ناو و سیفات و ئایینی خودا وه.

ئەوھى لە چىرۆكى حەزەرتى يونس باستان كرد لەم دەروازەيە، تۆرەبوونىكى لى
قبولنەكرا، لەو پىناوھدا لە سكى حوتىكدا بەندكرا، بەسە بۆ ئىمە حالى باوكى
مروفايەتى كە تەنھا يەك پارووى لى قبولنەكرا و ھۆى وەردەرنانى بوو لە بەھەشت.
وہلام: ئەمەش ھەر بەو جۆرە راست و دروستە، دژيەتى لەنىوان ئەو دوانەدا نىيە، ئەو
كەسەى نىعمەتى خوداى لەسەر تەواو بوو بە شتىك تايبەتى كردۆتەوہ كە بە
كەسىكى تىرى نەبەخشيوہ لە پىدانى شتىك كە خەلكانى تر لى مەحرۇمن، بە
نىعمەت بە ھۆى خۆشويستەوہ بەسەرىدا رزاوہ و تايبەتكراوہ بە رىز و گەورەيى،
نزىكى لە خودا پى بەخشاوہ و خراوہتە مەنزىلەى دۆستىكى خۆشەويست حالى ئەو
كەسە لە پارىزگارى پلەى دۆستايەتى و نزىكى و تايبەتكردنەوہ داوا دەكات پلە و
پايەى خۆى پارىزگارى لى بكات لە كەمترىن تىكدەر و رىگر، لەبەر گرنىگىدانى زۆر بەو
كەسە و نزىكى زۆرى لە خوداوہ و بوون بە بەشى خودا و ھەلبىژاردنى لەلای ئەوہوہ
بەسەر خەلكانى تردا مافى دۆست و سەردارەكەى بەسەرىبەوہ زۆر زىاتر و
نىعمەتەكانى گەورەترە، بۆيە داوا لەو كەسە لەسەر وو داوا لە كەسانى ترەوہيە، گەر
بىناگابىت و بەپى پلەى خۆى ھەلسوكەوت نەكات بە جۆرىك ئاگادار دەكرىتەوہ كە
كەسىكى دوورى لەبەلا بەو جۆرە ئاگار ناكرىتەوہ، وەك چۆن لىبوردنىك بۆ ئەو ھەيە
بۆ كەسانى تر دەستەبەر نابىت، بۆ لە حەقى ئەودا ھەردوو مامەلەكە كۆدەبىتەوہ.

لاگردنەوہى بەلای ئەم مانايەدا لە شەرعدا دەرکەوتوہ، كاتىك حەددى ئەو كەسەى
نىعمەتى ھاوسەردارىيە ھەيە كاتىك دەستى بۆ زىنا برد برىتییە لە رەجمکردن، بەلام
حەددى ئەو كەسەى ئەم نىعمەتەى نىيە برىتییە لە جەلڈکردن.

پاكىتى بۆ خودايەك حىكمەتى لە بوون و بپيار و پاداشت و سزادا زىرى خاوەن
زىرىبەكانى سەرسام كردوہ و شاىەتى دەدەن كە خودا دادپەرورەترىن دادوہرە.

لله سر تحت كل لطيفة فآخر البصائر غائص يتملق

(لەژىر ھەر وردەكارىيەكدا نەيىبىيەكى خودايى خۆى حەشارداوہ، خاوەن
رۆشنىبىيەكان لە ئاستىدا قورگيان دەگىرى و خويان دەبەنەوہ بەرەوہ)

جۆرەكانى حەرام

بەندە شايستەى ناوى "تۆبەكار" نابىت تا بە تەواوى لە ھەموو جۆرەكانى حەرام پالفتە دەبىت.

ئەوانەش دوازە جۆرن و لە قورئاندا باسيان كراوہ: بىباوہپى، ھاوہلدانان، دووپووى، لادان(فسوق)، ياخيپوون، تاوان، دوژمنايەتى، خراپەى گەورە، مونكەر، دەستدرىژى، قسەكردن لەسەر خودا بەبى زاست، گرتنەبەرى رىگەيەك كە رىگەى باوہرداران نەبىت.

ئەم دوازە جۆرە خولگەى ھەموو ئەوانەيە كە خودا حەرامى كردوون، ھەموو دونيا بە گشتى روو لەمانە دەكەن، جگە لە شوينكەوتەى راستەقینەى پىغەمبەران-صلوات اللہ وسلامە عليهم- لەوانەيە لە كەسنىكدا زۆرىنەى يان كەمىنەى بوونى ھەبىت، يان دانەيەك، لەوانەيە ئاگامى ھەبىت بە بوونى ئەوانە لە خۆيدا، يان بىئاگابىت.

تەويەى يەكجارى: برىتييە لە رزگاربوون لەوانە، خۆپارىزى و خۆلادان لە كەوتنەوہ ناويان، تەنھا ئەوانەى ئەم حەرامكراوانە دەناسن تواناى خۆپارىزىيان ھەيە.

ئىمە باسيان لەبارەوہ دەكەين و ئەوہى كۆدەنگى لەسەرە و ئەوہى جىاوازى دەيخەينە روو، تاكو سنوور و حەقىقەتيان رۆشن بىتەوہ، خودا كۆمەك و يارمەتيدەرە بۆ ئەوانەى دواى ئەمانە دىن، وەك چۆن كۆمەكى كردوہ، ولا حول ولا قوہ الا باللہ.

ئەم بەشە لە بەسوودترىن بەشەكانى ئەم كىتەبەيە، بەندە لە ھەموو شتىك زياتر پىويستى پىيەتى.

بىباوہرپىيەك كە نزمترە لە بىباوہرپىيەكى تر

بىباوہرپى دوو جۆرە: بىباوہرپى گەورە و بىباوہرپى بچوك.

بىباوہرپى گەورە: سەردەكىشىت بۆ مانەوہى ھەتاھەتايى لە ئاگردا.

بىباوہرپى بچوكىش: شايستەبوونى ھەرپەشەى چوونە ناو ئاگرە بەبى مانەوہى ھەتاھەتايى، وەك لە فەرموودەيەكى پىغەمبەردا(ﷺ) ھاتوہ ((دوو شت لە ئوممەتى مندا بىباوہرپىيان پىتوہيە، تانە لە رەچەلەك لەگەل شىنوشەپۆر بۆ مردو))، ھەرۋەھا

فەرموودهی ((هەر کەس هاتە لای کاهینێک یان فالچییهک باوەری کرد بەوەی دەلیت، ئەو بێباوەر بوو بەوەی بۆ سەر محمد دا بە زیو))، هەر وەها فەرموودهی ((لە دواى من مەگەرینەو بە بۆ بێباوەرپوون، هەندیکتان بدن لە گەردنی هەندیکى ترتان))، ئەمە تەئویلی ئیبن عەباس و هاووانە بە گشتی لە سەر ئایەتی ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (المائدة: ۴۴)، ئیبن عەباس دەفەرمویت: ئەو کوفەر نییە لە ئایینی ئیسلام دەریبکات، بە لکو ئەگەر ئەنجامیدا ئەوا کوفری پێوێه، وەك ئەو نییە كە سێك كوفری بە خودا بە رۆژی دواى کردبیت. "طاووس"یش هەر بە و جۆرە دەلیت، "عطاء"یش دەلیت ((ئەو کوفریکە لە خوار کوفریکى ترهوه، ستمیکە لە خوار ستمیکى ترهوه، لادانیکە لە خوار لادانیکى ترهوه))

لەوانە: ئایەتەكەى بەو تەئویل کردووێه كە حوکم پێ نه کردنه كەى، بەهۆی بێباوەرپێهوه بیت، ئەوێه قسەى "عکرمە"یە، كە تەئویلیکی رەدکراوێه، چونکە هەر خودی بێباوەرپێهكەى بێباوەرپێه، جا حوکمی پێ بکات، یان حوکمی پێ نه کات. لەوانە: ئایەتەكەى تەئویل کردووێه بە وازھێتان لە هەموو حوکمی خودا، دەلیت: حوکم بە یەکتا پەرستی و بە ئیسلامیش دەچیتە ناو ئەو وازھێتانەوه، ئەمە تەئویلی "عبدالعزيز الكسانى"ە، ئەمەش دیسان دوورە، چونکە هەر پەشەكە لە سەر نەریکردنی حوکمە بە "دابەزێنراوێه"، كە بریتییە لە پەكخستنی حوکمەكەى هەمووی یان بەشیکی.

لەوانە: ئایەتەكەى تەئویل کردووێه بە پێچەوانەى دەقی ترهوه، بە ئەنقەست و بەبێ ئەوێ پێی نەزان بیت، هەلە لە تەئویلدا نییە، ئیمامی "بەغەوی" لە زانایانەوه بەگشتی ئەمەى باس کردووێه.

لەوانە: ئایەتەكەى بەسەر ئەهلی کیتابدا تەئویل کردووێه، ئەوێه رای "قتادة و ضحاک" و کەسانی تره، ئەمەش دیسان دوورە، پێچەوانەى ئاشکرای مانای ئایەتەكەى، بۆیە ئەو بۆچوونە هەلناگریت.

لەوانە: ئایەتەكەى بە بێباوەرپێهكە رافە کردووێه كە خاوەنەكەى لە ئیسلام دەردەکات.

رای دروست: حوکم کردن بەشتیک جگە لەوێ خودا دایبە زاندووێه دوو جۆر بێباوەری لەخۆ دەگریت: کوفری بچووک و کوفری گەورە بە پێی حالی فەرمانپەر واکە. گەر ئەو

باوھەرى و ابوو حوكم كردن به وھى خودا دايىبە زاندووه لەو رووداوه تايىبە تەدا پىويستە، بە لام بە ھۆى ياخيپوونوھ لىنى لادا لە گەل دان نان بە وھدا كە شايستەى سزادانە، ئەمە كوفرى بچووكە، گەر باوھەرى و ابوو كە كار كردن بە حوكمى خودا پىويست نىبە، ئەو نازادە تىايدا لە گەل بوونى يەقین كە ئەوھ حوكمى خودايە، ئەمە برىتییە لە كوفرى گەورە، گەر نەيزانى و ھەلەى تىدا كرد: ئەو ھەلە كارە و حوكمى ھەلە كار دەدرىت بە سەرىدا.

مەبەستەكە: ھەموو ياخيپوونەكان لە جۆرى كوفرى بچووكن، ئەو كارانە پىچەوانەى شوكرن كە برىتییە لە كار كردن بە گوێرايەلى.

كوفرى گەورە: پىنج جۆرە: كوفرى بە درۆزانين، و كوفرى لوتبەرزى و خۆ لىبايپوون لە گەل بە راستزانين، كوفرى پشتەلكردن، كوفرى گومان، كوفرى دووپووبى.

كوفرى بە درۆزانين: برىتییە لە باوھەرى بە درۆزانينى پىغەمبەران، ئەم بە شە لە بىباوھەران كە من، خوداى موتەعال پىغەمبەرەكانى خۆى پالپشت كردووه و بەلگە و بورھانى لە سەر راستىتى ئەوان پى بە خشىون و كردوونى بە برىنى بيانوو و پاساوى مرقۇ، خوداى موتەعال لە مەر فیرعون و ھۆزەكەى دەفەر مویت ﴿ وَحَمَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَطُغْرًا ﴾ النمل: ١٤ ﴿ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِعَايَتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴾ (٣٣) الأنعام: ٢٣، گەر ئەمە بە بىباوھەرى بە درۆزانين ناوبىندين ديسان دروستە، چونكە بە درۆزانينە بە زمان.

كوفرى لوتبەرزى و خۆ لىبايپوون: ھەك كوفرى ئىبلىس، ئەو فەرمانى خوداى رەد نەدە كردووه و ئىنكارى نەدە كرد، بەلكو بە لوتبەرزى و لەخۆبايپوونەو، لەم جۆرە بىباوھەرىيە بىباوھەرى ئەوانەى پىغەمبەر بە راست دەزانن و ئەوھى لە لای خوداوه ھىناويەتى بەرپەواى دەزانن، بە لام بە ھۆى لوتبەرزى و لەخۆبايپوونەو بۆى ملكەچ نابن، كە بىباوھەرى دوژمنانى پىغەمبەران بە زۆرى لەم جۆرە بىباوھەرىيە ﴿ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَلَقَوْمُهُمَا لَنَا عَدُوٌّ ﴾ (٧) المؤمنون: ٤٧، قسەى گەلان بە پىغەمبەرانىان ﴿ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ﴾ إبراهيم: ١٠ ھەروھەا ﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَانِهَا ﴾ (١١) الشمس: ١١، ئەوھ بىباوھەرى يەھودىيەكان بوو، ھەك ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ﴾ البقرة: ٨٩، ھەروھەا ﴿ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ﴾ البقرة: ١٤٦،

کوفری "ئه‌بی تالب" یش له هه‌مان بیباوه‌پریه، ئه‌و پیغه‌مبه‌ری به‌راست ده‌زانی و گومانی له راستگویییه‌کی نه‌بوو، به‌لام ده‌مارگیری و به‌مه‌زن راگرتنی باب و باپیر له‌وه‌ی پشت له ئایینه‌که‌یان بکات و شایه‌تی کافرپوونیان بدات.

کوفری پشته‌لکردن: ئه‌وه‌یه به‌گویی و دل پشت له پیغه‌مبه‌ر بکات، به‌راستی نه‌زانیت و به‌درۆی نه‌زانیت، دۆستایه‌تی نه‌کات و ده‌ستدریژیش نه‌کاته سه‌ری، گویی نه‌گریت بۆ ئه‌وه‌ی هیناویه‌تی، وه‌ک "عبد یالیل" وتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ((سویند به‌خودا قسه‌یه‌کت پی ده‌لیم، گه‌ر راستگو بیت تو مه‌زنتری له‌به‌رچاوم له‌وه‌ی رهدت بکه‌مه‌وه، گه‌ر درۆزن بیت تو بچووکتی له‌وه‌ی قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م)).

ئه‌و کوفره هه‌مان کوفری مولحیدینی ئه‌مرۆیه له‌وانه‌ی ناوی ئیسلامان له‌خۆ ناوه، چاولینگه‌رانی ئه‌فرنج (قه‌ره‌نسا و ئه‌وروپای ئه‌مرۆ) له‌یه‌هود و نه‌صارا و هه‌له‌وه‌شاوان له‌گشت ئه‌خلاق و فه‌زیله‌تیک، بانگه‌شه‌کران به‌نه‌زانی و گیلی که ئه‌وه ریگی پیشکه‌وتن و شارستانیته.

کوفری گومان: نه‌ به‌راستزانیی به‌کلاکردۆته‌وه، نه‌ به‌درۆزانی، به‌لکو گومانی هه‌یه تیایدا، ئه‌م که‌سه گومانه‌کی به‌رده‌وام نابیت مه‌گه‌ر خۆی ناچار بکات به‌ پشت هه‌لکردن له‌ تیرپوانینی ئه‌و به‌لگه و نیشانانه‌ی به‌گشتی راستیتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌سه‌لمینن، گوییان بۆ نه‌گریت و لایان به‌لادا نه‌کاته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل لابه‌لادا کردنه‌وه و سه‌رنجدانی به‌لگه و نیشانه‌کان هه‌چ جوړه گومانیکی نامینیت، چونکه نیشانه‌کان مرۆ ناچار ده‌که‌ن پیغه‌مبه‌ر به‌راست بزانیته، به‌ تاییه‌ت سه‌رنجدان له‌ کۆی نیشانه‌کان، چونکه ئاماژه‌ی ئه‌و نیشانه‌ له‌سه‌ر راستیتی پیغه‌مبه‌ر وه‌ک ئاماژه‌ی رۆژ وایه له‌سه‌ر خۆر.

کوفری دوو‌پوویی: ئه‌وه‌یه که به‌ زمانی باوه‌ر نیشان بدات و به‌دل به‌درۆی بزانیته، ئه‌مه بریتییه له‌ دوو‌پوویی گه‌وره، به‌ پشتیوانی خودا له‌ داهاتوودا به‌شه‌کانی ده‌خه‌ینه روو.

کوفری ئینکار و ملنه‌دان، دوو جوړه: کوفریکی ره‌های گشتی، له‌گه‌ل کوفریکی سنوورداری تاییه‌ت.

کومفری ره‌ها: ئه‌وه‌یه ئینکاری ته‌واوی ئه‌وه‌ی خودا دایبه‌زاندووه و ناردنی پیغه‌مبه‌ر له‌لای خوداوه بکات.

کوفری تایبەت: ئینکاری فەرزیک لە فەرزەکانی ئیسلام بکات، یان ئینکاری حەرامیک لە حەرامەکانی بکات، یان ئینکاری سیفەتیک که خودا خۆی پێ وەسف کردبێت، یان ئینکاری هەوالتیک خودا رایگە یاندبێت، یان پێش خستنی قەسە کە سیک بە سەر ئەوێ خودا رایگە یاندووێ بۆ مەبەستیک لە مەبەستەکان.

بەلام ئینکاری کردن بە نەفامی، یان بە تەئویل خاوەنەکە ی بیانووی بۆ دەهێنرێتەوێ و بەو ئینکار کردنێ بە بێباوەر لە قەلەم نادریت، وەک ئەو فەرموودە ی ئاماژە بە کە سیک دەکات که ئینکاری دەسەلاتی خودا دەکات بۆ زیندووکردنەوێ، فەرمانی بە خانەوادەکە ی کرد دوا ی مردن بێسووتین و خۆلەمیشەکە ی بدەن بە دەم باوێ، لە گەڵ ئەوێ شدا خودا لێی خۆش بوو، بە هۆی نەزانیە کە یوێ بە زەیی پێکرد، چونکە ئەوێ کردی ئەو پەری زانستی بوو، تا ئەو شوینە زانستی بپری کردبوو، ئینکار کردنەکە ی بۆ دەسەلاتی خودا لە سەر زیندوو بوونەوێ بە هۆی ملنەدان و بە درۆزانیەوێ نەبوو، چیرۆکە کە لە سەحیحی بوخاری و شوینی تریش ریوایەت کراوێ.

❁ هاوهداندانیش دوو هاوهداندانە

هاوهداندان دوو جۆرە: گەرە و بچووک، گەرە: خودا لێی نابوریت مەگەر بە تەوێبە کردن لێی، هاوهداندان ئەوێ هەتا لە خوار خوداوە بۆ خودا دابنریت، خۆشی بویت وەک چۆن خۆی خۆش دەوێت، ئەوێ ئەو هاوهداندانە یە کە یە کسانبوونی خوداکانی هاوهداندانە رانی بە خودای پەرورەدگاری تێدایە، بۆ ئەو مەبەستە یە لە ئاگردا بە خوداکانیان دەلێن ﴿ تَأْتِيكَ إِن كُنَّا لِي فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝١٧﴾ إِذْ نَسُو بِكُمْ رَبِّ الْمَلْمِئِينَ ﴿١٨﴾ الشعراء: ٩٧ - ٩٨، لە گەڵ دان نان بەوێ کە تەنھا خودا دروستکەر و پەرورەدگار و مەلیکی هەموو شتیکە و خواکانیان نە دەتوانن دروست بکەن و نە رۆزی بدەن، نە زیندوو بکەنەوێ و نە بمړین، بە لکو ئەو یە کسان کردنە تەنھا لە خۆشەویستی و بە مەزن زانیی و پەرسشدا بوو، هەر وەک حالی زۆریە ی هاوهداندانە رانی جیهان، بە لکو هەموویان، پەرستراوەکانی خۆیان لە خوار خوداوە خۆش دەوێت و بە مەزنیان دەزانن و دۆستایە تییان لە گەڵیان هە یە، زۆریە یان - بە لکو هەرە زۆریان - خوداکانی خۆیان لە خودا زیاتر خۆش دەوێت، زۆرتەر و زیاتر خۆش حال دەبن و مژدە بە یە کتر دەدەن کاتیک

ناویان دههینن وهك له وهی ناوی خودا به تهنه بهینریت، تووره بوونه که یان بۆ ناوهینانی په رستراوه کانیان - له شیخ و مه‌شایخ - به خراپه گه‌وره‌تره وهك له وهی که سیک به که م باسی په ره‌وه‌ردگاری جیهانه‌کان بکات، گه‌ر حورمه‌تی خوداکان و په رستراوه کانیان سوکایه‌تی پیبکریت وهك شیر تووره ده‌بن و دینه‌دهنگ، به‌لام گه‌ر سوکایه‌تی به سنووره‌کانی خودا بکریت هیچ تووره نابن، به‌لکو گه‌ر کابرای سنوور به‌زین شتیک خواردنی پیدان لئی رازی ده‌بن و دلّیان هیچ گرانیه‌ک به‌رانبه‌ر ئه‌و که سه‌ه‌لناگریت، ئیمه و خه‌لکانی تریش به‌ناشکرا ئه‌مانه‌مان لی بینیون، له‌وانه ده‌بینیت کاتیک هه‌لده‌ستی و کاتیک داده‌نیشیت ناوی خوداکان و په رستراوه‌کانی خۆی له‌خوار خوداوه به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه، له کاتی تیکه‌ل بوون به خه‌لکی و نه‌خۆشی و ته‌نهایی ناویان ده‌هینیت، یادی خوداکانی و په رستراوه‌کانی له خوار خوداوه زاله به‌سه‌ر دلّ و زمانیدا و خۆشی ئه‌م راستیه ره‌د ناکاته‌وه، وا گومان ده‌بات ئه‌وانه ده‌رگای پیویستی و داوای ئه‌ون بۆ لای خودا، شفاعه‌تی بۆ ده‌که‌ن و ده‌بنه وه‌سیله‌ی گه‌یشتن به خودا.

هر به‌و جووره عابیدانی بت یه‌کسانن، ئه‌م بپه‌یه له دلّیاندای سه‌ری هه‌لداوه، هاوه‌لدانه‌ران به میرات بۆیان به‌جیماوه به جیاوازی خواوه‌نده‌کانیان، ئه‌وانه خواوه‌نده‌کانیان له به‌رد و به‌لام خه‌لکانی تر خواوه‌نده‌کانیان له مروّف دروست کرد، خودای موه‌عال ده‌فرمویت ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر: ۳، پاشان شایه‌تی له‌سه‌ردان به کوفر و درۆیان و رایده‌گه‌یه‌نیت که خودا هیدایه‌تیا نادات ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ الزمر: ۳، ئه‌مه حالی که سیکه له‌خوار خوداوه دۆستی تری گرتوه، بانگه‌شه ده‌کات گوايه له خودا نزیکي ده‌که‌نه‌وه، زۆر ده‌گه‌ن خه‌لک له‌مه‌ رزگاری ده‌بیت، به‌لکو زۆر ده‌گه‌نن ئه‌وانه‌ی ده‌ستدریژی ناکه‌نه سه‌ر که سیک نه‌رتی خواوه‌نده‌کانیان بکات.

ئه‌وه‌ی له دلّی هاوه‌لدانه‌ر و پیشینه‌کانیاندایه ئه‌وه‌یه که خوداکانیان لای خودا شفاعه‌تیا بۆ ده‌که‌ن، ئه‌مه بۆخۆی خودی هاوه‌لدانانه، خودا له کتیه‌که‌یدا ره‌دی ئه‌مه‌ی داوه‌ته‌وه و پووچی کردۆته‌وه، رایگه‌یاندوووه که هر هه‌موو شفاعه‌ت بۆ

خودایه و لای خودایه، هیچ کس ناتوانیت شفاعت بکات مه‌گر خودا مؤلّه‌تی شفاعت کردنی پبیدات و خودا له قسه و کرداره‌کانی رازی بیّت، نه‌وانه‌ش ته‌نھا نه‌هلی یه‌کتابه‌رستین که شفاعه‌تکه‌ریان له‌خوار خوداوه دانه‌ناوه، خودا به‌ویستی خۆی مؤلّه‌تی نه‌وانه دهدات شفاعت بکن، چونکه نه‌وانه نه‌م که‌سه‌یان نه‌کردووه به شفاعه‌تکار، بۆیه به‌خته‌وه‌رتیرین که‌س به شفاعت نه‌و که‌سه‌یه که خودا مؤلّه‌تی دهدات، نه‌وه‌ش یه‌کتابه‌رستان سه‌رکه‌وتنی پیّ به‌ده‌ست ده‌هینن.

تیرابمینه له‌فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌نه‌بو هوره‌یره‌وه که پرسیری لیّ کرد، فه‌رموویه‌تی ((به‌خته‌وه‌رتیرین که‌س به شفاعه‌تی من: که‌سیکه بلّیت "لا إله إلا الله" به پوختی و دلّسۆزی له‌دلّوه)) ده‌بینیت چۆن مه‌زنتیرین هۆکارێک شفاعه‌تی پیغه‌مبه‌ری پیّ به‌ده‌ست به‌ینیت بریتیه له‌پاکبوونه‌وه‌ی یه‌کتابه‌رستی، پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی لای هاوه‌لدانه‌رانه: شفاعت به‌ده‌ست دیت-به‌یری خۆیان- به‌وه‌ی دۆسته‌کانیان بکن به شفاعه‌تکار بۆ لای خودا و له‌ویشه‌وه بیانپه‌رستن و دۆستایه‌تیا بکن له‌خوار خوداوه، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌و بانگه‌شه‌ درۆی هه‌لگه‌رانده‌وه، پیی راگه‌یاندن هۆی شفاعت بریتیه له‌پاککردنه‌وه‌ی یه‌کتابه‌رستی و رووتکردنه‌وه‌ی له‌هاوه‌لدانان، نه‌و کاته خودا مؤلّه‌ت دهداته شفاعه‌تکه‌ره‌که تا شفاعت بۆ که‌سه‌که بکات.

له‌نه‌زانی که‌سی هاوه‌لدانه‌ر نه‌وه‌یه که باوه‌ری وایه نه‌و که‌سه‌ی کردوویه‌تی به‌دۆست و شفاعه‌تکاری خۆی ده‌توانیت شفاعه‌تی بۆ بکات و قازانجیکی له‌لای خودا پیّ بگه‌یه‌نیت، هه‌روه‌ک چۆن پیاوانی نزیک له‌مه‌لیکه‌کان و والیه‌کان ده‌توانن شفاعت بۆ دۆسته‌کانی خۆیان بکن، نه‌وه نازانن که هیچ که‌س ناتوانیت له‌لای خودا شفاعت بکات تا خودا بۆخۆی مؤلّه‌تی نه‌دات، مؤلّه‌تی که‌سیکیش نادات له‌قسه و کرداری رازی نه‌بیّت، وه‌ک چۆن له‌به‌شی یه‌که‌مدا خودای موه‌عال فه‌رموی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ البقرة: ۲۵۵، به‌شی دووه‌م ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ الأنبياء: ۲۸، له‌به‌شی سییه‌مدا خودا له‌قسه و گوفتاری که‌سیک رازی نابیت مه‌گر که‌سه‌که نه‌هلی یه‌کتابه‌رستی بیّت و شوینکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ر بیّت، له‌سه‌ر نه‌م دوو وشه‌یه له‌نه‌وانه‌ی پیشوو و نه‌وانه‌ی دوایین پرسیار ده‌کریت، وه‌ک "أبو العالیة" ده‌لّیت: ((دوو که‌لیمه هه‌یه پیشوه‌کان و دواینه‌کان پرسیاریان لیّ ده‌کریت له‌سه‌ریان: چیتان ده‌پرست؟ چیتان وه‌لامی پیغه‌مبه‌ران دایه‌وه؟))

ئەم سى ئەسلە دررەختى ھاوہ لڈانان لە دلى كە سىكدا تىبيكات و بژنە ویت ريشە كەند دەكات: شفاعە تكرن بە مؤلەتى خودايە، رىگە بە كە سىك نادات شفاعەت بكات مەگەر لە گوفتار و كردارى رازى بىت، لە گوفتار و كردارى رازى نابىت گەر ئەهلى بە كتاپە رستى نە بىت و شوينكە وتەى راستە قىنەى پىغە مەبر نە بىت، خودا لە ھاوہ لڈانانى كە سىك خۆشنا بىت بە كانیان لە گەل خودادا ھاوئا كرى بىت ﴿ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَقُولُ ﴿ الأنعام: ١، راستترین دوو بۆچوون: ھاوہ لڈانە ران كەسى تریان دە كرده ھاوتای خودا لە پەرسش و دۆستایەتى و خۆشە وىستیدا، وەك ﴿ تَأْتِيهِمْ لِقَاءُ رَبِّهِمْ فِي سَبِيلٍ ﴿ ٣٧﴾ إِذْ تُسَوِّدُكُمْ رَبِّ الْمَلِئِينَ ﴿ ٣٨﴾ الشعراء: ٩٧ - ٩٨، ھە روھە ھا لە نایە تە كەى سورەتى "البقرة" دا ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ البقرة: ١٦٥.

ھاوہ لڈانە ران حال و كردارىيان قسە كانیان بە درۆ دەخەنەو، ئەو دەلێت: وەك خۆشە وىستى خودا خۆشمان ناو، بە كسان و ھاوتایان ناكەین بە خودا، دواتر بۆ ئەوانە و حورمەتى ئەوانە زیاتر توو پە دە بىت وەك لە توو پە بوونى بۆ خودا و سنوورى خودا، بە ناوھێنانیان سەرور و خۆشحالى روى تىدە كات، بە تايبەت ئەگەر باسى شتىك بكرىت لە واندە بوونى نە بىت وەك بە ھاوئاو چوونى لىقە و ماوان و ھا ئابە ران، رە واندنە وەى مەینەتى و بە لا و ناخۆشى، جىبە جى كرىنى پىووستى و داواكان، ئەوانە دەرگایە كە ئەو نىوان خودا و بە ندە كانىدا، كە باسى ئەمانە دە كرىت كەسى ھاوہ لڈانە ر دە بىنى دە گە شىتە وە و خۆشحال دە بىت و دلى پە دە بىت، لە ناخیدا ھەستى بە مەزى زانىن و ملكە چى بۆیان و دۆستایە تىبان سەر ھە لڈە دات، بە لأم گەر خودا بە تاكو تەنھا باس بكرىت و بە كتاپە رستى بە كەى لە ھە موو ئەوانە دا بپە رىت دە بىنى نامۆى و تەنھایى دا بیدە گرىتە وە، سنگى توند دە بىت و ناپە حەت دە بىت و كە مى و ناتە واوى دە داتە پالت و لە وانە بە بە كە و پتە دوژمنایە تىبە وە لە گە لت.

سویند بە خودا ئەمانە مان بە ئاشكرالى بىنىون، تۆمە تباریان كرىوون بە دوژمنایە تىبان، دەستدرىژیان كرتە سەرمان، خودا رسواى كرىوون لە دنیا و دواوژدا، ھیچ بە لگە بە كیان بە دە ستە وە نە بوو ە جگە لە وتنى - وەك چۆن ھاوشیو ە كانیان دە یانوت: خواكانمان عە بیدار دە كەن - : ئەمانە ش دە لێن: شىخو

مەشايخى ئىمە و دەرگای پىئوستىيە كانمان بۆ لای خودا بە كەم دەزانن، نەصاراكان ھەمان شىتان بە پىڧەمبەر (ﷺ) دەوت، كاتىك پىڧەمبەر پىئى فرمبون: ((مەسىح بە ندى خودا بو))، وتیان: مەسىحت بە كەم دانا و عەبىدارت كرد، ھەر بە و جۆرە ھاوشىوھى ھاوھلدانەران ھەمان شىتان بەوانە وت كە پىئان دەلئىن قەبر مەكەن بە بت و لە خوار خوداوە بىپەرستىن، مرگەوت تايبەت مەكەنەو بە زيارەت، ئوھش فرمان بە زيارەتى كراوہ بە و جۆرە زيارەتى بكن و خودا و پىڧەمبەر كەى مؤلەتیان پىداوہ، دەلئىن: ئىوہ خاوەنى ئو گۆرشانە بە كەم تەماشاش دەكەن، ئوھش نامۆ نىبە لەوان، خودای مۆتەعال دە فرموت: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٥﴾﴾ الزمر: ٤٥، ھاوھلدانانى تازە ھەمان ھاوھلدانانە كۆنەكەيە، سەرھەلدانى ھەموو ئەمانە لە بەدروژانىنى رۆژى دوايىوہ سەرچاوە دەگرن، باوہرەكەيان لەسەر دواپۆژ بەو جۆرە نىبە كە خودای زانا و دانا بەيانى كردووە، لە سزا و پاداشتى دادپەرورەرانە، كىشانە و پىوانەى كردارەكان بە مىزانى ورد و دروست، ئەوان دواپۆژ بە شفاعەت و كۆمەلئك مەبەست تەماشاش دەكەن كە خودا ناتوانىت-بە بۆچوونى ئەوان- بىريارى لى نەدات، ئەوہ ئەو دواپۆژە نىبە خودا وەسفى كردووە و ھۆشدارى بە بەندەكانى داوہ لەمەر رووداوەكانى، ھاوھلدانەرانى كۆن و نوئى باوہرەيان وايە دۆست و شفاعەتكارەكانيان شىتك لە سىڧەتى پەرورەدگارىيان تىدايە، بۆيە بانگيان لى دەكەن و لە كاتىكدە ئەوانە مردوون و شاراونەتەوہ، لەگەل ئەوھشدا باوہرەيان وايە ئەوانە زىندوون، نەك زىندووتىتى قەبر و پىريارى قەبر، بەلكو لە جۆرى زىندەگى پەرورەدگار-سبحانە- جۆرە توانايەكەيان دەدەنە پال تەنانەت مروڧى زىندوو ئەو توانايەى نىبە، چجای كەسى مردوو، كە پىڧەمبەرەن ھاتنە لايان، پىئان وتن: ئەوانە مروڧن و مردوون، پىئان دەلئىن: ئىوہ جنىو بە خواوھندەكانى ئىمە دەدەن و بەكەم تەماشايان دەكەن و عەبىداريان دەكەن.

تەماشاش لىكچوونى نىوان دلانىان بكن، وەك ئەوہى وەسىتەيان بۆ بەكتر كرديت ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجْدَلَ لَهُ، وَإِلَّا تُرْشِدًا ﴿١٧﴾﴾ الكهف: ١٧، ھەرچى ھۆكارە كە ھاوھلدانەران دەستى پىئوہ دەگرن لەلای خوداوە بپاوەتەوہ، بىرینەوہيەك كە ھەر كەس تىپرايمىنى و بىناسىتەوہ لەوہ تىدەگات ھەر كەس لەخوار

خوداوه دۆست و شفاعه تکار بگریت نمونه که ی وهك ﴿ كَسَلِ الْمَنَكَبُوتِ اَتَّخَذَتْ
بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَانَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْمَنَكَبُوتِ ﴾ العنكبوت: ۴۱، ههروهه نایه تی ﴿ قُلْ
اَدْعُوا الَّذِيْنَ رَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا
لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَكُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظٰهِرٍ ﴿۲۳﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ اِلَّا لِمَنْ اٰذَنَ لَهُ ﴾
سبأ: ۲۲ - ۲۳.

هاوه لدانه ر بۆیه په رستراویک له خوار خوداوه بریار ده دات تاکو سوود و قازانجی پی
بگه به نیت، سوود و قازانجیش به ده ست نایه ت مه گه ر که سی قازانجه خش به کیک له م
چار سیفه ته ی تیدا بیت: خاوه نی نه و شته بیت به نده لئی داوا ده کات، گه ر خاوه نی
نه بیت نه و شه ریکی خاوه نه که ی ده بیت، گه ر شه ریکی نه بیت نه و یارمه تیده ر و
پشتیوانی بیت، گه ر یارمه تیده ر و پشتیوانی نه بو نه و شفاعه تکار بیت له لای.
خودا هه ر چوار ناسته که ی نه ری کردوه، له سه ره وه بۆ خواره وه، نه ری "مولک و
شه راکه ت و پشتیوانی و شفاعه ت" ی کردوه که هاوه لدانه ران باوه ریان پییه تی،
شفاعه تیکی جیگیر کردوه که به شی هاوه لدانه رانی تیدا نییه، نه ویش شفاعه ته به
مۆله تی خودا.

نوو ر و به لگه و رزگاری و به کتا په رستی پاک و بیگه ردی نه م نایه ته به سه، نه م نایه ته
هاوه لدانه ران له ره گ و ریشک ده رده هینیت، قورئان په ره له نمونه و هاوشیوه ی نه م
نایه ته، به لام زۆر که س هه ست ناکن به و مانا قووله ی له ژیریدایه و نه وه ی له نامیزی
ده گریت، وا گومان ده به ن باسی چۆر و هۆزیک تر ده کات که پیشتر تیه ریوه و هیه
میراتگریکیان له دوا به جینه ماوه، نه مه نه وه یه که دل له تیگه یشتنی قورئان لا ده دات.

سویند به خودا گه ر نه وانه گوزه ریان کردبیت نه و کۆمه لیک میراتگری وه ک خویان
به جیه لآوه، یان خراپتر له وان، یا خود له خوار نه وانه وه، ده ستردنی قورئان بۆ نه وانه
وه ک ده ستردنیه تی بۆ هاوه لدانه رانی پیشوو، به لام کاره که - وه ک عومه ری کوری
خه تتاب خوای لی رازی بیت ده فره مویت - ((گریکانی (پایه کانی) نیسلام
هه لده وه شیتته وه نه گه ر له نیسلامدا نه وه یه ک دروست بوون نه فامیان نه ناسی))

نه مه ش بۆ نه وه ده گه ریته وه گه ر نه فامی و هاوه لدانه ران بۆ خودا نه ناسی و نه وه ی
قورئان زه می کردوه جیای نه کاته وه نه و ده که ویتته ناویه وه و بریاری لیده دات و

بانگ دەكات بۆ لاي و بەراست و دروستى دەزانىت، ئەو نازانىت ئەو ئەوئەيە كە ئەهلى نەفامى لەسەرى بوون، يان هاوشيوەي ئەوئەيە، يان خراپتر لەو، يان لەخوار ئەوئەو، بەو هۆيەو گرىي نىسلام لەلدیدا هەلدەوئەشيت، مەعرف و چاكەي ليدەگورپيت بە خراپە و خراپەشى ليدەگورپيت بە چاكە، بىدەي ليدەبىت بە سوننەت، و سوننەتيش بە بىدەي، كەسيك كافر دەكەن لەگەل بووني باوهر و پاكي و بىگەردى بەكتاپرستى لەلای، ئەو كەسەي شويني پيغەمبەر دەكەويت و جىادەبىتەو لە ئارەزوويانى و بىدەي بە بىدەي تۆمەتبار دەكرىت، هەر كەس خاوەنى رۆشنىبىنى و دلىكى زىندوو بىت بە بەرچاوەو شەكەن دەبىنىت، خودا كۆمەككار و يارمەتيدەرە.

هەژمارکردنى دوورويى بچووك

هاوئەلدانانى بچووك وەك كەمىك لە رىيا، خۆنمايشكردن و خۆبردنەو بەرەو لاي خەلك، سويندخواردن بە كەسيك يان شتىك جگە لە خودا، وەك لە پيغەمبەرەو (ﷺ) ساغ بووئەتەو كە فەرموويەتى ((هەر كەس بە شتىك يان كەسيك سويند بخوات ئەو هاوئەلدانانە))، سويندخواردن بە غەيرى خودا هاوئەلدانانە، لەبەرئەوئەي راستىتى سويندخواردن و داواكەي: سويندخۆر راستىتى هەوالەكەي پشتراست دەكاتەو بەوئەي گەر درۆ بكات ئەو سويند پيخوراوەكە سزاي بدات بە سزايەك كە ئەو دەستى بەسەردا ناروات، هىچ مروفىكىش ناتوانىت لەسەرى لايبىدات، چونكە سويندپيخوراوەكە تواناي ئەوئەي هەيە تۆلە و دەستووشاندنى خۆي بگەيەنىت بەرىگەيەك لەسەر دەسەلات و تواناي مروفەو، ئەمەش نابىت بۆ خوداي خاوەن هيز و دەسەلات نەبىت، خاوەن دەستووشاندنى توندوتيز و كارا لە ئەنجامدانى ئەوئەي دەيەويت.

هاوشيوەي ئەو وئەنى كەسيك بە كەسيكى تر "گەر خودا و تۆ بتانەويت" يان "ئەمە لە خودا و لە تۆوەيە"، "من گيانم بە خودا و بە تۆيە"، "كەسم نيبە جگە لە تۆ و خودا"، "تەو كۆلم بە خودا و بە تۆ بەستووە"، "گەر تۆ نەبوايە ئەو ئەوئەي رووينەدەدا"، ئەم جۆرە قسانە هەندى جار هاوئەلدانانى گەورەن، بەپيى قسەكەرەكە و مەبەستەكەي، لە فەرموودەي سەحىدا پيغەمبەر بە پياويكى فەرموو كە پياوەكە وتبوى: ((خودا و تۆ بتانەويت))، پيى فەرموو ((دەمكەيت بە هاوئەل بۆ خودا؟ بلى: تەنھا خودا بىەويت)) ئەم قسەيە هياشترە لەو قسانەي ئاماژەمان پيكرن.

له جۆره کانی هاوه لدانان: تهویه بۆ شیخ، ئەمه هاوه لدانانکی زۆر گه ورهیه، چونکه تهویه تهنها بۆ خودای موتهعاله، وهك نوێژ و رۆژوو و حه ج و مه ناسیکه کان که تهنها ده بیئت بۆ خودابن.

له مه سنه ددا: پیغه مبه ر(ﷺ) ((ئه سیریکیان هیئا، وتی: خودایه من تهویه ده که م بۆ لای تو، تۆبه ناکه م بۆ لای محمد، پیغه مبه ر(ﷺ) فه رمووی: حه قی ناسی بۆ خاوه نه که ی))

تۆبه کردن به ندایه تیبیه وهك سوژده و رۆژوو و ده بیئت تهنها بۆ خودای موته عال بیئت، هه روه ها له جۆره کانی: نه زرکردن بۆ غهیری خودا، ئه وهش هاوه لدانانه، له سویند خواردن به غهیری خودا گه وره تره، گه ر ((هه ر که س به شتیک یان که سیک سویند بخوات ئه وه هاوه لیداناه)) ده بیئت حالی که سیک چۆن بیئت نه زر بۆ غهیری خودا بپیار ده دات؟ له گه ل ئه وه ی له "السن" دا له فه رمووده که ی "عقبه بن عامر" له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) فه رموویه تی ((نه زرکردن سویند خوارده))

له جۆره کانی: ترسان له غهیری خودا و پشتبه ستن به غهیری خودا و کارکردن بۆ غهیری خودا و گه رانه وه و ملکه چی و گه ردنکه چی بۆ غهیری خودا، داواکردنی رۆزی له غهیری خودا و ستایش کردنی غهیری خودا که رۆزی پێدا، به جۆرێک له ستایشکردنی خودا-سبحانه- بێنیاز بییئت، بێزار و وه پرسی و بیئاقه تی له سه ر شتیک خودا بۆ تۆی نه بپروه ته وه و قه له می قه ده ر بۆتی نه نوسیوه، هه روه ها دانه پالی نیعمه ته کانی خودا بۆ لای غهیری خودا، باوه رپوون به وه ی له گه ردووندا شتیک بوونی هه یه که ویستی خودای له سه ر نه بیئت.

له جۆره کانی: داوای پتویستی له مردوو، هانا بۆ بردنیان، رووکردنه تییان. ئەمه یان بنچینه ی هاوه لدانانی هه موو دونیایه، مردوو له گه ل کاره کانی له یه کتر دابراون، ئه و زیان و قازانج به خودی خۆیشی ناگه یه نیئت، چجای بۆ ئه و که سانه ی په نای پێده گرن و هانای بۆ ده به ن و داوای جیه جی کردنی پتویستییه کانیا ن لای ده کریت، یان داوای لێده کات له لای خودا بییئت به تکاکاری، ئەمه نه ناسینی شفاعه تکار و شفاعه تبۆکراو و شفاعه ت لاکراوه، وهك پێشتر ئاماژه ی پیکراوه، ئه و ناتوانیئت شفاعه تی بۆ بکات له لای خودا به مۆله تی خودا نه بیئت، خودا په نابردنه که ی و

داواکردنەكەى نەكردووہ بە ھۆیەك بۆ مۆلەتدانەكەى، بەلكو ھۆى مۆلەتدانەكە بریتیبە لە كەمالى یەكتاپەرستى، كەسى ھاوہلدانەر دەستى بۆ ھۆیەك بردووہ كە مۆلەت قەدەغە دەكات، ئەو ھەك ئەو كەسە وایە بۆ پێویستیەك ھانای بە شتێك بردووہ كە رێگرە لە بەدەستھێنانى، ئەمە دۆخى ھەموو مەزھەبى ھاوہلدانەرە، مردوو پێویستى بەوہیە دوعای بۆ بكریت و بەزەبى پیاپیتەوہ، و داواى لێخۆشبوونى بۆ بكریت، ھەك پێغەمبەر(ﷺ) ھەستى بۆ كەردوون كاتێك زیارەتى گۆرستانى موسلمانانمان كەرد ھەمەتیاں بۆ بنێرین و داواى سەلامەتى و لێخۆشبوونیاں بۆ بكەین.

كەس لە داوى ئەم ھاوہلدانانە گەورە رزگارى نەبووہ جگە لە ئەوانەى یەكتاپەرستى خۆیاں پاك و بێگەرد كەردووہ و دۆزمنایەتى ھاوہلدانەرانیاں لەبەر خودا راگەیانددووہ، بەرق لەوانە لە خودا نزیك بووہتەوہ، خودای بەتاق و تەنھا كەردووہ بەدۆست و خودا و پەرستراو، خۆشەویستى و ترس و رجا و گەردنكەچى و پشتبەستن و ھانا بردن و پەناگرتن و ھەلھاتنى تەنھا بۆ خودا و بۆ لای خودایە، مەرام و مەبەستى بۆ خودا پاك كەردۆتەوہ، شوینی فەرمانەكانى كەوتووہ، بەدواى رەزەمانەندى ئەودا دەگەریت، گەر داواى كەى ھەبوو داوا لە خودا دەكات، گەر پەناى گرت پەنا بە خودا دەگەریت، گەر كاریكى كەرد بۆ خودا ئەنجامى داوہ، ئەو بۆ خودایە و بە خوداوەیە و لەگەڵ خودایە.

ھاوہلدانان جۆرى زۆرە مەگەر تەنھا خودا ھەژماریان بكات.

گەر بەردەوام بین لە ناوھێنانیاں باسەكەمان زۆر درێژ دەبیتەوہ.

❦ نەخۆشى دوورپووی

دوورپووی دەردێكى كوشندەى ناوہوہیە، كە كەسەكە پەردەبیت بەو دەردە و پێى نازانیت، كاریكى شاراوہیە لە خەلكى، زۆرجار ئەو كەسەى نەخۆشیەكە بووہ بە پۆشاكى بەرى ئاگامى پێى نییە، وا بانگەشە دەكات كە ئەو كەسێكى چاكساز (مصلح) بێت، بەلام راستییەكەى ئەوہیە كە ئەو تێكدەر(مفسد)ە.

ئەمەش دوو جۆرە: گەرە و بچووك.

گەرەكەى: ئاگرى دۆزەخى بۆ دەبەریتەوہ لە قوڵترین شوینیدا، ئەوہیە كە بۆ موسلمانان باوہرى خۆى بە خودا و فریشتەكان و كتیبەكان و پێغەمبەران و رۆژى

دوایی رابگه یه نیت، به لام له ناوه وه له هه موو ئه وانه دارنراییت و به درۆیان بزانتیت، باوه پری به وه نییه خودا به که لامیک قسه ی کردووه و دایبه زاندووه بۆ سه ر مرۆف و کردوویتی به پیغه مبه ر بۆ خه لکی، خه لکی به مؤله تی خودا هیدایه ت ده دات و له هه ره شه کانی خودا ئاگاداریان ده کاته وه، و له سزاکه ی ده یانترسی نیت.

خودا له قورئاندا په رده ی له سه ر دوو پوو ان لاداو ه و نه ئینییه کانی ده رخستو ون و کاروباره کانی بۆ به نده کان رو شن کردۆته وه، بۆ ئه وه ی له وان ه و ئه هلی ئه وان ه خو یان به دوو ریگرن و هو شیار بن.

سی ده سه ته که ی هه موو دونیا له سه ره تای سو ره تی "البقره" دا باس کردووه: باوه پداران و بیباوه پان و دوو پوو ان، چوار ئایه تی له سه ر باوه پداران باس کردووه، دوو ئایه تی له سه ر بیباوه پان باس کردووه، پاشان سیازده ئایه تی له سه ر دوو پوو ان باس کردووه، به هو ی زۆرییانه وه و گشتگیری به لای ئه وان ه و توندی و دژواری فیتنه یان له سه ر ئیسلام و ئه هلی ئیسلام، تووشبوونی ئیسلام به وان ه و به لای ئه وان ه له سه ر ئیسلام سه خت و دژواره، چونکه خو یان ده دهنه پال ئیسلام و سه رخستنی ئیسلام و دو ستایه تی ئیسلام، به لام له ناوه رو کدا دو ژمنی ئیسلامن، دو ژمنایه تی کردنی ئیسلام ده خه نه ناو قلبیکه وه که مرۆفی نه زان واده زانتیت زانست و چاکسازییه، له راستیدا لو تکه ی نه زانی و تیکدانه.

به س خودا ده زانتیت ئه وان ه چند سه نگه ری ئیسلامیان و یران کردووه، چند قه لای ئیسلامیان له بناغه وه ده ره ئناره و رو خاندووه، چند شو ئینه وار و مه شخه لی ئیسلامیان سه ریوه ته وه، چند ئالای به رزی ئیسلامیان دانه واندووه، چند بنچینه ی دامه زراوی ئیسلامیان به گو مان و ته مومژ ه لته کاندووه، چند سه رچاوه ی ئیسلامیان وشک کردووه به بۆچوونه کانیان تا کو ئیسلام به شار نه وه و بنجری بکن!

ئیسلام و ئه هلی ئیسلام به رده وام له ده ستیان له ناو به لا و ئازاردا بووه، به رده وام و سوپا له دوای سوپا گو مان و شو بهه کانیان ره وان ه ی سه ر ئیسلام ده که ن و به و کاره شیان وا بانگه شه ده که ن که چاکسازن ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (البقره: ۱۲) ﴿رُبُّوْنَ لِيَطْفَرُوا نُورَ اللّٰهِ بِأَقْرَبِهِمْ وَاللّٰهُ مِمُّ نُورِهِمْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

ناشیرینییه کانی که سایه تی دووروو

کۆدهنگن له سه ر دوورکه و تنه وه له وه حی، ئەوان له سه ر هیدایه ت وه رنه گرتن له وه حی کۆبوونه ته وه ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرْحُونَ ﴿۵۳﴾ المؤمنون: ۵۳ ﴿ يُوْحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ﴿۱۱۲﴾ الأنعام: ۱۱۲ ﴿ اخْتَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿۳۰﴾ الفرقان: ۳۰

مه شخه لی باوه ر له دلایندا کپوه ته وه و ناینا سنه وه، شوینی په یمانی رزاوه و ئاوه دانی ناکه نه وه، هه ساره روونا که کانی باوه ر له دلایندا ئاوا بووه و زیندوی ناکه نه وه، خۆری باوه ر له دلایندا به هۆی تاریکی بیر و بۆچوونه کانیانه وه گیراوه و نایبین، ئەو هیدایه ته ی خودا به پیغه مبه ردا ره وانه ی کردووه قوبوولی ناکن و سه ری خۆیانی پی به رزنا که نه وه و پشتته لکردن له وه هیدایه ته به رووکردنه بیر و بۆچوونه کانیان به خراپ نایبین، ده قه کانی وه حییان له ده سه لاتی حه قیقه ت رووت کردۆته وه، له ویلایه تی یه قین که ناریان داون، هێرشه ته ئویلی پووج و بیینه ما ده که نه سه ری، ده لێن: ئیمه چیمان له ده ره وه و روواله تی وشه که یه قینمان پی نابه خشیت؟ ئەوه ی پاشین(خلف) بۆیان به جیه تیلوین به سمانه، ئەوان شاره زاتر و زاناتر بوون له پیشینی رابردوو، راسته وترن له سه ر ریگه ی هینا وه ی به لگه و بورهان، ئەوانه ساده یی و سینه ساقی زال بووه به سه ریاندا، خۆیان یه کلا نه کردۆته وه بۆ ریخۆشکردنی کۆمه لیک یاسا و ریسه ی تیرامان و سه رنجدان له ده قه کان، توانا و لیبرانیان له ئەنجامدانی کاری فه رمانپیکراو و دوورکه و تنه وه له نه هیلپیکراودا به خت ده کهن، ریگه ی پاشین زاناتر و توندوتۆلتیره، و ریگه ی پیشینی رابردوو نه زانتره، به لام سه لامه تره.

نه خۆشی گومان و حه ز ناخی پرکردوون و تیا بردوون، مه به ست و مه رامی خراپ زالبووه به سه ر ویست و نیتیاندا و تیکیداوه به سه ر یه کدا، تیکچوونی ئەوانه سه ری له تیاچوونه وه ده رچووه و پزیشکه عاریفه کان لێی ده سه ت و سانس ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿البقرة: ۱۰﴾

گوئی دلایان قورسیی که ری کردووه و بانگی بانگه که ری باوه ر نایبستیت، چاوی روشنبینیان په رده ی کویری به سه ردا هاتووه، حه قیقه تی قورشان نایبستیت، زمانیان

لالى تىڭەتتووه لە وتنى حەق و ئەوان ناتوانن قەسى پىيەكن ﴿مُمْ بَيْكُم عُنَىٰ قَهْمٌ لَا يَرْجُمُونَ﴾ ﴿١٨﴾ البقرة: ١٨

نیشانەیان لە قورئان و فەرموودەدا بۆ دانراوه و پىی دەناسریتنەوه، بۆ ئەوانەى ئەهلى رۆشنپىنى باوەپن دەردەكەوئیت، ریا بەوانەوهیە، كە سوئند بە خودا خراپترین شتىكە بە مۆفەوه بئیت، تەمبەلى لە ئەنجامدانى ئەو فەرمانانەى پىیان كراوه پەكى خستون ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَاتٍ إِرَاءَ وَنَ النَّاسِ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿١٢٣﴾ النساء: ١٤٢

هەرىك لەوانە وەك مەپى وئىبوى نىوان دوو پانەمەپى لىهاتووه، جارێك خۆى دەكات بەمیاندا و جارێك بەویاندا، لە رانەمەپىكىاندا خۆى راناگریت، ئەوان لەنىوان دوو دەستەدا وەستاون، سەبەردەكەن بزائن كامیان بەهیزتر و ژمارە زۆترە ﴿مُدْبَذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ﴿١٢٣﴾ النساء: ١٤٣

چاوه پوانى تیاچوونى ئەهلى سوننە و قورئانن، گەر لەلای خوداوه سەرکەوتنىکیان پىبدریت، دەلێن: ئەى ئیمە لەگەل ئیوه نەبووین؟ لەسەر ئەوه بە ئەوپەپى توانایانەوه سوئ دەخۆن، گەر بۆ دوژمنانى كىتاب و سوننە سەرکەوتنىك تۆمار كرا، پىیان دەلێن: بۆ نازانن پەیمانى برابەتى لەنىوانماندا توندوتۆلە و رەچەلە كمان لە بەكترەوه نزیکە؟ ئەى ئەو كەسەى دەتەوئ بیا ناسى، سىفەتە كانیان لە كەلامى پەرورەدگارى جیهانەكانەوه وەرېگرە، لەدواى ئەوه پىویستت بە بەلگە و نیشانە نییە ﴿الَّذِينَ يَرْتَابُونَ يَكُفُّونَ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا إِنَّهُ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا إِنَّهُ نَسَحَوْا عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ ﴿١٢٤﴾ النساء: ١٤١

گوئگر سەرسام دەبئیت بە قەسیان لە نەرمى و شیرینی، خودا بە شایەت دەگریت لەسەر ئەو درۆ و ناراستیانەى لەناو دلیدایە، دەبىنیت لە حەق و بۆ حەق نوستووه و بۆ باتلش لە پىشەوهیە، وەسفى ئەوانە لە قەسى "القدوس السلام" وەرېگرە ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ ﴿١٠٤﴾ البقرة: ٢٠٤. ئەو فەرمانانەى بەسەر شوئىكەوتووانىاندا دەرىدەكەن فەسادى خاك و خەلكى تىدایە، نەهیکردنیان لە چاكەبەكە كە ژین و دین و دواپۆژى خەلكى پىوه بەستراوه، لەوانە

دهبىنيت خۆيان خزاندۆته ناو ئەهلى باوهر و نويز و ياد و زوهد و ئىجتىهاد ﴿ وَإِذَا تَوَلَّى سَكَئِ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَنُهَيْكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴾ البقرة: ۲۰۵
 گەر بيانگيرپتەوه بۆ سەر وهى روشن دهبىنى لىي هەلدین، گەر بانگيان بکەى بۆ
 حوکمى قورنمان و سونهتى پىغه مبهەر (ﷺ) دهيانبىنى پشتى لى هەلده کەن، گەر
 حەقىقه تيان سەرنج بدهى دهبىنى له نىوان هيدايه تدا دوريبه کى به رين بوونى هەيه،
 بۆت دەرده کە ویت حەقىقه تيان پشت له وه حىبه به پشت تى کردنىکى توند و به رين
 ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴾ النساء: ۶۱

سویندیان پيش قسه يان ده کە ویت به بى ئەوهى کە س به ره له ستى کردبیت به هوى
 ئەوهى کە ده زانیت دللى ئەهلى ئيمان دلنيا نيه لىي، به سوینده کەى پاکانه بۆ خوى
 ده کات له بردنى گومانى خرا پىي و په رده لادان له سەر ئەوهى له لايه تى، هەر به و
 جوهره ئەهلى گومان درۆ ده کەن و سویند ده خۆن تاكو گوینگر وادابنیت ئەوانه
 راستگون ﴿ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ المنافقون: ۲
 ده ستیان به برين بجیت! له گە ل قافلەى باوهر پدا هاتنه دەر هوه و کاتیک دریزی
 رینگه کە و ئازار و مهینه تى دوريبان بىنى پاشگەز بوونه وه و له سەر پارژنه
 وه رچه رخان و گه پانه وه، وا گومانیان برد چیت له خۆشى ژيان و ناسووده بى خه و
 له ناو ماله کاناندا وه رده گرن، نه خۆشيان چهشت و نه سویدیان له خه وه کانیان
 بىنى، ده بى حالیان چون کاتیک ده گه نه وه به خودا؟ حەقیان ناسى و ره دىان
 کرده وه، کویربوون دواى ئەوهى حەقیان بىنى ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ
 قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴾ المنافقون: ۳

جوانترین جهسته يان هەيه و شیرینترین زمان و ره وانترین به يان، به لام پىستى دل و
 لاوانترین ناخ، ئەوان وه ک تهختهى رهق وان که هىچ به رو بوومىکى نيه، له رهگ و
 ریشه هەلکه نراوه و پالى به دیواریکه وه داوه تاكو پياده ره وان پىي پيانه نین ﴿ وَإِذَا
 رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهم كُحُوبٌ مُّسْنَدَةٌ يُحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ
 هُمُ الْعُدُو فَاذْرَهُمْ فَتِلْهُمْ إِنَّهُمُ الْيُفُكُونَ ﴾ المنافقون: ۴

نويز دوا ده خەن و له کاتى خۆيدا ئەجاميان نادهن، به يانى له کاتى هەلهاتنى خۆر و
 نويزى عەسر و خۆرناو بوون، دهنوک به زهويدا دهن وه ک قه له رهش، نويزه کانیان

نوژی جهستهیه، نهك نوژی دل، له نوژده کانیاندا وه کو ریوی لادهکه نه وه، چونکه دنیایه نه وه ده رکراوه و داواکراوه، نوژی به کومه ل ناکه، به لکو گه ره کیکیان نوژی کرد یان له ماله وه یان له دوکان نه نجامی ده دات.

گه ره هلی کیتاب و سونهت سه لامه تی و سه رکه وتن و پشتیوانیان بۆ به ده ستهات نیگه ران ده بن و پیی دلته نگن، گه ره ناخوشی و تاقیکردنه وه به که له خوداوه روویان تیبکات تا کو گونا ه کانیان بشوژیته و خراپه کانیان بسپیته وه خوشحال ده بن و ده گه شینه وه ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾ آل عمران: ۱۲۰

خودا گوتیه لئی نه وانیه پی ناخوشه به هوی پیسی دل و تی کچوونی نیته کانیان وه، خودا له و کاره باشانه به ندی کردوون و له جووله ی خستوون، خودا نزیک و جیرانی نه وانیه پی ناخوشه به هوی مه یلیان وه بۆ دوژمنانی خودا، له لای خوی ده ریکردوون و دووری خستوونه ته وه، نه وان پشتیان له وه حی خودا کرد و خوداش پشتی له وان کرد، روویه رووی شه قاوه تی کردنه وه و به خته وه رییان پی نابه خشیت، به بیریاری دادپه روه رانه حوکی به سه ره نه وان ده ده رکرد، بۆیه هیچ جوړه هیوا به کی رزگارییان له دوی نه وه نییه، مه گه ره بچنه ریزی تۆبه کارانه وه، خودای موه عال ده فه رمویت ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ

أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ التوبة: ۴۶

باشان باسی حیکه تی به ندکردن و دانانیان ده کات له کرداری چاکه، هه روه ها باسی ده رکردنیان له ده رگای خودا و دوورخسته وه یان، نه مه به هوی لوتقی خودا وه به دۆسته کانی و به خته وه رکردنیان، ده فه رمویت - که نه و داناترین و دادوه رترین بپیارده ره - ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا لَكُمْ بَغْنًا كَمَا الْفِتْنَةُ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ التوبة: ۴۷

ده فه کان له سه ریان گران بوون بۆیه لیبان بیزارن، هه لگرتنیان شه که تی کردوون بۆیه له سه ر شانیان هه لیاندا و له کۆلیان کردنه وه، ناتوانن سونه ته کان له بهر بکه ن و له ده ستیان ده رچوون، بۆیه پشتگووییان ده خه ن، ده فه کانی کیتاب و سونهت هیرش ده که نه سه ریان بۆیه کومه لیک یاسایان بۆ داناون تا کو به رپه رچییان بده نه وه و بیانه نه دواوه، خودا په رده ی له سه ره لگرتوون و نه یینییه کانی ده رخشوون،

کردوونی به نمونه بۆ بهنده کانی، بزانه هر کات دهسته یه که له وانه قه ده کات دهسته یه کی تر له هاوشیوه یان به دوا یاندا دیت، خودا وه سفی ئه وانی بۆ دوستانی کردوه و روشنی کردوونه ته وه تا کو لیان ناگادار بن ﴿ ذَلِكْ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ۝۹ ﴾ محمد: ۹

نهینی پر له نیفاقیان شار دۆته وه، خودا له سه ر رووپه یی روخساریان و زه له ی زمانیان ده ریخستووه، مۆرکی داوه له روخساریان که له لای که متری ئه هلی روشنبینی و باوه پر ناشارریتته وه، وا گومانیان برد گه ر بیباوه پیه که یان بشارنه وه و له ده ره وه باوه پر نیشان بده ن رزگاریان ده بیت له دهستی تاوتویکه ران و ره خنه گران، چون؟ ره خنه گری خاوه ن بینینی ره ها په رده ی له سه ر ئه وان لاداره ﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَّهُمْ ۝۱۰ وَ لَوْ نَشَاءُ لَأَرْسَلْنَاكَهُمْ قَلَمًا يَكْتُبُونَ بِسْمِئِهِمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴾ محمد: ۲۹-۳۰

ئه بی حالی ئه وانه چون بیت له رۆژی به کتر بینینه وه و رووبه رووبوونه وه دا، خودا-جل جلاله- جیلوه بکات بۆ بهنده کانی، له سه ر لاق په رده لادیریت؟ بانگ بکرین بۆ سوژده، به لام نه توانن سوژده بیه ن ﴿ خَشِيعَةً أَنْزَلْنَاهُمْ مِنْهُم ذَّلَّةً وَ قَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الشُّجُورِ وَ هُمْ سَالِمُونَ ۝۱۳ ﴾ القلم: ۴۳

ده بی حالیان چون بیت گه ر کۆبکرینه وه بۆ سه ر پردی دۆزه خ؟ که له تاله موو باریکتر و له ده می شمشیر تیزتره، جیی هه لکه وتن و خلیسکانه، تاریکه و هیچ که س ناتوانیت بیپریت ته نها به نوریک نه بیت به ریپی خویانی پی ببینن، له و رۆژده نا نور له نیتوان خه لکیدا دابه ش ده کړت، رۆیشتن و تپه رووونیان به پنی که می و زۆدی نووره که یه، له گه ل ئه هلی ئیسلامدا نوریکی ده ره کیان پی ده دریت، وه ک چون له گه لیان بوون له م ژیانی دونیادا و نوێژ و رۆژ و چه ج و زه کاتیان ئه نجام ده دا، کاتیک گه یشتنه ناوه پراستی پرده که باره شی نیفاقیان هه لده کات و ئه و چرانه ی به ده ستیانه وه یه ده کۆرژینیتته وه، سه رسامانه ده وه ستن و ناتوانن گوزه ر بکه ن، له نیتوان ئه وان و ئه هلی باوه پردا دیواریک دروست ده بیت که ده رگایه کی هه یه، له نیتوان دوو پرووان و کلیلی ده رگا که دا دوو ریه کی زۆر هه یه، رووی ناوه وه ی- که رووی باوه پردارانه- ره حمه تی خودایه و رووه که ی تر که رووی دوو پروانه سزا و تۆله یه، بانگ له وانه ده که ن که پیشیبیان که وتوون له نوینه رانی

باوه‌پ، مه‌شخالی کاروانه‌که‌یان له دووره‌وه وه‌ك نه‌ستیره ده‌دره‌وشیته‌وه و نه‌و که‌سه‌ی ته‌ماشا بکات ده‌بیینیت ﴿أَنْظُرُوا نَفْسٍ مِنْ نَفْسِكُمْ﴾ الحدید: ۱۳، تا‌کو له‌م گه‌روه ته‌نگه‌لانه‌وه بتوانین بپه‌رینه‌وه، نووره‌کانمان کوژاونه‌ته‌وه، که‌س ناتوانیت گوزه‌ر بکات به‌چرای نووره‌وه نه‌بیت ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ الحدید: ۱۳، نوور دابه‌شکراوه و زۆر دووره‌وه‌ستان له‌و شوینه‌دا، چۆن نوور به‌ده‌ستبهنین له‌م گه‌روه ته‌نگه‌لانه‌دا؟ نایا له‌ نه‌م‌پۆدا و له‌سه‌ر نه‌و ریگه‌یه‌که‌ی ئاو‌پ به‌لای که‌سی تردا ده‌داته‌وه؟ نایا دۆست و هاوه‌ل لا به‌لای به‌کتردا ده‌که‌نه‌وه؟ نه‌وانیش ده‌لین: نئیمه‌له‌ بونیادا له‌گه‌ل نئوه‌کو‌ده‌بوینه‌وه و هاوه‌لی نئوه‌بووین، وه‌ك چۆن که‌سیکی غه‌ریب له‌سه‌فرینکا هاوه‌لی و ناشنایی خۆی بیری که‌سیک ده‌خاته‌وه (نایا نئیمه‌له‌گه‌ل نه‌بووین؟) وه‌كو نئوه‌رۆژومان ده‌گرت و نویتزمان وه‌ك نئوه‌ده‌کرد، وه‌كو نئوه‌قورنانمان ده‌خویند و خیز و چاکه‌مان وه‌ك نئوه‌نه‌جام ده‌دا، حه‌جمان وه‌كو نئوه‌ده‌کرد؟ نه‌ی چی له‌نه‌م‌پۆدا نئیمه‌ی له‌نئوه‌جیا‌کرده‌وه؟ تا نئوه‌به‌بی نئیمه‌گوزه‌ر بکه‌ن؟ نه‌وانیش ده‌لین: به‌لی، به‌لام نئوه‌به‌روا‌له‌ت له‌گه‌ل نئیمه‌دا بوون و ناوه‌ه‌تان له‌گه‌ل مولحیدان و لادراوان سته‌مکاران و بیباوه‌راندان بوو ﴿وَلِكُلِّكُمْ فَنَنفُسِكُمْ وَفَرَقَ شِمٌّ وَارْتَبَتُمْ وَعَزَّكُمْ الْأَمَانُ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهِ الْعَزُورُ ﴿١٤﴾ قَالُوا لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَانِكُمْ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾﴾ الحدید: ۱۴ - ۱۵

دریژه‌به‌وه‌سفی نه‌و ده‌سته‌یه‌مه‌ده، سویند به‌خوا نه‌وه‌ی له‌سه‌ریان باس نه‌کراوه‌چند به‌رانبه‌ری نه‌وه‌یه‌که‌باس کراوه، خه‌ریکه‌هه‌موو قورئان له‌سه‌ر نه‌مانه‌بیت، به‌هۆی زۆرییان له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ناو سکی گۆپدا، زه‌وی خالی نیبه‌له‌مانه‌تا‌کو باوه‌پداران له‌سه‌ر ریگه‌و بانه‌کان نامۆ‌نه‌بن و هۆکاره‌کانی ژیان په‌کیان نه‌خات و گیاندارانی دپنده‌په‌لاماریان نه‌ده‌ن، "حذیفة" گوئی له‌پیاویک بوو ده‌یوت: خودایه‌دوو‌پووان به‌ریاد بکه، نه‌ویش پئی فه‌رموو: برازای خۆم، گه‌ر دوو‌پووان تیا‌بچن له‌سه‌ر ریگه‌و بانه‌کان نامۆیی و غه‌ریبی داتان ده‌گریته‌وه‌به‌هۆی نه‌بوونی که‌سیک به‌سه‌ریدا

گوزه‌ر بکات))

سویند به‌خودا ترس له‌نیفاق دلی پیشینه‌پیشه‌نگه‌کانی نه‌م ئومه‌ته‌ی له‌ت له‌ت کردبوو، به‌هۆی زانستیان به‌ورد و درشت و پوخته‌و دریژه‌ی کاری دوو‌پوویی،

گومانی خرابیان به نفسی خۆیان دهبرد تا ترسان به کێکێن له دووڤووان، عومەری کورپی خهتتاب فەرمووی به "حذیفة" خودا له هەردووکیان رازی بێت ((ئەو حوزەیفە داوات لێ دەکەم به خودا، ئایا پێغه مبه (ﷺ) ناوی منی له دووڤووان هێناوه)) فەرمووی: نهخێر، به لام دواي تو پاکانه به هیچ که سێکی تر نادهم)) ئیبن ئەبی مولیکه ده‌ئیت: به سی هاوه‌ل له هاوه‌لانی محمد (ﷺ) گه‌یشتم، هەر هەموویان له دووڤوویی خۆیان ده‌ترسان، هیچ کەس له‌وانه نه‌بوو ب‌ئیت: باوه‌په‌که‌ی وه‌ک باوه‌پی جبریل و میکائیل وایه))

ئیمامی بوخاری باسی کردوه، له‌حه‌سه‌نی به‌سریبه‌وه‌ده‌گێرنه‌وه: هیچ کەس له‌ نیفاق د‌لتیا نییه جگه له دووڤوو، ته‌نها باوه‌پ‌داریش له دووڤوویی ده‌ترسیت))

له‌هەندی له‌هاوه‌ل‌انه‌وه‌ده‌گێرنه‌وه: که له‌دوعاکانیدا ده‌یفه‌رموو: "اللهم اني أعوذ بك من خشوع النفاق" وتیان "خشوع النفاق" چیه؟ فەرمووی: به‌ده‌ن وانیشان بدریت که بۆ خودا خاشیعه و دل بۆ خودا خاشیعه نه‌بیت))

سوێن به‌خودا د‌لتی ئەوان پ‌ر له‌باوه‌پ‌و به‌قین بوو، ترسیان له‌نیفاق ن‌د‌ر‌د‌ر بوو، خه‌میان ب‌و ئەوه‌خه‌میکی قورس و گه‌وره‌بوو، جگه له‌وان که‌سانی تر که باوه‌په‌که‌یان له‌قورگیان نه‌چ‌وته‌خواره‌وه‌بانگه‌شە‌ی ئەوه‌ده‌که‌ن باوه‌په‌که‌یان وه‌ک باوه‌پی "جبریل و میکائیل" ه‌.

رووه‌کی نیفاق له‌سه‌ر دوو ئاوده‌ر ده‌پ‌و‌یت: ئاوده‌ری درۆ و ئاوده‌ری پ‌یا.

ئەو دووانه‌ش له‌دوو سه‌رچاوه‌دینه‌ده‌ره‌وه: چاوه‌گی لاوازی ر‌وشنبینی، و چاوه‌گی لاوازی ل‌ی‌پ‌ران، که ئەم چوار پایه‌یه به‌رزیوویه‌وه‌رووه‌کی نیفاق و بینای نیفاق ده‌چ‌یت به‌ئاسماندا، به‌لام له‌ل‌ی‌واری مه‌جرای لاقاودا، له‌سه‌ر ل‌ی‌وار و قه‌راغیکی به‌ئاو د‌ارن‌راو که‌خه‌ریکه‌ده‌پ‌میت، گه‌ر ئەو ر‌ۆژه‌ی ناخی مر‌و‌ف‌ه‌ه‌ین‌ریته‌ده‌ره‌وه‌لاف‌واری راستیه‌کان ببینن و نه‌ینیه‌کان په‌رده‌ی له‌سه‌ر بدریت و ئەوه‌ی له‌ناو گ‌ز‌ردا ده‌ره‌پ‌ن‌ریت و ئەو له‌سینه‌دا ک‌ۆب‌ک‌ریته‌وه، له‌و ر‌ۆژه‌دا ئەوانه‌ی شه‌مه‌کیان بریتیه‌یه‌له‌نیفاق ب‌ویان ده‌رده‌که‌و‌یت که به‌ری ره‌نجیان وه‌ک سه‌راب وایه ﴿يَحْسَبُهُ الظَّالِمَانُ مَاءً حَاقًّا إِذَا جَاءَهُمْ لَمَّ يَجِدُهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابًا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

دلّیان له خیر و چاکه بیئاگایه، جهسته‌یان بۆ خیر و چاکه هه‌ولده‌دات و خراپه له شیودۆلّیانداندا بلابۆته‌وه، که حق ده‌بیستن دلّیان له‌بیستنی رهق ده‌بیّت، که له‌سه‌ر باتلّ و زور و خراپه ناماده ده‌بن چاوی دلّیان ده‌کریته‌وه و گوئییه‌کانیان ده‌بیستن.

ئه‌مانه سویند به خودا نیشانه‌کانی نیفاقن، ئاگات لّیّی بیّت ئه‌ی پیاوی مه‌رد به‌رله‌وه‌ی برپاری کۆتایی به‌سه‌رتدا دابه‌زیت، که په‌یمان ده‌به‌ستن وه‌فادار نین، که به‌لّین ده‌ده‌ن ده‌یشکیّین، که قسه ده‌که‌ن به‌ ویژدانانه قسه ناکه‌ن، که بانگ ده‌کرین بۆ گوئیپه‌لّی ده‌وه‌ستن، گه‌ر پێیان بوتريت: وه‌رن بۆ لای ئه‌وه‌ی خودا دایبه‌زانده‌وه و بۆ لای پیغه‌مبه‌ر پشت هه‌لده‌که‌ن، گه‌ر هه‌وا و ئاره‌زوو بانگیان بکات بۆ مه‌رام و چه‌زه‌کانیان به‌ په‌له‌ رووی تیده‌که‌ن و بۆی ده‌چن، لّیّیانگه‌پّی با له‌گه‌لّ ئه‌و رسوایی و سه‌رشوپی و زیانومه‌ندییه‌دا بن بۆ خویان هه‌لبژارد، متمانه‌ت به‌ به‌لّینه‌کانیان نه‌بیّت و له‌ په‌یمانیه‌کانیان دلّنیا مه‌به، ئه‌وانه له‌وانه‌دا درۆ ده‌که‌ن ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَیْسَ اَتٰتِنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۷۷﴾ فَلَمَّآ اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ جٰهَلُوْا بِهٖ وَتَوَلّٰوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۸﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمِ یَلْقَوْنَهٗ بِمَا اَخْلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ ﴿۷۹﴾﴾ التوبة: ۷۵ - ۷۷



جوړه‌کانی لادان (فسوق)

له قورئاندا دوو جوړه: ته‌ن‌ها و ر‌ها به‌ستراوه به‌گوناوه یا‌خبیوون.

ته‌ن‌هاش دوو جوړه: لادانی بی‌یاوه‌پی، که‌که‌سه‌که له نی‌سلام ده‌کاته د‌ره‌وه، له‌گه‌ل

لادانیک که له نی‌سلام نایکاته د‌ره‌وه، ته‌ن‌های به‌ستراوه به یا‌خبیوون، وهک ﴿ وَلَا يَكُنَّ

اللَّهُ حَبَّ إِلَيْكُمْ إِلَّا يَمَنْ وَرَّيْتُمْ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْمُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ

الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ الحجرات: ٧

ته‌ن‌ها- که بری‌تیی‌ه له لادانی بی‌یاوه‌پی - وهک ﴿ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا

وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفٰسِقِينَ ﴿٨﴾ الَّذِينَ يَتَفَضَّلُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَدَلٍ مِثْلَهُ وَنَقَطُوا مَا أَمَرَ

اللَّهُ بِهِ أَنْ يُصَلَّ وَتَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٩﴾ البقرة: ٢٦ - ٢٧

﴿ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفٰسِقُونَ ﴿١١﴾ ﴿ البقرة: ٩٩ ﴾ وَأَمَّا

الَّذِينَ فَسَّقُوا فَأَوْأْنَهُمْ أَن تَأْتِي نَارًا كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُقُوا عَذَابَ النَّارِ

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكٰذِبُونَ ﴿٢٠﴾ السجدة: ٢٠، هه‌موو نه‌مانه لادانی بی‌یاوه‌پی‌ه.

نمونه‌ی نه‌و لادانه‌ی که‌که‌سه‌که له نی‌سلام ده‌رناکات، وهک ﴿ وَأِنْ تَعَلَّوْا فِئْتَهُ فَسُوِّقُوا

بِكُمْ ﴿٢٨٢﴾ ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِِنْ جَاءَهُمْ فَاسِقٌ يُنٰبِ فِتْنَةً أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَنَّمَ

فَنُصِجُوا عَلَيْهَا مَأْعَطَةً نٰدِمِينَ ﴿٦﴾ ﴿ الحجرات: ٦، نه‌م ئایته له‌سه‌ر "ولید بن عقبه بن اسی

معیط" دابه‌زیوه کاتیک پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) ناردی بۆ لای "بني المصطلق" له‌دوای رووداو‌ه که‌تا

بزانی‌ت راسته، له سه‌رده‌می نه‌فامیدا دوژمنایه‌تی له‌گه‌لیان هه‌بوو، که هۆزه‌که

بیسته‌بوویان به‌پی‌وه‌یه هاتبوونه پی‌شوازی، وهک به مه‌زن راگر‌تیکی فه‌رمانه‌که‌ی

پی‌غه‌مبه‌ر، شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی بۆ دروست کردبوو که نه‌وانه بۆ کوشتنی هاتوونه‌ته

ده‌ره‌وه، لی‌یان ترسا بوو و به‌ری‌گه‌ی خویدا گه‌رابوویه‌وه بۆ لای پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) و تیبوی:

"بني المصطلق" زه‌کات و سه‌ده‌قه‌یان لی‌ گرتۆته‌وه و ویسته‌ووایانه بی‌کوژن، بۆیه

پی‌غه‌مبه‌ر توور‌ه‌بوو ویستی هیرش بکاته سه‌ریان، هۆزه‌که بیسته‌بوویان گه‌پاوه‌ته‌وه

خۆیان هاتنه خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر، وتیان: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ئی‌مه بی‌ستمان نی‌راوت

ناردوو هاتینه ده‌ره‌وه تا پی‌شوازی لی‌بکه‌ین و ری‌زی لی‌بگرین و نه‌و حه‌قه‌ی خودا

له‌سه‌رمانه پی‌ی بده‌ین، به‌لام نه‌و گه‌رابوویه‌وه، ترساین له ری‌گه نووسراویکی له تو

پینگه یشتبیت به هۆی تووره بوونیکه وه له ئیمه، ئیمه په نا ده گرین به خودا له تووره بوونی خۆی و پیغه مبه ره که ی، پیغه مبه ر تومه تباری کردن، خالیدی کوری وه لیدی له گه ل کۆمه لیک سهرباز ره وانه کرد، فرمانی پیکرد روشتنه که ی بو سهربان بشاریته وه، پتی فرموو: سه رنج بده گه ر شتیکت لی بینین نیشانه ی باوه ریان بیت نه واه کاتی مال و داراییان وه ریگره، گه ر نه وه ت لی نه بینن نه وه ی به رانه بر به بیباوه ران ده کریت له گه لیان نه نجام بده، خاید به و جوړه ی کرد، به نه پنی هاته لایان و گوتی له بانگی نوژی مه غریب و عیسا بوو، زه کاته کانیا نی وه رگرت، جگه له گوپرایه لی و خیر شتیکی تری لی نه بینن، گه رایه وه بو لای پیغه مبه ر وه وه واله که ی پیدئا، نه م نایه ته دابه زی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ تَدْرِمِينَ﴾ الحجرات: ۶

"النبا" بریتیه له هه والیک نادیار له سه رچاوه ی هه واله وه به مه رجیک هه واله که شکو و گه وره بیه کی تیدا بیت.

لیزه دا سوودیکی ورد هه یه: خودای-سه حاله- فرمانی نه کردوه به ره دکرده وه ی هه والی که سی فاسق و به درۆزانی نی و ره دکرده وه ی شایه تی نه و که سه به یه کجاری، به لکو فرمانی به روشتکرده وه کردوه، گه ر به لگه و نیشانه له دهره وه بوونی هه بوو که راستگویی که سه که ی ده سه لماند به به لگه ی راستی کارده کریت، هه واله که هه ر که سیک رایگه یان دبیت، به م جوړه ده بیت شان له سه ر ریوایه ت و شایه تی که سی فاسق دابدیریت، زۆریک له فاسقه کان له هه وال و گپرانه وه و شایه تیداندا راست ده که ن، به لکو زۆربه یان نه و په پی هه ولی راستگویی ده دات، فیسقه که ی له لایه کی تره وه یه، نمونه ی نه و که سانه هه وال و شه هاده تی ره دناکرینه وه، گه ر شایه تی و هه والی نه م جوړانه ره د بکرینه وه به شیکی زۆر له مافه کان تیا ده چن و په کیان ده که ویت، نه و کاته زۆریک له هه والی راست به پوچ دهره دکرین، به تاییه ت نه و که سه ی لادانه که ی له پووی باوه پ و بوچوونه وه یه، نه و به دوی راستیدا ده گه پریت و ده پشکنیت، نه م که سانه نه هه واله کانیا نی و نه شایه تیدانه که یانیا نی ره دناکرینه وه.

به لام نه و که سه ی فیسقه که ی له رووی درۆه یه: گه ر زۆری لی بینرا و چه ندباره بوویه وه به جوړیک درۆی زال بیت به سه ر راستیدا نه و که سه نه هه وال و نه شایاتی لی

وه رناگيرت، گەر به دهگهمن لیبینرا جارێك دوو جار ئەوا له رهدى شایهتى و ههوالیدا لای زانايان دوو بۆچوون ههیه: ئەو دوانهش دوو رىوايهتن لای ئىمام ئەحمەد-خودا رەحمى پێ بکات-

مه بهست: باسى ئەو لادانهى که ناگاته بپاوهرى.

ئەو لادانهى تهوبه کردن پێویست دهکات گشتگيرتره له لادانى که سێك ههوال و شایهتى وه رناگيرت.

قسهى ئیتمه ئیستا له سه ر ئەوهیه که تهوبه کردن لێی پێویسته، ئەمهش دوو به شه: فیسقیك له رووی کردارهوه، له گهڵ فیسقیك له رووی باوه روه.

فیسقى کرداریش دوو جۆره: گریدراره به یاخیبونهوه، له گهڵ هاتنى به تهها.

ئەوهى گریدراره به یاخیبونهوه: بریتیه له ئەنجامدانی ئەوهى خودا نههى لیکردوه، یاخیبونهکه یاخیبونه له فه رمانى خودا، وهك نایهتى ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ التحريم: ٦، موسا به هاروونى برائى فه رموو ﴿مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا﴾ ١٣ ﴿الْأَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي﴾ ١٣ ﴿طه: ٩٢ - ٩٣، شاعیرێك ده لیت:

أمرتك أمرا جازما فعصيتني فأصبحت مسلوب الإمارة نادما

(فه رمانم پێكردى به فه رمانێكى پێداگر كه چى تو لێم یاخى بوو، بۆیه ده سه لاتى ئەمیریت لێوه رگيردايه و په شیمان بوويه وه)

فیسق تايبه تره به ئەنجامدانی ئەو شتانهى نه ههيان لیکراوه، بۆیه زۆر بۆيان به کارده هینرت، وهك نایهتى ﴿وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ﴾ البقرة: ٢٨٢، یاخیبونیش تايبه ته به ئەنجامدانی ئەو شتانهى فه رمانى ئیکراوه، هه ر به تکیك له م دووانه به کارده هینرتین بۆ خاوقنى ئەو دوو کاره (ئه نجامدەری نه هیلێکراو، ئەنجام نەدەری فه رمان ئیکراو) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ الكهف: ٥٠، له م شوینه دا جیه جی نه کردنى فه رمانى خودا به "فسق" نابرا، نایهتى ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ طه: ١٢١، لێره دا ئەنجامدانی کارى نه هیلێکراو به "معصیه" یاخیبون ناویرد، ئەمه ئەگەر وشهى "فسق" تهها بیت و به گونا و یاخیبونه وه گریته درابیت، به لام گەر گریدرابوون پێه وه ئەوه به کێکیان بۆ سه رپێچى فه رمان و ئەو ویریان بۆ سه رپێچى نههى به کارده هینرتین.

((التقوى)) -خۆپارىزى برىتییە لە خۆپاراستن لە ھەردوو کارەكە، بە دەستەبەربوونی خۆپارىزى تۆبەکردن لە لادان و یاخیبوون دروست دەبیت، بەوەی کەسەكە کار بە گوێپایەلى خودا -لەسەر نۆرىك لە خوداوە - بکات و هیواى بە پاداشتی خودا بێت، دەستبەردارى یاخیبوون بېت لەسەر نۆرىك لە خوداوە و لە ترسى سزای خودایى .

ھەر کەس تێپامان لە وشەي ((التقوى)) بکات لە قورئان و فەرموودەي پێغەمبەردا(ﷺ) و لە زمانى عەرەبدا- بە مەرجیک سەلامەت بێت لە لاسایکردنەو و دووبارە کردنەوہى بى تێگەيشتن- تێدەگات کە ((التقوى)) ئەوہیە بەندە ھەموو ئەوہى پێیدراوە بکات بە خۆپارىزى بۆ خۆی بەرانبەر ئەوہى لى دەترسیت لە بێھىواى و زیاتۆمەندى دۇنيا و دواپۆژ، بە ئەوپەرى بیدارى و ھىدايەت و رۆشنبینییەو ھەولبەدات ھەموو ئەوانە بکاتە ھۆى سەرکەوتن و رزگاربوونی لە دۇنيا و دواپۆژدا، باوہپى ھەبیت ھەموو ئەوہى خودا پێیداوە لە خودى خۆى و مال و مندال و ھەموو ئەوشتانەي بۆى رامھینراوە گونجاون بۆ ئەوہى بىنە ھۆى رزگاربوونی و ھەر بەو جۆرە ھۆى زیاتۆمەندى دۇنيا و دواپۆژ، بەلکو تەنانە قورئان خوشى ﴿ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُوشَفَاءً وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (الإسراء: ۸۲)، گەر قورئان بۆ ستمەکاران مایەي زیاتۆمەندى بێت، ئەي دەبى غەبرى قورئان بۆ ئەوانە چۆن بېت؟ بۆیە پەرورەدگارمان وەسیتمان بۆ دەکات کاتیک وشەيەکی قورئان بەسەر زمانماندا دیت ھانا و پەنا بۆ خودا بېین لە شەيتانى رەمکراو، تا لە تێگەيشتنى قورئان گومرپامان نەکات و لەو مانايە لامان نەدات کە خودا وشەكەي بۆ داناو، لەویشەوہ بچینە ریزی زیاتۆمەندان.

لادان لە باوہپدا وەك لادانى ئەھلى بیدعەت کە باوہپیان بە خودا و پێغەمبەر و رۆژى دوايى ھەيە و ئەوہى خودا بە حەرامى داناوہ بە حەرامى دەزانن و ئەوہى خودا پتویستى کردووە بە پتویستى دەزانن، بەلام زۆرىك لەوہى خودا و پێغەمبەر جىگىریان کردووە ئەوان نەری دەکەن، ئەمەش بەھۆى نەزانى و تەئویل و شوینکەوتنى شىخەکانیان، ھەر بەو جۆرە شتىك جىگىر دەکەن کە خودا و پێغەمبەر جىگىریان نەکردووە .

تەوہە کردن لەم جۆرە لادانە بەوہ دەبیت ئەوہى خودا بۆ خۆى جىگىرى کردووە، ھەرەھا ئەوہى پێغەمبەر بۆ خودا جىگىرى کردووە ئەرى بکەن بەبى چواندن و

نموناندن (التشبيه والتمثيل)، ههروههها پاكرگرتنی خودا له و شتانهی خوئی لیبكراگرتوهه و پیغه مبهه كهی خودای لی پاكرگرتوهه به بی گریمانه كاری و په كخستن، ههروههها وه رگرتنی نه ری و نه ری له چرای وه حییه وه، نهك له بۆچوونی بیاوان و به ره می بیرانه وه كه سه رچاوهی بیدعه و گومراییه .

ته و بهی ئه و لاده رانه له رووی باوه ری تیکده رانه وه ته نها به شوینكه وتنی سوننه تی پیغه مبه ر ده بیته، ئه مه یان لی وه رناگریته تاكو فه سادی ئه و بیدعه بهی له سه ری بوون بۆ مه ردوومان روون نه كه نه وه، چونكه ته و به له گونا ه به نه جامدانی پیچه وانه كهی ده بیته، بۆیه خودا له مه ر ته و بهی ئه وانه ی به لگه و نیشانه و هیدایه تی خودا ده شارنه وه مه رجه كهی ته و به بۆ خه لگی بیخه نه روو، چونكه گونا هه كه یان شارده نه وهی حه ق بوو، كه وابوو ته و به كه یان بریتیه له به یان كردنی حه ق، خودای مونه عال ده فه رمویت ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْمُكَدِّبِينَ مِنَ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٦٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا

فَأُولَٰئِكَ أَثُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾ البقرة: ١٥٩ - ١٦٠

گونا هی بیدعه كه ره سه رو گونا هی ئه وانه وه به كه حه ق ده شاریتته وه، چونكه ئه وه حه قیگی شارده ته وه، به لام بیدعه كه ره حه ق ده شاریتته وه و بانگ بۆ پیچه وانه ی حه ق ده كات، هه موو بیدعه كه ریک ده بیته شاره وه ی حه ق، نهك به پیچه وانه وه .

مه رجی ته و بهی كه سی دوو بوو بریتیه له نیشلاص، چونكه گونا هه كهی به هوی ریا وه به، خودای مونه عال ده فه رمویت ﴿ إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٦٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٦﴾ النساء: ١٤٥ - ١٤٦

﴿﴾ جه ندىن رهنگ له خراپه، ئه وانىتر

خراپه و ده سترىژى (الإثم والعدوان) هاوتای به كترن، خودای مونه عال ده فه رمویت ﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴿٢﴾ المائدة: ٢، هه ره كه له م دووانه كه ته نها ده بنه وه مانای ئه وىتر له نامىز ده كرىته، هه موو "إثم" يك بریتیه له "عدوان" ئه وهش بریتیه له نه جامدانی ئه وهی خودا نه می لیکردوه، یان نه كردنی

ئەوێ خودا فەرمانی بە کردنی کردووه، ئەو کارە بریتییە لە دەستدریژی بۆ سەر "بکە و مەکه" ی خودایی، هەموو دەستدریژییەکی خراپە یە و خاوەنەکی پێی دەبێت بە خراپەکار، بەلام کاتێک لەگەڵ یەکتەر دین، ئەوا دەبنە دوو شت بەپێی وەسفەکانیان و وابەستەگییەکانیان.

خراپە "الإثم" وەك ره‌گه‌زێکی حەرەمکراو وایە لە درۆ و زینا و خواردنەوێ ئارەق و هاوشتیوەکانیان، دەستدریژی (العدوان) ئەوێە موباح تێپەرینی و بگەیه بێی حەرەم و زیاده لەو کارەدا.

دەستدریژی (العدوان) بریتییە لە تێپەراندنی ئەوێ لەو کارە موباح کراوە تا دەگاتە بێی حەرەمکراو و زیاده لەو بپەش، وەك دەستدریژی بۆ وەرگرتنەوێ حەقیك كە لەسەر كەسیكە، بە دەستدریژی بۆ سەر مائی یان گیانی یان شەرەف و نامووسی، گەر چلە دارێکی براوی تووپی بکات تەنھا بە خانووی كەسەكە رازی دەبێت، گەر شتیکی تیکبەدە چەند بەرانبەر تیکبەدات، گەر وشەیکە پێی بوتریت چەندین وشەیی پێدەلێت، هەموو ئەمانە بریتین لە دەستدریژی و تێپەراندنی دادپەرۆهێ.

ئەم دەستدریژییە دوو جۆرە: دەستدریژییەکی بۆ سەر حەقی خودا، لەگەڵ دەستدریژییەکی بۆ سەر حەقی مرۆف، وەك ئەوێ لەوێ بۆی حەلال کراوە لە چوونە لای هاوسەرەکی و کەنیزەکەکانی سنووربەزینی بکات بۆ شتی تر کە خودا حەرەمی کردووه، وەك ئایەتی ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوحِهِمْ خَفِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَنَ أُنُوجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ ﴿ المؤمنون: ٥ - ٧، هەرۆهە دەستدریژی لەوێ لە ژنەکی و کەنیزەکەیدا بۆی حەلالکراوە تا دەگاتە ئەوێ لێی حەرەمکراوە، چوونە لایان لە حەیز و زەیسانیدا، یان لە کاتی ئیحرامدا، یان کاتی رۆژووی واجبیان، هاوشتیوەکانی ئەمانە.

هەر بەو جۆرە هەر کەس بپێکی دیاریکراوی بۆ موباح کرابیت تێپەرینێت بۆ زیاتر لەوێ، ئەوێ دەچیتە ریزی دەستدریژییەوێ، نمونەیی ئەو کەسە بە مەبەستی داخوای یان شایەتی یان مامەلە و کپین و فرۆشتن یان چارەسەرکردن تەماشای ئافەرەتیک دەکات، چاوی بە هەموو شویتنەکانیدا دەخشیت، لەوێو موباح بەجێدەهێلێت و دەکەوێتەوێ ناو قەدەغەکراوەوێ، بە دەوری ناوچەیی قەدەغەکراو و بەرژینکراودا دەسورپێتەوێ.

خراپه (الإثم): "الإثم والبغي" له سورته‌ی "الأعراف-آیة ۳۳" دا باسکراون ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُزَلِّ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ ﴿۳۳﴾﴾ الأعراف: ۳۳، به زۆری به کارهیتانی "البغي" تیپه پاندن و سنووربه زینتی له مافی خه لکیدی و هه لکوتانه سه ریדיیه.

له سه ر ئه م شتیوهیه گهر "البغي" له گه ل "العدوان" دا هات، ئه و "البغي" سته م لیکردنیانه به حرامی ره گه زه که، وه ک دزی و درۆ و بوختان و نازاردان، "العدوان" یش بریتی ده بیئت له تیپه پاندنی حه ق و ده سته بردن بۆ زیاتر و زۆتر له وه، ئه و کاته "البغي" و "العدوان" له حه قی خه لکیدا وه ک "الإثم" و "العدوان" ی لئیدیت له سنووری خودادا.

لیره دا چوار شت هه یه: حه قیک هی خودایه و حه ددی بۆ داناهه، حه قیک بۆ مرۆفه و حه ددی بۆ داناهه، "البغي" تیپه پاندن و "العدوان" ده سته ریژی و "ظلم" سته م بریتین له تیپه پاندنی هه ردوو سنووره که و گه یشتنه ئه و دیوی دوانه که، یان که مته رخه می له و دوانه دا و نه گه یشتنه مه رزی ئه و دووانه .

"الفحشاء" کرداری زۆر ناشیرین و "المنکر" کار و کرده وه ی نامۆ و بیزارا، "الفحشاء" له بنچینه دا سیفته ته بۆ وه سفکراویکی لایرا بۆ ئه وه ی مه رامی سیفته ته که رووت بیته وه، ئه وه ش بریتییه له "الفعله الفحشاء" کاری زۆر ناشیرین، روخساری "الفحشاء" ئه وه یه که ناشیرینییه که ی بۆ هه موو که س ده ربکه ویت و هه موو خاوه ن ژیرییه کی ته ندروست به ناشیرینی بزانیت، بۆیه وشه ی "الفحشاء" به "زینا و لیواته" ته فسیر کراوه، خودا به "الفاحشة" ناویان ده بات به هۆی ناشیرینی بیسنووریان، هه ر به و جۆره ناشیرین له قسه به "فحش" ناوده بریئت، ئه وه ش ئه وه یه که ناشیرینییه که ی لای هه مووان ناشکرا بیئت له جنیودان و تۆمه ت، و هاوشیوه کانیا ن.

"المنکر" دیسان سیفته تیکه بۆ وه سفکراویکی لادراو، واته "الفعل المنکر" کاری نامۆ و بیزارا، ئه و کاره یه به فیتره ت و ژیری نامۆیه و بیژی لی دهنه وه، دانه پالی "المنکر" بۆ لای فیتره ت و ژیری وه ک دانه پالی بۆنی ناخۆش وایه بۆ هه سستی بۆن کردن، یان دیمه نی ناشیرین بۆ هه سستی بینین، یان تامی ناخۆش بۆ هه سستی چه شتن، یاخود ده نگی بیزارکه ر بۆ هه سستی بیستن، ئه وه ی زۆر نامۆ و بیزارا بیئت له لای ژیری و فیتره ت بریتییه له "فاحشة"، وه ک چۆن هه سته کان بۆ ئه و په بیپه براوانه بیزار ده بن.

مونکه ر بۆ ههستهکان بریتیه له و "مهودا" نهی که نه ده یانناسن و نه هۆگرییان له گه لیاندا ههیه، ناشیرین و بیزارویش به رادهیهکی زۆر بریتیه له "الفاحشه"، بۆیه ئیبن عهباس دهفه رمویت: (("فاحیشه" بریتیه له زینا، "مونه که ر" یش نه وهیه که له شه ریهت و سوننهت نه ناسراو بیئت))، تیرابمینه له پیناسه که ی نێوان نه وهی باشی و چاکیه که ی نه ناسراو و ناباوه، له گه ل نه وهی ناشیرینییه که ی له ناو فیهت رهت و ژیریدا جیگیر بووه .

﴿ فسه کردن له سه ر خودا به بی زانست سه ر چاوه ی تیکدان و تیکچوونه ﴾

"فسه کردن له سه ر خودا به بی زانست" له هه رچی نه و هه رامکراوهیه خراپه تر و ناوانی زۆر ته ره، بۆیه له ئاستی چواره می هه رامکراوه کاندای باسی کراوه که شه ریهت و نایینه کان کۆده نگن له سه ری و هه رگیز و له هه یچ بارێکدا موباح نا کرین، به لکو هه میشه هه رامن، وه کو مرداره وه بوو خواردنی خوین و گوشتی به راز نین که له حالیکه وه بۆ حالیکه تر موباح ده کرین.

هه رامکراوه کان دوو جۆرن: هه رامکراوه له خودی خویدا که له هه یچ کاتیکدا موباح نابن، له گه ل هه رامکراویک له کاتیکه وه بۆ کاتیکه تر، خودای موه عه ل له سه ر نه و هه رامکراوانه ی له خودی خویندا هه رامن ده فه رمویت ﴿ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ﴾ الأعراف: ۳۳، پاشان گواستیه وه بۆ که وره تر له وه ﴿ وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُرْسَلْ بِهِ سُلْطَانًا ﴾، پاشان گواستنه وه بۆ که وره تر له وه ﴿ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، پاشان که وره تر له وه ﴿ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمُونَ ﴾، نه مه ی دوا بیان که وره ترین هه رامکراوه خراپه ترین خراپه یه، چونکه درۆ کردنی تیدایه به ده م خودا وه و شتیک ده دریته پالی که شایسته نییه، له ویه گو پینی نایینه که ی و نه ریکردنی نه وانه ی خودا جیگیری کردوون و جیگیرکردنی نه وانه ی که خودا نه ریی کردوون، به ره وا بینینی شتیک خودا به نا ره وای ده زانیت و به نا ره وایبینینی شتیک خودا به ره وا دایناوه، دوزمه نایه تی که سیک دۆستی خودایه و دۆستایه تی که سیک دوزمه نی خودایه، خو شه ویستی که سیک خودا رقی لیه تی و رقبوونه وه له که سیک خودا خو شهیده ویت، وه سفکردنی خودا له زات و سیفات و قسه و کرداریدا به شتیک که شایسته ی نییه .

هیچ کام لە جۆره‌کانی حەرام بە ئەندازەى "قسەکردن لەسەر خودا بەبێ زانست" لای خودا گەرە نییە و خراپەى زۆر نییە، ئەو کارە سەرچاوەى هاوهدانان و بیباوە‌پییە، لەسەر ئەو جۆره قسەکردنەوه لەمەر خودا کۆشکی بیدعە و گومرایى بیناکراوه .

هەر بیدعەیه‌کى گومراکەر لە ئاییندا بنچینه‌کەى بریتییە لە "قسەکردن لەسەر خودا بەبێ زانست"

بۆ ئەو مەبەستە پیشین و ئیمامان زۆر بە توندی بە گژیداچوون، ئەهلی ئەو حەرامەیان لەسەر زەوی ناساندوو و قاورکردوو، هۆشدارییان داوه لەسەر فیتنەى ئەوانە بە توندترین هۆشدارى، زیاده‌په‌ویان لە رووبه‌په‌ویوونەوه‌یاندا کردوو که بۆ "فحشاء و ظلم و عدوان" بەو ئەندازەیه زیاده‌په‌ویان نەکردوو، چونکە زیانی بیدعە لە روخانى ئایین و نەریکردنى ئایین زۆر گەرەتر و ترسناکتره، ئەوانەى حەلالکردنى شتێک و حەرامکردنى شتێک دەدەنە پال ئایین خودا کارەکه‌یان بە خراپە و نیفتیرا لە قەلەم دەدات ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴾ ﴿ النحل: ۱۱۶

ئەى ئەوانەى سیفەتێک دەدەنە پال خودا-سبحانه- که خودا نەیدابێتە پال خۆى، یان نەری سیفەتێک دەکەن که ئەو-سبحانه- بۆ خۆى جیگیر کردبیت، دەبێ حالیان چۆن بێت؟

هەندێک لە پیشین دەلێن: ئاگادارین لە وتنى: خودا ئەوهى حەلال کردوو، و ئەوهى حەرام کردوو، خودا پێى دەفەرمووت: درۆت کرد، ئەوهم حەلال نەکردوو و ئەوهم حەرام نەکردوو .

ئەوان مەبەستیان حەلالکردن و حەرامکردنیکە تەنها بە بۆچوونى خۆى بێت و بەلگە و بورهانی لەلای خودا و پێغه‌مبەرەوه لەسەر نەبێت.

بنچینهى هاوهدانان و بیباوە‌پى بریتییە لە قسەکردن لەسەر خودا بەبێ زانست، هاوهدانەر و گومان دەبات ئەو که‌سهى ئەو کردوویەتى بە پەرستراو لەخوار خوداوه لە خودا نزیکى دەکاتەوه، و لەلای ئەو شفاعەتى بۆ دەکات، و پێویستییه‌کانى به‌هۆى ئەوهوه دەستەبەر دەبێت، هەرۆک ئەو که‌سانەى دەبنە واسیتەى نێوان مەلیک و ره‌عییه‌تە‌کەى، هەموو هاوهدانەرێک شتێک لەسەر خودا دەلێت که زانستی پێى نییە،

بەبێ پێچەوانەکی، قسەکردنی لەسەر خودا بەبێ زانست هەندی جار بەکۆخستن و دامینانی بیدعە لە ئایینی خودادا لەئامیز دەگرت، لە هاوڵدانان گشتگیرترە، هاوڵدانان تاکیکە لە تاکەکانی.

بۆیە درۆکردن بە دەم پێغەمبەرەوه (ﷺ) سەردەکیشیت بۆ چوونە ناو دۆزەخ، و بیاریکردنی شوپینیک لە ئاگردا بۆ خۆی، ئەوێش شوپینیکە خواوەنەکی لێی جیا نابیتەوه، چونکە کارەکی "قسەکردن لەسەر خودا بەبێ زانست" لەئامیز دەگرت، وەک درۆی ئاشکرا بە دەم پێغەمبەرەوه، چونکە ئەوێ دەدریتە پال پێغەمبەر دەدریتە پال خودا، قسەکردنیش لەسەر خودا بەبێ زانست درۆهەلبەستنیکی ئاشکرایە بە دەم خوداوه ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ الأنعام: ۲۱، گوناھی ئەهلی بیدعە هەر هەموو دەکەونە ژێر ئەم جوړەوه و تەویە لێوه بە دەست نایەت مەگەر لە هەرچی بیدعە یە تۆبە بکات.

چون دەتوانیت تەویە لێ بکات گەر نەزانیت کارەکی بیدعە یە، یاخود وا گومان دەبات کارەکی سوننە یە، ئەو بانگی بۆ دەکات و خەلکی هاندەدات بۆ سەری؟ گوناھی ئەمانە ی بۆ دەرناکەوێت کە تەوبەکردن لێیان پێویستە تەنها بە شارەزابوون لە سوننەت نەبێت، زۆری ئاگاهی لێی و بەردەوامی لێکۆڵینەوه و پشکنین تیایدا، خواوەنی بیدعەش هەرگیز ئەوه بە خۆیەوه نابینیت.

سوننە لە خودی خۆیدا بیدعە دەسپێتەوه، بە سوننەت بیدعە لەسەر پێی خۆی ناوەستیت، کە خۆری سوننەت لە دلی کەسیک هەلەت تەموژی بیدعە دەپهوپێتەوه، و تاریکی هەموو گوماراییەکان کۆتایی پێ دێت، چونکە بەرانبەر دەسەلاتی خۆر تاریکی هیچ دەسەلاتیکی نییە، جیاوازی نێوان سوننە و بیدعە نیشانی بەندە نادریت و یارمەتی نادریت بۆ دەرچوون لە تاریکی بیدعەوه بۆ روشنایی سوننەت مەگەر ئەو کەسە شوپینی پێغەمبەر بکەوێت و بەدل لە هەموو کاتیکیدا کۆچ بۆ لای خودا بکات، بەداوای کۆمەکی و ئیخلاص و پەناگرتنی راستەقینە بە خودا، هەر وهه کۆچ کردن بۆ لای پێغەمبەر، بە سووریوون بۆ گەیشتنە فەرمووده کانی کردارەکانی و هیدایەت و سوننەتەکانی ((هەر کەس کۆچەکی بۆ لای خودا و پێغەمبەر، ئەوه کۆچەکی بۆ لای خودا و پێغەمبەر دەبێت)) هەر کەس کۆچەکی بۆ لای شتیکی تر بێت ئەوه دەبیتە بەشی لە دنیا و دواپۆژدا، خودا کۆمەکار و یارمەتیدەرە.

دیمه نه گانی یا خیبوون

بریتییه له: دیمه نی نازه لُسروشتی و تیرکردنی حهزه کان و دیمه نی جهبر و دیمه نی قهدر، و دیمه نی حیکمهت، و دیمه نی کۆمهک و شه رمه زاری، و دیمه نی به کتاپه رستی و ناو سیفه ته گانی، و دیمه نی باوه ر و فره دیمه نی، و دیمه نی به زهیی و دیمه نی دهسته وسانی و لاوازی، و دیمه نی گهردنگه چی و هه ژاری، و دیمه نی خۆشه ویستی و به ندایه تی.

سیانی به که میان بۆ لاده رانن و نه وانی تر بۆ نه هلی راوه ستاون له سه ر راسته شه قام.

ئه م به شه له به رزترین به شه گانی کتیبه که به، به سوودترینیانه بۆ هه مووان، شایسته ی نه وه به خۆتی بۆ ماندوو بکه ی، له وانه به له کتیبی تردا ئه مهت به رچنگ نه که ویت، مه گه ر له کتیبیکی ترماندا به ناوی "سفر الهجرین فی طریق السعادتین".

سروشتی نازه لی له هه ندی مرو فدا

دیمه نی نازه لی و تیرکردنی حهزه دیمه نی خه لکانی نه قامه، نه و خه لکانه ی جیاوازییه ک نابینریت له نیوان نه وان و نازه لانی تردا، جگه له بالا ریکی و قسه ی زمان، هه یج خه میکیان نییه جگه له تیرکردنی حهزه کانیا ن به هه ر ریگه به ک بیته، نه وانه نه فسیان نه فسیکی نازه لییه، به رز نه بووه ته وه بۆ پله ی مرویی، چجای به رزیوونه وه بۆ پله ی فریشته، نه وانه حالیا ن په ستره له وه ی باس بکریت، نه وان له حالیا ندا جیاوازیان هه به به پیتی جیاوازی نازه لان که نه وان له سه ر نه خلاق و سروشتیا ن.

هه یانه نه فسیان نه فسیکی سه گانه به، گه ر گه یشت به لاکیک که هه زار سه گ تیر ده کات، ده ست ده گریت به سه ریدا و له سه گه گانی تر پارێزگاری لی ده کات، هه ر سه گیک لیتی نزیك ده بیته وه ده ست به وه رپن ده کات لیتی، سه گه کان به گه له کۆمه و به زاندنی نه و نه بیته ناویرن لیتی نزیك ببه وه، شتیک له و لاکه توپیوه نادات به سه گیک، خه می گه وه ی نه و تیرکردنی ورگیتی به هه ر ریگه به ک بیته، مرداره وه بوو یان سه ربړاو، پیس یان پاک، شه رم له قیزه ون ناکاته وه، داری بۆ هه لبگریته ده مه لاسکییه تی، ده سته ردار ی ببیت ده مه لاسکییه تی، گه ر نانی پی بده یته به ده ورتدا کلکه له قبییه تی، گه ر پیتی نه ده یته ده ست به وه رپن ده کات لیت.

ھەيانە نەفسى ۋەك نەفسى گویدرئۆھ، دروستنەكراوھ بۆ زەحمەت و ئالف نەبیت، تا ئالفى بۆ زیاد بکریت زەحمەتى زیاد دەکات، گیاندارىكى بیزمان، كەمترین ھەستى ھەيە، بۆيە خودا ئەو كەسەى كتیبەكەى ھەلدەگریت و ھیچی لى تىناگات و مەعرفەى پىتى نىبە و كارى پى ناکات بە گویدرئۆ شوبھاندوۋە، سەگى كرددوۋە بە نمونەى ئەو زانا خراپانەى كە خودا بەلگە و نىشانى پى بەخشیون كەچى خۆيان لىدارپنیوھ ۋەك دارىنى كەول لە جەستەى ئاژەل، بە زەویەوھ لكا و شوینى حەزەكانى خۆى كەوت، لەم دوو نمونەدا نەپتى زۆر مەزنیان تىدایە كە ئىرە جىگەى باسكردنى نىبە.

ھەيانە نەفسى نەفسىكى دېندەبىيە و توپەبىيە، ھەولى برىتیبە لە دەستدرئۆ بۆ سەر خەلكى و ژىردەستە كىردنیان بەو ھىز و دەسەلاتەى بەدەستى ھىناوھ، سروشتى ئەو كارە داوا دەكات ۋەك سروشتى گیاندارىكى دېندە كە ئەو كارانەى لىوھ پەيدا دەبیت. لەسەر ئەو لىكچوونە ئەوانەى تەئویلى خەون دەكەن بىننىنى گیاندارى دېندە لەلای مەرۆف و لە مالەكەیدا، یان بىھویت ھىرش بکاتە سەرى بەو سىفەتە لىكەدەنەوھ و شانى لەسە دادەدەن، بۆ ئىمە و بۆ خەلكانى زۆر لەو جۆرە خەونە لە خەودا روویداوھ، تەئویلى خەونەكە پراوپر بووھ بۆ خەلكانىك كە لەسەر سروشتى ئەو دېندانە بوون، پىغەمبەر(ﷺ) لە چىرۆكى غەزەوى ئوحد لە خەوندا بىنى ((گایەك سەردەبرا))، ئەوھ بوو ھەندى لە باوھ پىدازان بەدەستى بىباوھ پان شەھىد بوون، گا بەسودترین گیاندارە بۆ زەوى، باشى زەوى و كارى جوتیارى بە گاۋەبە، لەگەل بوونى ئارامى سوودى زۆرى تر، ملكەچ و رامھاتوۋە بۆ مەرۆف، مل بە مەرۆف دەدات و یاخى نابیت، عومەرى كوپى خەتتاب لە خەوندا بىنى ۋەك ئەوھى كەلەشیرىك بىھویت سى دەنووكى لىبىدات، ئەوھ بوو "ئەبو لوللوئە" چەند خەنجەرىكى لىدا، كەلەشیر پىاوئىكى ئەعجەمى زۆر خراپە.

ھەندى مەرۆف ھەبە سروشتى ۋەك سروشتى بەراز وایە، بەلای شتى باشدا گوزەر دەكات و لای بەلادا ناكاتەوھ، كە مەرۆفك بىھویت رى پىبگریت لىدەدا، زۆرەبى خەلكى بەم جۆرەن، چەند بەرانبەرى خراپە چاكەت لى دەبىستى و لى دەبىنىت نە لەبەرى دەكات و نە دەبىگوزىتەوھ و نە بەكارى ئەو دىت كە تىكەوتنىكى تۆى بىنى یان وشەبەكى خراپى تۆى بىست ئەوھى بەدوایدا دەگەرىت دەبىبىنىتەوھ و دەبىكات بە مېوھ و شەوچەرەى خۆى.

هه‌يانه سروشتی وهك سروشتی تاووس وایه، هه‌یج کاریکی نییه خۆجوانکردن و خۆپازانه‌وه نه‌بیت به په‌په‌کانی، له‌پشتی ئه‌وه‌وه هه‌یج شتیکی تر نییه .
باشترین سروشت سروشتی ئه‌سپه که گیانداریکه خاوه‌ن نه‌فسیکی به‌رز و سروشتیکی به‌خشنده‌یه، هه‌ر به‌و جوړه مه‌ر، هه‌ر که‌س سروشتی به‌کێک له‌م ئاژه‌لانه‌ی تیدا بیت ئه‌وا له‌ ناخ و نه‌خلاقیدا شتی باشی ده‌ستکه‌وتوه، که‌ر گۆشتیان بخوات لێکچوونه‌که‌ی زۆر ده‌بیت، چونکه خۆراکخۆر سیفه‌تی خۆراکه‌که وه‌رده‌گریت .
بۆیه خودا خواردنی گۆشتی ئاژه‌لی درنده و بالنده‌ی راوکه‌ری حه‌رام کردوه، چونکه خواردنه‌که‌ی سیفه‌تی ئاژه‌له‌که له‌ ده‌رووندا دروست ده‌کات، خودا باشتر ده‌زانیت .
مه‌به‌ست: ئه‌وه‌یه که که‌سانیک خاوه‌نی ئه‌م دیمه‌نه‌ن بینینیان بۆ نییه جگه له‌ مه‌یلی ده‌روون و تیرکردنی حه‌زه‌کان، شتیکی تر له‌ پشتی ئه‌وه‌وه نابیننه‌وه .

❖ دیمه‌نی هاوه‌لانی جه‌بر

پاشان دیمه‌نی هاوه‌لانی جه‌بر، ئه‌مه‌ش ئه‌وانه‌ن که شایه‌تی ده‌ده‌ن ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی کرداره‌کانیان ناچارده‌کری‌ن و ویستی ئه‌وانی تیدا نییه و ئه‌و رووداوانه به‌بی‌ده‌سه‌لاتی ئه‌وان روویداوه، به‌لکو شایه‌تی ناده‌ن ئه‌و کارانه کاری ئه‌وان بیت .
ده‌لێن: هه‌یج که‌س له راستیدا بکه‌ری کاری خۆی نییه و خاوه‌ن هه‌یز و توانین نییه، بکه‌ر و بزوینه‌ر له‌ کاره‌که‌دا که‌سیکی تره، ئه‌و ته‌نها ئامیژیکه، جووله‌ی ئه‌و وه‌ك هه‌لکردنی با و جووله‌ی دره‌خته‌کان وایه .

ئه‌وانه که‌ر کاره‌کانیان به‌ خراپ دابنیت په‌نا بۆ قه‌ده‌ر ده‌به‌ن، گونا‌ه و تاوانه‌کانی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ گۆلدا، هه‌ندی جار زیاده‌په‌وی ده‌که‌ن، تا وایان لی دیت هه‌موو کاره‌کانیان به‌ کار و کرده‌وه‌ی چاک و گوێرایه‌لی خودا بزائن، به‌خه‌یر و شه‌په‌وه‌ گوایه له‌گه‌ل ویست و قه‌ده‌ری خودادا پێکهاتوونه‌ته‌وه .

هه‌روه‌ها ده‌لێن: وه‌ك چۆن ئه‌نجامدانی فه‌رمانی خودا چاکه‌یه، هه‌ر به‌و جوړه ئه‌نجامدانی ویستی خودا چاکه‌یه، وه‌ك چۆن خودا حکایه‌تی هاوه‌لدانه‌رانه‌مان - براکانی ئه‌وان - بۆ ده‌گه‌ڕێتته‌وه، ئه‌وان ویستی خودا بۆ کاره‌کانیان کرده به‌لگه و نیشانه بۆ فه‌رمانی خودا و ره‌زامه‌ندی ئه‌و بۆ ئه‌و کارانه و له‌سه‌ر ئه‌و کارانه، ئه‌وانه خراپترن له

قه ده‌رییه نه‌ریکه‌ره‌کان، دوژمنایه‌تیان بۆ خودا کتیه‌کانی و پێغه‌مبه‌ران و نایینه‌که‌ی توندتر و سه‌خت‌تره، هه‌تا هه‌ندی له‌وانه بیانوو بۆ ئیبلیس ده‌هینتیه‌وه، ئازاری بۆ خودا، بیانوه‌که‌ی به‌ کوششی خۆی راده‌وه‌ستینیت و به‌ زمانی حال و گوفتار سته‌م ده‌داته پال خودا-سه‌حاله- ده‌لین: ئیبلیس گوناھی چی بوو ناوچاوانی خۆی پاراست له‌ سوژده‌بردن بۆ غه‌یری دروستکه‌ره‌که‌ی خۆی؟ ئه‌و ته‌بایی کردوه له‌گه‌ل حوکم و ویستی خودا له‌سه‌ر خۆی؟ ئه‌و چۆن ده‌توانیت سوژده‌ بیات له‌ کاتیکدا دروستکه‌ره‌که‌ی ریگه‌ی سوژده‌بردنی لیگرتوه؟ ئایا واز هینان له‌ سوژده‌ بۆ غه‌یری خودا کاریکه‌ی باش نییه‌؟

ئه‌وانه دوژمنی راسته‌قینه‌ی خودان، دۆستی ئیبلیس و برای ئه‌ون، گه‌ریه‌کیکیان ئیبلیس بلاوینتیه‌وه ده‌بینی هه‌مووان ده‌ده‌ن له‌ پرمه‌ی گریان و سۆز و هه‌لچوونیکه‌ی سه‌یر داگیران ده‌کات، ده‌بینیت سته‌می قه‌ده‌ر له‌وان و تۆمه‌تبارکردنی خودا به‌سه‌ر زمانیاندا جاری ده‌بیت و له‌ روخساریاندا ده‌رده‌که‌وی، له‌وانه ده‌بیستی سکالا له‌ مه‌زلومی و ئازارچه‌شتنی ده‌ستی قه‌ده‌ر ده‌کات وه‌ک بیستی سکالای که‌سیکی ده‌سته‌وسانی سته‌ملیکراو له‌ دوژمنه‌که‌ی.

﴿﴾ دیمه‌نی قه‌ده‌ری نه‌ریکه‌ر

پاشان دیمه‌نی قه‌ده‌ری نه‌ریکه‌ر، شایه‌تی ده‌ده‌ن هه‌موو ئه‌و تاوان و خراپانه‌ خۆیان خولقاندوویانه و به‌ ویستی ئه‌وان هاتوونه‌ته‌ دی، به‌بێ ویستی خودای موته‌عال، خودا ئه‌وانه‌ی بۆ ئه‌وان نه‌پریوه‌ته‌وه و نه‌ینووسیوه و نه‌یویستوه و کاروکرده‌وه‌کانی ئه‌وانی نه‌خولقاندوه، نه‌ ده‌توانیت هیدایه‌تی که‌سیک بدات، نه‌ ده‌توانیت گومپای بکات، ئه‌و ته‌نها به‌یان و روشنکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ره، نه‌ک ئیله‌های هیدایه‌ت و گومپابوون و خراپه‌ و خۆپاریزی به‌ که‌سه‌که‌ بیه‌خشیت و ئه‌وانه بخاته ناو دلێه‌وه.

شایه‌تی ئه‌وه ده‌ده‌ن که‌ شتیکی له‌ مولکی خودادا رووده‌دات که‌ خودا نه‌یویستوه، هه‌روه‌ها شتیکی له‌ مولکی خۆیدا ده‌ویت، به‌لام نابیت و روونادات، مرۆف خولقینه‌ری کاروکرده‌وه‌کانی خۆیان به‌بێ ویستی خودا.

یاخیبوون و گوناھ دروستکراوی ئه‌وانه و له‌ ویستی ئه‌وانه‌وه هاتوون، نه‌ک دروستکراوی خودا بن، ئه‌وانه به‌ هیچ جوړیک په‌یوه‌ست نین به‌ ویستی خوداوه، ئه‌وان

له‌وانه‌دا به‌شیکێ خراپیان هه‌یه له داواکردنی کۆمه‌ک و یارمه‌تی له‌خودا، و پشت پێبه‌ستنی و ده‌ستگرتن به‌حه‌بلبیه‌وه و داوای هیدایه‌ت و جیگیرکردن و راوه‌ستانی دئییان و داوا له‌خودا دئییان تووشی لادان له‌باوه‌ر نه‌کاته‌وه، هه‌موو ئه‌وانه ناچنه ژێر ویستی خوداوه.

شه‌یتان به‌م بره‌ لئیان رازی بووه، بۆیه هانیان نادات بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و گوناهانه، بیزاریان ناکات بۆ رووکردنه تاوان و گوناها، له‌و کاره‌دا دوو مه‌رامی گلاوی هه‌یه:

مه‌رامی یه‌که‌م: تاکو له‌ دئیاندا دروستیی ئه‌م دیمه‌ن و بیروباوه‌ره جیگیر بکات و پئیان بلێت: ئه‌و گوناهانه گه‌ورانیه ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌یکات ئیوه تئیناکه‌ون، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه که ئه‌و کاره به‌ده‌ست ئیوه‌یه و به‌هۆی ئیوه‌وه رووده‌دات، ئیوه خۆتان ده‌بنه پارێزه‌ری خۆتان له‌ گوناها و ته‌نها خۆتان رێگری ده‌که‌ن تووشی گوناها ده‌بن.

مه‌رامی دووهم: به‌و کاره خه‌لکی نه‌زان به‌ده‌ستی ئه‌وانه (قه‌ده‌ریبه‌کان) راو ده‌کات، که ده‌یانبینن ئه‌هلی عیباده‌ت و زوهد و وه‌رعن له‌ خراپه و یاخیبوون و به‌ گه‌وره‌زانی ئه‌و گوناهانه، ده‌لێن: ئه‌وانه ئه‌هلی حه‌قن-شه‌یتانیش بیدعه باشتره له‌ لای و خۆشه‌ویسته‌ره له‌ گوناها- گه‌ر شه‌یتان زه‌فه‌ری پێبردن و له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانه نه‌زانانی راوکرد، ئیتر چۆن فه‌رمانیان پێ ده‌کات به‌ یاخیبوون؟ به‌لکو نه‌هه‌ییان لی ده‌کات و له‌به‌ر چاوه‌ و دئییان ناشیرینی ده‌کات، ئه‌م حه‌قیقه‌تانه‌ش ته‌نها ئه‌هلی روشنبینی ده‌یانزانن.

❦ یه‌که‌مین راوه‌ستان له‌سه‌ر شارێگه بریتیه له‌ زانیی حیکمه‌تی دروستکراوه به‌لام ئه‌هلی راوه‌ستان له‌سه‌ر شارێگه حیکمه‌تی خودا ده‌بینن له‌وه‌ی شتیکی له‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی بریارداوه که بیزاراو و بوغزینراوه له‌لای-سه‌حانه، ئه‌و شته‌ی به‌نده‌که‌ی له‌سه‌ر لۆمه ده‌کات و سزای ده‌دات، ئه‌و-سه‌حانه- گه‌ر بوسته‌بایه له‌و گوناهانه ده‌پیاراست و له‌ ئه‌نجامدانی لایه‌دا، خودا-سه‌حانه- به‌زۆر هه‌یج که‌س وا لێناکات له‌ خودا یاخی ببیت، هه‌یج شتیکیش له‌م جیهانه‌دا روونادات به‌ ویستی ئه‌و نه‌بیت ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الأعراف: ۵۴﴾

نهوانه شایهتی ددهن که خودا هیچ شتیکی به بی حکیمت دروست نه کردوه، به لکو مهزترین حکیمت ههیه له هه موئوهی بپیری داوه و بپراوتهوه له خیر و له شهپر و گوپرایه لی و یاخیبوون، حکیمه تیکی سه رسامکهری ئه وتو که ئه قل دهسته وسانه له به یبردن به حه قیقه تی و زمانه کان دهسته وسانن له ته عبیرکردنی.

سه رچاوهی قهزا و قه ده ری خودا له وهی بوغزینراوه و جیگه ی تووچه یی و ناره زایی خودایه بۆ ناوی "الحکیم" ده گه پیتته وه، که حکیمه ته که ی هه موو خاوه ن ژیرییه کی سه رسام کردوه، خودای موته عال به فریشته کانی فهرموو، کاتیک ئه وان وتیان ﴿أَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾ البقرة: ۳۰، وه لامیدانه وه ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۳۰، خودا- سبحانه- حکیمه تی مه زنی هه یه له ده رکه وتنی گونا ه و تاواندا و کاریگه ری شوینه واری گونا ه و تاوان له سه ر به لگه و نیشانه و حکیمه ته کان و جوړه کانی خوئناساننن به دروستکراوه کانی و هه روه ها کاریگه ری له سه ر هه مه چه شنی ئایه ته کان و به لگه کانی په روه ردگاری و به کتاپه رستی و خواوه ندی و دانایی و عیززه ت و تیر و ته واوی مولکی خودا و که مالی قودره ت و ئابلوقه ی زانستی خودا که خاوه ن روئشنبینیه کان به روئشنبینی دلیان ناشکرا ده بیببن و ده ئین ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ﴾ آل عمران: ۱۹۱، ئه وه ته نها حکیمه تی سه رسامکهر و به لگه و نیشانه ی ناشکرای تویه .

وَاللَّهُ فِي كُلِّ تَحْرِيكَةٍ وَتَسْكِينَةٍ أَبَدًا شَاهِدٌ

و فِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

(له هه موو جوولاندن و وه ستانیکدا بۆ خودا به هه میشه یی گه واهیده ریک بوونی هه یه، له هه ر شتیکی ئایه تیکی خودا هه یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه و تاک و ته نه یه) زۆرن ئه و ئایه ته روئشانه ی له زه ویدا بوونیا ن هه یه و به لگه ن له سه ر خودا و راستیتی پیغه مبه ره کانی، هه روه ها به لگه ن له سه ر ئه وه ی گه یشتنه وه به لیکای خودا راسته، چه ندین ئایه تی گه وره نیشانی مرؤف دراوه که هۆیه که یان یاخیبوونی مرؤف و گونا هه کانیان بووه، وه ک ئایه تی نوقمبوونی قهومی نوح و به رزبوونه وه ی ئاو بۆ سه ر لوتکه ی چپاکان و نوقمکردنی هه موو ئه هلی سه ر زه وی و رزگارکردنی دۆسته کانی له ئه هلی ناسینی خودا و به کتاپه رستی، زۆرن ئه و ئایه تانه ی به لگه و نیشانه و په ند و

وانەیان تێدایە و ناماژەیهکی هەمیشەیین لەگەڵ تێپەرپوونی سەردەمەکان، هەر بەو جۆرە بەریاد کردنی قەومی عاد و سەموود.

هەرۆهە گۆپینی ئاگر بۆ ساردیکی سەلامەت لەسەر ئیبراهیم بەهۆی گوناھی قەومەکی و یاخیوونیاوە، هەڵدانی ئیبراهیم بۆ ناو ئاگر لەلایەن ئەوانەوه، تا بوو بە ئایەتیک و ئیبراهیم کەمالی خۆشەویستی و نزیکی لە خوداوه بەو هۆیهوه بەدەستھێنا.

هەر بەو جۆرە ئەوهی لە پێغەمبەران روویانداوه لە کەرەمەت و پلە و نزیکبوونەوه لە خوداوه و پایەداری لەلای ئەو، بەهۆی ئارامییانەوه لەسەر ئازاری قەومەکانیان و بەگۆداچوونیان لەلایەن ئەوانەوه و دوژمنایەتی و دەستدریژیان بۆ سەر پێغەمبەران. هەر بەو جۆرە هەلبژاردنی گەواھیدەران (الشهداء) و دوستان (الأولياء) و هەلبژێراوان و پالفتەکراوان (الأصفیاء) لە مەزۆ لەلایەن خوداوه، بەهۆی ئارامگرتنیان لەسەر ئازاری مەزۆھەکان لە ئەھلی یاخیبوون و سەم، کۆشان لەگەڵیان لە پیناوی خودادا، دان بەخودا گرتن لەبەر خودا بەرانبەر دوژمنانی خودا، ئەو شایستەیی بەرزترین پلە و پایەیی کردن.

ئەوانە و زۆریکی تریش لە بەرزەوهندی و حیکمەت کە هاتوونەتە دی بەهۆی یاخیبوون و تاوانی مەزۆھە، کە لە هۆیهکانیان بێرانەوه و بپاری خودایە بۆ ئەو کار و کردەوانەیی لەلای خودا بیزراو و بوغزێنراون و جیگەیی رق و خەشمی خودان. ئەو کارە حیکمەتیکیی بالایە، نەبوونی ئەو کارانە (نەبوونی گوناھ و یاخیبوون) دەبوو هۆی تیاچوونی زۆریک لە کار و کردەوهی چاک و باش کە لەلای خودا خۆشەویست و ویستراون.

بەدەستھێنانی ئەو خۆشویستراوه مەزنانە لەلای خودا خۆشەویستەرە لە نەبوونی ئەو کارە ناپەسەند و بوغزێنراوانە، بەدەستھێنانی ئەو خۆشویستراوه کە پەیدا نەدەبوو بەبێ بوونی ئەو ناپەسەند و بیزراوانە لای خودا خۆشەویستەرە و تیاچوونی ئەو خۆشویستراوه لەلای خودا لە تیاچوونی کارە خراپەکان ناپەسەندترە، کەمالی حیکمەتی خودا داوا دەکات خۆشەویسترینی دوو کاریک بێتە بوونەوه بە تیاچوونی نزمتری نی دوو خۆشویستراوه کە و ئەو خۆشویستراوه پەکی نەکەوێت بە پەکخستنی ئەو بیزراوه، گریمانەیی بێر و زەین بۆ بوونی ئەمە بەبێ ئەوه وەک گریمانەیی بوونی دەرئەنجامەکان وایە بەبێ هۆ، یان گریمانە پێویستکراوهکان بەبێ پێویستی کە

حیکەتی خۆدا و کە مائی توانا و دەسەلاتی و پەرەردگاریی ئەو رێگری دەکات لەو جۆرە کارانە.

زۆرێک لە حیکمەتی مەزن و نیعمەتی گەرە بوونی هەیه لەسەر خستنی دۆستەکانی بەسەر دۆژمنەکانیدا و سەرخستنی دۆژمنەکانی بەسەر دۆستەکانیدا و کۆکردنەوهیان لە یەک شار و ناوچەدا.

زۆرێک لە بەدەستتاتووی خۆشەویست بۆ پەرەردگار بوونی هەیه، لە ستایشی ئەهلی ناسمانەکان و زەوی بۆ خۆدا و گەردنکەچی و زەلیلی و ترس و هەژاری و لارەملی لە بەردەمی خۆدادا بەوێ نەیکردیون بە دۆژمنی خۆی، ئەهلی باوەر دۆژمنانی خۆدا دەبینن و رووزەردی و رسوابعوونیان بەهۆی خۆداوە تەماشای دەکەن، دەبینن چۆن خۆدا پشتیان تێدەکات و خەشمیان بەسەردا دادەبارێنێ و سزای گەرەیان بۆ ئامادە دەکات، هەموو ئەوانە بە ویستی خۆدا و تاوتوێکردن و بڕیاردان لە مەملەکەتەکانیدا، دۆستانی خۆدا لە ترسی رووزەردبوون گەردنکەچن و دەلەرزن، بە ئەوپەڕی ترس و ملکەچییهوه.

کە فریشتەکان ئیبلیس و ئەوێ بەسەریدا هات دەبینن، هەرۆهەا بینینی هاروت و ماروت، سەریان دەخەنە بەردەم پەرەردگاریان وەک گەردنکەچی بۆ مەزنی خۆدا و سەرکزی بۆ عیززەتی ئەو و ترسان لە دوورخستنەوهیان و دەرکردنیان، هەرۆهەا زەلیلی لە بەردەم شانۆشکۆی مەزنی خۆدادا و دەرپێنی هەژاری بۆ بەزەیی و پارێزگاری لێکردنیان، بەوێش مەنت و چاکەیی خۆدا و تاییبەتەندکردنیان بە گەرەیی و ریز لەسەر خۆیان دەبینن.

هەر بەو جۆرە دۆستە خۆپارێز و لە خۆدا ترساوهکانی، کە حالی دۆژمنانی خۆدا و خەشم و رق و رسواعرکردنیان لێیان دەبینن گەردنکەچی و فرمانبەرداری زۆرتریان بۆ دروست دەبێت، هەژاری و دلۆشکاوێ زۆرتەر دەرەبێن، کۆمەک هەر بە خۆدایە و گەرەوانەوێش هەر بۆ لای ئەوه، پشتبەستن بەوه و ترس و هیواش بۆ لای ئەوه، دەزانن کە هیچ پەنا و هانایەکی نییه جگە لە پەنای ئەوه، لە خەشم و تووڕەیی ئەوه رزگاریان نابێت بە رەزامەندی خۆدا نەبێت، فەزل و گەرەیی هەر بۆ ئەوه لە یەکەمجار و دووجاردا.

ئەمە دلۆپیکە لە دەریای حیکمەتی ئابلۆقەدەری دروستکراوهکانی، مۆفی رۆشنبین بە رۆشنبینییەکی تەماشای پشتەوهی ئەمانە دەکات، لەوێهە حیکمەتی

ئىك ئەم شكانە رووى تىنەكات ئەو سوژدە پىويست و داواكراوہ نابات، گەر دل ئەم سوژدە مەزنىە بۇ خودا بىبات ھەموو ئەندامەكانى سوژدەى لەگەل دەبەن، ئەو كاتە رووى خۆى دەكاتە خوداى زىندوو و راگرى ھەموو بوونەوہر، دەنگ و ئەندامەكان پىر دەبن لە خشوع، بەندە زەلىل و گەردنكەچ و سەركز دەبىت، روومەتى دەخاتە سەر نەرگای بەندايەتى، بەدل چاوەروانى پەرورەدگار و سەرپەرشتكارى خۆى دەبىت بە چاوەروانى كەسىكى زەلىل بۇ خوداى عەزىز و رەھىم، لەبەر پەرورەدگارى نەپارىتەوہ بۆى گەردنكەچ و فەرمانبەردار دەبىت و ملكەچ و داواكەرى سۆز و بەزەى دەبىت، ئەو بەدواى رەزامەندى خودادا دەگەرپىت وەك كەسىكى خۆشەويست بەدواى رەزامەندى خۆشەويستەكە و خاوەنەكەيدا، ئەو پەرورەدگارەى ناتوانىت لىتى بىننيزا بىت، بەلكو بوونى ئەو بە بوونى ئەوہوہ بەستراوہ، ھىچ خەمىكى نىيە جگە نە خەمى رازىكردنى و گەيشتن بە سۆز و بەزەى ئەو، چونكە زيان و سەرفرازى بۇ ئەو بەدەست نايەت مەگەر بە نىكى و رازىبوون و خۆشەويستى ئەو-سەحانە- دەلتىت: چۆن لە خۆم تووپەبم بۇ رازىكردنى ئەو؟ چۆن لە كەسنىك دووربەكەومەوہ بەختەوہرى و سەرفرازى و سەركەوتنم لە نىكى و خۆشەويستى و يادى ئەودايە؟

خاوەنى ئەم دىمەنە خۆى وەك پىاويك دىتە پىش چاوكە لە ژىر چاودىرى و بالى بەزەى باوكىدا بوو، باشترىن خواردن و خوارنەوہ و پۆشاكى پىبەخشىوہ، بە جوانترىن شىوہ پەرورەدەى كردوہ، بە پلەكانى كەمالدا بە تەواترىن شىوہ سەرىخستوہ، ئەو باوكە سەرپەرشتى ھەموو كار و بەرزەوہندىيەكانى كوپەكەى دەكرد، باوكى بۇ كارىكى پىويستى خۆى كوپەكەى رەوانە كرد، لە رىگە نوژمنىكى لى پەيدا بوو، بەدىلى گرت و كۆت و زنجىرى كرد، پاشان لەگەل خۆى بردى بۇ ولاتى نوژمنان، بە خراپترىن ئازار ئازارى دا، بەپىچەوانەى مامەلەى باوكى مامەلەى لەگەل دەكرد، ئەو ناو بەناو بىرى لە پەرورەدە و چاكەى باوكى دەكردەوہ، ھەر كات بىرى لە حالى خۆى دەكردەوہ ئازار و خەم و مەينەتى لە ناخىدا سەرى ھەلدەدا، بىرى ئەو روژانەى دەكردەوہ كە پىشتر تىايدا ژىابوو، ھەموو ئەو چاكە و نىعمەتانەى تىايدا تەمەنى بەرىكرد بوو، لە كاتىكدا ئەو دىل و بەندەى نوژمنەكەى بوو و بەخراپترىن شىوہ ئازارى دەدا و دەپچەوساندەوہ و لە كۆتايىدا دەويست بىكۆزىت لايەكى بەلاى ولاتى باوكىدا كردەوہ، باوكى خۆى لە

نەزىكە ۋە بىنى، رۆيشت بۆ لاي و خۆى خست بە سەر دەست و پىيدا، لە بەر دەستى راکشا و ھانا و پەناى بۆ برد: باوكە گيان، باوكە گيان، باوكە گيان، سەيرى كۆرەكەت و ئەو ھى تىيدا دەئى بکە، فرمىسكە كانى بە سەر گۇنايدا پىشپىكئىيان دەكرد، ئەو ھى لە نامىزى گرت و بە خۇيدا نووساند، دوژمنەكەشى لە دووى دەگەرا، تا ھاتە سەرى، بىنى باوكى لە نامىزى گرتوۋە و توند بە خۇيە ۋە نووساندوۋە، ئايا دەئىت: باوكى لەو حالەدا رادەستى دوژمنەكەى بکاتە ۋە، واز لە كۆرەكەى بەئىت بۆ دوژمنەكەى؟ دەئىت گومانەت چۆن بىت بە كەسكە لە باوك و دايك بە كۆرەكەيان بە بەزەبىترە؟ گەر بەندەيەك بۆ لاي ئەو ھەئىت و لە دەستى دوژمنەكەى رابكات و خۆى بخاتە بەر دەرگاي پەرورەگارى و گۇناى بخاتە سەر خاكى بەردەم دەرگاگە و بگرى و بئىت: ئەى پەرورەدگار، ئەى پەرورەدگار، بەزەيت بە كەسكە بىتە ۋە كە ھىچ كەس نىيە بەزەبى پىيدا بىتە ۋە، ھىچ كەسكە نىيە سەرىبخات جگە لە تۆ، مەئوايەكى پى بىبەخشىت جگە لە تۆ، دالەدى بدات جگە لە تۆ، ھىچ دالەدەيەك بوونى نىيە جگە لە دالەدى تۆ، ھەر تۆ پەناى و بۆ لاي تۆ ھانا دەبرىت.

يا من الود به فيما اؤمله ومن اعود به لما احاذره
لا يجبر الناس عظما أنت كاسره ولا يهضون عظما أنت جابره

(ئەى ئەو كەسەى لەو شتانەى ئاواتمە پەناى بۆ دەبەم، ئەى ئەو كەسەى لەو شتانەى لىيان دەترسم ھاناى بۆ دەبەم، ئىسكە تۆ بىشكىنى خەلكى ناتوانىت بىگرىتە ۋە، ئىسكە تۆ بىگرىتە ۋە كەس ناتوانىت بىشكىنىت)

گەر وردبوۋىە ۋە لەم دىمەنە، دلى داگىر كرد و ھەستى پىكرد و تام و شىرىنىيەكەى چەشت لىيە ۋە بەرزەبىتە ۋە بۆ دىمەنى بەندايەتى و خۆشەويستى، ھەر ۋەھا تامەزۇبۇون بۆ لىقاي خودا و گەشانە ۋە پىي و خۆشى و سرور و رۆشنىبوونە ۋە ھا بە خودا، دل لەگەلى ئارام دەگرى و ئەندامەكان خامۇش دەبن و يادى خودا بە سەر زمان و دللىدا زال دەئىت و ئەوكات بىرى خۆشەويستى جىگەى بىرى ياخبىوون دەگرىتە ۋە، ويستى نەزىكبوونە ۋە لە خودا و لە رەزامەندى خودا جىگەى ويستى ياخبىوون و توپەكردنى خودا دەگرىتە ۋە، جوولەى زمان و ئەندامەكان بە گوپرايەلى جىگەى جوولەيان بە گوناھ و ياخبىوون دەگرىتە ۋە، دلى بە خۆشەويستى خودا پىرپوۋە،

زمانى بە يادى ئەو پاراۋ بوۋە، ئەندامەكان ملكەچى گويپايەلى بوون، ئەو شكانە تايبەتەى دل كارىگەرى سەرسورەيتنى لەسەر خۆشەويستى ھەبە و زمان ناتوانيت تەعبىرى بکات.

لە ھەندى لە عاريفانەو دەگىرنەو ھە و توويەتى: لە ھەرچى دەرگای خىز و چاکەو ھە رىستەم بچە ژورەو ھە بۆ خزمەتى خودا، لە دەرگايەكەو ھە نەچومە ژورەو ھە خەلكىكى نۆرى لە بەردەمدا نەبيت، بۆيە نەمتوانى بچە ژورەو ھە، تا ھاتم بۆ دەرگای گەرنەچى و نيشاندانى ھەژارى، بىنيم نزيكترين دەرگا و بەرینترين دەرگايە بۆ خزمەتى خودا، قەرەبالغى و كۆسپ و تەگەرەى لەسەر نەبوو، ھەر ئەو ھەندە پىم نايە بەر دەرگاگەى خودا دەستى گرتەم و بردىمى بۆ لای خۆى.

"شيخ الإسلام ابن تيمية" خۆى لى رازى بيت دەيفەرەموو: ھەر كەس بەختەو ھەرى ھەتاھە تايى گەرەكە با دەرگای بەندايەتى بەرنەدات.

ھەندى لە عاريفان دەلین: ھىچ رىگەيەك نزيكتر نيبە لە خوداۋە بەقەدەر رىگەى بەندايەتى.

ھەبەست: ئەو گەردنەچى و شكانە تايبەتەى دل پەلى دەگريت بۆ خزمەتى خودا، دەپخاتە سەر رىگەى خۆشەويستى، دەرگايەكى بە روودا دەكرىتەو ھە كە لە ھىچ رىگەيەكى ترەو ھە بۆى ناکرىتەو ھە، ھەرچەند رىگاگانى تىرى چاکە و گويپايەلى دەرگای خۆشەويستى بۆ بەندە دەكاتەو ھە، بەلام ئەو دەرگای خۆشەويستىيەى گەرنەچى و نواندى ھەژارى دەيكاتەو ھە لە پال خۆشەويستىدا، ھەرەھا بىز كرىنەو ھە لە نەفس و بە كەم تەماشاكردنى كارەكانى خۆ و سەيركردنى نەفس بە چاۋى لاۋازى و دەستەوسانى و نەنگى و ناتەواۋى، بە جۆرىك كارە چاکەكانى وا دەبينيت و تىلبوون و دەستەوسانى بن، لىرەو ھە جۆرىكى تر لە سەرکەوتن بەروودا دەكرىتەو ھە، رىبوارى سەر ئەم رىگەيە نامۆيە لە ناو خەلكى، ئەوان لە شىۋىكى تر و ئەمىش لە دۆلىكى تر، خودا كۆمەككارە و باشتىن كەسكە لە گوناھان بىورىت.

ئەمە ئەو كەسەيە ئاسەۋارى خۆشەويستى خوداى لەسەر دەركەوتوۋە، بۆ لای خودا دەگەرپتەو ھە، خۆشحالبوونى خودا بە تەوبەى بەندەكەى زمان كۆلە لە دەربىرىنى، خودا تۆبەكارانى خۆشەوئى و بە تەوبەيان خۆشحال دەبيت.

تا بنده سهرنجی منه ته کانی خودا بدات له سهر خوی پیش گونا هکردن و له کاتی گونا ه کردن و دواي گونا ه که ی، پاشان سهرنجی چاکه ی خودا و حیلمی خودا بدات، خوشه ویستی له دلیدا سهره لده دات و تامه زوی دیداری ده بییت، دل نه وانه ی خوشده ویت چاکه ی له گه ل ده که ن، چ چاکه یه ک له و چاکه یه مه زنتره به یاخیبون و گونا ه رووبه پرووی ببیته وه، به لام نه و- سبانه- به پیدانی نیعمه ت و چاکه له گه ل کردن و داپوشینی گونا ه کانی رووبه پرووی ده بیته وه؟

باسی تهویه و نه حکام و به رووبومه کانی کورت ده که ینه وه و له م بره زیاتر دریزه ی پیناده یین، دریزه پیدانی به م نه اندازه یه به هوی پیوستیونی باسی تهویه و ناسینی نه حکام و بابه ت و ده روزه کانیه وه یه، خودا یارمه تیده ره بق کاری تهویه و ههستان به تهویه به کردار و حال، وه ک چون له پرووی زانست و مه عریفه وه کومه ککار و یارمه تیده ر بوو، هه ر که س پشتی پی ببه ستیت و هانا و په نای بق ببات زیاتومه ند نابیت، ولا حول ولا قوه إلا بالله.



(۷) منزلة الإنابة

مەنزىلەى گەرانەوہى بەردەوام بۆ لای خودا

ئەوت زانى ئەو كەسەى پى لە مەنزىلەى تەوبە دەنیت و تبايدا دەمینیتەوہ ئەوا پىئى لە ھەموو مەنزىلەكانى نىسلام ناوہ، تەوبەى كامل ھەموو ئەوانە لە ئامیز دەگریت، تەوبەش بۆ خۆى يەككە لەو مەقامانە، بەلام پىئوست بوو بە باسکردنى دوور و درىژ تەنھا بکرىتەوہ تاكو حەقىقەت و تايبە تەندىبەكان و مەرجهكانى روشن ببنەوہ.

كە پىئەكانى لە مەنزىلەى تەوبەدا جىگىر بوون بەدوايدا پى لە "مەنزىلەى گەرانەوہى بەردەوام بۆ لای خودا" دەنیت، خودا لە كىتیبەكەيدا فەرمانى پىكردووه، وەسفى خوشەويستەكەى خۆى پىكردووه، دەفەرمویت ﴿ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ ﴾ الزمر: ۵۴ ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنتَبِحٌ ﴾ ھود: ۷۵، خوداى موعال ھەوالى داوہ كە تەنھا ئەوانەى ئەھلى گەرانەوہن بەلگە و نیشانەكانى خودا دەبينن ﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَزَقْنَاهَا ﴾ ق: ۶، تادەفەرمویت ﴿ تَبَصَّرْتُمُوهَا وَأَنْظَرْتُمْ كُلَّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴾ ق: ۸ ﴿ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴾ غافر: ۱۳، ھەروہا خوداى موعال دەفەرمویت ﴿ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُرْسِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴾ غافر: ۱۳، ھەروہا ﴿ مُبِينٍ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ﴾ الروم: ۳۱.

وشەى (منيبين) لە حالەتى "نصب" داہە چونكە "حال" ھە بۆ ئەو جىناوہ شاراوہى كە لە وشەى (فأقم وجهك)، واتە بکەرى فەرمانى "أقم"، چونكە ئەم گوئارە روو بە پىغەمبەر و ئومەتەكەيەتى، واتە ماناكەى بەم جۆرە لىكەدەدرىتەوہ "أقم وجهك أنت و امتك منيبين إليه"، ھاوشىوہى ئەمە ئايەتى ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ ﴾ الطلاق: ۱، دەگونجى "حال" بىت بۆ بەركارى "الناس" لە "فطر الناس عليها" دا، واتە ماناكەى "فطرهم منيبين إليه"، گەر خۆيان بدەنە دەست فیتەرەتيان ئەوا لە گەرانەوہ بۆ لای خودا لانادەن، بەلام گۆرانىيان بەسەر ئەوہدا ھىناوہ كە خودا فیتەرەتيانى لەسەر بارھىتابوو، وەك پىغەمبەر(ﷺ) دەفەرمویت ((ما من مولود إلا يولد على الفطرة - ولى

الرواية على الملة- حتى يعرب عنه لسانه))، لەسەر داوود پىغەمبەر دەفەر مەوىت ﴿فَاسْتَغْفِرُ لَهُ وَيُخَرِّجُ رَأْسَهُ وَأَنَابَ ۝۱۱﴾ ھ: ۲۴، رايگە ياندووھە كە پاداشت و بەھەشتى بۆ ئەھلى ترس و گەپانەھەى بەردەوامە بۆ لای خودا ﴿وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۝۳۱﴾ ئەھلى ترس و گەپانەھەى بەردەوامە بۆ لای خودا ﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۝۳۲﴾ ئەھلى ترس و گەپانەھەى بەردەوامە بۆ لای خودا ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَبْتُغُوا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ الزمر: ۱۷

گەپانەھەى بەردەوامە دوو گەپانەھەى: گەپانەھەى بۆ لای پەروەردگارىي خودا كە برىتیبە لە گەپانەھەى تەواوى دروستكراوھەكان، تىايدا بىباوھە و باوھەدار بەشدان، ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ الروم: ۲۳، ئەمە گەشتیبە بۆ ھەموو بانگكەرىك كە رووبەرووى زىان دەبیتەوھە، وەك چۆن لە واقىعدا دەبىنریت، ئەم گەپانەھەى مەرج نىبە موسلمانبوونى لەگەڵ بىت، بەلكو جارى واى ھاوھەلدانان و بىباوھەپى لە خۆیدا كۆدەكاتەوھە، وەك خوداى مۆتەعال لەمەپ ئەوانە دەفەر مەوىت ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝۳۳﴾ لىكفروا بىمآء آئینتھم ھ: الروم: ۲۳ - ۲۴، ئەمەپە حالى ئەو كەسانە دواى گەپانەھەى كەپان.

گەپانەھەى دووھەم: برىتیبە لە گەپانەھەى دۆستانى خودا بۆ لای خودا و ملكە چىبوون و رووتىكردن و پشكردن لە ھەرچى شت و كەسە جگە لە خودا، ھىچ كەس شایستەى ناوى "منىب" ناىت تا ئەم چوار سىفەتەى تىدا كۆنەبیتەوھە، تەفسىرى پىشەين بۆ ئەم وشەپە بە دەورى ئەم چوارەدا دەسوپىتەوھە.

لە وشەكەدا ماناى پەلەكردن و پىشكەوتنى تىداپە، "المنىب إلى الله" واتە كەسىكى پەلەكەر لە گەپانەھەى بۆ لای رەزەمەندى خودا، لە ھەموو كاتىكدا بۆ لای دەگەپىتەوھە، لە و شتانەى خودا پىئى خۆشە پىشكەوتوھە، لە زمانەوانىدا وشەكە ماناى "الرجوع" ى ھەپە، لىرەدا برىتیبە لە گەپانەھەى بۆ ھەق.

شىخى ھوروى دەلەت: ((برىتیبە لە سى شت: گەپانەھەى بۆ لای ھەق بۆ خۆچا ككردن، وەك چۆن بۆ لای دەگەپىتەوھە و پاساو و بىانووى بۆ دەھىتیبەتەوھە، ھەروھەا گەپانەھەى بۆ لای بە ھال، وەك چۆن بە وەلامدانەھەى بۆ لای گەپاوتەوھە))، واتە كە تۆبەكار كەپاوتەوھە بۆ لای خودا بە پاساو ھىنانەھەى و دەستگرتنەھەى لە گوناھ و خراپەكانى

نه‌وا ته‌وا کوری شه‌وه بریتیه له‌گه‌پانه‌وه بۆ لای خودا به‌کار و تیکۆشان و گه‌ردنکه‌چی ته‌وا له‌گوپرایه‌لیدا، وه‌ک ئایه‌تی ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ الفرقان: ۷۰، مه‌روه‌ها ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا﴾ البقرة: ۱۶۰، ته‌وبه‌کردن و ده‌ست به‌تالی سوودی نییه، ده‌بی ته‌وبه و کرداری چاکه‌بوونی مه‌بیته، ازه‌ینان له‌کاره‌خرابه‌کان و رووکردنه‌کاره‌چاکه‌کان و خۆشه‌ویسته‌کان، خۆی له‌گونه‌ها و یاخیبوون خالی ده‌کاته‌وه و به‌گوپرایه‌لی خۆی ده‌پازینیتته‌وه.

مه‌ر به‌و جۆره‌گه‌پانه‌وه بۆ لای خودا به‌وه‌فاکردن به‌به‌ئینه‌کانیه‌وه، وه‌ک چۆن گه‌پایته‌وه بۆ لای له‌کاتی وه‌رگرتنی به‌ئیندا، گه‌پایته‌وه بۆ لای به‌چوونه‌ژووره‌وه له‌ژیر په‌یمان‌که‌یدا به‌که‌مجار، بۆیه له‌سه‌رته‌بۆ جاری دوهم بگه‌پیتته‌وه بۆ لای و وه‌فا بکه‌یت به‌وه‌ی په‌یمان‌ت دابوو له‌سه‌ری، ئایین مه‌ر مه‌موو په‌یمان و وه‌فادارییه، خودا په‌یمانی گوپرایه‌لی لی‌کردن بۆ خۆی وه‌رگرتوو له‌"داوالیکراوان"، په‌یمانی خۆی له‌پیتغه‌مبه‌ران وه‌رگرتوو له‌سه‌ر زمانی فریشته‌کانی، یان راسته‌وخۆ له‌خۆیه‌وه بۆ پیتغه‌مبه‌ره‌که وه‌ک چۆن قسه‌ی له‌گه‌ل موسا کرد، په‌یمانی خۆی له‌ئومه‌تان وه‌رگرتوو له‌سه‌ر زمانی پیتغه‌مبه‌ره‌کانی، په‌یمانی خۆی له‌خه‌لکانی نه‌زان وه‌رگرتوو به‌هۆی زانا‌کانه، له‌نه‌زانا‌ن په‌یمانی فیژیوون و له‌زانا‌یان په‌یمانی نیعمه‌ت، مه‌دحی وه‌فاداران به‌په‌یمان‌ه‌کانی ده‌کات، مه‌والیداوه به‌وه‌ی له‌لایه‌تی له‌پاداشت بۆ وه‌فاداران ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِنْ أَجْرٍ عَظِيمًا﴾ الفتح: ۱۰ ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَشْهُورٌ﴾ الإسراء: ۳۴ ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ اللَّهُ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ النحل: ۹۱ ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾ البقرة: ۱۷۷

نه‌مه‌ش وه‌فاداریوون به‌و په‌یمان‌ه‌ی له‌گه‌ل خودا به‌ستویانه‌ده‌گریتته‌وه، به‌ئیکلاص و باوه‌پ و گوپرایه‌لی کردن لی‌تی، مه‌ر به‌و جۆره‌پاریزگاری له‌په‌یمان له‌گه‌ل خه‌لکید. پیتغه‌مبه‌ر رایگه‌یاندوو که له‌نیشان‌ه‌کانی دوو‌پویی بریتیه له‌غه‌در له‌دوای به‌ستنی په‌یمان (القدر بعد العهد)

که‌سیک بۆ لای خودا نه‌گه‌پاوه‌ته‌وه غه‌در و ناپاکی له‌په‌یمان‌که‌ی کردبیت، مه‌روه‌ک چۆن نه‌گه‌پاوه‌ته‌وه بۆ لای خودا گه‌ر نه‌چیتته‌ژیر په‌یمان‌که‌یه‌وه، گه‌پانه‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت به‌په‌ندبوونی په‌یمان‌که‌ی و وه‌فاداری پیتی.

ئەوھش كە دەلئەت ((گەرپانەوھ بۆ لای بە "حال" وەك چۆن گەرپايتەوھ بۆ لای بە وەلامدانەوھ))، واتە ئەو-سەحانە-بانگى لىكردى و تۆش بە وتنى "لبىك و سەدىك" وەلامت دایەوھ، بۆيە دەبەيت بە "حال" یش وەلامى بەدەيەوھ، حالەكەت قسەكەت بەپراست بگەرپىنئەت، چونكە حال يان قسە بەپراست دەگەرپىنئەت، يان بە درۆى دەردەكەت، ھەموو قسەيەك بۆ راستى و درۆى شايەتەكى لە حالى قسەكەردا بۆ ھەيە، وەك چۆن بە قسە وەلامى خودات دایەوھ، ئاواش بە حال وەلامى خودا بەدەرەوھ، ھەسەن دەلئەت: ئەى رۆلەى ئادەم، قسە و كەردارت بۆ ھەيە، كەردارەكانت بۆ تۆ لە پەشتەرن لە قسەكانت، شاراوھ و ئاشكرات ھەيە، شاراوھكانت زىاتەر مولكى تۆن لە ئاشكراتكانت.

🕌 گەرپانەوھى چاكسازى

دەلئەت ((گەرپانەوھ راوھستان پەيدا دەكەت بە چاكسازى لە سى شتدا: بە دەرچوون لە دەرئەنجامە ناباشەكانى گوناھ، و ئازار بۆ ھەلە و تىكەوتنەكان و، و پىياراگەيشتنى لە دەستچووەكان))

دەرچوون لە دەرئەنجامە خراپەكانى گوناھ بە تەوبەكەردن دەبەيت لە گوناھ، ئەو گوناھانەى لەنتوان مەرۆف و خودادان و گەرپانەوھى ماف بۆ خاوەن مافەكان ئەگەر گوناھەكە مافى مەرۆفى تەرى لەسەر بوو.

پاشان ئازار دەچىزەت بۆ ئەو ھەلە و خراپانەى كە لىنى دەوھشەيتەوھ، دلى ئازار دەخوات و ژان دەكەت، ئەوھش بەلگەى گەرپانەوھى بۆ لای خودا، بەپىچەوانەى ئەوانەى دلىان بە گوناھ ھىچ ئازار و ژانئەك ناخوات، ئەوھش بەلگەيە لەسەر تىكچوونى دل و مردنى.

ھەر بەو جۆرە ئازار دەخوات بە ھەلە و گوناھ و تىكەوتنەكانى براكەى، تەنانەت وا ھەست دەكەت ئەو ھەلەكانى پى ئەنجامداوھ و پى خۆشحال نايەت، ئەوھش بەلگەى نەرمى دل و گەرپانەوھى تەى بۆ لای خودا.

ئەو دوانە بە "پىياراگەيشتن بە لە دەستچووەكان" تەواو دەبن، ئەوھش پىياگەيشتنە بەوھى لە دەستى چووە لە كارى خىر و چاكە و گوپرايەلى و نەزىكبوونەوھ لە خودا،

یان باشر له وانه به تایبته له و به شهی ته من که ماوه، له نزیکی و نه وهی کۆچکردنی بۆ لای خودا، ئه وهی ماوه ته وه له ته منی له باوه پدار به ها و نرخى نییه گهر به وهی نه دست چوه پیاپانه گات و ئه وهی مراندوویه تی زیندووی نه کاته وه .

🕌 گه پانه وه وه فادارییه به پهیمان

ده ئیت ((گه پانه وه راوهستان پهیدا ده کات به پهیماندارى و وه فاداری به سى شت: به رزگار بوون له چىزى گوناھ، و به وازهیتان له سووکایه تی به نه هلی بیئاگایی به وهی ترسان له سه ر نه نجامیان و رجای زۆر بۆ خو، هه روه ها به پشکنینی هۆی نه نجامدانی خزمته و چاکه کانت))

مروڤه که گه پانه وه بۆ لای په روه ردگاری بۆ پالڤته ده بیت، له بیری چىزوه رگرتن له گوناھ رزگاری ده بیت، هه ر کات یادی ده کاته وه و ده په ئیتته وه بیری خو ی جیگه ی گوناھ به نازار و ژان ده گه ریتته وه، تا چىزى بیری گوناھ له دلدا بوونی هه بیت گه پانه وه که ی بۆ لای خودا پالڤته نه بووه .

گه ر بو تریت: کام حالیان بالاتره ؟ حالی که سیک چىزى گوناھ له دلیدا ده بینیت و له بهر خودا تیکۆشانی له گه ل ده کات و له بهر ترس و خو شه ویستی و شکۆی خودا ده سته ردارى ده بیت، یان حالی نه و که سه ی چىزى گوناھ له دلیدا مردووه و جیگه ی به نازار و ژان و دلنیا یی بۆ لای په روه ردگار و نارامی و چىزوه رگرتن له خو شه ویستی و به هه ره مه ند بوون له یادی خودا گه راوه ته وه ؟

وتراوه: حالی نه م که سه ی دووه مه یان کاملتر و به رزتره، ئامانجی نه و که سه ی له گه ل دلی تیده کۆشیت نه وه یه بگاته مه قام و مه نزله ی نه م که سه ی دووه م، به لام له پله و پایه و نزیکیدا له دوای که سه ی دووه مه وه یه .

گه ر بو تریت: نه ی پادا شتی تیکۆشانی که سه ی خاوه ن چىز و ده سته ردار لیتی له بهر خو شه ویستی خودا و هه لبژاردنی ره زامه ندی نه و به سه ر چه ز و ئاره زووکاندا له کو ییه ؟ به م تپروانینه له لای نه هلی سوننه ت مروڤه باشر و چاکتره له فریشته کان، نه وان باشرین دروستکراویکن، به لام که سه ی دلنیا له نازاری تیکۆشان رزگاری بووه و

تہندروستی رووی لہ دلی کردوہ، جیاوازی نیوان ئو دوو کہسہ وەك جیاوازی مروؤئیکی تووشبوو بہ بہ لا و مروؤئیکی ئاسوودہ و بیبہ لا وایہ .

وتراوہ نہفس سیّ حالی ہہیہ: فرمان کردن بہ گوناہ، و پاشان لؤمہ کردن لہسہری و پەشیمانی لیتی، و لہ کوتایشدا ئارامی و دلنیایی بۆ لای پەروہردگار و رووتیّ کردنی، ئەم حالی سیبہمہ بالاترین و بہرترین حالیانہ، ئو حالہیہ تیّکۆشەران خۆیانی بۆ نامادہ دہکەن و ہەولی بۆ دہدەن، ئوہی بہدہستی دہہینیت لہ پاداشتی تیّکۆشان و ئارامگرتنہکی بۆ ئوہیہ بگات بہ پلہی دلنیایی و پالڈانہوہی دل بہلای خوداوہ، ئو وەك کہسیّک وایہ رینگہی چۆلی پرتسی سارای گرتییتہ بہرتاکو بگاتہ مالی خودا(کہعبہ) دلی ئارام بگرتت و تەوافی بہ دہورداد بگات، ئوویتریان وەك کہسیّک وایہ لہ کہعبەدا سەرقالہ و نوؤژ و تەواف دہکات و سوژدہ و رکوع دہبات، لا بہلای ہیچ شتیکی تردا ناکاتہوہ، ئومہیان بہ نامانجہوہ سەرقالہ و ئوویتریان بہ ہۆکارہوہ، ہەردووکیان پاداشتی خۆیان ہہیہ، بہلام لہ نیوان پاداشتی نامانجہکان و پاداشتی ہۆکارہکاندا جیاوازیبہکی گہورہ ہہیہ .

ئوہی بۆ کہسی دلنیا بہدیدت لہ ئحوالّ و بہندایەتی و باوہر لہسەروو ئو پلانہوہیہ کہ بۆ کہسی تیّکۆشەر لہگەلّ نہفسی—لہ پیناوی خودادا— بہدیدت، با کرداری زۆرتری ہەبیت، ریز و گہورہیی کرداری کہسی دلنیا و ئارام و گہپاوہ بۆ لای خودا بہ شیوہیہکی گشتی و لہرووی چۆنتییہوہ مەزنترہ، ہەرچەند کہسہ تیّکۆشەرہکہ کردارہکانی زۆرتن، ئوہ فەزلیکە لہ خوداوہ بہ ہەر کہسیّکی دہدات کہ بیہویت، ئوبوبەکری صدیق بہ زۆری کردار پێش ہاوہلان نہکەوتبوو، چونکہ لہناو یاراندا کہسانیک ہەبوون لہ ئو زیاتر روژ و حج و خویندنہوہی قورئان و نوؤژیان ہەبوو، بہلکو بہ کاریکی تر کہ دلی پپی ہەلڈەستا، تەنانەت باشترین ہاوہلی پیغەمبەر پێشبرکیّی لہگەلّ دہکرد، بہلام ہەمیشہ صدیقی لہپیشہوہ دہبینی .

بہلام بہندایەتی کہسی تیّکۆشەر لہگەلّ نہفسی خۆی لہسەر چیژی گوناہ و حەز و ئارہزوو لہوانہیہ گرانتر بیت، گرانتر نابیتہ ہۆی باشتر بوون و بالاتر بوون لہ پلہدا، باشترین کردار باوہر بہ خودایہ، تیّکۆشان گرانترہ لہ باوہر بہ خودا کہچی بہدوایدا دیت لہ پلہ و پایەدا، پلہی صدیقان بالاترہ لہ پلہی تیّکۆشەران و گہواہیدہران .

ترس.... بہی رہشینی

لہ نشانہ کانی گہرانہوہ بۆ لای خودا: وازمینانہ لہ سوکایہ تی کردن بہ ئہلی بیناگایی، ترسان لہ سہرئہ نجامیان و کردنہوہی دہرگای رجا بہ پرووی نہفسی خۆتدا، میوای بہزہیی بۆ نہفسی خۆت دہخوازیت، بہلام ناخۆشی و سزا بۆ ئہلی بیناگایی وینا دہکەیت، راستییہکە ی ئہوہیہ دہبیت بہزہیی بۆ ئہوان رجا بکە ی و لہ نہفسی خۆشت بترسیت رووبہ پرووی سزا ببیتہوہ، گہر پئویست بیت سوک سہیریان بکە ی و رقت لییان ببیتہوہ بہہوی دہرکەوتنی حالیانہوہ بۆت و بینینی ئہوہی ئہوان تیکەوتوون، ئہوا رقت لہ نہفسی خۆت با زۆرتەر و زیاتر بیت تا لہوان، رجات بہ بہزہیی خودا بۆ ئہوان لہ رجات بۆ خۆت پیٰ نزدیکتر بیت.

ہندیٰ لہ پیشین دہلین: ناگایی و تیکەیشتنی تہواوت نابیت تا لہبەر خودا رقت لہ کردہوہی خراپی خەلکی نہبیتہوہ، پاشان بگہریتہوہ بۆ لای نہفسی خۆت و زۆر زیاتر لہوہی خەلکی رقت لیتی ببیتہوہ.

ئەم قسە یە تەنہا شارەزایان و ناگادارانئ ئایین لہ ماناکە ی تیدەگەن، ہەرکەس حەقیقەتی دروستکراو و دہستەوسانی و لاوازی و کەموکۆپی ببینیت، بەلکو کەم رەوی و تیا بردنی حەقی خودا و رووکردنہ کەسانیک لہ خوارخوداوہ، و فروشتنی بەشی خۆیان لہ لای خودا بہ شتیککی کەمی دونیایی ببینیت دہبیت رقی لییان بیت، چونکہ جگہ لہوہ چارہ یەکی تری نییہ، بہلام کە دہگہریتہوہ بۆ لای نہفسی خۆ و حال و کەموکۆرتییہکە ی و سہرنجدانی بہ بینینی روشن، ئہوا رقی زۆرتەر و سووک تہماشاکردنی زیاتر بۆ نہفسی خۆیہتی، ئەم کەسە یە دہبیتہ فەقیہ.

پشکنین بۆ بینینی ہوی ئہنجامدانی کاری خیر و چاکہ و ئہوہی تیکەلی دہبیت لہ حەزی دہروون و جیاکردنہوہی مافی خودا لہ بەشی دہروون. لہوانہ یە زۆرینہ ی-یان لہوانہ یە ھەموو- کاری خیر و چاکہ بەشی دہروون بیت و تو پیٰ نہزانیت.

پہنا بہ خودا دہبیٰ چەند دہرد و نہخۆشی و مہرام و بەشی دہروون لہ ناخدا بوونی ھەبیت و ریکرین لہوہی کار و کردہوہکان تہنہا بۆ خودا بن و بگەنہ خودا! بہندہ جاری وایہ کرداریک ئہنجام دہدات و ھیچ مۆفیتک پیٰ نازانیت و بہ پاکیش بۆ خودا ئہنجام نہدراوہ، یان کرداریک ئہنجام دہدات و چەندین چاوی لہسەرہ و بۆ خودای

موتەعال ئەنجامى داوه، تەنھا ئەھلى بىننىنى رۆشن و پزىشكى دلان و زانايان بە دەرد و دەرمان دەتوانن ئەم دووانە لەیەكتر جیا بگەنەوه.

لە نىوان كردار و دلدا دوورببەك بوونى هەیه، لەسەر ئەو دوورببە كۆمەلێك رێگر هەن ناھێلن كار بگاتە دل، بۆیە كەسەكە كردارى زۆرى هەیه و خۆشەویستی و ترس و رجا ناگاتە دل، هەر بەو جۆرە نە زوھد لە دونیا و نە حەز بۆ دواپۆژ و نە نوور بۆ جیاكردنەوهى دۆستانى خودا و دوژمنانى خودا و جیاكردنەوهى حەق لە باتل و هەروەها نەبوونى هیز و پیز لە كاروبارەكانیدا بوونى نىبە، گەر كارىگەرى كار و كردەوهەكان بگەنە دل ئەوا نوورانى دەبیت و روناك دەبیتەوه و حەق و باتل دەبىنیت و ئەولیاى خودا و دوژمنى خودا لەیەكتر جیاكەتەوه، و حالى زۆتر و زیاتر بەو ھۆیەوه بۆى دەستەبەر دەبیت.

پاشان لە نىوان دل و پەرەردگارى دوورببەك بوونى هەیه، كۆمەلێك رێگر هەن رێگر لە گەیشتنى كردارەكان بە خودا، لە لوتبەرزى و خۆپەسەندى و ئاماژە كردن بە كاروكردەوهەكانى و لەبەرچوونەوهى منەتى خودا و كۆمەلێك ھۆى شاراوه گەر پشكنىنى بۆ بكت و بەدوايدا بروت شتى سەیر و سەمەرە دەبىنیت، لە بەزەى خودا ئەوهیه كە زۆربەى كارگەرانى داپۆشيوه، چونكە گەر ببىنن و تەماشای بگەن دەكەونە ناو خراپتر لەوانە، لە بێھىواى و رەشبینى و دەستەئەژتوبى و وازھێنان لە كار و خامۆشبوونى لێپران و خاوبوونەوهى ھىممەت، بۆیە كاتێك كۆتێى "الرعاية" ى حارىسى موھاسىبى دەركەوت و عابىدان پێیەوه سەرقال بوون، مرگەوتەكانیان چۆل كرد كە كاتى خۆى بە بەندىبەتى ئاوادانىيان كردبوونەوه، پزىشكى لێزان دەزانیت چۆن چارەسەرى دەروونەكان دەكات، قەسرىك ئاوەدان ناكەتەوه و مىسرىك بپوخىنیت.

❦ دەبیت حالىك بوونى ھەبیت گوھتار بەپراست دەربكات

گەپانەوه لە رووى حالەوه بە سى شت دیتە راستە: بێھىوابوون لە كارەكەت، و بىننى ناچارى خۆت، و بىننى لوتفى خودا بە خۆت.

بێھىوا بىه لە رزگاربوون بە ھۆى كردارەكانتەوه، تەنھا رزگاربوون بە ھۆى بەزەى و فەزل و گەورەى خوداوەیه، وەك لە فەرموودەى سەحىدا لە پێغەمبەرى خوداوە (ﷺ)

فەرموویەتى ((كرداره كان هیچ كام له ئیوه رزگار ناكات، وتیان: تۆش ئەى پیغه مبهرى خودا؟ فەرمووی منیش، مه گەر خودا نوقمى به زهیی و فه زلی خۆیم بکات)).

"بینینی ناچارى" ئەو یه کاتیک له کاره کانی بیهیوا ده بیئت ده بینیت خودای موته عال له زاتی خۆیدا ده وله منده، ده وله مهندى وه سفیکی زاتییه بۆ پهروه ردار، هه زاری و پیویستی و ناچارى سیفه تیکی زاتییه بۆ به نده.

شیخ الإسلام ابن تیبه - قدس الله روحه - ده فەرمویت:

هه زاری بۆ من وه سفى خودیکه که به هه میشه یی له گه لیدایه، وه ک چۆن ده وله مهندى به هه میشه یی وه سفى زاتی خودای موته عال.

پیویسته به نده له دواى ئەوه "سه رنجی لوتفی خودا بدات"، بزانیئت هه موو ئەوه ی ئەو تییدایه و ئەوه ی هیواى بۆ ده خوازى و ئەوه ی پیى دراوه لوتفه له خوداوه و منه تیکه خودا به به نده کانی به خشیه، چاکه یه به یی به رانبهر خودا به وى به خشیه، خودا چاکه کاره به به خشینی هۆ و ده رنه نجامه کان، هه موو کاره کان له رابردوو و داماتوو و نیستادا بۆ خودایه، ئەو - سبانه - "الأول و الآخر، لا إله غیره، ولا رب سواه".



(۸) منزلة التذکر

مه نزلهی به یادهاتنه وه

پاشان دل پیّ دهنیتته مه نزلهی "به یادهاتنه وه" که هاوده می گه پانه وهی به رده وام
 (لآ نابه) به، خودای مونه عال ده فهرمویت ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ ﴿۱۳﴾ غافر: ۱۳
 ﴿بَصِيرَةً وَذَكَرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ ﴿۸﴾ ق: ۸، نه وهش (ذکری) له تاییه تمه ندیبه کانی
 خاوهن زیری و ناوه روکه ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ﴿۱﴾ الزمر: ۹ ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا
 مَنْ يُنِيبُ﴾ ﴿۱۳﴾ غافر: ۱۳

به یادهاتنه وه (التذکر) و بیرکردنه وه (التفکر) دوو مه نزله ن جوړه کانی مه عرفه و
 حه قیقه ته کانی باوه پ و نیحسان له باوه پدا به ره م ده هیئنن، خوداناس که سیکه
 به رده وام به "بیرکردنه وه" که ی ده گه پیتته وه بۆ سر "یادهیتانه وه" که ی، هه روه ها به
 "یادهیتانه وه" که ی ده گه پیتته وه بۆ سر "بیرکردنه وه که ی"، تا قوفلی دل به
 مؤله تی نه و که سه ی والاکاری زانا "الفتاح العظیم" ه ده کریتته وه، شیخ "الحسن
 لیسری" ده فهرمویت: به رده وام نه هلی زانست به یادکردنه وه ده گه پیتته وه بۆ سر
 بیرکردنه وه، و به بیرکردنه وه بۆ سر یادکردنه وه، زور له دل ده کن قسه بکات تا
 ده هیئننه قسه.

یادهاتنه وه یا خود یادکردنه وه "التذکر" له سه ر کیشی "التفعل" ه له "الذکر" ه وه - یاد-
 و مرگپراوه که پیچه وانه که ی "النسیان" ه - له بیرچوون، که و ابوو یادکردنه وه "التذکر"
 بریتیبه له ناماده کردنی وینه ی یادکراوی زانستی له دلدا، بینای "التفعل" ی بۆ
 مه لیزیراوه له بهر به ده ستهیتانی له دوا ی ماوه یه ک له زه من و پله به ندی (مهلة وتدرج)،
 هه روه ک "البصر، والفهم، والتعلم" که له سه ر هه مان کیش و مانان.

مه نزله ی یادکردنه وه (التذکر) له بیرکردنه وه (التفکر) بریتیبه له مه نزله ی
 به ده ستهیتانی نه وه ی به دوایدا ده گه پیتت له دوا ی پشکنین، بۆیه نایاتی خوینراو و
 بینراو بریتیبه له یادخستنه وه (ذکری)، وه ک له نایاتی خویندراودا هاتووه ﴿وَلَقَدْ
 مَاتِنَا مَوْتَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ﴾ ﴿۳۳﴾ هُنْدَىٰ وَذَكَرَىٰ لِأُولَىٰ

الْأَلْبَبِ ﴿٥٤﴾ غافر: ٥٣ - ٥٤، دەربارەى قورئان دەفەر مویت ﴿وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ الْمُنْفِقِينَ﴾
 ﴿٥٨﴾ الحاقە: ٤٨، دەربارەى ئایاتی بنراو دەفەر مویت ﴿أَفَلَا يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ﴾
 كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رِوْسًا وَابْتَسْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
 زَوْجٍ بِمِيعَةٍ ﴿٧﴾ تَبَعْرَةً وَوَكَّرْنَا لِكُلِّ عَدُوٍّ مُنِيبٍ ﴿٨﴾ ق: ٦ - ٨

بۆیه "البصرة" بریتییە لە ئامراز یان ئامیری بینین، "التذكرة" ش بریتییە لە ئامراز یان ئامیری یاد، هەردووکیانی کۆکردۆتەووە و کردوونی بە سیفەتی ئەهلی گەرانهووە بۆ لای خودا (الإنباء)، چونکە ئەو کەسەى دەگەریتەووە بۆ لای خودا شویتى بە لگە و نیشانه کان دەبینیت، دەیانکاتە بە لگە لە سەر ئەوانەى دەبنە ئایات بۆ خودای موعەل، بۆیه پشتمە لکردن - بە گەرانهووە بۆ لای - کۆتایى پى دیت، هەر بە و جۆرە کویری بە بینین و بیناگایى بە یادکردنەووە نامینیت، چونکە بینین وینەى ئامازە بۆکراو لە دڵدا بەرەم دەهینیت دواى بیناگایى لى، بۆیه ریکخستنى ئەوسى مەنزىلە بە باشترین ریکخستنه، پاشان هەریەک لەوانە دوانە کەى تر پالپشتى دەکەن و بەهیز و بە بەرەمیان دەکەن.

خودای موعەل دەفەر مویت ﴿وَكَمْ أَمَلَكْنَا بَلَدَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ ق: ٣٦ - ٣٧

خەلکى سى جۆرن: کەسێکی دڵ مردوو، کەسێکە کە دلى نییه، ئەو کەسە ئەم ئایەتە نابیتە یاد بۆی.

دووهم: کەسێک دلیکی زیندووی ئامادەى هەلگرتووە، بەلام گوێ بۆ ئایاتی خوینراو ناگریت کە خودای موعەل لە رێگەیانەووە هەوال لە مەر ئایاتی بینراو رادەگەریت، یان بەهۆی باس نەکردنیانەووە، یاخود بەهۆی ئەوێ بە دەستی نەگەشتووە، دلى بە شتى ترهوه خەریک بووه و لە ئایاتەکان بیناگابوو، ئەو کەسە دلى بزە و ئامادە نییه، ئەم جۆرى دووهمەش یاد بە دەست ناهینیت، لە گەل بوونی ئامادەى و بوونی دلى.

سێیەم: پیاویکی دلى زیندووی ئامادە، ئایاتی بەسەردا خوینراو تەو، گوێی بۆ گرتووه، گوێی بۆ هەلداون و دلى ئامادە بووه، ئەوێ گوێی لیبوو بە تیگەبشتنەووە گوێی بۆ گرتووه، ئەو دلتامادەیه، گوێهەلخەرە، ئەم بەشى سێیەمەیه سوود لە ئایاتی خوینراو و بینراو دەبینیت.

یه که میان وه ک پیاوئکی کوئر وایه که نابینت.

دووه میان وه ک پیاوئک وایه که ده بینت به لام رووی له شوئتیک کردووه که شوئنی بینینه وهی راستیه کان نییه، بویه هه ردووکیان (یه که م و دووه م) کوئرن. سییه م وه ک که سئکی چاوساغ وایه که رووی کردوته شوئنی مه به ست، چاوشی دوی ناراسته که ی (رووگه که ی) که وتووه، روویه رووی وه ستاوه له سه میانه گیری له دووری و له نزکی، چونکه نزکی زوریش دیسان نه بینینه، ئه مه ئه و که سه یه ده بینت. پاکیتی بۆ ئه و خودایه ی که لامی خوئی کردووه به شیفای ئه وهی له سنگدا شاراوه ته وه.

گه ر بوتریت مانای وشه ی ((أو)) له ئایه ته که دا (أَوَّالِقَى السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ) چیه له م ریکخستنه ی تو پریارت له سه ر داوه؟

وتراوه: نهئینییه کی زور ردی تیدایه، ئیمه نالئین "أو" به مانای "او" هاتووه، وه ک "نه حوزان" ه روواله تیه کان ده یلئین.

بزانه هه ندی جار که سئک ده بیته خاوه نی دلئکی گه ش و گه رم، پر ده بیته له ده رهئنانی په ند و حکمه ت، ئه م که سه دلئ ده یخاته ناو یاد کردنه وه و په ند وه رگرتن، که ئایاتی بیست ده بیته به نور له سه ر نور، ئه وانه کاملترین دروستکراوی خودان، مه زنتین باوه پ و بینینی روشنیان هه یه، ته نانه ت ئه وه ی پئغه مبه ر هه والیان پی ده دات وه ک ئه وه یه بینییبتیان.

خاوه نی ئه م دلّه (لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ) که ئایات ده بیستیت - و له دلیدا نووری به صیره ت بوونی هه یه - نووری زیاتر ده خاته سه ر نووره که ی، گه ر که سه که خاوه نی ئه م دلّه نه بو ئه و گوی هه لده دات و دلئ ناماده ده بیته و بز نابت (أَوَّالِقَى السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ) ئه مئیش دیسان یاد کردنه وه به ده ست ده هئینت وه ک ئه وه ی یه که میان.

خودای موته عال ده فه رمویت ﴿فَإِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ﴾ البقرة: ۲۶۵

لئزه باران (وابل) و نه رمه باران (طل) له هه رچی کار و کرده وه و ئاسه وار و داوا و به دوا دا هاته کاندای بوونیان هه یه. ئه هلی به هه شت "سابقون مقربون" و "أصحاب الیمین" له نیوان ئه و دوو کومه له دا جیاوازی زور له پله و پایه دا بوونی هه یه، ته نانه ت شه رابی جووری یه که میان پالفته و بیگه رده و شه رابی دووه میان تیکه له ده کریت،

قورئان ده فه رمویت ﴿ وَرَبِّی الَّذِینَ اٰتَوْا الْعِلْمَ الَّذِیْ اُنزِلَ اِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَیَهْدِیْ اِلَی صِرَاطٍ الْعَرِیْزِ الْحَمِیْدِ ﴿۶﴾ سبأ: ۶، هه موو باوه پدارتیک نه مه ده بینیت، به لام بینینی نه هلی زانست رهنگیکه و بینینی که سانی تریش رهنگیکی تر.

بیرکردنه وه سه رده کیشیت بو کرداری چاکه

بینای وشه "التذکر" سی شت له نامیز ده گریت: که لکبینین له ناموزگاری، داوای روشنبینی (به صیرهت) به په ندوه رگرتن، گه یشتنه سه رنه نجامی به ری بیرکردنه وه. که لکبینین له ناموزگاری: ترس و رجا له دلدا له به کتر بدن، دل بکه ویته گه ر بو کار، به داوای رزگار بوون له ترس بگه ریت و چه زوی به ده سه تهینانی رجاکانی لا دروست بییت. په ندوه رگرتن (العظة) بریتییه له "نه مر و نه هی" که به ته رغیب و ته رهیب ناسراون، نه مه ش دوو جوړه: په ند و ناموزگاری به بیستراو، له گه ل په ندو ناموزگاری به بینراو. په ندوه رگرتن به بیستراو: سو دبیین له وهی ده بییستیت له هیدایهت و ریتنومایی، نه و ناموزگارییانه ی له سه ر زمانی پیغه مبه ران و نه وه حییه ی هیناویانه، هه روه ها سو دبیین له هه ر ناموزگارییه ک له ناموزگارییه کهران و مورشیدانه وه ده بییستیت بو به رژه وهندی دنیا و دواړوژی.

په ند وه رگرتن به بینراو: بریتییه له سوو دبیین له وهی له جیهاندا ده بییستیت له په ند و ناموزگاری و بریاره کانی قه ده ر و تیپه رپوونی، هه روه ها بینینی نه و نایه تانه ی به لگن له سه ر راستیتی پیغه مبه ران له خوداوه.

روشنبینی (به صیرهت) به په ند: بریتییه له روشنبینی زیاد له وهی له سه ری بوو له مه نزلیه ی بیرکردنه وه به هیزی ناماده کردن، چونکه یادکردنه وه نه و مانایانه وهرده گریت که به بیرکردنه وه به ده سه تهاتوه له شوین و جیگه ی په ند، واته به بیرکردنه وه په نده کان به ده ست ده هینیت و پاشان به یادکردنه وه سه پی ده کاته وه و روهی روشنیان ده رده که ویت، له وپوه لیپران به هیز ده بییت بو گه شتکردن به ره و خودا به پی داوای روشنبینی، چونکه دیاریکردنی سه رنج پیویست ده کات له و شویتنه ی داواکراو ده بزویتیت، چونکه داوا لقیکه له هه سترکردن و به داویدا دیت، هه تا هه سستی که سه که به خو شه ویسته که ی به هیزتر بیست سه فای دل بو لای توندتر و خیراتر

دەبیت، هەتا بیر پێیەوه خەریک بێت هەستی کردن و بینینی روشن و یادکردنەوه بۆی
نۆرتەر دەبیت.

"گەشتنە دەرنەنجامی بەری بیرکردنەوه" ئەمە بابەتێکی ورد و هەستیارە.

نوو بەری شیرین بۆ بیرکردنەوه بوونیان هەیه: بەدەستھێنانی داواکراو بە تەواوی و
بەپێی پێویست، لەگەڵ کارکردن بەپێی ئەو بەدەستھاتوو وەک رەچاوکردنی مافی ئەو
بەدەستھاتوو. دلّ لە حالەتی بیرکردنەوهدا لە بەدەستھێنانی داواکراودا شەکەت بوو،
کە ماناکانی بۆ بەدەست دێن و لە دلّدا رەنگ دەگرن ژیری پشووێک دەدات و
دەگەریتەوه بۆ "یادکردنەوه" ی ئەوەی بەدەستی هێناوه و سەریکشائووتە ناو، لەو
بارەدا پێی دەگەشتەوه، لەم مەنزێلەیدا ئەوەی لە مەنزێلە ی بیرکردنەوهدا لەدەستی
چوو بەدەستی دەهینیتەوه، چونکە لە مەقامی "یادکردنەوه" دا پێی گەشتوووە کە
بەرزترە لەو (بەرزترە لە بیرکردنەوه)، لەو دەمدا بەری مەبەست دەچنیتەوه، ئەوەش
بریتییە لە کارکردن بەپێی بەدەستھاتوووە کە وەک ریعایەت کردن لە مافی، کرداری چاکە
بەری زانستی بەسوودە، کە ئەمیش لە رێگەی خۆیەوه بەری بیرکردنەوهیە.

گەر دەتەوێت لەمە تێبگەیت بە نمونەیکە بەرھەست: کەسی داواکەری مال و
سامان هەتا لە داواکردنەیدا سوور و لێپراو بێت لە شەکەتی و ماندوو بووندا، کە
گەشت پێی ماندووێتی هەول و کۆششەکی دەردەچنیت، لە کاروانی بازرگانی
دەگەریتەوه، ئەوەی بەدەستی هێناوه و بینوویەتی پێداچوونەوهی بۆ دەکات، لەم
حالەدا ئەو شتانە لەوانە یە هەلە ی تێدا کردوو بەھۆی خەریکبوونی بە داواکە یەوه
راستیان دەکاتەوه، گەر شتەکانی راستکردووە و قازانجەکی بەدەستھێنا ئەوا
سەرمایەکی لەو جیگانە بەرھەم دەهینیت کە قازانجی لێو دەست دەکەوێت، خودا
باشتر دەزانیت.

﴿ مەرچی سوودبینین لە پەند و نامۆزگاری

سوود لە پەند و نامۆزگاری دەبینیت دواي بەدەستھێنانی سێ شت: "نۆری پێویستی
و هەژاری بە پەند و نامۆزگاری"، "کوێریوون لە نەنگی نامۆزگاریکەر"،
"یادکردنەوهی بەلێن و هەرەشە".

هه ژاری و پئویستی بهنده بۆ نامۆزگاری زیاد دهکات- که بریتییه له تهرغیب و تهرهیب-
 نه گهر گهرا نه وه و یادکردنه وه (الإنبابة والتذکرى) لاواز بوون، نه گهر نه، هه رکات گهرا نه وه
 و یادکردنه وه ی بههیز بوون پئویستی به یادخستنه وه ی تهرغیب و تهرهیب که م
 ده بیته وه، به لام له و باره دا پئویستی له ناسینی نه مر و نه ی زیاد دهکات.

که سی گهرا وه بۆ لای خودا و یادکه ره وه زۆر پئویستی به نه مر و نه هییه، به لام
 پشته لکه ری بیئاگا پئویستی زۆری به تهرغیب و تهرهیب، پشته لکه ری لوتبه رز
 پئویستی به موجه له یه .

نه م سیانه له حه قی نه و سیانه دا هاتووه، له نایه تی ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ النحل: ۱۲۵، نایه ته "حیکمه ت" ی ره ها
 کرد و به وشه ی چاک و باش "الحسنة" وه سفی نه کرد، چونکه هه مووی "الحسنة" یه،
 وه سفی چاک و باش "الحسن" له خودی حیکمه تدا یه. به لام نامۆزگاری (الموعظة) به
 وشه ی چاک و باش (الحسنة) سنوورداری کرد، چونکه هه موو نامۆزگاری به چاک و باش
 نییه. هه ر به و جۆره گفتوگۆ (الجدال) له وانه یه به باشه بیته، له وانه شه به و جۆره
 نه بیته، نه م سیّ حالته له له وانه یه بۆ حالّی که سی گفتوگۆ که له توندی و نه رمی و
 تیژی و ناسکی بگه ریته وه، نه و که سه فه رمانی پیکرا وه به پیی حالّی که سه که و به و
 جۆره ی باش و شیا وه گفتوگۆ که بکات.

له وانه شه سیفه ت بیته بۆ نه و شته ی گفتوگۆ که ی پیّ دهکات له به لگه و بورهان و
 وشه گه لیک که باشترین و رونترین بن، دروستترین ناماژه بن بۆ مه به سه که، به کورتترین
 شیوه بگه نه نه و شته ی داواکرا وه، له راستیدا نایه ته که هه ر دوو جۆره که له خو ده گریته.
 کویری بوون له نه نگی نامۆزگاری که ر: چونکه گهر به نه نگیه کانییه وه خه ریک بوو له
 په ند و نامۆزگاری به کانی مه حروم ده بیته و سوودیان لی نابینیت، نه فسی مرؤف
 راهاتووه له سه ر نه وه ی سوود نه بینیت له قسه ی که سی که به زانسته که ی کار نه کات و
 بۆ خو ی سوودی لی نه بینیت.

له پیئا و نه م سه ر نه دا شوعه یب (الطیلا) به هۆزه که ی ده فه رمویته ﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَنكُمْ عَنْهُ ﴾ هود: ۸۸، هه ندی له پیشین ده لئین: گهر ده ته ویته
 فه رمانی نه مر و نه هیته لی قبول بکریته، گهر فه رمانت به شتی که کرد خو ت یه که م

کەس بیت جێبەجێ دەکەیت و بە فرمانەکه هەڵدەستیت، گەر نەهیت کرد لە شتێک خۆت یەكەم کەس بیت لە وشتە دەست هەڵدەگرت و دوور دەکەویبەوه، وتراوه:

يا ايها الرجل معلم غيره	هلا لنفسك كان ذا التعليم؟
تصف الدواء لذي السقام من الضنى	ومن الضنى تسمى و أنت سقيم
لا تنه عن خلق وتأتي مثله	عار عليك إذا فعلت ذميم
ابدأ بنفسك فانها عن غيرها	إذا انتهت عنه فأنت حكيم
فهناك يقبل ما تقول و يقتدى	بالقول منك وينفع التعليم

کۆتیری و خۆبیتناگاکردن لە نەنگیبه کانی ئامۆزگاریکه: له مەرجه کانی سوودببینی تەواوه له ئامۆزگاری، سالیکی رێگهی خۆدا یادکردنه وهی به ئین و ههپهشه کان و ترس و سه له مینه وه لیان به پتویست ده زانیته، ئامۆزگاری ته نهها بۆ که سیک سوودی ههیه باوهپی به خۆدا هیناییت و لئی بترسیت و هیواى پێی هه بیته، خودای موته عال ده فه رمویته ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ هود: ١٠٣، ههروهها ده فه رمویته ﴿سَيَذَكَّرُنَّ مَن يَخْشَى﴾ (١٠) الاعلى: ١٠، ههروهها ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا﴾ (١٥) النازعات: ٤٥، روشنتر ده فه رمویته ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ﴾ (١٥) ق: ٤٥، باوهپ به به ئین و ههپهشه و یادکردنه وه یان مەرجه سوود بینینه له په ند و ئامۆزگاری و تیگه یشتن له به لگه و نیشانه کان، به بی ئه و باوهپه ههچ کام له وانه به ده ست نایه ن.

مەرجه کانی په ند و هه رگرتن

به سی شت په ند و هه رده گیریته: زینده گی ژیری، و ناسینی رۆژگار، و سه لامه تی له مەرجه کاند.

"په ند (العبرة)" بریتییه له وه رگرتنی په ند (الإعتبار)، راستیه که ی بریتییه له په رینه وه له حوکمی شتی که وه بۆ حوکمی هاوشی وه ی خۆی، گەر که سیک بی نی به لا و ناخۆشی روى تیکردبوو به هۆیه که وه که پێی هه ستابوو، ده زانیته حوکمی هه ر که سیک ئه وه هۆیه نه تجم بدات وه که ئه وه که سه وایه به لا و ناخۆشی به کانی به سه ردا هاتوه.

"زینده گی ژیری" بریتییه له تهنه روستی و په پێبێردن، ههروهها هه تیز و پێزی تیگه یشتن و به دوا داچوون بۆ سوود بینین له شتیک و زیان لی بینینی، ئه وه نووری که

خودا هەندى له بەندهكانى خۆى پى تايبەت دەكاتەوه، بەپى جياوازی خەلك به هیزی و لاوازی ئەو نوورەدا، هەروها بەپى بوون و نەبوونی ئەو نوورە جياوازی زەین و تیگەیشن و پەیردن سەرەلەدەتات، پەيوەندی ئەو نوورە له گەل دلدأ وهك پەيوەندی رۆشنايى وايه له گەل چاودا.

له ئەزموونەکانى سالیکان كه ئەزموونيان کردوو و هۆگرى بوون به دروستى ئەوهیه: هەر کەس به وتنى ((يا حي يا قيوم لا إله إلا أنت)) ئالووده ببيت زیندەگى ئەقل و دلى بۆ دەستەبەر دەبيت.

"شیخ الإسلام ابن تیمیة-قدس الله روحه-" زۆر ئەو یادەى دەخویند، رۆژیک پى وتم: ئەم دوو ناوه كه بریتین له "الحي القيوم" کاریگرى مەزنیان لەسەر زیندەگى دل هەیه.

"ناسینی رۆژگار": ئەوهیه كه بزانییت چەندە كه موکورتە، چەند هەناسەیهكى گوزەر کردوون، هەر هەناسەیهكى هەزاران هەزار سال له خانەى مانەوه بەرانبەر یەتی، ئەم چەند رۆژەى دنیا هەرگیز به زەمەنى دوارۆژ بەراورد ناکریت، وهك ماوهى خەوتن وایه بەراورد به ناگامى ژیرییهكى بەناگا و زیندوو و دلێكى هۆشمەند، چەند باشە بۆى گەر بتوانییت هەناسەیهك له هەناسەکانى بەفیرۆ نەدات، بەلکو تەنها له باشترین و خۆشەویستری کار له لای خودا بهختیان بکات، گەر له کاریکدا بهختی بکات كه لای خودا خۆشەویسته و بهو کارەشى خۆشەویستری واز لێهینا ئەوه تووشى زیان بووه به له دەستچوونی باشترین، ئەى دەبى حالى ئەو كەسە چۆن بیت تەمەنى له شتیكدا بهخت دەكات سوودی پى ناگەیهنیت؟ ئەى ئەو كەسە چۆنە كه تەمەنى له توورەبى و رقى خودادا بهخت دەكات؟ خودا كۆمەككاره و هیز و توانین هەر له لای ئەوه.

هەر بهو جۆره ئەو رۆژگارانه یاد دەكاتەوه كه خودا فرمانى به پێغەمبەران کردوو كه لانی خویان له هەر شەى خودایى بترسین و خودایان یادبخەنەوه، وهك خودای موحەمال دەفرمویت ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ إبراهيم: ٥، تەفسیری "ایام الله" به نیعمەتى خودا کراوه، هەروها به بەلا و ناخۆشییەکانى ئەهلى بیباوه‌رى و یاخیبوون تەفسیر کراوه، یه‌که‌میان تەفسیری ئىبن عەباس و ئوبەى بن كەعب و موحاهیدە، دووه‌میان تەفسیری "مقاتل" ه.

